

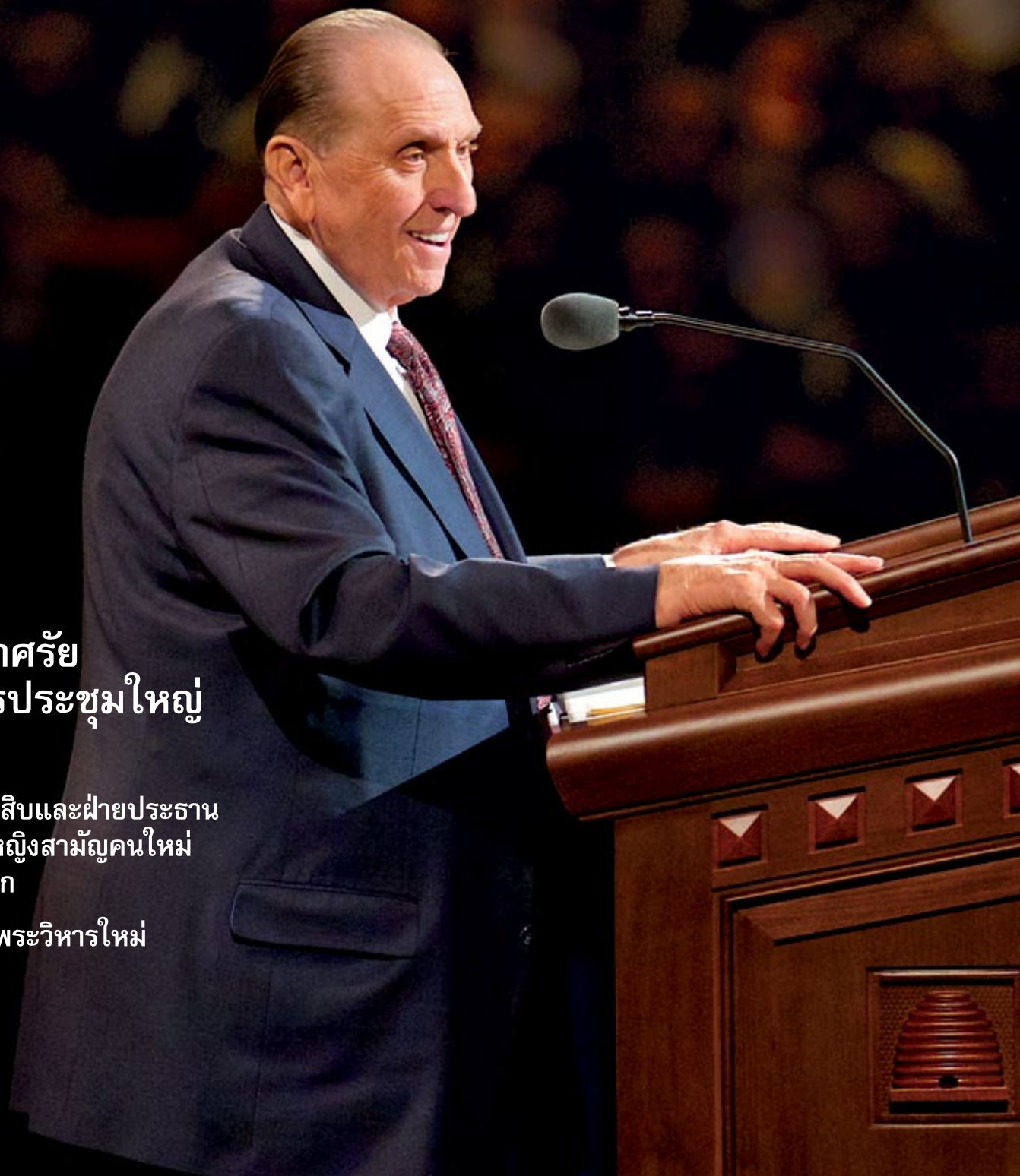
ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย • พฤษภาคม 2013

เดย์โอบา

คำปราศรัย
ในการประชุมใหญ่
สามัญ

สาวกเจ็ดสิบและฝ่ายประธาน
เยาวชนหญิงสามัญคนใหม่
ได้รับเรียก

ประกาศพระวิหารใหม่
สองแห่ง





© โจเซฟ บริคกี โนเนนบุคต์ให้ทำผลงาน

Seeking Shiloah, (แสวงหาชิโลอาห์) โดยโจเซฟ บริคกี

น้ำในสระแห่งชิโลอาห์ (สิโลอัม) ในเยรูซาเล็มมาจากน้ำพุธรรมชาติด้านนอกกำแพงเมือง เนื่องจากเป็นแหล่งน้ำสะอาดแหล่งเดียว
ในบริเวณนั้น แหล่งน้ำแห่งชิโลอาห์จึงเป็นสัญลักษณ์ของความคุ้มครองและพลังที่ค้ำจุนจากพระผู้เป็นเจ้ามาเป็นเวลานาน
ดังที่บันทึกไว้ในอิสยาห์ 8:6-8 อิสยาห์พยากรณ์ว่าอาณาจักรแห่งอิสราเอลจะปฏิเสธพระเจ้าแทนกษัตริย์สองพระองค์
สิ่งนี้ได้บังเกิดขึ้นแล้ว อย่างไรก็ตามก็ตีความคนนี้แตกต่างจากคนอื่นๆ ในสมัยของอิสยาห์ นางแสวงหาแหล่งน้ำสะอาดแห่งชิโลอาห์—
ดังนั้นในเชิงสัญลักษณ์จึงเป็นการแสวงหาความรักและความคุ้มครองอย่างต่อเนื่องจากพระผู้เป็นเจ้า

ภาคเช้าวันเสาร์

- 4 ต้อนรับสู่การประชุมใหญ่
ประธานโรนัลด์ เอส. มอนตัน
- 6 สิ่งเหล่านี้ข้าพเจ้ารู้
ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์
- 9 รากฐานอันแน่นนอน
อธิการคีน เอ็ม. เดวิส
- 12 เราเป็นธิดาของพระบิดาบนสวรรค์
อีเลน เอส. คัลตัน
- 15 พระผู้ช่วยให้รอดทรงต้องการให้อภัย
เอลเดอร์เกรก เอ. การ์ดอน
- 18 “นี่คืองานของเราและรัศมีภาพของเรา”
เอลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด
- 22 “จงมาหาเรา”
ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์

ภาคบ่ายวันเสาร์

- 26 การสนับสนุนเจ้าหน้าที่ศาสนจักร
ประธานคิเทอร์ เอฟ. อุทท์คอร์ท
- 28 รายงานจากแผนกตรวจสอบบัญชีของ
ศาสนจักรปี 2012
โรเบิร์ต คัมเบลยู. แคนท์เวลล์
- 28 รายงานสถิติปี 2012
บรูค ที. เฮลล์
- 29 เพื่อให้มีสันติสุขในบ้าน
เอลเดอร์ริชาร์ด ซี. สก็อตต์
- 32 สันติสุขส่วนตัว: รางวัลแห่งความชอบธรรม
เอลเดอร์ควอนทิน แอล. คุก
- 36 วิธีของพระเจ้า
เอลเดอร์สแตนลีย์ จี. เอลลิส
- 39 พระกิตติคุณสู่ทั่วโลก
เอลเดอร์จอห์น บี. คิกสัน
- 41 เราเชื่อในการเป็นคนบริสุทธิ์
เอลเดอร์เดวิด เอ. เบคนาร์
- 45 จับแก๊สยวคลีน
เอลเดอร์รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน

ภาคฐานะปุโรหิต

- 48 จงยืนอย่างมั่นคงในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์
เอลเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลล์
- 52 พลังอำนาจของฐานะปุโรหิตในเด็กหนุ่ม
เอลเดอร์แทด อาร์. กอลลิสเตอร์
- 55 หน้าที่ศักดิ์สิทธิ์ของท่านในการปฏิบัติ
ศาสนกิจ
เดวิด แอล. เบค
- 58 สถานภาพสี่ประการ
ประธานคิเทอร์ เอฟ. อุทท์คอร์ท
- 62 เราเป็นหนึ่งเดียว
ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
- 66 มาเถิด ท่านบุตรพระเจ้า
ประธานโรนัลด์ เอส. มอนตัน

ภาคเช้าวันอาทิตย์

- 70 ความหวังแห่งความสว่างของ
พระผู้เป็นเจ้าของ
ประธานคิเทอร์ เอฟ. อุทท์คอร์ท
- 77 นี่คือนิยามของ
เอลเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น
- 81 ถ้อยคำที่เราเล่า
โรสแมรี เอ็ม. วิกซอม
- 83 ชีวิตแต่งงาน: ดูและเรียนรู้
เอลเดอร์แอล. วินนี่ เคลย์ตัน
- 86 การเชื่อฟังกฎคือเสรีภาพ
เอลเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่
- 89 การเชื่อฟังนำมาซึ่งพร
ประธานโรนัลด์ เอส. มอนตัน

ภาคบ่ายวันอาทิตย์

- 93 “ข้าพเจ้าเชื่อ”
เอลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์
- 96 ผู้ติดตามของพระคริสต์
เอลเดอร์คัลลิน เอช. ไอค์ส์
- 99 พระบิดาและพระบุตร
เอลเดอร์คริสตอฟเฟล โกลเด็น ฆูเนียร์
- 102 บ้าน: โรงเรียนแห่งชีวิต
เอลเดอร์อนริก อาร์. ฟาลาเบยา
- 104 ได้รับการยอมรับจากพระเจ้า
เอลเดอร์เอริก คัมเบลยู. โคพิชกา
- 107 รุ่งอรุณอันแสนสวยงาม
เอลเดอร์บรูซ ดี. พอร์เทอร์
- 109 การไถ่
เอลเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน
- 113 จนกว่าเราจะพบกันอีก
ประธานโรนัลด์ เอส. มอนตัน

การประชุมเยาวชนหญิงสามัญ

- 115 สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของท่าน
แอน เอ็ม. คิมบี้
- 118 เมื่อท่านช่วยให้เด็กหญิงคนหนึ่งรอด
ท่านได้ช่วยคนหลายชั่วอายุให้รอด
แมรี่ เอ็น. คุก
- 121 จงอย่าห่วงไหว!
อีเลน เอส. คัลตัน
- 125 การเดินทางอันยอดเยี่ยมของท่าน
กลับบ้าน
ประธานคิเทอร์ เอฟ. อุทท์คอร์ท
- 72 เจ้าหน้าที่ที่ซึ้งผู้ใหญ่ของศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
- 130 ท่านกล่าวกับเรา: ทำให้การประชุมใหญ่
สามัญเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเรา
- 132 ดัชนีเรื่องเล่าในการประชุมใหญ่
- 133 คำสอนแห่งยุคสมัยของเรา
- 133 ฝ่ายประธานองค์การช่วยสามัญ
- 134 ชาวศาสนจักร



สรุปการประชุมใหญ่สามัญประจำปี

ครั้งที่ 183

เข้้าวันเสาร์ 6 เมษายน 2013 ภาคั่วไป

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
 ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์-ดอร์ฟ ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอ็ดเดอร์แรนดอลล์ เค. เบนเนตต์ ผู้สวดอ้อนวอนปิด: จีน เอ. สตีเวนส์ ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงแทเบอร์นาเคิล; แมค วิลเบิร์ต และไรอัน เมอร์ฟี, ผู้อำนวยการ; ริชาร์ด เอลเลียตต์ และแอนดรูว์ อันสเวิร์ธ, ผู้เล่นออร์แกน: “พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่อิสราเอล,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 5; “In Hymns of Praise,” *Hymns*, บทเพลงที่ 75; “ทุกชนชาติจงฟัง!” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 132, เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต; “ขอให้เราหลุดไป,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 124; “ศรัทธา,” *หนังสือเพลงสำหรับเด็ก*, 50, เรียบเรียงโดย เอลเลียตต์, ไม่ตีพิมพ์; “พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่พระชนม์,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 58, เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต, ไม่ตีพิมพ์

บ่้าวันเสาร์ 6 เมษายน 2013 ภาคั่วไป

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
 ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: ริสเซลล์ ที. ออลกูธอร์ฟ ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอ็ดเดอร์ เจ. เดฟน์ คอร์นิช ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงรวมจากมหาวิทยาลัย บริดจ์มิงก์; โรนัลด์ สตาเฮลล์ และโรซาลินด์ ฮอลล์, ผู้อำนวยการ; บอนนี่ กู๊ดลิปฟ์, ผู้เล่นออร์แกน: “เมื่อข้านึกถึงพระเยซูท่าน,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 62, เรียบเรียงโดย สตาเฮลล์, ตีพิมพ์โดย แจ็คแมน; “สวดอ้อนวอนหรือเปล่า?” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 61, เรียบเรียงโดย จอห์นสัน, ตีพิมพ์โดย จอห์นสัน; “จงยินดีพระเจ้าทรงเป็นราชัน,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 27; “เพิ่มความศักดิ์สิทธิ์ให้ฉัน,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 56, เรียบเรียงโดย สตาเฮลล์, ตีพิมพ์โดย แจ็คแมน

คั่ววันเสาร์ 6 เมษายน 2013 ภาคฐานะปุโรหิต

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
 ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์-ดอร์ฟ ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอ็ดเดอร์โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์ ผู้สวดอ้อนวอนปิด: แลร์รี่ เอ็ม. กิบสัน ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงฐานะปุโรหิต จากสเคทหนุ่มสาวไฮโดนฮอลท์เลคซี้ตึ ยูทาห์; จัสติน บิลล์, ผู้อำนวยการ; เคลย์ คริสเตียนเซ็น, ผู้เล่นออร์แกน: “Arise, O God, and Shine,” *Hymns*, บทเพลงที่ 265, เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต, ตีพิมพ์โดย ออกซฟอร์ด; “เข้าใกล้พระเจ้า,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 45, เรียบเรียงโดย บิลล์, ไม่ตีพิมพ์; “ความหวังอิสราเอล,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 121; “เหล่าเอ็ดเดอร์แห่งอิสราเอล,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 158, เรียบเรียงโดย บิลล์, ไม่ตีพิมพ์

เข้้าวันอาทิตย์ 7 เมษายน 2013 ภาคั่วไป

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
 ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอ็ดเดอร์สตีเวน อี. สโนว์ ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอ็ดเดอร์ โอ. วินเซนต์ ฮาเล็ก ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงแทเบอร์นาเคิล; แมค วิลเบิร์ต, ผู้อำนวยการ; แอนดรูว์ อันสเวิร์ธ และเคลย์ คริสเตียนเซ็น, ผู้เล่นออร์แกน: “ออกไปด้วยศรัทธา,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 134; “Let Zion in Her Beauty Rise,” *Hymns*, บทเพลงที่ 41, เรียบเรียงโดย คาเซ็น, ตีพิมพ์โดย แจ็คแมน; “จงตามเรามา,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 48, เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต, ไม่ตีพิมพ์; “พระเยซูพาเราไปตรงหน้าเรา,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 35; “เมื่อมีรัก,” *หนังสือเพลงสำหรับเด็ก*, 138, เรียบเรียงโดย คาร์ดอน, ไม่ตีพิมพ์; “สิทธิชนมา,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 17, เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต, ไม่ตีพิมพ์

บ่้าวันอาทิตย์ 7 เมษายน 2013 ภาคั่วไป

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
 ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์-ดอร์ฟ ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: แคโรล เอ็ม. สตีเฟนส์ ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอ็ดเดอร์แลร์รี่ วาย. วิลสัน ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงแทเบอร์นาเคิล; แมค วิลเบิร์ต และไรอัน เมอร์ฟี, ผู้อำนวยการ; ลินดา มาร์เก็ตต์ และบอนนี่ กู๊ดลิปฟ์, ผู้เล่นออร์แกน: “มาเถิด ท่านลูกหลานพระเจ้า,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 20, เรียบเรียงโดย เมอร์ฟี, ไม่ตีพิมพ์; “เล่าเรื่องพระเยซูให้ฉันฟังที,” *หนังสือเพลงสำหรับเด็ก*, 36, เรียบเรียงโดย เมอร์ฟี, ไม่ตีพิมพ์; “จงมาร่ำเรียนนี้,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 3; “เมื่อข้าทูลลาขอพระอวยพร,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 74, เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต, ไม่ตีพิมพ์

คั่ววันเสาร์ 30 มีนาคม 2013 การประชุม

เยาวชนหญิงสามัญ

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
 ผู้ดำเนินการประชุม: อีเลน เอส. ดัลตัน ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอลลา เฮซลีย์ ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอมิลี แม็กซีเวลล์ ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงเยาวชนหญิงจากสเคตไฮแลนด์ ยูทาห์; เมอร์ริล เว็บบ์, ผู้อำนวยการ; ลินดา มาร์เก็ตต์, ผู้เล่นออร์แกน: “สูงขึ้นไป ณ ยอดเขา,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 4, และเดสคานต์ “Arise”; “In That Holy Place,” *เดอฟอร์ด*, ตีพิมพ์โดย เดอฟอร์ด; “เพิ่มความศักดิ์สิทธิ์ให้ฉัน,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 56, เรียบเรียงโดย โกเอตส์, ไม่ตีพิมพ์; “O Thou Rock of Our Salvation,” *Hymns*, บทเพลงที่ 258, เรียบเรียงโดย คาเซ็น, ตีพิมพ์โดย แจ็คแมน; “Let Zion in Her Beauty Rise,” *Hymns*, บทเพลงที่ 41, เรียบเรียงโดย เว็บบ์, ไม่ตีพิมพ์

คั่วปราศัยการประชุมใหญ่ในสื่อต่าง ๆ

เข้าไปใช้งานคั่วปราศัยการประชุมใหญ่ทางอินเทอร์เน็ตได้หลายภาษาที่ conference.lds.org จากนั้นเลือกภาษา โดยปกติภายในสองเดือนหลังการประชุมใหญ่ ไฟล์บันทึกเสียงจะมีจำหน่ายที่ศูนย์หนังสือเช่นกัน

ข่าวารสำหรับการสอนประจำบ้าน และข่าวยี่ยมสอน

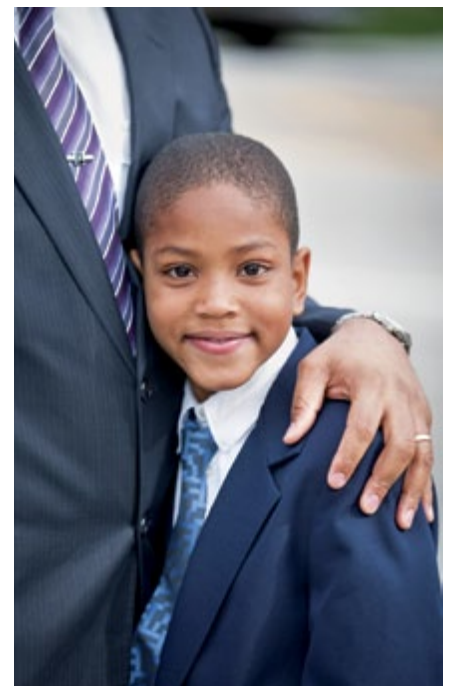
โปรดเลือกคั่วปราศัยหนึ่งเรื่องซึ่งตอบรับความต้องการของผู้ที่ท่านเยี่ยมได้ดีที่สุดสำหรับข่าวารการสอนประจำบ้านและข่าวยี่ยมสอน

ภาพปก

ปกหน้า: ภาพถ่ายโดย เลสลีย์ นิลส์สัน
 ปกหลัง: ภาพถ่ายโดย เลสลีย์ นิลส์สัน

ภาพการประชุมใหญ่

ภาพถ่ายการประชุมใหญ่สามัญในฮอลท์เลคซี้ตึ โดยโคดี เบลล์, แรนดี้ โคลิเออร์, เวสตัน โคลตัน, สก็อตต์ เดวิส, เครก ไดมอนด์, ลอยด์ เอลเดร็อดจ์, ชาราห์ เจนสัน, คอลลิน คิงก์, แอชลีย์ ลาร์เซ็น, และ เลสลีย์ นิลส์สัน; ในแอริโซนา สหรัฐอเมริกาโดย มินดี้ ชู อิวานส์; ในออสเตรเลียโดย โคลิน ลีเกิร์ตวูด; ในบราซิลโดย บราซิลโดย โทมัส ชิเคเวียรา; ในชิวาฮาล บราซิลโดย ฟรานซิสโก ฟลาวิโอ ดิแอส คาร์เนย์โร; ในแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา โดย รอนดา แฮร์ริส; ในชิลีโดย ออสการ์ ซมิตต์เนอร์; ในเดนมาร์กโดย แอน-มาเรีย ลินด์เบิร์ก; ในเอกวาดอร์โดย จิมมี พาติลลา ฟิน; ในเอลซัลวาดอร์โดย ไฮซู เปนา; ในนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกาโดย มาร์ก เวนเบิร์ก; ในสกอตแลนด์โดย ซิลเวีย แมร์รี่ บราวน์; และในเซาท์แอฟริกาโดย เจเรมี ราโกโตมามอนจี



พฤษภาคม 2013 ปีที่ 19 เล่มที่ 5

เลขีโยนา 10785 - 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โธมัส เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อายริงก์, ดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ

โคออร์ดิเนเตอร์อาวุโส: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รี่, รัสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน, ดัลลัน เอช. โอคัส, เอ็ม. รัสเชลล์ บัลลาร์ด, ริชาร์ด จี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, เดวิด เอ. เบดনার, เควนทิน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น

บรรณาธิการ: แครก เอ. คาร์ดอน

ที่ปรึกษา: เซย์น เอ็ม. โบเวิน, แบริดลีย์ ดี. ฟอสเตอร์, คริสทอฟเฟิล ไกลเด็น จูเนียร์, แอนโธนี่ ดี. เพอร์กินส์

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด ที. วอร์เนอร์

ผู้อำนวยการฝ่ายสนับสนุนครอบครัวและสมาชิก: วินแซนต์ เอ. วอยล์

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนาจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วัล จอห์นสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรอัน คาร์, ลาร์วิน พอร์เตอร์ กอนท์

ผู้ช่วยฝ่ายพิมพ์: เมลิสซา เซนต์โน

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: ซูซาน บาร์เวตต์, เดวิด ดิกสัน, เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี. ฟลินตัน, มินดี บี. ไรย์ ฟริตแมน, ลอรี ฟูลเลอร์, แกรี่ เอช. การ์ฟ, เจนนิเฟอร์ เกซ, โจนัส, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, ริชาร์ด เอ็ม. รอนนี, พอล วานเดนเบิร์ก

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คนด์เซ็น

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แพตตี อาร์. พีเตอร์สัน

งานออกแบบ: จินเนตต์ แอนดรูวส์, เพย์ พี. อันดรัส, ซี. คิมบัลล์ บอดด์, โธมัส ไฮลด์, เมต จินส, เคอร์รี่ สนิร์ ซี. เฮอริ่ง, คอลลีน สังก์คีย์, ซูซาน ลอฟเกร็น, เอริก ที. จอห์นสัน, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, แบริด เทียร์

ผู้ประสานงานทรัพย์สินทางปัญญา: โคลเลตต์ เนเบเกอร์ อูนิ

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส

งานผลิต: คองนี โบว์ธอร์พ บรีดจ์, ฐิติ เบอริเดตต์, ไบรอัน ดับเบิลยู. กีก, เดนนิส เคอร์บี, จินนี่ เจ. นิลสัน, กายส์ เทด แรฟเฟอร์รี่

งานก่อนพิมพ์: เจฟฟ์ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: แครก เอ. เซดจวิค

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดจำหน่าย: อิวาน ลาร์เซ็น

งานแปล: ศศิธร ฤกษ์ชะโงม

เลขีโยนา (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัครศาสนิกในพระคัมภีร์ 60 บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สหประชาชาติผ่านตัวแทนนิตยสารเลขีโยนาของออสเตรีย/สวิตเซอร์แลนด์ หรือส่งไปรษณีย์ไปที่: ศูนย์หนังสือ 1645/6 ก.เพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2652-7722 ต่อ 101 ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสัปดาห์

ส่งต้นฉบับและข้อซักถามของทางออนไลน์: ทางอีเมลที่: หรือทางไปรษณีย์ที่ Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

เลขีโยนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง "เข็มทิศ" หรือ "เครื่องชี้ทาง") จัดพิมพ์ในภาษาแอลเบเนีย อาร์เมเนีย บิสลาม่า บัลแกเรีย กัมพูชา เซบู จีน จีน (ฉบับย่อ) ไครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก ดัตช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี ไอซ์แลนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คิริบัตี เกาหลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย มาลากาซี มารีแชลล์ มอลโดเวีย นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย รัสเซีย ซามัว สเปน สวาฮีลี สวีเดน ตากาล็อก ตายีตี ไทย ตองกา ยูเครน อูรูดู และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2013 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา
ทำมาจทำสำเนาข้อความและภาพใน เลขีโยนา ไร้ค่าใช้จ่ายหรือที่บำได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุข้อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; อีเมล: oor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: May 2013 Vol. 19 No. 5. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN 0853-2513) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at . (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)
POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).
NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.



รายชื่อผู้พลเรียงตามลำดับอักษร

ไกลเด็น, คริสทอฟเฟิล, จูเนียร์, 99
คริสทอฟเฟอร์สัน, ดี. ทอดด์, 109
คอลลิสเตอร์, แพตตี อาร์., 52
คาร์ดอน, แครก เอ., 15
คูก, เควนทิน แอล., 32
คูก, แมรี่ เอ็ม., 118
เคลย์ตัน, แอล. วิทนี, 83
โคพิชกา, เอริก ดับเบิลยู, 104
ดัลตัน, อีเลน เอส., 12, 121
ดิกสัน, จอห์น บี., 39
ดิบบี, แอน เอ็ม., 115
เดวีส์, ดีน เอ็ม., 9
เนลสัน, รัสเชลล์ เอ็ม., 45
บัลลาร์ด, เอ็ม. รัสเชลล์, 18
เบค, เดวิด แอล., 55
เบดনার, เดวิด เอ., 41
พอร์เทอร์, บรูซ ดี., 107
เพอร์รี่, แอล. ทอม, 86
แพคเกอร์, บอยด์ เค., 6
ฟาลาเบยา, เอนริเก อาร์., 102
มอนสัน, โธมัส เอส., 4, 66, 89, 113
วิกซอม, โรสแมรี่ เอ็ม., 81
สก็อตต์, ริชาร์ด จี., 29
อายริงก์, เฮนรี่ บี., 22, 62
อุคท์ดอร์ฟ, ดีเทอร์ เอฟ., 26, 58, 70, 125
เอลลิส, สแตนลีย์ จี., 36
แอนเดอร์เซ็น, นีล แอล., 77
โอคัส, ดัลลัน เอช., 96
ฮอลแลนด์, เจฟฟรีย์ อาร์., 93
เฮลล์, โรเบิร์ต ดี., 48

ดัชนีหัวข้อ

กตัญญู (ความ), 113
กลับใจ (การ), 15, 41, 83, 109
การเติบโตของศาสนจักร, 39
แข็งขัน (การทำ), 55
ครอบครัว, 6, 18, 29, 55, 83, 102, 118
ความจริง, 89
ความตาย, 118
ความเป็นหนึ่งเดียว, 62
ความรัก, 66, 83, 125
ความไว้วางใจ, 52
ความหวัง, 70, 107
คุณลักษณะแห่งสวรรค์, 12, 18, 58
เคารพ (ความ), 83
งานเผยแผ่ศาสนา, 4, 39, 45, 62, 66, 77
จงรักภักดี (ความ), 83
ซดใช้ (การ), 12, 109, 121
เชื้อฟัง (การ), 48, 86, 89
ฐานะปุโรหิต, 18, 52, 55, 62
ดำรงอยู่ก่อนเกิด (การ), 125
เด็ก, 81, 102
เตรียม (การ), 66
แต่งงาน (การ), 83, 102
บ้าน, 29, 102
ประจักษ์พยาน, 18, 66, 93
ประวัติครอบครัว, 118
เปิดเผย (การ), 52
ผู้นำ (ความเป็น), 52
แผนแห่งความรอด, 41, 125

พระคัมภีร์, 66, 102
พระคัมภีร์มอรมอน, 45
พระบัญญัติ, 86, 89
พระผู้เป็นเจ้าพระบิดา, 36, 99
พระเยซูคริสต์, 22, 29, 48, 70, 89, 96, 99, 107, 109
พระวิญญาณบริสุทธิ์, 6, 115
พระวิหาร, 4, 32, 121
พันธสัญญา, 104
ฟัง (การ), 81
ฟื้นฟู (การ), 45
มรรตัย (ความเป็น), 125
มาตรฐาน, 48
ยากลำบาก (ความ), 12, 70, 107, 118
เยาวชนหญิง, 12
รักษา (การ), 58, 70
รับใช้ (การ), 22, 55, 58, 109
ศรัทธา, 83, 93
ศักดิ์สิทธิ์ (ความ), 115
ศาศดาพยากรณ์, 36
ศีลธรรม, 6, 41, 121
ศีลระลึก, 9
ศึกษาพระคัมภีร์ (การ), 9
สวดอ้อนวอน (การ), 9, 113
สันติสุข, 29, 32
सानุศิษย์ (ความเป็น), 58
สิทธิเสรี, 86
สื่อสาร (การ), 81
เสียสละ (การ), 104
ให้อภัย (การ), 15
อ่อนน้อมถ่อมตน (ความ), 83, 104



โดย ประธานโฮมัส เอส. มอนสัน

ต้อนรับสู่ การประชุมใหญ่

ข้าพเจ้าขอให้ท่านตั้งใจฟังและเปิดรับข่าวสารที่เราจะได้ยิน
ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้เราทำเช่นนั้น

ฟี นื่องที่รักทั้งหลาย ข้าพเจ้ายินดี
ต้อนรับท่านเข้าสู่การประชุมใหญ่
สามัญประจำปีครั้งที่ 183 ของ
ศาสนจักร

ช่วงหกเดือนตั้งแต่พบกันคราวที่แล้ว
ข้าพเจ้ามีโอกาสเดินทางบ้างเพื่อพบปะกับ
บางท่านในภูมิภาคของท่านเอง หลังการ
ประชุมใหญ่สามัญในเดือนตุลาคม ข้าพเจ้า
เดินทางไปเยอรมนี นับเป็นเกียรติอย่างยิ่ง
ที่ได้พบกับสมาชิกของเราในหลายพื้นที่
ของประเทศนั้นและในภูมิภาคต่าง ๆ ของ
ออสเตรเลียเช่นกัน

ปลายเดือนตุลาคม ข้าพเจ้าอุทิศพระวิหาร
แคลกระรี แอลเบอร์ตาในแคนาดา ด้วยความ
ช่วยเหลือจากเอ็ลเดอร์และซิสเตอร์วิลเลียมส์
เอ็ม. บัลลาร์ด, เอ็ลเดอร์และซิสเตอร์แคโรล ซี.
คริสเตนเซ็น พร้อมด้วยเอ็ลเดอร์และซิสเตอร์
วิลเลียม อาร์. วอลท์เกอร์ ในเดือนพฤศจิกายน
ข้าพเจ้าอุทิศข้าพระวิหารบอยซี โอตาโฮ ผู้ร่วม
เดินทางและร่วมอุทิศในครั้งนี้ ได้แก่ เอ็ลเดอร์
และซิสเตอร์เดวิด เอ. เบดนาร์, เอ็ลเดอร์และ
ซิสเตอร์แคโรล ซี. คริสเตนเซ็น พร้อมด้วย
เอ็ลเดอร์และซิสเตอร์วิลเลียม อาร์. วอลท์เกอร์
การฉลองทางวัฒนธรรมร่วมกับการอุทิศ

ทั้งสองครั้งนี้จัดขึ้นได้อย่างยอดเยี่ยม
ข้าพเจ้าไม่ได้ไปการฉลองทางวัฒนธรรมใน
แคลกระรีด้วยตนเอง เนื่องจากเป็นวันคล้าย
วันเกิดปีที่ 85 ของซิสเตอร์มอนสันและ
ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณอยู่กับเธอ อย่างไรก็ตาม
ข้าพเจ้ากับเธอมีโอกาสได้ชมการฉลองดัง
กล่าวในห้องนั่งเล่นของเราผ่านโทรทัศน์
วงจรมัด แล้วจึงบินไปแคลกระรีในวันต่อมา
เพื่อร่วมพิธีอุทิศ ในบอยซีมีเยาวชนกว่า
9,000 คนจากท้องถิ่นพระวิหารร่วมการ
ฉลองทางวัฒนธรรม มีคนรุ่นเยาว์จำนวน
มากร่วมแสดงด้วยจนไม่มีที่พอให้สมาชิก
ครอบครัวเข้ามาในสนามที่พวกเขาแสดง
เมื่อเดือนที่แล้วประธานดีเทอร์ เอฟ.

อูคท์ดอร์ฟ พร้อมด้วยซิสเตอร์อูคท์ดอร์ฟ,
เอ็ลเดอร์และซิสเตอร์เจฟฟรีย์ อาร์.
ฮอลแลนด์, เอ็ลเดอร์และซิสเตอร์เกรกอรี
เอ. ซิวทเซอร์ เดินทางไปยังเมืองเตกูซิกัลปา
ประเทศฮอนดูรัส เพื่ออุทิศพระวิหารสร้าง
ใหม่ที่นั่น การฉลองทางวัฒนธรรมอัน
อลังการของเยาวชนจัดขึ้นคืนก่อนวันอุทิศ
มีพระวิหารอื่น ๆ ที่ประกาศสร้างแล้วและ
อยู่ในช่วงดำเนินการขึ้นต้นระยะต่าง ๆ หรือ
อยู่ในระหว่างดำเนินการก่อสร้าง



เข้าวันนี้ ข้าพเจ้าได้รับเกียรติให้ประกาศ
พระวิหารเพิ่มสองแห่ง ซึ่งจะสร้างในหลาย
เดือนหลายปีข้างหน้า ณ สถานที่ต่อไปนี้: ซี
ดาร์ซีดี ยูทาห์ และรีอูดีจาเนรู บราซิล พื้นที่
ทั้งหลาย การสร้างพระวิหารจะดำเนินต่อไป
อย่างไม่ลดละ

ดังที่ท่านทราบ ในการประชุมใหญ่สามัญ
เดือนตุลาคม ข้าพเจ้าประกาศเปลี่ยนแปลง
อายุในการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาของเยาวชน



ชายและเยาวชนหญิง โดยให้เยาวชนชายรับใช้ได้ที่อายุ 18 ปีและเยาวชนหญิงที่อายุ 19 ปี การตอบรับจากเยาวชนของเราที่น่าทึ่งและสร้างแรงบันดาลใจ ณ วันที่ 4 เมษายน—เมื่อสองวันก่อน—เรามีผู้สอนศาสนาเต็มเวลาที่กำลังรับใช้ 65,634 คน โดยอีก 20,000 คนได้รับจดหมายเรียกแต่ยังไม่ได้เข้าสู่ศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนา และอีก 6,000 คน อยู่ในระหว่างการสัมภาษณ์กับ

อธิการและประธานสแต็ค จึงจำเป็นที่เราต้องจัดตั้งคณะเผยแผ่ใหม่ 58 แห่งเพื่อรองรับจำนวนผู้สอนศาสนาที่เพิ่มขึ้น

เพื่อช่วยสนับสนุนกำลังผู้สอนศาสนาให้คงอยู่ต่อไปเช่นนี้ และเพราะผู้สอนศาสนาของเราหลายคนมาจากสภาวะปานกลาง เราจึงขอเชื้อเชิญให้ท่านบริจาคอย่างเอื้อเฟื้อแก่กองทุนผู้สอนศาสนาทั่วไปของศาสนจักรตามกำลังความสามารถ

ต่อไปนี้ พี่น้องทั้งหลาย เราจะได้ยินข่าวสารที่ได้รับการดูแลใจในวันนี้และวันพรุ่งนี้ ผู้ที่จะพูดกับเราได้พยายามสวดอ่อนน้อมเพื่อให้ทราบว่าพระเจ้าจะทรงมีพระประสงค์ให้เราได้ยินอะไรในเวลานี้

ข้าพเจ้าขอให้ท่านตั้งใจฟังและเปิดรับข่าวสารที่เราจะได้ยิน ข้าพเจ้าสวดอ่อนน้อมขอให้เราทำเช่นนั้น ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■



โดย ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์
ประธานโครัมมิอัครสาวกสิบสอง

สิ่งเหล่านี้ข้าพเจ้ารู้

จากทุกสิ่งที่ข้าพเจ้าได้อ่าน สอนและเรียนรู้ สัจธรรมข้อหนึ่งที่มีค่าและ
ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดที่ข้าพเจ้าต้องมอบให้คือการเป็นพยานพิเศษของพระเยซูคริสต์

ในปี 1992 หลังจากรับใช้เป็นผู้ช่วยอัคร-
สาวกสิบสองเก้าปีและเป็นสมาชิก
โครัมมิอัครสาวกสิบสองอีก 22 ปี
ข้าพเจ้าก็อายุ 68 ปีพอดี ข้าพเจ้ารู้สึกติดใจ
ที่จะเริ่มสิ่งที่ข้าพเจ้าเรียกว่า “บทประพันธ์
‘ไม่มีวันเสร็จ’” ส่วนแรกของงานนั้นเป็นอย่างนี้

เมื่อคืนก่อนความคิดอย่างหนึ่งเกิดขึ้นกับ
ข้าพเจ้า

ความคิดที่ลึกซึ้งและลึกล้ำ
ความคิดนี้เกิดขึ้นเมื่อข้าพเจ้าเหนื่อยอ่อนเกินไป
เหนื่อยจนนอนไม่หลับ

วันนั้นข้าพเจ้ามีงานยุ่งมาก
ข้าพเจ้าไตร่ตรองชะตากรรมของตนเอง
ความคิดนั้นเป็นเช่นนี้:
เมื่อครั้งเยาว์วัย ไม่ถึง 68 ปี!

ยังเดินได้สิไม่มีเชชวน
หัวไหล่ไม่เมื่อยไม่ปวด
อ่านหนังสือสองเที่ยวรวดทบทวน
ก็จำมาอ้างอิงได้

เดินนานเท่าไรก็ไม่เรรวน
แทบไม่ต้องหยุดฮึดฮอด
หลายสิ่งที่ชอบแต่ตอนนี้ทำไม่ได้
วัยเยาว์เคยเก่งมาก่อน

หากย้อนเวลาหลายปีกลับไป
ถึงแม้เป็นสิ่งที่เลือกได้

ก็ไม่แลกวัยวุฒิกับวัยเยาว์
เพราะจะสูญเสียหลายสิ่งนอกนั้น

จึงพอใจมุ่งมันไปข้างหน้า
ยอมปล่อยให้วัยเยาว์แม้ครั้งตรา
จะสูญเสียสิ่งล้ำค่าหากกลับไป
นั่นคือความเข้าใจของข้าพเจ้า

สิบปีต่อมา ข้าพเจ้าตัดสินใจเพิ่มบทกวี
นั้นอีกสองสามบรรทัด

สิบปีเลื่อนกลับไปอยู่ในนั้น
ความเจ็บปวดติดตามไปด้วยกัน
สะทอกเทียมมันช่วยให้หายจาก
ไม่เดินเซแต่กลับตรงเหมือนเดิม

ยึดกระดูกคอแน่นด้วยแผ่นโลหะ
ผลงานประเสริฐจริงสิ่งสร้างสรรค์
ขับพิษร้ายไปลิโอ ออกไปปล้น
ฉันทันหนึ่งในวันคนคือวัน

สัญลักษณ์แห่งวัยชราปรากฏเด่น
หลายสิ่งไม่ดีขึ้นชัดเจน
แต่ยังเห็นสิ่งหนึ่งซึ่งวัฒนา
ความช่างลิ้มของข้าพเจ้านั้นแหละหนา

ท่านถามว่า “จำผมได้ไหม”
อ้อ ท่านยังไม่เปลี่ยนไป
บัดนี้ขออย่าฝืดใจไปเลย
หากยังนึกชื่อท่านไม่ได้

ใช่ เรียนรู้มากมายหลายเรื่องอยู่

สิ่งที่ข้าพเจ้าไม่ยอมรับ
สิ่งสมควรวัยวุฒิคือสัจธรรม
ที่น้อมนำวิญญานพัฒนา

จากผองพรที่พระองค์ประทานให้
ประเสริฐสุดในชีวิตข้าฯ
คือคุ้มครองและความชื่นชีวา
จากภรรยาที่รักประจักษ์ใจ

ลูกของเราล้วนสมรสสมรัก
ล้วนสลักครอบครองครอบครัวเขา
มีลูกมีหลานเป็นหลานเรา
พวกเขาจะโตเร็วกันเพียงไร

ข้าพเจ้าไม่เปลี่ยนความคิดแม้ชนิดหนึ่ง
ซึ่งจะให้วัยเยาว์กลับมาใหม่
วัยวุฒิมีความหมายต่อเราเพียงไร
เพราะได้รู้ได้เข้าใจสัจจา

ถามว่า “อนาคตจะนำสิ่งใดมา
ชะตาข้าพเจ้าจะเป็นไหน”
ข้าพเจ้าจะกลมกลืนไม่ขึ้นพว่กับใคร
ถามเมื่อข้าพเจ้าอายุได้ 88 ปี!

และปีที่แล้วข้าพเจ้าเพิ่มบรรทัดต่อไปนี้

บัดนี้ข้าพเจ้า อายุ 88 แล้ว
แต่ละปีผ่านแผ่ลวิบวินเร็วรี่
อย่างก้าว เซสั่น ยัน ไม่เท่าให้ดี
หนักเกินนั่งเก้าอี้เข็นไป

จ้วงงีบหลับนิดหลับน้อย
แต่อำนาจฐานะบริสุทธิ์ยังอยู่ได้
เรื่องร่างกายทั้งหลายล้วนพร่องไป
เสริมกำไรทางวิญญานอันเลิศเลอ

ท่องโลกแล้วทุกย่านนับล้านไมล์
ยังเพิ่มได้อีกล้านหากท่านเสนอ
ได้ดาวเทียมมาช่วยไว้หรือกระเธ
เรื่องเดินทางไม่ต้องเจออีกต่อไป

บัดนี้ข้าพเจ้าพูดจริงแท้แต่ตระหนัก
ว่ารู้จักและรักพระเจ้าได้
เป็นพยานกับโบราณท่านทำไว้
ยามได้สั่งสอนพระคำ

ความรู้สึกรองพระองค์ในเกษมณี
ยากเหลือเกินสุดที่จะเข้าใจได้
ทราบว่าพระองค์ทรงทำเพื่อเราทุกคนไป
มิตรที่ไหนประเสริฐกว่านี้ไม่มีเลย

ข้าพเจ้าทราบว่าจะเสด็จมาอีกครา
ด้วยเดชานุภาพและในรัศมีภาพ
ข้าพเจ้าทราบว่าจะได้เห็นพระองค์อีก
ในวันปลายเรื่องราวชีวิตข้าพเจ้า

จะถูกเข้าต่อพระบาทมีบาดแผล
สัมผัสพระวิญญูญาณเรื่องรองแท้
เสียงกระซิบสั้นระร่ำจะเอ่ยปล้น
“พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์คือ
ข้าพระองค์ผู้”¹

และข้าพเจ้ารู้จริงๆ

จากหน้าต่างหลังบ้านมองลงไปจะเห็น
สวนดอกไม้และป่าซึ่งเป็นขอบเขตของลำธาร
เล็กๆ ผนังด้านหนึ่งของบ้านอยู่ติดกับสวน
และปกคลุมหนาแน่นด้วยเถาอิงลิซไควรี
เกือบทุกปีจะมีนกจากบ้านมาทำรังบนเถา
ไควรีนี้ รังนกที่อยู่ในเถาจะปลอดภัยจากสุนัข
จิ้งจอก แรคคูนและแมวซึ่งมักมาเตร้อยู่แถวนี้

วันหนึ่งมีเสียงสับสนุ่นวายุขึ้นในเถาไควรี
เสียงร้องที่โศกเศร้าสิ้นหวัง นกจากที่อยู่แถว
นั้นอีก 8 หรือ 10 ตัวบินมาร่วมส่งเสียงร้อง
เตือนภัยครั้งนี้ ในไม่ช้าข้าพเจ้าก็เห็นต้นเหตุ
ของความสับสนวุ่นวาย งูตัวหนึ่งเลื้อยลงมา
จากเถาไควรี ห้อยตัวออกมาตรงหน้าต่างยาว
พอที่ข้าพเจ้าจะดึงออกมาได้ ตรงกลางตัว
ของงูมีรอยป้องกันออกมาสองรอย—เป็นหลัก
ฐานชัดเจนที่จะกล่าวโทษงูว่าได้กลืนกินลูก
นกจากรังเข้าไปแล้ว 2 ตัว เราอยู่บ้านนี้มา
50 ปียังไม่เคยเห็นเหตุการณ์แบบนี้มาก่อน
นี่เป็นประสบการณ์ที่อาจเกิดขึ้นเพียงครั้ง
เดียวในชีวิต—หรืออย่างน้อยเราก็คิดเช่นนั้น

สองสามวันต่อมาเกิดเหตุการณ์วุ่นวาย
ขึ้นอีก ครึ่งนี้เกิดขึ้นบนเถาไม้เลื้อยที่คลุมกรง
ปล่อยหมา เราได้ยินเสียงร้องเตือนภัยแบบ
เดียวกัน การรวมตัวของนกจากละแวกนั้น
เรารู้ว่าสัตว์ผู้ล่าคือตัวอะไร หลานชายคน
หนึ่งปีนขึ้นไปบนกรง ดึงงูอีกตัวออกมาขณะ
ยังจับแม่กที่มันคาบจากรังและตายแล้วไว้แน่น

ข้าพเจ้าบอกตัวเอง “เกิดอะไรขึ้น สวน
เอเดนถูกรุกรานอีกแล้วหรือ”

แล้วคำเตือนของศาสดาพยากรณ์ก็เข้ามา
สู่ความคิดของข้าพเจ้า แม้ในบ้านของเขา ก็
ใช้ว่าจะปลอดภัยจากอิทธิพลของฝ่ายตรง
ข้ามเสมอไป เราต้องปกป้องผู้อ่อนเยาว์ของเรา
เราอาศัยอยู่ในโลกที่อันตรายยิ่ง โลกที่



คุกคามเรื่องเหล่านั้นที่เป็นเรื่องทางวิญญูณ
มากที่สุด ครอบครัวยังเป็นองค์กรพื้นฐานใน
กาลเวลาและนิรันดรถูกจู่โจมจากกองกำลัง
ทั้งที่มองเห็นและมองไม่เห็น ปฏิบัติอยู่
ใกล้ วัตถุประสงค์ของเขาคือก่อความวุ่น
วาน หากเราสามารถทำให้ครอบครัวอ่อน
แอและทำลายลงได้ เราจะประสบความสำเร็จ

วิสุทธิชนยุคสุดท้ายตระหนักถึงความ
สำคัญเหนือสิ่งอื่นใดของครอบครัวและ
พยายามดำเนินชีวิตอยู่ในทางที่ปฏิบัติไม่
อาจลอบเข้ามาในบ้านของเราได้ เราพบ
ความปลอดภัยและความมั่นคงของตนเอง
และบุตรธิดา โดยการให้เกียรติพันธสัญญาที่
เราทำไว้และดำเนินชีวิตให้ดีขึ้นจนการเชื่อ
ฟังซึ่งเป็นข้อกำหนดของผู้ติดตามพระคริสต์
เป็นปกติวิสัยของเรา

อิสยาห์กล่าวว่า “ผลงานของความชอบ
ธรรมจะเป็นสันติสุข และผลลัพธ์ของความ
ชอบธรรมคือความเยียบสงบและความวางใจ
เป็นนิรันดร์”²

มีสัญญาเรื่องสันติสุขไว้เช่นกันในการเปิด
เผยซึ่งพระเจ้าทรงประกาศว่า “หากเจ้าพร้อม
เจ้าจะไม่กลัว”³

พลังอำนาจอันเหลือเลิศของฐานะปุโรหิต
ประทานมาเพื่อคุ้มครองบ้านและผู้อยู่อาศัย
บิดามีสิทธิอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบที่จะ

สอน ให้พร และจัดให้มีศาสนพิธีแห่งพระ-
กิตติคุณตลอดจนการคุ้มครองในด้านอื่นๆ
ของฐานะปุโรหิตที่จำเป็นให้แก่บุตรธิดาของ
ตน เขาต้องแสดงออกให้บุตรธิดาเห็นความ
รัก ความซื่อสัตย์และการให้เกียรติผู้เป็น
มารดา

ข้าพเจ้าทราบว่าการกระทำคือพลังอำนาจ
ที่แท้จริงไม่ได้เป็นเพียงการแสดงออกถึง
ความเชื่อ มีเพียงไม่กี่สิ่งที่ยิ่งใหญ่เกินกว่า
การสวดอ้อนวอนอย่างซื่อสัตย์ของ
มารดาที่ชอบธรรม

จงสอนตนเองและสอนครอบครัวของท่าน
เรื่องของท่านแห่งพระวิญญูณบริสุทธิ์
และการซื่อสัตย์ของพระเยซูคริสต์ งานนิรันดร์
ที่ท่านทำจะไม่มิด่างใหญ่เกินกว่างานที่
อยู่ในรั้วบ้านของท่านเอง

เราทราบว่าเราคือบุตรธิดาที่เป็นวิญญูณ
เกิดจากพระบิดามารดาบนสวรรค์ เรามายัง
แผ่นดินโลกเพื่อรับร่างกายอันเป็นมรรตัย
และรับการทดสอบ เราผู้มีร่างกายมรรตัยมีพลัง
เหนือสัจภาวะที่ไม่มีร่างกาย⁴ เรามีเสรีภาพ
ในการเลือกที่จะทำอะไรและจะเลือกกระทำ
อย่างไร แต่เราไม่มีเสรีภาพในการเลือกผลของ
การเลือกนั้น ผลย่อมเกิดขึ้นดังที่มันจะเกิดขึ้น

พระคัมภีร์นิยามคำว่าสิทธิเสรีไว้ว่าคือ
“สิทธิเสรีทางศีลธรรม” ซึ่งหมายความว่าเรา



สามารถเลือกได้ระหว่างความดีกับความชั่ว
ปฏิบัติพยายามล่องวงเราให้ใช้สิทธิ์เสรี
ทางศีลธรรมอย่างไม่ต้อง

พระคัมภีร์สอนเราว่า “เพื่อมนุษย์ทุกคน
จะกระทำในหลักคำสอนและหลักธรรมเกี่ยวกับ
อนาคต, ตามสิทธิ์เสรีทางศีลธรรมซึ่งเรา
ให้แก่เขา, เพื่อมนุษย์ทุกคนจะรับผิดชอบ
บาปของเขาเองในวันแห่งการพิพากษา.”⁵

แอลมาสอนว่า “เพราะพระเจ้าจะไม่
อาจมองดูบาปด้วยระดับความยินยอมแม้
เล็กน้อยที่สุด”⁶ เพื่อเข้าใจเรื่องนี้ เราต้องแยก
บาปออกจากคนบาป

ตัวอย่างเช่น เมื่อคนเหล่านั้นนำหญิงที่
ล่องวงประเวณีมาอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าช่วยให้
รอด โดยประจักษ์ชัดว่าผิดจริง พระองค์รับ
สิ่งสั้นๆ เพื่อปิดคดีนี้ “จงไปเกิดและจากนี้ไป
อย่าทำบาปอีก”⁷ นั่นคือวิญญาณแห่งการ
ปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์

ขันติธรรมคือคุณธรรม แต่เช่นเดียวกับ
คุณธรรมทุกข้อ เมื่อเกินกว่าเหตุสิ่งนี้จะกลายเป็น
ความชั่วร้าย เราต้องระมัดระวังเรื่อง
“กับดักของขันติธรรม” เพื่อที่เราจะไม่ถูก
กลืน การยินยอมที่เกิดขึ้นจากการย่อหย่อน

กฎหมายบ้านเมืองจนทอมรับการกระทำ
ที่ผิดศีลธรรมว่าถูกกฎหมายไม่ได้ผล
กระทบร้ายแรงทางวิญญาณซึ่งเป็นผลมา
จากการละเมิดกฎแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศ
ของพระเจ้าเป็นเจ้า

ทุกคนเกิดมาพร้อมแสงสว่างแห่งพระคริสต์
อิทธิพลนำทางซึ่งทำให้แต่ละบุคคลรู้จักสิ่ง
ถูกจากสิ่งผิด สิ่งที่เราทำกับแสงสว่างนั้น
และวิธีที่เราตอบสนองต่อการกระตุ้นเตือน
เหล่านั้นเพื่อดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมเป็น
ส่วนหนึ่งของการทดสอบความเป็นมรตัย

“เพราะเหตุเกิด, พระวิญญาณของพระคริสต์
ประทานให้มนุษย์ทุกคน, เพื่อเขาจะรู้ความดี
จากความชั่ว; ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงแสดงวิธี
ตัดสินใจให้ท่าน; เพราะทุกสิ่งที่มีเชื้อเชิญให้ทำดี,
และชักชวนให้เชื่อในพระคริสต์, ส่งมาโดย
เดชานุภาพและของประทานของพระคริสต์;
ดังนั้นท่านจะรู้ด้วยความรู้อันสมบูรณ์ว่านี่
เป็นของพระเจ้าเป็นเจ้า”⁸

เราแต่ละคนต้องอยู่ในสถานะที่จะตอบ
สนองต่อการตัดสินใจและการกระตุ้นเตือนของ
พระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเจ้าทรงมีวิธเทสติ
บัญญัติอันบริสุทธิ์ลงในความคิดของเราเพื่อ

กระตุ้นเรา นำทางเรา สอนเรา เตือนเรา บุตร
ธิดาแต่ละคนของพระเจ้าเป็นเจ้าของสามารรู้
เรื่องต่างๆ ที่พวกเขาจำเป็นต้องรู้ได้โดยทันที
จงเรียนรู้ที่จะรับและกระทำตามการตัดสินใจ
และการเปิดเผย

จากทุกสิ่งที่ข้าพเจ้าได้อ่าน สอนและเรียน
รู้ สัจธรรมข้อหนึ่งที่มีค่าและศักดิ์สิทธิ์ที่สุดที่
ข้าพเจ้าต้องมอบให้คือการเป็นพยานพิเศษ
ของพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงพระชนม์
ข้าพเจ้าทราบดีว่าพระองค์ทรงพระชนม์
ข้าพเจ้าคือพยานของพระองค์ และข้าพเจ้า
สามารถเป็นพยานถึงพระองค์ พระองค์ทรง
เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระผู้ไถ่ของเรา
ข้าพเจ้าแน่ใจ ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงเรื่องนี้
ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. บอยด์ เค. แพคเกอร์, “Unfinished Composition,” (“บทประพันธ์ไม่มีวันเสร็จ”) 2012.
2. อิศยาห์ 32:17
3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 38:30
4. ดู คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007), หน้า 226
5. หลักคำสอนและพันธสัญญา 101:78
6. แอลมา 45:16
7. ยอห์น 8:11
8. โมโรไน 7:16



โดย อธิการคีน เอ็ม. เคิร์ส
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายอธิการควบคุม

รากฐานอันแน่นอน

ขอให้เราตอบรับพระคำรัสเชิญของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเพื่อมาหาพระองค์
ขอให้เราสร้างชีวิตเราไว้บนรากฐานที่ปลอดภัยและแน่นอน

ในวันที่ 17 ตุลาคม ปี 1989 ขณะขับรถกลับบ้านหลังเลิกงาน เมื่อข้าพเจ้าใกล้ถึงไฟจราจรสี่แยกถนนมาร์เก็ตและถนนเบย์ลในแซนแฟรนซิสโก รัฐแคลิฟอร์เนีย ขณะนั้นข้าพเจ้ารู้สึกว้าวุ่นใจ จึงคิดว่า “ยางรถเราแบนแน่ ๆ” ขณะที่รถยังคงสายอยู่นั้น ข้าพเจ้าสังเกตเห็นรถประจำทางเบียดชิดกับรถข้าพเจ้ามาก และคิดว่า “รถคันนี้ชนเราเข้าแล้วซี!” แล้วรถยนต์ก็สายมากยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าจึงคิดว่า “ยางรถเราคงแบนทั้งสี่ล้อแน่เลย!” แต่ไม่ใช่เพราะยางแบนหรือรถประจำทางคันนั้นเลย—เป็นเพราะแผ่นดินไหวรุนแรงต่างหาก! เมื่อข้าพเจ้าจอดรถตรงสัญญาณไฟแดง บาทวิถีก็กระเพื่อมเป็นระลอกกราวกับคลื่นทะเลซัดบนถนนมาร์เก็ต ตรงหน้าข้าพเจ้ามีอาคารสำนักงานสูงตระหง่านหลังหนึ่งโถงออกไปมา และก้อนอิฐเริ่มหล่นลงมาจากอาคารเก่าแก่หลังหนึ่งทางด้านซ้ายมือข้าพเจ้าขณะแผ่นดินไหวอย่างต่อเนื่อง

แผ่นดินไหวโลมา ฟรีเอตาโจมตีบริเวณอ่าวแซนแฟรนซิสโกในเวลา 17:04 นาฬิกาของวันนั้น และส่งผลให้คนไร้ที่อยู่มากถึง 12,000 คน

แผ่นดินไหวดังกล่าวก่อความเสียหายอย่างหนักในบริเวณอ่าวแซนแฟรนซิสโก ซึ่งแนชชันแนลส์รายงานว่าเกิดจากดินที่ไม่อัดแน่นใน

แซนแฟรนซิสโกและโอกแลนด์ ในแซนแฟรนซิสโก เขตมารินานั้น “สร้างขึ้นบนผืนดินฝั่งกลบซึ่งปะปนไปด้วยทราย สิ่งปฏิภูม เศษหิน ... และวัสดุอื่นที่มีน้ำหนักเบา เจือปนอยู่ในปริมาณมาก พื้นที่ฝั่งกลบบางแห่งเป็นเศษหินถมทับลงในอ่าวแซนแฟรนซิสโกหลังแผ่นดินไหวที่แซนแฟรนซิสโกในปี 1906” ประมาณปี 1915 มีการสร้างอาคารห้องชุดต่าง ๆ บนผืนดินฝั่งกลบดังกล่าว แผ่นดินไหวในปี 1989 ดินโคลนร่วนซุยชุ่มน้ำ ดินทราย และเศษหินกลายเป็นมวลคล้อยของเหลว เป็นเหตุให้อาคารพังทลาย อาคาร



เหล่านั้นไม่ได้สร้างบนรากฐานอันแน่นอน แผ่นดินไหวโลมา ฟรีเอตาส่งผลกระทบต่อชีวิตผู้คนมากมาย รวมทั้งชีวิตข้าพเจ้าด้วย การใคร่ครวญถึงเหตุการณ์ในวันนั้น ตอกย้ำความคิดและจิตใจของข้าพเจ้าว่า หากจะต้านทานพายุร้าย แผ่นดินไหว และภัยพิบัติในชีวิตได้สำเร็จ เราต้องตั้งอยู่บนรากฐานอันแน่นอน

อีลามัน ศาสตราพยากรณ์ชาวนีไฟ ให้ความกระจ่างชัดต่อความสำคัญในการสร้างชีวิตของเราไว้บนรากฐานอันแน่นอน แม้รากฐานของพระเยซูคริสต์ว่า “และบัดนี้, ลูกพ่อ, จงจำ, จงจำไว้ว่าบนศิลาของพระผู้ไถ่ของเรา, ผู้ทรงเป็นพระคริสต์, พระบุตรของพระเจ้า, ที่ลูกต้องสร้างรากฐานของลูก; เพื่อเมื่อมารจะส่งลมอันมีกำลังแรงของเขามา, แท้จริงแล้ว, ลูกศรของเขาในลมหมุน, แท้จริงแล้ว, เมื่อลูกเห็บของเขาและพายุอันมีกำลังแรงของเขาทั้งหมดจะกระหน่ำมาบนลูก, มันจะไม่มีพลังเหนือลูกเพื่อลากเอาลูกลงไปสู่ห้วงแห่งความเศร้าหมองและวิบัติอันหาได้สิ้นสุดไม่, เพราะศิลาซึ่งบนนั้นลูกได้รับการสร้างขึ้น, ซึ่งเป็นรากฐานอันแน่นอน, รากฐานซึ่งหากมนุษย์จะสร้างบนนั้นแล้วพวกเขาจะตกไม่ได้.” (อีลามัน 5:12)

การพัฒนาพระวิหารในยุคปัจจุบันให้ความเอาใจใส่เรื่องการออกแบบ วิศวกรรม และการใช้วัสดุก่อสร้าง มีการตรวจสอบดินและธรณีวิทยาในเขตที่จะก่อสร้างพระวิหาร มีการศึกษาเรื่องลม ฝน และความแปรปรวนของสภาพอากาศในเขตนั้น ๆ เพื่อว่าพระวิหารที่แล้วเสร็จนั้นจะไม่เพียงต้านทานลมพายุและสภาพดินฟ้าอากาศปกติในพื้นที่ แต่พระวิหารยังได้รับการออกแบบและวางตำแหน่งเพื่อต้านทานเหตุแผ่นดินไหวที่ไม่อาจคาดคิด พายุไต้ฝุ่น อุทกภัย และภัยธรรมชาติอื่น ๆ ที่อาจเกิดขึ้น ในพระวิหาร



หลายแห่ง มีการตอกเสาคอนกรีตหรือเสาเข็มลึกลงไปในดินเพื่อเกาะยึดฐานรากของพระวิหาร

เจกเช่นักออกแบบและผู้รับเหมาในยุคของเรา พระบิดาในสวรรค์ผู้ทรงเปี่ยมด้วยรักและเมตตา และพระบุตรของพระองค์ทรงเตรียมแผน เครื่องมือ และแหล่งช่วยอื่นให้เราใช้เพื่อที่เราจะได้สร้างและวางกรอบชีวิตของเราให้มั่นคงและไม่สั่นไหว แผนดังกล่าวคือแผนแห่งความรอด แผนอันยิ่งใหญ่แห่งความสุข แผนนั้นเผยให้เราเห็นภาพอันชัดเจนและความเข้าใจถึงการเริ่มต้นและการสิ้นสุด ตลอดจนขั้นตอนสำคัญรวมถึงศาสนพิธีซึ่งจำเป็นสำหรับบุตรธิดาแต่ละคนของพระบิดาเพื่อจะสามารถกลับไปยังที่ประทับของพระองค์และพำนักอยู่กับพระองค์ตลอดไป

ศรัทธา การกลับใจ บัพติศมา ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ และการอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ เป็นส่วนหนึ่งของ “พิมพ์เขียว” ชีวิต ขั้นตอนเหล่านี้จะช่วยวางรูปแบบอาคารที่เหมาะสมซึ่งจะยึดเหนี่ยวชีวิตเราไว้กับการชดใช้ของพระคริสต์ ขั้นตอนเหล่านี้จะจัดรูปทรงและวางกรอบโครงสร้างที่ค้ำจุนชีวิตคน ๆ หนึ่ง แผนงานพระวิหารมี “คุณสมบัติเฉพาะ” ซึ่งให้คำแนะนำโดยละเอียด

เกี่ยวกับการวางรูปแบบและหลอมรวมองค์ประกอบสำคัญอันใด การสวดอ้อนวอน การอ่านพระคัมภีร์ การรับส่วนศีลระลึก และการรับศาสนพิธีฐานะปุโรหิตที่สำคัญก็เป็นคุณสมบัติเฉพาะ” ที่ช่วยหลอมรวมและผูกมัดโครงสร้างชีวิตเข้าด้วยกันฉันนั้น

ความสมดุลในการประยุกต์ใช้คุณสมบัติเฉพาะเหล่านี้เป็นเรื่องสำคัญยิ่ง ตัวอย่างเช่น ในกระบวนการผสมคอนกรีต ต้องผสมทราย หินกรวด ปูนซีเมนต์ และน้ำในปริมาณที่แม่นยำเพื่อให้เกิดความแข็งแรงมากที่สุด ปริมาณที่ไม่ถูกต้อง หรือการตัดส่วนประกอบใดออกไปจะทำให้คอนกรีตเปราะบางและไม่สามารถทำหน้าที่สำคัญของมันได้

ในทำนองเดียวกัน หากเราไม่เตรียมคุณภาพอันเหมาะสมในชีวิตการสวดอ้อนวอน ส่วนตัวทุกวันของเรา และการดื่มด่ำจากพระคัมภีร์ การเสริมสร้างความเข้มแข็งทุกสัปดาห์จากการรับส่วนศีลระลึก และการมีส่วนร่วมบ่อยครั้งในศาสนพิธีฐานะปุโรหิตอาทิ ศาสนพิธีพระวิหาร เราก็เสี่ยงต่อความเปราะบางในความแข็งแรงทางโครงสร้างของวิญญาณเราเช่นกัน

ในจดหมายถึงชาวเมืองเอเฟซัส เปาโลกล่าวเช่นนั้น ซึ่งเราสามารถประยุกต์ใช้กับ

ความจำเป็นเรื่องการพัฒนาที่มีคุณภาพและหลอมรวมในบุคลิกลักษณะและจิตวิญญาณของเราว่า “ในพระองค์นั้นทุกส่วนของโครงสร้างถูกเชื่อมต่อกันและเจริญขึ้นเป็นวิหารอันบริสุทธิ์ในองค์พระผู้เป็นเจ้า” (เอเฟซัส 2:21)

การสวดอ้อนวอนเป็นโครงสร้างพื้นฐานอย่างหนึ่งที่สำคัญที่สุดของศรัทธาและบุคลิกลักษณะของเรา โดยผ่านการสวดอ้อนวอน เราสามารถแสดงออกถึงความกตัญญู ความรัก และการอุทิศตนต่อพระผู้เป็นเจ้า โดยผ่านการสวดอ้อนวอน เราสามารถแสดงความมุ่งมั่นที่เรามีต่อพระประสงค์ของพระองค์ และเราจะได้รับความเข้มแข็งเพื่อใช้ชีวิตเราสอดคล้องกับคำสอนของพระองค์ การสวดอ้อนวอนเป็นเส้นทางที่เราสามารถเดินตามเพื่อแสวงหาอิทธิพลของพระองค์ในชีวิตเรา แม้การเปิดเผย

แอลมาสอนว่า “จงปรึกษาพระเจ้าในการกระทำทั้งหมดของลูก และพระองค์จะทรงชี้ทางให้ลูกเพื่อความดี; แท้จริงแล้ว, เมื่อลูกลงนอนตอนกลางคืนจงลงนอนอยู่กับพระเจ้า, เพื่อพระองค์จะทรงดูแลลูกในการหลับของลูก; และเมื่อลูกลุกขึ้นตอนเช้าขอให้ใจลูกเต็มไปด้วยความขอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้า; และหากลูกทำสิ่งเหล่านี้, พระองค์จะทรงยกลูกขึ้นในวันสุดท้าย” (แอลมา 37:37)

การแสดงความนึกคิด ความรู้สึก และความปรารถนาของเรากับพระผู้เป็นเจ้าโดยผ่านการสวดอ้อนวอนด้วยความนอบน้อมจากใจจริงควรเป็นเรื่องสำคัญและเป็นธรรมชาติวิสัยเหมือนการหายใจและรับประทานอาหาร

การค้นคว้าพระคัมภีร์ทุกวันยังช่วยเสริมสร้างศรัทธาและบุคลิกลักษณะของเราอีกด้วย เช่นเดียวกับที่เราต้องการอาหารเพื่อบำรุงเลี้ยงร่างกาย จิตวิญญาณของเราจะได้รับการเติมเต็มและเสริมสร้างพลังโดยการดื่มด่ำพระวจนะของพระคริสต์ดังที่ศาสดาพยากรณ์เขียนไว้ นี่ไฟสอนว่า “จงดื่มด่ำพระวจนะของพระคริสต์; เพราะคูเกิด, พระวจนะของพระคริสต์จะบอกท่านทุกสิ่งที่ท่านควรทำ” (2 นีไฟ 32:3)

แม้การอ่านพระคัมภีร์เป็นเรื่องดี แต่การ

อ่านเพียงอย่างเดียวมันไม่เพียงพอต่อการจับใจความให้ครอบคลุมคำสอนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด การค้นคว้า การไตร่ตรอง และการประยุกต์ใช้พระวจนะของพระคริสต์ที่ตั้งสอนไว้ในพระคัมภีร์จะนำมาซึ่งปัญญาและความรู้เหนือความเข้าใจของมนุษย์ สิ่งนี้จะทำให้คำมั่นสัญญาของเรานั้นคงและมีพลังทางวิญญาณสำรองไว้ให้เราทำเต็มที่ในทุกสถานการณ์

ขั้นตอนสำคัญที่สุดขั้นตอนหนึ่งซึ่งเราสามารถทำได้เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ชีวิตเราและยังคงแนบแน่นต่อรากฐานของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดคือการรับส่วนศีลระลึกแต่ละสัปดาห์อย่างมีค่าควร ศาสนพิธีศีลระลึกจะให้โอกาสสมาชิกทุกคนของศาสนจักรได้ไตร่ตรองชีวิตของพวกเขาข้างหน้าพิจารณาถึงการกระทำที่ควรหรือไม่ควรทำซึ่งอาจจำเป็นต้องกลับใจ แล้วรับส่วนขนมปังและน้ำเป็นเครื่องหมายแห่งความศักดิ์สิทธิ์ในความระลึกถึงพระวรกายและพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ ซึ่งเป็นพยานถึงการชดใช้ของพระองค์ หากเราได้รับส่วนด้วยความจริงใจและนอบน้อม เราต่อพันธสัญญาพันธบัตรได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ และได้รับคำสัญญาว่าเราจะมีพระวิญญาณของพระองค์อยู่กับเราตลอดเวลา พระวิญ-

ญาณทรงทำหน้าที่เสมือนปูนขาวชนิดหนึ่งเป็นการเชื่อมต่อซึ่งไม่เพียงชำระให้บริสุทธิ์ แต่ยังนำทุกสิ่งมาสู่ความทรงจำของเราและเป็นพยานครั้งแล้วครั้งเล่าถึงพระเยซูคริสต์อีกด้วย การรับส่วนศีลระลึกอย่างมีค่าควร จะเสริมสร้างการเชื่อมโยงส่วนตัวของเราเข้ากับศาสนาอันเป็นฐานรากนั้นให้แข็งแกร่ง แม้พระเยซูคริสต์

ระหว่างที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงปฏิบัติศาสนกิจ พระองค์ทรงสอนด้วยความรักและแจ้งชัดถึงหลักคำสอน หลักธรรม และการกระทำที่จำเป็นซึ่งจะปกป้องรักษาชีวิตเราและเสริมสร้างบุคลิกลักษณะของเรา ในตอนท้ายของคำเทศนาบนภูเขา พระองค์ตรัสว่า

“ฉะนั้น, ผู้ใดที่ได้ยินคำกล่าวเหล่านี้ของเราและทำตาม, เราจะเปรียบเขาเช่นคนฉลาด, ผู้สร้างบ้านของตนบนศิลา

“และฝนลงมา, และน้ำท่วม, และพายุพัด, และกระหน่ำมาที่บ้านนั้น; และมันหาล้ม, เพราะมันมีรากฐานบนศิลา

“และทุกคนที่ได้ยินคำกล่าวเหล่านี้ของเราและทำตามไม่จะเปรียบเช่นคนโง่, ผู้สร้างบ้านของตนบนทราย

“และฝนลงมา, และน้ำท่วม, และพายุพัด, และกระหน่ำมาที่บ้านนั้น; และมันพัง, และการพังทลายนั้นใหญ่หลวงนัก.” (3 นิโ

14:24–27; ดู มัทธิว 7:24–27 ด้วย)

พี่น้องทั้งหลาย ไม่มีใครตั้งใจจะสร้างบ้าน สถานที่ทำงาน หรือสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ในการนมัสการบนทราย หรือเศษหิน หรือไม่วางแผนและใช้วัสดุที่เหมาะสม ขอให้เราตอบรับพระคำวิสุทธิของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเพื่อมาหาพระองค์ ขอให้เราสร้างชีวิตเราไว้บนรากฐานที่ปลอดภัยและแน่นอน

ข้าพเจ้าเป็นพยานด้วยความนอบน้อมว่า หากเราทอดสมอชีวิตเราไว้กับพระเยซูคริสต์ และการชดใช้ของพระองค์ โดยทำตามแผนของพระองค์อย่างรอบคอบเพื่อความสุขของเรา รวมทั้งการสวดอ้อนวอนทุกวัน ศึกษาพระคัมภีร์ทุกวัน และรับส่วนศีลระลึกทุกสัปดาห์ เราจะเข้มแข็งขึ้น เราจะประสบความสำเร็จที่แท้จริงและการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยที่ยั่งยืน เราจะพร้อมมากยิ่งขึ้นที่จะต้านทานลมพายุและเหตุร้ายในชีวิตได้สำเร็จ เราจะประสบกับปิติและความสุขดังที่ทรงสัญญาไว้ เราจะเชื่อมั่นได้ว่าชีวิตเราสร้างอยู่บนรากฐานอันแน่นอน—รากฐานที่จะไม่มีวันพังทลาย ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู “1989 Loma Prieta Earthquake,” wikipedia.org/wiki/1989_Loma_Prieta_earthquake.





โดย **ฮีเลน เอส. คัลคิน**
ประธานเยาวชนหญิงสามัญที่เพิ่งได้รับการปลด

เราเป็นธิดาของ พระบิดาบนสวรรค์

*ในฐานะธิดาของพระเจ้า เราแต่ละคนพิเศษและแตกต่างกันตาม
สภาพการณ์และประสบการณ์ของเรา กระนั้นส่วนของเราที่สำคัญ—
เพราะเราสำคัญ*

ทุกสัปดาห์ เยาวชนหญิงทั่วโลกท่อง
สวดสำคัญของเยาวชนหญิง ไม่ว่าจะ
ในภาษาใดก็ตาม ทุกครั้งที่ดิฉัน
ได้ยินคำว่า “เราเป็นธิดาของพระบิดาบน
สวรรค์ ผู้ทรงรักเราและเรารักพระองค์”¹
พระวิญญาณทรงยืนยันต่อจิตวิญญาณดิฉัน
ว่าถ้อยคำเหล่านั้นเป็นความจริง ไม่เพียง
เป็นการยืนยันถึงลักษณะของเราเท่านั้น—ว่า
เราเป็นใคร—แต่เป็นการยอมรับด้วยว่าเรา
เป็นธิดาของใคร เราเป็นธิดาของพระสัพพัญญู
สูงส่ง!

ในทุกประเทศและทุกทวีป ดิฉันได้พบปะ
กับเยาวชนหญิงหลายคนที่มีความมั่นใจและ
ชัดเจน เปี่ยมด้วยความสว่าง ได้รับการ
ขัดเกลาโดยงานหนักและการทดลอง ผู้มี
ศรัทธาอันบริสุทธิ์และเรียบง่าย พวกเขา
บริสุทธิ์ พวกเขาเป็นผู้รักษาพันธสัญญาที่
“ยืนเป็นพยานเกี่ยวกับพระเจ้าตลอดเวลา
และในทุกสิ่ง, และในทุกแห่ง”² พวกเขา
ทราบว่าตนเป็นใครและมีบทบาทสำคัญยิ่ง
ในการเสริมสร้างอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า

สมัยอยู่มหาวิทยาลัย ดิฉันเป็นสมาชิก
ของนักเดินระบำพื้นเมืองนานาชาติของ
ปีวายยู ฤดูร้อนครั้งหนึ่ง กลุ่มของเราได้รับ

เกียรติพิเศษให้เดินสายทำพันธกิจในยุโรป
นี่เป็นฤดูร้อนที่ยากสำหรับดิฉันเพราะไม่กี่
เดือนก่อนหน้านั้น คุณพ่อของดิฉันเสียชีวิต
กะทันหัน ขณะที่เราอยู่ในสกอตแลนด์ ดิฉัน
รู้สึกโดดเดี่ยวและท้อแท้เป็นพิเศษ คึ้นนั้น
เราแสดงที่โบสถ์แห่งหนึ่ง หลังจากแสดงจบ
เราไปที่บ้านพักคณะเผยแผ่ซึ่งอยู่ถัดไป ขณะ
เดินไปตามทาง ดิฉันเห็นแผ่นศิลาวางอยู่ข้าง

ประตูทางเข้าสวนที่ได้รับการดูแลเป็นอย่างดี
ดิฉันอ่านถ้อยคำบนนั้นว่า “ไม่ว่าท่านเป็นใคร
จงทำส่วนของท่านให้ดี” ช่วงขณะนั้นถ้อยคำ
ดังกล่าวแผ่ซ่านเข้าไปในส่วนลึกของใจดิฉัน
และสัมผัสได้ถึงพลังอำนาจจากสวรรค์ที่
หยิบยื่นข่าวสารมาให้ ดิฉันทราบว่าพระบิดา
บนสวรรค์ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักทรงรู้จัก
ดิฉัน ดิฉันไม่รู้สึกละอายใจ ดิฉันยืนอยู่ใน
สวนนั้นทั้งน้ำตาคลอหน่วย “ไม่ว่าท่านเป็น
ใคร จงทำส่วนของท่านให้ดี” ข้อความเรียบง่าย
นั้นเปลี่ยนนิสัยทัศนให้ดิฉันใหม่พระเจ้า-
บิดาบนสวรรค์ทรงรู้จักดิฉันและทรงมีแผน
สำหรับชีวิตดิฉัน และพระวิญญาณที่ดิฉัน
รู้สึกช่วยให้ดิฉันเข้าใจว่าสวนของดิฉันนั้นสำคัญ

ต่อมาดิฉันเรียนรู้ว่าถ้อยคำนี้เคยสร้าง
แรงผลักดันให้แก่ศาสตราจารย์เดวิด โอ.
แมคเคย์มาแล้ว ขณะรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา
วัยหนุ่มในสกอตแลนด์ ท่านเห็นข้อความ
ดังกล่าวบนแผ่นศิลาที่อาคารหลังหนึ่งใน
ยามท้อแท้ในชีวิตและขณะทำงานเผยแผ่
ของท่านและถ้อยคำเหล่านั้นยกจิตวิญญาณ
ท่าน หลายปีต่อมา เมื่อมีการรื้อถอนอาคาร
หลังนั้น ท่านจัดการให้นำแผ่นศิลาดังกล่าว
มาตั้งไว้ในสวนบ้านพักคณะเผยแผ่³

ในฐานะธิดาของพระเจ้า เราแต่ละ
คนพิเศษและแตกต่างกันตามสภาพการณ์
และประสบการณ์ของเรา กระนั้นส่วนของ
เราก็สำคัญ—เพราะ *เรา* สำคัญ การบำเพ็ญ
ประโยชน์ประจำวันของเราในการบำรู้งเลียง



ซินี้อ ออสเตเลีย



การสอน และการเอาใจใส่ผู้อื่นอาจดูธรรมดา ด้อยความสำคัญ ยากลำบาก และไร้เกียรติ ในบางครั้ง แต่ถ้าเราจดจำบรรทัดแรกในสารสำคัญของเยาวยชนหญิงที่ว่า—“เราเป็นธิดาของพระบิดาบนสวรรค์ ผู้ทรงรักเรา”— ข้อความนี้จะทำให้สัมผัสพันธภาพและการตอบสนองของเราแตกต่างออกไปอย่างสิ้นเชิง

ไม่นานมานี้คุณแม่ที่ยอดเยี่ยมวัย 92 ปีของดิฉันถึงแก่กรรม เธอจากชีวิตนี้ไปอย่างเงียบๆ เหมือนกับที่เธอใช้ชีวิต ชีวิตเธอไม่ได้เป็นอย่างที่วางแผนไว้ สามีของเธอ คุณพ่อของดิฉัน ถึงแก่กรรมตอนอายุ 45 ปี ทิ้งเธอไว้กับลูกสามคน—ดิฉันและน้องชายสองคน เธอใช้ชีวิตในฐานะหญิงม่าย 47 ปี เลี้ยงดูครอบครัวโดยการสอนหนังสือระหว่างวัน และสอนเปียโนตอนกลางคืน เธอดูแลบิดาสูงอายุของเธอ คุณตาของดิฉันซึ่งอยู่บ้านถัดไป เธอต้องแน่ใจว่าเราทุกคนได้รับการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย จริง ๆ แล้วเธอยินกรานเช่นนั้นเพื่อเราจะได้เป็น “ผู้ทำคุณประโยชน์” และเธอไม่เคยบ่นว่าเลย เธอรักษาพันธสัญญาและเพราะเธอทำเช่นนั้น เธอจึงเรียกพลังจากสวรรค์ลงมาให้กับบ้านและส่งปาฏิหาริย์มาให้ เธอวางใจในพลังของการสวดอ้อนวอน สถานะปุโรหิต และสัญญาจากพันธสัญญา เธอชื่อสัตย์ในการรับใช้พระเจ้า การอุทิศตนอันแน่วแน่ของเธอประ-

คับประคองเราซึ่งเป็นลูกๆ เธอมักจะกล่าวถึงพระคัมภีร์ข้อนี้บ่อยๆ ว่า “เรา, พระเจ้า, ถูกผูกมัดเมื่อเจ้าทำสิ่งที่เรากล่าว; แต่เมื่อเจ้าไม่ทำสิ่งที่เรากล่าว, เจ้ายอมไม่มีสัญญา”⁴ นั่นคือคตินิยมของเธอและเธอรู้ว่ามันเป็นความจริง เธอเข้าใจว่าการเป็นผู้รักษาพันธสัญญาหมายความว่าอย่างไร โลกไม่เคยเห็นคุณค่าของเธอ แต่เธอไม่ต้องการเช่นนั้น เธอเข้าใจว่าตนเป็นใครและเป็นของใคร—เธอเป็นธิดาของพระผู้เป็นเจ้า ตามจริงแล้ว อาจกล่าวได้ว่าคุณแม่ของเราได้ทำส่วนของเธอเป็นอย่างดีแล้ว

ประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ เคยกล่าวถึงสตรีและมารดาว่า

“เราต้องไม่ลืมเอาใจใส่ความเข้มแข็งของสตรี...มารดานี้แหละคือผู้ที่มีอิทธิพลโดยตรงมากที่สุดต่อชีวิตของลูกๆ...มารดานี้แหละที่บำรุงเลี้ยงลูกๆ และเลี้ยงดูพวกเขาในทางของพระเจ้า อิทธิพลของพวกเขาสูงเทียมฟ้า...”

“...พวกเธอคือผู้สร้างชีวิต พวกเธอคือผู้บำรุงเลี้ยงลูกๆ พวกเธอคือครูของเยาวยชนหญิง พวกเธอคือคู่ชีวิตที่จะขาดเสียมิได้ พวกเธอคือผู้ร่วมงานของเราในการสร้างเสริมอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า บทบาทของพวกเขาอย่างยิ่งใหญ่เพียงใด การอุทิศตนของพวกเขาที่น่าอัศจรรย์เพียงใด”⁵

ดังนั้นมารดาและบิดาปลูกฝังบุตรสาวอย่างไรถึงความจริงอันสูงส่งและเป็นนิรันดร์ว่าเธอเป็นธิดาของพระผู้เป็นเจ้า เราช่วยให้เธอละทิ้งโลกและก้าวเข้าไปในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าอย่างไร

ในโลกที่กำลังเสื่อมถอยทางศีลธรรม เยาวยชนหญิงต้องการสตรีและบุรุษที่จะ “ยืนเป็นพยานเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าในทุกเวลาและในทุกสิ่ง, และในทุกแห่ง” สิ่งนี้ไม่เคยสำคัญมากเท่าเวลานี้มาก่อน เยาวยชนหญิงต้องการมารดาและผู้ชี้นำที่เป็นแบบอย่างของสตรีที่บริสุทธิ์ มารดาทั้งหลาย สัมพันธภาพของท่านกับธิดาของท่านสำคัญเทียบฟ้า แบบอย่างของท่านก็เช่นกัน วิธีที่ท่านรักและให้เกียรติบิดาของเธอ สถานะปุโรหิตของเขา และบทบาทแห่งสวรรค์ของเขาจะสะท้อนและอาจขยายเจตคติและพฤติกรรมในลูกสาวของท่าน อะไรคือส่วนนั้นที่เราทุกคนต้อง “ทำให้ดี” ถ้อยแถลงเรื่องครอบครัวบอกชัดเจนว่า

“โดยแบบแผนของพระผู้เป็นเจ้า บิดาเป็นผู้นำครอบครัวด้วยความรัก ด้วยความชอบธรรมและรับผิดชอบที่จะจัดหาสิ่งจำเป็นต่างๆของชีวิต และคุ้มครองครอบครัว มารดารับผิดชอบเบื้องต้นในการเลี้ยงดูบุตรธิดา ในความรับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ บิดาและมารดามีหน้าที่ช่วยเหลือกันในฐานะเป็นหุ้นส่วนเท่าๆ กัน...



“เราขอเตือนว่าผู้ใดก็ตามที่ฝ่าฝืนพันธสัญญาแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศ ผู้ที่ทำร้ายคู่ครองหรือบุตรธิดา หรือผู้ที่ล้มเหลวต่อสัมฤทธิ์ผลของความรับผิดชอบในครอบครัว วันหนึ่งเขาจะยืนขึ้นต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า”⁶

ในสังคมที่เสื่อมทรามในสมัยของมอรมอน ท่านเคร่าโคกที่สตรีถูกพรากสิ่งอันเป็นที่รักยิ่ง และมีค่าที่สุดเหนือทุกสิ่งไป—ความบริสุทธิ์และพรหมจรรย์⁷

ดิฉันขอเรียกให้หวนคืนสู่ความบริสุทธิ์อีกครั้ง ความบริสุทธิ์คือพลังกำลังและพลังอำนาจของบิดาพระผู้เป็นเจ้า โลกจะเป็นอย่างไรหากความบริสุทธิ์—อันเป็นแบบแผนความคิดและพฤติกรรมตามมาตรฐานศีลธรรมอันสูงส่ง รวมถึงความบริสุทธิ์ทางเพศ⁸—ถูกนำกลับคืนสู่สังคมของเราอีกครั้งในฐานะคุณค่าสูงสุด หากความไร้ศีลธรรม สือลามก และทารุณกรรมลดลง จะมีการแต่งงานที่แตกแยก ชีวิตพังทลาย และใจที่ชอกช้ำลดลงหรือไม่ สือจะช่วยยกย่องบิดาที่ล้ำค่าของ

พระผู้เป็นเจ้ามากกว่าเห็นเป็นของเล่นและลดคุณค่าพวกเขาหรือไม่ หากมนุษย์เข้าใจอย่างแท้จริงถึงความสำคัญของข้อความที่ว่า “เราเป็นบิดาของพระบิดาบนสวรรค์” สตรีจะถูกมองและได้รับการปฏิบัติอย่างไร

หลายปีที่ผ่านมา ขณะที่ศูนย์การประชุมใหญ่แห่งนี้ใกล้จะสร้างเสร็จ ดิฉันเข้ามาในอาคารศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้ตรงชั้นระเบียงพร้อมหมวกแข่งกับแวนดานิรภัย พร้อมทั้งจะดูดูฝุ่นพรมซึ่งสามีกำลังช่วยปู ตรงแท่นพุดที่ตั้งอยู่ตอนนี้คือที่ซึ่งรถตักกำลังตักฝุ่นออกไป และฝุ่นในอาคารนี้หนามาก เมื่อเสร็จแล้วก็ทำเช่นเดียวกันบนพรมผืนใหม่ ส่วนที่ดิฉันต้องทำคือดูดูฝุ่น ดิฉันจึงดูฝุ่นซ้ำแล้วซ้ำอีก หลังจากนั้นสามวัน เครื่องดูดฝุ่นขนาดเล็กของดิฉันก็ใหม่!

ช่วงบ่ายก่อนการประชุมใหญ่สามัญครั้งแรกในอาคารสวยงามหลังใหม่แห่งนี้ สามีกเรียกดิฉัน เขากำลังจะปูพรมผืนสุดท้าย—ใต้แท่นพุดประวัติศาสตร์แห่งนี้

เขาถามว่า “ผมควรเขียนพระคัมภีร์ข้อ

ไหนไว้ได้พรมผืนนี้ดี”

ดิฉันพูดว่า “โมไซยาห์ 18:9 ยืนยันพยานเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าตลอดเวลาและในทุกสิ่ง, และในทุกแห่ง”

ในโลกทำทุกอย่างที่สุด นั่นคือสิ่งที่ดิฉันเห็นเยาวชนหญิงและสตรีทุกคนของศาสนจักรแห่งนี้กำลังทำอยู่ พวกเขาเป็นอิทธิพลสำหรับคุณความดี พวกเขาบริสุทธิ์และเป็นแบบอย่างที่ดี ฉลาดและวิริยะอุตสาหะ พวกเขาทำสิ่งที่แตกต่างเพราะพวกเขาแตกต่าง พวกเขากำลังทำส่วนของตนเองให้ดี

หลายปีมาแล้ว ขณะที่ดิฉันกำลังดูฝุ่นพรมนี้—พยายามทำส่วนเล็กๆ หนึ่งของดิฉันให้ดี—ดิฉันไม่ทราบเลยว่าวันหนึ่งดิฉันจะได้ยืนบนพรมใต้แท่นพุดนี้ด้วยตนเอง

วันนี้ในฐานะธิดาของพระผู้เป็นเจ้า ดิฉันยืนยันพยานว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงพระชนม์ พระเยซูคือพระคริสต์ พระองค์ทรงเป็นพระผู้ไถ่ของเรา โดยผ่านการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้อันไร้ขอบเขตของพระองค์นั่นเองที่จะทำให้ดิฉันกลับไปอยู่กับพระองค์คืออีกครั้ง—ได้รับการพิสูจน์ บริสุทธิ์ และได้รับการฝึกในครอบครัววันวันครั้ง ดิฉันจะสรรเสริญพระองค์ตลอดไปสำหรับเกียรติของการเป็นสตรี ภรรยา และมารดา ดิฉันเป็นพยานว่าเราได้รับการนำโดยศาสดาพยากรณ์ของพระผู้เป็นเจ้า ประธานโรมัส เอส. มอนสัน และดิฉันขอบพระทัยสำหรับบุรุษที่ซื่อสัตย์ที่ฐานะบารอิตของพวกเขาคือพรให้แก่ชีวิตดิฉัน และดิฉันจะสำนึกคุณเสมอสำหรับความเข้มแข็งที่ได้รับโดยผ่านอำนาจแห่งการช่วยเหลือจากการชดใช้อันหาที่สุดมิได้ของพระผู้ช่วยให้รอดขณะดิฉันพยายามต่อไปที่จะ “ทำส่วนของ [ดิฉัน] ให้ดี” ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

- ดู *เยาวชนหญิง ความก้าวหน้าส่วนบุคคล* หน้า 3.
- โมไซยาห์ 18:9
- ดู มัทธีอ 10, ริชาร์ดสัน, “‘What E'er Thou Art, Art Well Thy Part’: John Allan’s Albany Crescent Stone,” *Journal of Mormon History*, vol. 33 (Fall 2007), 31–61; ฟรานซิส เอ็ม. กิมบอนส์, *David O. McKay: Apostle to the World, Prophet of God* (1986), 45.
- หลักคำสอนและพันธสัญญา 82:10
- กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์, “จงยืนหยัดและไม่หวั่นไหว,” *การประชุมบรมผู้นำทั่วโลก*, 10 มกราคม 2004, หน้า 23.
- “ครอบครัว: ลือลือเลื่องต่อโลก,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2010, 165.
- ดู *โมไซยาห์ 9:9*
- ดู *เยาวชนหญิง ความก้าวหน้าส่วนบุคคล* หน้า 70



โดย เอ็ลเคอร์เกรก เอ. คาร์คอน
แห่งสวากเจ็ดสิบ

พระเจ้าช่วยให้รอด ทรงต้องการให้อภัย

พระเจ้าทรงรักเราและทรงต้องการให้เราเข้าใจ
ความเต็มพระทัยของพระองค์ที่จะให้อภัย

ในช่วงเวลาของการปฏิบัติศาสนกิจใน
ความเป็นมรตัยของพระเจ้าช่วยให้รอด
ของเรามีผู้ติดตามพระองค์ มากมาย
รวมทั้งพวกธรรมจารย์และพวกฟาริสี “มา
จากทั่วทุกหมู่บ้านในแคว้นกาลิลี แคว้นยูเดีย
และกรุงเยรูซาเล็ม”¹ ชายที่เป็นนอญนอนอยู่
บนที่นอนปรารถนาจะได้รับการรักษาถูกห้าม
มายังที่ชุมนุมใหญ่แต่ไม่สามารถพาเขาเข้า
ใกล้พระเจ้าช่วยให้รอดได้ เพื่อน ๆ ของเขาจึง
ยกเขาขึ้นไปบนหลังคาคือที่พระองค์ประทับ
อยู่แล้วหย่อนเขาลงมา เมื่อทรงทอดพระเนตร
เห็นการแสดงศรัทธาครั้งนี้ ด้วยจุดประสงค์ที่
ยิ่งใหญ่ที่ผู้ฟังของพระองค์ก็ยังไม่รู้ พระเจ้า
ช่วยให้รอดทรงประกาศว่า “เพื่อนเอ๋ย บาป
ต่าง ๆ ของท่านได้รับการยกโทษแล้ว”²

เรื่องนี้ต้องทำให้ชายคนนั้นประหลาดใจ
– และแม้ว่าในพระคัมภีร์จะไม่ได้บอกว่าเขา
มีปฏิกิริยาอย่างไร เขอาจสงสัยว่าพระเจ้าช่วยให้
รอดทรงเข้าพระทัยอย่างแท้จริงว่าทำไม
เขาจึงมาหรือไม่

พระเจ้าช่วยให้รอดทรงรู้ว่าผู้คนมากมายติด
ตามพระองค์เพราะปาฏิหาริย์อันทรงฤทธิ์
นุภาพของพระองค์ พระองค์ทรงเปลี่ยนน้ำ
เป็นเหล้าองุ่น³ ขับผีไล่โคโรก⁴ รักษาบุตร
ซำราซการ⁵ คนโรคเรื้อน⁶ แม่ยายของเปโตร⁷
และคนอื่น ๆ อีกมาก⁸ มาแล้ว

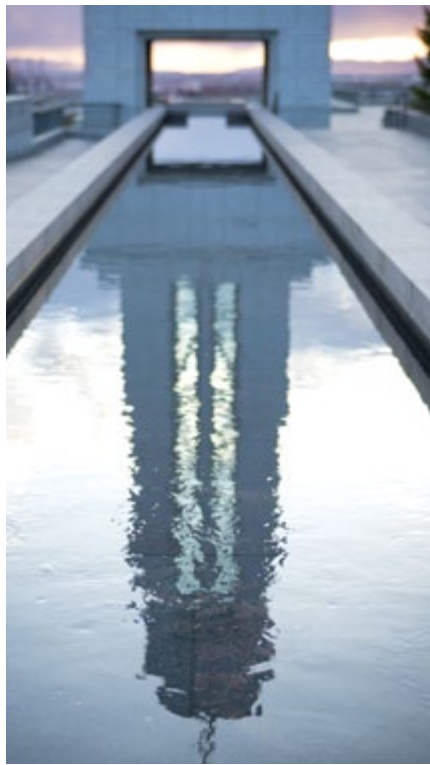
แต่กับคนง่อยคนนี้ พระเจ้าทรงเลือกที่จะ
แสดงหลักฐานแห่งบัพทอนโดดเด่นของ
พระองค์ในการเป็นพระเจ้าช่วยให้รอดของโลก
ทั้งแก่สาวกและผู้ให้ร้าย เมื่อได้ยินพระดำรัส
ของพระเจ้าช่วยให้รอด พวกธรรมจารย์และ
พวกฟาริสีเริ่มถกเถียงกันเอง พุดถึงการหมิ่น
ประมาทพระเจ้าอย่างโง่เขลาแล้วสรุปเอาเอง
ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าของเท่านั้น จะให้อภัยบาปได้
เมื่อทรงรู้ความคิดของคนเหล่านั้น พระเจ้าช่วยให้
รอดจึงตรัสกับพวกเขาว่า

“ทำไมท่านทั้งหลายจึงคิดในใจอย่างนี้?
“การที่พูดว่า บาปต่าง ๆ ของท่านได้รับการ
ยกโทษแล้ว ก็กับการพูดว่า จงลุกขึ้นเดิน
ไปเถิด แบบไหนจะง่าย กว่ากัน?”⁹

โดยไม่รอให้พวกเขาตอบ พระเจ้าช่วยให้
รอดตรัสต่อไปว่า “แต่ทั้งนี้เพื่อให้พวกท่านรู้
ว่าบุตรมนุษย์มีสิทธิอำนาจ ในโลก ที่จะยก
โทษบาปได้ [แล้วพระองค์ทรงหันไปหา
ชายง่อย] เราสั่งท่านว่า จงลุกขึ้นยกที่นอน
แล้วกลับไปบ้านของท่าน”¹⁰ และเขาทำ
ด้วยการรักษาทางกายอันน่าอัศจรรย์นี้
พระเจ้าช่วยให้รอดทรงยืนยันต่อเราทุกคนถึง
ความจริงทางวิญญาณ ที่ทรงพลังกว่าอย่าง
ไม่มีที่สิ้นสุด: บุตรมนุษย์ทรงยกโทษบาปได้!
ขณะที่ความจริงข้อนี้ได้รับการยอมรับโดย

ผู้เชื่อทุกคน แต่สิ่งไม่อาจยอมรับได้โดยง่าย
คือความสำคัญที่มาคู่กับความจริง: พระเจ้า
ช่วยให้รอดทรงให้อภัยบาป “ในโลก” และ
ไม่เฉพาะการพิพากษาครั้งสุดท้ายเท่านั้น
พระองค์ไม่ทรงแก้ต่างให้เรา ใน บาปของ
เรา¹¹ พระองค์ไม่ทรงละเว้นโทษเราในการ
กลับไปสู่บาปในอดีตอีกครั้ง¹² แต่เมื่อเรา
กลับใจและปฏิบัติตามพระกิตติคุณของ
พระองค์ พระองค์ทรงให้อภัยเรา¹³

ในการให้อภัยนี้เราเห็นการประยุกต์ใช้
พลังในการทำให้เป็นไปได้ และ พลังแห่ง
การไถ่ของการชดใช้ อย่างกลมกลืน และ
งดงาม หากเราใช้ศรัทธาในพระเจ้า พระเยซู
คริสต์ พลังในการทำให้เป็นไปได้ของการ
ชดใช้ เสริมสร้างความเข้มแข็ง แก่เราในยาม
ต้องการ¹⁴ และพลังการไถ่ของพระองค์ ชำระ
เราให้บริสุทธิ์¹⁵ เรื่องนี้สร้างความหวังมาสู่คนทั้งปวง
โดยเฉพาะผู้ที่รู้สึกว่าการอ่อนแอของมนุษย์
ที่กลับมาอีกครั้งเป็นสิ่งซึ่งนอกเหนือความ





เต็มพระทัยของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่จะช่วย และช่วยให้รอด

โดยเปิดโอกาสให้พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดประทาน ความสว่างแก่ความเข้าใจของเรา¹⁶ ครั้งหนึ่ง เปโตรถามว่าท่านควรให้อภัยให้พี่น้องของท่านกี่ครั้งและ ถ้ามองอีกว่า “ถึงเจ็ดครั้งหรือ” แน่ใจมากเกินพอแล้ว แต่พระ คำรับตอบของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเปิดประตูให้ กว้างออกจนเห็นพระทัยอันเปี่ยมด้วยพระเมตตา *ของพระองค์*: “เรา *ไม่ได้* บอกท่านว่า เจ็ดครั้งแต่เจ็ดสิบครั้งคุณเจ็ด”¹⁷

พระเจ้าทรงรักเราและทรงต้องการให้เรา เข้าใจความเต็มพระทัยของพระองค์ที่จะให้อภัย ในหลักคำสอนและพันธสัญญา มีมากกว่า 20 ครั้งที่พระเจ้าตรัสบอกผู้ที่พระองค์ กำลังตรัสด้วยว่า “บาปของเจ้าได้รับการให้อภัยแล้ว” หรือ ถ้อยคำที่คล้ายคลึงกัน¹⁸ เกือบครึ่งหนึ่งของโอกาสเหล่านั้น พระวจนะของพระเจ้ามุ่งไปที่ศาสนาพยากรณ์โจเซฟ สมิธอย่างเจาะจง บางครั้งตรัสกับท่านเพียงคนเดียว บางครั้งก็มีผู้อื่นอยู่ด้วย¹⁹ ครั้งแรกในเรื่องนี้บันทึกไว้เมื่อปี 1830 และครั้งสุดท้ายเมื่อปี 1843 ดังนั้น ในช่วงเวลาหลายปี พระเจ้าตรัสบอกโจเซฟซ้ำแล้วซ้ำอีกว่า “บาปของเจ้าได้รับการให้อภัยแล้ว”

ขณะที่โจเซฟไม่มี “ความผิดเพราะบาป ร้ายแรงหรือชั่วช้าเลย”²⁰ เราจำได้ว่าด้วย

ข้อยกเว้นไม่กี่ข้อ “เจ็ดสิบครั้ง คุณเจ็ด” ของพระเจ้าไม่จำกัดการให้อภัยตามความร้ายแรงของบาป

ขณะตรัสกับเอลเดอร์ที่ชุมนุมกันในเคิร์ทแลนด์ พระเจ้าตรัสว่า “เราประสงค์ให้เจ้า ชนะโลก; ดังนั้น เราจะมี ความสงสารเจ้า”²¹ พระเจ้าทรงรู้ถึงความอ่อนแอของเราและผล นิรันดรของ “โลก” ที่มีต่อชายและหญิงที่ยังไม่ดีพร้อม²² คำว่า *ดังนั้น* ในข้อนี้เป็น การยืนยันของพระองค์ว่าโดยอาศัยพระเมตตาของพระองค์ เท่านั้นที่เราจะ “ชนะโลก” ได้ ในที่สุด พระเมตตาที่นั่นทำให้ประจักษ์ได้ อย่างไร? กับเอลเดอร์กลุ่มเดียวกันนี้ใน เคิร์ทแลนด์พระองค์ตรัสว่า “เราให้อภัยเจ้า แล้วในบาปของเจ้า”²³ *พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรง ต้องการให้อภัย*

ไม่มีใครจำเป็นต้องคิดว่าการให้อภัยนี้จะ มาโดยไม่ต้องมีการกลับใจ ตามจริงแล้ว พระเจ้าทรงประกาศไว้ว่า “เรา , พระเจ้าให้อภัยคนเหล่านั้นที่สารภาพบาปของตนต่อหน้าเราและขอภัย,” และจากนั้นพระองค์ ทรงขยายความด้วยคำเตือนว่า “ผู้มีได้ทำบาป ซึ่งนำไปสู่ความตาย”²⁴ ในขณะที่พระเจ้า “ไม่อาจมองดูบาปด้วยระดับความยินยอม แม้เล็กน้อยที่สุด”²⁵ กระนั้นพระองค์ยังทรง ให้ความแตกต่างความหนักของบาปบาง อย่าง พระองค์ทรงกำหนดไว้ว่าจะไม่มีการ

ให้อภัยสำหรับ “การลบหลู่พระวิญญาณ บริสุทธิ์”²⁶ พระองค์ประกาศความหนักของ การฆาตกรรม²⁷ และทรงเน้นความร้ายแรง ของบาปทางเพศ อย่างเช่นการล่วงประเวณี²⁸ พระองค์ทรงทำให้เป็นที่รู้ว่าการทำบาปทาง เพศที่ร้ายแรงซ้ำแล้วซ้ำเล่าทำให้รับการให้อภัยจากพระองค์ยากขึ้น²⁹ และพระองค์ ตรัสไว้ว่า “และคนที่ทำบาปต่อความสว่างที่ เจิดจ้ากว่าจะถูกกล่าวโทษหนักกว่าเดิม”³⁰ แม้กระนั้น ในพระเมตตาของพระองค์ พระ องค์ทรงอนุญาตให้มีการพัฒนาไปตามเวลา แทนที่จะทรงเรียกร้องความดีพร้อมในทันที แม้บาปมากมายที่เกิดจากความอ่อนแอของ ความเป็นมนุษย์ พระองค์ก็ยังให้อภัยครั้งแล้ว ครั้งเล่า บ่อยเท่าที่เราจะกลับใจและแสวงหา การให้อภัยของพระองค์³¹

ด้วยเหตุนี้ เราทั้งหลาย รวมถึงผู้ที่พยายาม ต่อสู้ที่จะเอาชนะนิสัยเสพติดบางอย่างไม่ว่า จะเป็นการใช้สารเสพติด หรือสื่อลามก และ ผู้ที่ใกล้ชิดกับคนเหล่านั้น ควรรู้ว่าพระเจ้าจะ ทรงจดจำความพยายามอันชอบธรรมของ เรา และจะทรงให้อภัยด้วยความรักเมื่อมี การกลับใจอย่างสมบูรณ์ “จนถึงเจ็ดสิบคุณ เจ็ด” แต่ไม่ได้หมายความว่าเราจะ ตั้งใจ กลับไปทำบาปอีกเพราะรู้ว่าจะได้รับ การให้อภัย³²

พระเจ้าทรงสนพระทัย จิตใจ เราเสมอ³³ และทรงให้เหตุผลว่าศรัทธา *เทียมเท็จ* ไม่ อาจทำให้บาปเป็นสิ่งถูกต้อง³⁴ ในสมัยการ ประทานนี้พระเจ้าทรงเตือนผู้รับใช้คนหนึ่ง ของพระองค์ที่อ้างเหตุผลแบบนั้นโดยทรง ประกาศว่า “ให้ [เขา] ละอายเกี่ยวกับพวก นิโคเลาส์นิยม และความน่าชิงชังลับ ๆ ทั้ง ปวงของพวกเขา”³⁵ พวกนิโคเลาส์นิยมเป็น นิกายโบราณทางศาสนาอย่างหนึ่งที่อ้างการ อนุญาตให้ละเมิดบาปทางเพศได้โดยอาศัย พระคุณของพระเจ้า³⁶ เรื่องนี้ไม่เป็นที่พอ พระทัยพระเจ้า³⁷ พระเมตตาและพระคุณ ของพระองค์ไม่ยกโทษเรา เมื่อ “ใจ [ของ เรา] ไม่อิม และ [เรา] หาเชื่อฟังความจริงไม่, แต่สุขใจในความไม่ชอบธรรม”³⁸ สิ่งที่เรา จะเป็นคือหลังจากเราทำทุกสิ่งที่เราทำได้³⁹ พระเมตตาและพระคุณของพระองค์เป็น เครื่องมือที่ “ตามวิถีแห่งเวลา”⁴⁰ เราจะเอาชนะ โลกผ่านพลังในการทำให้เป็นไปได้ของการ ชดใช้ ขณะที่เราแสวงหาของประทานอันมี ค่านี้ด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน “สิ่งที่อ่อน แอกลบข้มแข็งสำหรับ [เรา]”⁴¹ และโดย

พลาณภาพ ของพระองค์ ทำให้เราสามารถ ทำในสิ่งที่เราไม่อาจทำได้ด้วยตนเอง

พระเจ้าทรงทอดพระเนตรที่ความสว่างที่เราได้รับ⁴² ความปรารถนาของใจเรา⁴³ และการกระทำของเรา⁴⁴ และเมื่อเรากลับใจและแสวงหาการให้อภัยของพระองค์ พระองค์ทรงให้อภัย ขณะเราพิจารณาชีวิตของเรา และชีวิตของคนที่เรารักและคุ้นเคย เราควรเต็มใจให้อภัยตัวเองและคนอื่น ๆ ในระดับที่เท่าเทียมกัน⁴⁵

สิ่งสอนกิตติคุณของเรา พูดถึงความยากของการเอาชนะนิสัยเสียดัดและกระตุ้นผู้ดำรงฐานะปุโรหิตและสมาชิกว่า “ไม่ให้ตกใจหรือท้อแท้” ถ้าผู้สนใจหรือสมาชิกใหม่ยังต้องพยายามต่อสู้กับปัญหาแบบนั้น เราได้รับคำแนะนำว่าสิ่งที่ควรทำคือ “แสดงความมั่นใจและอย่าเพิ่งไปตัดสินบุคคลนั้น . . . ให้มองว่าเป็นเรื่องปกติที่เกิดขึ้นเพียง ชั่วคราวและเป็นสิ่งที่เข้าใจได้”⁴⁶ เราควรปฏิบัติในระดับที่ด้อยกว่าต่อลูก ๆ หรือสมาชิกในครอบครัวของเราเอง หรือไม่ หากพวกเขาต้องต่อสู้กับปัญหาที่คล้ายคลึงกัน โดยหลงออกไปชั่วคราวจากวิถีทางแห่งความชอบธรรม? แน่نونพวกเขาสมควรได้รับความแนวเน่ความอดทนและความรัก—และใช่แล้ว การให้อภัยจากเรา

ในการประชุมใหญ่สามัญเมื่อเดือนตุลาคมที่ผ่านมา ประธานมอนสันให้คำแนะนำว่า

“เราต้องนึกอยู่เสมอว่าคนเราเปลี่ยนแปลงได้ พวกเขาถึงนิสัยไม่ดีได้ กลับใจจากการล่วงละเมิดได้ . . .

“ . . . เราสามารถช่วยพวกเขาเอาชนะข้อบกพร่อง เราต้องพัฒนาความสามารถที่จะไม่มอง มนุษย์ดังที่พวกเขา เป็นแต่มองดังที่พวกเขาจะเป็น”⁴⁷

ที่การประชุมใหญ่ของศาสนจักรในยุคต้น ๆ ครั้งหนึ่ง ซึ่งคล้ายกับการประชุมใหญ่นี้ พระเจ้าตรัสบอกสมาชิกว่า

ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, เจ้าสะอาด, แต่ไม่ทั้งหมด; . . .

“เพราะ เนื้อหนึ่งทั้งปวง เลื่อมโทรมต่อเรา . . .

“ . . . เพราะตามจริงแล้ว บางคนในพวกเจ้าทำผิดต่อเรา, แต่เราจะไม่ตามตาต่อความอ่อนแอของเจ้า”⁴⁸

วันนี้ข่าวสารของพระองค์ยิ่งเหมือนเดิม พระบิดาบนสวรรค์ทรงรู้ว่าสิ่งที่เรากำลัง

เผชิญอยู่คือการที่เรารู้ออกมาและ “เสื่อมาจากพระสิริของพระเจ้า”⁴⁹ ครั้งแล้วครั้งเล่า พระองค์ทรงส่งพระบุตรของพระองค์ ผู้ทรง “รู้ความอ่อนแอของมนุษย์และรู้ว่าจะช่วยคนเหล่านั้นที่ถูกหลอกลวงได้อย่างไร”⁵¹

พระองค์ทรงสอนให้เรา “สวดอ้อนวอนเสมอเพื่อ มิให้ [เรา] เข้าไปสู่การล่อลวง”⁵¹ มีคนบอกเราให้ “เรียกหา [พระผู้เป็นเจ้า] เพื่อพระเมตตา; เพราะพระองค์ทรงอานุภาพที่จะช่วยให้อวด”⁵² พระผู้ช่วยให้รอดทรงบัญชาเราให้กลับใจ⁵³ และให้อภัย⁵⁴ และแม้ว่าการกลับใจไม่ใช่เรื่องง่าย ขณะที่เราพยายามต่อสู้ด้วยสุดใจของเราที่จะปฏิบัติตามพระกิตติคุณของพระองค์ พระองค์ประทานพระสัญญาว่า “ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, ทั้งที่ [พวกเจ้า] มีบาป, อุทรของเราเต็มไปด้วยความสงสารต่อ [พวกเจ้า]. เราจะไม่ขับ [พวกเจ้า] ออกไปทั้งหมด; และในวันแห่งความโกรธ เราจะนึกถึงความเมตตา.”⁵⁵

พระผู้ช่วยให้รอดทรงต้องการให้อภัย ทุกสัปดาห์คณะนักร้องประสานเสียง มอรมอนแทเบอร์นาเคิลเริ่มการกระจายเสียงที่ได้รับการดลใจด้วยเนื้อร้องจากเพลงสวดของวิลเลียม ดับเบิลยู. เฟลปส์ ที่คุ้นเคย “Gently Raise the Sacred Strain” สิ่งที่ไม่คุ้นเคยคือถ้อยคำปลอบโยนของข้อสี่:

*ศักดิ์สิทธิ์ ศักดิ์สิทธิ์คือพระเจ้า
ล้ำค่า ล้ำค่า คือพระวณะ . . .*

จงกลับใจและมีชีวิต;

แม้บาปของท่านเป็นสีแดงเข้ม

ไอ้ จงกลับใจ และพระองค์จะทรงให้อภัย”⁶

ข้าพเจ้าเชื่อเชิญท่านให้จดจำและเชื่อพระวณะของพระเจ้าและใช้ศรัทธาสู่การกลับใจ⁵⁷ พระองค์ทรงรักท่าน พระองค์ทรงต้องการให้อภัย ข้าพเจ้าเป็นพยานดังนี้ในพระนามของพระเยซู คริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ลูคา 5:17; ดู มาระโก 2:2 ด้วย
2. ลูคา 5:20; ดู มัทธิว 9:2; มาระโก 2:5 ด้วย
3. ดู ยอห์น 2:1-11
4. ดู มาระโก 1:21-28; ลูคา 4:33-37
5. ดู ยอห์น 4:46-54
6. ดู มัทธิว 8:1-4; มาระโก 1:40-45; ลูคา 5:12-15
7. ดู มัทธิว 8:14-15; มาระโก 1:29-31; ลูคา 4:38-39.
8. ดู มัทธิว 8:16-17; มาระโก 1:32-34; ลูคา 4:40-41
9. ลูคา 5:22-23 ดู มัทธิว 9:3-5; มาระโก 2:6-9 ด้วย
10. ลูคา 5:24; เน้นตัวเอน; ดู มัทธิว 9:6-7; มาระโก 2:10-12 ด้วย.
11. ดู โครินธ์ 6:9-10; แอลมา 11:34, 37; ฮีลามัน 5:10-11.
12. ดู เปโตร 2:20; ยากอบ 2:10; หลักคำสอนและพันธสัญญา 82:7.
13. ดู อีสายห์ 1:18; เยเรมีย์ 31:34; ลูคา 7:36-50; อีนัส 1: 5; แอลมา 24:10; โมโรไน 6:8; หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:32; 58:42-43.
14. ดู เจคอบ 4:7; แอลมา 14:26; โมโรไน 10:7
15. โมไซยาห์ 3:19; ดู 2 นีไฟ 10:24-25 ด้วย.
16. ดู แอลมา 32:28, 34.
17. มัทธิว 18:21-22; เน้นตัวเอน; ดู ลูคา 17:1-4 ด้วย.
18. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:5-7; 25:3; 29:3; 31:5; 36:1; 50:36; 60:6-7; 61:2; 62:3; 64:1-4, 5-7, 15-17; 75:6-8; 82:1; 84:60-61; 90:1, 6; 108:1; 110:5; 112:3; 124:74-76, 78; 132:50.
19. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:5-7; 29:3; 60:6-7; 61:2; 62:3; 64:5-7; 84:60-61; 90:1; 110:5; 132:50.



20. โจเซฟ สมิธ – ประวัติ 1:28
21. หลักคำสอนและพันธสัญญา 64:2; เน้นตัวเอน.
22. คู่มือ 1 นี้ไฟ 20:9-11; หลักคำสอนและพันธสัญญา 24:2; 50:41; 63:47; 108:1-8.
23. หลักคำสอนและพันธสัญญา 64:3
24. หลักคำสอนและพันธสัญญา 64:7
25. หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:31; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา ข้อ 32-33; แอลมา 45:16 ด้วย.
26. หลักคำสอนและพันธสัญญา 132:27; ดู มัทธิว 12:31; ลูกา 12:10 ด้วย.
27. คู่อพยพ 20:13; โมไซยาห์ 13:21; หลักคำสอนและพันธสัญญา 132:19; โมเสส 5:31-36
28. คู่ออลมา 39:5; หลักคำสอนและพันธสัญญา 42:24-26
29. คู่อหลักคำสอนและพันธสัญญา 42:22-26, 75-78, 80-82; 63:13-17; 76:103.
30. หลักคำสอนและพันธสัญญา 82:3; ดู ยอห์น 15:22 ด้วย.
31. คู่อโมโรไน 6:8
32. คู่อโมไซยาห์ 15:26.
33. คู่อ 1 ซามูเอล 16:7; สดุดี 24:3-4; สุภาษิต 23:7; มัทธิว 15:18-20; มาระโก 7:20-23; ฮีบรู 3:12; 3 นี้ไฟ 12:19; หลักคำสอนและพันธสัญญา 59:8; 64:34.
34. คู่อหลักคำสอนและพันธสัญญา 20:29-30; 121:37.
35. หลักคำสอนและพันธสัญญา 117:11
36. คู่อ Bible Dictionary, “Nicolaitans.”
37. คู่อ วิวรณห์ 2:6, 15
38. หลักคำสอนและพันธสัญญา 56:15
39. คู่อ 2 นี้ไฟ 25:23; หลักคำสอนและพันธสัญญา 138:4.
40. โมเสส 7:21
41. อีเซอห์ 12:27
42. ดู ยอห์น 15:22; หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:33; 82:3.
43. คู่ออลมา 41:5-6; 3 นี้ไฟ 9:20; หลักคำสอนและพันธสัญญา 137:9.
44. คู่อ 1 นี้ไฟ 15:33; แอลมา 41:3-4; หลักคำสอนและพันธสัญญา 137:9.
45. คู่อ มัทธิว 6:14-15; หลักคำสอนและพันธสัญญา 64:8-10; 98:39-48.
46. สังคมกิตติคุณของร. แนวทางการรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา (2008), หน้า 204.
47. โรบัส เอส. มอนสัน, “มองผู้อื่นดังที่พวกเขาจะเป็น” เลียโฮนา พ.ย. 2012, หน้า 68-69 เน้นตัวเอน.
48. หลักคำสอนและพันธสัญญา 38:10-11, 14; เน้นตัวเอน.
49. โรม 3:23
50. หลักคำสอนและพันธสัญญา 62:1; คู่ออลมา 7:12 ด้วย.
51. หลักคำสอนและพันธสัญญา 61:39; เน้นตัวเอน.
52. แอลมา 34:18; เน้นตัวเอน; คู่อ 2 นี้ไฟ 31:19; แอลมา 7:14 ด้วย.
53. คู่อ ฮีลามัน 13:11; หลักคำสอนและพันธสัญญา 19:4, 13-21.
54. คู่อหลักคำสอนและพันธสัญญา 64:8-10.
55. หลักคำสอนและพันธสัญญา 101:9; เน้นตัวเอน; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 82:1-7 ด้วย.
56. “Gently Raise the Sacred Strain,” *Hymns*, no. 146.
57. คู่ออลมา 34:15-17.



โดย เอ็ลเคอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ค
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

“นี่คืองานของเราและ รัศมีภาพของเรา”

พระผู้เป็นเจ้าประทานเดชานุภาพของพระองค์แก่ผู้ที่ยอมรับและให้เกียรติ
ฐานะปุโรหิตของพระองค์ ซึ่งนำไปสู่พรที่สัญญาไว้ของความเป็นอมตะและ
ชีวิตนิรันดร์

ประธานแพคเกอร์ครับ เราเฝ้ารอบท
กวียอนยอดเยี่ยมฉบับที่ 98 ของท่าน
คำแนะนำที่ท่านให้เราดีมากจริง ๆ
หลายสัปดาห์ที่ผ่านมา ในคืนฤดูหนาวอัน
เยือกเย็นและมีลมพัด ข้าพเจ้ากับบาร์บารา
ภรรยา แหงนมองดูท้องฟ้า ดาวหลายล้าน
ดวงช่างดูสว่างไสวสวยงาม ข้าพเจ้าเปิด
พระคัมภีร์ไข่มุกอันล้ำค่าและอ่านซ้ำด้วยความ
อัศจรรย์ใจถึงสิ่งที่พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้า
ตรัสแก่โมเสส “และโลกสุดท้ายจะคณาับเรา
สร้างไว้; และเราสร้างโลกเพื่อจุดประสงค์
ของเราเองด้วย; และโดยพระบุตร, ซึ่งคือ
พระองค์เดียวที่ถือกำเนิดของเรา, เราสร้าง
โลก” (โมเสส 1:33).

ในยุคของเรากล้องส่องอวกาศฮับเบิล
ยืนยันความยิ่งใหญ่ของสิ่งที่โมเสสเห็น นัก
วิทยาศาสตร์ฮับเบิลกล่าวว่า กาแล็กซีทาง
ช้างเผือกของโลกและดวงอาทิตย์เป็นเพียง
ส่วนกระจิริดเท่านั้น ประเมินว่าเป็นเพียงหนึ่งใน
อีกกว่า 200 พันล้านกาแล็กซีที่คล้ายกัน
นับเป็นเรื่องยากที่ข้าพเจ้าจะเข้าใจและหยั่งรู้
ความกว้างใหญ่ไพศาลในการสร้างของพระ
ผู้เป็นเจ้า

พี่น้องทั้งหลาย สวรรค์และแผ่นดินโลก
สร้างขึ้นโดยอำนาจฐานะปุโรหิต เราซึ่งเป็น
สมาชิกศาสนจักรต่างทราบว่าการกำเนิด
ของอำนาจฐานะปุโรหิตนี้มาจากพระผู้เป็น
เจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพและพระบุตรของพระ
องค์พระเยซูคริสต์ ฐานะปุโรหิตไม่เพียงเป็น
อำนาจที่ใช้สร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก
เท่านั้น แต่ยังเป็นอำนาจที่พระผู้ช่วยให้รอด
ทรงใช้ในการปฏิบัติศาสนกิจขณะทรงเป็น
มนุษย์ด้วย เพื่อกระทำการอัศจรรย์ ให้พรและ
รักษาผู้ป่วย ช่วยให้คนตายกลับมีชีวิต และ
ในฐานะพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของ
พระบิดาเรา ทรงทนต่อความเจ็บปวดแสน
สาหัสในเกทเสมนีและคัลวารี่—ทรงทำให้
กฎของความยุติธรรมมีสัมฤทธิ์ผลด้วยพระ
เมตตา ประทานการชดใช้อันไม่มีขอบเขต
และเอาชนะความตายทางร่างกายโดยผ่าน
การฟื้นคืนชีวิต

กฎและสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตนี้เป็น
อำนาจที่พระองค์ประทานแก่เปโตร ยากอบ
และยอห์น ตลอดจนอัครสาวกคนอื่น ๆ ของ
พระองค์เพื่อเป็นพรแก่ผู้อื่นและสิ่งที่ผู้ก่อกำเนิด
แผ่นดินโลกจะผูกไว้ในสวรรค์



อำนาจของฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์และเป็นของประทานสำคัญยิ่งจากพระผู้เป็นเจ้า พลังอำนาจนี้ต่างจากสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตซึ่งเป็นสิทธิอำนาจที่กระทำในพระนามของพระผู้เป็นเจ้า สิทธิอำนาจหรือการแต่งตั้งได้รับมอบโดยการวางมือบนศีรษะ อำนาจของฐานะปุโรหิตเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อผู้ใช้อำนาจมีค่าควรและกระทำตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า ดังที่ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ ประกาศว่า “พระเจ้าทรงมอบอำนาจบางส่วนของพระองค์ให้แก่เราทุกคนในฐานะผู้ดำรงฐานะปุโรหิต แต่เราจะได้รับพลังอำนาจจากสวรรค์ตามความชอบธรรมส่วนตัวของเราเท่านั้น” (“Boys Need Heroes Close By,” *Ensign*, May 1976, 45).

ในช่วงเวลาอันรุ่งโรจน์ของการฟื้นฟูและสถาปนาศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ในโลกนี้อีกครั้ง ยอห์นผู้ถวายบัพติศมา เปโตร ยากอบ และยอห์น โมเสส เอลีอัธ เอลียาห์ มาเยือนแผ่นดินโลกพร้อมทั้งฟื้นฟูกฎและอำนาจทั้งหมดของฐานะปุโรหิตผ่าน

ศาสตาดพยากรณ์โจเซฟ สมิท เพื่องานของพระผู้เป็นเจ้าในยุคสุดท้าย

โดยกฎแห่งเหล่านี้ สิทธิอำนาจและพลังอำนาจนี้ที่ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ได้รับการจัดตั้งในปัจจุบัน โดยมีพระคริสต์ทรงเป็นพระประมุขผู้กำกับดูแลศาสตาดพยากรณ์ที่ยังมีชีวิต โธมัส เอส. มอนสัน และผู้ช่วยของท่านคือเหล่าอัครสาวกผู้ได้รับการเรียกและแต่งตั้งอย่างเป็นทางการ

ในแผนแห่งการประธาฐานะปุโรหิตอันยิ่งใหญ่ของพระบิดาบนสวรรค์ ชายมีหน้าที่รับผิดชอบเฉพาะต่อการปฏิบัติหน้าที่ฐานะปุโรหิต แต่พวกเขาไม่ใช่ฐานะปุโรหิต ชายและหญิงมีบทบาทสำคัญเท่าเทียมกันแต่แตกต่างกัน สตรีไม่อาจตั้งครมได้โดยปราศจากผู้ชายฉันใด ชายก็ไม่อาจใช้อำนาจฐานะปุโรหิตอย่างเต็มที่เพื่อสถาปนาคอร์ปอร์เนชันโดยปราศจากผู้หญิงฉันนั้น กล่าวคือ ในมุมมองนิกายนี้ ทั้งอำนาจแห่งการให้กำเนิดและอำนาจฐานะปุโรหิตจะผสมผสานกันโดยผ่านสามีกับภรรยา และในฐานะสามี

ภรรยา ชายและหญิงต้องพยายามทำตามพระบิดาบนสวรรค์ คุณธรรมชาวคริสต์ในด้านความรัก ความอ่อนน้อมถ่อมตน และความอดทน พึงเป็นสิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญอย่างยิ่งขณะพวกเขาแสวงหาพรของฐานะปุโรหิตในชีวิตและครอบครัว

เป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่เราจะเข้าใจว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงเตรียมทางให้บุตรธิดาของพระองค์ได้รับพรและรับการเสริมสร้างโดยอำนาจฐานะปุโรหิต หัวใจสำคัญในแผนของพระผู้เป็นเจ้าสำหรับบุตรธิดาทางวิญญาณของพระองค์มาจากพระดำรัสนี้ “นี่คืองานของเราและรัศมีภาพของเรา—คือการทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์” (โมเสส 1:39)

ในการเปิดเผยที่ประทานแก่ศาสตาดพยากรณ์โจเซฟ สมิท ในภาคที่ 81 ของหลักคำสอนและพันธสัญญา พระเจ้าทรงอธิบายว่าอำนาจฐานะปุโรหิตต้องใช้เพื่อ “ช่วยเหลือคนอ่อนแอ, ยกมือที่อ่อนแอ, และให้กำลังแก่ที่อ่อนล้า” (ข้อ 5)

“และในการทำสิ่ง [ดังกล่าว] เจ้าจะทำความดีมากที่สุดต่อเพื่อนมนุษย์ของเจ้า, และจะส่งเสริมรัศมีภาพของพระองค์ผู้ทรงเป็นพระเจ้าของเจ้า” (คพ. 81:4)

เมื่อเรามีเมตตาภาพถึงการช่วยเหลือคนอ่อนแอ ยกมือที่อ่อนแรง และให้กำลังใจเข้าที่อ่อนล้า ข้าพเจ้านึกถึงเด็กหญิงน่ารักอายุเจ็ดขวบคนหนึ่ง เธอนำเอาโครงการโรงเรียนระดับประถมสองซึ่งเป็นมะเขือเทศต้นเล็กที่เธอปลูกไปให้คุณตา

เธอเล่าว่าจากเมล็ดพันธุ์เล็ก ๆ เมล็ดเดียวจะกลายเป็นลำต้น และหากเราดูแลเอาใจใส่ ลำต้นก็จะให้ผลมะเขือเทศหลายลูกซึ่งแต่ละลูกมีเมล็ดพันธุ์มากมาย

เธอบอกว่า “ถ้าเรานำเมล็ดพันธุ์ทั้งหมดไปปลูกจนโตเป็นมะเขือเทศ และคุณตาปลูกเมล็ดพันธุ์ทั้งหมดนั้นอีก ในสองสามฤดูกาลคุณตาจะได้มะเขือเทศหลายล้านต้น”

“ทั้งหมด” เธอบอกด้วยความพิศวง “จากเมล็ดพันธุ์เล็ก ๆ เมล็ดเดียว”

จากนั้นเธอบอกว่า “หนูเกือบทำให้มะเขือเทศต้นนี้ตาย หนูทิ้งมันไว้ในห้องมืดและลืมรดน้ำ เมื่อหนูนึกขึ้นได้ มันก็เฉาและดูเหมือนตาย หนูร้องไห้เพราะหนูนึกถึงมะเขือเทศหลายล้านต้นที่ไม่มีวันได้เติบโต”

เธอตื่นตื่นเมื่อเล่าถึง “ปาฏิหาริย์” ที่เกิดขึ้นให้คุณตาฟัง

เธอเล่าว่า “คุณแม่บอกว่าบางทีต้นมะเขือเทศอาจจะยังไม่ตาย มันอาจต้องการน้ำและแสงสว่างเพื่อให้กลับมามีชีวิตอีก

“คุณแม่พูดถูก หนูดรดน้ำและวางไว้ตรงหน้าต่างเพื่อรับแสง ลองทายสิคะ” เธอพูดว่า “มันกลับมีชีวิตอีก และตอนนี้มันจะออกผลเป็นมะเขือเทศนับล้าน!”

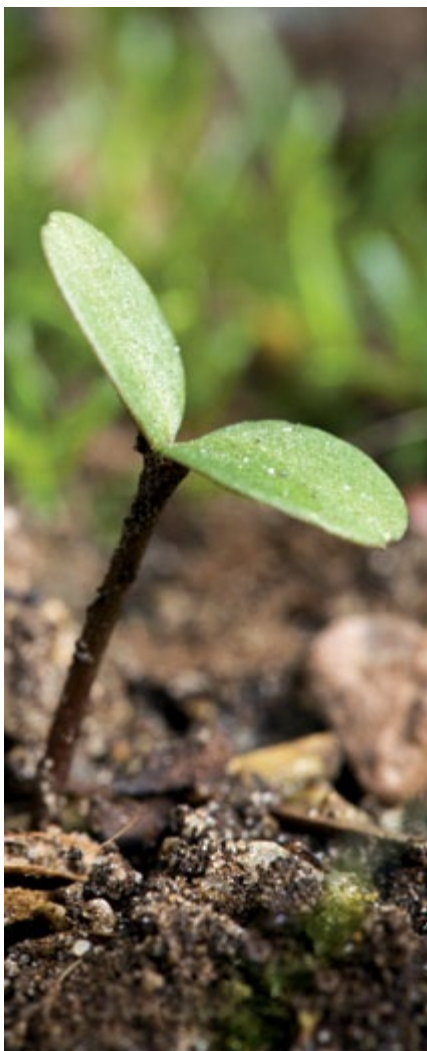
มะเขือเทศต้นเล็กของเธอ เปี่ยมด้วยศักยภาพแต่อ่อนแอมากและเหี่ยวเฉาจากการถูกทอดทิ้งโดยไม่ตั้งใจ ได้รับพลังและคืนชีพผ่านการปรนนิบัติเรียบง่ายของน้ำและแสงสว่างจากสองมือที่รักและห่วงใยของเด็กหญิงตัวเล็ก ๆ

พี่น้องทั้งหลาย—ในฐานะบุตรธิดาทางวิญญาณของพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักเรา—เรามีศักยภาพแห่งสวรรค์ที่ไร้ขอบเขต แต่ถ้าเราไม่ระมัดระวัง เราอาจเป็นเหมือนต้นมะเขือเทศที่เหี่ยวเฉา เราจะออกห่างจากหลักคำสอนที่แท้จริงและพระกิตติคุณของ

พระคริสต์ ไร้การบำรุงเลี้ยงทางวิญญาณและเยียวยา โดยทอดถอนตนเองออกจากแสงสวรรค์และน้ำชำระชีวิตแห่งความรักนิรันดร์และอำนาจฐานะปุโรหิตของพระเจ้าช่วยให้อรอด

ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่ล้มเหลวต่อการให้เกียรติฐานะปุโรหิตอย่างสม่าเสมอโดยการรับใช้ครอบครัวของเราและผู้อื่นจะเป็นเหมือนผู้ที่ไม่ได้ รับ พรมากอำนาจฐานะปุโรหิตและจะเหี่ยวเฉาทางวิญญาณอย่างแน่นอน กีดกันตนเองจากการบำรุงเลี้ยงทางวิญญาณที่จำเป็น เช่น แสงสว่าง และเดซาฟนาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของในชีวิตพวกเขา—เหมือนต้นมะเขือเทศที่เปี่ยมด้วยศักยภาพแต่ถูกละเลยและเหี่ยวเฉา

อำนาจฐานะปุโรหิตเดียวกันนี้ที่สร้างโลกกาแล็กซี และจักรวาลสามารถเป็นและควรเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตเราที่จะช่วยเหลือ เสริมสร้าง และเป็นพรแก่ครอบครัว มิตรสหาย และเพื่อนบ้านของเรา—กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ การทำสิ่งต่าง ๆ ที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะทรงทำหากพระองค์ทรงปฏิบัติศาสนกิจกับเราในวันนี้



วัตถุประสงค์หลักของอำนาจฐานะปุโรหิตนี้คือให้พร ทำให้บริสุทธิ์ และชำระล้างตัวเราเพื่อจะสามารถอยู่ด้วยกันกับครอบครัวของเราในที่ประทับของพระบิดาพระมารดาบนสวรรค์ ผูกไว้โดยการผนึกของฐานะปุโรหิตมีส่วนร่วมในงานอัครอัครของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า และพระเยซูคริสต์ในการแผ่ขยายความสว่างและรัศมีภาพ ของทั้งสองพระองค์ตลอดกาล

ด้วยเหตุนี้ เมื่อไม่กี่เดือนที่ผ่านมาข้าพเจ้ามีโอกาสเป็นส่วนหนึ่งในการทำวิดิทัศน์นำเสนอการประชุมอบรมผู้นำทั่วโลก ปี 2013 ในหัวข้อ การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและศาสนจักรผ่านฐานะปุโรหิต

วิดิทัศน์ที่ปรับปรุงใหม่และมีประโยชน์ต่อการศึกษาที่แปลเป็น 66 ภาษา สอนว่าอำนาจฐานะปุโรหิตสามารถเป็นพร ชูกำลัง และเพิ่มเติมพลังชีวิตแก่เราและครอบครัวเรา ตลอดจนชีวิตของสมาชิกศาสนจักรทุกคนได้อย่างไร

การนำเสนอช่วยเราทุกคน—ทั้งชาย หญิง และเด็ก แต่งานแล้ว เป็นหม้าย หรือยังโสดไม่ว่าสภาวะการณของเราจะเป็นเช่นไร—สอนวิธีที่เราจะรับพรของฐานะปุโรหิต มีบางช่วงบางตอนประมาณ 8 ถึง 12 นาที ที่อธิบายถึงกฎแจ สิทธิอำนาจ พลังอำนาจของฐานะปุโรหิตและวิธีเสริมสร้างบุคคล ครอบครัว และศาสนจักร

มีฉากพิเศษฉากหนึ่งที่ถ่ายทำในบ้านหลังเล็กของผู้บุกเบิกซึ่งเป็นคุณทวดของคุณแม่ข้าพเจ้า แมรี ฟิลดิงก์ สมิธ เธอเป็นภรรยาหม้ายของโฮรัม พี่ชายคนโตของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ ในฐานะมารดาตัวคนเดียวโดยผ่านศรัทธาอันแรงกล้าในฐานะปุโรหิต เธอเรียกหาและพึ่งพาพลังอำนาจนั้นในการเลี้ยงดูและเป็นพรแก่ลูก ๆ ของเธอด้วยความรักและความสว่างของพระกิตติคุณ ทุกวันนี้ลูกหลานของเธอหลายพันคนซึ่งเป็นผู้เป็นที่ซื่อสัตย์และสมาชิกศาสนจักรต่างขอบคุณสำหรับศรัทธา ความกล้าหาญ และแบบอย่างของเธอ

เวลานี้การประชุมอบรมผู้นำใหม่มีอยู่บนอินเทอร์เน็ตที่ LDS.org ให้ทุกคนได้ชมและเรียนรู้ (wwit.lds.org) ท่านจะรับชมได้ทันทีจาก LDS.org หรืออาจดาวน์โหลดเก็บไว้ในคอมพิวเตอร์ สมาร์ทโฟน หรือแท็บเล็ตของท่าน

ฝ่ายประธานสูงสุดขอให้ “ฝ่ายประธานสเตคและฝ่ายอธิการให้การประชุมสภาสเตค



หรือสภาออร์ตหนึ่งครั้งหรือมากกว่านั้นเพื่อรับชมเนื้อหา [ทั้งหมด] ในดีวีดี การประชุมสภาสวดและสภาออร์ตควรสนทนากันถึงวิธีการประยุกต์ใช้คำสอนที่นำเสนอ” (จดหมายจากฝ่ายประธานสูงสุด, ก.พ. 1, 2013).

เนื้อหาจะสร้างแรงบันดาลใจและกระตุ้นให้สมาชิกในโครัมฐานะปุโรหิต สมาคมสงเคราะห์ โรงเรียนวันอาทิตย์ เยาวชนชาย เยาวชนหญิง—(โดยเฉพาะผู้ที่เตรียมตัวเป็นผู้สอนศาสนา)—และในการประชุมปฐมวัยหรือในชั้นเรียนรวมของอาทิตย์ที่ห้า จากนั้นสมาชิกสภาสามารถกระตุ้นแต่ละคนและบิดามารดาให้ใช้การนำเสนอนี้กับครอบครัวของพวกเขา ฟันธงทั้งหลาย การประชุมอบรมผู้นำนี้มีไว้สำหรับสมาชิกศาสนจักรทุกคน บิดามารดาทบทวน แบ่งปัน และสนทนากันถึงสิ่งที่เรียนรู้และรู้สึกกับลูก ๆ ของท่าน ให้พวกเขาสังเกตและปฏิบัติเช่นเดียวกับท่าน เพื่อครอบครัวของท่านจะได้รับ

การเสริมสร้างผ่านฐานะปุโรหิต

“ถ้าใครกระหายให้คนนั้นมาหาเรา และให้คนที่วางใจในเราเต็ม” (ยอห์น 7:37).

“แต่คนที่ดื่มน้ำที่เราจะให้กับเขา นั้น จะไม่มีวันกระหายอีกเลย น้ำที่เราจะให้เขานั้น จะกลายเป็นบ่อน้ำพุในตัวเขาพุ่งขึ้นถึงชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 4:14).

“เราเป็นความสว่างของโลก. . . จะมีความสว่างแก่ชีวิต” (ยอห์น 8:12).

ถ้าท่านรู้สึกว้าวุ่นหรือประจักษ์พยานถึงพระบิดาบนสวรรค์ของท่านมีน้อยกว่าที่ควร ให้ท่านหันไปหาพระผู้ช่วยให้รอดอย่างสุดกำลังความสามารถ ให้แสงสว่างและน้ำชำระชีวิตของพระองค์ชโลมท่านและครอบครัว ดังเช่นน้ำและแสงสว่างที่ช่วยนำชีวิตของต้นมะเดื่อเทศเหี่ยวเฉากลับคืนมา

ข้าพเจ้าเริ่มต้นด้วยความอัศจรรย์ใจและยำเกรงต่อการสร้างของพระผู้เป็นเจ้าผ่านอำนาจฐานะปุโรหิต ข้าพเจ้ายืนตรงนี้ด้วยความสงสัย เช่นเดียวกับท่าน ว่าพระเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้าที่สอนและเป็นพรแก่เรานั้นจะสามารถเข้าใจได้อย่างถ่องแท้หรือไม่ ช่างยิ่งใหญ่ สูงส่ง ทรงพลังยิ่งนัก

โจเซฟ สมิท กล่าวว่า “ฐานะปุโรหิตคือหลักธรรมอันเป็นนิรันดร์ และดำรงอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าจากนิรันดร์ และจะดำรงอยู่ไปถึงนิรันดร์ ปราศจากการเริ่มต้นของวันหรือการสิ้นสุดของปี” (คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิท [2007], 104).

พระผู้เป็นเจ้าประทานเดชานุภาพของพระองค์แก่ผู้ที่ยอมรับและให้เกียรติฐานะปุโรหิตของพระองค์ ซึ่งนำไปสู่พรที่สัญญาไว้ของความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่างานของพระเยซูคริสต์บรรลุผลสำเร็จโดยผ่านฐานะปุโรหิต ซึ่งเป็นอำนาจเดียวกันกับที่พระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรที่รักของพระองค์ทรงสร้างโลกนี้ และทรงวางแผนอันสำคัญยิ่งแห่งความสุขเพื่อเรา ขอให้เรามีปัญญาและพยายามเสริมสร้างชีวิตเราเอง ชีวิตครอบครัวของเรา และศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายผ่านอำนาจฐานะปุโรหิตของพระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนด้วยความนอบน้อม ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■



โดย ประธานเฮนริช บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด

“จงมาหาเรา”

จากพระวจนะและแบบอย่างของพระคริสต์ พระองค์ทรงแสดงให้เห็นวิธีเข้าใกล้พระองค์มากขึ้น

ข้าพเจ้าซาบซึ้งใจที่ได้อยู่กับท่านในการประชุมใหญ่ของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย นี่คือนิยามของพระองค์ เราได้รับพระนามของพระองค์ไว้กับเราเมื่อเราเข้ามาในอาณาจักรของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า ผู้สร้าง และทรงดีพร้อม เราคือมนุษย์ผู้อยู่ในอาณาจักรของความตายและบาป กระนั้นในความรักที่พระองค์ทรงมีต่อเราและครอบครัวของเรา พระองค์ทรงเชื่อเชิญให้เราเข้าใกล้พระองค์ นี่คือนิยามของพระองค์ “จงเข้ามาอยู่ใกล้เราและเราจะเข้ามาอยู่ใกล้เจ้า; จงแสวงหาเราอย่างขยันหมั่นเพียรและเจ้าจะได้พบเรา; ขอ, และเจ้าจะได้รับ; เคาะ, และจะเปิดมันให้เจ้า”¹

ในเทศกาลอีสเตอร์นี้เตือนใจเราถึงสาเหตุที่เรารักพระองค์และสัญญาที่พระองค์ทรงทำให้กับสานุศิษย์ผู้ซื่อสัตย์ซึ่งกลายเป็นพระสหายรักของพระองค์ พระผู้ช่วยให้รอดทรงทำสัญญานั้นกับเราและทรงบอกวิธีที่พระองค์ทรงมาหาเราในการรับใช้ที่เรามีต่อพระองค์ ตัวอย่างหนึ่งอยู่ในการเปิดเผยต่อออลิเวอร์ คาวเดอร์ขณะที่ท่านรับใช้พระเจ้ากับศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทในการแปลพระคัมภีร์มอรมอน “ดูเถิด, เจ้าคือออลิเวอร์, และเราได้พูดกับเจ้าเพราะความปรารถนาของเจ้า; ฉะนั้นจงส่งสมถ้อยคำเหล่านี้ไว้ในใจเจ้า, จงซื่อสัตย์และขยันหมั่นเพียรในการรักษาบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า, และเราจะโอบ

เจ้าไว้ในอ้อมแขนแห่งความรักของเรา”² ข้าพเจ้าประทับใจจากการเข้าใกล้พระผู้ช่วยให้รอดและการที่พระองค์ทรงเข้าใกล้ข้าพเจ้า บ่อยครั้งโดยผ่านการกระทำอันเรียบง่ายของการเชื่อฟังพระบัญญัติ

ท่านมีประสบการณ์เช่นนั้น อาจเป็นเวลาที่ท่านเลือกเข้าร่วมการประชุมสี่สัปดาห์สำหรับข้าพเจ้าเป็นวันสะบาโตเมื่อข้าพเจ้ายังเด็กมาก ในสมัยนั้นเราได้รับสี่สัปดาห์ระหว่างการประชุมช่วงเย็น ความทรงจำถึงวันหนึ่งเมื่อกว่า 65 ปีมาแล้ว เมื่อข้าพเจ้ารักษาพระบัญญัติโดยไปชุมนุมกับครอบครัวและกับวิสุทธิชน ยังคงทำให้ข้าพเจ้าเข้าใกล้พระผู้ช่วยให้รอดมากขึ้น

ข้างนอกมืดและหนาวเย็น ข้าพเจ้าจำได้ว่ารู้สึกถึงแสงสว่างและความอบอุ่นในห้องนมัสการในคำคือนั้นกับคุณพ่อคุณแม่ เราได้รับส่วนสี่สัปดาห์ซึ่งปฏิบัติโดยผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน ทำพันธสัญญากับพระบิดาบนสวรรค์ของเราว่าจะระลึกถึงพระบุตรของพระองค์ตลอดเวลาและรักษาพระบัญญัติของพระองค์

ในตอนท้ายของการประชุมเราร้องเพลงสดุดี “สถิตกับข้าสายัณห์วันนี้” กับคำร้องของเพลงที่ว่า “โอ้พระผู้ช่วยให้รอดอยู่กับข้า ราตรีสายัณห์วันนี้”³

ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความรักและความใกล้ชิดของพระผู้ช่วยให้รอดในคำคือนั้น และ

ข้าพเจ้ารู้สึกถึงการปลอบโยนของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ข้าพเจ้าต้องการจุดประกายความรู้สึกนั้นอีกครั้งถึงความรักของพระผู้ช่วยให้รอดและความใกล้ชิดของพระองค์ที่ข้าพเจ้ารู้สึกระหว่างการประชุมสี่สัปดาห์ในวัยเยาว์ ดังนั้นเมื่อไม่นานมานี้ข้าพเจ้าจึงรักษาพระบัญญัติอีกข้อหนึ่ง ข้าพเจ้าค้นคว้าพระคัมภีร์ ข้าพเจ้าทราบว่าเป็นพระคัมภีร์ ข้าพเจ้าสามารถกลับไปให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ช่วยให้รู้สึกว่าคุณสมบัติสองคนของพระเจ้าผู้ฟื้นคืนพระชนม์รู้สึกอย่างไรเมื่อพระองค์ทรงตอบรับคำเชิญให้เข้ามาในบ้านของพวกเขาและสถิตกับพวกเขา

ข้าพเจ้าอ่านถึงวันที่สามหลังจากการตรึงกางเขนและการฝังพระศพ สตรีผู้ซื่อสัตย์และคนอื่นๆ พบศิลาที่ลื่นออกจากปากอุโมงค์และเห็นว่าพระศพของพระองค์ไม่อยู่ที่นั่น พวกเขาจะมาเพราะความรักที่มีต่อพระองค์เพื่อเฉลิมพระศพของพระองค์

เทพสององค์ยื่นอยู่และถามว่าเหตุใดพวกเขาจึงกลัว เทพกล่าวดังนี้

“พวกท่านแสวงหาคนเป็นในพวกคนตายทำไม?”

“พระองค์ไม่ได้อยู่ที่นี้ แต่ทรงเป็นขึ้นมาแล้ว จงระลึกถึงคำที่พระองค์ตรัสกับพวกท่านขณะที่พระองค์ยังอยู่ในแคว้นกาลิลี

“ว่า บุตรมนุษย์จะต้องถูกมอบไว้ในมือของพวกคนบาป และจะต้องถูกตรึงที่กางเขน และวันที่สามจะเป็นขึ้นมาใหม่”⁴

พระกิตติคุณของมาระโกเสริมแนวทางจากเทพองค์หนึ่งว่า “พวกท่านจงไปบอกพวกสาวกของพระองค์รวมทั้งเปโตรด้วยว่าพระองค์จะเสด็จไปที่แคว้นกาลิลีก่อนพวกท่าน”⁵

อัครสาวกและสานุศิษย์มาชุมนุมกันในเยรูซาเล็ม ดังที่เราอาจจะเคยเป็น พวกเขาหวาดกลัวและสงสัยขณะพูดกันถึงเรื่องความตายและเรื่องราวการฟื้นคืนพระชนม์ว่ามีความหมายอย่างไรต่อพวกเขา

บ่ายวันนั้น สานุศิษย์สองคนเดินจากเยรูซาเล็มบนถนนสู่เอมมาอูส พระคริสต์ผู้ฟื้นคืนพระชนม์ทรงมาปรากฏบนถนนและเดินไปกับพวกเขา พระเจ้าเสด็จมาหาพวกเขา หนังสือลูกาช่วยให้เราเดินไปกับพวกเขา

“ขณะที่กำลังสนทนาซักถามกันอยู่ พระเยซูก็เสด็จเข้ามาใกล้ดำเนินด้วยกัน

“แต่ตาของเขาทั้งสองถูกปิดกันทำให้จำพระองค์ไม่ได้

“พระองค์ตรัสกับเขาทั้งสองว่า ระหว่างทางที่เดินมาที่ท่านได้ตอบกันเรื่องอะไร?

“คนที่ชื่อเคลโอปีสทูลถามพระองค์ว่า ท่านเป็นแขกเมืองในกรุงเยรูซาเล็มเพียงคนเดียวหรือที่ไม่รู้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงนี้?”⁶

พวกเขาบอกพระองค์ว่าพวกเขาโคกเศร่าที่พระเยซูสิ้นพระชนม์เมื่อพวกเขาเชื่อมั่นว่าพระองค์จะทรงเป็นพระผู้ไถ่แห่งอิสราเอล คงต้องมีความรักใคร่อยู่ในสุรเสียงของพระเจ้าผู้ทรงฟื้นขณะที่พระองค์ตรัสกับสานุศิษย์สองคนผู้โคกเศร่าเสียใจนี้

“พระองค์จึงตรัสกับสองคนนั้นว่า โอ คนโง่เขลาและมีใจเฉื่อยช้าในการเชื่อถ้อยคำซึ่งพวกผู้เผยพระวจนะกล่าวไว้วันนั้น

“พระคริสต์จำเป็นต้องทนทุกข์อย่างนั้น แล้วจึงเข้าไปในพระสิริของพระองค์ไม่ใช่หรือ?

“แล้วพระองค์ทรงอธิบายพระคัมภีร์ที่เล็งถึงพระองค์ทุกข้อให้เขาฟัง เริ่มต้นตั้งแต่โมเสสและบรรดาผู้เผยพระวจนะทั้งหมด”⁷

จากนั้นช่วงเวลาที่ทำให้ใจข้าพเจ้าอบอุ่นนับตั้งแต่ข้าพเจ้าเป็นเด็กเล็กก็มาถึง

“เมื่อมาใกล้หมู่บ้านที่จะไปนั้น พระองค์ทรงทำที่ว่าจะเสด็จเลยไป

“เขาทั้งสองจึงคะยั้นคะยอพระองค์ว่า เชิญท่านมาพักด้วยกันเถิด เพราะจวนจะค่ำและใกล้จะหมดวันอยู่แล้ว พระองค์จึงเสด็จเข้าไปพักอยู่กับเขา”⁸

พระผู้ช่วยให้รอดทรงรับคำเชิญในคำคืนนั้นที่จะเข้าไปในบ้านสานุศิษย์ของพระองค์ ใกล้หมู่บ้านเอมมาอูส

พระองค์ประทับที่โต๊ะอาหารกับพวกเขา ทรงหยิบขนมปัง ทรงให้พร ทรงหักขนมปังส่งให้พวกเขา ดวงตาของพวกเขาเปิด ดังนั้นจึงจำพระองค์ได้ แล้วพระองค์ก็อ้อนตรธานไปจากพวกเขา ลูกาบันทึกให้เราทราบความรู้สึกของสานุศิษย์ที่ได้รับพรเหล่านั้นว่า “เขาจึงพูดกันว่า ใจเรารุ่มร้อนภายในเมื่อพระองค์ตรัสตามทาง และเมื่อทรงอธิบายพระคัมภีร์ให้เราฟังไม่ใช่หรือ?”⁹

ในโมงเดียวกันนั่นเองสานุศิษย์สองคนเร่งกลับไปเยรูซาเล็มเพื่อบอกอัครสาวกสิบเอ็ดคนถึงสิ่งที่เกิดขึ้นกับพวกเขา ในเวลานั้นพระผู้ช่วยให้รอดทรงปรากฏพระองค์อีกครั้ง

พระองค์ทรงทบทวนคำพยากรณ์ถึงพระพันธกิจของพระองค์เพื่อชดใช้บาปแก่บุตร



ธิดาของพระบิดาและทำลายสายรัดแห่งความตาย

“พระองค์ตรัสกับเขาว่า มีถ้อยคำเขียนไว้อย่างนั้นว่า พระคริสต์จะต้องทนทุกข์และ

เป็นขึ้นจากตายในวันที่สาม “และจะต้องประกาศทั่วทุกประชาชาติ ในนามของพระองค์เรื่องการกลับใจใหม่ เพื่อการยกบาป โดยเริ่มต้นที่กรุงเยรูซาเล็ม

“พวกท่านเองก็เป็นพยานถึงสิ่งเหล่านี้”¹⁰

พระวาระของพระผู้ช่วยให้รอดเป็นจริงสำหรับเราดังที่เป็นจริงต่อสานุศิษย์ของพระองค์ในสมัยนั้น เราคือพยานของสิ่งเหล่านี้ หน้าที่ซึ่งเราอมรับเมื่อเรารับบัพติศมาเข้าสู่ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายอธิบายนไว้อย่างเรียบง่ายเมื่อหลายศตวรรษมาแล้วโดยศาสนพยากรณ์

แอลมาที่ผืนน้ำแห่งมอรมอน

“และเหตุการณ์นี้ได้บังเกิดขึ้นคือท่านกล่าวแก่พวกเขา: ดูเถิด, นี่คือผืนน้ำแห่งมอรมอน (เพราะคนเรียกมันเช่นนั้น) และบัดนี้, เมื่อท่านปรารถนาจะเข้ามาสู่คอกของพระผู้เป็นเจ้า, และเรียกว่าเป็นผู้คนของพระองค์, และเต็มใจจะแบกภาระของกันและกัน, เพื่อมันจะได้เบา;

“แท้จริงแล้ว, และเต็มใจที่จะโคกเศร่ากับคนที่โคกเศร่า; แท้จริงแล้ว, และปลอบโยนคนที่ต้องการการปลอบโยน, และยื่นเป็นพยานเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าทุกเวลาและในทุกสิ่ง, และในทุกแห่งที่ท่านอยู่, แม้จนถึงความตาย, เพื่อท่านจะได้รับการไถ่จากพระผู้เป็นเจ้า, และนับอยู่กับบรรดาคนของการฟื้นคืนชีวิตครั้งแรก, เพื่อท่านจะมีชีวิตนิรันดร์—



“บัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, หากนี่เป็นความปรารถนาของใจท่านแล้ว, ท่านมีอะไรขัดข้องเล่าที่จะรับบัพติศมาในพระนามของพระเจ้า, เพื่อเป็นพยานต่อพระพักตร์พระองค์ว่าท่านเข้ามาในพันธสัญญากับพระองค์, ว่าท่านจะรับใช้พระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์, เพื่อพระองค์จะเทพระวิญญาณของพระองค์ลงมาให้ท่านให้มากมายยิ่งขึ้น?”

“และบัดนี้เมื่อผู้คนได้ยินถ้อยคำเหล่านี้, พวกเขาปรบมือด้วยปีติ, และร้องว่า: นี่คือการปรารถนาของใจเรา.”¹¹

เราอยู่ภายใต้พันธสัญญาที่ต้องโอบอุ้มทั้งคนขัดสนและเป็นพยานถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทราบเท่าที่ยังมีชีวิตอยู่

เราจะทำได้อย่างแน่นอนก็ต่อเมื่อเรารู้สึกถึงความรักที่เรามีต่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและความรักที่พระองค์ทรงมีต่อเราเท่านั้น ขณะที่เราเชื่อสัตย์ต่อสัญญาที่เราทำไว้ เราจะรู้สึกถึงความรักที่เรามีให้พระองค์ ความรักนั้นจะมากขึ้นเพราะเรารู้สึกถึงเดชานุภาพและการไถ่ชีวิตพระองค์ขณะที่เรารับใช้พระองค์

ประธานโรมัส เอส. มอนสันมักจะเตือนเราถึงคำสัญญาที่พระเจ้าประทานแก่สานุศิษย์ที่เชื่อสัตย์ของพระองค์ “และผู้ใดที่รับเจ้า, ที่นั่นเราจะอยู่ด้วย, เพราะเราจะไปเบื้องหน้าเจ้า. เราจะอยู่ทางขวามือเจ้าและทางซ้ายเจ้า, และพระวิญญาณของเราจะอยู่ในใจเจ้า, และเหล่าเทพของเราห้อมล้อมเจ้า, เพื่อประคองเจ้าไว้.”¹²

มีวิธีอื่นที่ท่านกับข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณจะรับทรงไถ่ชีวิตเรามากขึ้น ขณะที่เราอุทิศตนรับ

ใช้พระองค์ พระองค์ทรงอยู่ใกล้คนที่เรารักในครอบครัวเรามากขึ้น ทุกครั้งที่ข้าพเจ้าได้รับเรียกให้รับใช้พระองค์ซึ่งต้องย้ายหรือจากครอบครัวไป ข้าพเจ้าพบว่าพระเจ้าทรงอวยพรภรรยาและลูก ๆ ของข้าพเจ้า พระองค์ทรงเตรียมผู้รับใช้ของพระองค์ที่เปี่ยมด้วยความรักและโอกาสที่จะช่วยให้ครอบครัวข้าพเจ้าใกล้ชิดกับพระองค์

ท่านรู้สึกถึงพรเดียวกันนี้ในชีวิตท่าน หลายท่านมีบุคคลที่ท่านรักซึ่งหลงไปจากเส้นทางสู่ชีวิตนิรันดร์ ท่านอาจสงสัยว่าท่านจะทำอะไรได้มากกว่านี้เพื่อพาพวกเขากลับมา ท่านสามารถพึ่งพาพระเจ้าเพื่อเข้าใกล้พวกเขามากขึ้นขณะที่ท่านรับใช้พระองค์ด้วยศรัทธา

ท่านจำได้ถึงคำสัญญาที่พระเจ้าประทานแก่โจเซฟ สมิทและซิดนีย์ ริกตันเมื่อพวกเขาจากครอบครัวไปทำกิจธุระของพระองค์ “เพื่อนของเรา ซิดนีย์ กับโจเซฟ, ครอบครัวของเจ้าสบายดี; พวกเขาอยู่ในมือเรา, และเราจะจัดการกับพวกเขาดังที่เราเห็นว่าดี; เพราะในเรามีอำนาจทั้งหมด.”¹³

เช่นเดียวกับแอลมาและกษัตริย์โมไซยาห์บิดามารดาบางท่านซึ่งเป็นผู้รับใช้ที่เชื่อสัตย์รับใช้พระเจ้าด้วยดีเป็นเวลานาน มีลูกที่หลงทางไปโดยไม่คำนึงถึงการเสียสละที่บิดามารดามีต่อพระเจ้า พวกเขาทำสุดความสามารถแต่ไม่บังเกิดผล แม้จะได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อน ๆ ที่เปี่ยมด้วยความรักและเชื่อสัตย์

แอลมากับวิสุทธิชนในสมัยของเขาสวด

อ้อนวอนให้บุตรของเขาและบุตรของกษัตริย์โมไซยาห์ จากนั้นเทพมาปรากฏ คำสวดอ้อนวอนของท่านและคำสวดอ้อนวอนของผู้ใช้ศรัทธาจะนำผู้รับใช้ของพระเจ้าไปช่วยสมาชิกครอบครัวของท่าน พวกเขาจะช่วยคนเหล่านั้นให้เลือกทางกลับบ้านไปหาพระเจ้าเป็นเจ้า ถึงแม้พวกเขาจะถูกโจมตีจากซาตานและผู้ติดตามของเขา ซึ่งมีจุดประสงค์จะทำให้ลายครอบครัวในชีวิตนี้และในนิรันดร์

ท่านจำถ้อยคำที่เทพพูดกับแอลมาผู้บุตรและพวกบุตรของโมไซยาห์ถึงการภักของพวกเขาว่า “และอนึ่ง, เทพกล่าวว่: ดูกษัตริย์, พระเจ้าทรงไถ่ชีวิตคำสวดอ้อนวอนจากผู้คนของพระองค์, และคำสวดอ้อนวอนจากแอลมา, ผู้รับใช้ของพระองค์ด้วย, ผู้เป็นบิดาเจ้า; เพราะท่านสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธามากเกี่ยวกับเจ้าเพื่อพระองค์จะทรงนำเจ้ามาสู่ความรู้เรื่องความจริง; ฉะนั้น, เพื่อจุดประสงค์นี้ข้าพเจ้าจึงมาทำให้เจ้าเชื่อมั่นถึงเดชานุภาพและอำนาจของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, เพื่อคำสวดอ้อนวอนจากผู้รับใช้ของพระองค์จะได้รับตอบตามศรัทธาของพวกเขา.”¹⁴

คำสัญญาที่ข้าพเจ้ามีให้ท่านผู้สวดอ้อนวอนและรับใช้พระเจ้าไม่ใช่ว่าท่านจะมีพรทุกประการที่ท่านปรารถนาให้เกิดกับตนเองและครอบครัว แต่ข้าพเจ้าสัญญากับท่านได้ว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะเข้าใกล้ท่านและประทานพรท่านกับครอบครัวด้วยสิ่งดีเลิศ ความรักของพระองค์จะปลอบโยนท่านและท่านจะรู้สึกถึงคำตอบของการไถ่ชีวิตพระองค์ ขณะยืนมีมือออกไปรับใช้ผู้อื่น ขณะที่ท่านสวดมนต์ผลคนขัดสนและเสนอการชำระล้างให้สะอาดจากการชดใช้ของพระองค์แก่ผู้ที่โทมัสสโนบาป เดชานุภาพของพระเจ้าจะคำจุนท่าน พระพายุของพระองค์จะเอื้อมออกไปพร้อมกันกับแขนท่านเพื่อช่วยเหลือและเป็นพรแก่บุตรธิดาของพระบิดาบนสวรรค์ รวมทั้งคนที่อยู่ในครอบครัวท่าน

มีการคืนสู่เหย้าอันรุ่งโรจน์เตรียมไว้ให้เราในเวลานั้นเราจะเห็นคำสัญญาที่มีสัมฤทธิ์ผลของพระเจ้าที่เรารัก นั่นคือพระองค์ผู้ที่ทรงต้อนรับเราเข้าสู่ชีวิตนิรันดร์กับพระองค์และพระบิดาบนสวรรค์ของเรา พระเยซูคริสต์ทรงอธิบายไว้ดังนี้

“จงหมายมั่นนำใจอันออกมาและสถาปนาใจอันของเรา. จงรักษาบัญญัติของเราในทุกสิ่ง.

“และ, หากเจ้ารักษาบัญญัติของเราและอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ เจ้าจะมีชีวิตนิรันดร์,



ลอสแอนเจลิส แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

ซึ่งของประทานนี้สำคัญที่สุดในบรรดาของ
ประทานทั้งปวงของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า。”¹⁵

“เพราะคนเหล่านั้นที่มีชีวิตอยู่จะสืบทอด
แผ่นดินโลกเป็นมรดก, และคนเหล่านั้นที่สิ้น
ชีวิตจะพักผ่อนจากการทำงานทั้งหมด, และ
งานของพวกเขาจะติดตามพวกเขาไป; และ
พวกเขาจะได้รับมงกุฎในปราสาทของพระ
บิดาแห่งเรา, ซึ่งเราเตรียมไว้ให้พวกเขา。”¹⁶

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่า โดยพระวิญญาณ
เราสามารถทำตามพระคำรัสเชื้อเชิญของ
พระบิดาบนสวรรค์ที่ว่า “นี่คือบุตรที่รักของ
เรา. จงฟังท่าน!”¹⁷

จากพระวจนะและแบบอย่างของพระคริสต์
พระองค์ทรงแสดงให้เห็นวิธีเข้าใกล้พระ-
องค์มากขึ้น บุตรธิดาทุกคนของพระบิดา
บนสวรรค์ผู้คัดเลือกผ่านประตูเปิดเข้ามาสู่
ศาสนจักรของพระองค์จะมีโอกาสในชีวิตนี้ที่
จะเรียนพระกิตติคุณและได้ยืนผู้รับใช้ที่พระ-
องค์ทรงเรียก กล่าวถึงพระคำรัสเชิญของ
พระองค์ที่ว่า “จงมาหาเรา”¹⁸

ผู้รับใช้ในพันธสัญญาทุกคนภายในอาณา-
จักรของพระองค์บนแผ่นดินโลก และในโลก

แห่งวิญญาณ จะได้รับแนวทางจากพระองค์
โดยพระวิญญาณขณะเป็นพรและรับใช้ผู้อื่น
แทนพระองค์ และพวกเขาจะรู้สึกถึงความ
รักของพระองค์ และพบปิติในการเข้าใกล้
พระองค์มากขึ้น

ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงการฟื้นคืนพระชนม์
ของพระเจ้าอย่างแน่นอนเสมือนหนึ่งข้าพเจ้า
อยู่ที่นั่นในคำคืนที่มีศาสนิกษีสองคนอยู่ใน
บ้านบนถนนไปสู่ออมาฮอส ข้าพเจ้าทราบว่า
พระองค์ทรงพระชนม์อย่างแน่นอนเหมือน
กับที่โจเซฟ สมิททราบเมื่อเขาเห็นพระบิดา
และพระบุตรในแสงเรืองรองของรุ่งอรุณอัน
สดใสในป่าที่พอลไมรา

นี่คือศาสนจักรที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์
มีเพียงกฎมาตรฐานที่เราหิตที่ประธานโธมัส
เอส. มอนสันถืออยู่เท่านั้นที่มีอำนาจให้เรา
ฝึกเป็นครอบครัวเพื่อดำเนินชีวิตนี้รันดร์กับ
พระบิดาบนสวรรค์และพระเจ้าพระเยซูคริสต์
ในวันพิพากษาเราจะยืนอยู่เบื้องพระพักตร์
พระผู้ช่วยให้รอด จะเป็นเวลาแห่งปิติ
สำหรับผู้เข้าใกล้พระองค์มากขึ้นในการรับ

ใช้พระองค์ในชีวิตนี้ เป็นปิติที่จะได้ยืนพระ-
ดาร์สว่า “ดีแล้ว เจ้าเป็นบ่าวที่ดีและซื่อสัตย์”¹⁹
ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงพระผู้ช่วยให้รอดที่ทรง
ฟื้นและพระผู้ไถ่ของเราในพระนามของ
พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:63
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 6:20
3. “สถิตกับข้าสาธน์วันนี้” เพลงสวด,
บทเพลงที่ 75.
4. ลูกา 24:5-7
5. มาระโก 16:7
6. ลูกา 24:15-18
7. ลูกา 24:25-27
8. ลูกา 24:28-29
9. ลูกา 24:32
10. ลูกา 24:46-48
11. โมไซยาห์ 18:8-11
12. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:88
13. หลักคำสอนและพันธสัญญา 100:1
14. โมไซยาห์ 27:14
15. หลักคำสอนและพันธสัญญา 14:6-7
16. หลักคำสอนและพันธสัญญา 59:2
17. โจเซฟ สมิท—ประวัติ 1:17



นำเสนอโดย ประธานาธิบดีเทอร์ เอฟ. อุกท์คอร์ทฟ
ที่ปรึกษาทั้งสองในฝ่ายประธานสูงสุด

การสนับสนุน เจ้าหน้าที่ศาสนจักร

ปขอเสนอว่าเราสนับสนุนโรมัส สเป็นเซอร์ มอนสัน ในฐานะศาสตราจารย์ภาควิชาผู้หยั่งรู้ ผู้เปิดเผย และประธานศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เฮนรี่ เบเนเนียน อายริงก์ ในฐานะที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด และดีเทอร์ ฟรีดริค อุกท์คอร์ทฟ ในฐานะที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ ผู้คัดค้าน หากมี โปรดยกมือ

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนบอยด์ เคนเนธ แพคเกอร์ ในฐานะประธานโควรัมอัครสาวกสิบสอง และสมาชิกโควรัมอัครสาวกสิบสอง

ดังต่อไปนี้: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รี่, รัสเซลส์ เอ็ม. เนลสัน, ดัลลิน เอช. อ็อคส์, เอ็ม. รัสเซลส์ บัลลาร์ด, ริชาร์ด จี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี เฮลส์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, เดวิด เอ. เบดনার, เควนทิน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, และ นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ
ผู้คัดค้านโปรดทำเช่นเดียวกัน

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสูงสุดและอัครสาวกสิบสองในฐานะศาสตราจารย์ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผย ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ



ผู้ที่เห็นตรงข้าม หากมี โปรดทำเช่นเดียวกัน

เอ็ดเดอร์วอลเตอร์ เอฟ. กอนซาเลสได้รับการปลดจากสมาชิกในฝ่ายประธานโควรัมสาวกเจ็ดสิบ

ผู้ที่เข้าร่วมแสดงความขอบคุณกับเราโปรดยกมือ

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนเอ็ดเดอร์ยูลิสเสส ซวาเรสในฐานะสมาชิกในฝ่ายประธานโควรัมสาวกเจ็ดสิบ

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ
ผู้คัดค้าน หากมี

ขอเสนอปลดสาวกเจ็ดสิบภาคต่อไปนี้มีผลตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม ค.ศ. 2013: รูเบน วี. อัลลีโอด, เซอร์ริโอ เอ็ม. อนายา, โนลาน ดี. อาร์ชิบาลด์, คาร์ลอส แอล. แอสทอร์กา, เฮคเตอร์ อวิลลา, เอ็ม. แอนโทนี เบิร์นส์, เดวิด คาเบรรา, มิลตัน คามาร์โก, โรเบิร์ต อี. เซมเบอร์ส, วิกเตอร์ คาร์ เค็ง เซ็น, โคว เชียง ชุง, เนลสัน ดี. คอร์โดวา, แกเรียล แอล. คริตเทินเด็น, เอ็ดเวิร์ด ดูเบ, แมทธิว เจ. อายริงก์, ลีโอน เอ็ม. ฟีนแอนกานอฟ, อัลเฟรด แอล. เจสซาตี, เจมส์. บี. กิบสัน, โฮเวเนซิโอ เอ. กอนซอน, มาร์โก อี. กูเออร์รา, ลูอิส เอส. เฮอร์นันเดส, เออร์นันโด. เออร์เรรา, ฆาแวร์ อิบาเนซ, เปาโล เอช. อิตินเนส, ดักลาส ดับเบิลยู. เจสซอพ, สตีเฟน ซี. แคร้, โจนี แอล. คอช, เฟาส์ติน โลเปซ, ริชาร์ด เค. เมลชิน, ฟริบอดี เอ. เมนซาห์, เบเนสัน อี. มิชาลาคา, อาเบลาร์โด โมราเลส, ดับเบิลยู. ที. เดวิด เมอร์เรย์, เค. เบรตต์ แนตเทรสส์, เอส. กิฟฟอร์ด นีลเซ็น, ซาโตชิ นิชิฮาระ, ไมเคิล ดี. พิคเกิร์ต, วิลเลียม เอฟ. เรโนลด์ส์, ไมเคิล เอ. โรเบิร์ตส์, เพอร์นันโด เอ. อาร์. ดาโรคา, แมนเฟรด ซูทซ์, เทอร์เรนซ์ ซี. สมิธ, รูเบน แอล. เอสปีตาเล, โจเซฟ สุนันตรีโย, แฟรงก์ วี. ไทร์ธอลล์, มิเกล อาร์. วัลเดซ, อาร์นูลโฟ วาเลนซูเอลา, คาร์ลอส เอ. ซี. ปิยาโนวา, เทเรนซ์ เอ็ม. วินสัน, ลูอิส ฆวนแมนน์ และ ริชาร์ด ซี. แซมบราโน

ผู้ที่ปรารถนาจะร่วมแสดงความขอบคุณการรับใช้ที่ยอดเยี่ยมของพวกท่าน โปรดยกมือ

ขอเสนอปลดพร้อมกับแสดงความขอบคุณอย่างจริงใจต่อซิสเตอร์อีเลน เอส. ดัลตัน, แมรี เอ็น. คูก และแอน เอ็ม. ดิบบ์ในฐานะฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญ



ขอเสนอปลดสมาชิกทุกท่านในคณะกรรมการเยาวชนหญิงสามัญด้วยเช่นกัน ผู้ที่ปรารถนาจะร่วมแสดงความขอบคุณพี่น้องสตรีเหล่านี้สำหรับการรับใช้ที่ยอดเยี่ยม และการอุทิศตนของพวกเธอ โปรดยกมือ

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนสมาชิกใหม่ในโครัมที่หนึ่งแห่งสาวกเจ็ดสิบ ดังต่อไปนี้ เอ็ดเวิร์ด ดูเบ, เอส. กิฟฟอร์ด นิลเซ็น และ อาร์นูลโฟ วาเลนซูเอลา และในฐานะสมาชิกใหม่ในโครัมที่สองแห่งสาวกเจ็ดสิบ ทีโมธี เจ. ไคคส์, แรนดี ดี. ฟิงค์, เควิน เอส. แฮมิลตัน, เอเดรียน โอซาว และเทเรนซ์ เอ็ม. วินสัน ผู้ที่เห็นชอบ โปรดยกมือ

ผู้ที่คัดค้าน โปรดกระทำเช่นเดียวกัน เนื่องด้วยการเรียกของท่านในฐานะสมาชิกโครัมที่สองแห่งสาวกเจ็ดสิบ เราขอปลดบราเดอร์เอเดรียน โอซาว ในฐานะที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานเยาวชนชายสามัญด้วย ผู้ที่ปรารถนาจะแสดงความขอบคุณ โปรดยกมือ

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนเจ้าหน้าที่ต่อไปนี้ ในฐานะสาวกเจ็ดสิบภาคคนใหม่: รูเบน อะคอสตา, เฟรเดอริก โอ. อะคินโบ, โอบามาร์ เอ. อัลวาเรซ, เซอร์จิโอ อันตูเนส, อลัน ซี.

แบตต์, แกรนท์ ซี. เบนเน็ตต์, เฟอร์นันโด อี. คาลดาร์อน, วิลสัน บี. คาลดาร์อน, เอช. มาเซลโล คาร์ดูส, โยค แซง (เฟรดดี) ซาน, คริสโตเฟอร์ ชาร์ลส์, วาเลรี วี. คอร์ดอน, พอล อาร์. โคเวิร์ต, เอ็ม. ที. เบน เดวิส, แมสซิโม เดเฟโอ, มาเรียน บี. เด อันตูนาโน, ฟรานซิสโก เจ. อาร์. เด เมนโดซา, โรเบิร์ต เอ. ดรายนเด็น, โรเบิร์ต เจ. ดัดฟีลด์, แดเนียล เอฟ. ดันนิกัน, เจฟฟรีย์ ดี. เอเร็คสัน, อี. เซเวียร์ เอสปิโนซา, เมลิอุลา เอ็ม. ฟาตา, ซัม เอ็ม. กัลเวซ, คลอด อาร์. กามีเอตต์, เมอริวิน ซี. กิดดีย์, เฉมา อาร์. การ์ล, เดวิด. พี. โฮเมอร์, แดเนียล ดับเบิลยู. โจนส์, จอห์น เอ. โครานเทงก์, สตีเวน โอ. แลงก์, อักเชิล เอช. โลเมอร์, กัสตาโว โลเปซ, ไฮเซ อี. มาราบียา, อัลเฟรโด มีรอน, ฮูโก มอนโตยา, จัวคิม เจ. โมเรียรา, คัตซีเยโก โอบาฮารา, ไฮเซ ซี. ฟินดา, แกรีย เอส. ไพรซ์, มิเกล เอ. เรยส, แกรีย บี. เซบิน, อัลเฟรโด แอล. ซาลาส, เนตซาฮัว-โคโยลต์ ซาลินาส, ซีโร ซไมล, ดี. แซคคารีเย สมิธ, ไมเคิล แอล. เซาท์เวิร์ด, จี. ลอเรนซ์ สแพคแมน, เว็รน์ พี. สแตนฟีลล์, วิลเลียม เอช. สตัดดาร์ด, สตีเฟน อี. ธอมป์สัน, จอร์จ เจ. โทบายอัล, ไอซาคี เค. ทูกูอาฟู, ฌัก เอ.

แวนรีเนน, ราอูล อี. วิเซนซิโอ, ราอูล เอส. ปิยานัววา, อลัน อาร์. วอล์คเกอร์, คีธ พี. วอล์คเกอร์ และฮอย ซัง ลีโอนาร์ด วู

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ ผู้ที่คัดค้านหากมี โปรดทำเช่นเดียวกัน ขอเสนอว่าเราสนับสนุนบอนนี่ ลี กรีน ออสคาร์สัน เป็นประธานเยาวชนหญิงสามัญ โดยมีแคโรล ลูอีส โฟลีย์ แมคคองกี เป็นที่ปรึกษาที่หนึ่งและเอเวลิน นีลล์ ฟุต แมร์-ริออตต์ เป็นที่ปรึกษาที่สอง

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ ผู้ที่คัดค้าน โปรดทำเช่นเดียวกัน ขอเสนอว่าเราสนับสนุนเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่สาวกเจ็ดสิบภาค และฝ่ายประธานองค์การช่วยสามัญดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ ผู้ที่คัดค้าน โปรดทำเช่นเดียวกัน ขอขอบคุณพี่น้องทุกท่านสำหรับการออกเสียงสนับสนุน ตลอดจนจนครัทธา และการสวดอ้อนวอนตลอดมาของท่าน

ขอเชิญเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่และฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญที่เพิ่งได้รับเรียนให้ออกมานั่งประจำที่บนยกพื้น ■

รายงานจากแผนก ตรวจสอบบัญชีของ ศาสนจักรปี 2012

นำเสนอโดย โรเบิร์ต คับเบิลยู. แคนท์เวลล์
กรรมการผู้จัดการ แผนกตรวจสอบบัญชีของศาสนจักร

ถึงฝ่ายประธานสูงสุดของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชน ยุคสุดท้าย

เรียนเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่: ดังที่อธิบายไว้ โดยการเปิดเผยในภาคที่ 120 ของพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา สภาจัดการสวนสืบมีอำนาจอนุมัติการใช้จ่ายเงินทุนของศาสนจักร สภาประกอบด้วยฝ่ายประธานสูงสุด โควรัมอัครสาวกสิบสอง และฝ่ายอธิการควบคุม

สภาดังกล่าวอนุมัติงบประมาณสำหรับหน่วยงานและการดำเนินงานของศาสนจักร ตลอดจนงบประมาณจัดสรรที่เกี่ยวข้องซึ่งส่งไปยังหน่วยดำเนินการด้านศาสนา หน่วยงานของศาสนจักรใช้จ่ายเงินทุนให้อยู่ในงบประมาณที่ได้รับอนุมัติ และตามนโยบายกับระเบียบปฏิบัติของศาสนจักร

แผนกตรวจสอบบัญชีของศาสนจักรได้รับอนุญาตให้เข้าไปยังบันทึกและระบบทุกอย่างที่จำเป็นเพื่อประเมินความเหมาะสมของการควบคุมรายรับรายจ่ายของเงินทุนและการปกป้องดูแลทรัพย์สินของศาสนจักร แผนกตรวจสอบบัญชีของศาสนจักรทำงานอิสระ

โดยไม่ขึ้นอยู่กับแผนกหรือหน่วยงานและการดำเนินการอื่น ๆ ของศาสนจักรแต่อย่างใด ตลอดจนมีนักบัญชีเอกชนที่มีใบอนุญาต ผู้ตรวจสอบบัญชีภายในที่มีใบอนุญาต ผู้ตรวจสอบระบบข้อมูลที่มีใบอนุญาต และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ระดับมืออาชีพที่ได้รับการรับรอง

ตามการดำเนินงานตรวจสอบ แผนกตรวจสอบบัญชีของศาสนจักรลงความเห็นว่าง่างของทรัพย์สิน รายรับของเงินบริจาค รายจ่ายที่เกิดขึ้น และทรัพย์สินของศาสนจักรสำหรับปี 2012 ได้รับการบันทึกและจัดการตามแนวทางที่ถือปฏิบัติตามระบบบัญชีงบประมาณที่ได้รับอนุมัติ และตามนโยบาย ตลอดจนระเบียบปฏิบัติที่ศาสนจักรกำหนดไว้ทุกประการ

ขอแสดงความนับถือ
แผนกตรวจสอบบัญชีของศาสนจักร
โรเบิร์ต คับเบิลยู. แคนท์เวลล์
กรรมการผู้จัดการ ■

รายงาน สถิติปี 2012

นำเสนอโดย บรูค พี. เฮลล์
เลขานุการฝ่ายประธานสูงสุด

เพื่อเป็นข้อมูลให้สมาชิกศาสนจักร ฝ่ายประธานสูงสุดออกรายงานสถิติของศาสนจักรเกี่ยวกับการเติบโตและสถานะของศาสนจักร สิ้นสุด ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2012 ดังต่อไปนี้

หน่วยของศาสนจักร

สเตด.....	3,005
คณะเผยแผ่.....	347
ท้องถิ่น.....	591
วอร์ดและสาขา.....	29,014

สมาชิกภาพของศาสนจักร

สมาชิกภาพทั้งหมด.....	14,782,473
เด็กใหม่ในบันทึกศาสนจักร ระหว่างปี 2012.....	122,273
ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสรับบัพติศมา ระหว่างปี 2012.....	272,330

ผู้สอนศาสนา

ผู้สอนศาสนาเต็มเวลา.....	58,990
ผู้สอนศาสนาบำเพ็ญประโยชน์.....	22,961

พระวิหาร

พระวิหารที่ได้รับการอุทิศระหว่างปี 2012 (แคนซัสซิตี มิสซูรี, มาเนาส์ บราซิล, บริคัมซิตี ยูทาห์ และแคลกระรี แอลเบอร์ตา).....	4
พระวิหารที่ได้รับการอุทิศชั่วคราว ปี 2012 (บัวโนสไอเรส อาร์เจนตินา และบอยซี โอตาโฮ).....	2
พระวิหารที่เปิดดำเนินการ.....	140





โดย เอ็ลเคอร์ริชาร์ค จี. สก็อตต์
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

เพื่อให้มีสันติสุขในบ้าน

พรยิ่งใหญ่ที่สุดประการหนึ่งที่เราจะให้โลกได้คือพลังของบ้านที่มีพระคริสต์เป็นศูนย์กลาง บ้านที่สอนพระกิตติคุณ รักษาพันธสัญญา และอบอวลด้วยความรัก

เสียงมากมายจากโลกที่เราอาศัยอยู่บอกให้เราดำเนินชีวิตด้วยจังหวะเร่งรีบ สิ่งที่ยังต้องทำและทำให้สำเร็จมีอยู่เสมอ แต่ส่วนลึกข้างในเราแต่ละคนยังต้องการมีสถานหลบภัยที่เติมไปด้วยสันติสุขและความสงบเย็น สถานที่ให้เราตั้งต้นใหม่ รวบรวมพลังกายใจเพื่อให้พร้อมรับมือกับความกดดันในอนาคต

สถานที่ในอุดมคติสำหรับสันติสุขเช่นนั้นอยู่ภายในรั้วบ้านเราเอง ซึ่งเราทำสุดความสามารถเพื่อให้พระเจ้าพระเยซูคริสต์เป็นจุดศูนย์กลางที่นั่น

บ้านบางหลังมีบิดาเป็นผู้ดำรงฐานะบุโรหิตกับมารดาผู้ชื่อสัตย์และอุทิศตนร่วมกันนำครอบครัวในความชอบธรรม บ้านหลายหลังมีโครงสร้างต่างออกไป แต่ไม่ว่าสภาพการณ์ของท่านจะเป็นอย่างไร ท่านสามารถทำให้บ้านและชีวิตท่านมีศูนย์กลางอยู่ที่พระเจ้าพระเยซูคริสต์ เพราะพระองค์ทรงเป็นบ่อเกิดแห่งสันติสุขที่แท้จริงในชีวิตนี้

จงแน่ใจว่าทุกเรื่องที่ท่านตัดสินใจ ไม่ว่าจะทางโลกหรือทางวิญญาณ อยู่ภายใต้เงื่อนไขของสิ่งที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงต้องการให้ท่านทำ เมื่อพระองค์ทรงเป็นศูนย์กลางในบ้านท่าน สันติสุขและความสงบเย็นย่อมเกิดขึ้น มีวิญญาณของความเชื่อมั่น

ภายในบ้าน และทุกคนในบ้านสัมผัสได้สัมผัสคุณผลของคำแนะนำไม่ใช่ภาระของบิดามารดาเพียงฝ่ายเดียว แม้พวกเขาจะมีหน้าที่เป็นผู้นำก็ตาม บุตรธิดาสามารถรับผิดชอบต่อการทำให้พระคริสต์เป็นศูนย์กลางในบ้านมากขึ้น สิ่งสำคัญคือบิดามารดาต้องสอนบุตรธิดาให้รับรู้ว่าการกระทำของพวกเขาส่งผลต่อแต่ละคนที่อาศัยอยู่ในบ้าน เด็กที่รู้สึกว่าจะต้องรับผิดชอบการกระทำของตนไม่ว่าจะชอบธรรมหรือไม่ เขาจะเติบโตเป็นพลเมืองที่น่าเชื่อถือในอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

ข้าพเจ้าแน่ใจว่าท่านรู้จักหลักธรรมพื้นฐานที่ทำให้บ้านท่านมีศูนย์กลางอยู่ที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด คำแนะนำของศาสดาพยากรณ์ที่เราสวดอ้อนวอนส่วนตัวและกับครอบครัวทุกวัน ศึกษาพระคัมภีร์ส่วนตัวและกับครอบครัวทุกวัน ตลอดจนจัดสังสรรค์ในครอบครัวทุกสัปดาห์ ล้วนเป็นคานารับน้ำหนักที่จำเป็นต่อการสร้างบ้านที่มีพระคริสต์เป็นศูนย์กลาง หากไม่มีวิถีปฏิบัติเป็นประจำเหล่านี้ ก็ยากจะพบสันติสุขและสถานหลบภัยจากโลกซึ่งเป็นที่น่าปรารถนาและจำเป็นอย่างยิ่ง

จงเชื่อฟังคำสอนของศาสดาพยากรณ์ที่พระคริสต์ทรงต้องการให้ท่านทำตาม อย่าหาเหตุผลให้ความสุขในอนาคตโดยใช้เส้น



ชิตนีย์ ออสเตเลีย

ทางลัดแทนที่จะประยุกต์ใช้หลักธรรมพระกิตติคุณ เพียงระลึกว่าเรื่องเล็กน้อยนำไปสู่เรื่องใหญ่ ความประมาทหรือการละเลยที่ดูเหมือนไม่สำคัญอาจนำไปสู่ปัญหาใหญ่ได้ สำคัญยิ่งกว่านั้นคือนิสัยดี เรียบง่าย เสมอต้นเสมอปลาย นำไปสู่ชีวิตที่อุดมด้วยพรอันล้ำเหลือ

ท่านที่เป็นเด็กปฐมวัย เยาวชนชายหญิงในโปรแกรมเยาวชน ผู้สอนศาสนาที่เด็ดเดี่ยวซึ่งเวลานี้กำลังรับใช้และทำหลายสิ่งหลายอย่างได้มีประสิทธิภาพยิ่งกว่าข้าพเจ้าสมัยอยู่ในวัยของท่าน ในชีวิตก่อนเกิดท่านพิสูจน์ตนเองว่าเป็นคนองอาจ เชื่อฟัง และบริสุทธิ์ ที่นั่น ท่านพยายามพัฒนาพรสวรรค์และความรู้ความสามารถเพื่อเตรียมตนเองให้พร้อมเผชิญความเป็นมรดกด้วยความกล้าหาญ คักคิตรี เกียรติภูมิ และความสำเร็จ

ไม่นานมานี้ท่านมาสู่ชีวิตมรดกด้วยความรู้ความสามารถพิเศษและโอกาสพัฒนา

ไม่สิ้นสุด แต่ยังมีอันตรายในสภาพแวดล้อมรอบตัวท่าน ศักยภาพและความสามารถของท่านอาจถูกจำกัดหรือถูกทำลายได้หากท่านยอมต่อมลภาวะรอบด้านอันเกิดจากอิทธิพลของมาร อย่างไรก็ตาม ซาตานเทียบชั้นไม่ได้กับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ซะตากรรมของซาตานถูกกำหนดไว้แล้ว เขารู้ตัวว่าไม่รอด แต่ยังต้องการพาคนอื่นล้มจมไปกับเขาให้มากที่สุด เขาจะพยายามทำลายคุณงามความดีและความสามารถของท่านโดยใช้ความอ่อนแอของท่านให้เป็นประโยชน์ จงอยู่ฝ่ายพระเจ้า แล้วท่านจะชนะทุกครั้งไป

ท่านอาศัยอยู่ในโลกที่ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีเกิดขึ้นในอัตราความเร็วที่น่าตกใจ เป็นเรื่องยากสำหรับหลายคนในรุ่นข้าพเจ้าที่จะตามความล้ำหน้าเหล่านั้นให้ทัน วิธีที่เราใช้เทคโนโลยีเป็นตัวกำหนดว่าความก้าวหน้าดังกล่าวจะเป็นพรหรือเป็นสิ่งที่กีดขวาง เมื่อเข้าใจและนำไปใช้ในจุดประสงค์ที่ชอบธรรม เทคโนโลยีย่อมไม่เป็นภัย แต่กลับเป็นสิ่งช่วยปรับปรุงการสื่อสารทางวิญญาณ

ตัวอย่างเช่น เราหลายคนมีอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ส่วนตัวแบบพกพาที่ครั้งที่เราจะไม่พกไปด้วย เราอาจหยิบขึ้นมาใช้วันละหลายครั้ง นำเสียเวลาที่อุปกรณ์เหล่านี้สามารถเป็นบ่อเกิดของความโสมมและเวลา

ที่สูญเปล่า แต่เมื่อใช้อย่างมีวินัย เทคโนโลยีนี้ดังกล่าวก็สามารถเป็นเครื่องมือป้องกันจากสิ่งเลวร้ายที่สุดในสังคมได้

เมื่อไม่กี่ปีก่อนหน้านี้ใครเลยจะจินตนาการได้ว่างานมาตรฐานครบชุดและข่าวสารการประชุมใหญ่สามัญหลายปีจะมากอยู่ในกระเป๋าของท่านได้ การมีสิ่งเหล่านี้ไว้ในกระเป๋าเพียงอย่างเดียวย่อมไม่คุ้มครองท่าน แต่การศึกษา ไตร่ตรอง และฟังสิ่งเหล่านี้ในช่วงเวลาว่าง ๆ แต่ละวันจะช่วยให้เราสื่อสารผ่านพระวิญญาณได้ดีขึ้น

จงฉลาดในการรับเทคโนโลยีมาใช้ ทำเครื่องหมายข้อพระคัมภีร์สำคัญในอุปกรณ์ของท่านและกลับมาอ่านบ่อย ๆ หากเยาวชนคนหนุ่มสาวจะทบทวนข้อพระคัมภีร์สักข้อให้บ่อยเท่ากับที่บางคนส่งข้อความ ไม่นานท่านจะท่องจำข้อพระคัมภีร์ได้หลายร้อยข้อทีเดียว ข้อความเหล่านั้นจะกลายเป็นแหล่งการไตร่ตรองและการนำทางอันทรงพลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ในยามจำเป็น

การที่เราทำสุดความสามารถเพื่ออัญเชิญอิทธิพลนำทางอันอ่อนโยนของพระวิญญาณบริสุทธิ์เข้ามาในชีวิตเรา จำเป็นอย่างยิ่งต่อการทำให้บ้านเรามีศูนย์กลางอยู่ที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ยิ่งเชื่อฟังการกระตุ้นเตือนเหล่านั้นยิ่งเสริมสร้างความเข้มแข็งให้เรา

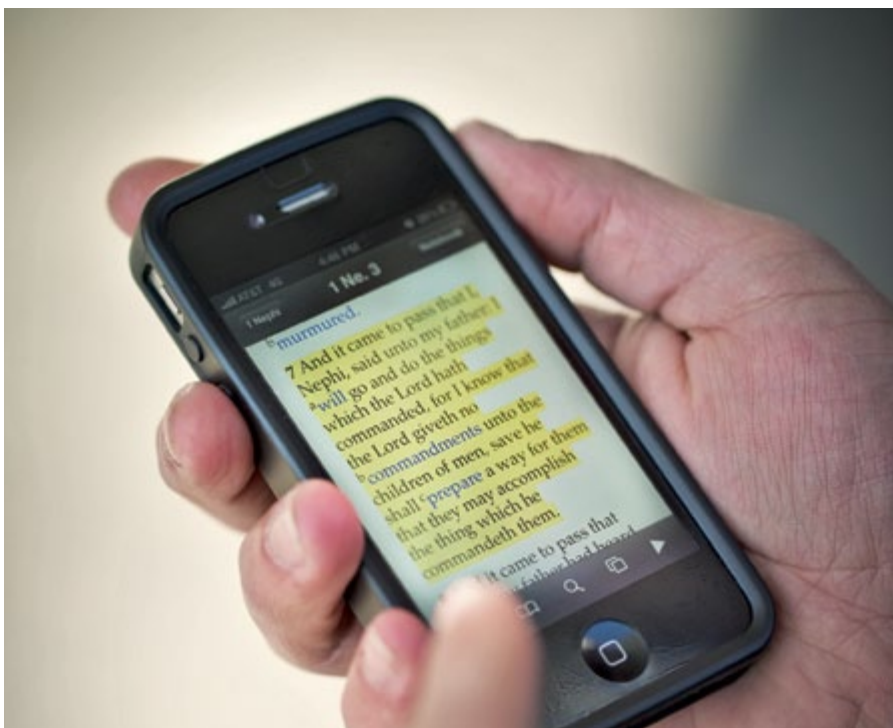
สันติสุขยิ่งใหญ่กว่าจะเกิดขึ้นเมื่อท่านฝึกกำลังการเชื่อฟังกับการรับใช้คนรอบข้าง หลายคนมีพรสวรรค์ แม้จะคิดว่าตนเองมีจำกัด แต่กลับใช้พรสวรรค์อย่างเผื่อแผ่ด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตนเพื่อเป็นพรแก่ชีวิตคนรอบข้าง ความเห็นแก่ตัวเป็นรากของความชั่วร้ายมหันต์ ยาถอนพิษความชั่วร้ายนั้นมีแบบอย่างในพระชนมชีพของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระองค์ทรงแสดงให้เราเห็นวิถีกำหนดชีวิตเราให้ออกไปรับใช้ผู้อื่นโดยไม่คำนึงถึงตนเอง

ข้าพเจ้าเรียนรู้ความจริงที่เกิดขึ้นบ่อยมากในชีวิตจนทราบว่ามันคือกฎอันเที่ยงแท้ กฎซึ่งนิยามว่าการเชื่อฟังและการรับใช้สัมพันธ์กับพลังอำนาจของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เมื่อเราเชื่อฟังพระบัญญัติพระเจ้าและรับใช้บุตรธิดาของพระองค์โดยไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ผลที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติคือพลังอำนาจจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า—ที่ทำให้เราทำได้มากกว่าความสามารถของตนเอง วิจาร์ณญาณ พรสวรรค์และความสามารถของเราขยายเพราะได้รับความเข้มแข็งและพลังอำนาจจากพระเจ้า ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานสำคัญในการสร้างบ้านที่เปี่ยมด้วยสันติสุข

เมื่อท่านทำให้บ้านมีศูนย์กลางอยู่ที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด บ้านจะกลายเป็นสถานหลบภัยไปเอง ไม่เฉพาะครอบครัวท่านเท่านั้น แต่สำหรับมิตรสหายที่อยู่ในสภาพยากลำบากกว่าเราด้วย พวกเขาจะเข้ามาหาความสงบเย็นที่รู้สึกได้ในบ้านท่าน จงต้อนรับมิตรสหายเช่นนั้น พวกเขาจะเบ่งบานในสภาพแวดล้อมที่มีพระคริสต์เป็นศูนย์กลาง จงเป็นเพื่อนกับเพื่อนลูก จงเป็นแบบอย่างที่มีค่าควรให้แก่พวกเขา

พรยิ่งใหญ่ที่สุดประการหนึ่งที่เราจะให้โลก ได้คือพลังของบ้านที่มีพระคริสต์เป็นศูนย์กลาง บ้านที่สอนพระกิตติคุณ รักษาพันธสัญญา และอบอวลด้วยความรัก

หลายปีก่อน หลังจากเดินทางเยี่ยมคณะเผยแผ่ จีเนนภรรยาข้าพเจ้าเล่าให้ฟังถึงเอ็ดเดอร์คนหนึ่งที่เธอพบ จีเนนถามเขาถึงครอบครัว เธอแปลกใจเมื่อเขาตอบว่าไม่มีครอบครัว เขาอธิบายต่อไปว่าช่วงที่เขาเกิดคุณแม่ยกเขาให้รัฐเลี้ยงดู ช่วงวัยเด็กของ





นิวยอร์กซิตี นิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา

เขาหมดไปกับการย้ายบ้านอุปถัมภ์ เขาได้รับพรที่ค้นพบพระกิตติคุณในช่วงวัยรุ่น ครอบครัววอร์ดที่เปี่ยมด้วยความรักช่วยเหลือเขาให้มีโอกาสรับใช้งานเผยแผ่

ต่อมาจึงยื่นถามภรรยาประธานคณะเผยแผ่เกี่ยวกับเฮลเดอร์แสนดีผู้นี้ เธอทราบว่าไม่กี่เดือนก่อนหน้านั้นเฮลเดอร์คนนี้มาพักที่บ้านคณะเผยแผ่สองสามวันเพราะไม่สบาย ช่วงนั้นเขาร่วมสังสรรค์ในครอบครัวด้วยกัน ก่อนกลับไปสนามเผยแผ่ เขาขอประธานคณะเผยแผ่มายู่ด้วยอีกสองสามวันช่วงเขาจบเขาต้องการสังเกตว่าครอบครัวที่มีพระคริสต์เป็นศูนย์กลางทำอะไร เขาต้องการวางแบบแผนครอบครัวเขาให้ได้อย่างนั้น

จงทำสุดความสามารถเพื่อให้มีบ้านเช่นนั้น จงหยิบยื่นความช่วยเหลือให้ผู้ที่อยู่ในสภาพการณ์ยากลำบาก จงเป็นมิตรแท้ มิตรภาพที่ยั่งยืนเปรียบเสมือนยางมะตอยที่มาเติมหลุมบนพื้นถนนชีวิตและทำให้การเดินทางราบรื่นและเปล็ดเพลินมากขึ้น เราไม่ควรใช้มิตรภาพหาประโยชน์ใส่ตัว แต่จงทะนุถนอมไว้เพื่อชื่นชมและแบ่งปัน จงต้อนรับผู้อื่นที่จำเป็นต้องได้รับพลังความ

เข้มแข็งผ่านประสบการณ์เช่นนั้นในบ้านท่าน ข้าพเจ้าขอแนะนำข้อคิดสุดท้ายสำหรับผู้ ที่รักสมาชิกครอบครัวซึ่งไม่ได้ทำการเลือกที่ดี สภาพเช่นนี้อาจทำลายความอดทนอดกลั้นของท่าน เราต้องวางใจพระเจ้าและจังหวะเวลาของพระองค์ว่าคำสวดอ้อนวอนของเราจะได้รับคำตอบที่ดี การช่วยชีวิตจะเกิดขึ้นได้ เราทำสุดความสามารถที่จะรับใช้ เป็นพร และยินดียอมรับพระประสงค์ทุกอย่างของพระเจ้าเป็นเจ้า เราใช้ศรัทธาและระลึกว่าบางอย่างเราต้องฝากไว้กับพระเจ้า พระองค์ทรงเชื่อเชิญให้เราวางภาระไว้แทบพระบาทพระองค์ ด้วยศรัทธาเราจะทราบได้ว่าผู้หลงทางที่เรารักไม่ได้ถูกทอดทิ้ง แต่เขาอยู่ในความดูแลของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรัก

จงมองเห็นข้อดีในตัวผู้อื่น ไม่ใช่รอยแปดเปื้อนของเขา บางครั้งรอยแปดเปื้อนต้องอาศัยการดูแลอย่างถูกวิธีจึงจะสะอาดได้ แต่จงส่งเสริมคุณความดีของเขาเสมอ

เมื่อท่านรู้สึกว่ามีความหวังเพียงเส้นบาง ๆ ที่จริงแล้วมันไม่ใช่เส้นด้าย หากแต่เป็นสายใยผูกพันอันเหนียวแน่น เปรียบเสมือนสิ่งค้ำ-

ครองชีวิตที่จะเสริมสร้างและอุ้มชูท่าน สิ่งนี้จะปลอบโยนให้ท่านคลายความหวาดกลัวได้ จงพยายามดำเนินชีวิตให้มีค่าควรและวางใจในพระเจ้า

ไม่ต้องกังวลหากเราไม่สามารถทำตามสิ่งที่พระเจ้าทรงแนะนำได้ทุกอย่างในคราวเดียวกัน พระองค์ตรัสไว้เช่นกันว่ามีวาระและฤดูกาลสำหรับทุกสิ่ง ในคำตอบของคำสวดอ้อนวอนขอการนำทางอย่างจริงจัง พระองค์จะทรงนำทางเราว่าควรเน้นเรื่องใดในแต่ละช่วงของชีวิต เราสามารถเรียนรู้เติบโต และเป็นเหมือนพระองค์ที่ละก้าวอย่างเสมอต้นเสมอปลาย

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าการดำเนินชีวิตด้วยการเชื่อฟัง หยั่งรากมั่นคงในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ จะรับรองได้ดีที่สุดว่าเราจะมีสันติสุขและสถานหลบภัยในบ้าน ความท้าทายและความปวดร้าวยังมีอีกมาก แต่ท่ามกลางความสับสนวุ่นวาย เรายังมีสันติสุขภายในและความสุขอันลึกซึ้งได้ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าการซดใช้ของพระเยซูคริสต์เป็นบ่อเกิดของสันติสุขอันล้นเหลือในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■



โดย **เจ็ลเคอร์เคเวนทิน แอล. อุก**
แห่งไควรัมอัครสาวกสิบสอง

สันติสุขส่วนตัว: รางวัลแห่งความ ชอบธรรม

แม้ในความยากลำบากของชีวิต เนื่องจากการชดใช้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และพระคุณของพระองค์ การดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมจะได้รับสันติสุขส่วนตัวเป็นรางวัล

ประสพการณ์เมื่อเร็ว ๆ นี้ทำให้ข้าพเจ้านึกถึงหลักการแห่งสันติสุขและโดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทของพระเยซูคริสต์ของการช่วยเหลือเราแต่ละคนให้ได้รับสันติสุขส่วนตัวที่ถาวร

ในช่วงสองสามเดือนที่ผ่านมาฉันมีสองเหตุการณ์ที่สะท้อนอารมณ์ของข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก เหตุการณ์แรกคือข้าพเจ้าได้พุดณ พิธีฝังศพของเอมิลี พาร์เกอร์เด็กหญิงตัวน้อยที่แสนน่ารักอายุ 6 ขวบที่เสียชีวิตพร้อมกับคนอื่น ๆ อีก 25 คน ซึ่งมีเด็กเล็กๆ 19 คน ในเหตุการณ์กราดยิงอันน่าเศร้าสลดในเมืองนิวยอร์ก คอนเนตทิคัต ข้าพเจ้าโคกเศร้ากับครอบครัวของเธอและรู้ว่าผู้คนจำนวนมากถูกพรากจากสันติสุข ข้าพเจ้าพบความเข้มแข็งและศรัทธาในโรเบิร์ตกับอลิซา พาร์คเกอร์ บิดามารดาของเธอ

เหตุการณ์ที่สองข้าพเจ้าได้พบกับสมาชิกผู้ซื่อสัตย์ของศาสนจักรหลายพันคนในเมืองไอโวลีโคสท์แห่งอาบิดจัน¹ ประเทศในแอฟริกาตะวันตกที่พูดภาษาฝรั่งเศสแห่งนี้ต้องกล้ากลืนต่อความยากลำบากทางเศรษฐกิจ

รัฐประหารของทหาร และสงครามกลางเมืองสองครั้งเมื่อไม่นานมานี้ซึ่งหยุดไปในปี 2011 กระนั้นข้าพเจ้าก็ยังรู้สึกถึงสันติสุขที่พิเศษเมื่อข้าพเจ้าอยู่กับพวกเขา

เหตุการณ์ต่าง ๆ มักเกิดขึ้นและปล้นสันติสุขไปจากเราและทำให้เรารู้สึกอ่อนแอลง

ใครเล่าจะลืมการโจมตีอันเลวร้ายของวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ในสถานที่ต่างๆ ของสหรัฐ เหตุการณ์เหล่านี้ย้ำเตือนเรารู้สึกถึงแห่งสันติสุขและความปลอดภัยของเราสามารถถูกทำลายได้อย่างง่ายดายเพียงใด

ลูกชายคนโตของเราและภรรยาของเขาที่กำลังตั้งครรรักลูกคนแรกอาศัยอยู่ห่างออกไปจากติ๊กเวิร์ดเทรต เซ็นเตอร์ในนิวยอร์กซิตี้สามช่วงตึกเมื่อเครื่องบินลำแรกพุ่งชนอาคารทิศเหนือ พวกเขาวิ่งขึ้นไปบนตาดฟ้าของอพาร์ทเมนต์และตระหนักกับภาพที่เห็น สิ่งที่พวกเขาเข้าใจว่าเป็นอุบัติเหตุร้ายแรง จากนั้นพวกเขาก็เห็นกับตาเครื่องบินลำที่สองชนอาคารทิศใต้และตระหนักว่านั่นไม่ใช่อุบัติเหตุและเชื่อว่าที่เกาะแมนแฮตตันฝั่งใต้กำลังถูก

โจมตี เมื่ออาคารทิศใต้พังทลาย อพาร์ทเมนต์ของพวกเขาปกคลุมไปด้วยฝุ่นที่กระหน่ำลงมาอย่างเกาะแมนแฮตตันฝั่งใต้

ด้วยความสับสนกับสิ่งที่พวกเขาเห็นและกังวลว่าจะมีการโจมตีอีก พวกเขาจึงไปบริเวณที่ปลอดภัยกว่าและจากนั้นไปที่อาคารศาสนจักรของสเตตแมนแฮตตันที่ลินคอล์น เซ็นเตอร์ เมื่อมาถึงพวกเขาพบว่าสมาชิกในเกาะแมนแฮตตันฝั่งใต้จำนวนหนึ่งตัดสินใจมารวมตัวกันที่ศูนย์สเตตเช่นเดียวกัน พวกเขาโทรศัพท์หาเราเพื่อแจ้งให้เราทราบว่าคุณอยู่ที่ใด ข้าพเจ้าโล่งใจเมื่อทราบว่าพวกเขาปลอดภัย แต่ไม่ประหลาดใจเกี่ยวกับสถานที่พวกเขาไป การเปิดเผยในยุคปัจจุบันสอนว่าสเตตแห่งโซอันเป็นการป้องกันและเป็น “ที่พักพิงจากพายุ และจากพระพิโรธเมื่อจะเทลงมาโดยมิได้เจือจางบนทั้งผืนแผ่นดินโลก.”²

พวกเขาไม่สามารถกลับไปอพาร์ทเมนต์ของตนเองเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์และเศร้าสลดกับชีวิตของคนบริสุทธิ์ที่เสียชีวิต แต่พวกเขาไม่ได้ประสพกับความเสียหายที่ถาวร

การใคร่ครวญเหตุการณ์เหล่านี้ทำให้ข้าพเจ้ามีความรู้สึกอย่างลึกซึ้งต่อความแตกต่างด้านหลักธรรมระหว่างสันติสุขของมวลมนุษยหรือทางโลกกับสันติสุขส่วนตัว³

เมื่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดประสูติชาวสวรรค์หมู่หนึ่งร่วมสรรเสริญพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและประกาศว่า “พระสิริจึงมีแต่พระเจ้าในที่สูงสุด ส่วนบนแผ่นดินโลก สันติสุข จะมีท่ามกลางมนุษย์ทั้งหลายที่พระองค์โปรดปรานนั้น”⁴

แต่มีข้อสังเกตที่น่าเศร้าคือแม้ช่วงเวลาที่สำคัญนี้มันเกิดขึ้นหลังจากการประสูติของพระบุตรของพระเจ้า กษัตริย์เฮโรดก็ยังคงส่งคนให้ไปฆาตกรที่ไร้เดียงสาในเบธเลเฮม⁵

สิทธิ์เสรีเป็นส่วนที่สำคัญในแผนแห่งความสุข สิทธิ์เสรีทำให้เกิดความรัก การเสียสละ การเติบโตส่วนบุคคลและประสบการณ์ที่จำเป็นต่อความก้าวหน้าของเรา สิทธิ์เสรีดังกล่าวยังก่อให้เกิดความเจ็บปวดและความทุกข์ทรมานที่เราประสบในความเป็นมรรตัยแม้กระทั่งจากสิ่งที่เราไม่เข้าใจและการเลือกที่รุนแรงชั่วร้ายของผู้อื่นอีกด้วย สงครามที่เกิดขึ้นในสวรรค์ต่อสู้เพื่อสิทธิ์เสรีอันชอบธรรมและจำเป็นต่อความเข้าใจของการปฏิบัติศาสนกิจบนแผ่นดินโลกของพระเจ้า

ช่วยให้รอด

ดังที่กล่าวไว้ในมัทธิวกาที่ 10 พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนอัครสาวกสิบสองและทรงรู้ว่าพระพันธกิจของพระองค์จะไม่ก่อให้เกิดสันติสุขของมวลมนุษย์ในชีวิตมรรตัยนี้ พระองค์ทรงบอกให้อัครสาวกมอบสันติสุขแก่บ้านที่ไปเยี่ยมเยียนแต่ทรงเตือนว่าจะเหล่าอัครสาวกจะอยู่ “ท่ามกลางพวกหมาป่า . . . [และ] คนทั้งปวงจะเกลียดชังท่านเพราะนามของเรา แต่ผู้ที่สู้ทนจนถึงที่สุดจะได้รับความรอด”⁶ คำประกาศอันมีนัยสำคัญกล่าวอยู่ในข้อ 34: “อย่าคิดว่าเรามาเพื่อจะนำสันติภาพมาสู่โลก”⁷ เห็นได้ชัดว่าสันติสุขของมวลมนุษย์ไม่มีอยู่บนแผ่นดินโลกระหว่างการปฏิบัติศาสนกิจแห่งมรรตัยของพระคริสต์และไม่มีในขณะนี้

ในคำนำของพระเจ้าที่ทรงให้ไว้ในหลักคำสอนและพันธสัญญา มีการสอนหลักธรรมที่สำคัญยิ่งเป็นจำนวนมาก สำหรับผู้ที่ไม่กลับใจ พระวิญญาณของพระองค์ (พระวิญญาณของพระคริสต์) ที่ประทานแก่มนุษย์ทุกคนที่มาในโลก⁸ “จะไม่พากเพียรกับมนุษย์เสมอไป”⁹ ทั้ง “สันติสุขจะถูกนำไปจากแผ่นดินโลก”¹⁰ ศาสดาพยากรณ์ได้ประกาศว่าสันติสุขจะถูกนำไปจากแผ่นดินโลกอย่างแน่นอน¹¹ ลูซิเฟอริ่งยังไม่อยู่ในพันธนาการและใช้อำนาจบนโลกนี้¹²

ความปรารถนาอันชอบธรรมของคนดีทุกหนแห่งได้เป็นสันติสุขบนโลกและจะเป็นตลอดไป เราต้องไม่หยุดการไขว่คว้าเป้าหมายนี้ แต่ ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธสอนว่า “วิญญาณแห่งสันติและความรัก . . . จะไม่มีวันมาสู่โลกเลยจนกว่ามนุษย์ชาติจะได้รับความจริงของพระผู้เป็นเจ้าและข่าวสารของพระผู้เป็นเจ้า . . . และยอมรับพลังและอำนาจของพระองค์ซึ่งศักดิ์สิทธิ์”¹³

เราหวังและสวดอ้อนวอนด้วยความกระตือรือร้นเพื่อสันติสุขของมวลมนุษย์แต่โดยผ่านแต่ละบุคคลและครอบครัวนั่นเองที่เราจะได้รับการสันติสุขอันเป็นรางวัลแห่งความชอบธรรมที่ทรงสัญญาไว้ สันติสุขนี้เป็นของประทานแห่งการปฏิบัติศาสนกิจและการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงสัญญาไว้

หลักธรรมนี้ได้รับการกล่าวถึงอย่างกระชับในหลักคำสอนและพันธสัญญาว่า “แต่จงเรียนรู้ว่า คนที่ทำงานแห่งความชอบธรรม จะได้รับรางวัลของเขา, แม้สันติสุขในโลกนี้



และชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง.”¹⁴

ประธานจอห์น เทย์เลอร์สอนว่าสันติสุขไม่ได้เป็นสิ่งพึงปรารถนาเท่านั้น แต่ ยัง “เป็นของประทานจากพระผู้เป็นเจ้า”¹⁵ ด้วย

สันติที่ข้าพเจ้ากำลังกล่าวถึงไม่ได้เป็นเพียงความสงบชั่วคราวชั่วครู่เท่านั้น แต่ยังเป็นความสุขอันลึกซึ้งและความพึงพอใจทางวิญญาณที่ยั่งยืนอีกด้วย¹⁶

ประธานฮีเบอร์ เจ. แกรนท์อธิบายถึงสันติสุขของพระผู้ช่วยให้รอดดังนี้ “สันติสุขของพระองค์จะบรรเทาความทุกข์ยากของเรา สบายใจที่ชอกช้ำของเรา ลบเลือนความเกลียดชังของเรา ก่อเกิดความรักต่อเพื่อนมนุษย์ในใจเรา ซึ่งจะช่วยให้จิตวิญญาณเราเต็มไปด้วยความสงบสุข”¹⁷ ในการพบปะกับบิดามารดาของเอมิลี พาร์เกอร์ ข้าพเจ้าเห็นสันติสุขของพระผู้ช่วยให้รอดบรรเทาความทุกข์ยากของพวกเขาและกำลังช่วยสบายใจที่ชอกช้ำ เป็นเรื่องน่าทึ่งที่ทันทีหลังเหตุการณ์กราดยิงครั้งนั้นบราเดอร์พาร์เกอร์แสดงถึงการให้อภัยผู้กระทำผิด ดังคำกล่าวของประธานแกรนท์ สันติสุขของพระผู้ช่วยให้รอดสามารถ “ลบเลือนความเกลียดชังของเรา” ได้ การพิพากษาเป็นของพระเจ้า

วิสุทธิชนชาวไอวอรีโคสต์ ระหว่างช่วงเวลาแห่งสงครามกลางเมืองในประเทศ พวกเขา

พบสันติสุขจากการมุ่งเน้นไปที่การดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์โดยเน้นเป็นพิเศษถึงงานประวัติครอบครัวและงานพระวิหารเพื่อบรรพชนของพวกเขา¹⁸

เราต่างปรารถนาสันติสุข สันติสุขไม่ได้เป็นเพียงการไม่มีสงคราม ความรุนแรง การขัดแย้ง และการทะเลาะเบาะแว้ง สันติสุขมาจากการรู้ว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงรู้ว่าเราคือใคร และรู้ว่าเรามีศรัทธาในพระองค์ รักพระองค์ และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ แม้ในช่วงเวลาแห่งการทดสอบและโศกนาฏกรรมอันรุนแรง คำตอบของพระเจ้าต่อศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธในคุกที่ลิเบอร์ตี นำการปลดปล่อยมาสู่ใจเรา

“ลูกเอ๋ย, สันติสุขจงมีแก่จิตวิญญาณเจ้า; ความยากลำบากของเจ้าและความทุกข์ของเจ้าจะอยู่เพียงชั่วครู่;

“และจากนั้น, หากเจ้าอดทนมั่นด้วยดี, พระผู้เป็นเจ้าจะทรงยกเจ้าให้สูงส่งสู่เบื้องบน”¹⁹

พึงระลึกว่า “พระเจ้าไม่ใช่พระเจ้าแห่งความวุ่นวาย แต่ทรงเป็นพระเจ้าแห่งสันติ”²⁰ ไม่มีสันติสำหรับคนที่ปฏิเสธพระผู้เป็นเจ้า เราต่างมีส่วนร่วมในสภาพแวดล้อมอันนำมาซึ่งสิทธิ์เสรีที่ขอบธรรมและรู้ว่าเรามีความเจ็บปวดในความเป็นมนุษย์และแม้แต่โศกนาฏกรรม



ร้ายแรงซึ่งเกิดจากการใช้สิทธิ์เสรีในทางที่ผิด เราเข้าใจว่าสิ่งนี้อาจทำให้เรารู้สึกโกรธ สับสน ไร้ที่พึ่ง และอ่อนแอ แต่เรารู้ดีว่าการชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอดจะเอาชนะและชดใช้ความอยุติธรรมของชีวิตมรตัยและนำสันติสุขมาสู่เรา เอ็ลเดอร์มาเรียน ดี. แองค์สันนำคำพูดของอูกุ เบตตีใส่กรอบติดบนผนังมีใจความว่า “การเชื่อในพระเจ้าคือการรู้ว่ากฎทุกกฎจะยุติธรรม และว่าจะไม่มีสิ่งที่ไม่คาดฝันอันน่าประหลาดใจ”²¹

อะไรคือที่มาของสันติสุข ผู้คนมากมายแสวงหาสันติสุขในแบบของโลกซึ่งไม่เคยมีและจะไม่มีวันเกิดขึ้น สันติสุขหาไม่ได้จากความมั่งคั่ง อำนาจ หรือชื่อเสียงเกียรติยศ²² สันติสุขหาไม่ได้จากการแสวงหาความเพิลิดเพิลิน ความบันเทิง หรือสันตนาการ สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถสร้างความสุขหรือสันติสุขที่ยั่งยืนได้แม้จะได้รับมากมายเพียงใดก็ตาม

เพลงสวดอันเป็นเพลงโปรดของเอ็มมา ลู เรย์น ถ้ามคำถามที่เหมาะสม: “หาสันติได้ที่ใด การปลอบโยนอยู่ไหน เมื่อแหล่งอื่นไม่ช่วยฉันสุขสันต์เต็มที่”²³ คำตอบคือพระเจ้าช่วยให้รอดผู้ทรงเป็นที่มาและพระเจ้าผู้สร้างสันติสุข พระองค์ทรงเป็น “เจ้าชายแห่งสันติ”²⁴

เราจะอยู่ใกล้ชิดกับพระเจ้าช่วยให้รอดได้อย่างไร การอ่อนน้อมต่อพระพักตร์พระเจ้า การสวดอ่อนน้อมเสมอ การกลับใจจากบาป การเข้าสู่น้ำแห่งบัปติสมาด้วยใจที่ซอกซำและวิญญาณที่สำนึกผิด และเป็นสานุศิษย์ที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์ เป็นแบบอย่างอันประเสริฐของความชอบธรรมซึ่งมีสันติสุขที่ยั่งยืนเป็นรางวัล²⁵ หลังจากกษัตริย์เป็นจามินกล่าวคำปราศรัยที่ปลุกเร้าเกี่ยวกับการชดใช้ของพระคริสต์ผู้ชนล้มลงบนพื้น “พระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จมาบนพวกเขา, และพวกเขาเปี่ยมด้วย

ปิติ, โดยที่ได้รับการปลดบาปของพวกเขา, และโดยที่มี ความสงบในมโนธรรม, เพราะศรัทธา ยิ่งที่พวกเขามีในพระเยซูคริสต์”²⁶ การกลับใจและการดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมนำมาซึ่ง ความสงบในมโนธรรม ซึ่งจำเป็นต่อความพึงพอใจ²⁷ เมื่อมีการลวงละเมิดที่รุนแรงการสารภาพนั้นจำเป็นต่อการนำมาซึ่งสันติสุข²⁸ บางทีอาจไม่มีอะไรที่จะเทียบเท่ากับสันติสุขที่มาจากจิตวิญญาณอันเสียหายจากบาปที่ได้รับการปลดปล่อยภาวะนั้นแก่พระเจ้าและเรียกร้องพรแห่งการชดใช้ได้ ดังที่เพลงสวดอันเป็นที่นิยมอีกบทเพลงหนึ่งกล่าว “ฉันวางภาระแทบบาททั้งสองและร้องบรรเลงเปล่งเสียง”²⁹

ใจของข้าพเจ้าเบิกบานเมื่อตระหนักว่า ในสมัยของเราเยาวชนชายหญิงและผู้สอนศาสนาอาวุโสเป็นหมื่น ๆ คนยอมรับการเรียกเป็นตัวแทนของพระเจ้าและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราพระเยซูคริสต์ พวกเขากำลังนำพระกิตติคุณแห่งสันติสุขที่ได้รับการฟื้นฟูไปสู่โลก ที่ละคนและทีละครอบครัว—งานแห่งความชอบธรรมอันจะนำสันติสุขนี้มาสู่บุตรธิดาของพระบิดาบนสวรรค์

ศาสนจักรเป็นที่พักพิงที่ผู้ติดตามของพระคริสต์จะได้รับสันติสุข หนุ่มสาวบางคนบนโลกกล่าวว่าพวกเขาเชื่อเรื่องทางวิญญาณแต่ไม่เคร่งศาสนา การรู้สึกถึงสิ่งทางวิญญาณเป็นก้าวแรกที่ดี แต่การอยู่ในศาสนจักรจะทำให้เราได้รับการดูแล สั่งสอน และบำรุงเลี้ยงด้วยพระคำอันประเสริฐของพระเจ้าเป็นเจ้า สำคัญยิ่งไปกว่านั้นเป็นสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตในศาสนจักรที่นำมาซึ่งศาสนพิธีและพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ที่ผูกมัดครอบครัวเข้าด้วยกันและทำให้เราแต่ละคนมีคุณสมบัติที่จะกลับไปหาพระเจ้าเป็นเจ้าพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ในอาณาจักรซีเลสเชียล ศาสนพิธีเหล่านี้นำมาซึ่งสันติสุข เพราะเกี่ยวข้องกับพันธสัญญาของพระเจ้า

พระวิหารเป็นสถานที่ประกอบศาสนพิธีที่ศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้และยังเป็นที่มาของสถานที่หลบภัยอันสงบสุขจากโลก ผู้ที่ไปเยี่ยมเยียนบริเวณพระวิหารหรือมีส่วนร่วมในการเปิดให้สาธารณชนเยี่ยมชมพระวิหารก็รู้สึกถึงสันติสุขนี้ด้วย ประสบการณ์หนึ่งที่ชัดเจนใน

ใจข้าพเจ้าคือ การเปิดให้สาธารณชนเยี่ยมชม และพิธีอุทิศพระวิหารซิวา พิธี ความไม่สงบทางการเมืองส่งผลให้กลุ่มกบฏเผาและปล้นตัวเมืองซิวาและยึดอาคารรัฐสภาพร้อมกับจับสมาชิกสภานิติบัญญัติเป็นตัวประกัน ประเทศนี้อยู่ภายใต้การยึดกุมการศึก กองทหารพิโจนญูตในขอบเขตจำกัดให้ศาสนจักรรวบรวมผู้คนสำหรับการเปิดพระวิหารให้สาธารณชนเยี่ยมชมรวมถึงกลุ่มคนจำนวนเล็กน้อยสำหรับการอุทิศพระวิหาร สมาชิกของศาสนจักรโดยทั่วไปไม่ได้รับเชิญเนื่องจากความกังวลเกี่ยวกับความปลอดภัยของพวกเขา การอุทิศถวายพระวิหารแห่งนี้เป็นที่เดียวที่ประกอบขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ยากลำบากนับตั้งแต่การอุทิศพระวิหารนอวูดครั้งแรก

ผู้ที่ได้รับเชิญให้เข้าร่วมการเปิดพระวิหารให้สาธารณชนได้เยี่ยมชมเป็นสตรีชาวอินดูคนหนึ่งที่มีเชื้อสายอินเดียและเป็นสมาชิกรัฐสภาผู้ที่ถูกจับเป็นตัวประกันแต่ได้รับการปล่อยตัวออกมาเนื่องจากเธอเป็นผู้หญิง

ภายในห้องอาณัติจักรซีเลสเชียลที่ปราศจากการรบกวนทางโลก เธอแสดงออกด้วยน้ำตานองหน้าถึงสันติสุขที่ท่วมทับเธอ เธอรู้สึกถึงการปลดปล่อยและการเป็นพยานถึงรูปแบบอันศักดิ์สิทธิ์ของพระวิหารจากพระวิญญูณานบรูสุทธิ

พระเจ้าช่วยให้รอดเป็นที่มาของสันติสุขที่แท้จริง แม้ในความยากลำบากของชีวิต เนื่อง

จากการซัดไซของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระองค์ของคุณของพระองค์ การดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมจะได้รับสันติสุขส่วนตัวเป็นรางวัล ในสถานที่ส่วนตัวของพิธีปลุกพระผู้ช่วยให้รอดทรงสัญญาว่าคร่าวของพระองค์ว่าพวกเขาจะได้รับพรด้วย “องค์พระผู้ปลอบโยนคือพระวิญญูณานบรูสุทธิ” จากนั้นทรงกล่าวคำสำคัญต่อไปนี้ “สันติสุขของเราที่ให้กับท่านนั้น เราไม่ได้ให้อย่างที่โลกให้”³⁰ และก่อนการสวดอ้อนวอนพระบิดาพระองค์ตรัสว่า “เราบอกเรื่องนี้กับพวกท่าน เพื่อท่านจะได้มีสันติสุขในเรา ในโลกนี้ท่านจะประสบความทุกข์ยาก แต่จงมีใจกล้าเถิด เพราะเราชนะโลกแล้ว”³¹

เอลิซา อาร์. สโนว์เขียนเกี่ยวกับแนวคิดนี้ไว้อย่างไพเราะ

*จงชูใจท่านสรรเสริญพระเจ้า
อย่าพลาดในการยินดีปรีดา
แม้ทุกข์ตรมขมขื่นคืนโลก
พระคริสต์ตรัสว่า “เรามีสันติ”³²*

และข้าพเจ้าเป็นพยานในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. การประชุมใหญ่สองการประชุมจัดขึ้นในอามิตจันในวันอาทิตย์ที่ 10 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2013 ผู้เข้าร่วมการประชุม 9,693 คน—ยังไม่ได้เป็นสมาชิกของศาสนจักร 619 คน จำนวนสมาชิกในไอวีโรโคสที่ประมาณ 19,000 คน



โคเปนเฮเกน เดนมาร์ก

2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 115:6.
3. คำว่า *สันติสุข* มีหลายความหมายที่แตกต่างกันในกรีกดั้งเดิมหมายถึงการสิ้นสุด การหยุด หรือการไม่มีความเป็นศัตรูระหว่างฝ่ายที่แข่งขันกัน ในภาษาฮีบรู คำนี้มีความหมายที่ครอบคลุมมากขึ้นและบางครั้งเป็นเพียงรูปแบบของการพักพิง สันติสุขเป็น “สภาพของการดำรงอยู่ซึ่งมาสู่มนุษย์ตามระยะเวลาและเงื่อนไขที่พระเจ้าเป็นผู้ทรงกำหนดเท่านั้น” (Howard W. Hunter, in Conference Report, Oct. 1966, 14–17).
4. ลูกา 2:14 เพิ่มตัวเอง
5. คู มัทธีว 2:16 ดูรอส คูวรัท “The Loss of Innocents” *New York Times*, 16 ธ.ค. 2012, 12 คิว.
6. มัทธีว 10:16, 22.
7. มัทธีว 10:34.
8. คู หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:46.
9. หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:33.
10. หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:35.
11. ประธานวุฒดร์ฟที่ประกาศถ้อยคำนี้ในปี 1894 และประกาศซ้ำในปี 1896 ดู *The Discourses of Wilford Woodruff*, ตรวจแก้โดยจี. โสมอร์เดอร์แฮม (1946), 251-252; คู มาริเยน จี. รอมนี, ใน Conference Report, เม.ย. 1967, 79-82 คิว.
12. คูโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ, *The Predicted Judgments*, Brigham Young University Speeches of the Year (21 มี.ค. 1967), หน้า 5-6 อย่างไรก็ตามเฮลเลอร์นิต เอ. แมกซ์เวลล์กล่าวไว้ว่า “เราสามารถมีสันติสุขภายในได้ถึงแม้ว่าสันติสุขจะถูกนำออกไปจากโลก...[และ] สิ่งทั้งปวงจะอยู่ในความโกลาหล” (Behold, the Enemy is Combined, Ensign, พ.ค. 1993, 79).
13. คู คำสอนของประธานศาสนจักร โจเซฟ เอฟ. สมิธ (1998), หน้า 438.
14. หลักคำสอนและพันธสัญญา 59:23
15. คู คำสอนของประธานศาสนจักร: จอห์น เทย์เลอร์ (2001), หน้า 149.
16. ตั้งแต่ยุคกรีกโบราณมาจนถึงยุคปัจจุบันของเรากำหนดนี้—*ความสุข* และ *ความพอใจ*—ได้รับการวิเคราะห์ ตรวจสอบ และศึกษาไม่เพียงแต่ความหมายเท่านั้นแต่ยังรวมถึงการแนะนำที่กำหนัดนี้มอบให้กับชีวิตเรา ดูควิด มาลูฟ, *The Happy Life: The Search for Contentment in the Modern World* (2011) ดูบทวิจารณ์ของหนังสือของคุณมาลูฟในอาร์. เจย์ มากิลล์, “How to Live Well” *Wall Street Journal*, 26-27 มี.ค. 2013, C6.
17. คู คำสอนของประธานศาสนจักร: ฮีเบอร์ เจ. แกรนท์ (2002), หน้า 226.
18. “สามในห้าของสเตรคในไอวีโรโคสที่อยู่ใน 25 อันดับต้นของศาสนจักรในเปอร์เซ็นต์ของผู้ใหญ่ [ที่ส่ง] รายชื่อครอบครัวสำหรับศาสนพิธี

พระวิหาร” และโคโคตี โททแห่งสเตรคโอวีรืออยู่
ใน ตำแหน่งสูงสุด (C. Terry Warner and Susan
Warner, “Apostle Visits Ivory Coast, Is
‘Impressed with Exceptional Spirit,’” *Church
News*, Mar. 3, 2013, 4, 14) เมื่อพิจารณาถึง
สงครามกลางเมืองและการที่พระวิหารที่อยู่ใกล้
ที่สุดห่างออกไป 12 ชั่วโมงโดยรถประจำทางใน
อักกรา กานาแล้ว นี่เป็นหลักฐานอันน่าอัศจรรย์
แห่งศรัทธาและทำให้เกิดสันติสุขส่วนตัวและ
ภายในครอบครัว

19. หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:7-8 ประธาน
ฮาโรลด์ บี. ลีสอนว่า “ด้วยเหตุนี้ เราจึงต้องได้
รับการขัดเกลา เราต้องได้รับการทดสอบเพื่อ
พิสูจน์ความเข้มแข็งและพลังที่อยู่ในเรา”
(คำสอนของประธานศาสนจักรฮาโรลด์ บี. ลี
[2000], หน้า 195).
20. คู 1 โครินธ์ 14:33.
21. ในมาเรียน ดี. แอสคัส “A Loving,
Communicating Goad” *Ensign*, พ.ย. 1992, 63.
22. ดู เจฟฟรีย์ อาร์ ฮอลแลนด์, *For Times of
Trouble* (2012), 79 เอ็ดเดอร์ฮอลแลนด์สอนว่า
“ความยากจนที่แท้จริงอาจทำมากกว่าทำลายจิต
วิญญาณของมนุษย์มากกว่าปัจจัยอื่น ๆ ยกเว้น
บาปเอง” แต่การใช้เงินอย่างชอบธรรมสามารถ
ยกระดับสันติสุขได้
23. “หาสันติได้ทีใด” *เพลงสวด* บทเพลงที่ 54.
24. อีสยาห์ 9:6.
25. จอห์น กรีนลีฟ วิทเทียร์กล่าวไว้อย่างเรียบง่ายว่า
“ตั้งใจดูวิธีการดำเนินชีวิตของท่าน จงอย่า
ให้การประพฤติตอนกลางวันขับไล่สันติสุขตอน
กลางคืน” (“Conduct [From the Mahabharata],”
in *The Complete Poetical Works of John
Greenleaf Whittier* [1802], 484).
26. โมไซยาห์ 4:3 เน้นด้วยตนเอง; ดูมาเรียน จี. รอมนีย์
ใน Conference Report, เม.ย. 1967, 79-82 ด้วย.
27. มโนธรรมเป็นเข็มทิศทางศีลธรรมที่ชี้สันติสุข
ให้เรา เข็มทิศนี้ทำงานโดยที่น้อยสียง
แหล่งอันได้แก่ความสว่างของพระคริสต์ซึ่งเป็น
สิทธิ์ที่ได้รับมาตั้งแต่กำเนิดอันเจิดจลาจากพระ
บิดาบนสวรรค์ (ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา
88:6-13; 93:2) และของประธานแห่งพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ (ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 39:6).
28. “จำเป็นต้องการให้อภัยสองส่วนเพื่อนำ
สันติสุขมาสู่ผู้ล่วงละเมิด—ส่วนหนึ่งจากผู้มี
อำนาจที่ถูกต้องของศาสนจักรของพระเจ้า และ
อีกส่วนหนึ่งจากพระเจ้า [ดูโมไซยาห์ 26:29]”
(คำสอนของประธานศาสนจักรสเปนเซอร์
คัมเบลย์, *คิมเบลล์* [2006], หน้า 45).
29. “บัญญัติพระเจ้าเป็นเจ้า” *เพลงสวด* บทเพลงที่ 52.
30. ยอห์น 14:26-27.
31. ยอห์น 16:33.
32. “แม้การทดลองหนัก” *เพลงสวด* บทเพลงที่ 51.



โคย เอ็ลเคอร์สแคนลีย์ จี. เอลลิส
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

วิธีของพระเจ้า

วิธีของพระเจ้าคือเราฟังคำสอนของผู้นำของเรา เข้าใจหลักธรรมที่ถูกต้อง
และปกครองตัวเราเอง

สาวกเจ็ดสิบ

ข้าพเจ้ารับใช้เป็นสาวกเจ็ดสิบ สาวกเจ็ด
สิบได้รับเรียกให้เป็นผู้ส่งสาร—เพื่อแบ่งปัน
พระวจนะของพระเจ้าตามที่เรารับได้จาก
อัครสาวก ศาสดาพยากรณ์และจากพระวิญ-
ญาณ และเพื่อเป็นพยานพิเศษถึงพระนาม
ของพระคริสต์ ในการสั่งสอนพระกิตติคุณใน
ทั่วโลก ในการเสริมสร้างศาสนจักร และใน
การควบคุมดูแลกิจการของศาสนจักร (ดู
คพ. 107:25, 34)

เด็กหนุ่มชาวนา

ข้าพเจ้าเติบโตมากับโรนาใกล้กับเบอร์ลีย์
ไอดาโฮ—“เด็กหนุ่มชาวนาไอดาโฮ!” ในฐานะ
เช่นนั้น ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่า:

1. การทำงาน—หากท่านไม่ปลูก ท่านย่อม
ไม่เก็บเกี่ยว
2. การทำงานอย่างชาญฉลาด—หากท่าน
ทอดน่าน ปล่อยให้ท่านย่อมเก็บเกี่ยวมากขึ้น
3. ความสำคัญของเวลา—หากท่านไม่เพาะ
ปลูกในเวลาที่เหมาะสม น้ำแข็งอาจ
ทำลายพืชผลได้
4. การทำสิ่งที่จำเป็นหรือพึงกระทำโดยไม่
คำนึงว่าอะไรเป็นสิ่งที่ไม่รื่นรมย์ นำพ้อใจ
หรือสะดุดตา—ท่านรีบเดินเร็วเมื่อวั
ต้องการ ไม่ใช่เมื่อท่านต้องการ
5. การตรงไปตรงมา—กับปศุสัตว์และ
เครื่องยนต์กลไกที่เกี่ยวข้อง ท่านไม่มีเวลา
“พูดจาอ้อมค้อม” หรือกังวลเกี่ยวกับความ

ถูกต้องทางการเมือง . . . (ในแง่หนึ่ง ขณะที่
ข้าพเจ้ารับใช้มาทั่วศาสนจักร ข้าพเจ้ามัก
ถามเสมอว่า “ท่านต้องการให้ข้าพเจ้าพูด
อย่างตรงไปตรงมาหรือด้วยวาจาหวาน ๆ”
โดยปกติวิสุทธิชนเลือก “ตรงไปตรงมา!”
ข้าพเจ้าจะพูดอย่างตรงไปตรงมาวันนี้)

6. สุดท้าย ในฐานะเด็กหนุ่มชาวนาจาก
ไอดาโฮ ข้าพเจ้าเรียนรู้ที่จะยึดถือหลัก
การพื้นฐานเอาไว้

ไม่มีสิ่งใดเป็นเรื่องพื้นฐานต่อเราทุกคน
และต่อหลักคำสอนของเรามากไปกว่าความ
จริงของหลักแห่งความเชื่อที่ว่า “เราเชื่อใน
พระเจ้าเป็นเจ้า, พระบิดาในรันดร์, และในพระ-
บุตรของพระองค์, พระเยซูคริสต์, และในพระ-
วิญญาณบริสุทธิ์” (หลักแห่งความเชื่อ ข้อ 1)
นอกจากนี้ พระองค์ทรงเป็นพระบิดาบน
สวรรค์ *ของเรา* ผู้ทรงรู้จักเรา ทรงรักเรา และ
ทรงต้องการให้เรากลับไปหาพระองค์ พระ-
เยซูคือพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระเจ้าผู้ไถ่ *ของเรา*
ผู้ทรงทำให้เกิดความเชื่อมั่นที่เราจะเอาชนะ
ความตายและมีชีวิตอีกครั้ง และความเป็น
ไปได้สำหรับ *เรา* ที่จะได้รับยกย่องชื่นชมความ
สูงส่งและมีชีวิตนิรันดร์โดยผ่านการชดใช้
พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ลอบโยน
พระเจ้าผู้เปิดเผย *เรา* พยาน และการนำทาง *ของเรา*
ลองคิดดูสิ พี่น้องทั้งหลาย—เราไม่ใช่ลูก
กำพร้าทางวิญญาณ! เราไม่ได้อยู่ตามลำพัง
อะไรคือข้อดีของการมีบุพการี—การไม่

เป็นลูกกำพร้า เราสามารถเรียนรู้จากพวกท่านได้ รับประทานจากประสบการณ์ของพวกท่าน หลีกเลี้ยงหลุมพรางต่าง ๆ ที่พวกท่านเตือนเรา และเข้าใจมากขึ้นเพราะมุมมองของพวกท่าน เราไม่ต้องหลงทาง สับสน ถูกหลอก หรือไร้ประสิทธิภาพ นี่เป็นความจริงอย่างแน่นอนในกรณีที่พระบิดาบนสวรรค์ของเรา ผู้ทรงพร้าสอนเราและทรงแสดงทางเดียว นั้นแก่เรา หาใช้ทางอื่นไม่

พระเจ้าทรงมีแนวทาง

ตามจริงแล้ว พระผู้เป็นเจ้าทรงมีแนวทางในการดำเนินชีวิต¹ รัก² ช่วยเหลือ³ สวดอ้อนวอน⁴ การสนทนา⁵ การปฏิสัมพันธ์กัน⁶ การนำ⁷ การแต่งงาน⁸ การเลี้ยงดูบุตรธิดา⁹ การเรียนรู้¹⁰ การรู้จักความจริง¹¹ การแบ่งปันพระกิตติคุณ¹² การเลือกสิ่งที่เรากินอย่างฉลาด¹³ เป็นต้น

ควบคู่ไปกับพระคัมภีร์ มีแหล่งช่วยที่ยอดเยี่ยมสำหรับการค้นหาทางของพระเจ้า กล่าวคือ *แนวโน้ตต่อศรัทธา เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* และคำสอนอื่น ๆ ของอัครสาวกและศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิต

- ตัวอย่างเช่น พระเจ้าทรงสอนเราในพระคัมภีร์ว่า
“เพราะความคิดของเราไม่ใช่ความคิดของเจ้า และทางของพวกเจ้าก็ไม่ใช่ทางของเรา พระยาเวห์ตรัสดังนี้แหละ “เพราะฟ้าสวรรค์สูงกว่าแผ่นดินโลกอย่างไร ทางของเราก็สูงกว่าทางของพวกเจ้า และความคิดของเราก็สูงกว่าความคิดของเจ้าอย่างนั้น” (อิสยาห์ 55:8-9)
- ความชั่วร้ายอย่างหนึ่งของยุคสุดท้ายนี้คือ “มนุษย์ทุกคนเดินในทางของตนเอง” (คพ. 1:16) ในหนังสือสุภาพิตเราได้รับการเตือนให้ “อย่าคิดว่าตนมีปัญญา” และ “อย่าพึ่งพาความรู้ของตนเอง” (ดู สุภาพิต 3:5-7)
- เราได้รับการสอนว่าหากเราทำสิ่งที่อยู่ในทางของพระเจ้า พระองค์ย่อมถูกผูกมัดในการประทานพรเราและเรามีคำกล่าวอ้างถึงพระสัญญาของพระองค์ หากไม่ใช่ทางของพระองค์ เราย่อมไม่มีสัญญา (ดู คพ. 82:10)
- พระเจ้าทรงเปรียบเทียบวิธีของพระองค์กับวิธีของเราในการอบรมศาสดาพยากรณ์ ซามูเอล ผู้ถูกส่งไปค้นหากษัตริย์องค์ใหม่



อิตนีย์ ออสเตอร์เลีย

“แต่พระยาเวห์ตรัสกับซามูเอลว่า อย่ามองดูที่รูปร่างภายนอกหรือที่ความสูงแห่งร่างกายของเขา เพราะเราไม่ยอมรับเขา เพราะพระยาเวห์ไม่ได้ทอดพระเนตรเหมือนที่มนุษย์ดู เพราะมนุษย์ดูที่รูปร่างภายนอก แต่พระยาเวห์ทอดพระเนตรที่จิตใจ” (1 ซามูเอล 16:7)

- แม้เป็นความปรารถนาที่ยอมรับกันทั่วไปในการช่วยเหลือคนยากจนและคนขัดสน พระเจ้าทรงเห็นชอบในเป้าหมายของเรา แต่ทรงเตือนว่า “แต่เจ้าเป็นต้องทำในวิธีของเราเอง” (คพ. 104:16) มิฉะนั้นแล้ว ในความพยายามของเราที่จะช่วยเหลือ อาจทำร้ายพวกเขาได้ พระเจ้าทรงสอนเราถึงความจำเป็นในการส่งเสริมการพึ่งพาตนเอง แม้เราสามารถช่วยเหลือได้ก็ตาม เราไม่ควรให้หรือจัดหาสิ่งที่พวกเขาหาได้และพึ่งจัดหาด้วยตนเอง ทุก ๆ ที่ในชีวิตนี้ โลกเรียนรู้ความชั่วร้ายอันมาจากการให้เปล่าโดยไม่ต้องทำงาน พระผู้เป็นเจ้าทรงรู้ดีที่สุดอย่างแท้จริง

ลองพิจารณาตัวอย่างอื่น ๆ บางตัวอย่าง พระเจ้าทรงมีแนวทางในการทำงานเผยแผ่เรื่องนี้รวบรวมไว้ในพระคัมภีร์และใน *สิ่งสอนกิตติคุณของเรา* และดำเนินการตามการทรงนำโดยพระวิญญาณ

พระเจ้าทรงมีวิธีของพระองค์ ซึ่งเป็นวิธีเดียว ที่จะรัก ผู้คนของโลกกล่าวว่าสิ่งที่สำคัญอย่างแท้จริงคือคนสองคนรักกัน พระบิดาในสวรรค์ของเราทรงสอนว่านี่ก็เป็นสิ่งสำคัญ แต่พระองค์ทรงสอนเรามากกว่านั้นว่ามีวิธีและเวลาที่กำหนดไว้ในการแสดงความรักแบบนี้

การปกครองตัวเราเอง

โจเซฟ สมิธได้รับการสอนถึงวิธีของพระเจ้าในวัยเยาว์ของท่าน เมื่อมีคนถามว่าท่านนำศาสนจักรอย่างไร ท่านอธิบายว่าท่านสอนหลักธรรมที่ถูกต้องแก่พวกเขาและให้สมาชิกปกครองตนเอง¹⁴ พี่น้องทั้งหลาย อัครสาวกและศาสดาพยากรณ์ของเราทั้งหลายที่มีชีวิตยังสอนหลักธรรมที่ถูกต้องอยู่ คำถามคือ “เรากำลังให้หลักธรรมเหล่านี้ปกครองตัวเราเองหรือไม่”

สิ่งหนึ่งที่เราได้รับการสอนเสมอมาคือการผลิดอกออกผลตรงที่เราปลูกไว้ แต่บางครั้งเราถูกล่อลวงให้อพยพไปยังเขตใหม่ โดยคิดว่าลูก ๆ ของเราจะมีเพื่อนมากขึ้นและเพื่อโปรแกรมเยาวชนที่ดีกว่า

พี่น้องทั้งหลาย เราคิดเช่นนั้นจริง ๆ หรือว่าปัจจัยสำคัญในความรอดของลูก ๆ เราคือเพื่อนบ้านตรงที่เรอาศัยอยู่ อัครสาวกและศาสดาพยากรณ์มักสอนเราตลอดว่าสิ่งที่เกิด



บทสรุป

ขณะที่เรามองเห็นหลายคนในโลกทุกวันนี้นี้กำลังดำเนินชีวิตในความสับสน หรือที่แย่กว่านั้น กำลังพเนจรไปในทางที่ต้องห้ามและกำลังทนทุกข์โดยไม่จำเป็นกับผลลัพธ์จากการเลือกที่ไม่ถูกต้อง อันทำให้ข้าพเจ้าอยากป่าวร้องเหมือนที่แอลมาป่าวร้องว่า

“โอ้ หากข้าพเจ้าเป็นเทพ, และมีความปรารถนาได้ตามใจข้าพเจ้า, เพื่อข้าพเจ้าจะออกไปและพูดด้วยแตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, ด้วยเสียงที่จะเขย่าแผ่นดินโลก, และป่าวร้องการกลับใจแก่ทุกคน!

“แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้าจะประกาศแก่ทุกจิตวิญญาณ, . . . เรื่องแผนแห่งการไถ่, ว่าพวกเขาควรกลับใจและมาหาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเรา [และวิธีของพระองค์] เพื่อจะไม่มีโทษนับสนทั่วพื้นพิภพอีกต่อไป” (แอลมา 29:1-2)

อนึ่ง ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเจ้าทรงมีวิธี! พระบิดาบนสวรรค์ทรงรู้จักเรา ทรงรักเรา และทรงต้องการช่วยเหลือเรา พระองค์ทรงรู้วิธีช่วยเราที่ดีที่สุด เราไม่ใช่ลูกก้าพรัทางวิญญาณ!

พระเจ้าช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ทรงเป็น “ทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต” (ยอห์น 14:6; ดู แอลมา 38:9 ด้วย) ทางของพระองค์ขึ้นอยู่กับความจริงนิรันดร์ และนำเราไปสู่ “สันติสุขในโลกนี้ และชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง” (คพ. 59:23) ข้าพเจ้าเป็นพยานในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู 2 นีโพอ 5:27; โมไซยาห์ 4:27; แอลมา 7:23-25.
2. ดู มัทธิว 20:14; เกลซธรรมบัญญัติ 6:5; ยอห์น 13:34-35; โรม 1:24-32; 1 เธสะโลนิกา 4:3; แอลมา 39:3-5.
3. ดู โมไซยาห์ 4:21-27; หลักคำสอนและพันธสัญญา 104:15-18.
4. ดู มัทธิว 6:5-13; 2 นีโพอ 32:8-9; 3 นีโพอ 18:21; หลักคำสอนและพันธสัญญา 10:5.
5. ดู สุภาษิต 15:1; โคลโลสี 4:6; ยากอบ 5:12; 3 นีโพอ 11:29-30.
6. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 64:10-11; 121:41-46.
7. ดู มัทธิว 25:14-30; ยอห์น 10:1-14; หลักคำสอนและพันธสัญญา 50:26; 107:99-100; 121:34-40.
8. ดู ปฐมกาล 2:24; เจกอบ 2:27; หลักคำสอนและพันธสัญญา 42:22; 132:19.
9. ดู โมไซยาห์ 4:14-15; หลักคำสอนและพันธสัญญา 68:25-28.
10. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 43:8-9; 88:77-79, 118.
11. ดู โมโรไน 7:15-19; 10:3-5; หลักคำสอนและพันธสัญญา 9:7-9.
12. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 33:8-10; 100:3-8.
13. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 89.
14. ดู คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007) หน้า 307.

ขึ้นในบ้านนั้นสำคัญยิ่งกว่าสิ่งที่ถูก ๆ ของท่านเผชิญภายนอก เราเลี้ยงดูลูก ๆ ของเราอย่างไร สำคัญกว่าเราเลี้ยงดูพวกเขา ที่ไหนแน่นอนว่ามีหลายปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจว่าควรอยู่ที่ไหน และขอบพระทัยที่พระเจ้าจะทรงนำทางเราหากเราแสวงหาการยืนยันจากพระองค์

อีกคำถามหนึ่งคือ “ที่ใดบ้างต้องการเรา” เป็นเวลา 16 ปีที่ข้าพเจ้ารับใช้ในฝ่ายประธานสเตคฮิวสตัน เทกซัสเหนือ หลายคนย้ายมาเขตของเราในระหว่างปีดังกล่าว เรามักจะได้รับโทรศัพท์ที่บอกว่าใครบางคนกำลังจะย้ายเข้ามาและถามว่าวอร์ดไหนดีที่สุด เพียงครั้งเดียวเท่านั้นใน 16 ปี ข้าพเจ้าเคยรับโทรศัพท์ที่ถามว่า “วอร์ดไหนต้องการครอบครัวที่ดีบ้าง เราสามารถช่วยที่ไหนได้บ้าง”

ในปีแรก ๆ ของศาสนจักร ประธานบริคัมยังก์และคนอื่น ๆ จะเรียกให้สมาชิกไปยังที่ซึ่งกำหนดไว้เพื่อสร้างศาสนจักรขึ้นที่นั่น ที่นั่นเศร้าคือแม้แต่ตอนนี้เราก็มีสมาชิกศาสนจักรที่ซื่อสัตย์ทุกหนทุกแห่ง ผู้จะไปที่ได้ก็ตามที่

ศาสดาพยากรณ์ขอให้พวกเขาไป เราคาดหวังจริง ๆ หรือที่จะให้ประธานมอนสันบอกเราเป็นรายบุคคลซึ่งมีมากกว่า 14 ล้านคนว่าที่ใดต้องการครอบครัวเราบ้าง วิธีของพระเจ้าคือเราฟังคำสอนของผู้นำของเรา เข้าใจหลักธรรมที่ถูกต้อง และปกครองตัวเราเอง

สำคัญอย่างยิ่ง

ทั้งหมดนั้นกำลังเกิดขึ้นในศาสนจักรวันนี้ และขณะที่พระเจ้าทรงริบเร่งงานของพระองค์ในทุก ๆ ด้าน นับเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งยวดที่เราจะต้องทำทุกสิ่งที่เราทำอยู่ในวิธีของพระองค์!

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในงานแห่งความรอด เราเรียนรู้ว่า “ในของประทานแห่งพระบุตรของพระองค์ พระผู้เป็นเจ้าของเตรียมทางที่ประเสริฐยิ่งกว่า” (อีเธอร์ 12:11) หลักคำสอนของพระคริสต์ “คือทางนั้น, และไม่มีทางอื่น ทั้งนามอื่นใดประทานไว้ภายใต้ฟ้าสวรรค์ซึ่งโดยทางนั้นมนุษย์จะได้รับการช่วยให้รอดได้ในอาณาจักรของพระเจ้า” (2 นีโพอ 31:21)



โดย เอ็ลเคอร์ จอห์น บี. คิคสัน
แห่งสวากเจ็ดสิบ

พระกิตติคุณ สู่ทั่วโลก

ศาสนจักรขยายไปทั่วโลกอย่างไม่หยุดหย่อน จากประชาชาติสู่ประชาชาติ
วัฒนธรรมสู่วัฒนธรรม ผู้คนสู่ผู้คนตามปฏิทินของพระเจ้าและตามเวลา
ของพระองค์

การปฏิบัติศาสนกิจขณะทรงเป็น
มรรตัยของพระเจ้าช่วยให้รอดเสร็จ
สมบูรณ์แล้ว ความทุกข์เวทนาของ
พระองค์ในสวนเกทเสมนีและบนกางเขน
สิ้นสุดลงแล้ว เราเรียนรู้จากกิจการ บทที่ 1
ว่าพระองค์ทรงปฏิบัติศาสนกิจ 40 วัน
หลังการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ “ทรง
ปรากฏ” ต่อเหล่าอัครสาวกและ “ได้ทรง
กล่าวถึง... เรื่องแผ่นดินของพระเจ้า”
(กิจการ 1:3)

พระองค์ทรงบอกพวกเขาว่า “พวกท่านจะ
ได้รับพระราชทานฤทธานุภาพ เมื่อพระวิญ
ญาณบริสุทธิ์เสด็จมาเหนือท่าน และท่านทั้ง
หลายจะเป็นสักขีพยานของเราในกรุงเยรูซา
เล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย ทั่วแคว้นสะมาเรียและ
จนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก” (กิจการ 1:8)

ไม่นานหลังจากนั้น “พระเจ้าทรงรับพระ
องค์ขึ้นไปต่อหน้าต่อตาพวกเขา และมีเมฆ
คลุมพระองค์ให้พ้นสายตาของเขา

“เมื่อพวกเขากำลังเขม่นมองดูฟ้า ในขณะที่
ที่พระองค์เสด็จขึ้นไป มีชายสองคนสวมเสื้อ
ขาวมายืนอยู่ข้าง ๆ พวกเขา

“สองคนนั้นกล่าวว่า ชาวกาลิลีเอ๋ย ทำไม

พวกท่านถึงยืนจ้องมองฟ้าสวรรค์? พระเยซู
องค์นี้ที่ทรงรับไปจากท่านทั้งหลายขึ้นไปยัง
สวรรค์นั้น จะเสด็จมาอีกในลักษณะเดียวกับ
ที่ท่านทั้งหลายได้เห็นพระองค์เสด็จไปยัง
สวรรค์นั้น” (กิจการ 1:9-11)

โดยแท้แล้ว พระผู้ช่วยให้รอดจะเสด็จมา
อีกครั้งในการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์
แต่ในระหว่างนั้น พระกิตติคุณของพระเยซู
คริสต์จะต้องแผ่ไป “ที่สุดปลายแผ่นดินโลก”
จากมัทธิ เราเรียนรู้ถึงพระบัญญัติพิเศษ
ต่อเหล่าอัครสาวกให้นำพระกิตติคุณไปสู่
ประชาชาติทั้งปวง:

“พระเยซูจึงเสด็จเข้ามาใกล้แล้วตรัสกับ
พวกเขาว่า สิทธิอำนาจทั้งหมดในสวรรค์ก็
อยู่ในแผ่นดินโลกก็ทรงมอบไว้แก่เราแล้ว

“เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกไปและ
นำชนทุกชาติมาเป็นสาวกของเรา จงบัพติศมา
พวกเขาในพระนามของพระบิดา พระบุตร
และพระวิญญาณบริสุทธิ์” (มัทธิ 28:18-19)

ระหว่างการเริ่มต้นของศาสนจักร ในความ
เร่งรีบแห่งเวลา พระกิตติคุณออกไปสู่
เชื้อสายของอิสราเอลเท่านั้น ต่อมาการเปิด
เผยมาสู่เปโตร อัครสาวกอากุโล ว่าเวลา
มาถึงแล้วที่จะเผยแผ่พระกิตติคุณนอกเหนือ

จากชาวอิสราเอลและนำไปสู่คนต่างชาติ
บทที่ 10 และบทที่ 11 ของกิจการช่วยให้เรา
เข้าใจกระบวนการและแบบแผนซึ่งทำให้
การขยายศาสนจักรอันจำเป็นต่อบรรดาที่
เพิ่มมากขึ้นของพระเจ้าเป็นเจ้าที่รู้แก่เจ้า
หน้าที่ควบคุมและสมาชิกทั่วไป

โดยใช้โครเนลิอัส ซึ่งเป็นคนต่างชาติ เป็น
นายร้อยและเป็นคนดี พระเจ้าทรงช่วยให้
เปโตรตระหนักว่าพระกิตติคุณจะไปสู่คนต่าง
ชาติ ซึ่งเป็นแนวความคิดแปลกใหม่สำหรับ
วิสุทธิชนในเวลานั้น การเปิดเผยที่ทำให้
เกิดการเปลี่ยนแปลงในกิจจานุกิจของศาสน
จักรมาสู่เปโตร อัครสาวกอากุโล เราทราบว่า
หลังจากนั้นการเผยแผ่พระกิตติคุณดำเนิน
ไปอย่างรวดเร็วสู่ประชาชาติทั้งหลายของคน
ต่างชาติ

ตัวอย่างการเติบโตของศาสนจักรในเวล
านั้นคือการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของเปาโล ผู้กลายเป็น
เป็นอัครสาวกที่ยิ่งใหญ่ของคนต่างชาติ ท่าน
เห็นนิมิตระหว่างการเดินทางไปเมืองดามัสกัส
ที่นั่นท่านเห็นแสงสว่าง ได้ยินสุรเสียง กลับ
ใจจากบาป ได้รับเรียกจากพระเจ้าเป็นเจ้า (ดู
กิจการ 22:6-18) และกลายเป็นกำลังขับ
เคลื่อนมหาศาลในการเผยแผ่พระกิตติคุณ
ของพระเยซูคริสต์

ตอนนี้เราจะพูดถึง 1,800 ปีต่อมาในเวลา
ของการฟื้นฟูพระกิตติคุณ หรือการฟื้นฟู
สรรพสิ่งก่อนการเสด็จมาครั้งที่สอง ข้าพเจ้า
เป็นพยานว่าโดยผ่านท่านศาสตราจารย์
โจเซฟ สมิท ศาสนจักรได้รับการฟื้นฟูและยัง
คงเดินหน้าต่อไปภายใต้การกำกับดูแลของ
ฝ่ายประธานสูงสุดและโคออร์ดิเนตอัครสาวกสิบ
สอง พระบัญญัติที่ทรงมอบให้พวกท่านใน
การนำพระกิตติคุณสู่โลกเป็นพระบัญญัติ
เดียวกันกับที่ทรงมอบให้อัครสาวกในสมัย
โบราณ

จากช่วงเวลาของการจัดตั้งศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายในปี
1830 ศาสนจักรขยายไปทั่วโลกอย่างไม่
หยุดหย่อน จากประชาชาติสู่ประชาชาติ
วัฒนธรรมสู่วัฒนธรรม ผู้คนสู่ผู้คนตาม
ปฏิทินของพระเจ้าและในเวลาของพระองค์

ในปี 1978 ตามแบบแผนของการเปิดเผย
ที่สถาปนาไว้ผ่านอัครสาวกอากุโลคือประธาน
สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ มีการเปิดเผย
ซึ่งครั้งนี้เป็นกรขยายพรฐานะบุโรหิตไปยัง



ชายที่มีค่าควรทุกคนทั่วโลก ซึ่งหมายความว่าในยุคสมัยของเราบรรดาคริสตจักรทั่วโลกของพระบิดาบนสวรรค์สามารถรับส่วนพรทั้งหมดของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูซึ่งเหมาะสมต่ออาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าบนแผ่นดินโลกในวันเวลาที่การเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ใกล้จะมาถึง

สำหรับข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าเพิ่งได้รับเรียกเป็นประธานคณะเผยแผ่ และซิสเตอร์ดิคสันกับข้าพเจ้ากำลังจะพาครอบครัวของเราไปเม็กซิโกเมื่อเฮลเดอร์ ริชาร์ด จี. สก็อตต์ ซึ่งขณะนั้นเป็นสมาชิกโครัมร่วมสวากเจ็ดสิบบอกข้าพเจ้าเกี่ยวกับการประกาศการเปิดเผยพิเศษนี้ ข้าพเจ้าจำได้ว่าน้ำตาไหลขณะที่ท่านเล่าว่าเกิดอะไรขึ้น ข้าพเจ้าฟังพอใจ มีความสุขเกินคำบรรยาย เพราะข้าพเจ้ารู้ว่าสิ่งนี้ถูกต้องและถึงเวลาแล้วที่มนุษยชาติทั้งปวงจะได้รับศาสนพิธี พันธสัญญาและพรทั้งหมดของพระกิตติคุณ

เป็นเวลาเกือบ 35 ปีแล้ว และในช่วงเวลานั้นข้าพเจ้าไม่ได้ตระหนักว่าข้าพเจ้าจะใช้เวลาหลายปีของการปฏิบัติศาสนกิจในฐานะ

สวากเจ็ดสิบในภาคแอฟริกาตะวันตกของศาสนจักรท่ามกลางผู้คนທີ່เชื่อและซื่อสัตย์ที่ชีวิตพวกเขาจะได้รับผลจากการเปิดเผยในปี 1978 เกี่ยวกับฐานะปุโรหิต ข้าพเจ้ากับซิสเตอร์ดิคสันอยู่ที่นั่นสี่ปี เรามีประสบการณ์ดีเยี่ยมและเปลี่ยนชีวิตเรา

ในฐานะผู้คนกลุ่มหนึ่ง ชาวแอฟริกาตะวันตกเชื่อในพระเจ้าเป็นเจ้า ไม่ละอายใจแม้แต่น้อยในการประกาศและแบ่งปันความเชื่อของพวกเขากับคนอื่น ๆ และมีความเป็นผู้นำอย่างมาก พวกเขาเข้าร่วมศาสนจักรหลายร้อยคน และเกือบทุกสัปดาห์มีวอร์ดสองถึงสามวอร์ดหรือสาขาเกิดขึ้นในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งในภาคแอฟริกาตะวันตก เกือบจะทุกกรณี ฐานะปุโรหิตและผู้นำองค์กรช่วยทุกคนเป็นชาวแอฟริกา

ข้าพเจ้าปรารถนาอย่างยิ่งที่จะให้ท่านเข้าร่วมกับวิสุทธิชนในพระวิหารในอาบา ไนจีเรียหรืออัครา กานา ที่นั่นท่านจะสัมผัสถึงการอุทิศตนของวิสุทธิชนและทำความรู้จักกับประธานพระวิหารชาวแอฟริกา หรือข้าพเจ้าปรารถนาอย่างยิ่งที่จะแนะนำท่านกับสวาก

เจ็ดสิบภาคชาวแอฟริกาหลายท่าน ผู้ร่วมการประชุมกับเราที่ไนศูนย์การประชุมแห่งนี้ในวันนี้และท่านเป็นทนายความ อาจารย์และผู้จัดการด้านธุรกิจ หรือให้ท่านได้รู้จักกับผู้นำสเตคและผู้นำวอร์ดชาวแอฟริกากับครอบครัวของพวกเขา

ทั่วแอฟริกา การเข้าร่วมชั้นเรียนโรงเรียนวันอาทิตย์ ชั้นเรียนองค์การช่วย หรือชั้นเรียนฐานะปุโรหิตเป็นประสบการณ์ศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งดำเนินตามหลักสูตรของศาสนจักร ความเข้าใจ การสอน และการเรียนรู้พระกิตติคุณโดยพระวิญญาณนับว่าดีเยี่ยม

พระกิตติคุณในแอฟริกาจะไปถึงคนที่มีความสุข ไม่คำนึงถึงลักษณะภายนอกซึ่งมีผลกระทบกับหลายชีวิตในซีกโลกตะวันตก พวกเขาไม่ได้คำนึงถึงการมีทรัพย์สินสมบัติทางวัตถุมากมายไม่รู้จบ

เมื่อพูดถึงชาวแอฟริกา กล่าวกันว่า “พวกเขามีน้อยนิดในสิ่งสำคัญน้อยที่สุดและมีความสนใจน้อยมากกับการมีบ้านหลังใหญ่โตและมีรถยนต์หรูหราก็แต่มีความสนใจมากที่จะรู้

เรื่องราวเกี่ยวกับพระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ และการมีครอบครัวนิรันดร์ ผลที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติอันเนื่องมาจากศรัทธาของพวกเขา เป็นเหตุให้พระเจ้าทรงยกพระบิดาพวกเขาในวิธีที่มีความหมาย

การที่ได้รู้จักพวกเขาอย่างที่เรารู้จัก เราไม่ประหลาดใจเลยว่าพวกเขาจะเป็นส่วนสำคัญอย่างมากของการขยายศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ในวันเวลาสุดท้าย เมื่อพูดถึงดาเนียล ศาสดาพยากรณ์จากพันธสัญญาเดิมผู้เห็นนิมิตถึงอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าในวันเวลาสุดท้าย “จุดไปถึงสุดแดนแผ่นดินโลก, ดังก่อนหิน [ก้อนหนึ่ง] ซึ่งถูกสกัดจากภูเขาโดยปราศจากมือจะกลิ้งออกไป, จนเต็มทั้งแผ่นดินโลก” (คพ. 65:2) นับเป็นสิ่งเหมาะสมอย่างยิ่งที่พี่น้องชายหญิงชาวแอฟริกาที่ศิษย์ของเราจะเป็นส่วนสำคัญของสัมฤทธิ์ผลในคำพยากรณ์และการเปิดเผยที่ทำให้เป็นดังนั้นจะดำเนินตามแบบแผนที่สถาปนาไว้ของพระเจ้า

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงรักบุตรธิดาทุกคนของพระองค์ พระเยซูคือพระคริสต์ และพระกิตติคุณมีไว้ให้ทุกคน ทั้งคนเป็นและคนตาย ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■



โคย เอ็ลเคอร์เควิก เอ. เบคเนอร์
แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง

เราเชื่อในการ เป็นคนบริสุทธิ์

การเชื่อฟังกฎแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศจะทำให้เรามีความสุขมากขึ้นในชีวิตและทำให้เราก้าวหน้าในนิรันดร์

ขาวสารของข้าพเจ้าเกี่ยวกับคำถามพื้นฐานที่มีผลทางวิญญาณอันสำคัญ เหตุใดกฎแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศจึงสำคัญ ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้พระวิญญาณบริสุทธิ์จะยืนยันความจริงของหลักการที่ข้าพเจ้าเน้น

แผนแห่งความสุขของพระบิดา

ความสำคัญอันเป็นนิรันดร์ของความบริสุทธิ์ทางเพศสามารถเข้าใจได้ภายในบริบทโดยทั่วไปในแผนแห่งความสุขของพระบิดาบนสวรรค์ของเราที่มีให้บุตรธิดาของพระองค์ “มนุษย์ทั้งหลาย—ชายและหญิง—ได้รับการสร้างในรูปลักษณะของพระผู้เป็นเจ้า แต่ละคนเป็นปิยบุตรหรือปิยธิดาทางวิญญาณของพระบิดาพระมารดาบนสวรรค์และ... มีลักษณะและจุดหมายปลายทางแห่งสวรรค์” (“ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” เลียโฮนา พ.ย. 2010, 165) ชายและหญิงทุกคนอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าในฐานะลูก ๆ ทางวิญญาณของพระองค์ก่อนจะมาบนแผ่นดินโลกเพื่อเป็นสัตว์อมรรตัย แผนของพระบิดาช่วยให้บุตรธิดาทางวิญญาณของพระองค์ได้รับร่างกาย เพื่อจะได้รับประสบการณ์ในชีวิต และก้าวหน้าไปสู่ความสูงส่ง

ความสำคัญของร่างกาย

ร่างกายของเราสร้างขึ้นมาให้สามารถรองรับประสบการณ์อันกว้างใหญ่ ล้ำลึกและลึกซึ้งซึ่งไม่สามารถได้รับการดำรงอยู่ก่อนเกิดของเรา ดังนั้น ความสัมพันธ์ของเรากับผู้อื่น ความสามารถในการจดจำและกระทำตามความจริง และความสามารถในการเชื่อฟังหลักธรรมและศาสนพิธีแห่งพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ได้รับการขยายผ่านร่างกายของเรา ในความเป็นอมรรตัย เราได้รับประสบการณ์ถึงความอ่อนโยน ความรัก ความเมตตา ความสุข ความเศร้า ความผิดหวัง ความเจ็บปวด แม้กระทั่งการทำทายนด้านความจำกัดของร่างกายในแบบที่เตรียมเราสู่ความเป็นนิรันดร์ กล่าวง่าย ๆ คือมีบทเรียนที่เราต้องเรียนรู้และประสบการณ์ที่เราต้องมี ดังที่พระคัมภีร์อธิบายว่า “ตามเนื้อหนัง” (1 นีไฟ 19:6; แอลมา 7:12-13)

อำนาจแห่งการให้กำเนิด

หลังจากโลกสร้างขึ้น อาดัมถูกนำไปไว้ในสวนเอเดน อย่างไรก็ตาม นี่เป็นสิ่งสำคัญ พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “ไม่ดียเลยที่ชายคนนี้จะอยู่คนเดียว” (โมเสส 3:18; ดูปฐมกาล 2:18 ด้วย) และเอวากลายเป็นภรรยาและผู้ช่วยของอาดัม ความผสมผสานกันที่เฉพาะตัว



ของความสามารถทางวิญญาณ ทางกายภาพ ทางจิตใจ และทางอารมณ์ของทั้งชายและหญิงเป็นสิ่งจำเป็นต่อการบัญญัติแผนแห่งความสุข “แต่อย่างไรก็ดี ในองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ชายก็ขาดผู้หญิงไม่ได้ และผู้หญิงก็ขาดผู้ชายไม่ได้” (1 โครินธ์ 11:11) ความประสงค์คือให้ชายและหญิงเรียนรู้ เสริมสร้างความเข้มแข็ง เป็นพร และเติมเต็มกันและกัน

วิธีที่สร้างชีวิตมรรตัยกำหนดมาจากเบื้องบน “พระบัญญัติข้อแรก... พระผู้เป็นเจ้าประทานแก่อาดัมและเอวาเกี่ยวกับศักดิ์ภาพของคนที่สองที่จะเป็นบิดามารดาในฐานะสามีภรรยา” (เลียวไฮนา พ.ย. 2012, 165) พระบัญญัติที่ให้ขยายเผ่าพันธุ์และเพิ่มพูนให้เต็มแผ่นดินโลกยังคงบังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน ดังนั้นการแต่งงานระหว่างชายหญิงเป็นช่องทางที่ได้รับอำนาจในการนำวิญญาณก่อนเกิดมาสู่ความเป็นมรรตัย การละเว้นการมีเพศสัมพันธ์อย่างสิ้นเชิงก่อนแต่งงานและการถือศีลตัอย่างเต็มที่ในชีวิตสมรสปกป้องความบริสุทธิ์ของช่องทางศักดิ์สิทธิ์นี้

อำนาจการให้กำเนิดมีความสำคัญทางวิญญาณ การใช้อำนาจนี้ในทางที่ผิดทำลายจุดประสงค์ของแผนของพระบิดาและการดำรงอยู่ทางมรรตัยของเรา พระบิดาบนสวรรค์ของเราและพระบุตรผู้เป็นที่รักของพระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้างและประทานส่วนหนึ่งของอำนาจแห่งการสร้างของพระองค์ให้เราแต่ละคน แนวทางที่เฉพาะในการใช้

ความสามารถอย่างเหมาะสมในการรังสรรค์ชีวิตเป็นองค์ประกอบสำคัญในแผนของพระบิดา การใช้และความรู้สึกของเราที่มีต่ออำนาจจากสวรรค์จะมีส่วนสำคัญในการกำหนดความสุขของเราในชีวิตและจุดหมายปลายทางของความเป็นนิรันดร์

เอ็ดเดอร์ดัลลิน เอช. โยคส์ อธิบายว่า “อำนาจในการสร้างชีวิตมนุษย์คืออำนาจอันสูงสุดที่พระผู้เป็นเจ้าประทานแก่บุตรธิดาของพระองค์ การใช้อำนาจนี้ประกาศไว้ในพระบัญญัติข้อแรก แต่พระบัญญัติที่สำคัญอีกข้อหนึ่งให้ไว้เพื่อห้ามไม่ให้ใช้สิ่งนี้ในทางที่ผิด การที่เราเน้นเรื่องกฎแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศอธิบายได้จากความเข้าใจของเราถึงจุดประสงค์ของอำนาจแห่งการให้กำเนิดเพื่อทำให้แผนของพระผู้เป็นเจ้าเกิดสัมฤทธิ์ผล...

“นอกพันธะการแต่งงาน การใช้อำนาจการให้กำเนิดทุกรูปแบบเป็นการลดคุณค่าและการกระทำที่ออกนอกกลุ่มออกทางต่อคุณลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของชายและหญิงไม่ว่าในระดับใดก็ตาม” (“The Great Plan of Happiness,” *Ensign*, Nov. 1993, 74)

มาตรฐานของศีลธรรมทางเพศ

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายมีมาตรฐานทางศีลธรรมเดียวที่ไม่เบี่ยงเบน ความสัมพันธ์อันลึกซึ้งเหมาะสมมีเพียงระหว่างชายหญิงในสัมพันธภาพของการแต่งงานดังที่อธิบายไว้ในแผนของพระผู้เป็นเจ้า ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่ได้มีไว้เพื่อแสวงหาใคร่รู้ ตอบสนองความต้องการ

นันทนาการหรือความบันเทิงที่กระทำอย่างเห็นแก่ตัว ไม่ได้เป็นชัยชนะที่ต้องได้มาหรือเป็นเพียงการกระทำอย่างหนึ่งที่ต้องทำ ในทางกลับกัน สิ่งเหล่านี้คือการแสดงออกที่ลึกซึ้งอย่างหนึ่งของธรรมชาติและศักยภาพอันสูงส่งของเราในความเป็นมรรตัยและเป็นวิธีเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่พันธะทางอารมณ์และทางวิญญาณระหว่างสามีภรรยา เราคือผู้มีสิทธิ์เสรีที่ได้รับพรด้วยสิทธิ์เสรีและได้รับนิยามจากการสืบทอดอันสูงส่งว่าเป็นบุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้า—ไม่ใช่โดยพฤติกรรมทางเพศ เจตคติร่วมสมัย หรือปรัชญาทางโลก

มนุษย์ปฏวน

กษัตริย์เป็นจามินอธิบายว่าในระดับหนึ่งมนุษย์ปฏวนอยู่ในตัวเราแต่ละคน (ดู โยฮายาห์ 3:19) มนุษย์ปฏวนชายหญิงไม่กลับใจ มีต้นหนาคะ (ดู โยฮายาห์ 16:5; แอลมา 42:10; โมเสส 5:13) หมกมุ่นและลุ่มหลง จงหองและเห็นแก่ตัว ดังที่ประธานสเปนเซอร์ดับเบิลยู. คิมบัลล์สอน “มนุษย์ปฏวน” คือ ‘มนุษย์โลก’ ที่ยอมให้กิเลสของสัตว์เดรัจฉานมาครอบคลุมความโน้มเอียงทางวิญญาณ” (“Ocean Currents and Family Influences,” *Ensign*, Nov. 1974, 112)

กลับกัน “ชาย [หรือหญิง] ของพระคริสต์” (อีลามัน 3:29) มีจิตวิญญาณสูงส่งและควบคุมกิเลส (ดู แอลมา 38:12) ควบคุมอารมณ์ได้และมีความยับยั้งชั่งใจ มีความกรุณาและไม่เห็นแก่ตัว ชายและหญิงของพระคริสต์ยึดมั่นกับพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า มีชีวิตอย่างสมถะ และแบกรับกางเขนของพระองค์ (ดู มัทธิว 16:24; มาระโก 8:34; ลูกา 9:23; คพ. 56:2) มุ่งหน้าไปตามทางคับแคบและแคบแห่งความซื่อสัตย์ การเชื่อฟัง และการอุทิศตนต่อพระผู้ช่วยให้รอดและพระกิตติคุณของพระองค์

ในฐานะบุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้า เราสืบทอดศักยภาพแห่งสวรรค์จากพระองค์ แต่ตอนนี้เราอาศัยอยู่ในโลกที่ตก ทุกอนุของร่างกายเราสร้างมาจากธรรมชาติที่ตกและอยู่ภายใต้อิทธิพลของบาป ความเสื่อมทรามและความตาย ผลก็คือ การตกของอาดัมและผลทางวิญญาณและทางกายภาพของการตกส่วนใหญ่แล้วมีผลต่อร่างกายของเราโดยตรง แต่กระนั้นเราก็คือสัตว์ภาวะที่มีสอง

ส่วน เพราะวิญญาณของเราคือส่วนที่เป็น
นิรันดร์สถิตอยู่ในร่างกายของเราที่อยู่ภายใต้
การตก ดังที่พระเยซูทรงเน้นกับอัครสาวก
เปโตรว่า “จิตวิญญาณพร้อมแล้วก็จริง แต่
กายยังอ่อนกำลัง” (มัทธิว 26:41)

ดังนั้นลักษณะอันแท้จริงของการทดสอบ
แห่งความเป็นมรรตัยสามารถสรุปได้เป็น
คำถามต่อไปนี้: ฉันจะตอบรับต่อความโน้ม
เอียงของการเป็นมนุษย์ปุถุชนหรือ หรือฉัน
จะยอมต่อการชักจูงของพระวิญญาณบริสุทธิ์
และทิ้งความเป็นมนุษย์ปุถุชนและกลับเป็น
วิสุทธิชนโดยการชดใช้ของพระคริสต์
พระเจ้า (ดู โมนีฮายาร์ 3:19) นั่นคือการทดสอบ
ความทะยานอยาก ความปรารถนา ความมี
ใจชอบ และแรงผลักดันของมนุษย์ปุถุชนจะ
เอาชนะได้โดยและผ่านการชดใช้ของพระเยซู-
คริสต์ เราอยู่บนแผ่นดินโลกเพื่อพัฒนาคุณ-
สมบัติเหมือนอย่างพระเจ้าเป็นเจ้าของและควบคุม
กิเลสตัณหาทุกอย่างของเนื้อหนัง

เจตนาของปฏิปักษ์

แผนของพระบิดาออกแบบมาเพื่อเตรียม
แนวทางให้บุตรธิดาของพระองค์ เพื่อช่วย
ให้พวกเขามีความสุข และนำพวกเขากลับ
บ้านอย่างปลอดภัยไปหาพระองค์โดยมีร่าง-
กายอันสูงส่งที่ฟื้นคืนชีวิต พระบิดาบนสวรรค์
ทรงปรารถนาให้เราอยู่ด้วยกันในแสงสว่าง
และเต็มไปด้วยความหวัง ในทางกลับกัน
ลูซิเฟอร์ทำงานเพื่อให้บุตรธิดาของพระองค์เป็น
เจ้าลำบาก ไม่มีความสุข และขัดขวางความ
ก้าวหน้านิรันดร์ของพวกเขา เจตนาโดยทั่วไป
ของบิดาแห่งความเท็จคือให้เราทุกคน “เศร้า
หมองเหมือนตัวเขา” (2 โนอีฟ 2:27) ลูซิเฟอร์
ต้องการให้เราอยู่ตามลำพังในความมืดและ
สิ้นหวังในที่สุด

ซาตานทำงานอย่างไม่ย่อท้อที่จะบิดเบือน
ส่วนสำคัญที่สุดในแผนของพระบิดา เขาไม่มี
ร่างกายและความก้าวหน้านิรันดร์ของเขาถูก
หยุดไว้ ดังเช่นน้ำไหลไปตามร่องน้ำที่มีเขื่อน
มาขวางกัน ความก้าวหน้านิรันดร์ของปฏิปักษ์
ก็ถูกขัดขวางเช่นกันเพราะเขาไม่มีร่างกาย
เพราะการกบฏของลูซิเฟอร์ เขาไม่ยอมรับพร
ทั้งปวงแห่งความเป็นมรรตัยและประสบการณ์
ที่มีให้ผ่านร่างกายแห่งเนื้อหนังและกระดูก
เขาไม่สามารถเรียนรู้บทเรียนซึ่งวิญญาณที่มี
ร่างกายเท่านั้นสามารถเรียนรู้ เขาไม่พอใจ
ความจริงแห่งการฟื้นคืนชีวิตที่แท้จริงซึ่งมวล



มนุษย์ทุกคนจะได้รับ ความหมายหนึ่งอันทรง
พลังทางพระคัมภีร์ของคำว่า *อับมงคล* คือ
แสดงให้เห็นว่าขาดความสามารถของเขาก็
จะพัฒนาต่อไปและเป็นเหมือนกับพระบิดา
บนสวรรค์

เพราะร่างกายคือสิ่งสำคัญที่สุดของแผน
แห่งความสุขของพระบิดาและต่อพัฒนาการ
ทางวิญญาณของเรา ลูซิเฟอร์พยายามหยุด
ยั้งความก้าวหน้าของเราโดยล่อลวงให้เราใช้
ร่างกายของเราในทางที่ผิด ผู้หนึ่งที่เย้ยหยัน
ความเป็นนิรันดร์มากที่สุดคือปฏิปักษ์ เขา
ทุกข์ยากอย่างแน่นอนเพราะไม่มีร่างกาย ชัก
จูงให้เราได้รับความเศร้าหมองผ่านทาง
การใช้ร่างกายของเราอย่างไม่เหมาะสม เครื่อง
มือเดียวที่เขาไม่มีแต่กระนั้นเป็นเป้าหมาย
หลักในความพยายามของเขาที่จะล่อลวงเรา
ไปสู่ความพินาศทางวิญญาณ

การล่อลวงละเมิดกฎแห่งความบริสุทธิ์ทาง
เพศเป็นบาปที่ร้ายแรงมากและเป็นการใช้
วิหารของเราในทางที่ผิด สำหรับผู้ที่รู้และ

เข้าใจแผนแห่งความรอด การทำให้ร่างกายมี
มลทินเป็นการกระทำของการกบฏ (ดู โมนีฮายาร์
2:36-37; คพ. 64:34-35) และเป็นการปฏิเสธ
อัตลักษณ์ที่แท้จริงของเราว่าเป็นบุตรธิดา
ของ พระผู้เป็นเจ้า เมื่อเรามองข้ามความเป็น
มรรตัยไปสู่นิรันดร์ จะเห็นได้ง่ายว่าความ
เป็นเพื่อนจอมปลอมที่ปฏิปักษ์สนับสนุนเป็น
สิ่งที่ไม่จริงยั่งยืน

พรแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศ

แอลมาให้คำแนะนำชิบตันบุตรชายของ
เขาให้ “หักห้ามความลุ่มหลงทั้งปวง [ของเขา],
เพื่อ [เขา] จะเต็มไปด้วยความรัก” (แอลมา
38:12) การฝึกควบคุมมนุษย์ปุถุชนในตัวเรา
แต่ละคนทำให้เรามีความรักต่อพระเจ้าและ
ลูก ๆ ของพระองค์มากขึ้น ลึกซึ้งขึ้น และยาวนาน
ความรักเพิ่มขึ้นผ่านความหักห้ามใจ
อย่างชอบธรรมและลดลงผ่านการหมกมุ่นที่
วุ่นวาย

ประธานมาเรียน จี. รอมนี ประกาศว่า
“ข้าพเจ้าไม่สามารถนึกถึงพรใดที่พึง



ปรารถนามากไปกว่าพรที่สัญญาต่อผู้ที่สะอาดและบริสุทธิ์ พระเยซูตรัสถึงรางวัลเฉพาะของคุณธรรมที่แตกต่างกัน แต่สำหรับข้าพเจ้าแล้วพระองค์ทรงเก็บพรประเสริฐสุดให้ผู้ที่ใจบริสุทธิ์ 'เพราะเขาทั้งหลาย' พระองค์ตรัส 'จะได้เห็นพระเจ้า' (มัทธิว 5:8) พวกเขาไม่เพียงเห็นพระเจ้าเท่านั้น แต่พวกเขาจะรู้สึกเหมือนอยู่บ้านในที่ประทับของพระองค์

"นี่คือ . . . คำสัญญาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดให้คุณธรรมประดับความนึกคิดของท่านไม่เสื่อมคลาย; เมื่อนั้นความมั่นใจของท่านจะแข็งแกร่งขึ้นในการประทับอยู่ของพระเจ้า" (คพ. 121:45) ("Trust in the Lord," *Ensign*, May 1979, 42)

เราได้รับสัญญาด้วยว่า ถ้าเราดำเนินอยู่บนเส้นทางแห่งความบริสุทธิ์ "พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเป็นเพื่อนที่ยั่งยืน [ของเรา]" (คพ. 121:46) ดังนั้น การดำเนินชีวิตตามกฎแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศอัครทูตพระประเสริฐบางประการที่ชายหญิงจะได้รับในความเป็นมรรตัย—ความมั่นใจทางวิญญาณที่เหมาะสมเมื่ออยู่ต่อหน้าครอบครัว มิตรสหาย เพื่อนในศาสนจักร และในที่สุดอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ความปรารถนาภายในของเราในการเป็นส่วนร่วมเกิดสัมฤทธิ์ผลในความชอบธรรมเมื่อเราเดินในแสงสว่างแห่งความหวัง

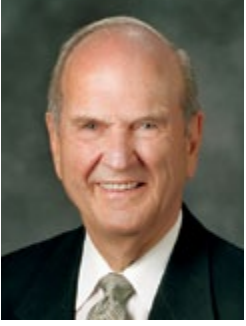
หลักการแห่งการกลับใจ

บางท่านที่ได้ฟังข่าวสารนี้จำเป็นต้องกลับใจจากบาปทางเพศหรือบาปอื่น ๆ พระผู้ช่วยให้รอดมักได้รับการกล่าวว่าเป็นนายแพทย์ผู้ยิ่งใหญ่ และพระนามนี้มีทั้งสัญลักษณ์และความสำคัญอย่างแท้จริง เราทุกคนประสบกับความเจ็บปวดที่เกิดจากการบาดเจ็บหรือบาดเจ็บแผลทางร่างกาย เมื่อเราเจ็บปวด ปกติแล้วเราจะแสวงหาการบรรเทาความเจ็บและขอคุณยาหรือการรักษาที่ช่วยบรรเทาความทุกข์ทรมานของเรา ลองนึกว่าบาปเป็นบาดเจ็บแผลทางวิญญาณที่ทำให้รู้สึกผิดหรือเหมือนกับที่แอลมาอธิบายให้โคริแอนทอนว่าเป็น "ความสำนึกผิดจากมโนธรรม" (แอลมา 42:18) ความรู้สึกผิดในวิญญาณคือความเจ็บปวดที่มีต่อร่างกาย—เป็นการเตือนถึงอันตรายและการป้องกันความเสียหายเพิ่มเติม การขัดใจของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทำให้มียาบรรเทาความเจ็บปวดที่สามารถรักษาบาดเจ็บแผลทางวิญญาณและกำจัดความรู้สึกผิดอย่างไรก็ตามยานี้จะใช้ได้โดยผ่านหลักการแห่งศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์ การกลับใจและการเชื่อฟังอย่างต่อเนื่อง ผลของการกลับใจอย่างแท้จริงคือสันติสุขแห่งมโนธรรม การปลดปล่อย การเยียวยาและการเริ่มใหม่

อธิการหรือประธานสาขาของท่านคือผู้ช่วยแพทย์ทางวิญญาณที่ได้รับอนุญาตให้ช่วยท่านกลับใจและเยียวยา อย่างไรก็ตามโปรดจำไว้ว่าขอบเขตและความเอาใจจริงของการกลับใจจะต้องตรงกับลักษณะและความรุนแรงของบาปท่าน—โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับวิสุทธิชนยุคสุดท้ายผู้ที่อยู่ภายในพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ บาดแผลทางวิญญาณที่ร้ายแรงเรียกร้องการรักษาอย่างต่อเนื่องและเวลาเพื่อจะเยียวยาอย่างเต็มที่ให้หายขาด

คำสัญญาและประจักษ์พยาน

หลักคำสอนที่ข้าพเจ้าอธิบายจะดูเหมือนว่าโบราณและล้าสมัยสำหรับคนจำนวนมากในโลกที่ดูหมิ่นความศักดิ์สิทธิ์ของอำนาจการให้กำเนิดและดูแลคุณค่าของชีวิตมนุษย์มากขึ้นเรื่อย ๆ แต่ความจริงของพระเจ้าไม่เปลี่ยนแปลงไปตามแฟชั่น สมัยนิยม หรือโพลแสดงความคิดเห็นของสาธารณะ ข้าพเจ้าสัญญาว่าการเชื่อฟังกฎแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศจะทำให้เรามีความสุขมากขึ้นในชีวิตและทำให้เราก้าวหน้าในนิรันดร ความบริสุทธิ์ทางเพศและคุณธรรมเคยเป็น เป็นอยู่ และจะเป็น "ที่รักยิ่งและมีค่าที่สุด" อยู่เสมอ (โมโรไน 9:9) ข้าพเจ้าเป็นพยานในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า พระเยซูคริสต์ เอเมน ■



โดย เอ็ลเคอร์ รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน
แห่งโคออร์ดิเนตอร์สภาคีสบอง

จับเกลียวคลื่น

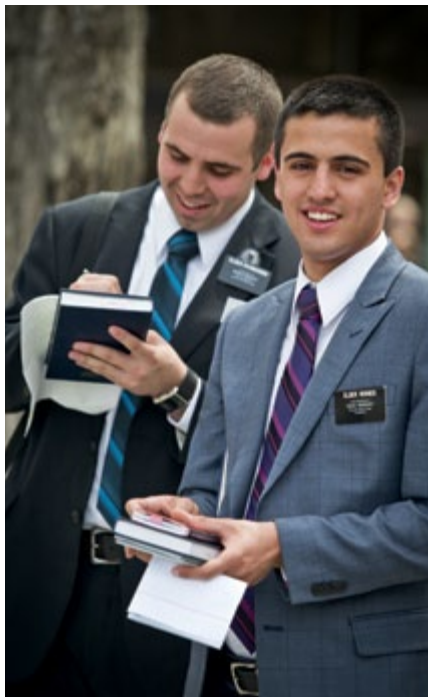
*ข้าพเจ้าขอบพระทัยพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์
สำหรับการฟื้นฟูและพลังขับเคลื่อนคลื่นอันโอฬารแห่งความจริงและความ
ชอบธรรมไปทั่วโลก*

พี่น้องที่รัก ข้าพเจ้าขอเพิ่มเสียง
ข้าพเจ้าเข้ากับประธานโรนัลด์ เอส.
มอนสันและท่านอื่น ๆ ในการสรร-
เสริญผู้ตอบรับการเรียกของศาสดาพยากรณ์
ด้วยการเป็นผู้สอนศาสนาที่มีค่าควร ขณะนี้
คลื่นแห่งความกระตือรือร้นอย่างไม่เคยมีมา
ก่อนในงานเผยแผ่ศาสนากำลังโหมซัดสาด
ไปทั่วผืนแผ่นดินโลก ตั้งแต่ประธานมอนสัน
ได้กล่าวคำประกาศครั้งประวัติศาสตร์เมื่อ
เดือนตุลาคมที่ผ่านมา มีเอ็ลเคอร์ ซิสเตอร์
และคู่สมรสหลายพันคนได้รับการเรียก และ
อีกมากมายกำลังเตรียมตัว¹ เวลานี้มีคำถาม
เกิดขึ้นเช่น “ท่านจะทำอะไรกับผู้สอนศาสนา
เหล่านี้” คำตอบง่ายมาก พวกเขาจะทำการ
ผู้สอนศาสนาเคยทำอยู่เสมอ พวกเขาจะสั่ง
สอนพระกิตติคุณ พวกเขาจะเป็นพรให้บุตร
ธิดาของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ!

ท่านทั้งหลายที่เป็นคนหนุ่มสาวอีกมากมาย
จะจับเกลียวคลื่นนี้ขณะที่ท่านพยายามมีค่า
ควรต่อการเรียกสู่งานเผยแผ่ ท่านจะเห็นว่า
นี่คือคลื่นแห่งความจริงและความชอบธรรม
ท่านเห็นโอกาสของท่านอยู่บนยอดคลื่นนั้น

ท่านที่เป็นวัยรุ่น จงโน้มรับหลักสูตรใหม่
ของท่านและสอนหลักคำสอนของพระเยซู
คริสต์ให้กัน เวลานี้คือเวลาที่ท่านจะเตรียม
สอนผู้อื่นเกี่ยวกับพระคุณความดีของพระเจ้า
เป็นเจ้า

ชายหนุ่มและหญิงสาว การศึกษาของท่าน
สำคัญเสมอ—ต่อเรา ต่อตัวท่าน และต่อพระ-
เจ้าผู้เป็นเจ้า เมื่อเป็นไปได้ หากท่านปรารถนา
จะเข้าวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย หลังจาก
งานเผยแผ่ของท่าน เราขอกระตุ้นท่านให้
สมัครในสถาบันที่ท่านเลือก ก่อน เริ่มงาน
เผยแผ่ของท่าน มีสถาบันการศึกษาระดับสูง
หลายแห่งยอมเลื่อนเวลาให้ผู้คาดหวังจะเป็น
ผู้สอนศาสนาไปอีก 18 ถึง 30 เดือน นี่จะทำให้
พวกเขาท่าน เอ็ลเคอร์และซิสเตอร์ สามารถ
รับใช้โดยไม่ต้องกังวลว่าท่านจะเริ่มการศึกษ
ชั้นสูงของท่านได้ทีไหน เราขอขอบคุณบรรดา
ผู้นำในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ที่ช่วยให้



แผนนี้อยู่ในวิสัยที่ทำได้!

บิดามารดา ครู และคนอื่น ๆ จงจับเกลียว
คลื่นขณะท่านเตรียมอนุชนรุ่นหลังของเราให้
มีค่าควรในการรับใช้งานเผยแผ่ ขณะเดียวกัน
ชีวิตที่เป็นแบบอย่างของท่านจะเป็นจุด
สนใจของมิตรสหายและเพื่อนบ้านของท่าน
จงเตรียมตอบคำถามคนเหล่านั้นที่ถามว่า
เหตุใดท่านจึงดำเนินชีวิตอย่างที่ทำอยู่เวลานี้
จงพร้อมที่จะให้เหตุผลถึงความหวังและปิติที่
พวกเขาเห็นในตัวท่าน² เมื่อคำถามเช่นนั้น
เกิดขึ้น ท่านอาจจะตอบโดยพูดว่า “ลองถาม
ผู้สอนศาสนาดู พวกเขาช่วยเราได้ และหาก
คุณต้องการ ผมจะอยู่ข้างคุณขณะที่ผู้สอน
ศาสนาตอบและสอนคุณ”

ท่านที่เป็นผู้ใหญ่ จงจับเกลียวคลื่นเพื่อ
ช่วยเตรียมความพร้อมทางวิญญาณ ทางกาย
และทางการเงินแก่ผู้สอนศาสนาในอนาคต
การหยอดกระปุกออมสินจะกลายมาเป็นส่วน
หนึ่งของชีวิตท่าน ท่านที่เป็นคู่สามีภรรยา
อาวุโส จงวางแผนเพื่อวันที่ท่านจะออกไป
เป็นผู้สอนศาสนา เราจะขอบคุณท่านอย่าง
สูงสำหรับการรับใช้ของท่าน จนกว่าจะถึง
เวลานั้น บางทีพวกท่านบางคนอาจส่งเงินมา
ช่วยงานเผยแผ่ศาสนาโดยบริจาคเข้ากองทุน
ผู้สอนศาสนาทั่วไป ตามที่ประธานมอนสัน
แนะนำอีกครั้งเมื่อเช้านี้³

การเพิ่มจำนวนของชายที่ได้รับเลือกและ
คู่ชีวิตที่รักของเขาในการจับเกลียวคลื่นขณะ
ได้รับเรียกเป็นประธานคณะเผยแผ่ของศาสน-
จักร ในการรับใช้นั้น พวกเขาจะกำหนด
ชะตากรรมของคนในรุ่นที่เกิดมาและยังไม่
เกิด ประธานคณะเผยแผ่จะถือฤกษ์แห่ง
ความรับผิดชอบในด้านสวัสดิการ ความ
ปลอดภัย และความสำเร็จของผู้สอนศาสนา
หลังจากปรึกษากับประธานสภาคและประธาน
ท้องถิ่นในคณะเผยแผ่ของเขา ประธานคณะ
เผยแผ่จะมอบหมายผู้สอนศาสนาให้รับใช้
ในสเตจ วอร์ด และสาขาที่กำหนดไว้

ประธานสภาคและอธิการจับเกลียวคลื่น
ขณะที่พวกเขาใช้เวลามากขึ้นและมากขึ้นใน
การสัมภาษณ์ผู้คาดหวังเป็นผู้สอนศาสนา
ผู้นำฐานะปุโรหิตเหล่านี้ถือฤกษ์แห่งความ
รับผิดชอบสำหรับงานเผยแผ่ศาสนาใน
หน่วยของพวกเขาและสร้างแรงบันดาลใจให้



ปีที่แล้ว ประกอบไปด้วยคำเจ็ดคำเท่านั้น “นี่คือบุตรที่รักของเรา, จงฟังท่าน!”⁸ ประกาศโดยพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ คำประกาศนี้ได้แนะนำให้เด็กหนุ่มโจเซฟ สมิธไปหาพระเจ้าพระเยซูคริสต์ คำเจ็ดคำนั้นได้นำการฟื้นฟูพระกิตติคุณของพระองค์ออกมา เพราะอะไร เพราะพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ของเราทรงเป็นพระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยความรักพระองค์ต้องการให้บุตรธิดาของพระองค์รู้จักพระองค์และพระเยซูคริสต์ผู้ที่พระองค์ทรงใช้มา⁹ พระองค์ทรงประสงค์ให้บุตรธิดาของพระองค์ได้รับความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์!¹⁰

เพราะจุดประสงค์อันรุ่งโรจน์นี้ ผู้สอนศาสนาของเราจึงสอนเรื่องการฟื้นฟู พวกเขาทราบว่ามีเมื่อประมาณ 2,000 ปีมาแล้ว พระเจ้าได้สถาปนาศาสนจักรของพระองค์ หลังจากการตรึงกางเขนของพระองค์และมรณกรรมของเหล่าอัครสาวก มนุษย์เปลี่ยนแปลงศาสนจักรและหลักคำสอน จากนั้นหลังจากคนหลายรุ่นตกอยู่ในความมืดมิดทางวิญญาณและดิ่งที่ศาสนาพยากรณ์ก่อนหน้านี้ทำนายไว้ล่วงหน้า¹¹ พระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ทรงฟื้นฟูศาสนจักร หลักคำสอน และสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิต เพราะการฟื้นฟูดังกล่าว ความรู้และศาสนพิธีที่จำเป็นต่อความรอดและความสูงส่งจึงมีให้คนทั้งปวงอีกครั้ง¹² ในที่สุด ความสูงส่งนั้นทำให้เราแต่ละคนได้อยู่กับครอบครัวของเราในที่ประทับของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและพระเยซูคริสต์ตลอดกาล!

ข้าพเจ้าไม่สามารถพูดถึงการฟื้นฟูด้วยน้ำเสียงเรียบ ๆ ข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์นี้ทำให้ตกตะลึง! เหลือเชื่อ! น่าทึ่ง! ช่างน่าอัศจรรย์เพียงใดที่บรรดาผู้ส่งสารจากสวรรค์มามอบสิทธิอำนาจและพลังอำนาจให้แก่งานนี้

พระบิดาในสวรรค์ของเราและพระเยซูคริสต์ทรงปรากฏต่อศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธหลายต่อหลายครั้ง¹³ ภายใต้การกำกับดูแลของพระองค์ ผู้ส่งสารจากสวรรค์ท่านอื่น ๆ มาปรากฏ แต่ละท่านมาพร้อมกับวัตถุประสงค์ที่เจาะจง ตัวอย่างเช่น

- เทพโมโรโนมาเปิดเผยพระคัมภีร์มอรมอน¹⁴
- ยอห์นผู้ถวายบัพติศมาฟื้นฟูฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน¹⁵

สมาชิกมีส่วนร่วม

บรรดาพี่น้องชายหญิงในสภาวอร์ดแต่ละแห่งกำลังเตรียมจับเก็ยวลคลื่น ในสภานั้นคือหัวหน้าเผยแผ่ออร์ด⁴ ข้าพเจ้าขอพูดเฉพาะกับพวกท่านที่เป็นหัวหน้าเผยแผ่ออร์ด อธิการเรียกท่านให้ทำงานเผยแผ่ในออร์ดและบางท่านก็ประสบความสำเร็จที่มีผู้ช่วยคนหนึ่งได้รับเรียกมาช่วยท่าน ในการทำงานกับคนอื่น ๆ ในสภาวอร์ด ท่านหาสมาชิกที่แข็งขันน้อย สมาชิกที่ครอบครัวไม่ได้เป็นสมาชิก และเพื่อนบ้านที่สนใจ ท่านประชุมเป็นประจำกับผู้สอนศาสนาเต็มเวลา ท่านให้คำแนะนำและช่วยผู้สอนศาสนา กรุณาช่วยพวกเขาเขียนแผนงานประจำวันโดยมุ่งเน้นโอกาสที่จะสอนอย่างมีเป้าหมาย นี่เป็นหน้าที่รับผิดชอบของท่าน บทบาทของท่านสำคัญ สำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของงานนี้ หากท่านจับเก็ยวลคลื่นด้วยศรัทธา

และความกระตือรือร้น คนอื่นก็จะทำเช่นกัน ท่านในฐานะหัวหน้าเผยแผ่ออร์ด ท่านคือบุคคล ที่เชื่อมโยงระหว่างสมาชิกกับผู้สอนศาสนาในงานอันศักดิ์สิทธิ์ของการช่วยชีวิตบุตรธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า⁵

เพื่อนและเพื่อนบ้านที่ไม่เป็นสมาชิกและมีข้อสงสัยเกี่ยวกับความเชื่อของเราก็สามารถจับเก็ยวลคลื่นได้เช่นกัน เรากระตุ้นให้พวกเขารักษาสัจธรรมและความจริงทั้งหมดไว้ในชีวิต เราเชื่อเชิญพวกเขาให้รับมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งความจริงอันรุ่งโรจน์ที่ผ่านทางแผนนิรันดร์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ครอบครัวสามารถอยู่ด้วยกันชั่วนิรันดร์⁶

คลื่นแห่งความจริงและความชอบธรรมนี้ช่างน่าอัศจรรย์! นี่ไม่ใช่ฝีมือมนุษย์! สิ่งนี้มาจากพระเจ้า เมื่อพระองค์ตรัสว่า “เราจะแรงงานของเราเมื่อถึงเวลา”⁷ คลื่นนี้มีพลังมากขึ้นโดยการประกาศจากสวรรค์เมื่อ 193

- เมโตร ยากอบ และยอห์นฟื้นฟูฐานะรูโรหิตแห่งเมลคีเซเดค¹⁶
- โมเสสมอบกุญแจเพื่อการรวมอิสราเอล¹⁷
- เอลีอัสประกาศกุญแจแห่งความรู้เกี่ยวกับอับราฮัม¹⁸
- เอลียาห์ฟื้นฟูกุญแจแห่งสิทธิอำนาจการผืน¹⁹

นอกจากนี้ การฟื้นฟูยังได้เพิ่มความรู้ว่า วิสุทธิชนมีมาตั้งแต่สมัยโบราณ พระเจ้าทรงจัดเตรียมพระคัมภีร์เล่มใหม่ ทรงเพิ่มพระคัมภีร์มอรมอนให้พระคัมภีร์ไบเบิลอันศักดิ์สิทธิ์ พยานหลักฐานอีกเล่มหนึ่งของพระเยซูคริสต์เป็นบันทึกของคำพยากรณ์และการปฏิบัติศาสนกิจของพระเจ้าผู้ฟื้นคืนพระชนม์ต่อผู้คนในอเมริกาสมัยโบราณ อธิบายถึงแผนแห่งความสุขอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า²⁰—แผนแห่งความรอด²¹ พระคัมภีร์มอรมอนสอดคล้องกันโดยสมบูรณ์กับพระคัมภีร์ไบเบิล บันทึกศักดิ์สิทธิ์ทั้งสองเล่มยืนยันความจริงในพระภักดีของคุณพระเยซูคริสต์และความสำคัญของการชดใช้ของพระองค์²²

การฟื้นฟูทำให้คำพยากรณ์หลายอย่างในพระคัมภีร์ไบเบิลมีสัมฤทธิ์ผล ตัวอย่างเช่น อิสยาห์พยากรณ์ว่าพระนิเวศน์ของพระเจ้าจะสถาปนาขึ้นบนยอดเขาทั้งหลาย²³ การ

อพยพของผู้บุกเบิกชาวอมอรมอนไปยังภูเขาฝั่งตะวันตกของอเมริกาเป็นเรื่องราวสัมฤทธิ์ผลของการเสียดสีและศรัทธา อิสยาห์บอกล่วงหน้าไว้เช่นกันว่าพระเจ้าเป็นเจ้าจะทรงทำ “งานอัศจรรย์และการอันน่าพิศวง”²⁴ นั่นคือสิ่งที่กำลังจะเกิดสัมฤทธิ์ผลโดยงานอันศักดิ์สิทธิ์ของกองทัพผู้สอนศาสนาที่กำลังเติบโตของเรา

พันธสัญญาเดิมสอนเรื่องส่วนสิบที่ได้รับจากการฟื้นฟู²⁵ ผลก็คือ มีผู้จ่ายส่วนสิบมากขึ้นที่ได้รับพรอันเนื่องมาจากการเชื่อฟังของพวกเขา การอ้างถึงเมลคีเซเดคชัดเจนขึ้นโดยพระคัมภีร์ของการฟื้นฟู²⁶ คำพยากรณ์ที่ว่าไม้ของโจเซฟ (พระคัมภีร์มอรมอน) และไม้ของยูดาห์ (พระคัมภีร์ไบเบิล) จะรวมกันเป็นหนึ่ง ในพระหัตถ์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าบัดนี้ มีสัมฤทธิ์ผลแล้ว²⁷

การฟื้นฟูอธิบายพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ให้กระจ่างขึ้นเช่นกัน ข้ออ้างอิงเกี่ยวกับบัพติศมาแทนคนตายบัดนี้เป็นที่เข้าใจมากขึ้น²⁸ ศาสนพิธีสำหรับบรรพชนผู้ล่วงลับของเรา ปัจจุบันประกอบพิธีโดยใช้ตัวแทนในพระวิหาร 141 แห่งทั่วโลก ไม่มีทางอื่นใดอีกที่จะมอบความรอดให้บรรพชนของเราผู้ที่ล่วงลับไปโดยปราศจากความรู้เรื่องพระภักดี-

คุณ²⁹ ยอห์นผู้เปิดเผยเห็นนิมิตของ “ทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งเหาะไปในท้องฟ้า เพื่อประกาศข่าวประเสริฐนิรันดร์แก่คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลก” เป็นการบอกล่วงหน้าถึงพันธกิจของเทพโมโรไนและพระคัมภีร์มอรมอน³⁰

พระคัมภีร์มอรมอนเป็นจุดศูนย์กลางของการฟื้นฟู มีผู้เขียนได้รับการปกป้องรักษาและส่งมอบภายใต้การกำกับดูแลของพระเจ้าแปด “โดยของประทานและเดชานุภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า”³¹ พระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญาประกอบด้วยการเปิดเผยเพิ่มเติมที่ประทานแก่ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิท โดยผ่านทางท่าน เราได้รับหน้าหนังสือของพระคัมภีร์มากกว่าที่เราได้รับจากศาสดาพยากรณ์ท่านอื่น ๆ ในช่วงเวลาที่โคกเศร่า ท่านกล่าวแก่วิสุทธิชนในเนออู อิลลินอยส์ ว่า “ข้าพเจ้าไม่เคยบอกท่านว่าข้าพเจ้าดีพร้อมแต่ไม่เคยมีความผิดพลาดในการเปิดเผยที่ข้าพเจ้าสอน”³²

ขอให้สมาชิกและผู้สอนศาสนาร่วมกันเชื่อเชิญคนทั้งปวงมาเรียนรู้เรื่องราวของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า พระเยซูคริสต์ และพระภักดีของคุณพระองค์ แต่ละคนที่มีข้อสงสัยควรแสวงหาอย่างจริงจังและสวดอ้อนวอนอย่างแรงกล้าเพื่อทูลขอความมั่นใจว่าสิ่งเหล่านี้เป็นจริง ความจริงจะแสดงให้เห็นประจักษ์โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์³³

ข้าพเจ้าขอบพระทัยพระเจ้าและพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ สำหรับการฟื้นฟูและพลังขับเคลื่อนอันโอฬารแห่งความจริงและความชอบธรรมไปทั่วโลก ขอให้เราจับเกลียวคลื่นนี้และทำให้พระบัญชาของเจ้ามีสัมฤทธิ์ผลในการนำพระภักดีของคุณไปให้ “แก่ทุกประชาชาติ ทุกเผ่า ทุกภาษา และทุกชนชาติ”³⁴ ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู โธมัส เอส. มอนสัน “ขอต้อนรับสู่การประชุมใหญ่” *Ensign* หรือ *เสียดินนา*, พ.ศ. 2012, 4-5.
2. ดู 1 เปโตร 3:15.
3. ดู โธมัส เอส. มอนสัน, “การประชุมใหญ่เวียนมาอีกครั้ง,” *เสียดินนา*, พฤษภาคม 2011, หน้า 6.
4. ดู *คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร* (2010), 5.1.
5. เราขอบคุณวิสุทธิชนที่มุ่งมั่นอุทิศตนอย่างจริงจัง พวกเขาพยายามที่จะบริสุทธิ์ยิ่งขึ้น



- พวกเขาพยายาม “สร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าก่อน และสถาปนาความชอบธรรมของพระองค์” (Joseph Smith Translation, Matthew 6:38 [ใน Matthew 6:33, footnote a]).
6. ดู “ครอบครัวสามารถอยู่ด้วยกันชั่ววันรันคร์”, *เพลงสวด* ที่ 148 คำอธิบายเพิ่มเติมอยู่ในหลักคำสอนและพันธสัญญา 132:7, 19.
 7. หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:73
 8. โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:17.
 9. คู ยอห์น 17:3.
 10. คู โมเสส 1:39.
 11. คู มัทธีว 17:11; กิจการ 3:20–21; เอเฟซัส 1:10; 2 นีไฟ 30:8; หลักคำสอนและพันธสัญญา 132:40, 45.
 12. คู 3 นีไฟ 27:13–14, 21; หลักคำสอนและพันธสัญญา 39:6; หลักแห่งความเชื่อ ข้อ 4.
 13. ดู Karl R. Anderson, *The Savior in Kirtland* (2012), 228–43.
 14. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 27:5; คู โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:33 ด้วย.
 15. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 13.
 16. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:2–3; 27:12; 128:20; ดู Larry C. Porter, “Dating the Restoration of the Melchizedek Priesthood,” *Ensign*, June 1979, 4–10 ด้วย.
 17. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 110:11.
 18. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 110:12.
 19. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 110:13–16.
 20. คู แอลมา 42, โดยเฉพาะ ข้อ 8.
 21. คู ตัวอย่าง แอลมา 12:28–30.
 22. คู ตัวอย่างเช่น 1 โครินธ์ 15:22; แอลมา 34:9.
 23. คู อีสยาห์ 2:2.
 24. อีสยาห์ 29:14.
 25. คู ปฐมกาล 14:18–20; มาลาคี 3:8–10; หลักคำสอนและพันธสัญญา 119–120.
 26. คู ปฐมกาล 14:18; สดุดี 110:4; คู แอลมา 13:14–18; หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:14–22 ด้วย.
 27. คู เอเสเคียล 37:16, 19; หลักคำสอนและพันธสัญญา 27:5.
 28. คู 1 โครินธ์ 15:29; หลักคำสอนและพันธสัญญา 128.
 29. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 137:7; 138:31–34.
 30. วิวรณ์ 14:6; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 133:36–39 ด้วย.
 31. หน้าชื่อเรื่องของพระคัมภีร์มอรมอน เขียนโดย โมโรไน; หลักคำสอนและพันธสัญญา 135:3.
 32. *คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ* (2007), 561.
 33. คู โมโรไน 10:4–5.
 34. วิวรณ์ 14:6; คู 1 นีไฟ 19:17; หลักคำสอนและพันธสัญญา 133:37 ด้วย.



โดยเอลเดอร์โรเบิร์ต คี. เฮลต์ แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

จงยืนอย่างมั่นคง ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์

ยืนหยัดอย่างมั่นคงในการเชื่อฟังหลักคำสอนของพระผู้เป็นเจ้า เราขึ้นอยู่กับสถานที่ศักดิ์สิทธิ์เพราะหลักคำสอนของพระองค์ศักดิ์สิทธิ์และจะไม่เปลี่ยนแปลง

พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติที่ได้ได้อยู่ร่วมกับผู้ดำรงฐานะปุโรหิตหลวงของพระผู้เป็นเจ้า เรากำลังอยู่ในยุคสุดท้าย ใน “เวลาที่นำกลัว”¹ ในฐานะผู้ดำรงฐานะปุโรหิต เรามีความรับผิดชอบที่จะยืนอย่างมั่นคงด้วยใจแห่งศรัทธาด้านลูกศรเพลิงของปฏิปักษ์ เราเป็นแบบอย่างให้แก่โลก ปกป้องสิทธิเสรีภาพที่พระผู้เป็นเจ้าประทานมาโดยไม่อาจแบ่งแยก เราคุ้มครองป้องกันบ้านและครอบครัวของเรา

เมื่อข้าพเจ้าอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ข้าพเจ้ากลับมาจากการแข่งขันนอกเมืองกับทีมเบสบอลครั้งแรก คุณพ่อสังเกตเห็นว่าข้าพเจ้าไปพบเห็นภาษาและพฤติกรรมไม่สอดคล้องกับมาตรฐานพระกิตติคุณระหว่งนั่งรถทางไกลกลับบ้าน โดยที่เป็นจิตกรรมืออาชีพ ท่านนั่งลงและวาดรูปอัศวิน—นักรบผู้สามารถปกป้องคุ้มครองปราสาทและอาณาจักร

ขณะที่ท่านวาดภาพและอ่านจากพระคัมภีร์ ข้าพเจ้าเรียนรู้วิธีที่จะเป็นผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่ซื่อสัตย์—ปกป้องคุ้มครองอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า ถ้อยคำของอัครสาวกเปาโล

เป็นแนวทางให้ข้าพเจ้าดังนี้

“เพราะเหตุนี้จึงรับยุทธภณที่ทั้งชุดของพระเจ้าไว้เพื่อท่านจะสามารถต่อสู้ในวันชั่วร้ายนั้น และเมื่อทำทุกอย่างแล้วจะยังยืนหยัด อยู่นได้”

“เพราะฉะนั้นจงยืนหยัดไว้ เอาความจริงคาดเอาความชอบธรรมเป็นเกราะป้องกันอก”

“และเอาความพรั่งพร้อมในการประกาศข่าวประเสริฐแห่งสันติสุขมาสวมเป็นรองเท้า”

“และพร้อมทั้งสิ่งทั้งหมดนี้ จงเอาความเชื่อเป็นโล่ ด้วยโล่นี้พวกท่านจะสามารถดับลูกศรเพลิงทั้งหมดของมารร้าย”

“จงเอาความรอดเป็นหมวกเหล็กป้องกันศีรษะ และจงถือพระแสงของพระวิญญาณคือพระวจนะของพระเจ้า”²

พี่น้องทั้งหลาย หากเราซื่อสัตย์ในฐานะปุโรหิต ยุทธภณเหล่านี้จะเป็นของประทานแก่เราจากพระผู้เป็นเจ้า เราต้องการยุทธภณเหล่านี้!

ชายหนุ่มทั้งหลาย คุณพ่อและคุณปู่ของท่านไม่เคยเผชิญกับการล่อลวงเหมือนที่ท่านเผชิญอยู่เป็นประจำ ท่านอาศัยอยู่ในยุคสุดท้าย ถ้าคุณพ่อของท่านต้องการปัญหา เขา

ต้องออกไปหามัน แต่ไม่มีอีกแล้ว! ทุกวันนี้ การล่อลวงมาหาท่านเอง! โปรดจำไว้! ซาตานปรารถนาจะได้เจ้าและ “บาปก็อยู่ที่ประตู”³ ท่านจะต้านทานกลยุทธ์ที่ก้าวร้าวของเขาได้อย่างไร จงสวมยุทธภรณ์ที่ทั้งชุดของพระเจ้าเป็นเจ้า

ข้าพเจ้าจะสอนท่านจากอีกประสบการณ์หนึ่งของชีวิตข้าพเจ้า:

ในเดือนมกราคมปี 1982 ข้าพเจ้าพูดในการให้ข้อคิดทางวิญญาณของมหาวิทยาลัยบิวายยูทีโพรโว ยูทาห์ ข้าพเจ้าเชื่อเชิญนักศึกษาให้นึกภาพว่าศาสนจักรอยู่ฝั่งหนึ่งของแท่นพูด ตรงนี้ และโลกก็อยู่แค่หนึ่งหรือสองฟุตออกไปอีกฝั่งหนึ่ง นี่หมายถึง “ระยะทางที่สั้นมากระหว่างที่ซึ่งโลกเคยอยู่กับที่ซึ่งมาตรฐานของศาสนจักรเคยอยู่” เมื่อข้าพเจ้าศึกษาอยู่ในวิทยาลัย จากนั้นในอีก 30 ปีต่อมา ข้าพเจ้ายืนอยู่ต่อหน้านักศึกษา ยกมือขึ้นในลักษณะเดียวกันและอธิบายว่า “มาตรฐานของโลกออกไปไกลมาก [มันเดินทางไป ไกลจนมองไม่เห็น] มันดำเนินออกไปไกลมาก ออกไปจาก [ที่นี่และไปรอบโลก] ... สิ่งที่เราและลูกหลานของเราต้องจำไว้คือศาสนจักรยังอยู่คงที่ [ศาสนจักรยังอยู่ตรงนี้ ทว่า] โลกจะหมุนต่อไป—ช่องว่าง [กำลัง] กว้างขึ้น กว้างขึ้น ... ฉะนั้นจงระวังให้มาก หากท่านตัดสินใจกระทำของท่านและมาตรฐานของศาสนจักรตามมาตรฐานที่โลกอยู่และที่ซึ่งโลกกำลังมุ่งหน้าไป ท่านจะพบว่าท่านไม่ได้อยู่ในที่ซึ่งท่านควรอยู่”⁴

ตอนนั้นข้าพเจ้านึกไม่ออกเลยว่าโลกจะหมุนไปไกลและเร็วมากจากพระเจ้าเป็นเจ้า เป็นเรื่องที่เกินกว่าจะเข้าใจได้ แม้มีหลักคำสอน หลักธรรมและพระบัญญัติ แต่มาตรฐานของพระคริสต์และศาสนจักรของพระองค์ไม่เคยเคลื่อนที่เลย ดังที่พระองค์ตรัสว่า “ความจริงดำรง อยู่ตลอดกาลและตลอดไป”⁵ เมื่อเราเข้าใจและยอมรับหลักธรรมนี้ เราพร้อมที่จะเผชิญกับความกดดันทางสังคม การเยาะเย้ย และแม้แต่การกีดกันทางความเชื่อซึ่งจะมาจากโลกและจากบางคนที่เรียกตนเองว่าเพื่อน เราเกือบทุกคนรู้จักใครสักคนที่อาจบอก ว่า “ถ้าคุณอยากเป็นเพื่อนกับผม คุณจะต้องยอมรับค่านิยมของผม” เพื่อนแท้ไม่ขอให้เราเลือกกระหว่างพระกิตติคุณกับมิตรภาพของเขา ขออภัยด้วยคำของเปาโลที่กล่าวว่า “จง



อย่าเกี่ยวข้องกับคนพวกนั้น”⁶ เพื่อนแท้เสริมสร้างเราให้อยู่ในทางค้ำแคบและแคบ

การดำรงอยู่ในทางพระกิตติคุณแห่งพันธสัญญา พระบัญญัติ และศาสนพิธีปกป้องเราและเตรียมเราเพื่อทำงานของพระเจ้าเป็นเจ้าในโลกนี้ เมื่อเราเชื่อฟังพระคำแห่งบัญญัติสิทธิเสรีของเราได้รับการคุ้มครองจากสิ่งเสพติด เช่นแอลกอฮอล์ ยาเสพติด และบุหรี่ เมื่อเราจ่ายส่วนสิบ ศึกษาพระคัมภีร์ รับผิดชอบ และการยืนยัน ดำเนินชีวิตโดยมีพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเพื่อนที่ยั่งยืน รับผิดชอบศีลระลึก อย่างมีค่าควร เชื่อฟังกฎแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศ เตรียมตัวรับฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค และทำพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ในพระวิหาร จากนั้นเราก็พร้อมที่จะรับใช้

ในพระวิหารเราเตรียมตัวและให้สัญญาที่จะดำเนินชีวิตตามกฎแห่งการอุทิศถวาย ชายหนุ่มที่มีศักยภาพสามารถดำเนินชีวิตตามกฎนี้ได้โดยรับใช้งานเผยแผ่—จ่ายส่วนสิบจากยี่สิบปีแรกของชีวิตเขาโดยรับใช้พระเจ้าเต็มเวลา การเสียสละนี้เสริมสร้างความเข้มแข็งให้พวกเขามุ่งหน้าต่อไปสู่พันธสัญญาสูงสุดในชีวิต นั่นคือ—สำหรับหลายคน หมายถึงการผนึกในพระวิหาร และเริ่มต้นครอบครัวนิรันดร์

ขณะที่เรารุดหน้าไปตามทางค้ำแคบและแคบ เราสร้างความเข้มแข็งทางวิญญาณที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง—ความเข้มแข็งในการใช้สิทธิเสรีของเราที่จะกระทำด้วยตนเอง ทั้งเยาวชนชายและเยาวชนหญิง การเติบโตนี้

ได้รับการเกื้อกูลเมื่อพวกเขาศึกษาหลักคำสอนและแบ่งปันประจักษ์พยานของพวกเขาผ่านทางหลักสูตรออนไลน์ *จงตามเรามา*

นอกเหนือจากนี้ จงใช้สิทธิ์เสรีของท่าน พัฒนานตนเองเป็นการส่วนตัว เมื่อท่านค้นพบของประทานและพรสวรรค์ของท่าน พึงจำไว้ว่าบิดามารดาและครูสามารถช่วยท่านได้แต่ท่านต้องให้พระวิญญาณทรงนำทางท่าน จงเลือกและปฏิบัติด้วยตนเอง จงสร้างแรงจูงใจจากภายใน จงวางแผนสำหรับชีวิตรวมถึงการศึกษาหรือการฝึกอาชีพ จงค้นหาทักษะและสิ่งที่ท่านชอบ จงทำงานและพึ่งพาตนเองได้ จงตั้งเป้าหมาย จงเอาชนะความผิดพลาดเพิ่มประสบการณ์และทำสิ่งที่ท่านเริ่มต้นไว้ให้สำเร็จ

ระหว่างที่เรามุ่งหน้าต่อไป จงมีส่วนร่วมในกิจกรรมครอบครัว ไควรัม ชั้นเรียน และการรวมสหกิจกรรม จงร่วมชื่นชมความสนุกสนานที่งดงาม โดยผ่านประสบการณ์เหล่านี้

ท่านจะเคารพและชื่นชมกันในของประทานทางวิญญาณ และลักษณะนิรันดร์ที่ส่งเสริมกันของบุตรธิดาพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า

เหนือสิ่งอื่นใด จงมีศรัทธาในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด! จงอย่ากลัว! เมื่อเราดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณอย่างขยันหมั่นเพียร เราจะเข้มแข็งในพระเจ้า ด้วยพลังกำลังของพระองค์ เราสามารถปฏิเสธผู้ต่อต้านพระคริสต์ที่กล่าวว่า “จงกิน, จงดื่ม, และจงรื่นเริงเถิด” เพราะพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า “จะทรงแก้ต่างให้ [ท่าน] แก่การทำบาปเล็กน้อย; ... ก็ไม่มีอันตรายในการนี้ ... เพราะพลังนี้เราก็ตาย”⁷ ด้วยพลังกำลังของพระเจ้าเราสามารถยืนหยัดต่อต้านปรัชญาหรือลัทธิความเชื่อที่ปฏิเสธพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและขัดกับแผนแห่งความสุชนิรันดร์สำหรับบุตรธิดาทุกคนของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า

เราไม่ได้รับอนุญาตให้ต่อรองเงื่อนไขของแผนอันเป็นนิรันดร์นั้น จงนึกถึงพระเยซูผู้ได้

รับมอบหมายหน้าที่ให้สร้างกำแพงเมืองป้องกันนครเยรูซาเล็ม บางคนต้องการให้ท่านลงมาและทิ้งตำแหน่งท่านไปแต่พระเยซูปฏิเสธ ท่านไม่ได้ถือปฏิสัมพันธ์ผู้อื่น ท่านอธิบายอย่างเรียบง่ายว่า “ข้าพเจ้ากำลังทำงานใหญ่ ลงมาไม่ได้ ทำไมจะให้งานหยุดเสีย. . .”⁸

บางครั้งเราเป็นเหมือนสายล่อฟ้าและเราต้อง “รับแรงปะทะ” เพราะเรายึดมั่นในมาตรฐานของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและทำงานของพระองค์ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าเราไม่จำเป็นต้องกลัว หากเรายึดมั่นในหลักคำสอนของพระองค์ เราอาจจะพบกับความเข้าใจผิด การวิพากษ์วิจารณ์ และแม้แต่การใส่ร้ายป้ายสี แต่เราไม่เคยอยู่เดียวดาย พระผู้ช่วยให้รอดของเราทรงถูก “เกลียดชังและถูกปฏิเสธจากมนุษย์”⁹ นี่คือนิยามพิเศษอันศักดิ์สิทธิ์ที่ได้ยื่นเคียงข้างพระองค์!

การยืนอย่างมั่นคงบางครั้งหมายถึงการหลีกเลี่ยงและแม้แต่หลบหนีจากโลก พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “จงไปให้พ้นเจ้าซาตาน”¹⁰ โยเซฟแห่งอียิปต์วิ่งหนีการล่อลวงของภรรยาไปทิฟารี¹¹ ลีไฮทิ้งเยรูซาเล็มไว้เบื้องหลังและพาครอบครัวของท่านเข้าสู่แดนตุรกันดาร์¹²

จงมั่นใจว่าศาสนาดायकरण์ทุกท่านก่อนหน้าเราอย่างมั่นคงในวันเวลาของพวกท่าน นี่ไฟทำงานยากของพระเจ้าทั้ง ๆ ที่ได้รับความทุกข์ทรมานจากซาตานและการข่มเหงจากเลมกับเลมิมเอลพี่ชายของท่าน¹³

อบินาไดเป็นพยานถึงพระคริสต์ท่ามกลางข้อกังขา คำสบประมาทและอันตรายถึงชีวิต¹⁴ นักบวชหนุ่ม 2,000 คนปกป้องครอบครัวของพวกเขาจากผู้ที่ถูกเกลียดชังคุณค่าของพระกิตติคุณ¹⁵

ไมโรไนยกรงแห่งเสรีภาพเพื่อปกป้องรักษาครอบครัว ศาสนา และเสรีภาพของผู้คนของท่าน¹⁶

แซมมิวเอลยืนบนกำแพงเมืองและพยากรณ์ถึงการเสด็จมาของพระคริสต์ ขณะถูกโจมตีด้วยก้อนหินและลูกธนู¹⁷

ท่านศาสนาดायकरण์โยเซฟ สมิทฟื้นฟูพระกิตติคุณของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ผนึกประจักษ์พยานของท่านไว้ด้วยเลือด¹⁸

ผู้บุกเบิกชาวอมอรมอนยืนอย่างมั่นคงในการเผชิญหน้ากับการต่อต้านอันรุนแรงและความยากลำบากเมื่อติดตามศาสนาดायकरण์ในการเดินทางและการตั้งถิ่นฐานครั้งใหญ่



ทางฝั่งตะวันตก

ผู้รับใช้และวิสุทธิชนที่ยิ่งใหญ่เหล่านี้ของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าสามารถยืนอย่างมั่นคงเพราะพวกเขาเชื่อมั่นด้วยกันกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ลองพิจารณาดูว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงยืนอย่างมั่นคงได้อย่างไร:

สมัยที่ยังทรงเป็นเด็กหนุ่ม พระเยซูทรงกระทำภารกิจของพระบิดาอย่างซื่อสัตย์ ทรงสั่งสอนพระกิตติคุณแก่ผู้มีความรู้ในพระวิหาร¹⁹ ตลอดจนการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ พระองค์ทรงบรรลุผลสำเร็จในงานของฐานะปุโรหิต—กล่าวคือ ทรงสอน ทรงรักษา ทรงรับใช้และทรงอวยพรและทรงยกผู้อื่น เมื่อสมควร พระองค์ทรงยืนหยัดอย่างกล้าหาญต่อต้านความชั่วร้าย แม้ทรงชำระพระวิหาร²⁰ พระองค์ทรงยืนหยัดเพื่อความจริงอีกด้วย—ไม่ว่าด้วยคำพูดหรือด้วยความนิ่งอย่างมีศักดิ์ศรี เมื่อพวกหัวหน้าปุโรหิตกล่าวหาพระองค์ต่อหน้าคายาฟาส พระเยซูทรงปฏิเสธอย่างฉลาดและกล้าหาญที่จะตอบโต้ความเท็จและทรงดำรงสันติสุขของพระองค์²¹

ในสวนเกทเสมีนี่ พระผู้ช่วยให้รอดและพระเจ้าผู้ไถ่ของเรามิได้ทรงชะงักจากการตีเมื่อยอันขมขื่นแห่งการชดใช้²² และบนกางเขน พระองค์ทรงทนรับทุกขเวทนาอีกครั้งในการทำตามพระประสงค์ของพระบิดา จนในที่สุดพระองค์ทรงสามารถบอกได้ว่า “สำเร็จแล้ว”²³ พระองค์ทรงอดทนจนกว่าพระชนม์ชีพจะหาไม่ ในการตอบรับการเชื่อฟังโดยสมบูรณ์ และในการยืนอย่างมั่นคงของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระบิดาบนสวรรค์ของเราตรัสว่า “จงดูบุตรที่รักของเรา, ผู้ที่เราพอใจมาก, ในเขาเราแผ่รัศมีภาพนามของเรา”²⁴

พี่น้องชายฐานะปุโรหิตที่รักของข้าพเจ้า ทั้งวัยเยาว์และสูงวัย ขอให้เราสรรเสริญพระนามพระเจ้าผู้เป็นเจ้าโดยการยืนอย่างมั่นคงกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระองค์ทรงพระชนม์ และเรา “ได้รับเรียกด้วยการเรียกอันศักดิ์สิทธิ์”²⁵ เพื่อมีส่วนร่วมในงานของพระองค์ “ดังนั้น, เจ้าจงยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์, และไม่หวั่นไหว”²⁶ ยืนหยัดอย่างมั่นคงในการเชื่อฟังหลักคำสอนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เราอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์เพราะหลักคำสอนของพระองค์



ศักดิ์สิทธิ์และจะไม่เปลี่ยนแปลงท่ามกลางสายลมของสังคมและการเมืองในยุคนี้ ข้าพเจ้าขอกล่าวดังที่อัครสาวกเปาโลกล่าวว่า “ท่านทั้งหลายจงระมัดระวัง จงมั่นคงในความเชื่อ จงเป็นคนกล้าหาญ [และ] จงเข้มแข็ง”²⁷ นี่คือการสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้าเพื่อท่านทั้งหลาย ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. 2 ทิโมธี 3:1.
2. เอเฟซัส 6:13-17; เน้นตัวเอน.
3. โมเสส 5:23.
4. โรเบิร์ต ดี. เฮลส์, “This Is the Way; and There Is None Other Way,” มหาวิทยาลัยบริกัมยังก์ 1981–82 Speeches (1982), 3-4; ค้นหาได้ที่ speeches.byu.edu.
5. หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:39; เน้นตัวเอน.
6. 2 ทิโมธี 3:5.

7. 2 นีไฟ 28:8.
8. เนหะมีย์ 6:3.
9. อิศยาห์ 53:3; โมไซยาห์ 14:3.
10. ลูกา 4:8.
11. คู ปฐมกาล 39:7-12.
12. คู 1 นีไฟ 2.
13. คู, ตัวอย่างเช่น, 1 นีไฟ 18.
14. คูโมไซยาห์ 11-17
15. คูแอลมา 53, 56-58.
16. คูแอลมา 46:11-13.
17. คูฮิลามัน 13-16.
18. คูหลักคำสอนและพันธสัญญา 135.
19. คูลูกา 2:46-49.
20. คู มัทธีว 21:12-13.
21. คู มัทธีว 26:57, 59-63.
22. คูหลักคำสอนและพันธสัญญา 19:16-19.
23. ยอห์น 19:30.
24. 3 นีไฟ 11:7.
25. แอลมา 13:3 คู 2 ทิโมธี 1:9 ด้วย.
26. หลักคำสอนและพันธสัญญา 87:8.
27. 1 โครินธ์ 16:13.



โดยเอ็ลเคอร์แทค อาร์. คอลลิสเคอร์
แห่งฝ่ายประธานโคเวรัมส์วากเจ็ดสิบ

พลังอำนาจของฐานะ ปุโรหิตในเด็กหนุ่ม

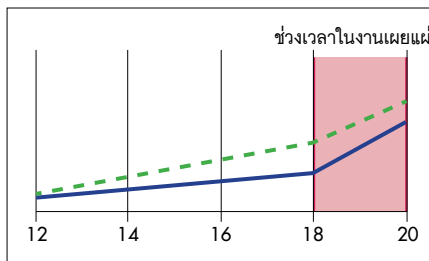
ฐานะปุโรหิตในเด็กหนุ่มก็มีอำนาจมากเทียบเท่ากับฐานะปุโรหิต
ในชายที่เป็นผู้ใหญ่เมื่อกระทำในความชอบธรรม

ในปี 1878 จอร์จ เอฟ. ริชาร์ดส์ คุณตา
ทวดของข้าพเจ้ามีอายุ 17 ปี ท่านได้
รับแต่งตั้งเป็นเอ็ลเคอร์แล้ว ในสมัยนั้น
มีบางกรณีที่เป็นแบบนี้ วันอาทิตย์วันหนึ่ง
คุณแม่ของท่านร้องคร่ำครวญด้วยความเจ็บ
ปวดอย่างรุนแรง เนื่องจากคุณพ่อของท่าน
ไม่อยู่ อธิการและคนอื่น ๆ ได้รับเรียกเพื่อมา
ให้พรเธอ แต่เธอก็ไม่รู้สึกละอายใจ ดังนั้น เธอจึง
หันไปหาจอร์จ ลูกชายของเธอและขอให้เขา
วางมือบนศีรษะเธอ ท่านเขียนในบันทึก
ประจำวันของท่าน “ขณะที่ผมร้องไห้เพราะ
ความเจ็บปวดของคุณแม่และเพราะผม
มีหน้าที่ต้องให้พรท่านซึ่งผมไม่เคยทำมาก่อน
ผมเข้าไปอีกห้องหนึ่งและผมร้องไห้และสวด
อ้อนวอน”

เมื่อท่านตั้งสติได้ ท่านวางมือบนศีรษะเธอ
และให้พรที่เรียบง่ายมากแก่เธอ ท่านบันทึก
ต่อไปว่า “คุณแม่ของผมหยุดคร่ำครวญและ
รู้สึกผ่อนคลายจากทุกข์ของท่านขณะที่มือ
ผมยังคงวางอยู่บนศีรษะของท่าน” จากนั้น
ท่านบันทึกการสังเกตที่เห็นแจ้งลงในสมุด
บันทึกประจำวันของท่าน ท่านบอกว่าท่าน
รู้สึกว่าการสังเกตที่คุณแม่ของท่านไม่ได้รับการ
บรรเทาทุกข์จากพรของอธิการไม่ใช่เพราะ
พระเจ้าไม่ให้เกียรติพรของอธิการแต่เป็น

เพราะพระเจ้าได้ส่งวาทะนี้ไว้สำหรับเด็ก
หนุ่ม เพื่อสอนบทเรียนที่ว่าฐานะปุโรหิตใน
เด็กหนุ่มก็มีอำนาจมากเทียบเท่ากับฐานะ
ปุโรหิตในชายที่เป็นผู้ใหญ่เมื่อกระทำใน
ความชอบธรรม

คืนนี้ข้าพเจ้าอยากจะทำเกี่ยวกับอำนาจ
นั้น แม้ว่าข้าพเจ้าจะอ้างอิงถึงประธานโคเวรัม
ส์คณาจารย์แต่หลักการที่พูดถึงนี้ใช้ได้กับ
เยาวชนของฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนและผู้นำ
ของพวกเขาทุก ๆ ท่าน รวมถึงประธานโคเวรัม
ส์ผู้สอนและผู้ช่วยประธานโคเวรัมส์ปุโรหิตของเรา
ขณะที่ข้าพเจ้ารับใช้ประธานคณะ
เผยแผ่ ข้าพเจ้าสังเกตว่าความเข้มแข็งทาง
วิญญาณและในทักษะการเป็นผู้นำของชาย
หนุ่มในช่วงเวลางานเผยแผ่ของพวกเขาเพิ่ม
ขึ้นอย่างน่าทึ่ง ถ้าเราสามารถวัดคุณสมบัติ
เหล่านี้ตลอดช่วงเวลารัฐฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน



ความรู้สึกทางวิญญาณและความเป็นผู้นำ

และในงานเผยแผ่ของพวกเขาได้ บางทีมัน
อาจดูเหมือนเส้นสีน้ำเงินที่ท่านเห็นในกราฟนี้
ในความคิดของข้าพเจ้า มีปัจจัยสำคัญอย่าง
น้อยสามอย่างที่มีส่วนในการเติบโตอย่าง
มากในช่วงเวลางานเผยแผ่: 1) เราไว้ใจชาย
หนุ่มเหล่านี้มากกว่าที่เคยเป็นมา 2) เรามี
ความคาดหวังสูงแต่เต็มไปด้วยความรักต่อ
พวกเขา และ 3) เราอบรมพวกเขาและอบรม
อีกเพื่อพวกเขาสามารถทำความคาดหวัง
เหล่านั้นให้เกิดสัมฤทธิ์ผลอย่างดีเลิศ

บางคนอาจจะถามอย่างเหมาะสมว่า
“เหตุใดถึงไม่ใช้หลักการเดียวกันนี้กับ
ประธานโคเวรัมส์คณาจารย์” ถ้าเราทำตามนั้น
บางทีการเติบโตจะเริ่มก่อนหน้านั้นมากและ
ดูเหมือนเส้นสีเขียวในกราฟ ข้าพเจ้าขอเวลา
เล็กน้อยที่จะกล่าวถึงหลักการเหล่านี้ว่า
อาจประยุกต์ใช้กับประธานโคเวรัมส์คณาจารย์
ได้อย่างไร

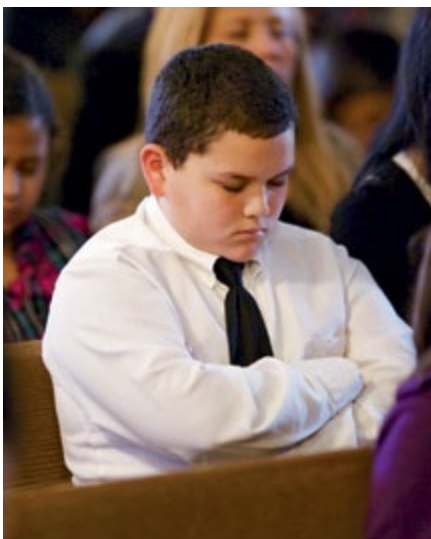
ประการแรก—ความไว้วางใจ เราสามารถ
มอบความไว้วางใจแก่ประธานโคเวรัมส์คณาจารย์
ด้วยความรับผิดชอบที่ยิ่งใหญ่ พระเจ้าทรง
ทำเช่นเดียวกัน—เห็นได้จากการที่พระองค์
ทรงเต็มใจมอบกุญแจให้พวกเขา ซึ่งหมายถึง
ถึงสิทธิในการปกครองและบริหารงานใน
โคเวรัมส์ของพวกเขา โดยที่เห็นได้จากความ
ไว้วางใจนี้ เราเรียกประธานโคเวรัมส์คณาจารย์
ตามการเปิดเผย ไม่ได้เรียกตามอาวุโสหรือ
ปัจจัยที่คล้ายคลึงกันอื่น ๆ ผู้นำทุกท่านใน
ศาสนจักรนี้ซึ่งรวมถึงประธานโคเวรัมส์คณาจารย์
มีสิทธิ์ที่จะรู้และควรรู้ว่าเขาได้รับการเรียก
ตามการเปิดเผย การรับรองนี้ช่วยให้เขาเห็นว่า
พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของไว้วางใจเขาและแต่งตั้งเขา

คุณสมบัติประการที่สองและสามเกี่ยว
เนื่องกันมาก—ความคาดหวังสูงและการอบรม
ที่เกี่ยวข้องกันเพื่อให้พวกเขาเกิดสัมฤทธิ์ผล
ข้าพเจ้าเรียนรู้อันตรายสำคัญในสนามเผยแผ่
ว่าโดยทั่วไป ความพยายามของผู้สอนศาสนา
เพื่อให้เป็นไปตามระดับความคาดหวังของ
ประธานคณะเผยแผ่ไม่เพิ่มขึ้นก็ลดลง และ
เช่นเดียวกันกับประธานโคเวรัมส์คณาจารย์ ถ้า
พวกเขาคาดหวังเพียงแต่นำการประชุมโคเวรัม
ส์และเข้าร่วมการประชุมคณะกรรมกรเยาวชน
ฝ่ายอธิการ พวกเขาจะทำเช่นนั้น แต่ท่าน
ผู้นำทั้งหลายสามารถให้วิสัยทัศน์ที่ยิ่งใหญ่
กว่าแก่พวกเขา—วิสัยทัศน์ของพระเจ้า และ
ทำไม่วิสัยทัศน์ถึงสำคัญมาก เพราะวิสัยทัศน์
ที่เพิ่มขึ้นมาพร้อมกับแรงจูงใจที่เพิ่มขึ้น



สิ่งที่มากับทุกการเรียกในศาสนจักรนี้คือ สิทธิในการรับการเปิดเผย ด้วยเหตุนี้ประธาน โควรัมมัคนายกเหล่านี้จึงต้องรู้ว่าพวกเขามี สิทธิได้รับการเปิดเผยในการเลือกที่ปรึกษา ของพวกเขา สิทธิในการได้รับการเปิดเผย เกี่ยวกับการช่วยผู้หลงหายไปให้รอด และ สิทธิในการได้รับการเปิดเผยเพื่ออบรมสมาชิก ในโควรัมในหน้าที่ของพวกเขา

ผู้นำที่ฉลาดจะสอนประธานโควรัมมัคนายกถึงหลักธรรมเหล่านั้นซึ่งจะเป็นประโยชน์ ในการรับการเปิดเผย เขาสามารถสอนถึงคำ สัญญาอันชัดเจนของพระเจ้า “หากเจ้าจะ ถวาย, เจ้าจะได้รับการเปิดเผยมาเติมการเปิดเผย” (ค.พ. 42:61) พระเจ้าทรงพระเมตตา ที่สุดในการให้การเปิดเผย พระองค์ทรงย้ำเตือนโจเซฟ สมิธและโอลิเวอร์ คาวเดอวรี



มิใช่หรือว่า “บอยเท่าที่เจ้าสอบถาม เจ้าก็ได้ รับคำแนะนำจากพระวิญญาณของเรา.” (ค.พ. 6:14) และก็สามารถเกิดขึ้นกับท่าน ประธานโควรัมมัคนายกเช่นกัน พระเจ้าทรง รักท่านและทรงต้องการเปิดเผยพระคำและ พระประสงค์ของพระองค์แก่ท่าน ท่านนี่ก็ออก ใหม่ว่าพระเจ้าทรงประสบปัญหาที่พระองค์ ไม่สามารถแก้ไขได้ ข้าพเจ้านึกไม่ออกเลย เพราะท่านมีสิทธิในการรับการเปิดเผย พระ องค์ทรงสามารถช่วยท่านแก้ไขปัญหาทุก อย่างที่ท่านมีในฐานะประธานของโควรัม ของท่านหากท่านแสวงหาความช่วยเหลือ จากพระองค์

ท่านผู้นำที่ยอดเยี่ยมทั้งหลายอาจสอน ประธานโควรัมมัคนายกคนนั้นว่าการเปิดเผย ไม่ใช่สิ่งแทนการทำงานหนักและการบ้าน ประธานอายุริงก์เคยถามประธานลิตครั้งหนึ่ง ว่า “ผมจะรับการเปิดเผยได้อย่างไร” ประธาน ลิตตอบว่า “ถ้าท่านอยากได้รับการเปิดเผย จงทำการบ้านของท่าน” ผู้นำที่ฉลาดอาจ สนทนากับประธานโควรัมมัคนายกของเขา เกี่ยวกับการบ้านทางวิญญาณที่เขาต้องทำ ในการเตรียมเลือกที่ปรึกษาของเขา เขาอาจ ต้องถามและตอบคำถามเช่น ใครจะเป็นแบบ อย่างที่ดีที่สามารถเป็นพลังให้เด็กคนอื่นได้ หรือใครจะไวต่อความต้องการของคนที่กำลัง

พบกับการทำทนายพิเศษ

และในที่สุดผู้นำที่ฉลาดคนนี้อาจสอนเขา ให้สังเกตและทำตามการเปิดเผยเมื่อได้รับ เราอาศัยอยู่ในโลกที่ตื่นเต้นและดำเนินไป อย่างเร็วที่ซึ่งแสงสว่างและเสียงดังเป็นเรื่อง ธรรมดา แต่ชายหนุ่มคนนี้ต้องรู้ว่านี่คือทาง ของโลกไม่ใช่ทางของพระเจ้า พระผู้ช่วยให้ รอดประสูติในรางหญ้าในที่ซึ่งไม่มีใครรู้จัก พระองค์ทรงกระทำสิ่งที่สูงส่งและไม่สามารถ เทียบเท่าได้ในสวนเจียบ ๆ แห่งหนึ่ง และโจเซฟได้รับนิมิตแรกในป่าที่เสียสงบ คำตอบ ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้ามาโดยเสียงที่สงบแผ่วเบา —ความรู้สึกถึงสันติและการปลอบโยน เจตคติในการทำดี ความเห็นแจ้ง—บาง ครั้งในรูปแบบของเมล็ดแห่งความคิดเล็ก ๆ ซึ่งถ้าได้รับการดูแลและหล่อเลี้ยง จะสามารถ โตเป็นต้นไม้สูงใหญ่ทางวิญญาณได้ บางครั้ง ความรู้สึกหรือความคิดเหล่านี้อาจทำให้ท่าน ประธานโควรัมมัคนายกเสนอชื่อที่ปรึกษา หรือมอบงานมอบหมายให้กับเยาวชนชายที่ แข็งขันน้อย

หลายปีมาแล้ว ขณะเป็นฝ่ายประธาน สหคต พวกเรารู้สึกว่าต้องเรียกชายที่ดีคน หนึ่งมาเป็นพนักงานสหคต ขณะนั้นเขากำลัง เสนอญัตติการทำทนายในการมาโบสถ์เป็นประจำ อย่างไม่รู้ก็ตามเรารู้ว่าถ้าเขาขอรับการเรียก



นี้ เขาจะทำได้ยอดเยี่ยม

เรามอบหมายการเรียกให้เขา แต่เขาตอบว่า “ไม่ครับ ผมไม่คิดว่าผมจะทำได้”

จากนั้นความคิดหนึ่งก็เข้ามา ข้าพเจ้ากล่าวว่า “ถ้าอย่างนั้นผมว่าสเทคเกิลินเดลคงไม่มีพนักงานสเทค”

เขาตอบอย่างตกใจ “ท่านกำลังพูดถึงอะไร—ท่านต้องมีพนักงานสเทค”

ข้าพเจ้าตอบ “ท่านต้องการให้เราเรียกคนอื่นมารับใช้ เป็นพนักงานสเทคทั้ง ๆ ที่พระเจ้าดลใจเราให้เรียกท่านหรือ”

“ตกลงครับ” เขาตอบ “ผมจะทำ”

และเขาก็ทำจริง ๆ ไม่ใช่มีเพียงชายหลายคนเท่านั้น แต่เด็กหนุ่มจำนวนมากด้วยที่จะตอบรับการเรียกเมื่อพวกเขาเห็นว่าพระเจ้าทรงเรียกพวกเขาและว่าพระเจ้าทรงต้องการพวกเขา

ต่อไปท่านสามารถบอกประธานโควรัมมัคคานายกให้รู้ว่าหนึ่งในความคาดหวังที่พระเจ้ามีให้เขาคือการช่วยเหลือผู้หลงหาย ทั้งสมาชิกที่แข็งขันน้อยและผู้ที่ไม่ใช่สมาชิก พระเจ้าทรงประกาศพระพันธกิจหลักของพระองค์ในประโยคที่ว่า “เพราะว่าบุตรมนุษย์เสด็จมา เพื่อทรงช่วยคนที่หลงหายไปนั้นให้รอด” (มัทธิว 18:11) ถ้าการช่วยผู้หลงหายให้รอดเป็นพระพันธกิจที่สำคัญที่สุดของพระเจ้า ถ้าสิ่งนี้มาเป็นลำดับต้น ๆ ต่อประธานโรมัส เอส. มอนสัน ตามที่เห็นได้จากทั้งชีวิตของท่าน สิ่งนี้จะไม่สำคัญเป็นลำดับต้น ๆ ต่อผู้นำทุกท่านและประธานโควรัมมัคคานายกทุกท่านในศาสนจักรนี้ที่จะทำเหมือนท่าน

หรือทหรือ ในหลักสำคัญของการเป็นผู้นำของเรา ในส่วนสำคัญของการปฏิบัติศาสนกิจของเรา ควรจะกระตือรือร้น ปราศรณอย่างสูง ตั้งใจอย่างแน่วแน่ในการไปช่วยผู้หลงหายและนำพวกเขากลับมา

เด็กหนุ่มคนหนึ่งที่ได้รับการเยี่ยมจากสมาชิกในโควรัมของเขาบอกว่า “วันนี้มีเรื่องน่าแปลกใจเมื่อมีคนกว่า 30 คนมาหาผมที่บ้าน ... ทำให้ผมอยากไปโบสถ์” ยาวชนจะด้านทานความรักและการเอาใจใส่แบบนั้นได้อย่างไร

ข้าพเจ้าตื่นตื่นเมื่อได้ยินเรื่องมากมายของประธานโควรัมมัคคานายกผู้ซึ่งเข้าใจในวิสัยทัศน์และสอนทั้งบทเรียนหรือบางส่วนในการประชุมโควรัมเป็นครั้งคราว หลายสัปดาห์มาแล้วข้าพเจ้าเข้าร่วมชั้นเรียนโควรัมมัคคานายกเด็กชายวัย 12 ปีสอนบทเรียน 25 นาทีเรื่องการชดใช้ เขาเริ่มโดยถามเพื่อนมัคคานายกของเขาว่าพวกเขาคิดว่าการชดใช้คืออะไร จากนั้นเขาก็แบ่งปันข้อคิดพระคัมภีร์และถามคำถามชวนคิดซึ่งพวกเขาก็ตอบกัน อย่างไรก็ตาม เมื่อตระหนักได้ว่ามีเวลาเหลือมากกว่าบทเรียนที่เหลืออยู่ เขามีสติปัญญาดีมากและอาจได้รับคำแนะนำจากบิดาให้ถามผู้นำที่อยู่ในชั้นเรียนว่าพวกเขาเจอคำถามใดบ้างในงานเผยแผ่ของพวกเขาที่เกี่ยวกับการชดใช้และพวกเขาตอบอย่างไร จากนั้นเขาก็ปิดท้ายด้วยประจักษ์พยานของเขา ข้าพเจ้าฟังด้วยความตะลึง ข้าพเจ้าคิดกับตัวเองว่า “ผมนึกไม่ออกเลยว่าเคยสอนส่วนสำคัญใน

บทเรียนเมื่อผมเป็นเยาวชนในฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน” เราสามารถเพิ่มระดับความคาดหวังและวิสัยทัศน์สำหรับเยาวชนเหล่านี้และพวกเขาจะตอบรับ

ท่านที่เป็นผู้นำทั้งหลายเพิ่มพลังให้ประธานโควรัมมัคคานายกเหล่านี้ได้ดีที่สุดเมื่อท่านปล่อยให้พวกเขาไปและท่านถอยมาอยู่ข้างหลัง ท่านขยายการเรียกได้ดีที่สุดไม่ใช่เมื่อท่านสอนบทเรียนดีเยี่ยมแต่เมื่อท่านช่วยพวกเขาให้สอนบทเรียนดีเยี่ยม ไม่ใช่เมื่อท่านช่วยคนคนหนึ่งให้รอดแต่เมื่อท่านช่วยพวกเขาให้ทำเช่นนั้น

มีคำกล่าวโบราณว่า จงอย่าตายโดยที่ยังมีตนตรึงอยู่ในตัวคุณ ความหมายเดียวกันข้าพเจ้าจะบอกท่านที่เป็นผู้นำผู้ใหญ่ทั้งหลาย จงอย่าถูกปลดโดยที่ยังมีทักษะการเป็นผู้นำอยู่ในตัวท่าน จงสอนเยาวชนของเราในทุกโอกาส จงสอนพวกเขาวิธีเตรียมวาระการประชุม วิธีนำการประชุมด้วยความภาคภูมิใจและอบอุ่น วิธีช่วยคนคนหนึ่งให้รอด วิธีเตรียมและสอนบทเรียนที่ให้แรงบันดาลใจ และวิธีได้รับการเปิดเผย สิ่งที่จะวัดความสำเร็จของท่าน—มรดกแห่งการเป็นผู้นำและความเข้มแข็งทางวิญญาณที่ท่านทิ้งให้ฝังรากลึกในใจและความคิดของเด็กหนุ่มเหล่านี้

ถ้าท่านซึ่งเป็นประธานโควรัมมัคคานายกขยายการเรียกของท่าน ท่านจะเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้าเป็นเจ้าแม่ขณะนี้ เพราะฐานะปุโรหิตในเด็กหนุ่มนั้นก็มีความมากเทียบเท่ากับฐานะปุโรหิตในชายคนหนึ่งเมื่อกระทำด้วยความชอบธรรม และจากนั้นเมื่อท่านทำพันธสัญญาพระวิหารและเป็นผู้สอนศาสนาและผู้นำศาสนจักรในอนาคต ท่านจะรู้ว่าจะรับการเปิดเผยได้อย่างไร จะช่วยคนคนหนึ่งให้รอดได้อย่างไร และจะสอนหลักคำสอนของอาณาจักรด้วยพลังอำนาจและสิทธิอำนาจได้อย่างไร จากนั้นท่านจะเป็นเยาวชนแห่งสิทธิกำเนิดอันสูงส่ง ทั้งหมดนี้ข้าพเจ้าเป็นพยานในพระนามของพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระเจ้าผู้ไถ่ของโลก เอเมน ■

อ้างอิง

1. ใน เสนีย์ บี. อายริงก์, “Waiting upon the Lord” ใน Brigham Young University 1990–91 Devotional and Fireside Speeches (1991), 17.



โดยเควิน แอล. เบค
ประธานเยาวชนชายสามัญ

หน้าที่ศักดิ์สิทธิ์ของท่านในการปฏิบัติศาสนกิจ

ท่านได้รับพลัง สิทธิอำนาจ และหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ในการปฏิบัติศาสนกิจ
ทันทีที่ท่านรับการแต่งตั้งฐานะปุโรหิต

ปิตีแห่งการปฏิบัติศาสนกิจ

เยาวชนชายผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน ท่านเป็นบุตรที่รักของพระเจ้า และพระองค์ทรงมีงานยิ่งใหญ่ให้ท่านทำ เพื่อให้งานนี้บรรลุเป้าหมายท่านต้องทำหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ของท่านในการปฏิบัติศาสนกิจแก่ผู้อื่นให้เกิดสัมฤทธิ์ผล¹

ท่านรู้ไหมว่าการปฏิบัติศาสนกิจหมายถึงอะไร ขอให้ท่านคิดถึงคำถามนี้ขณะที่ข้าพเจ้าเล่าเรื่องเด็กหญิงคนหนึ่งชื่อไชย์ จอห์นสันให้ท่านฟัง

เมื่อไชย์เริ่มเรียนชั้นมัธยมปลายปีที่แล้ว เธอกลายเป็นเหยื่อของการข่มขู่รังแกที่โหดร้ายและไร้จิตสำนึก เธอถูกทำร้าย ถูกผลัก และถูกล้อเลียนขณะเดินไปห้องเรียน—นักเรียนบางคนถึงกับขว้างขยะใส่เธอ ท่านคงเคยเห็นคนที่ถูกรังแกแบบนี้ในโรงเรียนของท่านเช่นกัน

สำหรับคนจำนวนมากมาย ช่วงวัยรุ่นเป็นเวลาแห่งความโดดเดี่ยวและหวาดกลัว แต่ต้องไม่เป็นเช่นนั้น โชคดีของไชย์ที่มีเยาวชนชายในโรงเรียนของเธอที่เข้าใจถึงความหมายของการปฏิบัติศาสนกิจ

คุณแม่ของไชย์ขอให้ครูที่โรงเรียนช่วยหยุดการข่มขู่รังแกแต่ก็ไร้ผล เธอจึงติดต่อกับคาร์สัน โจนส์ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน ซึ่งเล่นเป็นกองหลังของทีมฟุตบอลและขอให้เขาช่วยค้นหาว่าใครเป็นคนรังแก

คาร์สันตกลงช่วยแต่ในใจเขารู้สึกว่าทำได้มากกว่าแค่การระบุคนรังแก พระวิญญูญาณทรงกระซิบบอกเขาว่าต้องช่วยให้ไชย์รู้สึกถึง



ความรัก

คาร์สันชวนเพื่อนร่วมทีมดูแลไชย์กับเขา พวกเขาชวนเธอให้นั่งด้วยกันช่วงอาหารกลางวัน พวกเขาเดินไปห้องเรียนเป็นเพื่อนเพื่อให้แน่ใจว่าเธอปลอดภัย ไม่น่าแปลกใจเลยที่ไม่มีข่มขู่รังแกอีกต่อไปเมื่อไชย์มีเพื่อนสนิทเป็นนักฟุตบอล

ฤดูกาลนี้เป็นที่น่าตื่นเต้นสำหรับทีมฟุตบอล แม้ว่าพวกเขาจะตื่นเต้นกับฤดูกาลแห่งชัยชนะ แต่เยาวชนชายเหล่านี้ก็ได้ลิ้มรสชาติของพวกเขาให้ลงไปหาพวกเขาที่สนามหลังเสร็จการแข่งขัน ไชย์รู้สึกซาบซึ้งและรู้สึกถึงความรัก เธอรู้สึกปลอดภัยและมีความสุข

ทีมฟุตบอลของโรงเรียนคว้าชัยชนะถึงระดับรัฐ แต่บางสิ่งบางอย่างที่สำคัญกว่าการเป็นแชมป์ฟุตบอลเกิดขึ้นที่โรงเรียนของพวกเขา แบบอย่างของเยาวชนเหล่านี้เป็นแรงบันดาลใจแก่นักเรียนคนอื่น ๆ ที่จะยอมรับและเป็นมิตรต่อผู้อื่นมากขึ้น ตอนนั้นพวกเขาปฏิบัติต่อกันด้วยความเมตตาและให้เกียรติกันยิ่งขึ้น

สำนักข่าวแห่งชาติทราบถึงสิ่งที่เยาวชนชายเหล่านี้ทำและบอกเล่าเรื่องราวของพวกเขาไปทั่วประเทศ สิ่งนี้เริ่มจากความพยายามรับใช้คน ๆ หนึ่งเป็นแรงบันดาลใจให้คนอื่นนับพันปฏิบัติตาม

คุณแม่ของไชย์เรียกเยาวชนชายเหล่านี้ว่า “เหล่าเทพเจ้าแลง” คาร์สันและเพื่อน ๆ ของเขาไม่มีอะไรที่จะบอกว่าไชย์เป็นพรแก่ชีวิตของพวกเขามากกว่าที่พวกเขาเป็นพรแก่เธอ สิ่งนี้เกิดขึ้นเมื่อท่านไม่นึกถึงตนเองในการรับใช้



หมายถึงการรักและดูแลผู้อื่น หมายถึงการเอาใจใส่ต่อความต้องการทางกายและทางวิญญาณของพวกเขา กล่าวง่าย ๆ คือการทำสิ่งที่พระเจ้าช่วยให้รอดจะทรงทำหากพระองค์ทรงอยู่ที่นี้

ครอบครัวของท่าน

เริ่มต้นภายในบ้านของท่านเอง นี่คือนสถานที่ที่ท่านจะสามารถปฏิบัติการใช้ที่สำคัญที่สุด⁶

ท่านอยากจะลองทำการทดลองที่น่าสนใจใหม่ ครั้งต่อไปที่มารดาของท่านขอให้ช่วยทำงานบ้านลองพูดประโยคที่ท่านเองนี้ดู “ขอบคุณครับคุณแม่ที่ขอให้ผมช่วย ผมยินดีช่วยครับ” แล้วดูปฏิกิริยาของท่าน ท่านบางคนอาจต้องกลับไปทบทวนทักษะการปฐมพยาบาลเบื้องต้นก่อนทดลองเรื่องนี้ ท่านอาจทำให้คุณแม่ช็อกได้ แล้วหลังจากที่ท่านช่วยท่านให้ฟื้นแล้วท่านจะพบว่าสัมพันธ์ภาพระหว่างท่านกับคุณแม่จะดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัดและจะเพิ่มพูนพระวิญญาณภายในบ้านของท่าน

นั่นเป็นเพียงวิธีหนึ่งที่จะรับใช้ครอบครัวของท่าน มีอีกมากมายหลายวิธี ท่านรับใช้เมื่อท่านพูดจาไพเราะต่อสมาชิกครอบครัว ท่านรับใช้เมื่อท่านปฏิบัติต่อพี่น้องของท่านดังเพื่อนสนิท

บางทีที่สำคัญที่สุด ท่านรับใช้เมื่อท่านช่วยคุณพ่อในการทำหน้าที่ของท่านในฐานะผู้นำทางวิญญาณในบ้าน จงมอบการสนับสนุนและกำลังใจอย่างเต็มที่ในการสังสรรค์ครอบครัว การสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว การศึกษาพระคัมภีร์เป็นครอบครัว ทำส่วนของท่านเพื่อให้แน่ใจว่าพระวิญญาณสถิตในบ้านของท่าน การทำอย่างนี้จะเพิ่มความเข้มแข็งในบทบาทของบิดาของท่านและเตรียมท่านให้เป็นบิดาในวันหนึ่ง หากท่านไม่มีบิดาในบ้าน ความรับผิดชอบของท่านในการรับใช้ครอบครัวนั้นก็มีความจำเป็นยิ่งขึ้น

โครัมของท่าน

ท่านมีหน้าที่รับใช้โครัมของท่านด้วยฐานะปุโรหิตกำลังขยายออกไปทั่วโลก ท่านหลายคนกำลังเอาใจใส่การเรียกจากประธานมอนสันให้ออกไปช่วยผู้อื่นให้รอดจำนวนฐานะปุโรหิตแห่งอารอนที่แข่งขันใน

ผู้อื่น—ท่านจะค้นพบตนเอง² ท่านจะเปลี่ยนแปลงเติบโตในวิถีทางที่เป็นไปไม่ได้โดยวิธีอื่นเยาวชนชายเหล่านี้รู้สึกถึงความปิดบังการปฏิบัติศาสนกิจและยังคงมองหาโอกาสที่จะเป็นพรแก่ผู้อื่น พวกเขากระตือรือร้นที่จะออกไปปฏิบัติศาสนกิจในอีกไม่กี่เดือนเพื่อรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา³

ความต้องการและหน้าที่

มีคนอย่างไร้ชัย จอห์นสันเป็นพัน ๆ คนทั่วโลก—ที่ต้องการรู้สึกถึงความรักของพระบิดาบนสวรรค์ พวกเขาอยู่ในโรงเรียน ในโครัม และแม้แต่ในครอบครัวของท่าน บางคนเข้ามาในความนึกคิดได้รวดเร็ว บางคนมีความต้องการที่ต้องสังเกต ความเป็นจริงคือทุก ๆ คนที่ท่านรู้จักสามารถได้รับพรทางใดทางหนึ่งจากการรับใช้ของท่าน พระเจ้าทรงวางใจ

ท่านที่จะยื่นมือออกไปช่วยเหลือพวกเขา ท่านไม่ต้องเป็นนักกีฬาโด่งดังที่จะรับใช้ผู้อื่น ท่านได้รับพลัง สิทธิอำนาจ และหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ในการปฏิบัติศาสนกิจทันทีที่ท่านรับการแต่งตั้งฐานะปุโรหิต ประธานเจมส์อี. เฟาสท์สอนว่า “ฐานะปุโรหิตเป็นสิทธิอำนาจที่มอบให้มนุษย์เพื่อ *ปฏิบัติศาสนกิจ* ในพระนามของพระเจ้า” “ฐานะปุโรหิตแห่งอารอนถือกฎแห่งหลายแห่งการปฏิบัติของเหล่าเทพ⁵

เมื่อท่านรักลูก ๆ ของพระองค์ พระบิดาบนสวรรค์จะทรงนำท่านและเหล่าเทพจะช่วยเหลือท่าน⁶ ท่านจะได้รับอำนาจอันจะเป็นพรกับชีวิตและช่วยจิตวิญญาณให้รอด

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างของท่านพระองค์ “ไม่ได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติ แต่มาเพื่อปรนนิบัติคนอื่น”⁷ การปรนนิบัติ

วันนี้มีมากกว่าทุกยุคสมัยในประวัติศาสตร์ของศาสนจักร แต่ก็ยังมีฐานะปุโรหิตที่ไม่แข็งขันที่ต้องการทำอยู่

เดือนมิถุนายนปีที่แล้ว เมื่อมีการสร้างสาขาใหม่ในบังคาลอร์ อินเดีย ชายหนุ่มเพียงคนเดียวที่อยู่ในการประชุมฐานะปุโรหิตนั้นเป็นมัคนายกที่เพิ่งได้รับการแต่งตั้งชื่อ แกลลวีน

แกลลวีนพร้อมด้วยประธานเยาวชนชายและประธานสาขาเริ่มโทรศัพท์หาเยาวชนชายที่แข็งขันน้อยและออกไปเยี่ยมพวกเขาที่บ้าน จากนั้นไม่นานแซมูเอลเยาวชนชายคนที่สองก็เริ่มมาโบสถ์อีกครั้ง

ทุกสัปดาห์แกลลวีนและแซมูเอลจะโทรศัพท์ไปหาผู้ที่ไม่ได้เข้าการประชุมโครัมและบอกเล่าสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้ พวกเขายังโทรศัพท์หรือไปเยี่ยมในวันเกิดของเยาวชนชายดังกล่าวด้วย เยาวชนชายที่แข็งขันน้อยกลายเป็นเพื่อนของพวกเขาที่ละคนและเริ่มตอบรับคำเชิญที่จะมากิจกรรมของโครัม เข้าร่วมการประชุมโครัม และออกไปรับใช้ด้วยตนเองในที่สุด วันนี้เยาวชนชายทุกคนในสาขานี้เข้มแข็งในศาสนจักร

พระคัมภีร์สอนว่าโครัมฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนต้องนั่งในสภาและจรรโลงใจ—หรือเสริมสร้างและเพิ่มพลังกำลัง—แก่กันละกัน¹ ท่านจรรโลงใจเมื่อท่านสอนความจริงของพระกิตติคุณ แบ่งปันประสบการณ์ทางวิญ-

ญาณ และแสดงประจักษ์พยาน หลักสูตรของเยาวชนกระตุนปฏิสัมพันธ์เช่นนี้ในการประชุมโครัม แต่นั่นจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อสมาชิกทุกคนในโครัมรู้สึกถึงความรักและความเคารพ การล้อเลียนและเย้าแหย่ต้องไม่มีอยู่ในการประชุมโครัม—โดยเฉพาะเมื่อมีการแบ่งปันความรู้สึกอย่างเปิดเผย ประธานโครัมต้องเป็นผู้นำเพื่อให้แน่ใจว่าการประชุมโครัมต่างเป็นสถานที่ปลอดภัยต่อการมีส่วนร่วมของคุณ

อัครสาวกเปาโลแนะนำว่า “อย่าให้คำเลวร้ายออกจากปากของท่านทั้งหลาย แต่จงกล่าวคำดี ๆ ที่เสริมสร้างและที่เข้ากับความต้องการ เพื่อจะได้เป็นคุณแก่คนที่ได้ยิน”¹⁰

ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตต้องไม่ใช้ภาษาหยาบคายหรือสกปรกเป็นอันขาด พวกเขาต้องไม่ลดค่าหรือทำร้ายผู้อื่น พวกเขาต้องยกย่องและเพิ่มพลังกำลังให้ผู้อื่น นี่เป็นวิธีที่เรียบง่ายและทรงพลังในการรับใช้

ตลอดเวลา

งานแห่งการปฏิบัติศาสนกิจไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะในศาสนพิธี การไปเยี่ยมของผู้สอนประจำบ้าน หรือโครงการรับใช้เป็นครั้งคราวเท่านั้น เราเป็นชายผู้ดำรงฐานะปุโรหิตตลอดเวลา—ไม่ใช่เฉพาะวันอาทิตย์และไม่ใช่เพียงขณะที่เราสวมเสื้อสีขาวและผูกเนคไทเท่านั้น เรามีหน้าที่รับใช้ในทุกหนแห่งที่เราอยู่ การปฏิบัติศาสนกิจไม่ได้เป็นเพียงสิ่งที่เราทำ—

แต่เป็นตัวกำหนดว่าเราเป็นใคร

รับใช้ทุกวัน โอกาสมีอยู่รอบตัวท่าน มองหาโอกาสนั้น ทูลขอพระเจ้าให้ทรงช่วยให้ท่านมองเห็น ท่านจะพบว่าส่วนใหญ่งานกระทำที่จริงใจเล็ก ๆ น้อย ๆ นั้นเองที่ช่วยผู้อื่นให้มาเป็นผู้ติดตามของพระเยซูคริสต์¹¹

เมื่อท่านเพียรพยายามที่จะมีค่าควรต่อพระวิญญานท่านจะรู้ถึงความนึกคิดและความรู้สึกในการกระตุนเตือนให้รับใช้ เมื่อท่านทำตามการกระตุนเตือนเหล่านี้ท่านจะได้รับใช้มากขึ้น และโอกาสและความสามารถในการรับใช้ของท่านจะเพิ่มพูนและขยายออก ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตหนุ่มของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าท่านได้รับสิทธิอำนาจและพลังแห่งฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนอันสูงส่งที่จะปฏิบัติศาสนกิจในพระนามของพระเจ้าเป็นเจ้า

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าเมื่อท่านทำเช่นนั้นท่านจะเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้าเป็นเจ้าที่จะช่วยเหลือผู้อื่น ชีวิตของท่านจะดีขึ้นและมีความหมายยิ่งขึ้น ท่านจะพบความเข้มแข็งที่ยิ่งใหญ่ขึ้นต่อการต้านทานสิ่งชั่วร้าย ท่านจะพบความสุขที่แท้จริง—ในแบบที่ผู้ติดตามที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์จะรู้จักเท่านั้น

ขอให้ท่านพบความปิติจากการทำหน้าที่ศักดิ์สิทธิ์ของท่านในการปฏิบัติศาสนกิจให้เกิดสัมฤทธิ์ผล ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:111
2. ดู มาระโก 8:35
3. ดู Trent Toone, “Kindness of Arizona High School QB Carson Jones and Teammates Has Gone Viral,” Deseret News, Nov. 9, 2012, deseretnews.com/article/865566351/Kindness-of-Arizona-high-school-QB-Carson-Jones-and-teammates-has-gone-viral.html.
4. เจมส์ อี. เฟาสท์, “ข่าวสารถึงหลานชายข้าพเจ้า” *Ensign* หรือ *เสี้ยวสนา*, พ.ศ. 2007, หน้า 68 เน้นด้วยตนเอง
5. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 13.
6. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:88.
7. ดู มัทธิว 20:27-28.
8. ดู *คู่มือเล่ม 2:การบริหารงานศาสนจักร*(2010), 2.4.5.
9. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 107:85.
10. เอเฟซัส 4:29.
11. ดู *คู่มือ 2*, 3.2.3.





โดย ประธานคิเทอร์ เอฟ. อุกท์คอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด

สถานภาพสี่ประการ

ข้าพเจ้าต้องการแนะนำสถานภาพสี่ประการ... ที่อาจช่วยให้เราจดจำได้ถึงบทบาทส่วนตัวของเราในแผนนิรันดรของพระเจ้า และศักยภาพของเราที่เป็นผู้ดำรงฐานะปุโรหิต

พี่น้องและมิตรสหายที่รักของข้าพเจ้า ใจข้าพเจ้าเต็มตื่นด้วยความสำนึกคุณและปีติที่ได้อยู่กับท่าน ขอยกย่องคุณพ่อ คุณแม่ คุณตาทั้งหลายที่พาบุตรหลานมาด้วย ขอแสดงความยินดีกับเยาวชนชายที่เลือกมาอยู่ที่นี่วันนี้ นี่คือนิรันดรสถานที่ซึ่งท่านควรอยู่ ข้าพเจ้าหวังว่าท่านจะรู้สึกถึงความสัมพันธ์ที่รวมเราเป็นหนึ่งเดียว ขอสดอ้อนวอนให้ท่านรู้สึกเป็นส่วนหนึ่ง พบความช่วยเหลือและมิตรภาพที่นั่นในบรรดาพี่น้องชายของท่าน

บางครั้งผู้ชายอย่างเราจะบอกอัตลักษณ์ตนเองด้วยสถานภาพ หลายคนในที่นี้มีหลายสถานภาพ แต่ละสถานภาพบ่งบอกถึงสิ่งสำคัญบางอย่างเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของเรา อาทิ บางอย่างอธิบายบทบาทของเราในครอบครัว เช่น บุตร พี่น้อง สามี และ บิดา สถานภาพอื่น ๆ อธิบายอาชีพของเราในโลกนี้ เช่น แพทย์ ทหาร หรือ ช่างฝีมือ และบางสถานภาพอธิบายตำแหน่งของเราในศาสนจักร

วันนี้ข้าพเจ้าต้องการแนะนำสถานภาพสี่ประการที่ข้าพเจ้าเชื่อว่าใช้ได้กับผู้ดำรงฐานะปุโรหิตทั่วโลก—สถานภาพที่อาจช่วยให้เราจดจำได้ถึงบทบาทส่วนตัวของเราในแผนนิรันดรของพระเจ้า และศักยภาพของเราที่เป็นผู้ดำรงฐานะปุโรหิตในศาสนจักร

ของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

บุตรของพระบิดาบนสวรรค์

สถานภาพหนึ่งที่ยินยามเราทุกคนในด้านพื้นฐานสำคัญที่สุดคือ บุตรของพระบิดาบนสวรรค์ ไม่ว่าเราจะเป็นหรือทำสิ่งอื่นใดในชีวิต เราต้องไม่มีลืมนี่ว่าเราเป็นบุตรทางวิญญาณของพระเจ้าอย่างแท้จริง เราเป็นบุตรของพระองค์ก่อนเรามาถึงโลกนี้ และเราจะเป็นบุตรของพระองค์ตลอดไป ความจริงพื้นฐานข้อนี้ควรเปลี่ยนวิธีที่เรามองตนเอง มองพี่น้องของเรา และวิธีที่เราใช้ชีวิต

น่าเสียดายที่ไม่มีใครดำเนินชีวิตได้สมกับสถานภาพนี้ “เพราะว่าทุกคนทำบาป และเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า”¹

บางครั้งอาจน่าท้อใจเมื่อรู้ว่าการเป็นบุตรของพระเจ้าหมายความว่าอย่างไรแต่ยังบรรลุถึงจุดนั้นไม่ได้ ปฏิบัติข้มักจะหาประโยชน์จากความรู้สึกเช่นนี้ ซาตานอยากให้ท่านนิยามตนเองด้วยบาปแทนที่จะนิยามด้วยศักยภาพอันสูงส่งของท่าน พี่น้องชายจงอย่าฟังเขา

เราทุกคนต่างเคยเห็นเด็กเล็กหัดเดิน เด็กก้าวเตาะเตาะที่ละน้อย เด็กหกล้ม เราดูด้วยความพยายามเช่นนั้นหรือไม่ ไม่เลย บิดาเช่นใดเล่าจะลงโทษเด็กเล็กที่เดินเตาะเตาะ

เราให้กำลังใจ เราประบมือ และเราชมเชย เพราะด้วยก้าวเล็ก ๆ ทุกก้าว เด็กน้อยกำลังเป็นเหมือนบิดามารดามากขึ้น

บัดนี้พี่น้องทั้งหลาย เมื่อเทียบกับความดีพร้อมของพระเจ้าเป็นเจ้าของ มนุษย์เราแทบไม่ต่างจากเด็กเล็กซุ่มซ่ามแก๊ง แต่พระบิดาบนสวรรค์ผู้เปี่ยมด้วยรักทรงต้องการให้เราเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น และนั่นจึงเป็นเป้าหมายนิรันดรของเราเช่นกัน พระเจ้าเป็นเจ้าของเจ้าข้าพระเจ้าที่ว่าเราไม่ได้ไปถึงจุดนั้นโดยทันที แต่เราก้าวไปที่ละก้าว

ข้าพเจ้าไม่เชื่อในพระเจ้าที่วางกฎและบัญญัติไว้เพียงเพื่อให้เราล้มเหลว เพื่อจะได้ลงโทษเรา ข้าพเจ้าเชื่อในพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักความห่วงใยผู้ทรงชื่นชมยินดีทุกครั้งที่เราพยายามเป็นอย่างภาคภูมิใจและเดินไปหาพระองค์ แม้ในยามที่เราสะดุด พระองค์ทรงกระตุนใจไม่ให้เราท้อแท้—ไม่เหยื่อมแพ้หรือหลบหนีนางรับใช้ในส่วนของเรา—แต่ให้รวบรวมความกล้า ค้นหาศรัทธา และพยายามต่อไป

พระบิดาในสวรรค์ทรงเป็นพี่เลี้ยงให้บุตรธิดาของพระองค์ และมักส่งความช่วยเหลือมาให้อย่างเงียบ ๆ แก่ผู้ปรารถนาจะติดตามพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดด้วยศรัทธา

สานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์

สิ่งนั้นนำไปสู่สถานภาพต่อไปที่เราทุกคนมีเหมือนกัน นั่นคือ ทุกคนที่ติดตามพระคริสต์ด้วยความตั้งใจจริงเรียกว่า สานุศิษย์ ของพระองค์ แม้จะทราบดีว่าไม่มีใครดีพร้อม แต่เราไม่ใช่ข้อเท็จจริงนั้นมาเป็นข้ออ้างเพื่อลดความคาดหวังจากเรา เพื่อดำเนินชีวิตต่ำกว่าเอกลักษณ์ เพื่อถ่วงเวลาในการกลับใจ หรือเพื่อปฏิเสธที่จะเติบโตไปสู่การเป็นผู้ติดตามที่ดีขึ้น สมบูรณ์แบบมากขึ้น และบริสุทธิ์มากขึ้นของพระอาจารย์และองค์วิชาชั้นของเรา

พี่น้องระลึกว่าศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายมิได้จัดตั้งขึ้นเพื่อชายและหญิงที่ดีพร้อมหรือปลอดภัยจากอิทธิพลล่อลวงในความเป็นมนุษย์—แต่จัดตั้งขึ้นมาเพื่อคนเช่นท่านกับข้าพเจ้า และตั้งอยู่บนศิวาของพระเจ้าผู้ไถ่ของเรา พระเจ้าพระเจ้า-

เยซูคริสต์² โดยผ่านการชดใช้ของพระองค์ เราสะอาดได้และมาเป็น “พลเมือง... [ใน] ครอบครัวของพระเจ้า”³

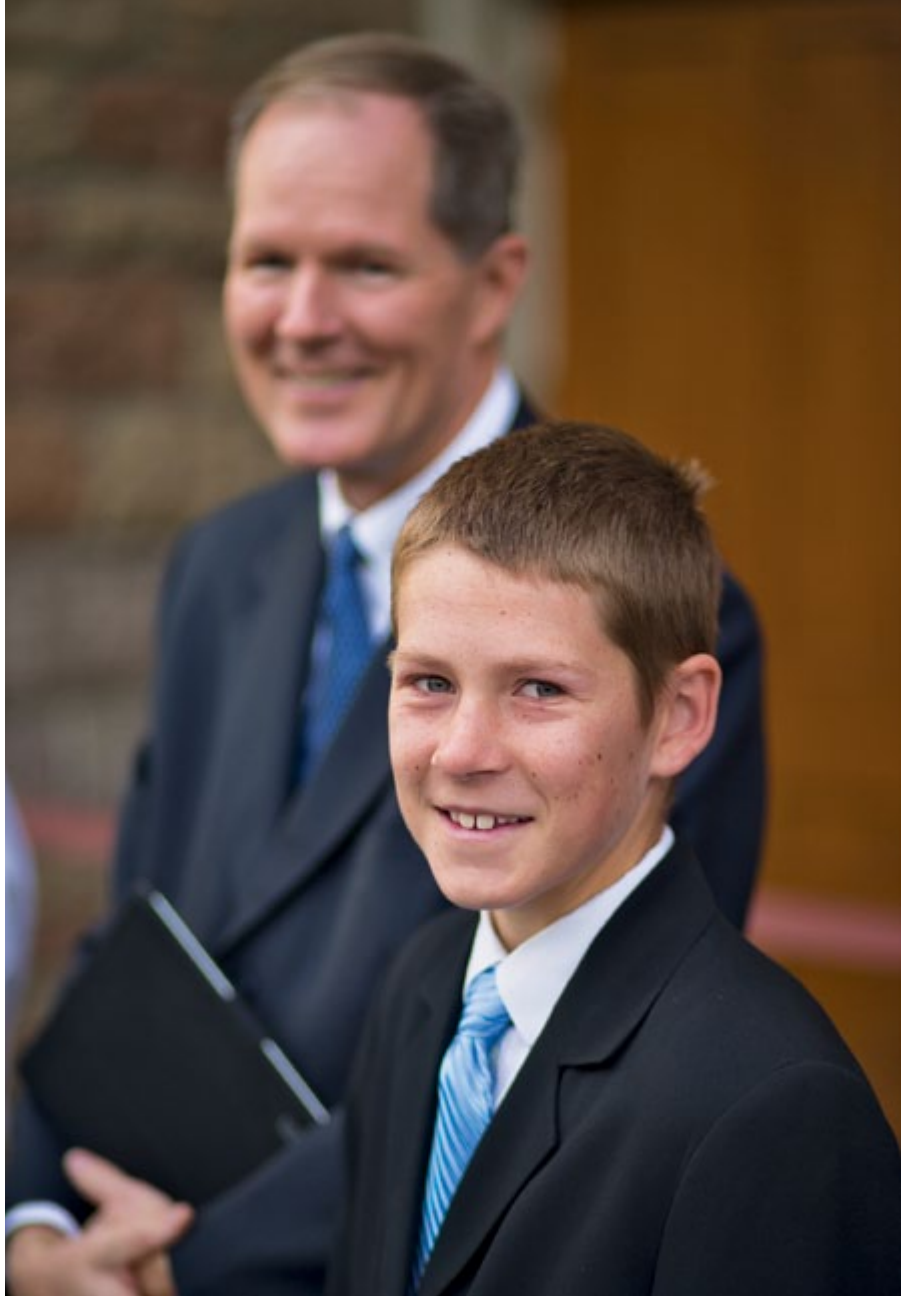
หากปราศจากการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ ชีวิตย่อมเป็นทางตันที่ไร้ความหวังหรืออนาคต แต่ด้วยการชดใช้ ชีวิตจึงเป็นเส้นทางสร้างแรงบันดาลใจที่ส่งเสริมการเติบโตและพัฒนาการ อันนำไปสู่ชีวิตนิรันดร์ในที่ประทับของพระบิดา บนสวรรค์

ถึงแม้ว่าการชดใช้จะมีไว้เพื่อช่วยให้เราทุกคนเป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้น แต่ไม่ได้หมายความว่ามิไว้เพื่อทำให้เราทุกคนเป็นเหมือนกัน บางครั้งเราสับสนระหว่างความแตกต่างในบุคลิกภาพกับบาป แม้บางครั้งกับคิดแบบผิด ๆ ว่าเพราะคนอื่นต่างจากเรา ย่อมหมายความว่าพวกเขาไม่เป็นที่พอพระทัยต่อพระผู้เป็นเจ้า ความคิดเช่นนี้ทำให้บางคนเชื่อว่าศาสนจักรต้องการสร้างสมาชิกทุกคนจากแม่พิมพ์เดียวกัน—ที่สอนให้แต่ละคนมอง รู้สึก คิด และปฏิบัติเหมือนกันหมด ความคิดนี้ขัดกับพระอัจฉริยภาพของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงสร้างมนุษย์ทุกคนให้ต่างจากพี่น้องของตน ให้บุตรทุกคนต่างจากบิดาของตน แม้กระทั่งฝาแฝดจากไข่ใบเดียวกันก็ยังต่างกัน ในบุคลิกภาพและอัตลักษณ์ทางวิญญาณ

นอกจากนี้ยังขัดกับเจตนารมณ์และจุดประสงค์ของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ ซึ่งยอมรับและปกป้องสิทธิ์เสรีทางศีลธรรมของบุตรธิดาทุกคนของพระผู้เป็นเจ้า—พร้อมด้วยผลทั้งหลายทั้งปวงที่เกิดขึ้น ในฐานะศาสนิกษย์ของพระเยซูคริสต์ เราเป็นหนึ่งในเดียวในประจักษ์พยานถึงพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูและคำมั่นสัญญาที่จะรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า แต่เรามีความหลากหลายในด้านวัฒนธรรม สังคม และรสนิยมทางการเมือง

ศาสนจักรรุ่งเรืองเมื่อเราใช้ประโยชน์จากความหลากหลายนี้และให้กำลังใจกันที่จะพัฒนาและใช้พรสวรรค์ของเราแยกและเสริมสร้างเพื่อนศาสนิกษย์ด้วยกัน

พี่น้องทั้งหลาย การเป็นศาสนิกษย์เป็นการ



เดินทางติดตามพระผู้ช่วยให้รอดตลอดชีวิต ระหว่างเส้นทางเสมือนหนึ่งจากเบธเลเฮมสู่กลโกธา เราจะมีโอกาสมากมายให้ทั้งการเดินทางของเรา บางครั้งจะดูเหมือนว่าเส้นทางนั้นเรียกร้องมากกว่าที่คิด แต่เมื่อเป็นบุรุษแห่งฐานะปุโรหิต เราต้องกล้าหาญที่จะติดตามพระผู้ไถ่ แม้อูเหมือนว่ากางเขนของเราจะหนักเกินทน

ทุกอย่างก้าวที่เราเดินทางตามพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า อาจมีสิ่งเตือนใจว่าเรายังไม่ดีพร้อม แต่ขอให้เราเป็นศาสนิกษย์ที่แน่วแน่และมั่นคง ขอเราอย่ายอมแพ้ ขอให้เราแน่วแน่ต่อพันธสัญญา ขอเราอย่าละสายตา

จากพระผู้วิงวอนแทนและพระผู้ไถ่ของเรา ขณะที่เราเดินทางไปหาพระองค์ที่ละก้าวของความไม่ดีพร้อม

ผู้รักษาจิตวิญญาณ

พี่น้องทั้งหลาย หากเราติดตามพระผู้เป็นเจ้าพระเยซูคริสต์อย่างแท้จริง เราต้องยอมรับสภาพที่สามนี้ **ผู้รักษาจิตวิญญาณ** เราผู้รับการแต่งตั้งเข้าสู่ฐานะปุโรหิตของพระผู้เป็นเจ้าได้รับเรียกให้บำเพ็ญ “การเยียวยา”⁴

เรามีหน้าที่ต้องสร้างเสริม ซ่อมแซม เพิ่มพลัง หนุนใจ และทำให้หายดี งานมอบหมายของเราคือทำตามแบบอย่างของพระผู้ช่วยให้รอดและยื่นมือช่วยเหลือคนทุกข์ยาก

เรา “โคกเศร้ากับคนที่โคกเศร้า. . . และ
ปลอบโยนคนที่ต้องการการปลอบโยน”⁵
เราสมานแผลอันทรมาณ เรา “ช่วยเหลือคน
อ่อนแอ, ยกมือที่อ่อนแรง, และให้กำลังใจ
เขาที่อ่อนล้า”⁶

ในฐานะผู้สอนประจำบ้าน เราเป็นผู้เยี่ยม
เยียว ในฐานะผู้ดำรงฐานะปุโรหิต เราเป็นผู้
เยี่ยมเยียว ในฐานะบิดา บุตร และสามี เรา
ควรเป็นผู้เยี่ยมเยียวที่อุทิศตนและทุ่มเท เมื่อข้าง
หนึ่งเราถือขวดน้ำมันศักดิ์สิทธิ์สำหรับให้พร
คนป่วย มืออีกข้างหนึ่งเราถือก้อนขนมปัง
เพื่อเลี้ยงคนหิวโหย และในใจเราพกพาพระ-
คำอันสงบสุขของพระผู้เป็นเจ้า “ซึ่งรักษาจิต
วิญญาณที่บาดเจ็บ”⁷

นี่คือหน้าที่สำคัญที่สุดอันดับแรกของเรา
ที่เป็นฐานะปุโรหิต—ทั้งสำหรับผู้ดำรงฐานะ
ปุโรหิตแห่งอาโรนและเมลคีเซเดค พระกิตติ-
คุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ไม่ได้
เป็นพรในชีวิตเมื่อเราเชื่อเท่านั้น—แต่เป็นพร
มากยิ่งขึ้นเมื่อเราดำเนินชีวิตตาม ในการ
ประยุกต์ใช้หลักธรรมพระกิตติคุณนั่นเองที่
ทำให้แต่ละคนสุขใจและครอบครัวเข้มแข็ง
ขึ้น นี่คือการปฏิบัติและความรับผิดชอบของ
เราที่จะไม่เพียงพูดสิ่งที่ควรพูดแต่ทำสิ่งที่
ควรทำเช่นกัน

พระผู้ช่วยให้อวดทรงเป็นผู้ทำงานอัศจรรย์
ทรงเป็นผู้รักษาที่ยิ่งใหญ่ ทรงเป็นแบบอย่าง
และความสว่างของเราแม้ในยามมืดสนิท
ทรงแสดงทางที่ถูกต้องแก่เรา

ขอให้เราติดตามพระองค์ ขอให้เราสวม
บทบาทของเราและเป็นผู้รักษาโดยรับใช้
พระผู้เป็นเจ้าและเพื่อนมนุษย์

ทายาทบิวัตินันท์

สถานภาพที่ดีของเราทุกคนนำเรากลับไป
สู่สถานภาพแรกในรายการ ในฐานะบุตร
ของพระบิดาบนสวรรค์ เราเป็น ทายาท ทุก
อย่างที่พระองค์ทรงมี

“พระวิญญาณนั้นเป็นพยานร่วมกับจิต
วิญญาณของเราว่า เราเป็นลูกของพระเจ้า

“และถ้าเราเป็นลูกแล้ว เราก็เป็นทายาท
คือเป็นทายาทของพระเจ้า และเป็นทายาท
ร่วมกับพระคริสต์ เมื่อเราทนทุกข์ทรมาณ
ด้วยกันกับพระองค์ก็เพื่อจะได้ศักดิ์ศรีด้วย
กันกับพระองค์ด้วย”⁸

ลองคิดถึงพี่น้องที่รักของข้าพเจ้า เราเป็น
ทายาทร่วมกับพระคริสต์!

เพราะเหตุนี้จึงสมควรแล้วหรือที่เราหลาย
คนเสียเวลา ความคิด ทรัพย์สิน และ
พลังงานอันมีค่ามากมายไปกับการไขว่คว้า
เกียรติยศชื่อเสียง หรือสิ่งของทางโลก หรือ
ความบันเทิงจากอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ใหม่
ล่าสุดและดีที่สุด

พระเจ้าทรงวางสัญญาศักดิ์สิทธิ์ต่อหน้า
เราว่า “ผู้ใดที่เชื่อสัตย์ต่ออการได้รับฐานะ
ปุโรหิตทั้งสองอย่างนี้. . . และขยายการเรียก
ของพวกเขา. . . ยอมรับเรา, พระเจ้าตรัส; . . .
และคนที่รับเราย่อมรับพระบิดาของเรา; . . .
ฉะนั้นทุกสิ่งที่พระบิดาของเรามีย่อมจะ
ประทานแก่เขา.”⁹

เป็นเรื่องนอกเหนืออำนาจความคิดที่
ข้าพเจ้าจะจินตนาการได้ทั้งหมดเกี่ยวกับ
สัญญานี้ แต่ข้าพเจ้าทราบแน่นอนว่าสัญญานี้
ยิ่งใหญ่ ศักดิ์สิทธิ์ เป็นนิรันดร์ และมีค่าควร
ที่เราจะพยายามอย่างสุดชีวิต

เมื่อรู้เช่นนี้แล้ว เราจะยินยอมรับใช้
พระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ของเราอย่างเต็มที่
และดำเนินชีวิตให้สมกับความรับผิดชอบที่
เรามีในฐานะปุโรหิตของพระผู้เป็นเจ้าได้
อย่างไร

นี่คือการลงแรงอันน่ายกย่องซึ่งจะทำนาย

เราทุกด้านและขยายความสามารถของเรา
อย่างเต็มที่ เราปรารถนาจะเห็นฟ้าสวรรค์
เปิดและเห็นการกระตุ้นเตือนของพระ
วิญญาณศักดิ์สิทธิ์ที่แสดงหนทางแก่เราหรือ
ไม่ หากเป็นเช่นนั้น ขอให้เราหยิบเคียวขึ้น
มาและทุ่มเทให้แก่งานสำคัญนี้—อุดมการณ์
ที่ยิ่งใหญ่กว่าตัวเรามาก!

การรับใช้พระผู้เป็นเจ้าและเพื่อนมนุษย์
จะทำนายเราและเปลี่ยนเราไปสู่สิ่งที่ยิ่งใหญ่
กว่าที่เราจะคาดคิดว่าเป็นไปได้

บางทีท่านอาจคิดว่าตนเองไม่จำเป็น ถูก
มองข้ามหรือไม่เป็นที่ต้องการ คิดว่าท่าน
ไม่ใช่คนสำคัญ

ข้าพเจ้าเสียใจจริง ๆ หากผู้ดำรงฐานะ
ปุโรหิตท่านใดรู้สึกเช่นนี้ ท่านไม่ได้ถูกมอง
ข้ามหรือไม่เป็นที่ต้องการจากพระบิดาบน
สวรรค์อย่างแน่นอน พระองค์ทรงรักท่าน
ข้าพเจ้าบอกท่านด้วยความแน่ใจว่าท่าน
จำเป็นต่อศาสนจักร

ท่านทราบหรือไม่ว่า “พระเจ้าได้ทรงเลือก
ผู้ที่โลกถือว่ามี เพื่อทำให้พวกเรามีปัญญา
อับอาย และได้ทรงเลือกพวกที่โลกถือว่ามี
อ่อนแอ เพื่อทำให้พวกที่แข็งแรงอับอาย”¹⁰

อาจเป็นเรื่องจริงที่เราอ่อนแอ เราอาจจะ
ไม่ชาญฉลาดหรือไม่ยิ่งใหญ่ แต่เมื่อพระผู้
เป็นเจ้าทรงทำงานผ่านเรา ไม่มีใครและไม่มี





อะไรจะมาขัดขวางเราได้¹¹

นั่นคือเหตุผลที่ต้องมีท่าน ท่านกระทำคุณประโยชน์ได้ในลักษณะพิเศษของท่านเอง พระผู้เป็นเจ้าของท่านทรงขยายคุณประโยชน์นั้นได้อย่างทรงพลัง ความสามารถของท่านในการกระทำคุณประโยชน์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการศึกษาในศาสนาจักร โอกาสรับใช้ของท่านไม่มีที่สิ้นสุด หากท่านกำลังรออยู่ริมสนามข้าพเจ้าขอสนับสนุนให้ท่านลงสนาม

อย่ารอให้มีการเรียกบางอย่างก่อนจะเข้ามามีส่วนร่วมเต็มที่ในการสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าของ เมื่อท่านเป็นฐานะปุโรหิตท่านได้รับเรียกมาทำงานแล้ว จงศึกษาพระคำของพระผู้เป็นเจ้าของทุกวัน สวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์ทุกวัน ให้หลักธรรมของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูเป็นส่วนหนึ่งของท่าน น้อมขอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้าของและทูลขอการนำทาง จากนั้นดำเนินชีวิตตามสิ่งที่เรียนรู้อยู่ ในครอบครัวก่อนและและในทุกสถานการณ์ของชีวิตท่านเช่นกัน

ในวงซิมโฟนีของพระคิตกวี ท่านมีส่วนที่

ต้องเล่น—มีโน้ตที่ท่านต้องร้อง ถึงแม้ท่านไม่เล่นไม่ร้อง วงซิมโฟนีจะยังคงดำเนินต่อไปได้แน่นอน แต่ถ้าท่านลุกขึ้นมาช่วยวงประสานเสียง และยอมให้อำนาจของพระผู้เป็นเจ้าของทำงานผ่านท่าน ท่านจะเห็น “หน้าตาสวรรค์” เปิด และพระองค์จะทรง “เทพามาให้ท่านจนไม่มีที่พอรับมัน”¹² จงลุกขึ้นมาสู่ศักยภาพที่แท้จริงของท่านในฐานะบุตรของพระผู้เป็นเจ้าของ และท่านจะเป็นพลังความดีในครอบครัวของท่าน ในบ้านท่าน ในชุมชนของท่าน และในโลกนี้

ในกระบวนการดังกล่าว เมื่อท่าน “เสียชีวิต” ในการรับใช้ผู้อื่น¹³ ท่านจะเติบโตและพัฒนาจน “โตเต็มถึงขนาดความบริบูรณ์ของพระคริสต์”¹⁴ จากนั้นท่านจะพร้อมรับมรดกทุกอย่างของพระบิดาร่วมกับพระคริสต์

ท่านสำคัญต่อพระผู้เป็นเจ้าของ

พี่น้องที่รักทั้งหลาย มิตรสหายของข้าพเจ้า ท่านมีความสำคัญ ท่านเป็นที่รัก ท่านเป็นที่ต้องการ งานนี้เป็นความจริง ฐานะปุโรหิตที่ท่านดำรงอยู่ด้วยสิทธิพิเศษ

เป็นของพระผู้เป็นเจ้าของอย่างแท้จริง

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าเมื่อท่านไตร่ตรองสถานภาพมากมายของผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่มีค่าควร ท่านจะพบลมศักดิ์สิทธิ์หนุนหลังท่าน คอยยกท่านขึ้นสู่มรดกยิ่งใหญ่ที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงสงวนไว้ให้ท่าน ข้าพเจ้าฝากพรนี้และประกัจษ์พยานไว้กับท่าน ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. โรม 3:23
2. ดู ฮีลามัน 5:12.
3. เอเฟซัส 2:19.
4. “พระเจ้าขอข้าตามพระองค์,” เพลงสวด, บทเพลงที่ 106.
5. โมไซยาห์ 18:9.
6. หลักคำสอนและพันธสัญญา 81:5.
7. เจคอบ 2:8.
8. โรม 8:16–17.
9. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:33, 35, 37–38.
10. 1 โครินธ์ 1:27.
11. ดู โรม 8:31.
12. ดู มาลาคี 3:10; 3 นีไฟ 24:10.
13. มัทธีว 16:25.
14. เอเฟซัส 4:13.



โดย **ประธานเฮนรี บี. อายริงก์**
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด

เราเป็นหนึ่งเดียว

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนไม่ว่าเราจะอยู่ที่ใดและไม่ว่าเราจะมีหน้าที่ใดในฐานะปุโรหิตของพระเจ้า เราจะเป็นหนึ่งเดียวกันในอุดมการณ์ในการนำพระกิตติคุณออกไปสู่โลก

พระเจ้าทรงทำให้เห็นอย่างชัดเจนนับจากจุดเริ่มต้นของสมัยการประทานสุดท้ายนี้ว่าเราจะนำพระกิตติคุณออกไปทั่วโลก สิ่งที่พระองค์ตรัสกับผู้ดำรงฐานะปุโรหิตไม่กี่คนในปี 1831 คือสิ่งที่พระองค์ตรัสกับหลายคนในตอนนั้นไม่ว่าเราจะมีอายุเท่าใด มีความสามารถอะไร มีการเรียกใดในศาสนจักร หรืออยู่ที่ใด เราเป็นหนึ่งเดียวกันที่ได้รับเรียกให้ทำงานเพื่อช่วยพระองค์ในการเก็บเกี่ยวจิตวิญญาณ จนกว่าพระองค์จะเสด็จมาอีกครั้ง พระองค์ตรัสกับผู้ทำงานตั้งแต่เริ่มแรกในสวนองุ่นว่า:

“และอนึ่ง, เรากล่าวแก่เจ้า, เราให้บัญญัติข้อหนึ่งแก่เจ้า, ว่ามนุษย์ทุกคน, ทั้งเอลเดอร์, ปุโรหิต, ผู้สอน, และสมาชิกด้วย, จงไปด้วยสุดกำลังของเขา, ด้วยงานแห่งมือตน, เพื่อเตรียมและลุล่วงสิ่งทั้งหลายซึ่งเราบัญญัติ.”

“และให้การสั่งสอนของเจ้าจะเป็นเสียงเตือน, มนุษย์ทุกคนเตือนเพื่อนบ้านของเขา, ในความนุ่มนวลและในความอ่อนโยน.”

“และเจ้าจงออกไปจากบรรดาคนชั่วร้าย. จงรักชาติตนเองให้รอด. เจ้าที่ถือภาษาของพระเจ้าจงสะอาด.”¹

บัดนี้ ท่านที่เป็นสมาชิกฐานะปุโรหิตแห่ง

อาโรนจะเห็นได้ว่าพระบัญชาของพระเจ้า รวมถึงท่าน เพราะท่านรู้ว่าพระเจ้าทรงเตรียมทางอยู่เสมอเพื่อให้รักษาพระบัญญัติของพระองค์ ท่านสามารถคาดหวังได้ว่าพระองค์จะทรงทำสิ่งนั้นให้ท่านแต่ละคน

ข้าพเจ้าขอเล่าให้ท่านฟังถึงวิธีที่พระองค์ทรงทำสิ่งนี้ให้แก่เด็กชายคนหนึ่งผู้ในตอนนั้นดำรงตำแหน่งปุโรหิตในฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน เขาอายุ 16 ปี เขาอาศัยอยู่ในประเทศซึ่งผู้สอนศาสนาเข้าไปถึงครั้งแรกเมื่อหนึ่งปีที่แล้ว พวกเขาได้รับมอบหมายไปยังสองเมืองแต่ไม่ใช่เมืองที่เด็กชายคนนั้นอยู่

เมื่อเขายังเด็กมาก คุณพ่อคุณแม่ของเขาพาเขาไปยูทาห์เพื่อความปลอดภัย ครอบครัวเรียนรู้และรับบัพติศมาจากผู้สอนศาสนา เขาไม่ได้รับบัพติศมาเข้ามาในศาสนจักร เพราะเขาอายุยังไม่ถึงแปดขวบ

คุณพ่อคุณแม่ของเขาเสียชีวิตในอุบัติเหตุ ดังนั้นคุณย่าจึงให้เขากลับไปบ้าน ช้ามมหาสมุทร กลับไปยังเมืองที่เขาเกิด

ในเดือนมีนาคม หนึ่งปีที่แล้ว เขากำลังเดินอยู่บนถนนขณะที่เขารู้สึกว่าเขาควรพูดกับสตรีที่เขาไม่รู้จัก เขาพูดกับเธอในภาษาอังกฤษเท่าที่เขาจำได้ เธอคือพยาบาลที่ประธานคณะเผยแผ่ส่งไปยังเมืองของเขา

เพื่อหาที่พักและโรงพยาบาลให้ผู้สอนศาสนา ผู้จะได้รับมอบหมายให้ไปที่นั่นในอีกไม่นาน เขากับเธอกลายเป็นเพื่อนกันขณะที่พวกเขาคุยกัน เมื่อเธอกลับไปยังสำนักงานใหญ่ของคณะเผยแผ่ เธอบอกผู้สอนศาสนาเกี่ยวกับเขา

เอลเดอร์สองคนแรกมาถึงในเดือนกันยายน 2012 เด็กหนุ่มกำพร้าคนนั้นคือ บัพติศมาแรกของพวกเขาในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เมื่อถึงเดือนมีนาคมของปีนั้นเขาเป็นสมาชิกได้สี่เดือน เขาได้รับการวางมือแต่งตั้งเป็นปุโรหิตในฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนและสามารถบัพติศมาผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสคนที่สองของศาสนจักร เขาเป็นผู้บุกเบิกฐานะปุโรหิตคนแรกที่รวบรวมบุตรธิดาคนอื่น ๆ ของพระบิดาบนสวรรค์ไว้กับเขาเพื่อสถาปนาศาสนจักรในเมืองหนึ่งซึ่งมีผู้คนประมาณ 130,000 คน

ในวันอาทิตย์อีสเตอร์ วันที่ 31 มีนาคม 2013 สมาชิกภาพศาสนจักรที่นั่นเติบโตโดยมีสมาชิกจำนวนมากถึงหกคนในเมืองนั้น เขาเป็นสมาชิกในท้องที่คนเดียวที่เข้าการประชุมในวันอาทิตย์นั้น เขาของเขาดำเนินหน้าแต่เขามุ่งมั่นที่จะอยู่ที่นั่น เขาสวดอ้อนวอนว่าเขาจะสามารถเดินไปโบสถ์ได้ และเขาก็อยู่ที่นั่น เขาวิ่งไล่ละเลิกกับเอลเดอร์หนุ่มสี่คนและผู้สอนศาสนาคู่สามีภรรยา—จำนวนผู้เข้าร่วมประชุมทั้งหมด

เรื่องราวที่น่าอัศจรรย์ไม่น่าประทับใจเว้นแต่ว่าท่านจะจำแบบแผนของพระหัตถ์พระเจ้าเป็นเจ้าในการสร้างอาณาจักรของพระองค์ได้ ข้าพเจ้าเห็นสิ่งนี้มาหลายครั้ง

ข้าพเจ้าเห็นสิ่งนี้ในนิวเม็กซิโกเมื่อตอนเป็นเยาวชนชาย เป็นเวลาหลายชั่วอายุคนที่ศาสดาพยากรณ์ได้บอกเราว่าเราจะต้องช่วยผู้คนสอนศาสนาหาและสอนผู้ที่มีใจซื่อสัตย์และจากนั้นรักคนเหล่านั้นผู้ที่เข้ามาในอาณาจักร

ข้าพเจ้าเห็นด้วยตนเองถึงสิ่งที่ผู้นำฐานะปุโรหิตและสมาชิกที่ซื่อสัตย์สามารถทำได้ ในปี 1955 ข้าพเจ้าเป็นนายทหารในกองทัพอากาศสหรัฐ อธิการข้าพเจ้าที่บ้านให้พรข้าพเจ้าก่อนที่ข้าพเจ้าจะออกไปประจำการครั้งแรก ซึ่งอยู่ในแอลบูเคอร์คี นิวเม็กซิโก

ในพรของเขา เขากล่าวว่าเวลาของข้าพเจ้าในกองทัพอากาศจะเป็นการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา ข้าพเจ้ามาถึงโบสถ์ในวันอาทิตย์แรกที่สาขาแอลบูเคอร์คีที่หนึ่ง ชายคนหนึ่งเดินมาหาข้าพเจ้าและแนะนำตัวว่าเป็นประธานท้องถิ่น และบอกกับข้าพเจ้าว่าเขาจะเรียกข้าพเจ้าให้รับใช้เป็นผู้สอนศาสนาท้องถิ่น

ข้าพเจ้าบอกกับเขาว่าจะอยู่ที่นั่นเพื่อการฝึกเป็นเวลาเพียงไม่กี่สัปดาห์และจากนั้นข้าพเจ้าจะได้รับมอบหมายไปที่อื่นในโลก เขาพูดว่า “เรื่องนั้นผมไม่รู้ แต่เราจะเรียกคุณให้รับใช้” ในช่วงกลางของการฝึกทางทหารโดยการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ข้าพเจ้าได้รับเลือกจากนายทหารหลายร้อยคนที่เข้าฝึกเพื่อดำรงตำแหน่งในกองบัญชาการแทนนายทหารที่เสียชีวิตอย่างกะทันหัน

ดังนั้นเป็นเวลาสองปีที่ข้าพเจ้าอยู่ที่นั่น ข้าพเจ้าทำงานในสำนักงานของข้าพเจ้าเกือบทุกเย็นและทุกสุดสัปดาห์ ข้าพเจ้าสอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ให้แก่ผู้คนที่สมาชิกพามาหาเรา

ข้าพเจ้ากับคู่ทำงานสอนศาสนามากกว่า 40 ชั่วโมงต่อเดือนโดยไม่ต้องเคาะประตูสักครั้งเพื่อหาคนเรียน สมาชิกป้อนให้เราเติมอัตราจนเราต้องสอนสองครอบครัวในหนึ่งคืนอยู่บ่อย ๆ ข้าพเจ้าเห็นด้วยตนเองถึงอำนาจและพรของศาสตาดพยากรณ์ที่กล่าวอ้างถึงการเรียกให้สมาชิกทุกคนเป็นผู้สอนศาสนา

ในวันอาทิตย์สุดท้ายสุดท้ายก่อนที่ข้าพเจ้าจะจากแอลบูเคอร์คี มีการจัดตั้งสเตคแรกในเมืองนั้น ตอนนั้นที่นั่นมีพระวิหารศักดิ์สิทธิ์พระนิเวศน์ของพระเจ้า ในเมืองที่เราเคย

ประชุมในโบสถ์กับวิสุทธิชนผู้นำเพื่อนมาให้เราสอนและรู้สึกถึงพยานของพระวิญญาณเพื่อนเหล่านั้นรู้สึกว่าได้รับการต้อนรับให้กลับบ้านในศาสนจักรที่แท้จริงของพระเจ้า

ข้าพเจ้าเห็นสิ่งนี้ต่อมาในนิวยอร์กแลนด์เมื่อข้าพเจ้าไปเรียน ข้าพเจ้าได้รับเรียกเป็นที่ปรึกษาประธานท้องถิ่นที่ยอดเยี่ยมซึ่งเปลี่ยนแปลงจากผู้ที่ไม่สนใจในศาสนจักรมาเป็นชายที่มีพลังอำนาจทางวิญญาณอันยิ่งใหญ่ ผู้สอนประจำบ้านของเรารักเขามากพอที่จะไม่ใส่ใจชีวิตและเห็นสิ่งที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงเห็นในเขา ประธานท้องถิ่นกับข้าพเจ้าขับรถข้ามเนินเขาและไปตามชายฝั่งเพื่อเยี่ยมสาขาเล็ก ๆ ที่กระจายอยู่ตามแมสซาชูเซตส์และโรดไอแลนด์เพื่อสร้างและเป็นพรแก่อาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

ในปีที่ข้าพเจ้ารับใช้กับผู้นำที่ยอดเยี่ยมทำนั้น เราเฝ้าดูผู้คนพาเพื่อนมาสู่ศาสนจักรโดยแบบอย่างของพวกเขาและโดยคำเชื้อเชิญของพวกเขาให้มาฟังผู้สอนศาสนาสำหรับข้าพเจ้าแล้วการเติบโตของสาขาเหล่านั้นดูเหมือนจะช้าและติดขัด แต่ในวันอาทิตย์ที่ข้าพเจ้าจากมา ซึ่งเป็นห้าปีต่อมา อัครสาวกสองท่านมาเพื่อจัดตั้งท้องถิ่นของเราให้เป็นสเตคในโบสถ์ลองเฟลโลพาร์กที่เคมบริดจ์

หลายปีต่อมาข้าพเจ้ากลับไปควบคุมการประชุมใหญ่สเตคที่นั่น ประธานสเตคพาข้าพเจ้าไปดูเนินเขาหินในเบลมอนท์ เขาบอกข้าพเจ้าว่านั่นจะเป็นสถานที่ที่เหมาะสมที่สุดสำหรับพระวิหารของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ในเวลานี้มีพระวิหารตั้งอยู่ที่นั่นแล้ว เมื่อข้าพเจ้าฟังดูที่นั่น ข้าพเจ้าจำได้ถึงสมาชิกผู้มอบหมายที่ข้าพเจ้านั่งอยู่ด้วยในสาขาเล็ก ๆ กับเพื่อนบ้านที่พวกเขาเชิญมา และกับผู้สอนศาสนาที่สอนพวกเขา

ที่นี้คืนนี้มีมีคนยากใหม่ในการประชุมคืนนี้ ข้าพเจ้าอยู่กับเขาในวันอาทิตย์อีสเตอร์เดียวกันที่โรหิตคนนั้น ผู้ที่ข้าพเจ้าพูดถึงก่อนหน้านี้ เดินเข้าไปสู่การประชุมที่เขาคนเดียวเป็นสมาชิก มัคทายกยิ้มกว้างขณะที่คุณพ่อเขาบอกว่าเขาจะอยู่กับคุณพ่อในการประชุมฐานะบุโรหิตนี้ คุณพ่อคนนี้เป็นผู้สอน





ลอสแอนเจลิส แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

ศาสนาที่ยิ่งใหญ่ในขณะเผยแผ่เดียวกันที่ คุณพ่อของเขาเป็นประธาน ข้าพเจ้าเห็น *คู่มือผู้สอนศาสนา ปี 1937* ของคุณปู่ทวดของเขา มรดกสืบทอดของเขาในการนำผู้คนมาสู่ศาสนจักรฝักราก

ดังนั้นข้าพเจ้าพูดกับอธิการของมัคทายกคนนั้นเพื่อเรียนรู้ว่าเด็กหนุ่มคาดหวังประสบการณ์ใดในการประชุมที่พูดถึงหน้าที่ของฐานะปุโรหิตในการทำงานรวบรวมจิตวิญญาณให้พระเจ้า อธิการอธิบายอย่างกระตือรือร้นถึงวิธีที่หัวหน้าเผยแผ่อัครบิดรติดตามความก้าวหน้าของผู้สนใจ เขาได้รับข้อมูลนั้นจากการติดต่อเป็นประจำกับผู้สอนศาสนา

อธิการและสภาอัครบิดรของเขาสนทนากับผู้สนใจที่กำลังก้าวหน้าทุกคน พวกเขาตัดสินใจว่าพวกเขาจะทำอะไรให้แต่ละคนและครอบครัวของพวกเขาเพื่อช่วยให้เป็นเพื่อนกันก่อนรับบัพติศมา รวมพวกเขาอยู่ในกิจกรรมต่าง ๆ และบำรุงเลี้ยงผู้ที่รับบัพติศมา เขากล่าวว่าบางครั้งผู้สอนศาสนามีนัดสอนมากจนพวกเขาต้องให้ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนเป็นผู้

แผนงานเผยแผ่อัครบิดรมีเป้าหมายให้โครัมเชื้อเชิญผู้ที่พวกเขารู้จักให้พบกับผู้สอนศาสนา แม้แต่ฝ่ายประธานโครัมมัคทายกก็ได้รับเชิญให้ตั้งเป้าหมายและวางแผนสำหรับสมาชิกโครัมของพวกเขาให้ช่วยนำคนที่พวกเขารู้จักเข้ามาสู่อาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

ตอนนั้นมัคทายกที่อยู่ในอัครบิดรที่เข้มแข็งและปุโรหิตใหม่ —ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใส— ในกลุ่มสมาชิกที่มีจำนวนน้อยอาจดูเหมือนว่าแทบจะไม่มีอะไรที่เหมือนกันเลยในแต่ละคนหรือกับท่าน และท่านอาจมองไม่เห็นความคล้ายคลึงกับประสบการณ์ของท่านในการสร้างศาสนจักรกับสิ่งที่ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นปาฏิหาริย์ในนิวยอร์กและในนิวยอร์กแลนด์

แต่มีอยู่วิธีหนึ่งที่เราเป็นหนึ่งเดียวกันในหน้าที่ของเราในฐานะปุโรหิต เราชำระตัวเราให้ศักดิ์สิทธิ์และทำหน้าที่ส่วนตัวของเราให้เกิดสัมฤทธิ์ผลต่อพระบัญญัติที่จะนำพระกิตติคุณไปสู่บุตรธิดาของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา

เราแบ่งปันประสบการณ์ในวิธีที่พระเจ้า

ทรงสร้างอาณาจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลก ในศาสนจักรของพระองค์ เราได้รับเครื่องมือและองค์การอันยอดเยี่ยมทั้งหมดที่มีอยู่ ยังคงมีความจริงพื้นฐานที่ศาสนดาพยากรณ์สอนไว้ถึงวิธีที่เราจะต้องทำข้อบังคับฐานะปุโรหิตของเราเรื่องงานเผยแผ่ให้เกิดสัมฤทธิ์ผล

ในการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายนปี 1959 ประธานเดวิด โอ. แมคเคย์สอนหลักธรรมนี้ ดังเช่นศาสนดาพยากรณ์ท่านอื่นสอนนับจากยุคสมัยของท่าน ซึ่งรวมถึงประธานโรมัส เอส. มอนสัน ในตอนท้ายของคำพูดของประธานแมคเคย์ ท่านเล่าว่าในปี 1923 ขณะเผยแผ่บริติชส่งคำแนะนำทั่วไปให้สมาชิกศาสนจักร บอกพวกเขาไม่ให้เสียเงินกับการโฆษณาเพื่อแก้ไขความรู้สึกไม่ดีของผู้คนที่ผิดศาสนจักร ประธานแมคเคย์กล่าวว่าการตัดสินใจคือ “มอบความรับผิดชอบให้สมาชิกทุกคนของศาสนจักรในปีที่จะมาถึงของ 1923 ว่าสมาชิกทุกคนจะเป็นผู้สอนศาสนา สมาชิกทุกคนเป็นผู้สอนศาสนา! ท่านอาจนำมารดาของท่านเข้ามา

ในศาสนจักร หรืออาจเป็นบิดาของท่าน บางทีอาจเป็นเพื่อนร่วมงาน บางคนจะได้ยินข่าวสารอันประเสริฐแห่งความจริงจากท่าน”

และประธานแมคเคย์กล่าวต่อว่า “และนั่นคือข่าวสารในวันนี้ *สมาชิกทุกคน* — หนึ่งในล้านห้าแสนคน — เป็นผู้สอนศาสนา!”²

เมื่อมีการประกาศในปี 2002 ว่างานเผยแผ่เป็นความรับผิดชอบของอธิการ ข้าพเจ้าประหลาดใจ ข้าพเจ้าเคยเป็นมาแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการที่กำลังแบกรับน้ำหนักที่เกือบจะแบกรับไม่ไหวอยู่แล้วในการปฏิบัติศาสนกิจต่อสมาชิกและนางองค์การต่าง ๆ ในวอร์ด

อธิการคนหนึ่งซึ่งข้าพเจ้ารู้จักมองว่านี่ไม่ใช่หน้าที่เพิ่มเติมแต่เป็นโอกาสที่จะดึงให้วอร์ดมารวมกันในอุดมการณ์อันยิ่งใหญ่ที่สมาชิกทุกคนเป็นผู้สอนศาสนา เขาเรียกหัวหน้าเผยแผ่วอร์ด เขาประชุมกับผู้สอนศาสนาเองในทุกวันเสาร์เพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับงานของพวกเขา ให้กำลังใจพวกเขา และเพื่อเรียนรู้ถึงความก้าวหน้าของผู้สนใจของพวกเขา สภาวอร์ดพบวิธีสำหรับองค์การและโคเวิร์กที่จะใช้ประสบการณ์การรับใช้ให้เป็นการเตรียมตัวเป็นผู้สอนศาสนา และในฐานะผู้ฝึกหัดในอิสราเอล เขาช่วยให้คนหนุ่มสาวรู้สึกถึงพรแห่งการชดใช้เพื่อรักษาให้พวกเขาบริสุทธิ์

เมื่อเร็ว ๆ นี้ข้าพเจ้าถามว่าเขาจะอธิบายถึงการเพิ่มขึ้นของบัพติศมาผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสในวอร์ดของเขาและการเพิ่มขึ้นของคนหนุ่มสาวที่พร้อมและกระตือรือร้นที่จะนำพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ออกไปสู่โลกได้อย่างไร เขากล่าวว่าสำหรับเขาแล้วสิ่งนี้ไม่ใช่หน้าที่ซึ่งใครต้องทำสักเท่าไรแต่เป็นวิธีที่พวกเขาทุกคนจะเป็นหนึ่งเดียวโดยกระตือรือร้นที่จะนำผู้คนมาสู่ชุมชนของวิสุทธิชนซึ่งนำความสุขยิ่งมาสู่พวกเขา

สำหรับบางคนนี่คือคำตอบและเป็นมากกว่านั้น เช่นเดียวกับบุตรของโมไซยาห์ พวกเขาารู้สึกถึงผลจากบาปในชีวิตพวกเขาและการเยียวยาอันน่าอัศจรรย์ของการชดใช้ที่อยู่ในศาสนจักรของพระผู้เป็นเจ้า ด้วยความรักและความสำนึกคุณต่อของประทานของพระผู้ช่วยให้อรอดที่พวกเขามี พวกเขาจึงต้องการช่วยทุกคนที่พวกเขาสามารถช่วยได้ ให้หลุดพ้นจากความเศร้าของบาป รู้สึกถึงปีติแห่งการให้อภัย และมารวมกับพวกเขาสู่ความปลอดภัยในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า

นั่นคือความรักของพระผู้เป็นเจ้าและความรักต่อมิตรสหายและเพื่อนบ้านของพวกเขาที่ทำให้พวกเขาเป็นหนึ่งเดียวในการรับใช้ผู้คน พวกเขาปรารถนาที่จะนำพระกิตติคุณไปสู่

ทุกคนในส่วนของโลกพวกเขา และพวกเขาเตรียมลูก ๆ ให้มีค่าควรเพื่อจะได้รับเรียกจากพระเจ้าให้สอน เป็นพยาน และรับใช้ในส่วนอื่น ๆ ของสวนองุ่นของพระองค์

ไม่ว่าจะอยู่ในวอร์ดใหญ่ซึ่งมีคณาภิเษมจะปฏิบัติหน้าที่ของเขาในการแบ่งปันพระกิตติคุณและสร้างอาณาจักร หรือในกลุ่มเล็ก ๆ ที่อยู่ห่างไกลซึ่งปุโรหิตคนใหม่รับใช้พวกเขาจะเป็นหนึ่งเดียวในจุดประสงค์ คณาภิเษมจะได้รับการดูแลจากความรักของพระผู้เป็นเจ้าเพื่อยื่นแขนออกไปหาเพื่อนที่ไม่ใช่สมาชิก เขาจะชวนเพื่อนมาในศีลระลึก บางครั้งหรือในกิจกรรมบางอย่างในศาสนจักร และจากนั้นเชื้อเชิญเขาและครอบครัวให้เรียนกับผู้สอนศาสนา กับผู้ที่รับบัพติศมาแล้ว เขาจะเป็นเพื่อนที่พวกเขาต้องการ

ปุโรหิตจะเชื้อเชิญให้ผู้อื่นมาร่วมกับกลุ่มวิสุทธิชนเล็ก ๆ ของเขาซึ่งเป็นที่ซึ่งเขาารู้สึกถึงความรักของพระผู้เป็นเจ้าและได้รับพรแห่งสันติสุขของการชดใช้

ถ้าเขายังคงซื่อสัตย์ในหน้าที่ฐานะปุโรหิต เขาจะเห็นกลุ่มกลายเป็นสาขา และจากนั้นสเตคแห่งไซอันจะมาสู่เมืองของเขา จะมีวอร์ดซึ่งมีอธิการที่เอาใจใส่ อาจเป็นลูกชายหรือหลานชายเขาผู้ที่สักวันหนึ่งจะพาผู้รับใช้ของพระผู้เป็นเจ้าไปยังเนินเขาใกล้ ๆ และพูดว่า “จะเป็นสถานที่ยอดเยี่ยมสำหรับพระวิหาร”

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนไม่ว่าเราจะอยู่ที่ใดและไม่ว่าเราจะมีหน้าที่ใดในฐานะปุโรหิตของพระผู้เป็นเจ้า เราจะเป็นหนึ่งเดียวกันในอุดมการณ์ในการนำพระกิตติคุณออกไปสู่โลกและเราจะสนับสนุนผู้คนที่เรารักให้สะอาดจากบาปและมีความสุขกับเราในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า ในพระนามของ พระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของศาสนจักรนี้ เอเมน ■

อ้างอิง

1. หลักคำสอนและพันธสัญญา 38:40–42.
2. David O. McKay, in Conference Report, Apr. 1959, 122.





โดย ประธานโฮมัส เอส. มอนสัน

มาเถิด ท่านบุตร พระเจ้า

ขอให้เราทุกคน **ค้นคว้าพระคัมภีร์อย่างพากเพียร วางแผนชีวิตอย่างมี
จุดประสงค์ สอนความจริงพร้อมแสดงประจักษ์พยาน และ รับใช้
พระเจ้าด้วยความรัก**

ดูเหมือนว่าศูนย์การประชุมใหญ่อันโอ่อ่า
สง่างามแห่งนี้จะพบกับเราด้วยน้ำเสียง
เชิญชวนเปล่งสองครั้งว่า “มาเถิด ท่าน
บุตรพระเจ้า ผู้เอาฐานะปุโรหิต”¹ มีวิญญาณ
ที่มีลักษณะพิเศษยังคงติดอยู่ทุกหนแห่งใน
การประชุมฐานะปุโรหิตสามัญของศาสนจักร
คืนนี้มีผู้คนของเราหลายหมื่นคนกำลังรับ
ใช้พระเจ้าในฐานะผู้สอนศาสนาของพระองค์
อยู่ทั่วโลก ตามที่ข้าพเจ้ากล่าวไว้ในข่าวสาร
เมื่อเช้านี้ ปัจจุบันเรามีผู้สอนศาสนากว่า
65,000 คนอยู่ในสนามเผยแผ่ ในขณะที่อีก
หลายพันคนกำลังรอเข้าศูนย์ฝึกอบรมผู้สอน
ศาสนาหรือผู้ที่โบสถ์ของพวกเขากำลังได้
รับการพิจารณา เรายังรักและยกย่องผู้ที่เต็มใจ
และชวนชายที่จะรับใช้

ในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ไม่มีคำบัญชาใด
ที่แถลงได้ตรงประเด็นกว่า ไม่มีหน้าที่รับผิดชอบ
ใดผูกมัดยิ่งไปกว่า ไม่มีคำสอนใดสอน
ได้ตรงเกินกว่า พระบัญญัติที่พระเจ้าผู้ทรง
ฟื้นคืนพระชนม์ประทานให้ขณะทรงปรากฏ
พระองค์ในกาลิลีต่อสานุศิษย์สิบเอ็ดคน
พระองค์ตรัสว่า:

“เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลายจงออกไปและ
นำชนทุกชาติมาเป็นสาวกของเรา จงบังพิตรมา

พวกเขาในพระนามของพระบิดา พระบุตร
และพระวิญญาณบริสุทธิ์

“และสอนพวกเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดที่
เราสั่งพวกเขาไว้ และนี่แน่ะ เราจะอยู่กับ
ท่านทั้งหลายเสมอไปจนกว่าจะสิ้นยุค”²

พระบัญญัติจากสวรรค์ข้อนี้ รวมกับสัญญา
อันรุ่งโรจน์ จะเป็นคำเตือนใจเราในยุคนีเช่น
ที่เคยเป็นมาในความจริงเรื่องโรจน์แห่งเวลา งาน
เผยแผ่ศาสนาเป็นคุณลักษณะเฉพาะของ
ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุค
สุดท้าย ดังที่เคยเป็นมาและจะเป็นตลอดไป
ดังที่ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธประกาศว่า
“จากทั้งหมดที่กล่าวมา หน้าที่ยิ่งใหญ่ที่สุด
และสำคัญที่สุดคือสั่งสอนพระกิตติคุณ”³

ภายในสองปี ผู้สอนศาสนาเต็มเวลาทุกคน
ที่กำลังรับใช้อยู่ในที่พลวงของพระผู้เป็นเจ้า
จะสิ้นสุดภารกิจของพวกเขาและจะกลับบ้าน
กลับไปหาผู้ที่พวกเขารัก สำหรับเอ็ดเดอร์
เราจะพบกองหนุนของพวกเขาได้ในคืนนี้
จากผู้ดำรงตำแหน่งฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน
ของศาสนจักร เยาวชนชาย ท่านพร้อมจะ
ตอบสนองหรือไม่ ท่านเต็มใจทำงานหรือไม่
ท่านพร้อมรับใช้หรือไม่

เพื่อให้ดีที่สุด ผู้ทำงานเผยแผ่ศาสนาต้อง

ปรับรูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างมาก งานนี้
เรียกร้องการทำงานที่ใช้เวลายาวนานและ
การอุทิศตนที่ยิ่งใหญ่ การเสียสละโดยไม่
คำนึงถึงตนเองและการสวดอ้อนวอนอย่าง
จริงใจยิ่ง ผลก็คือการรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา
อย่างอุทิศตนส่งผลสะท้อนกลับเป็นการแบ่ง
ปันปีติสุขนิรันดร์ ซึ่งขยายออกไปทั่วโลก
มนุษย์และขยายเข้าไปสู่นิรันดร์

เรื่องท้าทายของเราคือการเป็นผู้รับใช้ที่
สร้างประโยชน์ได้มากขึ้นในสวนองุ่นของ
พระเจ้า เรื่องนี้ใช้ได้กับเราทุกคน ไม่ว่าเรา
จะอายุเท่าใด และไม่เพียงกับผู้ที่กำลังเตรียม
ตัวรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาเท่านั้น
เพราะเราแต่ละคนต่างก็ได้รับประกาศิตให้
แบ่งปันพระกิตติคุณของพระคริสต์

ข้าพเจ้าขอแนะนำสูตรสำเร็จที่จะทำให้
แน่ใจในความสำเร็จของเรา ข้อแรก **ค้นคว้า
พระคัมภีร์อย่างพากเพียร** ข้อสอง **วางแผน
ชีวิตอย่างมีจุดประสงค์** (และข้าพเจ้าอาจ
เพิ่มว่า วางแผนชีวิตไม่ว่าคุณจะมีอายุเท่าใด)
ข้อสาม **สอนความจริงพร้อมแสดงประ-
จักษ์พยาน** และข้อสี่ **รับใช้พระเจ้าด้วย
ความรัก**

เรามาศึกษาสูตรสำเร็จทั้งสี่ข้อนี้กันที่
ละข้อ

ข้อแรก **ค้นคว้าพระคัมภีร์อย่างพากเพียร**
พระคัมภีร์เป็นพยานถึงพระผู้เป็นเจ้าและ
มีถ้อยคำเกี่ยวกับชีวิตนิรันดร์ พระคัมภีร์
เป็นรากฐานของข่าวสารของเรา
สิ่งที่หลักสูตรของศาสนจักรมุ่งเน้นคือพระ-
คัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ โปรแกรมและการร่วมมือกัน
โดยผ่านการประสานงาน นอกจากนี้เราได้
รับการกระตุ้นเตือนให้ศึกษาพระคัมภีร์ทุกวัน
ทั้งด้วยตนเองและกับครอบครัว

ขอให้ข้าพเจ้านำข้ออ้างอิงสักหนึ่งข้อที่
ประยุกต์ใช้กับชีวิตของเราได้ทันที ในพระ-
คัมภีร์มอรมอน บทที่ 17 ของแอลมา เราอ่าน
เรื่องราวของความปีติสุขของแอลมาเมื่อท่าน
ได้เห็นบรรดานุตรของโมไซยาห์อีกครั้งและ
สังเกตเห็นความมั่นคงในอุดมการณ์แห่ง
ความจริงของพวกเขา บันทึกบอกเราว่า
“พวกท่านมั่นคงขึ้นในความรู้เรื่องความจริง;
และพวกท่านเป็นคนมีพื้นฐานความเข้าใจที่
ถูกต้องและพวกท่านค้นคว้าพระคัมภีร์อย่าง
ขยันหมั่นเพียร, เพื่อพวกท่านจะรู้พระวจนะ
ของพระผู้เป็นเจ้า.

“แต่เนี่ยยังไม่หมด; พวกท่านยอมตนในการ สวดอ้อนวอน, และการอดอาหารอย่างมาก; ฉะนั้นพวกท่านจึงมีวิญญาณแห่งการพยากรณ์, และวิญญาณแห่งการเปิดเผย, และเมื่อพวกท่านสอน, พวกท่านก็สอนด้วยพลัง อำนาจและสิทธิอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า。”⁴

พี่น้องทุกท่าน **ค้นคว้าพระคัมภีร์อย่าง พากเพียร**

ข้อสองในสูตรสำเร็จของเรา: **วางแผนชีวิต อย่างมีจุดประสงค์**

บางทีอาจไม่มีเยาวชนรุ่นใดที่เผชิญกับการ ตัดสินใจกับเรื่องที่อยู่ไกลเช่นเยาวชนในยุคนี้ การจัดหาต้องทำไว้เพื่อ การศึกษา งานเผยแผ่ และการแต่งงาน สำหรับบางคนต้องรวมการ เกณฑ์ทหารเข้าไปด้วย

การเตรียมพร้อมสำหรับงานเผยแผ่ต้อง เริ่มแต่เนิ่น ๆ นอกจากการเตรียมพร้อมทาง วิญญาณ บิดามารดาที่ฉลาดจะจัดเตรียม เงินสำหรับลูกที่เป็นชายหนุ่มโดยจะเริ่มต้น สำหรับเงินทุนงานเผยแผ่ส่วนตัว เขาอาจได้ รับการกระตุ้นเตือนที่ดีขณะแต่ละปีผ่านไป ให้ศึกษาภาษาต่างประเทศ เพื่อที่ว่า เมื่อถึง คราวจำเป็น ทักษะด้านภาษาของเขาอาจใช้ ประโยชน์ได้ ในที่สุดวันอันน่ายินดีก็มาถึง เมื่ออธิการและประธานสเตคเชิญชายหนุ่ม ให้มาพบ **ความมีค่าควรได้รับการตรวจสอบ** ใบเสนอชื่อผู้สอนศาสนากรอกเรียบร้อยแล้ว

โดยไม่เว้นแต่ละวันทั้งครอบครัวก็จะเฝ้า มองและเฝ้าคอยอย่างมุ่งหวังว่าจะมีบุรุษ ไปรษณีย์นำส่งจดหมายซึ่งมีที่อยู่ส่งกลับว่า *47 East South Temple, Salt Lake City, Utah* จดหมายมาถึง ความอยากรู้อยากเห็น

ท่วมท้น จากนั้นก็อ่านจดหมายเรียก บ่อยครั้ง สนามเผยแผ่ที่ได้รับมอบหมายอยู่ไกลจาก บ้านมาก อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าสถานที่นั้นจะ อยู่ที่ใด คำตอบของผู้สอนศาสนาที่พร้อม และเชื่อฟังจะเหมือนกันคือ: “ผมจะรับใช้”

การเตรียมพร้อมออกเดินทางเริ่มขึ้น ชาย หนุ่มทั้งหลาย ข้าพเจ้าหวังว่าท่านจะซาบซึ้ง ในการเสียสละที่บิดามารดาของท่านตั้งอก ตั้งใจทำให้ท่านมีโอกาสรับใช้ ความพาก เพียรของพวกท่านจะสนับสนุนท่าน ศรัทธา ของพวกท่านจะหนุนใจท่าน การสวดอ้อนวอน ของพวกท่านจะคำจุนท่าน งานเผยแผ่เป็น เรื่องของครอบครัว แม้กายจะแยกจากกัน ด้วยแผ่นดินผืนน้ำทางกัน แต่ใจยังรวมเป็น



หนึ่งเดียว

พี่น้องทั้งหลาย ขณะท่านวางแผนชีวิต อย่างมีจุดประสงค์ จงจำไว้ว่าโอกาสที่จะทำ งานเผยแผ่ไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะการเรียก อย่างเป็นทางการเท่านั้น สำหรับท่านที่รับ ราชการทหาร เวลาเช่นนั้นสามารถและควร เป็นเวลาที่ทำประโยชน์ได้อย่างดี แต่ละปี ชายหนุ่มในเครื่องแบบของเรานำจิตวิญญาณ มากมายเข้าสู่อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า จากการทำเกียรติฐานะบุโรหิตของพวกเขา จากการค้าเนินชีวิตตามพระบัญญัติของ พระผู้เป็นเจ้า และจากการสอนพระคำอัน คักดีสิทธิของพระเจ้าแก่ผู้อื่น

อย่ามองข้ามสิทธิพิเศษที่จะเป็นผู้สอน ศาสนาขณะท่านอยู่ในการศึกษาตามปกติ

ของท่าน จะมีผู้สำรวจ ประเมิน และบ่อยครั้ง ทำตามแบบอย่างของท่านในฐานะวิสุทธิชน ยุคสุดท้าย

พี่น้องทุกท่าน ไม่ว่าท่านจะอายุเท่าใด อยู่ใน สถานการณ์แบบใด ข้าพเจ้าเตือนท่านให้ **วางแผนชีวิตอย่างมีจุดประสงค์**

คราวนี้ก็มาถึงข้อสามในสูตรสำเร็จของ เรา: **สอนความจริงพร้อมแสดงประจักษ์ พยาน**

จงเชื่อฟังคำแนะนำของอัครสาวกเปโตรผู้ กระตุ้นเตือนว่า “จงเตรียมพร้อมเสมอ ที่จะ อธิบายกับทุกคนที่ขอทราบเหตุผลเกี่ยวกับ ความหวังของพวกท่าน”⁵ จงเปล่งเสียงของ ท่านเป็นพยานถึงธรรมชาติที่แท้จริงของพระ- ผู้เป็นเจ้าสามพระองค์ จงประกาศการเป็น



พยานของท่านเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอน
จงถ่ายทอดความจริงอันรุ่งโรจน์และสวยงาม
ในแผนแห่งความรอด

ขณะรับใช้ประธานคณะเผยแผ่ใน
แคนาดาเมื่อ 50 กว่าปีมาแล้ว มีผู้สอนศาสนา
หนุ่มคนหนึ่งมาจากชนบทเล็ก ๆ เขาตื่นตื่น
กับขนาดของเมืองโทรอนโต เขาเป็นคนตัว
เตี้ยแต่สูงส่งในประจักษ์พยาน ไม่นานหลัง
จากเขามาถึงพร้อมกับคู่ของเขา เขาเคาะ
ประตูบ้านเฮลเมอร์ พอลลาร์ด ในออซาวา
ออนแทรีโอ แคนาดา ด้วยรู้สึกเห็นใจที่ชาย
หนุ่มทั้งสองต้องเดินทางจากบ้านหนึ่งไปอีกบ้าน
หนึ่งท่ามกลางพายุหิมะที่บดบังทัศนียภาพ
คุณพอลลาร์ดจึงเชิญผู้สอนศาสนาทั้งสอง
เข้าบ้าน ทั้งสองนำเสนอข่าวสารของตน
เขาไม่ได้สัมผัสถึงพระวิญญาณ และเมื่อถึง
เวลาเขาขอให้ทั้งสองกลับไปแล้วอยากกลับ
มาอีก คำพูดสุดท้ายที่เขาพูดกับเฮลเดอร์ทั้ง
สองขณะเดินออกจากเฉลียงหน้าบ้าน เป็น
คำพูดปรามาสว่า “คุณบอกผมไม่ได้หรอกว่า
คุณเชื่อจริง ๆ ว่าโจเซฟ สมิธเป็นศาสดาพยา-
กรณ์ของพระเจ้า!”

ประตูปิด เฮลเดอร์ทั้งสองเดินมาตามทาง
เด็กบ้านนอกของเราพูดกับคู่ของเขาว่า “เฮล-
เดอร์ เรายังไม่ได้ตอบคุณพอลลาร์ดเลยนะ
เขาว่าเราไม่ได้เชื่อว่าโจเซฟ สมิธเป็นศาสดา
พยากรณ์ที่แท้จริง เรากลับไปแสดงประจักษ์
พยานกับเขาเถอะ” ตอนแรกผู้สอนศาสนาที่
มีประสบการณ์มากกว่าลั้งเล แต่ในที่สุดก็
ยอมไปกับคู่ของเขา ทั้งสองกลัวจับใจเมื่อเข้า
ใกล้ประตูบ้านที่เพิ่งถูกไล่ออกมา พวกเขา
เคาะประตู เผชิญหน้ากับคุณพอลลาร์ด ทน
อึดอัดใจอยู่พักหนึ่ง แล้วด้วยพลังอำนาจจาก
พระวิญญาณ ผู้สอนศาสนาผู้ด้อยประสบ-
การณ์พูดว่า “คุณพอลลาร์ด คุณว่าเราไม่ใช่
จริง ๆ ว่าโจเซฟ สมิธเป็นศาสดาพยากรณ์
ของพระเจ้าเป็นเจ้า ผมเป็นพยานต่อคุณว่า
โจเซฟ เป็น ศาสดาพยากรณ์ ท่านแปลพระ-
คัมภีร์มอรมอน จริง ท่านเห็นพระเจ้าเป็นเจ้า
พระบิดาและพระเยซูพระบุตร ผมรู้เรื่องนี้
ช่วงเวลาหนึ่งต่อมา คุณพอลลาร์ด ซึ่ง
เดี๋ยวนี้คือบราเดอร์พอลลาร์ดยืนในการ
ประชุมฐานะปุโรหิตประกาศว่า “คืนนั้นผม

นอนไม่หลับ ได้ยินถ้อยคำก้องในหูซ้ำแล้วซ้ำ
อีกว่า โจเซฟ สมิธเป็นศาสดาพยากรณ์ของ
พระเจ้าเป็นเจ้า ผมรู้เรื่องนี้” วันต่อมาผมโทร-
ศัพท์ขอให้ผู้สอนศาสนากลับมา ข่าวสาร
และประจักษ์พยานของพวกเขาเริ่มกำลัง
กันเปลี่ยนแปลงชีวิตผมและชีวิตของครอบครัว
ผม” พี่น้องทั้งหลาย **สอนความจริงพร้อม
แสดงประจักษ์พยาน**

ข้อสุดท้ายในสูตรสำเร็จของเราคือ **รับใช้
พระเจ้าด้วยความรัก** ไม่มีสิ่งใดทดแทน
ความรักได้ ผู้สอนศาสนาที่ประสบความ
สำเร็จรักคู่ของเขา รักผู้นำในคณะเผยแผ่
ของเขา และบรรดาบุคคลอันล้ำค่าที่พวกเขา
สอน ในภาคที่สี่ของหลักคำสอนและพันธ
สัญญาพระเจ้าทรงกำหนดข้อกำหนดด้าน
คุณภาพสำหรับผู้ทำงานแห่งการปฏิบัติ
ศาสนกิจ เราจะพิจารณาคุณลักษณะสามข้อ

“โอ้เจ้าที่เริ่มในการรับใช้พระเจ้า จง
ดูว่าเจ้ารับใช้พระองค์ด้วยสุดใจ, พลัง, ความ
นึกคิด และพลังกำลังของเจ้า, เพื่อเจ้าจะยืน
อย่างปราศจากข้อตำหนิต่อพระพักตร์พระเจ้า

เป็นเจ้าของวันสุดท้าย. . .

“และศรัทธา, ความหวัง, จิตกุศล, และความรัก, โดยดวงตาที่เห็นแก่ร์ศมีภาพของพระผู้เป็นเจ้าอย่างเดียว, ย่อมทำให้เราสมกับงาน

จนถึงถึงศรัทธา, คุณธรรม, ความรู้, ความยับยั้งตน, ความอดทน, ความกรุณาฉันพี่น้อง, ความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้า, จิตกุศล, ความนอบน้อม, ความขยันหมั่นเพียร”⁶

ขอให้พวกท่านแต่ละคนที่ได้ยินเสียงของข้าพเจ้าถามตนเองด้วยคำถามที่ว่า “วันนี้ผมเพิ่มพูนในศรัทธา ในคุณธรรม ในความรู้ ในความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้า ในความรักหรือยัง”

โดยผ่านการอุทิศตนอย่างทุ่มเทที่ประเทศของตนเองหรือต่างประเทศ บรรดาจิตวิญญาณที่ท่านช่วยมาสู่ความรอดอาจเป็นบรรดาผู้ที่ท่านรักมากที่สุด

หลายปีก่อนเพื่อนรักของข้าพเจ้า เครก ชัดเบอร์รี่และคุณแม่ของเขา เพรล มาที่สำนักงานของข้าพเจ้าก่อนการออกเดินทางไปคณะเผยแผ่เมลเบิร์น ออสเตรเลีย เป็นที่สังเกตว่าเฟรด ชัดเบอร์รี่ คุณพ่อของเครกไม่มา ยี่สิบห้าปีก่อนคุณแม่ของเครกแต่งงานกับเฟรดซึ่งไม่ได้มีส่วนร่วมในความรักของเธอที่มีต่อศาสนจักรและจริง ๆ แล้วเขาไม่ได้เป็นสมาชิก

เครกบอกข้าพเจ้าเป็นส่วนตัวถึงความรักอันลึกซึ้งและไม่มีวันจางที่มีให้แก่คุณแม่ของคุณแม่ของเขาและความหวังของเขาที่ว่าด้วยวิถีใดวิถีหนึ่งหรือทางใดทางหนึ่งพระวิญญาณ

จะเข้าถึงจิตใจของคุณพ่อและเปิดใจท่านให้พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอการคลายเกี่ยวกับวิธีที่ความปรารถนานั้นจะกลายเป็นจริง การคลายเกิดขึ้น และข้าพเจ้าบอกเครกว่า “จงรับใช้พระเจ้าด้วยสุดใจ จงเชื่อฟังการเรียกอันศักดิ์สิทธิ์ของคุณ แต่ละสัปดาห์จงเขียนจดหมายถึงคุณแม่ของคุณแม่ เขียนถึงคุณแม่โดยตรงตามโอกาส และบอกให้ท่านรู้ว่าคุณรักท่านเพียงใด และบอกท่านว่าทำไมคุณจึงสำนึกคุณที่ได้เป็นลูกชายท่าน” เขาขอคุณข้าพเจ้าและออกจากสำนักงานไปพร้อมคุณแม่ของเขา

ข้าพเจ้าไม่ได้พบคุณแม่ของเครกประมาณ 18 เดือนก่อนที่เธอจะมาที่สำนักงานและบอกข้าพเจ้าด้วยคำพูดทั้งน้ำตาว่า “เครกจากไปทำงานเผยแผ่ของเขาเกือบสองปี เขาเขียนจดหมายถึงเราทุกสัปดาห์ไม่เคยขาด เมื่อเร็ว ๆ นี้เฟรดสามีดิฉันยื่นขึ้นเป็นครั้งแรกในการประชุมแสดงประจักษ์พยานและทำให้ ดิฉันประหลาดใจและทำให้ทุกคนที่อยู่ที่นั่งนั้นช็อกด้วยการประกาศว่าเขาได้ตัดสินใจแล้วว่า จะเป็นสมาชิกศาสนจักร เขาบอกว่าเขาและดิฉันจะไปออสเตรเลียเพื่อพบกับเครกขณะจบงานเผยแผ่ของเขาเพื่อเฟรดจะเป็นคนที่เครกให้บัพติศมาเป็นคนสุดท้ายในฐานะผู้สอนศาสนาเต็มเวลา”

ไม่มีผู้สอนศาสนาคนไหนจะรู้สึกสูงส่งเท่าเครก ชัดเบอร์รี่ ขณะอยู่ที่ออสเตรเลียอันไกลโพ้น ช่วยคุณแม่ของเขาให้ลงไปในวันที่

ลึกเสมอแล้วยกแขนขวาตั้งฉากแล้วกล่าวด้วยคำอันศักดิ์สิทธิ์อีกครั้งว่า: “เฟรด-เดอริก ชาร์ลส์ ชัดเบอร์รี่โดยได้รับมอบหมายจากพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าให้บัพติศมาท่านในพระนามของพระบิดา และของพระบุตร และของพระวิญญาณบริสุทธิ์”

ความรักได้ชัยชนะแล้ว **รับใช้พระเจ้าด้วยความรัก**

พี่น้องทั้งหลาย ขอให้เราทุกคน **ค้นคว้าพระคัมภีร์อย่างพากเพียร วางแผนชีวิตอย่างมีจุดประสงค์ สอนความจริงพร้อมแสดงประจักษ์พยาน และรับใช้พระเจ้าด้วยความรัก**

พระเมษบาลแห่งจิตวิญญาณเรา ผู้ตีพร้อมผู้สอนศาสนาผู้ใฝ่มนุษยชาติ ประธานพระคำยืนยันแห่งสวรรค์ของพระองค์แก่เราว่า:

“หากเป็นไปได้เจ้าจะทำงานตลอดวันเวลาของเจ้าในการป่าวร้องการกลับใจแก่คนพวกนี้, และนำ, แม้จิตวิญญาณเดียวมาหาเรา, ปิตีของเจ้าพร้อมกับเราจะใหญ่หลวงเพียงใดในอาณาจักรแห่งพระบิดาของเรา!

“และบัดนี้, หากปิตีของเจ้าจะใหญ่หลวงด้วยจิตวิญญาณเดียวที่เจ้านำมาหาเราในอาณาจักรแห่งพระบิดาของเรา, ปิตีของเจ้าจะใหญ่หลวงสักเพียงใดหากเจ้าจะนำจิตวิญญาณมากมายมาหาเรา!”⁷

เพื่อพระองค์ผู้ตรัสพระวจนะเหล่านี้ ข้าพเจ้าประกาศการเป็นพยานของข้าพเจ้าว่า: พระองค์เป็นพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า พระผู้ไถ่ของเราและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนให้เราตอบสนองเสมอต่อพระคำรัสเซียมอันสุภาพของพระองค์ที่ว่า “จงตามเรามาเถิด”⁸ ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์—แม้ พระนามของพระเจ้าพระเยซูคริสต์—เอเมน ■

อ้างอิง

1. “มาเถิด ท่านบุตรพระเจ้า” เพลงสวด บทเพลงที่ 159.
2. มัทธิว 28:19–20.
3. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007) หน้า 356.
4. แอล 17:2–3.
5. 1 เปโตร 3:15.
6. หลักคำสอนและพันธสัญญา 4:2, 5–6.
7. หลักคำสอนและพันธสัญญา 18:15–16.
8. ยอห์น 21:22.





โดย ประธานคิเทอร์ เอฟ. อุกท์คอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด

ความหวังแห่งความ สว่างของพระเจ้า

ขณะที่เราพยายามรักพระเจ้ามากขึ้นและพยายามรักเพื่อนบ้านของเรา ความ
สว่างแห่งพระกิตติคุณจะอยู่รอบเราและยกระดับจิตวิญญาณเรา

ประตูสู่ความสว่าง

ข้าพเจ้ามีภาพวาดที่ชื่นชอบที่มีชื่อว่า
ประตูสู่ความสว่าง อยู่ในสำนักงาน ซึ่งวาด
โดยเพื่อนคนหนึ่งที่เป็นจิตกรชาวเดนมาร์ก
ชื่อโยฮาน เบนธิน เขาเป็นประธานสเคคคน
แรกในโคเปนเฮเกน เดนมาร์ก

ภาพวาดแสดงให้เห็นห้องมืดโดยมีประตู
ที่เปิดอยู่ซึ่งมีแสงสว่างส่องอยู่ เป็นที่น่าสนใจ
สำหรับข้าพเจ้าว่าแสงสว่างที่ผ่านประตูไม่ได้
ทำให้ทั้งห้องสว่าง—มีเพียงบริเวณที่อยู่ตรง
หน้าประตูเท่านั้น

สำหรับข้าพเจ้าแล้ว ความมืดและแสง
สว่างในภาพวาดเป็นคำอุปมาของชีวิต เป็น
ส่วนหนึ่งของสภาพของเราในฐานะมนุษย์ซึ่ง
บางครั้งเราจะรู้สึกที่เราถูกความมืดคลุม
เราอาจสูญเสียคนที่เรารัก ลูกอาจออกนอกกลุ่ม
นอกรทาง เราอาจได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรค
ร้าย เราอาจมีปัญหาที่งานและรู้สึกยุ่งยาก
ใจเพราะความสงสัยหรือความกลัว หรือเรา
อาจรู้สึกโดดเดี่ยวและขาดความรัก

ถึงแม้ว่าเราจะรู้สึกสิ้นหวังท่ามกลาง
สถานการณ์ปัจจุบันของเรา พระผู้เป็นเจ้า
ทรงสัญญาถึงความหวังแห่งแสงสว่างของ
พระองค์ — พระองค์ทรงสัญญาว่าจะทรง

ส่องทางข้างหน้าเราและแสดงให้เห็น
ทางออกจากความมืดมน

ห้องที่เห็นเต็มไปด้วยความมืด

ข้าพเจ้าขอเล่าให้ท่านฟังถึงสตรีคนหนึ่ง
เติบโตในห้องที่เต็มไปด้วยความมืด—ข้าพเจ้า
เรียกเธอว่าเจน

จากเวลาที่เจนอายุสามขวบ เธอถูกตี ดูถูก
และทารุณซ้ำแล้วซ้ำเล่า เธอถูกข่มขู่และ
เย้ยหยัน ทุกเช้าเธอตื่นขึ้นมาโดยไม่รู้ตัวเธอ
จะรอดชีวิตไปจนถึงอีกวันหนึ่งหรือไม่ ผู้คน
ที่ควรคุ้มครองเธอคือผู้ที่ทรمانเธอหรือ
ปล่อยให้การทารุณมีอยู่ต่อไป

เพื่อที่จะปกป้องตนเอง เจนเรียนรู้ที่จะไม่
มีความรู้สึก เธอไม่มีความหวังว่าจะมีความ
ช่วยเหลือ ดังนั้นเธอจึงทำตัวเองให้ไร้ความ
รู้สึกต่อความน่ากลัวของสภาพความเป็นจริง
ของเธอ ไม่มีแสงสว่างในโลกของเธอ เธอจึง
ยอมต่อความมืด ความรู้สึกด้านชาที่เกิดขึ้น
จากการติดต่อกับความชั่วร้ายอย่างต่อเนื่อง
และไม่หยุดยั้ง เธอยอมรับความจริงที่ว่าทุก
ชั่วขณะอาจเป็นช่วงเวลาสุดท้ายของเธอ

จากนั้น เมื่ออายุ 18 ปี เจนพบกับศาสนจักร
ของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ปิดและความหวังแห่งพระกิตติคุณที่ได้รับ
การฟื้นฟูแทรกเข้าไปในใจเธอ และเธอยอม
รับคำเชื่อเชิญให้รับบัพติศมา เป็นครั้งแรกที่
แสงสว่างเข้ามาสู่ชีวิตเธอ เธอเห็นหนทาง
สว่างอยู่เบื้องหน้า เธอละทิ้งความมืดของ
โลกเธอและตัดสินใจที่จะเข้าเรียนต่อใน
โรงเรียนที่อยู่ห่างจากผู้ทำทารุณกรรม ในที่สุด
เธอรู้สึกเป็นอิสระจากสภาพแวดล้อมแห่ง
ความมืดและความชั่วร้าย—เป็นอิสระที่จะ
ชื่นชมในสันติสุขอันหอมหวานของพระผู้ช่วย
ให้รอดและการเยียวยาอันนำมาศจรรย

อย่างไรก็ตาม หลายปีต่อมา หลังจากที่ผู้
กระทำทารุณเธอเสียชีวิต เจนกังวลใจอีก
ครั้งถึงเหตุการณ์อันน่าสะพรึงกลัวในวัยเยาว์
ของเธอ ความเศร้าหมองอย่างสุดซึ้งและความ
โกรธแค้นที่จะทำลายแสงสว่างอัน
มาศจรรยที่เธอพบในพระกิตติคุณ เธอ
ตระหนักว่าถ้าเธอยอมให้ความมืดกลืนกิน
เธอ ผู้ทรมานเธอจะมีชัยในที่สุด

เธอแสวงหาค่าปรึกษาและความช่วยเหลือ
จากแพทย์ แล้วเริ่มตระหนักว่า สำหรับเธอ
แล้ว วิธีที่ดีที่สุดในการเยียวยาคือเข้าใจและ
ยอมรับว่าความมืดมีอยู่จริง—แต่เธอต้องไม่
อยู่ในนั้น เพราะเธอรู้ด้วยว่าแสงสว่างมีอยู่
จริงด้วย—และนั่นคือสิ่งที่เธอเลือกอยู่

เพราะอดีตอันมืดมนของเธอ เป็นเรื่อง
ง่ายที่เจนจะมีใจอาฆาต มาดร้าย หรือมีความ
รุนแรง แต่เธอไม่มี เธอต้านทานการล่อลวง
ที่จะแพร่กระจายความมืดมืดโดยปฏิเสธที่
จะก้าวร้าวด้วยความโกรธ ความเจ็บปวด หรือ
มองโลกในแง่ร้าย กลับกันเธอยึดมั่นในความ
หวังที่ว่าด้วยความช่วยเหลือของพระผู้เป็น
เจ้าเธอจะหาย เธอเลือกขายสองแสงสว่าง
และอุทิศชีวิตในการช่วยเหลือผู้อื่น การตัด
สิ้นใจนี้ช่วยให้เธอละทิ้งอดีตไว้เบื้องหลังเพื่อ
ก้าวเข้าไปสู่นาคตอันสดใส

วันนี้ หนึ่งทศวรรษผ่านมา เธอเป็นครู
ความรักของเธอมีอิทธิพลต่อชีวิตของนักเรียน
หลายร้อยคน ช่วยให้พวกเขาเห็นว่าพวกเขามี
ค่า พวกเขาสำคัญ เธอกลายเป็นผู้ปกป้องผู้
ที่อ่อนแอ ผู้ที่เป็นเหยื่อ และผู้ที่ท้อแท้อย่าง
ไม่เห็นแก่เห็นเดเหนือย เธอสร้าง ให้กำลังใจ
และเป็นแรงบันดาลใจให้ทุกคนที่อยู่รอบเธอ

เจนเรียนรู้ว่าการเยียวยาเกิดขึ้นเมื่อเรา
เดินออกจากความมืดและเดินไปสู่ความหวัง
แห่งแสงที่สว่างกว่า ในการประยุกต์ใช้



เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของศาลาสนักการของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ฝ่ายประธานสูงสุด



เนลสัน เอ. แอนเดอร์สัน
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง



ไดเออร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สอง



รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน
ประธาน

โค้วรัมอัครสาวกสิบสอง



บอยด์ เค. แพคเกอร์



ดอลล์ เอ. ฮอกส์



โรเบิร์ต ดี. แอนเดอร์สัน



ไดเออร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ



เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์



รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน



โรเบิร์ต ดี. แอนเดอร์สัน



ดอลล์ เอ. ฮอกส์



โรเบิร์ต ดี. แอนเดอร์สัน



ไดเออร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ



เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์



รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน

ฝ่ายประธานโค้วรัมสาวกเจ็ดสิบ



โรเบิร์ต ดี. แอนเดอร์สัน



ดอลล์ เอ. ฮอกส์



โรเบิร์ต ดี. แอนเดอร์สัน



ไดเออร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ



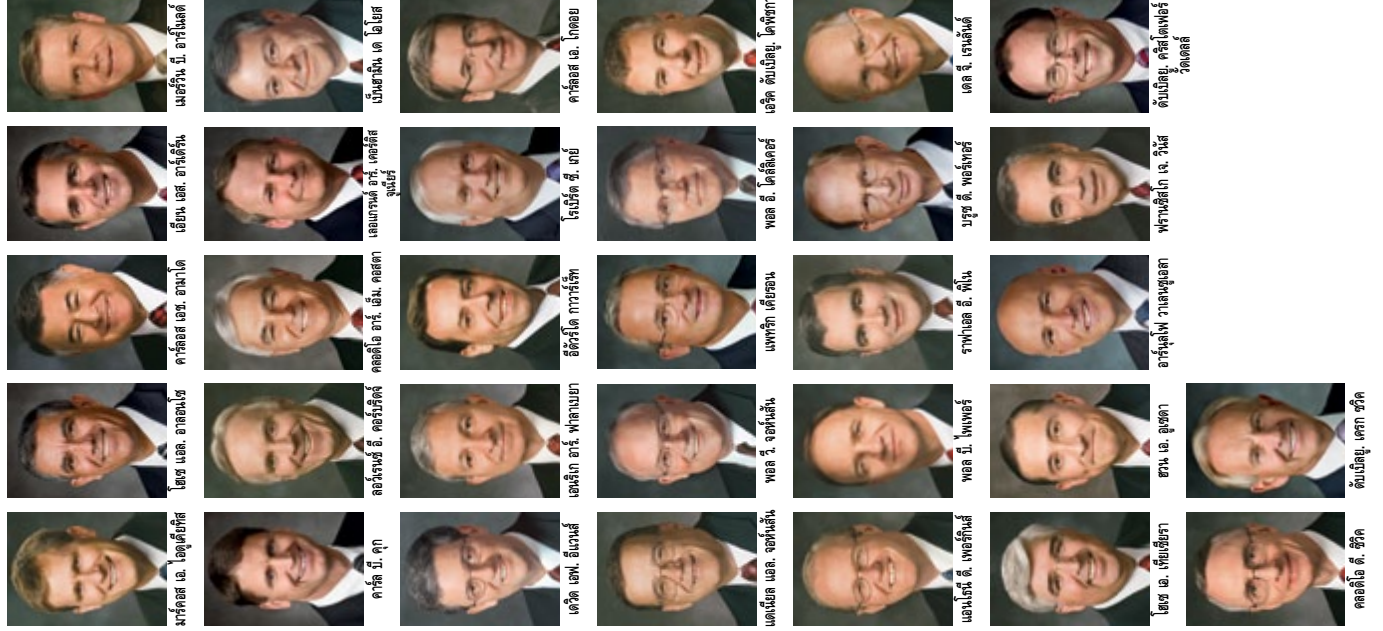
เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์



รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน

โคเวรัมที่หนึ่งแห่งสภาเกษตรกร

(เรียงลำดับตามตัวอักษร)



มาร์คัส เอ. โอลิวีเยสกี

คาร์ล บี. ฮุก

เดวิด เอช. อีแวนส์

เดวิด เอช. อีแวนส์

ไมเคิล แอล. จอห์นสัน

แอนโธนี ดี. เพอริกานี

ไอแซก เอ. เพียซีบา

คริสโตเฟอร์ ดี. ฮีค

ไมซาล แอล. อาลอมงี

สตีเฟน บี. สตีเฟนส์

เดวิด เอช. อีแวนส์

พอล บี. จอห์นสัน

พอล บี. ฟิงเกอร์

สวาน เอ. ลูซาดา

เดวิด เอ. เกรก ฮัค

คาร์ลอส เอช. ฮวนาด

คริสโตเฟอร์ อาร์. เอ็ม. ทอสตา

อิลริค การวารีเจ

แพทริค เคียซอน

ราฟาเอล อี. ฟิโน

อาร์ทูโร วาลบูเอลา

เอียน เอส. ฮาร์ริงตัน

เจมส์ อาร์. เคนดริก

ไมเคิล ซี. ทัปป์

พอล อี. ไคซิลเลอร์

บรูซ ดี. ฟอลเกอร์

ฟรานซิสโก เจ. วินัส

แมทธิว บี. ฮาร์โบลด์

เบ็นจามิน เอ. เดโยส

คาร์ลอส เอ. โกดอย

เอริค ฮัมเบิล

เดวิด ซี. เรนสันด์

เดวิด เอ. คริสโตเฟอร์

คริสโตเฟอร์ แมกคินดอร์

จอห์น บี. คิลลิน

คริสโตเฟอร์ ไกลด์

มาร์ค บี. แรช

ไมเคิล ซี. ฟิงเกอร์

วิลเลียม อาร์. วอลเกอร์

เชน เอ็ม. บิวรี

เอ็ดเวิร์ด ฮูบ

เกออร์กี ดิมิทริเยฟ

เฮสทิงส์ วิลสัน

ลินน์ ซี. รอมบ์

เอฟ. ไมเคิล ฟิชเชอร์

เคท เอ. คาร์บอน

เควิน อาร์. คันทัน

วอลเตอร์ เอฟ. กอนราล

แบร์ท ฮอ. นีลสัน

โจเซฟ ดิมิทริเยฟ

สตีเฟน ดี. ไบรน์

บรูซ ฮวน ซอย

แดริล เอ็ดเวิร์ด ฮอยด์

ซี. สตีเฟน โทว์

อิลัน เอฟ. แพกเกอร์

สตีเฟน อี. สโนว์

คยูอีเง ยามางิชิ

ดอน อาร์. คลาร์ก

สแตนลีย์ ซี. ฮาลิส

เจมส์ เอ. ฮวนลา

เควิน ดิมิทริเยฟ

ไมเคิล จอห์น. ยู. เท

ฮอริส เอฟ. เซบาโยส

โคเวรัมที่สองแห่งสภาเกษตรกร

(เรียงลำดับตามตัวอักษร)



โรเบิร์ต ดิมิทริเยฟ

เจ. เทนส์ คาร์เนย์

ไอ. วินเซนตา ซาลีก

เจมส์ บี. มาร์ติน

เกออร์กี เอ. ชเวทเซอร์

แดริล วาน. วิลสัน

โคดี ออโยกา

ทิมมี่ อี. คอสส์

เควิน เอส. แซลิตัน

ไมเรล มัททากาลี

พาทริค อิม. วินสัน

เคท ดี. วิลสัน

เจมส์ คอสส์

บรูซ เอ. คาร์ลสัน

แดริล อาร์. ลอว์เรนซ์

เอเคียม ฮวนา

เคท ดี. วิลสัน

แดริล วาน. วิลสัน

ฝ่ายบริหารควบคุม



เจเรมี คลอธ
ผู้เยี่ยมชม

แดริล อี. สตีเฟนสัน
ฝ่ายจัดการควบคุม

คิม เอ็ม. เดวิส
ผู้เยี่ยมชม



วิสุทธิชนทั่วโลกรวมกันเพื่อ
 รับประทานประชุมใหญ่สามัญ
 ประจำปีครั้งที่ 183 ภาพตาม
 เข็มทิศจากซ้ายบนคือ
 สมาชิกศาสนจักรและผู้สอน
 ศาสนาในไถวย์อาทิล,
 เอกวาดอร์; ปรีโดเรีย,
 แอฟริกาใต้; ซานเตียโก,
 ชิลี; โคเปนเฮเกน, เดนมาร์ก;
 นิวยอร์กซิตี, นิวยอร์ก;
 สหรัฐอเมริกา; บราซิล;
 บราซิล; และเอตินบะระ,
 สกอตแลนด์

ศรัทธา ความหวัง และจิตกุศลอย่างแท้จริง เธอไม่เพียงเปลี่ยนแปลงชีวิตตนเองแต่เธอก็เป็นพรนิรันดร์ให้แก่ชีวิตผู้อื่นเป็นจำนวนมาก

แสงสว่างแนบสนิทกับความสว่าง

มีท่านบางคนที่อยู่ลึกในความมืดรู้สึกเข้ามาในชีวิตท่าน ท่านอาจรู้สึกยุ่งยากใจด้วยความกังวล ความกลัว หรือความสงสัย ถึงท่านและเราทุกคน ข้าพเจ้าขอกล่าวถึงถึงธรรมอันแน่นอนและยอดเยี่ยม กล่าวคือ ความสว่างของพระเจ้าเป็นเจ้ามีจริง มีให้แก่ทุกคน ให้ชีวิตแก่สิ่งทั้งปวง¹ มีอำนาจที่จะลดความเจ็บปวดของบาดแผลอันลึกที่สุด สามารถเป็นยาเพื่อรักษาความอ้างว้างและความเจ็บปวดของจิตวิญญาณเรา ในร่องรอยแห่งความสิ้นหวัง แสงสว่างสามารถหว่านเมล็ดแห่งความหวังอันสดใสยิ่งกว่าสามารถส่องสว่างหุบเขาอันลึกที่สุดแห่งความโศกเศร้า สามารถส่องทางที่อยู่หน้าเราและนำเราผ่านราตรีอันมืดมิดไปสู่คำสัญญาแห่งรุ่งอรุณใหม่

นี่คือ “พระวิญญาณของพระเยซูคริสต์” ซึ่งให้ “ความสว่างแก่มนุษย์ทุกคนที่มาในโลก”²

กระนั้น ความสว่างทางวิญญาณยากที่จะมาสู่ผู้ที่เพียงแต่นั่งอยู่ในความมืด รอให้คนอื่นมาเปิดสวิตช์ไฟ สิ่งนี้ต้องใช้การกระทำแห่งศรัทธาเพื่อเปิดตาของเราสู่ความสว่างแห่งพระคริสต์ ความสว่างทางวิญญาณมองเห็นไม่ได้จากตาทางโลก พระเยซูคริสต์พระองค์เองทรงสอนว่า “เราเป็นแสงสว่างซึ่งส่องในความมืด, และความมืดหาเข้าใจมันไม่”³ เพราะ “คนทั่วไปจะไม่รับสิ่งเหล่านี้ซึ่งเป็นของพระวิญญาณแห่งพระเจ้า เพราะว่า เขาเห็นว่าเป็นเรื่องโง่ และเขาไม่สามารถเข้าใจ เพราะจะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ก็ต้องวินิจฉัยโดยพึ่งพระวิญญาณ”⁴

ดังนั้นเราจะเปิดตาของเราต่อความหวังแห่งความสว่างของพระเจ้าได้อย่างไร

อันดับแรก เริ่มตรงที่ท่านอยู่

เป็นเรื่องที่ยอดเยี่ยมไม่ใช่หรือที่รู้ว่าเราไม่จำเป็นต้องดีพร้อมเพื่อจะได้รับพรและของประทานของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา เราไม่ต้องรอเพื่อเข้าสู่เส้นชัยเพื่อรับพรของพระเจ้าเป็นเจ้า แท้จริงแล้ว ฟ้าสวรรค์เริ่มกลับ



พรแห่งสวรรค์ลงมาบนเราเริ่มตั้งแต่ก้าวแรกที่เรารุดไปสู่ความสว่าง

สถานที่เหมาะสมที่สุดที่จะเริ่มคือตรงที่ซึ่งท่านอยู่ในตอนนี้ ไม่สำคัญว่าท่านจะคิดว่าคุณไม่มีคุณสมบัติหรือท่านรู้สึกว่าคุณล้าหลังกว่าคนอื่นเพียงไร ทุกขณะที่ท่านเริ่มแสวงหาพระบิดาบนสวรรค์ ในช่วงเวลานั้นความหวังแห่งความสว่างของพระองค์จะเริ่มปลุก และทำให้จิตวิญญาณมีชีวิตชีวาและสูงส่งขึ้น⁵ ความมืดอาจไม่จางหายไปทันที แต่เหมือนกับที่ราตรีหลีกเลี่ยงให้รุ่งอรุณ แสงสว่างจะมา

สอง หันใจท่านไปหาพระเจ้า

ยกจิตวิญญาณท่านในการสวดอ้อนวอนและอธิษฐานกับพระบิดาบนสวรรค์ของท่าน ว่ารู้สึกอะไร ยอมรับในข้อบกพร่องของท่าน เคารพในคุณของท่านและกล่าวคำขอบคุณ ให้พระองค์รู้ถึงการทดสอบที่ท่านเผชิญอยู่ วิงวอนพระองค์ในพระนามของพระคริสต์ เพื่อความเข้มแข็งและความช่วยเหลือ ทูลขอให้หูของท่านเปิดเพื่อท่านจะได้ยินสุรเสียง

ของพระองค์ ทูลขอให้ดวงตาของท่านเปิดเพื่อท่านจะเห็นแสงสว่างของพระองค์

สาม เดินในความสว่าง

พระบิดาบนสวรรค์ของท่านทรงรู้ว่าท่านจะทำผิดพลาด พระองค์ทรงทราบว่าท่านจะสะดุด—บางทีอาจจะหลายครั้ง นี่ทำให้พระองค์โทมัส แต่พระองค์ทรงรักท่าน พระองค์ไม่ทรงปรารถนาที่จะทำลายวิญญาณท่าน กลับกัน พระองค์ทรงปรารถนาให้ท่านลุกขึ้นและเป็นคนที่ท่านตั้งใจที่จะเป็น

เพื่อการนี้ พระองค์ทรงส่งพระบุตรของพระองค์มายังแผ่นดินโลกเพื่อส่องทางและแสดงให้เราเห็นวิธีที่เราจะข้ามหินที่ทำให้สะดุดซึ่งวางอยู่ในหนทางของเรา พระองค์ประทานพระกิตติคุณให้เรา ซึ่งสอนถึงวิถีในการเป็นสาวกศิษย์ สอนเราถึงสิ่งที่เราต้องรู้ทำ และเป็นเพื่อเดินในความสว่างของพระองค์ ดำเนินตามรอยพระบาทของพระบุตรอันเป็นที่รักของพระองค์ พระผู้ช่วยให้รอดของเรา



วิญญาณของเรา ความรักที่พวกเขาแสดงต่อเรานั้นนอบน้อม พวกเขาี่ยมอย่างจริงใจ และทำให้เรายิ้มตอบ

ข้าพเจ้าจำได้ว่า ขณะนั้นยังสงสัยอยู่ว่า ยังมีผู้คนที่มีความสุขกว่านี้อยู่บนพื้นพิภพนี้หรือไม่ ถึงแม้วิสุทธิชนที่น่ารักเหล่านี้รายล้อมไปด้วยความยากลำบากและการทดสอบ พวกเขาเต็มไปด้วยความสว่าง

การประชุมเริ่มต้น ข้าพเจ้าเริ่มปราศรัยแต่ไม่นานไฟฟ้าในอาคารดับ และเราถูกทิ้งให้อยู่ในความมืดโดยสิ้นเชิง

เป็นเวลาสักครู่ที่ข้าพเจ้าแทบจะมองไม่เห็นใครในที่ประชุม แต่ข้าพเจ้าสามารถเห็นและรู้สึกถึงรอยยิ้มที่กระจ่างและงดงามของวิสุทธิชนของเรา ข้าพเจ้าชอบอยู่กับผู้คนที่ยอดเยี่ยม

ความมืดในห้องประชุมยังคงมีอยู่ และข้าพเจ้านั่งอยู่ข้างภรรยาและรอให้ไฟฟ้ากลับมา ขณะที่เรารอคอย มีบางสิ่งที่น่าทึ่งเกิดขึ้น

มีเสียงสองสามคนเริ่มร้องเพลงสดแห่งการฟื้นฟูเพลงหนึ่ง และจากนั้นคนอื่นก็ร้องร่วม จากนั้นก็มีคนร้องมากขึ้น ไม่นาน เสียงประสานที่ไพเราะและทรงพลังก็เต็มห้องนมัสการ

สมาชิกเหล่านี้ของศาสนจักรไม่ต้องใช้หนังสือเพลงสด พวกเขาจำคำร้องทุกคำของเพลงสดทุกเพลงที่พวกเขาร้อง และพวกเขาร้องเพลงต่อกันด้วยพลังและวิญญาณที่สัมผัสจิตวิญญาณข้าพเจ้า

ในที่สุดแสงสว่างก็กลับคืนและห้องเต็มไปด้วยความสว่าง ข้าพเจ้ากับแอสเรียตมองหน้ากัน แก้มของเราชุ่มไปด้วยน้ำตา

ท่ามกลางความมืดอันมืดมิด วิสุทธิชนที่สว่าง และยอดเยี่ยมเหล่านี้ทำให้อาคารศาสนจักรและจิตวิญญาณของเราเต็มไปด้วยความสว่าง

เป็นช่วงเวลาประทับใจยิ่งสำหรับเรา— เป็นช่วงเวลาหนึ่งที่ข้าพเจ้ากับแอสเรียตจะไม่ลืม

มาสู่ความสว่าง

ใช่แล้ว ชีวิตของเราอาจดูเหมือนว่าจะสัมผัส หรือถูกห้อมล้อมด้วยความมืดเป็นครั้งคราว บางครั้งความมืดที่อยู่รอบเราจะดู

ความสว่างเอาชนะความมืด

ใช่เราจะทำผิดพลาด

ใช่เราจะสะดุด

แต่ขณะที่เราพยายามรักพระเจ้ามากขึ้น และพยายามรักเพื่อนบ้านของเรา ความสว่างแห่งพระกิตติคุณจะอยู่รอบเราและยก ระดับจิตวิญญาณเรา ความมืดจะจางไปอย่างแน่นอน เพราะความมืดไม่สามารถอยู่ต่อหน้าความสว่าง ขณะที่เราเข้าไปใกล้พระเจ้า เป็นเจ้ามากขึ้น พระองค์จะทรงเข้าใกล้เรา มากขึ้น⁶ วันแล้ววันเล่า ความหวังแห่งแสงสว่างของพระเจ้าเป็นเจ้าจะขยายในเรา “เจ็ด จัวยิ่งขึ้น ๆ จนถึงวันที่สมบูรณ์”⁷

ถึงทุกคนที่รู้สึกว่าคุณเดินอยู่ในความมืด ข้าพเจ้าเชื่อเชิญให้ท่านพึ่งพาในคำสัญญาอันมั่นคงนี้ที่ตรัสไว้โดยพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของมนุษยชาติ “เราเป็นความสว่างของโลก คนที่ตามเรามาจะไม่ต้องเดินในความมืด แต่จะมีความสว่างแห่งชีวิต”⁸

แสงสว่างในแอฟริกา

เมื่อหลายปีก่อน ข้าพเจ้ากับแอสเรียต

ภรรยาข้าพเจ้ามีประสบการณ์ที่ลืมไม่ลงที่เราได้เห็นคำสัญญาที่เกิดสัมฤทธิ์ผล เราอยู่ในแอฟริกาตะวันตก ส่วนที่สวยงามของโลกที่ซึ่งศาสนจักรเติบโตและวิสุทธิชนยุคสุดท้ายมีความปีติยินดี อย่างไรก็ตาม แอฟริกาตะวันตกมีการทำทนายอยู่มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าเศร้าใจจากความยากจนที่ข้าพเจ้าเห็น ในเมือง การว่างงานสูง ครอบครัวประสบปัญหาในการจัดหาให้กับความต้องการประจำวันและความปลอดภัยให้พวกเขา นั่นทำให้ใจข้าพเจ้าแหลกสลายที่รู้ว่าสมาชิกอันล้ำค่าจำนวนมากของศาสนจักรดำเนินชีวิตอยู่ในความขาดแคลนเช่นนี้ แต่ข้าพเจ้า เรียนรู้ด้วยว่าสมาชิกที่เยี่ยมยอดเหล่านี้จะช่วยกันทำให้ภาระที่หนักอึ้งนั้นเบาลง

ในที่สุดเรามาถึงอาคารประชุมหลังหนึ่งของเราใกล้เมืองใหญ่ แต่แทนที่จะพบกับผู้คนในทุกซีกและหมกหมุ่นอยู่ในความมืด เราค้นพบผู้คนที่เปี่ยมด้วยความสุขที่ฉายส่องด้วยแสงสว่าง ความสุขที่พวกเขาารู้สึกต่อพระกิตติคุณแพร่มาสู่เราและยกระดับ

เหมือนกับทำให้ทุกขใจ ท้อแท้ และหวาดกลัว
ใจข้าพเจ้าเศร้าโศกต่อใบหน้าของพวก
ท่านบางคนที่ยึดด้วยความเศร้า เพราะ
ความอ้างว้างอันน่าเจ็บปวดและความกลัว
ที่ทำให้เห็นเหนื่อยที่ท่านเผชิญอยู่

กระนั้นข้าพเจ้ากล่าวคำพยานว่าความหวัง
ที่ยังมีอยู่ของเราอยู่ในพระเยซูคริสต์ พระองค์
ทรงเป็นประตูที่แท้จริง บริสุทธิ์ และทรงพลัง
ไปสู่ความสว่างจากสรวงค์

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าโดยพระคริสต์ ความ
มืดไม่สามารถประสบความสำเร็จ ความมืด
จะไม่มีชัยเหนือความสว่างของพระคริสต์

ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานว่าความมืดไม่
สามารถทนความสว่างอันกระจางแจ่มของ
พระบุตรแห่งพระเจ้าที่ทรงพระชนม์

ข้าพเจ้าเชื่อเชิญให้แต่ละท่านเปิดใจท่าน
ต่อพระองค์ แสวงหาพระองค์ผ่านการศึกษ
และการสวดอ้อนวอน มาสู่ศาสนจักรของ
พระองค์ ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่ง
วิสุทธิชนยุคสุดท้าย เรียนรู้เกี่ยวกับพระองค์
และพระกิตติคุณของพระองค์ มีส่วนร่วม
อย่างแข็งขัน ช่วยกัน และรับใช้พระผู้เป็น
เจ้าของเราอย่างมีความสุข

พี่น้องทั้งหลาย แม้หลังจากคำคืนอัน
มืดมิด พระผู้ช่วยให้รอดของโลกจะนำท่าน
สู่รุ่งอรุณอันสว่างไสวและสวยงามที่ค่อย ๆ
คืบคลานเข้ามา ที่จะปรากฏอยู่ในท่าน
อย่างแน่นอน

ขณะที่ท่านเดินไปสู่ความหวังแห่งความ
สว่างของพระผู้เป็นเจ้า ท่านจะค้นพบความ
การุณย์ ความรัก และคุณความดีของพระบิดา
บนสรวงค์ผู้ทรงรักเรา “ความมืดใน [พระองค์]
ไม่มีเลย”⁹ ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงสิ่งนี้ในพระ-
นามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:11–13.
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:45–46.
3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 6:21.
4. 1 โครินธ์ 2:14.
5. ดู เออลมา 34:31.
6. ดู ยากอบ 4:8; หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:63.
7. หลักคำสอนและพันธสัญญา 50:24.
8. ยอห์น 8:12.
9. 1 ยอห์น 1:5.



โคย เอ็ลเคอร์ นีล แอล. แอนเดอร์เซน
แห่งโครัมมอร์สวากลิปสอง

นี่คือปาฏิหาริย์

หากท่านไม่ได้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาที่มีป้ายชื่อติดอยู่บนเสื้อนอกของ
ท่าน ตอนนี้ได้เวลาแล้วที่ท่านจะเขียนขึ้นมานั้นในใจของท่าน—เขียน
เหมือนกับที่ปาโลกล่าวไว้ว่า “ไม่ได้เขียนด้วยนำหมึก แต่ด้วยพระวิญญาณ
ของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์”

พระชนม์ชีพมรตัยของพระเยซูคริสต์
เต็มไปด้วยปาฏิหาริย์ มารดา
พรหมจรรย์ ดาวดวงใหม่ เหล่าเทพ
การปรากฏต่อคนเลี้ยงแกะ คนตาบอดมองเห็น
คนง่อยเดินได้ เทพในเกษมนี้และ
อุโมงค์ และปาฏิหาริย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด นั่นคือ
การฟื้นคืนพระชนม์อันรุ่งโรจน์ของพระองค์
ท่านจินตนาการได้ไหมถึงภาพของอัคร-
สวากลิปเอ็ดคนบนภูเขาใกล้กาลิลี เมื่อพระ-
เจ้าผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์เสด็จมาหาพวกเขา
และตรัสว่า “เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลายจง
ออกไปและนำชนทุกชาติมาเป็นสาวกของ
เรา จงบังเกิดมาพวกเขาในพระนามของ
พระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์”¹
“พวกท่านจงออกไปทั่วโลกประกาศข่าว
ประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน”²

“ทุกชาติ”? “ทั่วโลก”? “มนุษย์ทุกคน”?
เป็นไปได้หรือ? แม้ว่าพระเยซูจะทรงให้
ความมั่นใจ พวกเขาคงสงสัยว่าปาฏิหาริย์
เหล่านี้จะติดตามพวกเขาในการออกไป
ประกาศพระกิตติคุณจริง ๆ หรือ³

ศรัทธาชนะความสงสัย และเปโตรเปล่ง
เสียงของท่าน กล่าวว่า
“พี่น้อง...ทุกท่านที่อยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม
จง... ฟังถ้อยคำของข้าพเจ้า...

“พระเยซูชื่อนานาชาเรธ... [ผู้ที่] ท่านทั้งหลาย

ได้ประหารพระองค์ด้วยการตรึงพระองค์บน
กางเขนโดยอาศัยน้ำมือของคนอธรรม...
“พระเยซูของคนี้... พระเจ้าได้ทรงให้คืน
พระชนม์แล้ว [และ] เราทุกคนคือสักขีพยาน”⁴
มีการหลังเทพระวิญญาณที่ไม่อาจปฏิเสธ
ได้ในวันนั้น และ 3,000 คนรับบัพติศมา ดัง
ที่พระเยซูทรงสัญญาไว้ สัญลักษณ์และ
ปาฏิหาริย์จะตามมาหลังศรัทธาของผู้ที่เชื่อ
ขณะที่ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ได้รับการ
ฟื้นฟูกว่า 183 ปีมาแล้ว คำสั่ง
ของพระเจ้าต่อกลุ่มสานุศิษย์เล็ก ๆ ของพระ-
องค์ยังคงสะท้อนก้องไปนานหลายศตวรรษ
“เสียงเตือนจะมาถึงผู้คนทั้งปวง”⁵ “เพราะ,
ตามจริงแล้ว, เสียงต้องออกไป... สู่ทั่วโลก,
และไปสู่แดนไกลสุดของแผ่นดินโลก”⁶
“ผู้คนทั้งปวง?” “ทั่วโลก?” “แดนไกลสุด
แผ่นดินโลก?” “เป็นไปได้หรือ?”

พระผู้ช่วยให้รอดทรงประทานความมั่นใจ
ให้วิสุทธิชนยุคสุดท้าย⁷ แต่พวกเขาจะเห็น
ล่วงหน้าถึงจุดหมายปลายทางของงานอัค-
จรรย์นี้ไหม พวกเขาคงสงสัยว่าปาฏิหาริย์
เหล่านี้จะติดตามพวกเขาในการออกไป
ประกาศพระกิตติคุณจริง ๆ หรือ

อีกครั้งที่ศรัทธาชนะความสงสัย และหลาย
พันคนรับบัพติศมา ในประเทศอังกฤษ เอ็ล-
เดอร์ วิลฟอร์ด วูดร็อฟได้พบชุมชนหนึ่งที่



รอคอยการมาของท่าน พระวิญญาณของพระเจ้าอยู่กับพวกเขา และท่านให้บัพติศมานักเทศน์ 45 คนและสมาชิกอีกหลายร้อยคนในระหว่างช่วงเดือนแรกของท่านที่ไร่เป็นบาว⁶

ในสมัยของเราก็ไม่ต่างกัน เมื่อเฮลเดอร์ เดวิด เอ. เบตনারและข้าพเจ้าเป็นผู้สอนศาสนาประมาณ 40 ปีที่แล้ว (และข้าพเจ้าอยากให้ท่านแน่ใจว่าเราไม่ได้เป็นอดีตผู้สอนศาสนาที่อายุมากที่สุดที่นั่นบนเก้าอี้สีแดงนี้) เรามีผู้สอนศาสนา 16,000 คน ดังที่ประธานโรมัส เอส. มอนสันรายงานเมื่อวานนี้ ขณะนี้เรามี 65,000 คน— มากอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน ในเวลานั้นมี 562 สเตค ปัจจุบันเรามีมากกว่า 3,000 สเตค สมัยนั้น วอร์ดและสาขาของเรามีอยู่ใน 59 ประเทศ ปัจจุบันเรามีการประชุมใน 189 ประเทศ จาก 224 ประเทศ และเขตปกครองทั่วโลก เราอาจจะจะมีจำนวนน้อย ตามที่นี้ไปบอกล่วงหน้าไว้⁹ แต่ขณะเดียวกันท่านและข้าพเจ้าเห็นกับตาถึงถ้อยคำพยากรณ์ของดาเนียลที่ว่า “หิน... ถูกตัด... ไม่ใช่ด้วยมือมนุษย์... [กำลังเติม] พิภพ”¹⁰

สมัยของเราคือช่วงเวลาของปาฏิหาริย์ที่โดดเด่น หกเดือนที่แล้วประธานมอนสันได้ประกาศเปลี่ยนแปลงอายุของคอนหนุ่มสาวที่ปรารถนาจะรับใช้ในงานเผยแผ่ นั่นเป็นการหลังเทของพระวิญญาณที่ไม่อาจจะปฏิเสธได้ ครีธาชนะความสงสัย และคอนหนุ่มสาวมุ่งไปข้างหน้า วันพฤหัสบดีถัดจากการประชุมใหญ่ข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้รับรองการเรียกผู้สอนศาสนาต่อฝ่ายประธานสูงสุด ข้าพเจ้าประหลาดใจมากที่ได้เห็นใบ

สมัครมากมายของชายอายุ 18 ปีและสตรีอายุ 19 ปีที่ได้ปรับแผนของพวกเขาแล้ว ไปพบแพทย์แล้ว รับการสัมภาษณ์จากอธิการและประธานสเตคแล้วและได้ส่งใบสมัครผู้สอนศาสนาของพวกเขาแล้วด้วย—ทั้งหมดนี้ใช้เวลาเพียงห้าวัน ตอนนั้นคนนับพัน ๆ คนได้เข้ามาพร้อมกับพวกเขาแล้ว นี่คือนักปาฏิหาริย์

เราซาบซึ้งต่อศรัทธาอันแรงกล้าของบรรดาพี่น้องสตรีของเรา จำนวนผู้สอนศาสนาที่เพิ่มขึ้นอย่างมากมาทั่วโลก และจำนวนของคู่สามีภรรยาที่พร้อมจะรับใช้ มีการประกาศคณะเผยแผ่ใหม่ถึงห้าสิบแปดแห่ง และอาคารศูนย์อบรมผู้สอนศาสนาของเราในโทรโว ก็มีเพื่อนใหม่ที่นำอัศจรรย์ในเม็กซิโกขึ้นดี

ประธานโรมัส เอส. มอนสันได้กล่าวไว้ว่า “เราทำตามพระคำรัสของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดอย่างเคร่งครัด... เหตุฉะนั้นเจ้าทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติ... ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์”¹¹ “อุดมการณ์... นี้... จะดำเนินต่อไปข้างหน้าขณะที่เปลี่ยนชีวิตและเป็นพรให้ชีวิต... ไม่มี... อิทธิพลใดในสากลโลกจะหยุดยั้งงานของพระเจ้าได้”¹²

เรากำลังเป็นพยานถึงปาฏิหาริย์ของพระเจ้าขณะที่พระกิตติคุณของพระองค์ถูกประกาศไปทั่วโลก

พี่น้องชายหญิง แน่ใจว่าเมื่อพระเจ้าทรงพอใจให้มีผู้สอนศาสนามากขึ้นในการรับใช้ พระองค์ก็ทรงปลุกความคิดและเปิดใจคนดีและซื่อสัตย์ให้รับผู้สอนศาสนาของพระองค์มากขึ้นด้วย ท่านรู้จักพวกเขาอยู่

แล้วหรือจะารู้จักในอนาคต พวกเขาอยู่ในครอบครัวของท่านและอาศัยในระแวกบ้านของท่าน พวกเขาเดินทางผ่านท่านบนถนน นั่งกับท่านในโรงเรียน และติดต่อกับท่านทางออนไลน์ ท่านเองก็เป็นส่วนสำคัญของของปาฏิหาริย์ที่เกิดขึ้นนี้

หากท่านไม่ได้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาที่มีย้ายชื่อติดอยู่บนเสื้อนอกของท่าน ตอนนี้ได้เวลาแล้วที่ท่านจะเขียนขึ้นมาอันหนึ่งในใจของท่าน—เขียนเหมือนกับที่เปาโลกล่าว ว่า “ไม่ได้เขียนด้วยน้ำหมึก แต่ด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์”¹³ และอดีตผู้สอนศาสนา ขอให้ท่านหาป้ายชื่อเก่าของท่านให้พบ ไม่ต้องนำมาติดเสื้อ แต่ให้เอาวางไว้ในที่ที่ท่านมองเห็นได้ พระเจ้าทรงต้องการท่านมากอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อนในฐานะเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระองค์ เราทุกคนมีส่วนช่วยในการสร้างปาฏิหาริย์นี้

สมาชิกที่ขอบรรพทุกคนของศาสนจักรเคยคิดถึงวิธีแบ่งปันพระกิตติคุณ บางคนแบ่งปันพระกิตติคุณได้อย่างเป็นธรรมชาติ และเราสามารถเรียนรู้ได้มากจากพวกเขา¹⁴ บางคนต่อสู้ดิ้นรนและสงสัยว่าจะทำให้ดีขึ้นได้อย่างไร และอยากให้ความรู้สึกผิดที่เกิดขึ้นในบางครั้งหายไป

ความปรารถนาของเราที่จะแบ่งปันพระกิตติคุณทำให้เราทุกคนต้องคุกเข่าลง และควรเป็นเช่นนั้น เพราะเราต้องการความช่วยเหลือจากพระเจ้า

ประธานมอนสันขอให้เราสวดอ้อนวอนให้ “ประเทศต่าง ๆ ที่เราถูกจำกัดการแบ่งปันพระกิตติคุณอย่างเสรี”¹⁵ ขณะที่เราวิงวอนพระบิดาบนสวรรค์อย่างจริงจังและเป็นหนึ่งเดียว พระเจ้าจะเปิดประตูที่สำคัญให้แก่เรา เราสวดอ้อนวอนให้เรามีโอกาสของเราเองที่จะแบ่งปันพระกิตติคุณด้วย อัครสาวกเปโตรกล่าวว่า “จงเตรียมพร้อมเสมอ ที่จะอธิบายกับทุกคนที่ขอทราบเหตุผลเกี่ยวกับความหวังของพวกท่าน”¹⁶

ด้วยความสับสน¹⁷ และความโกลาหล¹⁸ ของโลกวันนี้ ไม่แปลกที่มีผู้คนจำนวนไม่มากนักไปสถานที่นั้มีสภารของพวกเขา ถึงแม้ว่าหลายคนต้องการเข้าใจพระเจ้าผู้เป็นเจ้ายิ่งขึ้น และมีความเข้าใจจุดประสงค์ของชีวิตมากขึ้น พวกเขากลับมีคำถามที่หาคำตอบไม่ได้ หลายคนมีใจที่เปิดรับความจริง แต่เป็นดังที่ศาสดาพยากรณ์อิสยาห์ อธิบายไว้ “เขาจะวิง



แต่งงานวันศุกร์และรับบัพติศมาที่บูกา ๑ ที่โตแล้ววันเสาร์ คู่สามีภรรยาเหล่านี้จากโมซัมบิกเลือกติดตามพระผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์

ไปมา เพื่อแสวงหาพระวจนะของพระยาห์เวห์ แต่จะหาไม่พบ”¹⁹ ท่านสามารถช่วยตอบคำถามเขาได้ ในการสนทนาทุกวันของท่าน ท่านสามารถเพิ่มศรัทธาในพระคริสต์ของเขา²⁰

พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “จงชูแสงสว่างของเจ้าขึ้นเพื่อมันจะส่องโลก, ดุเถิดเราเป็นแสงสว่างซึ่งเจ้าจะชูขึ้น”²¹

ข้าพเจ้าสัญญาว่าท่านว่า ขณะที่ท่านสวดอ้อนวอนเพื่อรู้ว่าใครที่ท่านจะพูดด้วยชื่อและใบหน้าคนนั้นจะเข้ามาในความคิดท่าน ถ้อยคำที่ต้องพูดจะให้แก่ท่านในเวลานั้นที่ท่านต้องการมัน²² โอกาสรอท่านอยู่ ศรัทธาจะชนะความสงสัย และพระเจ้าจะประทานพรท่านด้วยปาฏิหาริย์ที่เป็นของท่านเอง

พระผู้ช่วยให้รอดสอนเราถึงวิธีแบ่งปันพระกิตติคุณ ข้าพเจ้าชอบเรื่องของอันดรูว์ผู้ที่ถามว่า “รับบี ท่านพักอยู่ที่ไหน?”²³ พระเยซูสามารถตอบได้ว่าพระองค์อยู่ที่ไหน แต่แทนที่จะตอบอย่างนั้น พระองค์กลับตรัสกับอันดรูว์ว่า “มาเถิด”²⁴ ข้าพเจ้าชอบคิดว่าพระผู้ช่วยให้รอดจะตรัสว่า “มาและดูไม่ใช่แค่เราอยู่ที่ไหนแต่ดูว่าเราดำเนินชีวิตอย่างไร มาและดูว่าเราเป็นใคร มาและสัมผัสพระวิญ-

ญาณ” เราไม่รู้อะไรทั้งสิ้นเกี่ยวกับวันนั้น แต่เรารู้ว่าเมื่ออันดรูว์เจอซีโมนพี่ชายของเขา เขาประกาศว่า “เราพบพระเมสสิยาห์แล้ว”²⁵

แก่คนที่สนใจในการสนทนาของเรา เราก็สามารถทำตามแบบอย่างของพระผู้ช่วยให้รอดโดยเชิญเขาให้ “มาและดู” บางคนจะตอบรับการเชื่อเชิญของเราและคนอื่นอาจจะไม่ เราทุกคนจะรู้จักกับคนที่ถูกเชิญหลายครั้งแล้วก่อนจะยอมรับการเชิญให้ “มาและดู” ขอให้เราคิดถึงคนที่ครั้งหนึ่งเคยอยู่กับเราและตอนนี้เราไม่ค่อยได้เจอเขา ให้เชื่อเชิญเขากลับมาและดูอีกครั้งหนึ่ง

เราเคารพการเลือกและช่วงเวลาของแต่ละคน พระเจ้าตรัสว่า “ให้มนุษย์ทุกคนเลือกด้วยตนเอง”²⁶ คนที่ไม่สนใจไม่จำเป็นต้องลดข้อผูกมัดแห่งมิตรภาพและความรักของเราลง ไม่ว่าคำเชิญที่ท่านมอบให้คนอื่น จะได้รับการตอบรับให้ “มาและดู” หรือไม่ ท่านก็จะยังรู้สึกถึงการยอมรับจากพระเจ้า และ โดยการยอมรับนั้น รู้สึกถึงศรัทธาเพิ่มขึ้นอีกหน่อยที่จะแบ่งปันความเชื่อของท่าน ครั้งแล้วครั้งเล่า

สำหรับคนที่ใช้อินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์มือถือ มีช่องทางใหม่ให้เชิญผู้อื่น “มาและดู”

ขอให้เราแบ่งปันศรัทธาของเราออนไลน์มากขึ้นจนเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน LDS.org, Mormon.org, เฟสบุ๊ก, ทวิตเตอร์— ทั้งหมดนี้ให้โอกาสเหล่านั้น

เพื่อแบ่งปันพระกิตติคุณ สมาชิกที่เยาว์วัยในบอสตันเปิดบล็อกมากมาย²⁷ คนที่เข้าร่วมศาสนจักรเริ่มเรียนรู้ทางออนไลน์ ด้วยการสนทนากับผู้สอนศาสนา ประสบการณ์นี้ยังช่วยเยาวชนให้มีศรัทธาเพิ่มขึ้นในการพูดคุยเกี่ยวกับพระกิตติคุณด้วยตนเอง เยาวชนคนหนึ่งในนั้นกล่าวว่า “นี่ไม่ใช่งานเผยแผ่ศาสนา นี่เป็นความสนุกสนานของงานเผยแผ่”²⁸

เราทำงานทั้งหมดนี้ร่วมกัน กับเพื่อนสมาชิกในวอร์ดและผู้สอนศาสนา เราวางแผนและสวดอ้อนวอนและช่วยกันและกัน ขอให้คิดถึงผู้สอนศาสนาเต็มเวลาและสวดอ้อนวอนให้พวกเขาเสมอ มอบความวางใจให้เขาด้วยครอบครัวและเพื่อน ๆ ของท่าน พระเจ้าไว้ใจพวกเขาและเรียกพวกเขามาให้สอนและเป็นพรแก่คนที่แสวงหาพระองค์

ประธานเปาโล เคิร์ทลีย์แห่งคณะเผยแผ่มาฟูโต โมซัมบิกได้แบ่งปันประสบการณ์นี้ “นี่เป็นเรื่องปกติในโมซัมบิกที่ชายหญิงจะอยู่



ด้วยกัน [โดยไม่แต่งงาน เพราะ] ประเพณีของแอฟริกากำหนดสินสอดไว้แพงมากสินสอดที่คู่สามีภรรยาส่วนใหญ่ไม่อาจหามาได้”²⁹

สมาชิกและผู้สอนศาสนาคิดถึงเรื่องนี้และสวดอ้อนวอนเพื่อหาวิธีช่วย

คำตอบที่ได้รับคือพวกเขาต้องเน้นเรื่องกฎความบริสุทธิ์ทางเพศและความสำคัญของการแต่งงานและครอบครัวในวันจันทร์ และขณะที่ช่วยคู่สามีภรรยาให้กลับใจและแต่งงานตามกฎหมาย พวกเขาก็จะสอนถึงเรื่องความสุขที่มาโดยผ่านการดำเนินชีวิตตามพระเยซูคริสต์เท่านั้น

นี่คือรูปของคู่สามีภรรยาจากสองเมืองในโมซัมบิก แต่งงานวันศุกร์ และรับบัพติศมาพร้อมลูกที่โตแล้วในวันเสาร์³⁰ เพื่อน ๆ และครอบครัวได้รับเชิญให้ “มาและดู” และคนนับร้อย ๆ คน “มาและดู”

หลังจากบัพติศมา พี่น้องสตรีคนหนึ่งกล่าวว่า “เราต้องเลือกว่าจะทำตามประเพณีของบรรพบุรุษหรือตามพระเยซูคริสต์ เราเลือกที่จะตามพระคริสต์”³¹

ท่านอาจไม่ได้อยู่ในโมซัมบิก แต่โดยวิธีของท่านเอง ในวัฒนธรรมของท่านเอง ท่านสามารถแบ่งปันพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ได้

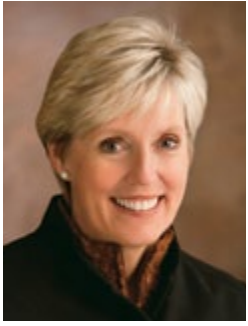
สวดอ้อนวอนถึงพระบิดาบนสวรรค์ของท่าน นี่คือการนาคักดีสิทธิ์ของพระองค์ พระองค์จะทรงนำทางท่านให้ทำในสิ่งที่ต้องทำ พระองค์จะทรงเปิดประตู ย้ายสิ่งกีดขวาง และช่วยท่านเอาชนะอุปสรรค พระเจ้าทรงประกาศว่า “เสียงเตือนจะมาถึงผู้คนทั้งปวง, โดยปากของสานุศิษย์เรา... และไม่มีใครจะยับยั้งพวกเขา.”³²

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าสุรเสียงของพระเจ้า [จะ] มาถึงสุดแดนแผ่นดินโลก, เพื่อคนทั้งปวงที่ตั้งใจฟังจะได้ยิน”³³ นี่คือนิพพานี่คือปาฏิหาริย์ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. มัทธิว 28:19.
2. มาระโก 16:15.
3. ดู มัทธิว 28:20; มาระโก 16:17-18.
4. กิจการ 2:14, 22-23, 32.
5. หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:4.

6. หลักคำสอนและพันธสัญญา 58:64.
7. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:5.
8. ดู คำสอนของประธานศาสนจักร: วิลฟอร์ด วูดเวิร์ท (2004), 91-100.
9. ดู 1 เนีโอฟ 14:12.
10. คาเนียด 2:34-35.
11. โทมัส เอส. มอนสัน “ขอต้อนรับเข้าสู่การประชุมใหญ่” *Ensign* หรือ *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2009, 5.
12. โทมัส เอส. มอนสัน “เมื่อเรารวมกันอีกครั้ง” *Ensign* หรือ *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2012, 4.
13. 2 โครินธ์ 3:3.
14. ดู Clayton M. Christensen, *The Power of Everyday Missionaries: The What and How of Sharing the Gospel* (2013).
15. โทมัส เอส. มอนสัน “ขอต้อนรับเข้าสู่การประชุมใหญ่” *Ensign* หรือ *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2009, 6.
16. 1 เปโตร 3:15.
17. พวกเขาเห็นความจริงที่ยึดถือนานถูกจำกัดความใหม่หรือเพิกเฉย: ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:16; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 132:8 ด้วย.
18. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 45:26; 88:91.
19. อาโมส 8:12.
20. ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธกล่าวว่า: “กลุ่มเพรสไบทีเรียนมีความจริงบ้างหรือไม่ มี กลุ่มแบปติสต์ กลุ่มเมโธดิสต์ และอื่น ๆ มีความจริงบ้างหรือไม่ ... เราควรรวบรวมหลักธรรมที่ดีและแท้จริงทั้งหมดในโลกและสั่งสมไว้” (*History of the Church*, 5:517) “เราไม่ได้ขอให้ใครทำอะไร ๆ ที่เขามียอยู่แล้ว เพียงแต่ขอให้เขามารับมากขึ้น จะเป็นเช่นไรถ้าคนทั้งโลกน้อมรับพระกิตติคุณนี้ เมื่อนั้นพวกเขาจะเห็นพ้องต้องกัน และพระของพระผู้เป็นเจ้าจะลงมาบนผู้คน นี่คือการปรารถนาของจิตวิญญาณข้าพเจ้า” (คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ [2007], 166). ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีกล่าวว่า: “ข้าพเจ้าขอกล่าวว่าเราชื่นชมความจริงที่มีอยู่ในทุกศาสนจักรและความดีที่พวกเขาทำ เรามองกลับผู้คนที่ให้ท่านนำสิ่งที่ดีทั้งหมดที่มีมาพร้อมกับท่าน จากนั้นเรามาดูกันว่าเราสามารถเพิ่มเติมได้หรือไม่ นั่นคือวิญญาณของงานนี้ นั่นคือแก่นสารของงานเผยแผ่ของเรา” (“Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley,” *Ensign*, Aug. 1998, 72; “ทำของศาสนาที่มีชีวิต,” *เลียโฮนา*, เม.ย. 1999, 18). “เราต้องเป็นผู้คนที่มียุทธศาสตร์ เราต้องมองเห็นความดีในผู้คนทั้งปวง เราไม่ออกไปทำลายศาสนจักรอื่น เราสั่งสอนและสอนในวิธีที่เป็นบวกและเห็นพ้องกัน เราพูดกับคนที่มีความเชื่ออื่นว่าให้ท่านนำสิ่งที่ดีทั้งหมดที่มีมาพร้อมกับท่าน จากนั้นเรามาดูกันว่าเราสามารถเพิ่มเติมได้หรือไม่ นั่นคือแก่นสารของโปรแกรมเผยแผ่ที่สอดคล้องของเราและมันให้ผลดี” (“Messages of Inspiration from President Hinckley,” *Church News*, Nov. 7, 1998, 2; see ldschurchnews.com).
21. 3 เนีโอฟ 18:24.
22. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:85; 100:6.
23. ยอห์น 1:38.
24. ยอห์น 1:39.
25. ยอห์น 1:41.
26. หลักคำสอนและพันธสัญญา 37:4.
27. ดู, ตัวอย่างเช่น, youngandmormon.com.
28. การสนทนาทางโทรศัพท์กับเจ็กสัน เซจท์ วันที่ 22 มีนาคม 2013.
29. อีเมลส่วนตัวจากประธานเปาโล วี. เคร็ทลีย์ 6 มีนาคม 2013.
30. รูปถ่ายเอ็ทเพื่อโดยประธานเปาโล วี. เคร็ทลีย์. กลุ่มแรกมาจากมาบูโต; พวกเขาแต่งงานวันที่ 30 พฤศจิกายน, 2012, และรับบัพติศมาวันที่ 1 ธันวาคม, 2012. กลุ่มที่สองมาจากเนียรฟ; พวกเขาแต่งงานวันที่ 1 มีนาคม, 2013, และรับบัพติศมาวันที่ 2 มีนาคม, 2013.
31. อีเมลส่วนตัวจากประธานเปาโล วี. เคร็ทลีย์ 6 มีนาคม 2013.
32. หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:4-5.
33. หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:11.



โดย โรสแมรี เอ็ม. วิกซอม
ประธานปรุ้มวัยสามัญ

ถ้อยคำที่เราเอ่ย

วิธีที่เราพูดกับลูกของเราและถ้อยคำที่เราใช้สามารถส่งเสริมและหนุนใจพวกเขา เสริมสร้างศรัทธาของพวกเขา

เมื่อไม่นานมานี้ คุณพ่อวัยหนุ่มคนหนึ่ง ทราบข่าวการสิ้นชีวิตของครูผู้แสนดีที่เคยสอนเขาสมัยเรียนเกรดสอง ในการระลึกถึงเธอ เขาเขียนว่า “ความรู้สึกและประสบการณ์ที่ผมจำได้ชัดเจนที่สุดในความคิดผมคือ ‘การปลอมโยน’ เธออาจเคยสอนผมเรื่องการสะกดคำ ไวยากรณ์ และคณิตศาสตร์ แต่ที่สำคัญยิ่งกว่านั้น เธอสอนผมให้รักความเป็นเด็ก ในชั้นเรียนของเธอ การสะกดคำนั้น คำนี้ผิดเป็นสิ่งที่เธอไม่ถือสา ‘เราแก้ไขได้’ เธอพูดเช่นนั้น ทำหกบ้าง ขาดบ้าง หรือเลอะเทอะเปรอะเปื้อนก็ไม่เป็นไร ‘เราจะซ่อมแซมและทำความสะอาด’ เธอตอบเช่นนั้น ลองดูนะ ไม่เป็นไร พยายามอีกนิดได้ ผันบ้าง สนุกสนานเบิกบานใจกับสิ่งไม่สลักสำคัญซึ่งเด็กเท่านั้นที่คิดว่าน่าตื่นเต้น”

อิทธิพลที่ดีเยี่ยมอย่างหนึ่งที่คนเราจะทำได้ในโลกนี้คือการมีอิทธิพลต่อเด็ก ความเชื่อของเด็กและคุณค่าในตนเองได้รับการหล่อหลอมในวัยต้นของชีวิต ทุกคนที่ได้ยินเสียงของดิฉันมีพลังที่จะเพิ่มความเชื่อมั่นในตนเองของเด็ก เพิ่มศรัทธาที่เด็กมีต่อพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์โดยผ่านถ้อยคำที่พวกเขากล่าว

ในฮีบรามันบทที่ 5 เราอ่านว่า “และบัดนี้, ลูกพ่อ, จงจำ, จงจำไว้ว่าบนศิลาของพระผู้ไถ่ของเรา, ผู้ทรงเป็นพระคริสต์, พระบุตร

ของพระผู้เป็นเจ้า, ที่ถูกตั้งสร้างรากฐานของลูก”¹

นี่เป็น ถ้อยคำ ซึ่งฮีบรามันสอนบุตรของท่าน และเราอ่านต่อไปว่า “และคนทั้งสองจดจำถ้อยคำ ของท่าน; และ... คนทั้งสองจึงออกเดินทาง ... เพื่อจะสอนพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าในบรรดาผู้คนทั้งหมด”²

แม้ว่าบุตรของฮีบรามันจะถูกข่มเหงและถูกจับเข้าเรือนจำ แต่ถ้อยคำเหล่านั้นที่พวกเขาได้ยินไม่เคยทำให้พวกเขาถ่มเลขวพวกเขาได้รับการปกป้องและล้อมไว้ด้วยเสาเพลิง จากนั้น มีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า

“เจ้าจงกลับใจ, และอย่าพยายามทำลายผู้รับใช้ของเราอีกต่อไป ...

“... ไม่ใช่เสียงฟ้าร้อง, ทั้งมิใช่เสียงดังกึกก้อง, แต่ดูเถิด, มันเป็นเสียงสงบแห่งความนุ่มนวลอย่างสมบูรณ์, ราวกับว่าเป็นเสียงกระซิบ, และเสียงนั้นเสียดแทงแม้จนถึงจิตวิญญาณทีเดียว”³

เราสามารถเรียนรู้จากสุรเสียงจากสวรรค์ได้ ไม่ใช่เสียงดัง ไม่ใช่การตำหนิ หรือดูแคลน แต่เป็นเสียงสงบแห่งความนุ่มนวลอย่างสมบูรณ์ ให้การนำทางที่มั่นคงขณะให้ความหวัง

วิธีที่เราพูดกับลูกของเราและถ้อยคำที่เราใช้สามารถส่งเสริมและหนุนใจพวกเขา เสริมสร้างศรัทธาของพวกเขาให้อยู่บนเส้นทางที่กลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์ พวกเขาอาจมองโลกนี้ พร้อมที่จะฟัง

ตัวอย่างของเด็กคนหนึ่งที่เกิดขึ้นในบ้านขายผ้า ในร้านแอดไปด้วยนักช้อปเมื่อทุกคนสังเกตเห็นคุณแม่คนหนึ่งกำลังตื่นตระหนกเพราะเธอพลัดหลงกับลูกชาย ที่แรก เธอเรียกชื่อเขา “คอนเนอร์” เธอจะเรียกขณะเดินไปรอบ ๆ ร้านอย่างรวดเร็ว เมื่อเวลาผ่านไปเสียงของเธอดังขึ้นและคลุ้มคลั่งมากขึ้น ไม่นานเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของร้านได้รับแจ้งและทุกคนในร้านก็มาช่วยกันหาเด็กน้อยคนนั้น หลายนาทีผ่านไปโดยไม่ประสบความสำเร็จในการค้นหา เข้าใจได้ว่าคุณแม่ของคอนเนอร์กระวนกระวายมากขึ้นขณะที่เวลาผ่านไปและตะโกนเรียกชื่อเร็วขึ้น ครั้งแล้วครั้งเล่า

ผู้ช่วยเหลือคนหนึ่ง หลังจากสวดอ้อนวอนในใจ มีความคิดว่าคอนเนอร์อาจตกใจเมื่อเขาได้ยินเสียงแม่ตะโกนเรียกชื่อเขา เธอ





แสดงความคิดเห็นนี้แก่สตรีอีกคนหนึ่งซึ่งช่วยค้นหา และพวกเธอรีบวางแผน พวกเธอเริ่มเดินเข้าไประหว่างโต๊ะวางผ้าพร้อมกัน พลังพูดเบา ๆ ซ้ำ ๆ ว่า “คอนเนอร์ ถ้าหนูได้ยินเสียงฉัน ให้พูดว่า ‘หนูอยู่ที่นี่’” ขณะที่พวกเธอเดินไปหลังร้านอย่างช้า ๆ โดยพูดประโยคเดิมซ้ำไปซ้ำมาจนแน่ใจมากพอว่าพวกเธอได้ยินเสียงตื่นกลัวและแผ่วเบาพูดว่า “หนูอยู่ที่นี่” คอนเนอร์ซ่อนตัวอยู่ระหว่างม้วนผ้าใต้โต๊ะ เสียงนั้นเป็นเสียงสงบแห่งความนุ่มนวลอย่างสมบูรณ์ที่กระตุ้นให้คอนเนอร์ตอบสนอง

จงสวดอ้อนวอนเพื่อให้ทราบความต้องการของเด็ก

การพูดกับใจเด็ก เราต้องทราบความต้องการของเด็ก ถ้าเราสวดอ้อนวอนเพื่อให้ทราบความต้องการนั้น ถ้อยคำที่เราเอ่ยอาจมีพลังเข้าถึงใจพวกเขา ความพยายามของเราขยายเมื่อเราแสวงหาการนำทางจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเจ้าตรัสว่า

“จงพูดความนึกคิดที่เราจะใส่ไว้ในใจ

เจ้า...

“เพราะจะให้มันแก่เจ้าในโมงนั้นนั่นเอง, แท้จริงแล้ว, ในช่วงขณะนั้นนั่นเอง, สิ่งที่เราจะกล่าว”⁴

จงการสื่อสารและฟังด้วยความรัก

น่าเสียดาย สิ่งล่อตาล่อใจของโลกนี้กีดกันเด็กจำนวนมากจากการฟังถ้อยคำกระตุ้นเตือนที่หล่อหลอมทัศนคติของพวกเขา ดร. นีล แชลฟอน แพทย์ผู้กำกับดูแล UCLA Center for Healthier Children, Families, and Communities (ศูนย์ยูซีแอลเอ สุขภาพที่ดีกว่าสำหรับเด็ก ครอบครัว และชุมชน) อ้างถึง “การละเลยที่เกิดจากความใจดีของพ่อแม่” มีตัวอย่างหนึ่งเกี่ยวกับเด็กวัย 18 เดือนกับบิดามารดา

“ลูกชายเขาดูเหมือนจะมีความสุข ร่าเริง ชุกชุก เห็นได้ชัดว่านั่งรับประทานพิซซ่ากับคุณพ่อคุณแม่อย่างมีความสุข... ตอนท้ายของมื้อค่ำ คุณแม่ลุกไปทำธุระจึงส่งต่อให้คุณพ่อดูแล

“คุณพ่อ... เริ่มอ่านข้อความทางโทรศัพท์

ขณะที่เด็กน้อยเดินเตาะเตาะพยายามเรียกร้องความสนใจด้วยการโยนเศษแป้งพิซซ่า คุณพ่อจึงหันมาสนใจ มองหน้าลูกและเล่นกับเขา แต่ไม่นานเขาก็เปลี่ยนมาเป็นการดูวิดีโอทัศน์ในจอโทรศัพท์กับเด็กน้อยจนภรรยา กลับมา

“... [ดร.] แชลฟอนสังเกตเห็นว่าเด็กน้อยดูไม่มีความสุข การเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับลูกลดลง”⁵

คำตอบต่อการสวดอ้อนวอนของเราถึงวิธีตอบรับที่ตรงกับความต้องการของลูกอาจต้องดการสื่อสารทางเทคโนโลยีให้บ่อยขึ้น ช่วงเวลาของโอกาสอันล้ำค่าที่จะปฏิสัมพันธ์และสนทนากับลูกจะเลือนหายไปเมื่อเราถูกรบกวนด้วยสิ่งล่อตาล่อใจ ทำให้ไม่เลือกเวลาแต่ละวันเพื่องดการเชื่อมต่อจากเทคโนโลยีแล้วเชื่อมสัมพันธ์กันอีกครั้ง แค่อุปกรณ์ทุกอย่าง เมื่อท่านทำอย่างนี้ บ้านของท่านอาจดูเงียบในตอนแรก ท่านอาจรู้สึกแม้กระทั่งไม่รู้จะทำหรือพูดอะไร จากนั้น เมื่อท่านเอาใจใส่ลูกของท่าน บทสนทนาจะเริ่มขึ้นและท่านจะเพลิดเพลินกับการฟังซึ่งกันและกัน

เขียนเพื่อชักชวนลูกหลานของเรา

เราสามารถมีอิทธิพลต่อลูกของเราโดยผ่านถ้อยคำที่เราเขียนถึงพวกเขาได้เช่นกัน นี่ไฟเขียนว่า “เราทำงานอย่างขยันหมั่นเพียรที่จะเขียน, เพื่อชักชวนลูกหลานเรา... ให้เชื่อในพระคริสต์, และให้คืนดีกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้า”⁶

ประธานโรมัส เอส. มอนสัน แบ่งปันประสบการณ์ของเจย์ เฮลล์ นักบินคนหนึ่งที่ถูกยิงตกในเวียดนามเหนือเมื่อทศวรรษ 1960 “เป็นเวลาสองปีทีครอบครัวเขาไม่ทราบเลยว่าเขาตายแล้วหรือยังมีชีวิตอยู่ ในที่สุด ผู้คุมของเขาในสถานอภัยภูยาตีให้เขาเขียนจดหมายกลับบ้านแต่จำกัดข้อความไม่ให้เกิน 25 คำ” ประธานมอนสันถามว่า “ท่านและข้าพเจ้าจะพูดอะไรกับครอบครัวหากเราอยู่ในสถานการณ์เดียวกัน-ไม่เห็นพวกเขามานานกว่าสองปีแล้วและไม่ทราบว่าพวกเขาพบกับพวกเขาอีกหรือไม่ เพราะต้องการหาบางสิ่งที่ครอบครัวเขาจะระลึกได้ว่ามาจากเขาและอยากให้คำแนะนำที่มีค่าแก่พวกเขา

บราเดอร์เฮสจึงเขียน [ถ้อยคำต่อไปนี้] ‘สิ่งเหล่านี้สำคัญ: แต่งงานในพระวิหาร งานเผยแผ่ วิทยาลัย รุดหน้าต่อไป ตั้งเป้าหมาย เขียนประวัติ ถ่ายรูปปีละสองครั้ง’⁷

ท่านจะเขียนถ้อยคำอะไรถึงลูกท่านบ้าง ถ้าเขียนได้ไม่เกิน 25 คำ

คุณพ่อวัยหนุ่มที่ดิฉันกล่าวถึงก่อนหน้านี้ ผู้ที่เขียนถึงความทรงจำที่มีต่อครูเกรดสองของเขา เวลานี้ เขากำลังเลี้ยงดูลูกสาวที่น่ารักคนหนึ่ง เขารู้สึกถึงความหวังใจจากสวรรค์ที่มอบให้เขา ขณะที่เธอเติบโต อนาคตของเธอจะเป็นอย่างไร เขาจะพูดอะไรที่จะหยั่งลึกในใจเธอ ถ้อยคำใดจะเป็นกำลังใจให้เธอ หุ่นใจเธอ และช่วยให้เธออยู่ในทาง สิ่งนี้จะทำให้เกิดความแตกต่างหรือไม่หากเขาใช้เวลาที่จะกระซิบบว่า “ลูกคือธิดาของพระเจ้า เป็นเจ้า” สักวันหนึ่งเธอจะจำได้ใหม่ว่าบิดาเธอมักจะกล่าวถ้อยคำนี้ “พ่อรักทุกสิ่งเกี่ยวกับลูก”

นั่นไม่ใช่สิ่งที่พระบิดาบนสวรรค์ตรัสกับพระบุตรของพระองค์และกับเราทุกคนหรือ? หรือ เมื่อพระองค์ตรัสว่า “ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา” และทรงเพิ่มเติมว่า “เราชอบใจท่านมาก”⁸

ขอให้ถ้อยคำที่เราเอ่ยและเขียนถึงลูกหลานสะท้อนความรักที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีต่อพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ และต่อเรา จากนั้น ขอให้เราหยุดเพื่อฟัง เพราะเด็กมีความสามารถมากที่สุดในการพูดสิ่งสำคัญและน่าอัศจรรย์เป็นการตอบแทน ดิฉันกล่าวสิ่งนี้ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. สีสานัน 5:12.
2. สีสานัน 5:14; เน้นตัวเอน.
3. สีสานัน 5:29-30.
4. หลักคำสอนและพันธสัญญา 100:5-6.
5. ลอยส์ เอ็ม. คอลลินส์, “Baby’s Development Potentially Harmed by Parents Texting,” *Deseret News*, June 4, 2012, deseretnews.com/article/print/865556895/Babys-development-potentially-harmed-by-parents-texting.html.
6. 2 นีไฟ 25:23.
7. ดู โรมัส เอส. มอนสัน, “ค้นพบปีติในการเดินทาง,” *Ensign* หรือ *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2008 หน้า 86.
8. มัทธิว 3:17.



โคย เอ็ลเคอร์ แอล. วิทนีย์ เคลย์ตัน
แห่งฝ่ายประธานโควรัมสาวกเจ็ดสิบ

ชีวิตแต่งงาน: ดูและเรียนรู้

สัญญาของพระเจ้าขยายไปสู่คนเหล่านั้นทุกคนที่ทำตามแบบแผนของชีวิต ซึ่งสร้างสัมพันธภาพของการแต่งงานอันศักดิ์สิทธิ์และมีความสุข

ในวันหนึ่งเมื่อหลายปีมาแล้ว ข้าพเจ้ากับภรรยาไปเยี่ยมบ้านลูกชายคนหนึ่งของเราพร้อมด้วยภรรยาและลูก ๆ ของเขา เพื่อรับประทานอาหารเช้าด้วยกัน เป็นเหตุการณ์ปรกติสำหรับครอบครัวที่มีลูกยังเล็ก ยิ่งมีเสียงดังมาก ก็ยิ่งสนุกมาก เสร็จจากรับประทานอาหารเช้าได้ไม่นาน ข้าพเจ้ากับแอนนา หลานสาวอายุสี่ขวบยังคงนั่งอยู่ที่โต๊ะ เธอรู้ตัวว่าเธอได้รับความสนใจจากข้าพเจ้าอย่างเต็มที่ เธอจึงลุกขึ้นยืนอย่างฉับพลันบนม้านั่ง และจ้องมองมาที่ข้าพเจ้า เมื่อแน่ใจว่าข้าพเจ้ากำลังมองเธออยู่ เธอสั่งข้าพเจ้าอย่างจริงจังให้ “ดูและเรียนรู้” จากนั้นเธอเดินและร้องเพลงให้ข้าพเจ้าฟัง

คำสั่งของแอนนา “ดูและเรียนรู้” คือปัญญาจากปากเด็ก เรา *สามารถ* เรียนรู้มากมาย โดยการดูและหลังจากนั้นพิจารณาว่าเราเห็นอะไรและรู้สึกอย่างไร ในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าขอแบ่งปันกับท่านถึงหลักการสามข้อที่ข้าพเจ้าสังเกตโดยการดูและเรียนรู้จากชีวิตแต่งงานที่ซื่อสัตย์และดีเยี่ยม หลักธรรมเหล่านี้สร้างชีวิตแต่งงานที่เข้มแข็ง นำพึงพอใจและสอดคล้องกับหลักการบนสวรรค์ ข้าพเจ้าขอเชิญท่านให้ดูและเรียนรู้ไปกับข้าพเจ้า

ข้อแรก ข้าพเจ้าสังเกตว่าในชีวิตแต่งงาน

ที่มีความสุขที่สุดนั้น ทั้งสามีและภรรยา คำนึงถึงความสัมพันธ์ของพวกเขาเสมือนหนึ่งไข่มุกอันล้ำค่า เป็นสมบัติอันหาค่าที่สุดมิได้ พวกเขาทั้งสองแยกจากบิดามารดา ออกเดินทางร่วมกันเพื่อสร้างชีวิตแต่งงานที่จะรุ่งเรืองในวันพรุ่งนี้ พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาเดินทางตามวิถีที่ได้รับแต่งตั้งจากสวรรค์ พวกเขาทราบว่าจะไม่มีความสัมพันธ์ใดสามารถนำมาซึ่งความสุขได้มากเช่นนี้ ทั้งยังก่อเกิดความดีงาม หรือรังสรรค์ความประณีตส่วนตัวได้มากมาย ถ้าท่านดูและเรียนรู้ชีวิตคู่ที่ดีเลิศ จะเห็นว่าเขาทั้งสองถือว่าชีวิตแต่งงานมีค่าสุดประมาณ

ต่อไป ศรัทธา ชีวิตแต่งงานในวันคริสต์ที่ประสบความสำเร็จสร้างขึ้นบนพื้นฐานของศรัทธาในพระเจ้า พระเยซูคริสต์และการยึดมั่นคำสอนของพระองค์ ข้าพเจ้าสังเกตว่าคู่ครองที่ทำให้การแต่งงานของพวกเขาเป็นสิ่งหาค่ามิได้จะปฏิบัติตามแบบแผนของศรัทธาอย่างเคร่งครัดจะเข้าร่วมพิธีศีลระลึกและการประชุมอื่น ๆ ทุกสัปดาห์ จัดสังสรรค์ในครอบครัว สวดอ้อนวอน ศึกษาพระคัมภีร์ร่วมกันและเป็นส่วนตัว และจ่ายส่วนสิบอย่างซื่อสัตย์ การค้นหาร่วมกันของพวกเขาเป็นเรื่องของการเชื่อฟังและดีงาม พวกเขาไม่คิดว่าพระบัญญัติเป็นเหมือนอาหารบุฟเฟ่ต์ซึ่งพวกเขา



ปฏิบัติต่อกันไม่ว่าที่ไหนเวลาใดหากสามีขม
ภรรยาหรือปฏิบัติต่อเธอในทางใดทางหนึ่ง
ราวกับเป็นคู่ครองที่ด้อยคุณค่าในชีวิตแต่งงาน
เป็นการไม่รักษากฎอันศักดิ์สิทธิ์และสมควร
เปลี่ยนแปลงใหม่ด้วยหลักธรรมและแบบแผน
ความประพฤติที่ถูกต้อง

คู่สามีภรรยาในชีวิตแต่งงานที่ดีตัดสินใจ
ร่วมกันอย่างเป็นทางการเป็นเอกฉันท์ คู่ครองแต่ละคน
ปฏิบัติตนในฐานะผู้มีส่วนร่วมอย่างเต็มที่
และได้รับสิทธิเท่าเทียมกันในการพูดและ
ออกเสียง⁵ พวกเขามุ่งเน้นไปที่ครอบครัว
และช่วยกันทำสิ่งที่เป็หน้าที่ได้รับผิดชอบ
ร่วมกันเป็นอันดับแรก⁶ ชีวิตแต่งงานของ
พวกเขาอาศัยความร่วมมือ ไม่ใช่การเจรจา
ต่อรอง ช่วงเวลาอาหารค่ำและตามด้วยเวลา
ของครอบครัวกลายเป็นส่วนสำคัญที่สุดของ
วันและเป็นประโยชน์มากที่สุดจากความ
พยายามที่ดีเยี่ยมของพวกเขา พวกเขาปิดเครื่อง
มือถือโทรทัศน์และยอมละทิ้งความบันเทิง
ส่วนตัวเพื่อช่วยทำหน้าที่ต่าง ๆ ในครอบครัว
หากอยู่ในวิสัยที่ทำได้ พวกเขาอ่านหนังสือ
กับลูก ๆ ทุกคืนและช่วยกันพาลูกเข้านอน
พวกเขาเข้านอนพร้อมกัน เมื่อหน้าที่และ
สภาวะการณ์เอื้ออำนวย สามีภรรยาทำงาน
เคียงข้างกันในงานสำคัญที่สุด นั่นคือ—งาน
ที่เราทำในบ้านของเราเอง

เมื่อมีความเคารพ ก็ต้องมีความโปร่งใส
เช่นกัน ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญมากของ
ชีวิตแต่งงานที่มีความสุข ไม่มีความลับเกี่ยวกับ
เรื่องสำคัญในชีวิตแต่งงาน ซึ่งต้องอาศัย
ความเคารพและความโปร่งใสของทั้งสอง
ฝ่าย สามีภรรยาตัดสินใจเรื่องการเงินทั้งหมด
ร่วมกัน และทั้งสองเข้าถึงข้อมูลทั้งหมด

ความภาคภูมิใจเป็นรูปแบบหนึ่งของความ
เคารพ ศาสตราจารย์วอลเตอร์กล่าวว่าคู่แต่งงาน
ที่ประสบความสำเร็จเป็นคู่ที่ “ภาคภูมิใจกัน
อย่างที่สุด” พวกเขาควบคุมสื่อสังคมของ
ตนเองอย่างมีคุณค่าเต็มทีในทุก ๆ ทาง พวกเขา
ไม่ยอมให้ประสบการณ์ทางอินเทอร์เน็ต
เป็นความลับ โดยบอกรหัสเครือข่ายสังคม
ออนไลน์ของพวกเขาให้แก่กันอย่างเปิดเผย
พวกเขาไม่ดูโพรไฟล์ออนไลน์ของผู้อื่นในทาง
ใดทางหนึ่งที่อาจทรยศต่อความไว้วางใจอัน
ศักดิ์สิทธิ์ของคู่ครอง พวกเขาไม่เคยทำหรือ
พูดอะไรที่เป็นการเลียบเคียงในลักษณะไม่
เหมาะสม ไม่ว่าจะในขณะออนไลน์หรืออยู่
ต่อหน้ากัน ดูและเรียนรู้ว่า ชีวิตแต่งงานที่
ยอดเยี่ยมคือความเคารพกันโดยไม่มีข้อแม้

สามารถหยิบและเลือกเฉพาะสิ่งที่ดูน่าสนใจ
ที่สุด

ศรัทธาเป็นพื้นฐานของคุณธรรมทุกอย่าง
ที่เสริมสร้างชีวิตแต่งงาน การเสริมสร้าง
ศรัทธาจึงเป็นการเสริมสร้างชีวิตแต่งงาน
ศรัทธาเติบโตเมื่อเรารักษาพระบัญญัติ เช่น
เดียวกับความปรองดอง และปิติของชีวิต
แต่งงานก็จะเติบโตเช่นกัน ดังนั้น การรักษา
พระบัญญัติคือรากฐานในการสร้างชีวิต
แต่งงานนิรันดร์ที่มั่นคง ดูและเรียนรู้: ศรัทธา
ในพระเจ้า พระเยซูคริสต์ คือพื้นฐานของชีวิต
แต่งงานที่มีความสุขนิรันดร์

สาม การกลับมา ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าชีวิต
แต่งงานที่มีความสุขพึ่งพาของประทานแห่ง
การกลับมา สิ่งนี้เป็องค์ประกอบสำคัญของ
สัมพันธภาพทุกอย่างในชีวิตแต่งงานที่ดี คู่
ครองผู้ดำเนินการตรวจสอบตนเองอย่างซื่อ
สัตย์เป็นประจำและโดยทันที ใช้ขั้นตอนที่
จำเป็นต่อการกลับมาและพัฒนาประสบการณ์
ของการเยียวยารักษาชีวิตแต่งงาน การกลับ
ใจช่วยฟื้นฟูและดำรงความปรองดองและ
สันติสุข

ความอ่อนน้อมถ่อมตนเป็นส่วนสำคัญยิ่ง
ของการกลับมา ความอ่อนน้อมถ่อมตนคือไม่
คำนึงถึงตนเอง ไม่เห็นแก่ตัว ไม่เรียกร้องวิธี
ของตนเองหรือพูดยกตนว่ามีศีลธรรมเลิศเลิศ
ตรงกันข้าม ความอ่อนน้อมถ่อมตนตอบอย่าง
นุ่มนวลและฟังอย่างมีเมตตาเพื่อทำความ
เข้าใจ ไม่ผูกใจเจ็บ ความอ่อนน้อมถ่อมตน
ตระหนักว่าไม่มีใครเปลี่ยนคนอื่นได้ แต่ด้วย
ศรัทธา ความพยายาม และความช่วยเหลือ
จากพระเจ้าเป็นเจ้า เราประสบการณ์เปลี่ยนแปลง
อันลึกซึ้งของใจเราเอง การประสบการณ์เปลี่ยน-
แปลงอันลึกซึ้งของใจเป็นเหตุให้เราปฏิบัติ
ต่อผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งคู่ครองของเรา
ด้วยความอ่อนโยน ความอ่อนน้อมถ่อมตน
หมายถึงทั้งสามีภรรยาพยายามเป็นพร ช่วย
เหลือ และยกย่องกัน นึกถึงผู้อื่นก่อนจะตัด
สินใจทุกครั้ง ดูและเรียนรู้ว่าการกลับมาและ
ความอ่อนน้อมถ่อมตนสร้างชีวิตแต่งงานที่มี
ความสุข

สี่ ความเคารพ ข้าพเจ้าสังเกตว่าชีวิต
แต่งงานที่มั่นคงมีความสุข สามีภรรยาจะ
ปฏิบัติต่อกันในฐานะคู่ครองที่เท่าเทียม⁷ การ

โปร่งใสและภักดี

ห้า ชีวิตแต่งงานที่มีความสุขที่สุด ข้าพเจ้าเห็นการเชื่อฟังที่สะท้อนถึงพระบัญญัติที่มีความสุขที่สุดหนึ่งข้อ—นั่นคือ “อยู่ด้วยกันด้วยความรัก”⁸ เมื่อพูดถึงสามี พระเจ้าทรงบัญชาว่า “เจ้าจงรักภรรยาของเจ้าด้วยสุดใจของเจ้า, และจงแนบสนิทกับนางและหาใครอื่นไม่”⁹ คู่มือศาสนจักรสอนว่า “คำว่าแนบสนิท ในพระบัญญัติข้อนี้หมายถึงความภักดีและซื่อสัตย์ต่อใครบางคนอย่างแท้จริง คู่สมรสแนบสนิทกับพระผู้เป็นเจ้าและแนบสนิทต่อกันโดยรับใช้กันและรักกัน โดยการรักษาพันธสัญญาด้วยความซื่อสัตย์อย่างแท้จริงต่อกันและต่อพระผู้เป็นเจ้า” ทั้งสามีภรรยา “ละชีวิตโสดของตนและให้การสร้างชีวิตแต่งงานมาเป็นอันดับแรกของชีวิต [พวกเขา] ... โดยไม่ยอมให้ใครหรือความสนใจอื่นใดมีความสำคัญมากไปกว่า... การรักษาพันธสัญญาที่ทำไว้ต่อกันและกับพระผู้เป็นเจ้า”¹⁰ จงดูแลและเรียนรู้: คู่สมรสที่ประสบความสำเร็จรักกันด้วยการอุทิศตนต่อกันอย่างแท้จริง

มีผู้ที่ชีวิตแต่งงานของพวกเขาไม่ได้มีความสุขดังที่ปรารถนา รวมทั้งผู้ที่ไม่เคยแต่งงาน หย่าร้าง เป็นพ่อหรือแม่ตัวคนเดียว หรือมีหลากหลายเหตุผลที่ไม่อาจแต่งงานมีครอบครัวได้ สภาพการณ์เหล่านี้เต็มไปด้วยความท้าทายและหัวใจสลาย แต่ไม่ต้องเป็นเช่นนั้นไปชั่ววันจันทร์ ท่านทั้งหลายที่ตกอยู่ในสถานการณ์เช่นนั้น ผู้ซึ่งยังคงพากเพียร “ทำสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในอำนาจของ [ท่าน] อย่างจริงจัง”¹¹ ขอให้สวรรค์ประทานพรท่านอย่างมากมาย จงแสวงหารูปแบบในอุดมคติการแต่งงานนิรันดร์ รวมถึงความมุ่งมั่นหรือการเตรียมตัวเป็นคู่สมรสที่มีค่าควร จงรักษาพระบัญญัติและวางใจในพระเจ้าและความรักอันสมบูรณ์แบบของพระองค์ที่มีต่อท่าน วันหนึ่งพรที่สัญญาไว้ทุกประการที่เกี่ยวข้องกับการแต่งงานจะเป็นของท่าน¹²

พระคัมภีร์ข้อหนึ่งที่นำขึ้นใจที่สุดในพระคัมภีร์มีมอรมอนกล่าวอย่างเรียบง่ายว่า “และพวกเขาแต่งงาน, และยกให้แต่งงานกัน, และได้รับพรตามคำสัญญามากมายหลายประการซึ่งพระเจ้าทรงกระทำไว้กับพวกเขา.” สัญญาของพระเจ้าขยายไปสู่คนเหล่านั้นทุกคนที่ทำตามแบบแผนของชีวิตซึ่งสร้างสัมพันธ์ภาพของการแต่งงานอันศักดิ์สิทธิ์และ



มีความสุข พรเช่นนั้นมาในฐานะผลลัพธ์อันน่ายินดีที่บอกไว้ล่วงหน้าของการดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์ตามพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

ข้าพเจ้าขอบพระทัยสำหรับเคธี ภรรยาผู้แสนดี เธอคือความรักในชีวิตข้าพเจ้า

การแต่งงานเป็นของประทานที่พระผู้เป็นเจ้าทรงมอบให้เรา คุณภาพของชีวิตแต่งงานเป็นของขวัญที่เราถวายแด่พระองค์ ข้าพเจ้าแสดงประจักษ์พยานถึงแผนอันน่าอัศจรรย์ของพระบิดาบนสวรรค์ที่รักของเรา ซึ่งจัดเตรียมสำหรับการแต่งงานอันล้ำเลิศและเป็นนิรันดร์ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” เอ็นไซม์ หรือ เล็ชโฮนา, พฤศจิกายน, 2010, 129.
2. ดู สุภาษิต 15:1.
3. ดู แอลมา 5:11-12, 26-31.
4. ดู โมโรไน 7:43-48, 8:25-26.
5. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 107:27-31.
6. ดู “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” หน้า 129.
7. ดู โธมัส เอส. มอนสัน, “พลังของฐานะปุโรหิต,” เอ็นไซม์ หรือ เล็ชโฮนา, พฤษภาคม 2011, 68; กอร์ดอน บี. ینگส์, “สัญญาผูกมัดของชีวิต,” เอ็นไซม์, กุมภาพันธ์ 1999, 4; เล็ชโฮนา, พฤษภาคม 1999, 4.
8. หลักคำสอนและพันธสัญญา 42:45.
9. หลักคำสอนและพันธสัญญา 42:22.
10. คู่มือเล่ม 2 : การบริหารงานศาสนจักร(2010), 1.3.1.
11. หลักคำสอนและพันธสัญญา 123:17.
12. ดู คู่มือเล่ม 2, 1.3.3.
13. 4 นีไฟ 1:11.



โดยเอ็ลเคอร์ แอล. ทอม เพอร์รี่
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

การเชื่อฟังกฎ คือเสรีภาพ

ชายและหญิงได้รับสิทธิ์เสรีเป็นของประทานจากพระผู้เป็นเจ้า แต่เสรีภาพ
ของพวกเขาซึ่งก็คือความสุขอันเป็นนิรันดร์ของพวกเขาจากการเชื่อฟัง
กฎของพระองค์

ข้าพเจ้าได้รับของขวัญพิเศษเมื่อคริสต์-
มาสปีที่แล้วซึ่งมาพร้อมกับความทรง
จำมากมาย หลานสาวข้าพเจ้าเป็น
คนมอบให้ เป็นของที่อยู่กับสิ่งของซึ่งข้าพเจ้า
ทิ้งไว้ที่บ้านของครอบครัวเก่าเมื่อข้าพเจ้า
ย้ายออกมาหลังจากแต่งงาน ของขวัญชิ้น
นั้นคือหนังสือสีน้ำตาลเล่มเล็ก ๆ ที่ข้าพเจ้า
ถืออยู่นี้ เป็นหนังสือที่มอบให้กับทหารวิสุทธิชน
ยุคสุดท้ายผู้เข้าร่วมรบในสมัยสงครามโลก
ครั้งที่สอง โดยส่วนตัวแล้วข้าพเจ้ามองดู
หนังสือเล่มนี้ในฐานะของขวัญจากประธาน
ฮีเบอร์ เจ. แกรนท์ และที่ปรึกษาของท่าน
เจ. รูเบน คลาร์ก จูเนียร์กับเดวิด โอ. แมคเคย์
ด้านหน้าหนังสือ ศาสดาพยากรณ์ของ
พระผู้เป็นเจ้าทั้งสามท่านเขียนไว้ว่า “การรับ
ใช้ในกองทัพไม่อนุญาตให้พวกข้าพเจ้าให้ติดต่อกับ
ท่านเป็นการส่วนตัวได้ ไม่ว่าจะโดยตรง
หรือผ่านทางตัวแทนส่วนตัว สิ่งที่ดีที่สุดที่
พวกข้าพเจ้าสามารถทำได้คือมอบหนังสือ
เล่มนี้ไว้ในมือของท่านซึ่งประกอบไปด้วย
ส่วนหนึ่งของการเปิดเผยในสมัยปัจจุบันและ
คำอธิบายหลักธรรมพระกิตติคุณ เพื่อที่จะ
เสริมสร้าง ความหวัง และศรัทธาของท่าน และ
นำการปลอบประโลมและวิญญาณแห่ง
สันติสุขมาสู่ท่านไม่ว่าท่านจะอยู่ที่ใดก็ตาม”¹

ปัจจุบันเราพบตนเองอยู่ในสงครามอีก
อย่างหนึ่ง สงครามนี้ไม่มีการใช้อาวุธยุทธภัณฑ์
แต่เป็นสงครามแห่งความคิด คำพูดและ
การกระทำ นั่นคือสงครามกับบาป และเรา
จำเป็นต้องได้รับการย้ำเตือนถึงพระบัญญัติ
มากกว่าแต่ก่อน เรื่องทางโลกกลายเป็น
บรรทัดฐาน และความเชื่อและการปฏิบัติ
หลาย ๆ อย่างนั้นขัดแย้งโดยตรงกับสิ่งต่าง ๆ
ที่พระเจ้าพระองค์เองทรงจัดตั้งขึ้นเพื่อประ-
โยชน์ของลูก ๆ ของพระองค์
ในหนังสือสีน้ำตาลเล่มเล็กนั้น ถัดจาก
จดหมายจากฝ่ายประธานสูงสุดมี “ข้อควรจำ
เบื้องต้นสำหรับชายที่เป็นทหาร” เรื่อง “การ
เชื่อฟังกฎคือเสรีภาพ” เป็นการเปรียบเทียบ
ระหว่างกฎทางการทหารซึ่ง “มีไว้เพื่อประโยชน์
ของทหารทุกคน” กับกฎแห่งสวรรค์
ข้อความนั้นมีใจความว่า “ในจักรวาลที่
พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นผู้ควบคุมมีกฎหนึ่ง
— ซึ่งเป็นสากล กฎนิรันดร์— ซึ่งประกอบไป
ด้วยพรและการลงโทษที่เลี่ยงไม่ได้”
ข้อความสุดท้ายในบันทึกนั้นเน้นเรื่องการ
เชื่อฟังกฎของพระผู้เป็นเจ้า: “หากท่านประสงค์
จะกลับไปหาคนที่ท่านรักอย่างภาคภูมิใจ...
หากท่านเป็นชายและประสงค์จะอยู่อย่างมี
ความสุข—จงรักษากฎของพระผู้เป็นเจ้า เมื่อ

ทำดั่งนั้นท่านสามารถเพิ่มอิสรภาพที่หาค่า
มิได้ซึ่งท่านกำลังพยายามรักษาไว้ ซึ่งผู้อื่น
คอยฟังว่า นั่นคืออิสรภาพจากบาป เพราะ
การเชื่อฟังกฎคือเสรีภาพอย่างแท้จริง”²
เหตุใดข้อความที่ว่า “การเชื่อฟังกฎคือ
เสรีภาพ” จึงมีความหมายกับข้าพเจ้าในช่วง
เวลานั้น เหตุใดข้อความนี้จึงมีความหมาย
กับเราทุกคนในช่วงเวลานี้
อาจเป็นเพราะว่าเราได้รับการเปิดเผย
ความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ในโลกก่อนเกิด
ของเรา เรารู้ว่าเมื่อพระเจ้าเป็นเจ้าพระบิดา
นิรันดร์ทรงนำเสนอแผนของพระองค์ในกาล
เริ่มต้นแห่งเวลา— ซาตานต้องการเปลี่ยน
แผนนั้น เขากล่าวว่าเขาจะไถ่มนุษย์ชาติ
ทั้งปวง จะไม่มีสักจิตวิญญาณหนึ่งหายไป
และซาตานมั่นใจว่าเขาสามารถทำตามข้อ
เสนอของเขาได้ แต่มีคำตอบที่รับไม่ได้
—นั่นคือการทำลายสิทธิ์เสรีของมนุษย์ ซึ่ง
คือของประทานจากพระผู้เป็นเจ้า (ดูโมเสส
4:1-3) ประธานฮาโรลด์ บี. ลีกล่าวไว้เกี่ยวกับ
ของประทานนี้ว่า “สิทธิ์เสรีเป็นของประทาน
ยิ่งใหญ่ที่สุดที่พระผู้เป็นเจ้าทรงมอบให้แก่
มนุษย์พระองค์”³ ดั่งนั้นมันจึงไม่ใช่เรื่อง
เล็กน้อยสำหรับซาตานที่จะเพิกเฉยสิทธิ์เสรี
ของมนุษย์ แท้จริงแล้วมันกลายเป็นเรื่อง
สำคัญที่ก่อให้เกิดสงครามในสวรรค์ ชัยชนะ
ของสงครามในสวรรค์คือชัยชนะสำหรับสิทธิ์
เสรีของมนุษย์
อย่างไรก็ตามซาตานยังไม่ยอมหยุด แผน
ลึกลับของเขา—ซึ่งคือแผนที่ถูกนำมาใช้
ตั้งแต่สมัยอาดัมและเอวา—คือการล่อลวง
ชายและหญิง เพื่อพิสูจน์ว่าเราไม่คู่ควรกับ
ของประทานแห่งสิทธิ์เสรีจากพระผู้เป็นเจ้า
ซาตานมีเหตุผลมากมายในสิ่งที่เขาทำ เหตุ
ผลที่สำคัญที่สุดอาจเป็นไปได้ว่าเขาต้องการ
แก้แค้น แต่เขาก็ต้องการให้ชายและหญิง
เศร้าหมองเหมือนที่เขาเศร้าหมอง เราไม่ควร
ประมาทความพยายามของซาตานที่จะทำให้
สำเร็จ บทบาทของเขาในแผนนิรันดร์ของ
พระผู้เป็นเจ้าคือการสร้าง “การตรงกันข้าม
ในสิ่งทั้งปวง” (2 นิโไฟ 2:11) และทดสอบ
สิทธิ์เสรีของเรา แต่ผลการเลือกของท่านและ
ข้าพเจ้าเป็นการทดสอบสิทธิ์เสรีของเรา—ไม่
ว่าเราเลือกที่จะเชื่อฟังหรือไม่เชื่อฟังพระบัญญัติ
ของพระผู้เป็นเจ้ามันคือการเลือกที่แท้
จริงระหว่าง “เสรีภาพและชีวิตนิรันดร์” และ
“การเป็นเชลยและความตาย”
หลักคำสอนพื้นฐานนี้ได้สอนไว้อย่าง



ชัดเจนใน 2 นี้ไฟ บทที่สอง: “ดังนั้น, มนุษย์เป็นอิสระตามเนื้อหนัง; และสิ่งทั้งปวงซึ่งสมควรแก่มนุษย์ประทานให้พวกเขา. และพวกเขาเป็นอิสระที่จะเลือกเสรีภาพและชีวิตนิรันดร์, โดยผ่านพระผู้เป็นสื่อกลางที่ยิ่งใหญ่ของมวลมนุษย, หรือจะเลือกการเป็นเชลยและความตาย, ตามการเป็นเชลยและอำนาจของมาร; เพราะเขาแสวงหาเพื่อจะให้มนุษย์ทั้งปวงเศร้าหมองเหมือนตัวเขา.” (2 นี้ไฟ 2:27)

ในหลาย ๆ ประเด็น โลกนี้ก็เหมือนอยู่ในสงครามเสมอมา เมื่อฝ่ายประธานสูงสุดส่งหนังสือสั้นๆ ตาลเล่มเล็กนี้มาให้ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเชื่อว่าพวกท่านเป็นห่วงในสงครามที่ยิ่งใหญ่กว่าสงครามโลกครั้งที่สอง ข้าพเจ้ายังเชื่อว่าพวกท่านหวังว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นเหมือนโล่แห่งศรัทธาคอยปกป้องจากซาตานและกองทัพของเขาในสงครามที่ยิ่งใหญ่กว่า—ซึ่งคือสงครามต่อต้านบาป—และคอยเป็นเครื่องย้ำเตือนให้ข้าพเจ้ารักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า

วิธีหนึ่งที่ช่วยเราประเมินตนเองและเปรียบเทียบตัวเรากับคนรุ่นก่อน ๆ คือ—พระบัญญัติสิบประการ หนึ่งในมาตรฐานที่เก่าแก่ที่สุดที่มนุษย์รู้จัก ส่วนใหญ่ของโลกที่เจริญแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งโลกของยูดีไอ-คริสเตียน

พระบัญญัติสิบประการเป็นสิ่งที่ได้รับการยอมรับและยืนยันมากที่สุดในการแยกแยะความดีและความชั่ว

ในความเห็นของข้าพเจ้า พระบัญญัติสิบข้อในพระบัญญัติสิบประการควรถือรักษาอย่างจริงจังในทุกวันนี้มากกว่าแต่ก่อน ตามประเพณี เราชังเกี่ยวและประนามการฆาตกรรม การลักขโมยและการพูดเท็จ และเรายังคงเชื่อในความรับผิดชอบที่สูง ๆ มีต่อบิตามารดาของตน

แต่ในสังคมที่ใหญ่ขึ้น เราละเลยพระบัญญัติอีกหกข้อเป็นประจำ

- ถ้าการให้ความสำคัญทางโลกมาก่อนจะบอกเป็นนัยว่า เรามี “พระเจ้าอื่น” อย่างแน่นอน ซึ่งเราให้ความสำคัญมากกว่าพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริง
- เราทำให้คนที่มีความเชื่อเสีย วิถีการดำเนินชีวิต ความมั่งคั่ง และบางครั้งจากรูปแกะสลักหรือสิ่งของเป็นสิ่งที่เราเคารพบูชา
- เราใช้พระนามของพระผู้เป็นเจ้าในวิธีที่หยาบคายหลากหลายวิธี รวมถึงในคำอุทานและคำสบถของเรา
- เราใช้วันสะบาโตสำหรับเกมที่ใหญ่ที่สุดของเรา กิจกรรมสันทนาการที่จริงจังที่สุดของเรา การใช้จ่ายที่มากที่สุดของเรา

และในทุก ๆ สิ่งนอกจากการนมัสการ

- เราปฏิบัติกับความสัมพันธ์ทางเพศนอกการสมรสเหมือนกับกิจกรรมสันทนาการและการบันเทิง
- และความโลภกลายเป็นส่วนสำคัญของชีวิตมากเกินไป (ดู อพยพ 20:3-17)

ศาสดาพยากรณ์จากแต่ละยุคสมัยการประทานคอยเตือนเราเสมอเกี่ยวกับการละเมิดพระบัญญัติที่สำคัญมากสองข้อ-ข้อที่เกี่ยวกับการฆาตกรรมและการล่วงประเวณี ข้าพเจ้าเห็นถึงรากฐานเดียวกันของพระบัญญัติสำคัญสองข้อนี้- คือความเชื่อที่ว่าชีวิตนั้นเป็นสิทธิของพระผู้เป็นเจ้าและร่างกายของเราซึ่งคือพระวิหารของชีวิตมรดกควรจะถูกสร้างขึ้นภายใต้ขอบเขตที่พระผู้เป็นเจ้าทรงกำหนดไว้ การที่คนคนหนึ่งจะทดแทนกฎของพระผู้เป็นเจ้าด้วยกฎเกณฑ์ของตนเองไม่ว่าจะทางหนึ่งทางใดของชีวิต คือความถือดีอย่างที่สุดและคือบาปที่ลึกที่สุด

ผลกระทบหลักของเจตคติที่ตกต่ำเกี่ยวกับความศักดิ์สิทธิ์ของการแต่งงานคือผลที่เกิดขึ้นกับครอบครัว—ความเข้มแข็งของครอบครัวเสื่อมลงเร็วมากอย่างน่าตกใจ การเสื่อมลงนี้ก่อให้เกิดอันตรายอย่างกว้างขวางต่อสังคม ข้าพเจ้าเห็นสาเหตุและผลกระทบโดยตรง



เมื่อเราละทิ้งคำมั่นสัญญาและความซื่อสัตย์ต่อคู่สมรสของเรา เราเอากาวที่ยึดสังคมของเราไว้ด้วยกันออกไป

วิธีที่เป็นประโยชน์ในการนึกถึงพระบัญญัติคือขอให้เห็นว่า เป็นคำแนะนำด้วยความรักจากพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงพระปรีชาญาณและทรงรอบรู้ เป้าหมายของพระองค์คือความสุขอันเป็นนิรันดร์ของเรา และพระบัญญัติของพระองค์คือแผนที่นำทางที่พระองค์ประทานให้เราเพื่อกลับไปหาพระองค์ ซึ่งเป็นทางเดียวเท่านั้นที่เราจะมีความสุขนิรันดร์ได้ บ้านและครอบครัวมีความสำคัญต่อความสุขนิรันดร์ของเราอย่างไร บนหน้า 141 ของหนังสือสี่น้ำตากลุ่มเล็กของข้าพเจ้าบอกไว้ว่า “แท้จริงแล้ว สวรรค์ของเราเป็นมากกว่าตัวแทนของบ้านเราในนิรันดร์”⁴

หลักคำสอนเกี่ยวกับครอบครัวและบ้านได้รับการย้ำเตือนไม่ยาวนานด้วยความกระจ่างชัดและมีพลังใน “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” ถ้อยแถลงนี้กล่าวถึงธรรมชาติอันเป็นนิรันดร์ของครอบครัวและจากนั้นจึงอธิบายถึงความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการ

นมัสการในพระวิหาร ถ้อยแถลงนี้ยังคงประกาศถึงกฎที่กำหนดความสุขอันเป็นนิรันดร์ของครอบครัวไว้ทุกประการ กล่าวคือ “อำนาจการสร้างอันศักดิ์สิทธิ์นั้นจะต้องใช้ไฉนระหว่างชายและหญิงผู้ซึ่งแต่งงานตามกฎหมายในฐานะสามีและภรรยาเท่านั้น”⁵

พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยแก่ศาสดาพยากรณ์ของพระองค์ว่ามีความจริงทางศีลธรรมบาปก็คือบาปเสมอ การไม่เชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าจะกีดกันเราออกจากพรของพระองค์เสมอ โลกเปลี่ยนไปอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว แต่พระผู้เป็นเจ้า พระบัญญัติของพระองค์ และพรที่สัญญาไว้ นั้นไม่เปลี่ยนแปลง สิ่งเหล่านี้เปลี่ยนไม่ได้และไม่มีวันเปลี่ยนได้ ชายและหญิงได้รับสิทธิ์เสรีเป็นของประทานจากพระผู้เป็นเจ้า แต่เสรีภาพของพวกเขาซึ่งก็คือความสุขอันเป็นนิรันดร์ของพวกเขาจากการเชื่อฟังกฎของพระองค์ เช่นที่แอลมาให้คำแนะนำกับโคริแอนทอน บุตรชายที่หลงผิดของท่าน “ความชั่วร้ายไม่เคยเป็นความสุขเลย” (แอลมา 41:10)

ในยุคสมัยแห่งการฟื้นฟูพระกิตติคุณอัน

สมบูรณนี้ พระเจ้าได้ทรงเปิดเผยอีกครั้งถึงพรที่สัญญาไว้ให้เราเมื่อเราเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์

ในหลักคำสอนและพันธสัญญา 130 เราอ่านว่า

“มีกฎ, ประกาศไว้ ในสวรรค์คืออย่างเปลี่ยนแปลงไม่ได้ก่อนการวางรากฐานของโลกนี้, ซึ่งในนั้นทรงกำหนดพรไว้ทุกประการ—

“และเมื่อเราได้รับพรประการใดจากพระผู้เป็นเจ้า, ย่อมเป็นไปเนื่องจากการเชื่อฟังกฎนั้นซึ่งในนั้นทรงกำหนดพรไว้” (ค.พ. 130:20-21)

แน่นอนว่าไม่มีหลักคำสอนใดในพระคัมภีร์ที่ชัดเจนมากไปกว่าพระบัญญัติอันเปลี่ยนแปลงไม่ได้ของพระเจ้าและมีความสัมพันธ์กับความสุขและความผาสุกของเราในแต่ละคน ในฐานะครอบครัวและในฐานะสังคม มีความสมบูรณ์ทางศีลธรรม การไม่เชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าจะกันเราออกจากพรของพระองค์เสมอ สิ่งเหล่านี้ไม่เปลี่ยนแปลง

ในโลกที่เข้มทิศทางศีลธรรมไม่เที่ยงตรง พระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ไม่มีวันสิ้นสุด สเดคและวอร์ด ครอบครัวและสมาชิกแต่ละคนก็เช่นกัน เราต้องไม่เลือกเอาพระบัญญัติที่เราคิดว่าเป็นข้อสำคัญที่ควรรักษาแต่เราควรรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าทุกข้อ เราต้องยืนอย่างมั่นคงและแน่วแน่โดยมีความมั่นใจอันแน่วแน่ในความไม่เปลี่ยนแปลงของพระเจ้า และวางใจอย่างเต็มเปี่ยมในพระสัญญาของพระองค์

ขอให้เราเป็นดังแสงสว่างบนภูเขาเสมอ เป็นแบบอย่างในการรักษาพระบัญญัติที่ไม่เคยเปลี่ยนแปลงและไม่มีวันเปลี่ยน เช่นเดียวกับที่หนังสือเล็ก ๆ เล่มนี้ส่งเสริมให้ทหาวิสุทธิชนยุคสุดท้ายยืนอย่างมั่นคงทางศีลธรรม ในช่วงเวลาแห่งสงคราม ในสงครามยุคสุดท้ายนี้ ขอให้เราเป็นดังดวงประทีปแก่ทั่วทั้งแผ่นดินโลกและโดยเฉพาะอย่างยิ่งแก่ลูก ๆ ของพระผู้เป็นเจ้าผู้กำลังแสวงหาพรของพระเจ้า สิ่งทั้งหมดนี้ข้าพเจ้าเป็นพยานในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. *ฝ่ายประธานสูงสุด, ใน Principles of the Gospel (1943), i.*
2. *Principles of the Gospel, v, vii, viii.*
3. *คำสอนของประธานศาสนจักร ฮาโรลด์ บี. ลี (2000), 4.*
4. สตีเฟน แอล. ริชาร์ดส์, ใน *Principles of the Gospel, 141.*
5. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก”, *เลียโฮนา*, พ.ย. 2010, 165.



โดย ประธานโฮมัส เอส. มอนสัน

การเชื่อฟัง นำมาซึ่งพร

ความรู้เรื่องความจริงและคำตอบของคำถามสำคัญที่สุดมาสู่เรา
เมื่อเราเชื่อฟังพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า

พี่น้องที่รักทั้งหลาย ช่างเป็นความ
ปลาบปลื้มที่ได้อยู่กับท่านเข้าวัน
นี้ ข้าพเจ้าขอศรัทธาและคำสวด
อ้อนวอนจากท่านขณะได้รับเกียรติที่จะกล่าว
คำปราศรัยกับท่าน

ตลอดยุคสมัยที่ผ่านมา ชายหญิงต่าง
แสวงหาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำรง
อยู่ของชีวิตมรรตัยนี้ว่าตนเองอยู่ตรงจุดไหน
และมีจุดประสงค์อะไรในนั้น ตลอดจนวิถี
ทางสู่ความสงบและความสุข เราแต่ละคน
เกี่ยวข้องอยู่กับการค้นหาเช่นนั้น

ความรู้ความเข้าใจนี้มีให้แก่มวลมนุษย
และประกอบด้วยความจริงอันเป็นนิรันดร์
ใน *หลักคำสอนและพันธสัญญาภาคที่ 1* ข้อ
39 อ่านว่า “เพราะคุณเกิด, และคุณดี, พระเจ้า
คือพระผู้เป็นเจ้า, และพระวิญญาณรับสั่งคำ
พยาน, และคำพยานเป็นความจริง, และ
ความจริงดำรงอยู่ตลอดกาลและตลอดไป.”
กวีโรจนา ดังนี้

*แม้โลกแตกแหลกและสวรรค์หันลับตา
แต่ตั้งจากแหล่งรวมชีวิ้งยังคงอยู่คู่กาลเนิ่นนาน
ช่วงนิรันดร์มีผันแปร!*

บางคนกล่าวว่า “ความจริงเช่นนั้นจะหา

ได้จากที่ใด และจะทราบได้อย่างไรว่านั่นคือ
ความจริง” ในการเปิดเผยผ่านศาสดาพยา
กรโมเซสที่เครีทแลนด์ โอไฮโอ เดือน
พฤษภาคม ปี 1833 พระเจ้าทรงประกาศว่า
“ความจริงคือความรู้ถึงสิ่งทั้งหลายดังที่
เป็นอยู่, และดังที่เป็นมา, และดังที่จะเป็น...

“พระวิญญาณแห่งความจริงมาจากพระผู้
เป็นเจ้า...”

“และไม่มีมนุษย์คนใดได้รับความสมบูรณ์
เว้นแต่เขารักษาพระบัญญัติของพระองค์

“คนที่รักษามหาพระบัญญัติ [ของพระผู้เป็น
เจ้า] ได้รับความจริงและแสงสว่าง, จนเขา
รุ่งโรจน์ในความจริงและรู้สิ่งทั้งปวง.”²

ช่างเป็นคำสัญญาที่ล้ำเลิศยิ่งนัก! “คนที่
รักษามหาพระบัญญัติ [ของพระผู้เป็นเจ้า] ได้รับความ
จริงและแสงสว่าง, จนเขารุ่งโรจน์ใน
ความจริงและรู้สิ่งทั้งปวง”

ไม่มีความจำเป็นสำหรับท่านหรือข้าพเจ้า
ในยุคความรู้แจ้งซึ่งความสมบูรณ์ของพระ
กิตติคุณได้รับการฟื้นฟู ที่จะต้องล่องเรือไป
ในทะเลแปลกหรือเดินทางตามถนนไร้รอย
เท้าเพื่อค้นหาความจริง พระบิดาบนสวรรค์
ผู้เปี่ยมด้วยความรักทรงวางเส้นทางและจัดหา

แนวทางที่เชื่อถือได้ไว้ให้แล้ว—นั่นคือ *การ
เชื่อฟัง* ความรู้เรื่องความจริงและคำตอบของ
คำถามสำคัญที่สุดมาสู่เราเมื่อเราเชื่อฟังพระ
บัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า

เราเรียนรู้การเชื่อฟังตลอดชีวิตของเรา เริ่ม
ตั้งแต่เรายังเล็ก ผู้ที่รับผิดชอบดูแลเราวาง
แนวทางและกฎเกณฑ์ไว้เพื่อให้เราปลอดภัย
ชีวิตจะง่ายขึ้นกับเราทุกคนถ้าเราเชื่อฟังกฎ
เกณฑ์ดังกล่าวอย่างครบถ้วน แต่เราหลาย
คนเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ถึงปัญญาของ
การเป็นคนเชื่อฟัง

สมัยข้าพเจ้ายังเด็ก ทุกฤดูร้อนตั้งแต่ต้น
เดือนกรกฎาคมจนถึงเดือนกันยายน ครอบครัว
ข้าพเจ้าจะพักอยู่บ้านไม้สูงที่วิวเย็นพาร์ค
ในโพรวแคนยอน รัฐยูทาห์

เพื่อนสนิทคนหนึ่งของข้าพเจ้าในช่วงวัน
สบาย ๆ เหล่านั้นที่แคนยอนคือแดนนี่ ลาร์
เซ็น ครอบครัวเขามีบ้านไม้สูงที่วิวเย็นพาร์ค
เช่นกัน ทุก ๆ วันเขากับข้าพเจ้าจะเดินเตร
ไปทั่วแดนสวรรค์ของเด็กชายแห่งนี้ ตกปลา
ในลำธารและแม่น้ำ เก็บก้อนหินและสมบัติ
อื่น ๆ เดินเที่ยว ปีนเขา สนุกไปกับทุกนาที่ใน
ทุกชั่วโมงของแต่ละวัน

เข้าวันหนึ่งแดนนี่กับข้าพเจ้าตัดสินใจว่า
เราต้องการจัดกิจกรรมรอบกองไฟค่ำวันนั้น
กับเพื่อนคนอื่น ๆ ในแคนยอน เพียงแต่ต้อง
จัดการบริเวณทุ่งใกล้ ๆ ให้โล่งเพื่อเราจะได้
มารวมตัวกัน หล้าเดือนมิถุนายนที่ปกคลุม
ท้องทุ่งบริเวณนั้นกลายเป็นหล้าแห้งและมี
หนาม ทำให้ไม่เหมาะกับจุดประสงค์ของเรา
เราจึงลงมือถอนหญ้าที่ฝังต้นสูงเพื่อให้เป็น
ที่โล่งวงกลมขนาดใหญ่ เราดึงและทิ้งสุด
กำลัง แต่ผลที่ได้คือวัชพืชกำจัดยากเพียงไม่
ก็กำมือ เราคิดว่าภารกิจนี้คงต้องใช้เวลาทั้งวัน
และเราก็เริ่มหมดแรงหมดกำลังใจแล้ว

แล้วสิ่งที่ข้าพเจ้านึกได้ก็เป็นทางออกสม
บูรณ์แบบที่สุดที่เข้ามาสู่ความคิดเด็กแปดขวบ
อย่างข้าพเจ้า ข้าพเจ้าบอกแดนนี่ว่า “ที่เรา
ต้องทำคือจุดไฟเผาวัชพืชพวกนี้ เราแค่ต้อง
เผา วัชพืชในวงกลมเท่านั้นเอง!” เขารับเห็น
ด้วย แล้วข้าพเจ้าก็วิ่งกลับบ้านไปเอาไม้ขีด

เมื่อใครจะคิดว่าเราได้รับอนุญาตให้ใช้ไม้
ขีดทั้งที่ยังเป็นเด็กแปดขวบอยู่นั้น ข้าพเจ้า

ขอชี้แจงว่าทั้งแดนนี้ยกกับข้าพเจ้าถูกห้ามใช้ไม้ขีดโดยไม่มีผู้ใหญ่อุดูแล เราทั้งคู่ได้รับการเตือนอยู่เสมอให้ระวังอันตรายจากไฟ แต่ข้าพเจ้ารู้ว่าครอบครัวเก็บไม้ขีดไว้ที่ไหน และเราต้องจัดการที่นั่นให้เรียบร้อย ยังไม่ทันได้คิดอย่างอื่น ข้าพเจ้าก็วิ่งเข้าไปคว้าไม้ขีดสองสามก้านจากในบ้าน โดยระวังไม่ให้ใครเห็น แล้วรีบซ่อนไว้ในกระเป๋าทิ้งข้างหนึ่ง

ข้าพเจ้าวิ่งกลับไปหาแดนนี้ยี่ ตื่นเต้นที่มีทางแก้ปัญหาของเราติดกระเป๋ามาด้วย ข้าพเจ้าจำได้ตอนนั้นคิดว่าไฟจะไหม้เฉพาะส่วนที่เราต้องการ แล้วจากนั้นมันจะดับไปเองอย่างมหัศจรรย์

ข้าพเจ้าจุดไม้ขีดกับก้อนหินและเผาหญ้าเดือนมิถุนายนให้ลุกไหม้ เปลวไฟก่อตัวขึ้นราวกับชุ่มด้วยน้ำมันเชื้อเพลิง ตอนแรกแดนนี้ยกกับข้าพเจ้าตื่นเต้นเมื่อมองดูวชิพชีหายไป แต่ไม่นานก็ปรากฏว่าไฟไม่ได้กำลังจะดับไปเอง เราตื่นกลัวเมื่อตระหนักว่าเราไม่มีทางหยุดไฟไว้ได้ เปลวเพลิงขนาดใหญ่เริ่มลุกลามหญ้าป่าขึ้นไปถึงไหล่เขา เป็นภัยต่อตองสนและทุกอย่างที่เกิดขวางเส้นทางของมัน

ในที่สุดเราไม่มีทางเลือกนอกจากวิ่งไปขอความช่วยเหลือ ไม่นานชายหญิงที่อยู่ในวิเวียนพาร์คก็วิ่งกลับไปกลับมารวมกับถูกระสอบเปียกตีสมาที่เปลวไฟเพื่อดับเพลิง หลังจากหลายชั่วโมงผ่านไปเก้าถ่านกองสุดท้ายก็ดับลง ดงสนเก่าแก่ปลอดภัย เช่นเดียวกับบ้านทั้งหลายที่เพลิงคงลามไปถึงในที่สุด

แดนนี้ยกกับข้าพเจ้าเรียนรู้อุปการะเรียนยาก ๆ แต่สำคัญหลายอย่างในวันนั้น—บทเรียนหลักคือความสำคัญของการเชื่อฟัง

มีกฎเกณฑ์และกฎหมายเพื่อช่วยให้เราปลอดภัยทางร่างกาย ในทำนองเดียวกันพระเจ้าทรงจัดหาแนวทางและพระบัญญัติเพื่อช่วยให้แน่ใจว่าเราปลอดภัยทางวิญญาณเพื่อที่เราจะประสบความสำเร็จในการสำรวจเส้นทางชีวิตมรรตย์ที่มักจะมีอันตรายและกลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์ของเราในที่สุด

หลายศตวรรษที่ผ่านมา ซามูเอลประกาศชัดเจนกับคนรุ่นหนึ่งที่มีหมุ่นอยู่ในประเพณี

สัตว์บูชาว่า “ที่จะเชื่อฟังก็ดีกว่าเครื่องสัตวบูชา และซึ่งจะเอาใจใส่ก็ดีกว่าไขมันของบรรดาแกะผู้”³

ในสมัยการประทานนี้ พระเจ้าทรงเปิดเผยต่อศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธว่าทรงเรียกร้อง “ใจและความคิดที่เต็มใจ; และคนเต็มใจและคนเชื่อฟังจะกินสิ่งดีของแผ่นดินแห่งไซอันในวันเวลาสุดท้ายนี้。”⁴

ศาสดาพยากรณ์ทุกท่านทั้งสมัยโบราณและสมัยปัจจุบันต่างทราบดีว่าการเชื่อฟังสำคัญยิ่งต่อความปลอดภัยของเรา นี่ไฟประกาศว่า “ข้าพเจ้าจะไปและทำสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชา”⁵ แม้คนอื่น ๆ จะสิ้นคลอนในศรัทธาและการเชื่อฟัง แต่นี่ไฟไม่เคยพลาดทำสิ่งที่พระเจ้าทรงร้องขอเลยสักครั้ง คนมากมายหลายรุ่นได้รับพรเพราะเหตุนี้

เรื่องราวกระตุ่นจิตวิญญาณเกี่ยวกับการเชื่อฟังคือเรื่องของอับราฮัมกับอิสอัค เป็นเรื่องยากแสนสาหัสเพียงใดสำหรับอับราฮัมที่จะเชื่อฟังพระบัญชาของพระเจ้าเป็นเจ้าในการนำอิสอัคอันเป็นที่รักไปยังดินแดนโมริยาห์เพื่อถวายเขาเป็นเครื่องบูชา เราจินตนาการได้ใหม่ถึงความทุกข์ใจของอับราฮัมขณะเดินทางไปยังจุดนัดหมายนั้น ความปวดร้าวต้องทรมานร่างกายและทารุณจิตใจของเขาเป็นแน่แท้ขณะมัดอิสอัควางบนแท่นบูชา และหยิบมีดขึ้นมาเพื่อปลิดชีพ ด้วยศรัทธาอันไม่สิ้นคลอนและความวางใจแน่วแน่ในพระเจ้า เขาตอบรับพระบัญชาจากพระเจ้า คำประกาศวิเศษยิ่งที่ยอมมาพร้อมกับความปลอดภัยปลื้มยินดีกล่าวดังนี้ “อย่าแตะต้องเด็กนั้น อย่าทำอะไรเขาเลย เพราะบัดนี้เรารู้แล้วว่าเจ้ายำเกรงพระเจ้า และเจ้าไม่ได้หวงบุตรชาย คือบุตรชายคนเดียวของเจ้าไว้จากเรา”⁶

อับราฮัมถูกทดลองและทดสอบ พระเจ้าประทานสัญญาล้ำเลิศสำหรับความเชื่อสัตย์และการเชื่อฟังของเขาว่า “ประชาชาติทั้งหมดในโลกจะได้พรเพราะเชื้อสายของเจ้า เพราะเจ้าเชื่อฟังเรา”⁷

ถึงแม้พระองค์มิได้ทรงขอให้เราพิสูจน์การเชื่อฟังในวิธีที่ตื่นเต้นและบีบคั้นหัวใจเช่นนั้น แต่พระองค์ทรงเรียกร้องการเชื่อฟังจาก

เราเช่นกัน

ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธ ประกาศในเดือนตุลาคมปี 1873 ว่า “การเชื่อฟังเป็นกฎแรกแห่งสวรรค์”⁸

ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีก็กล่าวหาว่า “ความสุขของวิสุทธิชนยุคสุดท้าย สันติสุขของวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ความก้าวหน้าของวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ความเจริญรุ่งเรืองของวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ตลอดจนความรอดนิรันดรและความสูงส่งของผู้คนเหล่านั้นขึ้นอยู่กับ การเชื่อฟังคำแนะนำจาก... พระผู้เป็นเจ้า”⁹

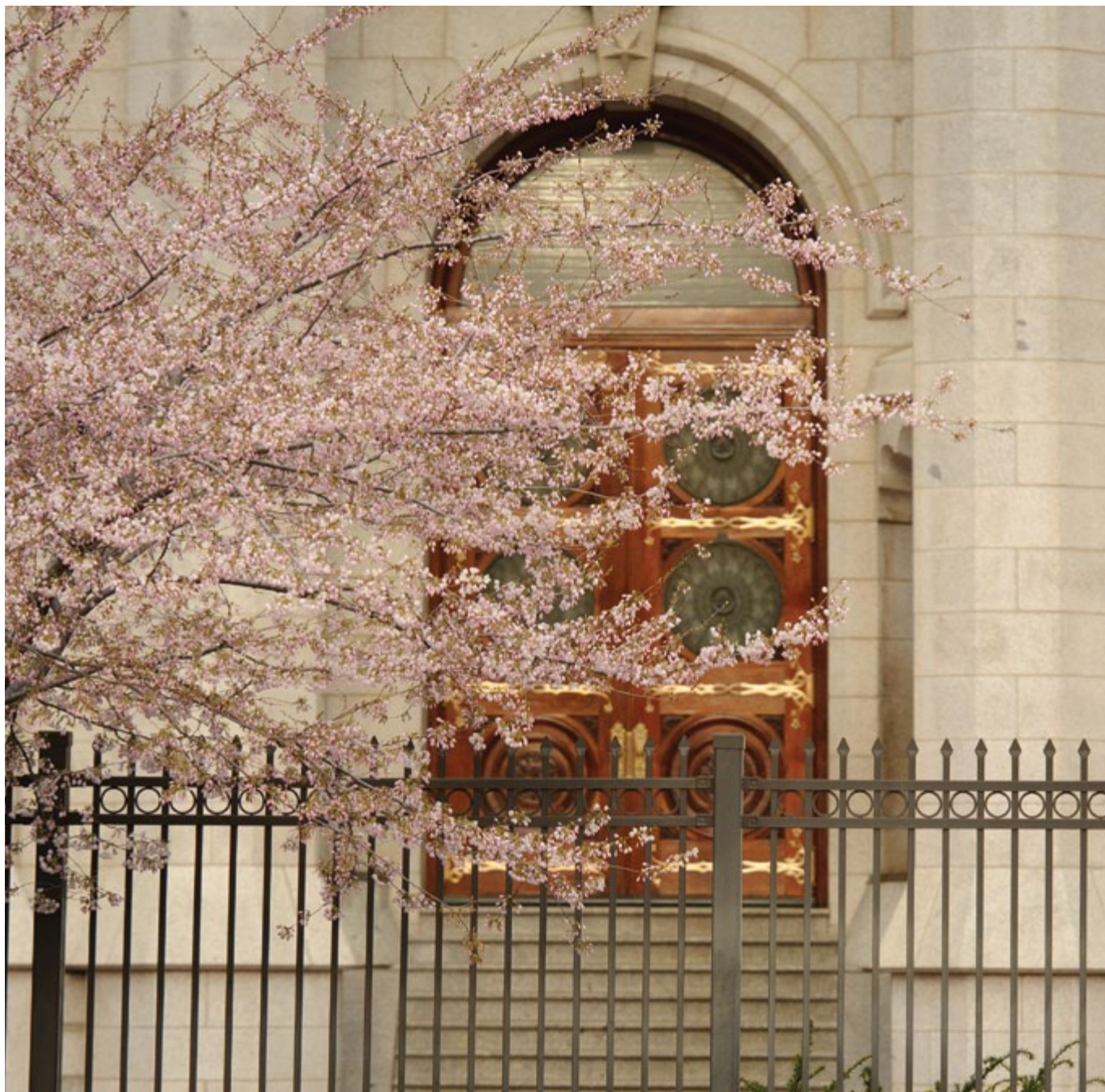
การเชื่อฟังเป็นเครื่องหมายของศาสดาพยากรณ์ คือสิ่งที่ให้ความเข้มแข็งและความรู้แก่ท่านเหล่านั้นตลอดทุกยุคทุกสมัย สำคัญยิ่งที่เราต้องตระหนักว่าเรามีสิทธิ์ได้รับความเข้มแข็งและความรู้จากแหล่งนี้เช่นกัน นี่คือนสิ่งที่มีพร้อมไว้ให้เราแต่ละคนวันนี้เมื่อเราเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

ตลอดหลายปี ข้าพเจ้ารู้จักบุคคลนับไม่ถ้วนที่เชื่อสัตย์และเชื่อฟังเป็นพิเศษ ข้าพเจ้าได้รับพรและแรงบันดาลใจจากคนเหล่านั้น จึงขอเล่าเรื่องราวของบุคคลสองท่านที่มีลักษณะดังกล่าวให้ท่านฟัง

วอลเตอร์ เคราซ์ เป็นสมาชิกศาสนจักรที่มีศรัทธาแน่วแน่ เขากับครอบครัวอาศัยอยู่ในเขตที่เรียกกันหลังสงครามโลกครั้งที่สองว่าเยอรมนีตะวันออก ถึงแม้จะประสบความทุกข์ยากเนื่องจากขาดเสรีภาพในภูมิภาคดังกล่าวของโลก ณ เวลานั้น แต่บราเดอร์เคราซ์เป็นชายที่รักและรับใช้พระเจ้า เขาทำงานมอบหมายแต่ละงานให้เกิดสัมฤทธิ์ผลอย่างละเอียดถี่ถ้วนด้วยความเชื่อสัตย์

ชายอีกคนหนึ่งชื่อ โยฮัน เดนน์ดอเฟอร์ ชาวฮังการีแต่กำเนิด เป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสศาสนจักรในเยอรมนีและรับบัพติศมาที่นั่น ในปี 1911 เมื่ออายุ 17 ปี ไม่นานหลังจากนั้นเขากลับไปที่ฮังการี หลังจากสงครามโลกครั้งที่สอง เขาเกือบจะกลายเป็นนักโทษในบ้านเกิดของตนเองที่เมืองเดเบรตเซน เสรีภาพถูกนำไปจากชาวฮังการีเช่นกัน

บราเดอร์วอลเตอร์ เคราซ์ซึ่งไม่รู้จักบราเดอร์



เดนน์ดอเฟอร์ ได้รับงานมอบหมายให้เป็นผู้
สอนประจำบ้านและไปเยี่ยมเขาเป็นประจำ
บราเดอร์เคราซ์โทรศัพท์บอกคู่สอนประจำ
บ้านของเขาว่า “เราได้รับมอบหมายให้เยี่ยม
บราเดอร์โยฮัน เดนน์ดอเฟอร์ คุณจะว่างไป
หาเขาด้วยกันสัปดาห์นี้และแบ่งปันข่าวสาร
พระกิตติคุณกับเขาไหมครับ” เขาเสริมต่อ
จากนั้นว่า “บราเดอร์เดนน์ดอเฟอร์อยู่ใน
ฮังการี”

คู่ของเขาตกใจถามว่า “เราจะออกเดิน

ทางเมื่อไหร่ครับ”

“พรุ่งนี้” คือคำตอบจากบราเดอร์เคราซ์

“แล้วเราจะกลับเมื่อไร” คู่ถาม

บราเดอร์เคราซ์ตอบว่า “โอ คงประมาณ
หนึ่งสัปดาห์—ถ้าเรา *ได้* กลับ”

คู่สอนประจำบ้านสองคนนี้ไปเยี่ยมบรา-
เดอร์เดนน์ดอเฟอร์ เดินทางโดยรถไฟและรถ
โดยสารจากฝั่งตะวันออกเฉียงเหนือของ
เยอรมนีไปยังเมืองเดเบรตเซน ฮังการี—นับ
เป็นการเดินทางที่ยาวไกล บราเดอร์เดนน์-

ดอเฟอร์ไม่มีผู้สอนประจำบ้านตั้งแต่ก่อน
สงคราม พอเขาเห็นผู้รับใช้ของพระเจ้าคู่นี้
เขาท้อแท้ไปด้วยความสำนึกคุณที่ทั้งคู่มา
เขาปฏิเสธที่จะจับมือด้วยในตอนแรก แต่
กลับเข้าไปในห้องนอนและนำกล่องเก็บเงิน
ส่วนสิบที่เขาเก็บมาหลายปีออกจากตู้ เขา
ยื่นส่วนสิบให้ผู้สอนประจำบ้านพลางบอกว่า
“ผมได้ชำระหนี้พระเจ้าแล้ว *ตอนนี้* ผมรู้สึกมี
ค่าควรที่จะจับมือกับผู้รับใช้ของพระเจ้า!”
บราเดอร์เคราซ์บอกข้าพเจ้าภายหลังว่าเขา



ประทับใจเกินกว่าจะบรรยายได้เมื่อคิดว่า บราเดอร์ผู้ซื่อสัตย์คนนี้ได้ติดต่อกับศาสนจักรมาหลายปี แต่ได้เก็บ 10 เปอร์เซนต์ จากรายได้อันน้อยนิดไว้เพื่อจ่ายส่วนสิบ เขาเก็บส่วนสิบไว้โดยที่ไม่รู้ว่าเมื่อใดจะมีโอกาสจ่าย หรือจะมีโอกาสนั้นหรือไม่

บราเดอร์วอลเตอร์ เคราซีสิ้นชีวิตเมื่อเก้าปีที่แล้ว ขณะอายุ 94 ปี เขาใช้ชีวิตอย่างซื่อสัตย์และเชื่อฟังตลอดชีวิต เขาเป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าและทุกคนที่รู้จักเขา เมื่อขอให้เขาทำงานมอบหมาย เขาไม่เคยมีคำถาม เขาไม่เคยพรับ่น และเขาไม่เคยหาข้ออ้าง

พี่น้องทั้งหลาย บททดสอบสำคัญในชีวิตนี้คือการเชื่อฟัง “พวกเราจะพิสูจน์พวกเขาโดยวิธีนี้,” พระเจ้าตรัส “เพื่อดูว่าพวกเขาจะทำสิ่งทั้งปวงไม่ว่าอะไรก็ตามที่พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาจะทรงบัญชาพวกเขาหรือไม่”¹⁰

พระผู้ช่วยให้รอดทรงประกาศว่า “เพราะคนทั้งปวงที่ปรารถนาได้รับพรจากมือเราจะปฏิบัติตามกฎซึ่งกำหนดไว้สำหรับพรนั้น, และเงื่อนไขในนั้น, ดังที่วางไว้นับแต่ก่อนการวางรากฐานของโลก.”¹¹

ไม่มีแบบอย่างใดยิ่งใหญ่ไปกว่าแบบ

อย่างของพระผู้ช่วยให้รอด เปาโลให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับพระองค์ว่า

“ถึงแม้ว่าพระองค์เป็นพระบุตร พระองค์ก็ทรงเรียนรู้ที่จะเชื่อฟังโดยการทนทุกข์ต่างๆ

“เมื่อพระเจ้าทรงทำให้พระเยซูเพียบพร้อมแล้ว พระเยซูจึงทรงเป็นแหล่งกำเนิดแห่งความรอดนิรันดรสำหรับทุกคนที่เชื่อฟังพระองค์”¹²

พระผู้ช่วยให้รอดทรงสาธิตให้เห็นความรักแท้จริงของพระผู้เป็นเจ้าด้วยการดำเนินพระชนม์ชีพที่พร้อม ด้วยการให้เกียรติพันธกิจอันศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นของพระองค์ พระองค์มิได้หยิ่งยโส มิได้ทรงล้าพองด้วยความจองหอง ไม่เคยทรยศ ทรงมีจริยาวัตรอ่อนน้อม ทรงมีน้ำพระทัยบริสุทธิ์ พระองค์ทรงเชื่อฟังเสมอ

ถึงแม้พระองค์จะถูกล่อลวงโดยจอมหลอกลวง แม้มารตนั้น ถึงแม้พระองค์ทรงมีพระวรกายอ่อนแอจากการอดอาหาร 40 วัน 40 คืนและทรงวิงวอน แต่เมื่อมารยื่นข้อเสนอที่โน้มน้าวและล่อใจที่สุด พระองค์ได้ประทานแบบอย่างอันสูงส่งของการเชื่อฟังให้เราด้วยการปฏิเสธไม่ยอมหันเหจากสิ่งที่พระองค์ทรงทราบว่าคุณต้อง¹³

เมื่อเผชิญกับความทรमानแสนสาหัสที่

เภทเสมนี พระองค์ทรงทนรับความเจ็บปวดจน “เหงื่อของพระองค์เป็นเหมือนโลหิตเม็ดใหญ่ไหลหยดลงถึงดิน”¹⁴ พระองค์ทรงเป็นแบบอย่างของพระบุตรที่เชื่อฟังด้วยการตรัสว่า “ข้าแต่พระบิดา ถ้าพระองค์พอพระทัย ขอให้ถ้อยนี้เลื่อนพ้นไปจากข้าพระองค์ แต่อย่างไรก็ดี อย่าให้เป็นไปตามใจข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์”¹⁵

เมื่อพระผู้ช่วยให้รอดทรงสั่งอัครสาวกยุคแรก พระองค์ทรงสั่งท่านกับข้าพเจ้าด้วยว่า “จงตามเรามาเถิด”¹⁶ เราเต็มใจเชื่อฟังหรือไม่

ความรู้ที่เราแสวงหา คำตอบที่เราใฝ่ฝัน และความเข้มแข็งที่เราปรารถนาวันนี้เพื่อรับมือกับความท้าทายในโลกที่ซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จะเป็นของเราได้เมื่อเราเต็มใจเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า ข้าพเจ้าขอยกพระวจนะของพระเจ้าอีกครั้งว่า “คนที่รักษาพระบัญญัติ [ของพระผู้เป็นเจ้า] ได้รับความจริงและแสงสว่าง, จนเขารุ่งโรจน์ในความจริงและรู้สิ่งทั้งปวง”¹⁷

ข้าพเจ้าน้อมสวดอ้อนวอนขอให้เราได้รับพรด้วยรางวัลมากมายที่สัญญาไว้แก่ผู้เชื่อฟัง ในพระนามของพระเยซูคริสต์ พระเจ้า และพระผู้ช่วยให้รอดของเรา เอเมน ■

อ้างอิง

1. “บอกมา สิ่งคืออะไร” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 139.
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:24, 26–28.
3. 1 ซามูเอล 15:22.
4. หลักคำสอนและพันธสัญญา 64:34.
5. 1 นีโอฟ 3:7.
6. ปฐมกาล 22:12.
7. ปฐมกาล 22:18.
8. โจเซฟ เอฟ. สมิธ, “Discourse,” *Deseret News*, 12 พ.ย. 1873, 644.
9. กอร์ดอน บี. ینگลิช, “If Ye Be Willing and Obedient,” *Ensign*, Dec. 1971, 125.
10. อับราฮัม 3:25.
11. หลักคำสอนและพันธสัญญา 132:5.
12. ฮีบรู 5:8–9.
13. คู่มือทิว 4:1–11.
14. ลูกา 22:44.
15. ลูกา 22:42.
16. ยอห์น 21:22.
17. หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:28.



โดย เอ็ลเคอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

“ข้าพเจ้าเชื่อ”

ยอมรับข้อสงสัยและปัญหาของท่านอย่างจริงจัง แต่ก่อนอื่นและตลอด
ชั่ววันนั้นจงพักไฟศรัทธาของท่านให้ลุกโชน เพราะสิ่งทั้งปวงย่อมเป็น
ไปได้กับคนที่เชื่อ

ครั้งหนึ่งพระเยซูพบคนกลุ่มหนึ่งกำลัง
ถกเถียงอย่างรุนแรงกับสานุศิษย์
ของพระองค์ เมื่อพระผู้ช่วยให้รอด
ทรงมีพระดำรัสถึงสาเหตุความขัดแย้งนี้ บิดา
ของเด็กที่ป่วยก้าวออกมาบอกว่าเขามาหา
สานุศิษย์ของพระเยซูเพื่อขอพรให้ลูกชาย
แต่พวกเขาไม่สามารถให้ได้ ด้วยสภาพที่
เด็กชายยังกอดพื้น น้ำลายฟูมปาก และล้ม
พาดลงกับพื้นต่อหน้าพวกเขา บิดาจึงอุทธรณ์
ต่อพระเยซูด้วยน้ำเสียงที่คงหมดหวังเป็นแน่
แท้ว่า

“ถ้าท่านสามารถช่วยได้” เขากล่าว “ก็โปรด
สงสารและช่วยเราทั้งสองด้วย

“พระเยซูจึงตรัสกับบิดานั้นว่า [ถ้าเจ้า
สามารถเชื่อ] ใครเชื่อก็ทำให้ได้ทุกสิ่ง

“บิดาของเด็กจึงร้องทูลทันทีว่า ‘ข้าพเจ้า
เชื่อ และขอโปรดช่วยในส่วนที่ขาดอยู่ด้วย
เถิด’”¹

ชายผู้นี้ยอมรับเองว่าทุนความเชื่อมั่นของ
เขามีจำกัด แต่เขามีความปรารถนาสำคัญ
เร่งด่วนเพื่อบุตรคนเดียวของเขา เราทราบว่า
เท่านั้นเพียงพอแล้วสำหรับการเริ่มต้น “แม้
หากท่านทำไม่ได้มากไปกว่า *ปรารถนาที่จะ
เชื่อ*,” แอลมาประกาศ “ก็ขอให้ความปรารถนา

นี้เกิดผลในท่าน, แม้จนท่านเชื่อ”² เมื่อไม่
เหลือความหวังอื่น บิดาคอนนี่ประเมินศรัทธา
ของตนแล้วจึงวอนพระผู้ช่วยให้รอดของโลก
ว่า “ถ้า ท่าน สามารถช่วยได้ก็โปรดสงสาร
และช่วย เราทั้งสอง ด้วย”³ ข้าพเจ้าแทบจะ
อ่านข้อความนั้นไม่ได้โดยไม่เสียน้ำตา เห็น
ได้ชัดว่าเขาตั้งใจใช้สรรพนาม *เรา* อันที่จริง
ชายผู้นี้กำลังกล่าวว่า “เราทั้งครอบครัวกำลัง
วิงวอน สภาพดินรนของเราไม่มีวันสิ้นสุด
เราอ่อนล้า บุตรชายของเราตกลงไปในน้ำ
เขาตกลงไปในไฟ เขาตกอยู่ในอันตราย
ตลอดเวลา และเราอยู่ในความกลัวตลอดเวลา
เวลา เราไม่รู้จะหันไปหาใคร ท่าน จะช่วย

เราได้ไหม เราจะขอบคุณสำหรับ *ทุกอย่าง*
—ถึงจะเป็นพรบางส่วน แต่ความหวังริบหรี่
แม้การแบ่งเบาภาระเพียงเล็กน้อยที่แม่ของ
เด็กคนนี้ต้องแบกรับทุกวันทั้งชีวิต”

“ถ้า ท่าน สามารถ *ช่วยได้*” คำพูดจาก
บิดาคอนนี่ย้อนกลับมาหาเขาด้วยพระดำรัส
จากพระอาจารย์ว่า “ถ้า เจ้า สามารถ *เชื่อ*”⁴

“ทันที” พระคัมภีร์กล่าว—ไม่ใช่อย่างช้า ๆ
หรือด้วยความสงสัยหรือหวาดระแวงแต่
“โดยทันที”—บิดาคอนนี่ร้องทูลตรง ๆ ด้วย
ความเจ็บปวดในฐานะพ่อว่า “ข้าพเจ้าเชื่อ
และขอโปรดช่วยในส่วนที่ขาดอยู่ด้วยเถิด”
ในการตอบสนองต่อศรัทธาที่เพิ่งเกิดขึ้น
บางส่วน พระเยซูทรงรักษาเด็กคนนั้น แทบ
จะเป็นการยกขึ้นจากความตายดังที่มาระโก
บรรยายไว้⁵

เมื่อพิจารณาเรื่องราวสะท้อนอารมณ์จาก
พระคัมภีร์เรื่องนี้ ข้าพเจ้าประสงค์จะพูดโดย
ตรงกับคนรุ่นเยาว์ของศาสนจักร—ทั้งผู้ที่
เยาว์วัย หรืออ่อนเยาว์ในการเป็นสมาชิก หรือ
อ่อนเยาว์ในศรัทธา ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม
ทั้งหมดนี้น่าจะรวมเราทุกคนแล้ว

ข้อสังเกตแรกเกี่ยวกับเรื่องนี้คือเมื่อเผชิญ
การทำหายเรื่องศรัทธา บิดาคอนนี่ประเมิน
กำลังของเขา ก่อน แล้วเมื่อนั้นเขาจึงได้รับรู้
ถึงข้อจำกัดของตน คำกล่าวแรกของเขา
ยืนยันความจริงโดยปราศจากความลังเล
ว่า “ข้าพเจ้าเชื่อ” ข้าพเจ้าต้องการบอกผู้ที่
ปรารถนาจะมีศรัทธามากขึ้นว่า จงจดจำชาย
ผู้นี้! ในช่วงเวลาที่ท่านหวาดกลัว หรือสงสัย
หรือว่าวุ่นใจ จงยึดมั่นที่มั่นซึ่งท่านชนะมา
แล้ว แม้จะมีพื้นที่จำกัดก็ตาม ในการเติบโต
ที่เราต้องประสบในชีวิตมรรตัย สิ่งทาง





ดำเนินไปด้วยศรัทธา

ตั้งนั้นจึงมีน้ำใจกับความเปราะบางของมนุษย์—ทั้งของตัวเองและคนที่รับใช้ กับท่านในศาสนจักรซึ่งนำโดยชายและหญิง อาสาสมัครซึ่งเป็นมนุษย์ ยกเว้นในกรณีของพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระองค์ คนไม่ดีพร้อมคือคนที่พระเจ้าทรงตั้งทำงานด้วย นั่นคงเป็นเรื่องน่าหงุดหงิดพระทัยไม่น้อย แต่พระองค์ทรงรับมือกับสภาพนี้ เราเองก็ควรทำเช่นนั้น และเมื่อท่านเห็นความไม่ดีพร้อม ฟังระลึกว่าข้อจำกัดเช่นนั้นไม่ได้ อยู่ที่ความศักดิ์สิทธิ์ของงานนี้ ดังที่นักเขียนผู้มีพรสวรรค์ท่านหนึ่งบอกไว้ว่า เมื่อปริมาณอันบริบูรณ์ไม่มีที่สิ้นสุดล้นออกมา นั่นหาใช่ความผิดของน้ำมันไม่ แต่การสูญเสียเกิดขึ้นเพราะภาชนะที่มีปริมาณจำกัดไม่สามารถรองรับได้¹⁰ ภาชนะปริมาณจำกัดเหล่านั้นรวมถึงท่านกับข้าพเจ้าด้วย ดังนั้นจึงอดทนและอ่อนโยนและให้อภัย

ข้อสังเกตสุดท้ายคือ เมื่อความสงสัยหรือความยากลำบากเกิดขึ้น อย่ากลัวที่จะขอความช่วยเหลือ หากเราต้องการความช่วยเหลืออย่างอ่อนน้อมจริงใจเท่าบิดาคณนี้ เราจะได้รับ พระคัมภีร์เรียกความปรารถนาที่จริงจังเช่นนั้นว่าเป็น “เจตนาแท้จริง” ซึ่งพยายาม “ด้วยความตั้งใจเด็ดเดี่ยว, โดยไม่ทำการหน้าซื่อใจคดและการหลอกลวงต่อพระพักตร์พระเจ้า”¹¹ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าในการตอบสนองคำรับเรา เช่นนั้น พระผู้เป็นเจ้าจะทรงส่งความช่วยเหลือมาจากทั้งสองฝั่งของม่านเพื่อเสริมสร้างความเชื่อเรา

ข้าพเจ้ากล่าวว่าข้าพเจ้ากำลังพูดกับคนรุ่นเยาว์ ข้าพเจ้ายังคงพูดอยู่ เมื่อไม่นานมานี้เด็กหนุ่มวัย 14 ปีพูดกับข้าพเจ้าด้วยความลึกลับเล็กน้อยว่า “บราเดอร์ฮอลล์แลนด์ ผมยังบอกไม่ได้ว่าผมทราบว่าคุณศาสนจักรนี้จริง แต่ผมเชื่ออย่างนั้น” ข้าพเจ้ากอดเด็กคนนั้นไว้แน่นจนเขาตาถลน และบอกเขาด้วยจิตวิญญาณแรงกล้าทั้งหมดว่าคำว่า *เชื่อ* เป็นคำล้ำค่า มันถึงกับเป็นการกระทำที่ล้ำค่ายิ่งกว่า และเขาไม่จำเป็นต้องขอโทษเลยสำหรับ “การเชื่อเพียงอย่างเดียว” ข้าพเจ้าบอกเขาว่าพระคริสต์ตรัสด้วยพระองค์เองว่า “อย่า

วิญญาณที่เทียบเท่ากับความทุกข์ของเด็กคนนี้หรือความสิ้นหวังของบิดาคณนี้จะเกิดขึ้นกับเราทุกคน เมื่อช่วงเวลานั้นมาถึง เมื่อปัญหาเกิดขึ้น และทางออกไม่ได้มาในทันที จึงยึดมั่นในสิ่งที่ท่านรู้อยู่แล้ว และยืนหยัดจนกว่าความรู้เพิ่มเติมจะมาถึง พระเยซูคริสต์ถึงกรณีของสิ่งอัศจรรย์เรื่องนี้โดยเฉพาะว่า “ถ้าพวกท่านมีความเชื่อเท่าเมล็ดมัสตาร์ด เมล็ดหนึ่ง พวกท่านจะสั่งภูเขานี้ว่า ‘จงเคลื่อนจากที่นี่ไปที่โน่น’ มันก็จะเคลื่อนไป และสิ่งใดที่เป็นไปไม่ได้สำหรับพวกท่านจะไม่มีเลย”⁶ ขนาดของศรัทธาหรือระดับความรู้ของท่านไม่ใช่ประเด็น—แต่เป็นความเชื่อตรงที่ท่านแสดงออกถึงศรัทธาที่ท่านมีอยู่และความจริงที่ท่านรู้อยู่แล้ว

ข้อสังเกตที่สองคือสิ่งที่แปรผันมาจากข้อแรก เมื่อปัญหาเกิดขึ้นและมีคำถาม อย่าเริ่มต้นด้วยการพูดเกี่ยวกับศรัทธาว่าท่าน ไม่มีมากเพียงใด รวากับให้ “ความไม่เชื่อ” ของท่านเป็นตัวนำ นั่นเหมือนกับกรพยายามยึดใส่กิ่งวงทางปาก! ต่อไปข้าพเจ้าจะชี้แจงประเด็นนี้ว่า ข้าพเจ้าไม่ได้ขอให้ท่านแสวงมีศรัทธาที่ท่านไม่มี ข้าพเจ้า *กำลัง* ขอให้ท่านแน่วแน่ต่อศรัทธาที่ท่าน มี อยู่แล้ว บางครั้งเราปฏิบัติราวกับว่าการประกาศตรง ๆ เกี่ยวกับความสงสัยเป็นการแสดงถึงความกล้าหาญทางศีลธรรมที่สูงส่งยิ่งกว่าการประกาศตรง ๆ เกี่ยวกับศรัทธา นั่นไม่ใช่เลย! ดังนั้น

ขอให้เราทุกคนจดจำข่าวสารชัดเจนจากพระคัมภีร์เรื่องนี้ว่า จงตรงไปตรงมาเกี่ยวกับข้อสงสัยของท่านเท่าที่จำเป็น ชีวิตเต็มไปด้วยข้อสงสัยไม่เรื่องใดก็เรื่องหนึ่ง แต่หากท่านและครอบครัวต้องการรักษาให้หาย จงอย่าให้ข้อสงสัยเหล่านั้นมาขวางไม่ให้ศรัทธากระทำสิ่งอัศจรรย์

ยิ่งกว่านั้น ท่านมีศรัทธามากกว่าที่ท่านคิดเนื่องจากสิ่งที่พระคัมภีร์มอรมอนเรียกว่า “ความสำคัญยิ่งของหลักฐาน”⁷ “พวกท่านจะรู้จักพวกเขาได้ด้วยผลของพวกเขา” พระเยซูคริสต์⁸ และผลจากการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณปรากฏชัดในชีวิตวิสุทธิชนยุคสุดท้ายทุกแห่งหน ดังเช่นเปโตรและยอห์น ครั้งหนึ่งกล่าวกับผู้ฟังในสมัยโบราณ ข้าพเจ้ากล่าววันนี้ว่า “เราไม่สามารถหยุดพูดในสิ่งที่ได้เห็นและได้ยิน” และสิ่งที่เราได้เห็นและได้ยินคือ “หมายสำคัญพิเศษ [ที่ท่านได้]” ในชีวิตสมาชิกหลายล้านคนของศาสนจักรแห่งนี้ นั่นคือสิ่งที่ปฏิเสธไม่ได้⁹

พี่น้องทั้งหลาย นี่คือการศักดิ์สิทธิ์ที่กำลังดำเนินอยู่พร้อมด้วยพรจากงานนี้ที่มีให้เห็นทั่วทุกสารทิศ ดังนั้นโปรดอย่าตื่นตระหนกหากมีปัญหากเกิดขึ้นเป็นครั้งคราวให้เราต้องพินิจพิจารณา ทำความเข้าใจ และหาทางแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจริงและจะเป็นไปเช่นนั้น ในศาสนจักรนี้ สิ่งที่เราจะอยู่เหนือกว่าสิ่งที่เราไม่รู้เสมอ และฟังระลึกว่าในโลกใบนี้ ทุกคน

วิตกเลย จงเชื่อเท่านั้น”¹² นั่นคือข้อความที่ กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์สมัยหนุ่มนำไปสนาม เฝยแผ่ด้วย¹³ ข้าพเจ้าบอกเด็กหนุ่มผู้นี้ว่า ความเชื่อมักจะเป็นก้าวแรกไปสู่ความแน่ใจ เสมอ และหลักนิยามความเชื่อซึ่งเรามีร่วมกันเน้นย้ำวลี “เราเชื่อ”¹⁴ อย่างทรงพลัง และ ข้าพเจ้าบอกเขาว่าข้าพเจ้าภาคภูมิใจที่เขาที่ เชื่อสัตย์เรื่องการแสวงหานี้

บัดนี้ ด้วยประโยชน์จากช่วงเวลาเกือบ 60 ปีตั้งแต่เป็นผู้เริ่มเชื่อยัย 14 ปี ข้าพเจ้า ขอกล่าวบางอย่างที่ข้าพเจ้าทราบเวลานี้ ข้าพเจ้าทราบว่าพระเจ้าทรงเป็นพระบิดาในสวรรค์ผู้เปี่ยมด้วยความรักและการ ให้อภัยทุกเวลา ในทุกด้าน และในทุกสภาวะ การณ์ ข้าพเจ้าทราบว่าพระเยซูทรงเป็นบุตร ที่ดีพร้อมเพียงพระองค์เดียว ผู้ทรงสละพระ-

ชนมิซีพด้วยความรักตามพระประสงค์ของ ทั้งพระบิดาและพระบุตรเพื่อการไถ่ของพวกเขาที่เหลือซึ่งไม่ดีพร้อม ข้าพเจ้าทราบว่า พระองค์ทรงฟื้นจากความตายนั้นเพื่อมีพระชนมชีพอีกครั้ง และเพราะพระองค์ทรงฟื้น ท่านกับข้าพเจ้าจะฟื้นเช่นกัน ข้าพเจ้าทราบว่าโจเซฟ สมิธผู้ยอมรับว่าตนเองไม่ดีพร้อม¹⁵ แต่ท่านยังได้รับเลือกให้เป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเพื่อฟื้นฟูพระกิตติคุณ อันเป็นนิมิตมายังแผ่นดินโลก ข้าพเจ้าทราบ ด้วยว่าในการทำเช่นนั้น—โดยเฉพาะผ่านการ แปลพระคัมภีร์มอรมอน—ท่านได้สอน ข้าพเจ้าถึงความรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ พระเจ้าของพระคริสต์ และพลังอำนาจ ฐานะปุโรหิตมากกว่าศาสนาดพยากรณ์ท่าน ใดที่ข้าพเจ้าเคยอ่าน เคยรู้จัก หรือเคยได้ยิน

ในการแสวงหาชีวิต ข้าพเจ้าทราบว่า ประธานโธมัส เอส. มอนสัน ผู้เข้าสู่ปีที่ 50 ของการแต่งตั้งเป็นอัครสาวกด้วยการอุทิศ ตนอย่างแท้จริง เป็นผู้สืบทอดเชื้อคลุมแห่ง ศาสดาพยากรณ์อย่างชอบธรรมในปัจจุบัน เราเห็นเชื้อคลุมนั้นอยู่กับท่านอีกครั้งหนึ่งในการ ประชุมใหญ่นี้ ข้าพเจ้าทราบว่าชายอีก 14 คนที่พวกท่านสนับสนุนเป็นศาสนาดพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผยล้วนสนับสนุน ประธานมอนสันด้วยมือ ด้วยใจ และด้วย กฎแจ้อัครสาวกที่ถืออยู่

ข้าพเจ้าประกาศสิ่งเหล่านี้ต่อท่านด้วยความ เชื่อมั่นที่เปโตรเรียกว่า “คำเผยพระวจนะ ที่แน่นอนยิ่งกว่า”¹⁶ สิ่งที่เคยหนึ่งเคยเป็น เมล็ดเล็ก ๆ แห่งความเชื่อสำหรับข้าพเจ้า บัดนี้กลายเป็นต้นไม้แห่งชีวิต ดังนั้นหาก ศรัทธาของท่านถูกทดสอบเวลานี้หรือเวลา ใดก็ตาม ข้าพเจ้าขอเชื้อเชิญให้ท่านฟังฟัง ศรัทธาของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าทราบว่างานนี้ คือความจริงอันเที่ยงแท้ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ และข้าพเจ้าทราบว่าเราตกอยู่ในอันตราย แน่นอนหากเรายอมปล่อยให้ความสงสัย หรือมารครอบงำเราออกจากเส้นทางนี้ จง หวังต่อไป เดินหน้าต่อไป ยอมรับข้อสงสัย และปัญหาของท่านอย่างจริงจัง แต่ก่อนอื่น และตลอดชั่ววันตรึงพัดไฟศรัทธาของ ท่านให้ลุกโชน เพราะสิ่งทั้งปวงยอมเป็นไป ได้กับคนที่เชื่อ ในพระนามของพระเยซู คริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. มาระโก 9:22–24; ลูกข้อ 14–21 ด้วย.
2. แอลมา 32:27; เน้นตัวเอน.
3. มาระโก 9:22; เน้นตัวเอน.
4. ลูก มาระโก 9:22, 23; เน้นตัวเอน.
5. ลูก มาระโก 9:24–27.
6. มัทธิว 17:20.
7. สิลามัน 5:50.
8. มัทธิว 7:16.
9. ลูก กิจการ 4:16, 20.
10. ตัดแปลงจาก อัลเฟรด เอเดอริซิม, *The Life and Times of Jesus the Messiah*, 2 vols. (1883), 2:108.
11. 2 นีไฟ 31:13.
12. มาระโก 5:36.
13. ลูก กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์, in *Conference Report*, ค.ศ. 1969, 114.
14. ลูก หลักแห่งความเชื่อ 1:1–13.
15. ลูก *คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ* (2007), 561.
16. 2 เปโตร 1:19.





โดย เอริกเคอร์คอลลิน เอช. ไอคส์
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

ผู้ติดตามของพระคริสต์

การติดตามพระคริสต์ไม่ใช่การกระทำตามอารมณ์หรือทำเป็นครั้งคราว แต่เป็นการให้คำมั่นสัญญาต่อเนื่องและเป็นวิถีชีวิตที่จะนำไปใช้ในทุกเวลาและในทุกแห่ง

เพลงสวดเพลงหนึ่งที่เรารักซึ่งขับร้องโดยคณะนักร้องประสานเสียงแพเบอรินาเคิลในเช้าวันนี้เริ่มด้วยถ้อยคำที่ว่า

“จงตามเรามา” พระองค์ตรัสไว้
ให้เราเดินตามรอยบาทภุมิ
ด้วยการนี้เราจะเป็นอย่างหนึ่งเดียว
กับพระบุตรเดียวของพระเป็นเจ้า’

ถ้อยคำเหล่านั้นมาจากแรงบันดาลใจจากคำเชื้อเชิญของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดแก่สานุศิษย์ของพระองค์ในยุคแรก (ดู มัทธิว 4:19) ประพันธ์โดยจอห์น นิโคลสัน ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสชาวสกอตแลนด์ เช่นเดียวกับบรรดาผู้นำในยุคแรก ๆ ของเรา เขามีการศึกษาน้อยแต่มีความรักแน่นแฟ้นในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและแผนแห่งความรอด²

ข่าวสารทั้งหมดในการประชุมใหญ่ครั้งนี้ช่วยให้เราเดินตามรอยพระบาทของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ผู้ซึ่งแบบอย่างและคำสอนของพระองค์กำหนดวิถีทางให้แก่ผู้ติดตามของพระเยซูคริสต์ เจกเช่นชาวคริสต์อื่นทุกคน สมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายศึกษาพระชนมชีพของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตามที่เขียนไว้ในหนังสือมัทธิว มาระโก ลูกา และยอห์นของพันธสัญญาใหม่ ข้าพเจ้าจะทบทวนแบบอย่างและคำสอนที่มีอยู่ในหนังสือทั้งสี่เล่มของพระคัมภีร์ธรรมคัมภีร์ และเชื้อเชิญ

เราแต่ละคนพร้อมทั้งชาวคริสต์อื่นทุกคนให้พิจารณาว่าศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูนี้และเราแต่ละคนจะมีคุณสมบัติเป็นผู้ติดตามของพระคริสต์ได้อย่างไร

พระเยซูทรงสอนว่าบัพติศมาจำเป็นต่อการเข้าในอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า (ดู ยอห์น 3:5) พระองค์ทรงเริ่มการปฏิบัติศาสนกิจโดยรับบัพติศมา (ดู มาระโก 1:9) และพระองค์กับผู้ติดตามของพระองค์ให้บัพติศมาคนอื่น ๆ (ดู ยอห์น 3:22-26) เราก็ทำเช่นเดียวกัน

พระเยซูทรงเริ่มการสั่งสอนของพระองค์โดยเชื้อเชิญให้ผู้ฟังกลับใจ (ดู มัทธิว 4:17) นั่นยังคงเป็นข่าวสารที่ผู้รับใช้ของพระองค์ประกาศต่อโลก

พระเยซูประทานพระบัญญัติตลอดการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ และทรงสอนว่า “ถ้าพวกท่านรักเรา ท่านก็จะประพฤติตาม

บัญญัติของเรา” (ยอห์น 14:15 ดู ข้อ 21, 23 ด้วย) พระองค์ทรงยืนยันว่าการรักษาพระบัญญัติของพระองค์เรียกร้องให้ผู้ติดตามพระองค์ละทิ้งสิ่งที่ทรงเรียกว่า “สิ่งที่มีคุณค่าสูงในหมู่มนุษย์” (ลูกา 16:15) และ “ถ้อยคำของมนุษย์ที่สอนต่อ ๆ กันมา” (มาระโก 7:8 ดูข้อ 13 ด้วย) พระองค์ทรงเตือนว่า “ถ้าพวกท่านเป็นของโลก โลกก็ย่อมจะรักคนที่ เป็นของโลกเอง แต่เพราะท่านไม่ได้เป็นของโลก คือเราเลือกท่านออกจากโลกเพราะเหตุนี้ โลกจึงเกลียดชังท่าน” (ยอห์น 15:19) เช่นเดียวกับที่อัครสาวกเปโตรได้ประกาศต่อมาว่า ผู้ติดตามพระคริสต์จะเป็น “ประชากรอื่น เป็นกรรมสิทธิ์ของพระเจ้า” (1 เปโตร 2:9)

วิสุทธิชนยุคสุดท้ายเข้าใจว่าเราไม่ควรเป็น “ของโลก” หรือผูกมัดอยู่กับ “ถ้อยคำของมนุษย์ที่สอนต่อ ๆ กันมา” แต่เช่นเดียวกับผู้ติดตามของพระคริสต์คนอื่น ๆ เราค้นพบว่าบางครั้งเป็นเรื่องยากที่จะแยกตนออกจากโลกและประเพณีของโลก บางคนใช้ชีวิตตามแบบของโลกด้วยเหตุผลดังที่พระเยซูทรงบอกบางคนซึ่งพระองค์สอน “พวกเขา รักการชมของมนุษย์ มากกว่าการชมของพระเจ้า” (ยอห์น 12:43) ความล้มเหลวในการติดตามพระคริสต์มีมากมายและเป็นเรื่องละเอียดอ่อนเกินกว่าจะบอกไว้ที่นี่ ตั้งแต่วิธีการปฏิบัติแบบโลกเช่นความถูกต้องทางการเมืองและการแต่งตัวนอกกรอบจนถึงการบิดเบือนจากคุณค่าพื้นฐานเช่นเรื่องและธรรมชาตินิรันดร์ของครอบครัว

คำสอนของพระเยซูไม่ได้มีไว้เพื่อเป็นเชิงทฤษฎี แต่มีไว้เพื่อที่จะปฏิบัติตามเสมอมา พระเยซูทรงสอนว่า “ทุกคนที่ได้ยินคำเหล่านี้ของเราและประพฤติตาม ก็เปรียบเสมือนผู้ที่มีสติปัญญา” (มัทธิว 7:24; ดู ลูกา 11:28 ด้วย) และ “เมื่อนายมาพบเขาทำอย่างนั้น





บ่าวคนนั้นก็มีความสุข” (มัทธิว 24:46) ในเพลง สวดที่เราชื่นชอบอกกับทหนึ่งเราร้องว่า

*พระเจ้าช่วยขอข้าเรียนรักพระองค์
เดินตามทางทรงสอนสั่ง
พระเจ้าช่วยขอข้าเรียนรักพระองค์
ข้าจะตามพระองค์*

ดังที่พระเยซูทรงสอน ผู้ที่รักพระองค์จะ รักษาพระบัญญัติของพระองค์ พวกเขาจะ เชื่อฟังเหมือนดังที่ประธานโรมัส เอส. มอน สันสอนเมื่อเช้านี้ การติดตามพระคริสต์ ไม่ใช่การกระทำตามอารมณ์หรือทำเป็นครั้ง คราว แต่เป็นการให้คำมั่นสัญญาต่อเนื่อง และเป็นวิถีชีวิตที่จะนำไปใช้ในทุกลเวลาและ ในทุกแห่ง พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนหลัก ธรรมนี้และวิธีที่เราควรได้รับการยำเตือน และเสริมสร้างในการปฏิบัติตามเมื่อพระองค์ ทรงจัดตั้งศาสนพิธีศีลระลึก (ศีลมหาสนิท ตามที่ผู้อื่นเรียก) เราเรียนรู้จากการเปิดเผย ในยุคปัจจุบันว่าพระองค์ทรงบัญชาให้ผู้ ติดตามพระองค์รับส่วนในเครื่องหมายดัง กล่าวเพื่อระลึกถึงพระองค์ (ดู งานแปลของ โจเซฟ สมิธ, มัทธิว 26:22 [ใน Matthew 26:26, เซิงอรรถ c], 24 [ใน Bible appendix]; งานแปลของโจเซฟ สมิธ, มาระโก 14:21-24 [ใน Bible appendix]) สมาชิก ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชน ยุคสุดท้ายทำตามพระบัญญัตินั้นทุกสัปดาห์

โดยเข้าร่วมพิธีนมัสการซึ่งเรารับส่วนนมปัง และน้ำและทำพันธสัญญาว่าเราจะระลึกถึง พระองค์ตลอดเวลาและจะรักษาพระบัญญัติ ของพระองค์

พระเยซูทรงสอนว่า “เขาทั้งหลายควร อธิษฐานอยู่เสมอ” (ลูกา 18:1) พระองค์ทรง เป็นแบบอย่างเมื่อครั้งที่พระองค์ทรง “อธิษฐาน ต่อพระเจ้าตลอดทั้งคืน” (ลูกา 6:12) ก่อนที่ พระองค์ทรงเรียกอัครสาวกสิบสอง เช่นเดียวกับ ชาวคริสต์อื่น ๆ เราสวดอ้อนวอนในพิธี นมัสการ เราสวดอ้อนวอนเพื่อขอการนำทาง และเราสอนว่าเราควรสวดอ้อนวอนส่วนตัว บ่อย ๆ และคุกเข่าสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว ทุกวัน ดังเช่นพระเยซู เราสวดอ้อนวอนถึง พระบิดาบนสวรรค์ และเราทำในพระนาม อันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์

พระผู้ช่วยให้รอดทรงเรียกอัครสาวกสิบ สองเพื่อช่วยในศาสนจักรของพระองค์และ ทรงมอบกุญแจและสิทธิอำนาจให้พวกเขา ทำงานของพระองค์ต่อไปหลังจากการสิ้น พระชนม์ของพระองค์ (ดู มัทธิว 16:18-19; มาระโก 3:4-5; 6:7; ลูกา 6:13) ศาสนจักร ของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายใน ฐานะที่เป็นศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ที่ใ้ รับการฟื้นฟู ทำตามแบบอย่างนี้ในการจัด องค์กรและในการมอบกุญแจและสิทธิ อำนาจแก่เหล่าอัครสาวก

บางคนทีพระเยซูทรงเรียกให้ติดตาม

พระองค์ไม่ได้ตอบรับในทันทีแต่ประวิงเวลา ไว้เพื่อดูแลพันธผูกพันของครอบครัว พระ เยซูทรงตอบว่า “ไม่มีใครที่เอามือจับคันทันใด แล้วหันหลังกลับ จะสมควรกับแผ่นดินของ พระเจ้า” (ลูกา 9:62) วิสุทธิชนยุคสุดท้าย หลายคนประพฤติตามลำดับความสำคัญที่ พระเยซูทรงสอน นั้นรวมถึงแบบอย่างที่ยอด เยี่ยมของผู้สอนศาสนาสูงอายุมากมายและ คนอื่น ๆ ซึ่งยอมละจากลูกหลานเพื่อไป ปฏิบัติหน้าที่เผยแผ่ศาสนาที่พวกเขาได้รับ การเรียก

พระเยซูทรงสอนว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงสร้าง ชายและหญิง และว่า ชาย ควรละบิดามารดา ของตนไปผูกพันอยู่กับ ภรรยา (ดู มาระโก 10:6-8) คำมั่นสัญญาของเราต่อคำสอนนี้ เป็นที่รู้กันดี

ในอุปมาเรื่องแกะหายที่คุ้นเคยกันดี พระ เยซูทรงสอนว่าเราควรทำทุกอย่างที่ทำได้เพื่อ ตามหาแม้คนหนึ่งที่หลงหายไป (ดู มัทธิว 18: 11-14 ลูกา 15:3-7) ดังที่เราทราบ ประธาน โรมัส เอส. มอนสันเน้นความสำคัญถึงวิถี ทางดังกล่าวตามแบบอย่างและคำสอนที่นำ จดจำของท่านเกี่ยวกับการช่วยชีวิตเพื่อนที่ น้อยชายและหญิง¹

ในการช่วยชีวิตและรับใช้ เราทำตามแบบ อย่างเฉพาะของพระผู้ช่วยให้รอดและคำ สอนอันอ่อนโยนเกี่ยวกับความรักที่ว่า “จงรัก เพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” (มัทธิว 22:39)



พระองค์ทรงแม้กระทั่งบัญชาเราให้รักศัตรู (ดู ลูกา 6:27-28) และในคำสอนอันยิ่งใหญ่ ในช่วงสุดท้ายของการปฏิบัติศาสนกิจในชีวิตมรรตัย พระองค์ตรัสว่า

“เราให้บัญญัติใหม่ไว้กับพวกท่าน คือให้รักซึ่งกันและกัน เรารักพวกท่านมาแล้ว อย่างไรก็ตาม ท่านก็จงรักกันและกันด้วยอย่างนั้น

“ถ้าท่านรักกันและกัน ดังนี้แหละทุกคนก็จะรู้ว่าท่านเป็นสาวกของเรา” (ยอห์น 13:34-35)

ในเรื่องการรักกันและกัน พระเยซูทรงสอนว่าเมื่อมีใครทำผิดต่อเรา เราควรให้อภัยเขา (ดู มัทธิว 18:21-35; มาระโก 11:25-26; ลูกา 6:37) แม้หลายคนประสบปัญหาเกี่ยวกับพระบัญญัติที่ยากข้อนี้ แต่เราทุกคนรู้ถึงแบบอย่างอันเป็นแรงบันดาลใจของวิสุทธิชนยุคสุดท้ายผู้ซึ่งให้อภัยด้วยความรัก แม้จะเป็นความผิดที่ร้ายแรงก็ตาม ตัวอย่างเช่น คริสทิลเลียมส์ใช้ศรัทธาในพระเยซูคริสต์ในการให้อภัยคนขับรถเมาสุราผู้เป็นสาเหตุในการเสียชีวิตของภรรยาและลูกสองคน เพียงสองวันหลังจากโศกนาฏกรรมนี้ขณะยังโศกเศร้าอยู่มาก ชายผู้ให้อภัยคนนี้ ซึ่งขณะนั้นรับใช้ เป็นอภิการคนหนึ่งของเรา กล่าวว่า “ในฐานะสานุศิษย์ของพระคริสต์ ผมไม่มีทางเลือกอื่น”⁵

ชาวคริสต์จำนวนมากช่วยเหลือคนยากจน และคนขัดสนดังที่พระเยซูทรงสอน (ดู มัทธิว 25:31-46; มาระโก 14:7) ในการทำตามคำสอนดังกล่าวของพระผู้ช่วยให้รอด ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย และสมาชิกทำได้ดีมาก สมาชิกของเราบริจาคด้วยความเอื้อเฟื้อให้แก่การกุศลและให้การรับใช้ส่วนตัวตลอดจนของขวัญอื่น ๆ

แก่คนยากจนและคนขัดสน นอกจากนั้น สมาชิกของเราอดอาหารสองมื้อในแต่ละเดือนและบริจาคเงินค่าอาหารสองมื้อนั้น เป็นเงินอดอาหาร ซึ่งอภิการและประธานสาขาของเรานำไปให้สมาชิกผู้ขัดสน การอดอาหารเพื่อช่วยผู้พิวไทยคือการกระทำอย่างมีจิตกุศล และเมื่อทำโดยความตั้งใจจริง นั่นคือการดีมีค่าทางวิญญาณ

โปรแกรมที่มีชื่อเสียงรองลงมาคือการรับใช้เพื่อมนุษยธรรมทั่วโลกของศาสนจักร โดยใช้เงินทุนบริจาคของสมาชิกที่มีใจเอื้อเฟื้อ ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายส่งอาหาร เสื้อผ้า และสิ่งของจำเป็นอื่น ๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ผู้ใหญ่และเด็กทั่วโลก การบริจาคเพื่อมนุษยธรรมนี้มียอดรวมหลายร้อยล้านดอลลาร์ในทศวรรษที่ผ่านมา และบริจาคโดยไม่คำนึงถึงศาสนา เผ่าพันธุ์ หรือเชื้อชาติใด ๆ ทั้งสิ้น

การบรรเทาทุกข์ครั้งใหญ่ของเราหลังแผ่นดินไหวและสึนามิที่ญี่ปุ่นในปี 2011 เรามอบเงินและสิ่งของบรรเทาทุกข์รวมมูลค่ากว่า 13 ล้านเหรียญสหรัฐ นอกจากนั้น อาสาสมัครของศาสนจักรกว่า 31,000 คนสละเวลาในการรับใช้รวมกันมากกว่า 608,000 ชั่วโมง การช่วยเหลือเพื่อมนุษยธรรมของเราแก่เหยื่อของเฮอริเคนแซนดีในสหรัฐอเมริกาฝั่งตะวันออกรวมถึงการบริจาคทรัพยากรหลายอย่างจำนวนมาก รวมทั้งเวลา 300,000 ชั่วโมงในการรับใช้ทำความสะอาดโดยสมาชิกศาสนจักรกว่า 28,000 คน จากตัวอย่างมากมายในปีที่ผ่านมา เราให้เสื้อผ้าและรองเท้ากว่า 300,000 ปอนด์ (136,000

กิโลกรัม) แก่ผู้ลี้ภัยในแอฟริกาจากประเทศชาติ ใน 25 ปีที่ผ่านมาเราให้ความช่วยเหลือถึง 30 ล้านคนใน 179 ประเทศ⁶ จริง ๆ แล้ว ผู้คนที่เรียกว่า “มอรมอน” รู้จักวิถีให้คนยากจน และคนขัดสน

ในคำสอนสุดท้ายของพระองค์ในพระคัมภีร์ไบเบิล พระผู้ช่วยให้รอดทรงบัญชาให้ผู้ติดตามของพระองค์นำคำสอนของพระองค์ไปสู่ทุกประชาชาติและมนุษย์ทุกคน นับตั้งแต่เริ่มต้นของการฟื้นฟู ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายได้ทำตามคำสอนนั้น แม้ว่าเมื่อเรายากจนและต่อสู้กับความยากลำบากในช่วงเริ่มต้นศาสนจักรด้วยสมาชิกไม่กี่พันคน ผู้นำของเราสมัยนั้นยังส่งผู้สอนศาสนาข้ามทะเลจากตะวันออกไปตะวันตก ในฐานะผู้คน เรายังคงสอนถึงข่าวสารของชาวคริสต์จนถึงทุกวันนี้เมื่อโปรแกรมผู้สอนศาสนาอันเป็นเอกลักษณ์ ของเรามีผู้สอนศาสนาเต็มเวลามากกว่า 60,000 คน และอีกหลายพันคนที่รับใช้ไม่เต็มเวลา เรามีผู้สอนศาสนาในกว่า 150 ประเทศและเขตปกครองต่าง ๆ ทั่วโลก

ในบางส่วนจากคำเทศนาบนภูเขา พระเยซูทรงสอนว่า “เพราะฉะนั้นพวกท่านจงเป็นคนดีพร้อม เหมือนอย่างที่เราบิดาของท่าน ผู้สถิตในสวรรค์ทรงดีพร้อม” (มัทธิว 5:48) จุดประสงค์ของคำสอนนี้และจุดประสงค์ของการติดตามพระผู้ช่วยให้รอดคือเพื่อกลับไปหาพระบิดา ผู้ซึ่งพระผู้ช่วยให้รอดทรงเรียกว่า “พระบิดาของเราและพระบิดาของพวกท่าน (และ) ... พระเจ้าของเราและพระเจ้าของพวกท่าน” (ยอห์น 20:17)

จากการเปิดเผยในยุคปัจจุบัน ซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู เรารู้ว่าพระบัญญัติให้แสงหาความดีพร้อมเป็นส่วนหนึ่งในแผนของพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาเพื่อความรอดของลูก ๆ ของพระองค์ ภายใต้แผนดังกล่าวเราเป็น ทายาท ของพระบิดาพระมารดาบนสวรรค์ “เราเป็นลูกของพระเจ้า” อัครสาวกเปโตรสอน “และถ้าเราเป็นลูกแล้ว เราก็เป็นทายาท คือเป็นทายาทของพระเจ้า และเป็นทายาทร่วมกับพระคริสต์” (โรม 8:16-17) ดังที่บอกไว้ในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ นี่หมายความว่าเราเป็น “ผู้รับมรดก... ชีวิตนิรันดร์” (ทิตัส 3:7) และถ้าเรามาหาพระบิดา เราจะ “ได้รับสิ่งเหล่านี้เป็นมรดก” (วิวรณ์ 21:7)—ทุกสิ่งทีพระองค์มี—เป็นความคิดที่สมองของมนุษย์

มรรตยอย่างเราไม่สามารถเข้าใจได้ แต่อย่างน้อยเราก็เข้าใจว่าการไปถึงจุดหมายปลายทางสูงสุดแห่งนิรันดรนี้เป็นไปได้ หากเราทำตามพระผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ ผู้ทรงสอนว่า “ไม่มีใครมาถึงพระบิดาได้นอกจากจะมาทางเรา” (ยอห์น 14:6) เราควรทำตามพระองค์และเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น ทั้งในชีวิตนี้และชีวิตหลังจากนี้ ในเนื้อร้องเพลงสวด “จงตามเรามา” เราจึงร้องว่า

*เพียงพอไหมที่จะรู้เท่านั้น
ว่าต้องมันตามพระองค์ในหล้า
คราฟ้าหุบเขาแห่งความโศกเศร้า?
เปล่า, ต้องต่อไปในแดนศักดิ์สิทธิ์*

*เพราะอาณาจักร อำนาจ บัลลังก์
ทั้งสิริและพระเป็นของเร
ถ้าเราเชื่อฟังช่วงกาลนิรันดร
ในพระคำนั้น “จงตามเรามา”⁷*

ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงพระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ ซึ่งเราทำตามคำสอนและแบบอย่างของพระองค์ พระองค์ทรงเชื่อเชิญทุกคนที่มีภาระหนักให้มาหาพระองค์ เพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับพระองค์ เพื่อทำตาม พระองค์ และเพื่อจิตวิญญาณเราจะได้หยุดพัก (ดู มัทธิว 4:19; 11:28) ข้าพเจ้าเป็นพยาน ถึงความจริงของคำสอนของพระองค์ ถึงพันธกิจแห่งสวรรค์และสิทธิอำนาจของศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูของพระองค์ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. “จงตามเรามา,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 48.
2. ดู คาเรน ลิน เดวิดสัน, *Our Latter-day Hymns: The Stories and the Messages* (1988), 142-43, 419.
3. “พระเจ้าขอข้ามตามพระองค์,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 106.
4. ดู ตัวอย่าง, ไฮดี เอส. สวินตัน, *To the Rescue: The Biography of Thomas S. Monson* (2010), 149-61; Thomas S. Monson, “ออกไปช่วยชีวิต,” *เลียโฮนา*, ก.ค. 2001, 67-70.
5. คริส วิลเลียมส์, ในเจสสิก้า เฮนรี, “Father Relies on Faith to Forgive Intoxicated Teen Driver,” *Deseret News*, 1 ต.ค., 2012, deseretnews.com/article/865559847/Let-It-Go-Chris-Williams-shares-his-story-of-tragedy-and-forgiveness.html; ดู คริส วิลเลียมส์, *Let It Go: A True Story of Tragedy and Forgiveness* (2012) ด้วย.
6. ดู ““Emergency Response: Church Assists Worldwide,” *Church News*, 9 ม.ค., 2013, 9; Welfare Services Emergency Response, “2012 Year in Review,” 8.
7. *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 48.



โดย **เอลเบิร์ตคริสตอฟเฟล โกลเคิน จูเนียร์**
แห่งสวากเจ็ดสิบ

พระบิดาและพระบุตร

ในส่วนลึกของหัวใจของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์และพลังอำนาจในการช่วยให้รอดของพระกิตติคุณนั้นมีความเข้าใจอันถูกต้องเกี่ยวกับพระบิดาและพระบุตร

พีน้องชายหญิงที่รักของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าซาบซึ้งที่ได้พบกับพวกท่าน ในบ่ายวันนี้ในการประชุมใหญ่สามัญที่ได้รับการดลใจครั้งนี้!

ในการพูดหัวข้อที่ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณค่ามากที่สุด ก่อนอื่นข้าพเจ้าปรารถนาที่จะขอบคุณคริสตศาสนิกชนผู้อุทิศตนมากมายตลอดหลายชั่วอายุ รวมถึงบรรพบุรุษชาวโปรเตสแตนต์ฝรั่งเศสและชาวคาทอลิกไอริชของข้าพเจ้า เพราะศรัทธาและการน้อมสการ

พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา หลายคนได้เสียสละตำแหน่ง ทรัพย์สิน และแม้กระทั่งชีวิตในการปกป้องพระผู้เป็นเจ้าของเขาและศรัทธาของเขา¹

ในฐานะวิสุทธิชนยุคสุดท้ายและในฐานะชาวคริสต์ เราต่างมีศรัทธาที่เข้มแข็งและล้าลึกในพระผู้เป็นเจ้าพระบิดานิรันดรและพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ การอุทิศตนต่อพระผู้เป็นเจ้ายังคงเป็นเรื่องที่ศักดิ์สิทธิ์และส่วนตัวเสมอระหว่างเราแต่ละคนกับ



พระเจ้าผู้สร้าง

การแสวงหาชีวิตนิรันดร์ไม่มีอะไรมากไปกว่าการทำความเข้าใจว่าพระเจ้าเป็นเจ้าเป็นใครและเพื่อให้เราได้กลับไปอยู่กับพระองค์ พระผู้ช่วยให้รอดสวดอ้อนวอนถึงพระบิดาของพระองค์ว่า “และนี่แหละคือชีวิตนิรันดร์คือการที่พวกเขารู้จักพระองค์ ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว และรู้จักพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ทรงใช้มา”²

แม้ว่าการประกาศนี้ของพระผู้ช่วยให้รอดเองจะเป็นเรื่องที่เราเข้าใจได้ แต่ในมุมมองของคนโดยทั่วไปเกี่ยวกับพระลักษณะของพระบิดาและพระบุตรตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมาและในบรรดามนุษยชาติมากมายกลับเห็นขัดแย้งกันอย่างชัดเจนในคำสอนของพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์

เรายอมรับด้วยความเคารพว่าในส่วนลึกของหัวใจของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์และพลังอำนาจในการช่วยให้รอดของพระกิตติคุณนั้นมีความเข้าใจอันถูกต้องเกี่ยวกับพระบิดาและพระบุตร³

ความสำคัญของหลักธรรมอันเป็นรากฐานสำคัญที่สุดของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ได้รับการยืนยันโดยนิมิตแรกของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธในปี 1820 ศาสดาพยากรณ์เขียนไว้ว่า “ข้าพเจ้าเห็นพระอติรูปสองพระองค์, ซึ่งความเจิดจ้าและรัศมีภาพของทั้งสองพระองค์เกินกว่าจะพรรณนาได้, พระองค์ทรงยืนอยู่เหนือข้าพเจ้าในอากาศ. องค์หนึ่งรับสั่งกับข้าพเจ้า, โดยทรงเรียกชื่อข้าพเจ้าและตรัส, พลาซซี่พระหัตถ์ไปที่อีกองค์หนึ่ง—นี่คือบุตรที่รักของเรา, จงฟังท่าน!”⁴

ประสบการณ์ของเด็กหนุ่มโจเซฟครั้งนี้ตามมาด้วยนิมิตอื่น ๆ และการเปิดเผยมากมาย แสดงให้เห็นว่าทรงมีอยู่จริง พระบิดาและพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์เป็นพระสัพทภาวะที่แยกกันอย่างชัดเจน มนุษย์ถูกสร้างตามรูปลักษณะของพระผู้เป็นเจ้า พระบิดาบนสวรรค์เป็นบิดาจริง ๆ ของพระเยซูคริสต์ พระผู้เป็นเจ้ายังคงเปิดเผยพระองค์เองต่อมนุษย์ พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ใกล้และสนพระทัยเรา และทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเรา

แม้ว่าการปรากฏที่คล้ายกันนี้ของพระบิดาและพระบุตรจะไม่ค่อยมีในพระคัมภีร์ แต่ความจริงอันโดดเด่นของนิมิตแรกนี้ตรงกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ถูกบันทึกไว้ในพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์

ตัวอย่างเช่น ในพันธสัญญาใหม่ เราอ่านพบประจักษ์พยานสุดท้ายของสเทเฟนในมรณสักขีของเขาว่า “นี่แน่ะ ข้าพเจ้าเห็นท้องฟ้าแหวกเป็นช่อง และเห็นบุตรมนุษย์ทรงยืนอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า”⁵

และในนิมิตอันยิ่งใหญ่บนเกาะพัทโมส อัครสาวกยอห์นเห็น “พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด”⁶ เช่นเดียวกับพระเมษโปดกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ผู้ทรง “ไถ่คนด้วยพระโลหิต [ของพระองค์]”⁷

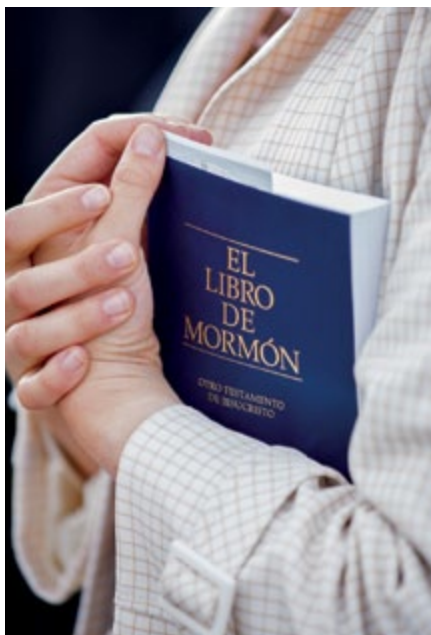
ในพระคัมภีร์มอรมอน หลักคำสอนเกี่ยวกับพระบิดาและพระบุตรเป็นพยานอันสูงส่งเพียงข้างพระคัมภีร์ไบเบิล พระคัมภีร์มอรมอนบันทึกถึงพระผู้ช่วยให้รอดมาเยือนชาวนีไฟ ซึ่งมีสุรเสียงของพระบิดาแนะนำชาวนีไฟประมาณ 2,500 คน ให้รู้จักพระคริสต์ผู้ฟื้นคืนพระชนม์ “จงดูบุตรที่รักของเรา, ผู้ที่เราพอใจมาก, ในเขาเราแผ่รัศมีภาพของเรา—เจ้าจงฟังเขา.”⁸

ในพระกิตติคุณสี่เล่ม พระคริสต์พระองค์เองตรัสถึงพระบิดาบนสวรรค์ของพระองค์ถึง 160 ครั้ง ขณะที่พระองค์ปฏิบัติศาสนกิจท่ามกลางชาวนีไฟในช่วงสั้น ๆ สามวันตามบันทึกไว้ในพระคัมภีร์มอรมอน พระองค์ทรงเอ่ยถึงพระบิดาของพระองค์ถึง 122 ครั้ง

ตัวอย่างเช่น ในมัทธิว พระเยซูตรัสว่า “ไม่ใช่ทุกคนที่เรียกว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้า’ จะได้เข้าในแผ่นดินสวรรค์ แต่ผู้ที่ปฏิบัติตามพระทัย พระบิดาของเรา ผู้สถิตในสวรรค์จึงจะเข้าได้”⁹

ใน ยอห์น พระองค์ทรงเป็นพยานว่า “พระบุตรจะทำตามใจไม่ได้นอกจากที่ได้เห็น พระบิดาทา”¹⁰

และในลูกา พระองค์ทรงร้องว่า “ข้าแต่พระบิดา ข้าพระองค์ขอฝากจิตวิญญาณของ



ข้าพระองค์ไว้ ในพระหัตถ์ของพระองค์”¹¹ ทุกครั้งที่พระเจ้าทรงอ้างถึงพระบิดาบนสวรรค์ พระองค์ทรงแสดงความเคารพและอ่อนน้อมถ่อมตนอย่างที่สุด

ในการกล่าวเช่นนี้ ข้าพเจ้าหวังว่าจะไม่มีการเข้าใจผิด พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเยซูหาห์ พระผู้เป็นเจ้าของอิสราเอล พระเมสสิยาห์ที่สัญญาไว้ และเนื่องจากการขาดใช้ อันไม่มีขอบเขตของพระองค์ พระองค์จึงทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเราและพระผู้ไถ่ของโลก อัครสาวกเปาโลประกาศเกี่ยวกับพระองค์ว่า “แล้วก็จะเป็นเวลาอวสานซึ่งพระคริสต์จะทรงมอบอาณาจักรแด่พระบิดา และจะทรงทำลายภูตผีที่ครอบครองทั้งหมด ภูตผีที่มีลัทธิอำนาจและที่มีฤทธานุภาพ”¹²

ในคืนก่อนการขาดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอด พระองค์ทรงสวดอ้อนวอนวิงวอนแทนครั้งสำคัญถึงพระบิดาว่า

“ข้าพระองค์ไม่ได้อธิษฐานเพื่อคนเหล่านี้ [อีกนัยหนึ่งคืออัครสาวกของพระองค์] พวกเดียว แต่เพื่อทุกคนที่วางใจในข้าพระองค์ เพราะถ้อยคำของพวกเขา

“เพื่อพวกเขาจะได้เป็น อันหนึ่งอันเดียวกัน ดังเช่นพระองค์ผู้เป็นพระบิดาสถิตในข้าพระองค์และข้าพระองค์ในพระองค์เพื่อพวกเขาจะได้อยู่ในพระองค์และในข้าพระองค์ด้วย เพื่อโลกจะได้เชื่อว่าพระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์มา

“เกียรติซึ่งพระองค์ประทานแก่ข้าพระองค์นั้น ข้าพระองค์มอบให้แก่พวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ดังเช่นพระองค์กับข้าพระองค์”¹³

พระบิดาและพระบุตรทรงเป็นพระสัพทภาวะแยกกันอย่างชัดเจน แต่ทั้งสองพระองค์รวมกันเป็นหนึ่งเดียวอย่างสมบูรณ์ในอำนาจและจุดประสงค์ ความเป็นหนึ่งเดียวกันนี้ไม่ได้สงวนไว้เพื่อพระองค์เองเท่านั้น แต่ทรงปรารถนาให้เกิดขึ้นกับทุกคนที่จะอุทิศตนทำตามและเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์

ผู้ที่แสวงหาพระผู้เป็นเจ้าอย่างจริงจังจะสามารถคุ้นเคยกับพระบิดาและพระบุตรได้อย่างไร พระผู้ช่วยให้รอดทรงสัญญาว่า “แต่องค์พระผู้ช่วยคือพระวิญญาณบริสุทธิ์... จะทรงสอนพวกท่านในทุกสิ่ง”¹⁴

ในพระคัมภีร์มอรมอน เมื่อนีไฟพูดถึงหลักคำสอนเกี่ยวกับพระคริสต์ ท่านประกาศว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ “เป็นพยานถึงพระบิดา



และพระบุตร”¹⁵

นี่เป็นความจริงที่ว่าอำนาจหรืออิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์อาจรู้สึกได้ในบางโอกาส ขึ้นอยู่กับพระประสงค์ของพระเจ้า โดยไม่คำนึงว่าคุณคนนั้นจะเป็นคนเคร่งศาสนาหรือไม่ แต่อิทธิพลเต็มที่หรือของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์จะมาถึงเฉพาะผู้ที่ได้รับด้วย “ใจที่ซอกซำและวิญญาณที่สำนึกผิด”¹⁶ ผ่านทางศาสนพิธี บัพติศมาและของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์¹⁷ โดยการวางมือ ศาสนพิธีที่ศักดิ์สิทธิ์นี้และอื่น ๆ อาจดำเนินการภายใต้การนำและอำนาจฐานะปุโรหิตของพระผู้เป็นเจ้าของ เราได้รับการสอนในเรื่องนี้ว่า

“และฐานะปุโรหิตดังกล่าวที่เหนือกว่าดูแลพระกิตติคุณและถือฤกษ์แห่งความลับของอาณาจักร, แม้ฤกษ์แห่งความรู้เรื่องพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า.

“ฉะนั้น, ในศาสนพิธีของฐานะปุโรหิตนี้, พลังอำนาจของความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจึงแสดงให้เห็นประจักษ์.”¹⁸

ด้วยความเข้าใจนี้ หลักคำสอนของพระ-

บิดาและพระบุตรเป็นหลักคำสอนของครอบครัวนิรันดร์ มนุษย์ทุกคนเคยเป็นอยู่มาก่อนในฐานะลูกทางวิญญาณกับพระบิดามารดาบนสวรรค์¹⁹ พร้อมกันกับพระคริสต์พระบุตรหัวปีของพระบิดาในครอบครัวสวรรค์นี้²⁰

ดังนั้นสิ่งนี้เกิดกับเราทุกคน เราเป็นลูกของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา

ประธานเอสรา เทพท์ เป็นสันได้ให้ข้อคิดแห่งคำพยากรณ์ไว้ว่า “ไม่มีอะไรจะทำให้เราตกใจมากไปกว่าเมื่อเราต้องผ่านมานไปยังอีกด้านหนึ่งและตระหนักว่าเรารู้จักพระบิดา [ในสวรรค์] ของเราและคุ้นเคยกับพระพักตร์ของพระองค์เพียงใด”²¹

ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะถ่ายทอดในภาษาของมนุษย์ถึงสิ่งเหล่านั้นที่รู้โดยผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์และอำนาจของพระผู้เป็นเจ้าของท่านั้น ในวิญญาณนี้เองที่ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานและแสดงประจักษ์พยานอย่างจริงจังถึงความเป็นจริง ความใกล้ชิดและพระคุณความดีของพระบิดานิรันดร์และพระบุตรผู้บริสุทธิ์ของพระองค์ พระเยซูคริสต์ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู Kenneth Scott Latourette, A History of Christianity, Volume 1: Beginnings to 1500, rev. ed. (1975) and A History of Christianity, Volume 2: Reformation to the Present, rev. ed. (1975); ดู Diarmaid MacCulloch, The Reformation (2003) ด้วย.
2. ยอห์น 17:3.
3. ดู Lectures on Faith (1985), 38–44.
4. โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:17.
5. กิจการ 7:56.
6. วิวรณ์ 4:8.
7. วิวรณ์ 5:9.
8. 3 นีไฟ 11:7.
9. มัทธิว 7:21; เน้นด้วยเอน.
10. ยอห์น 5:19; เน้นด้วยเอน.
11. ลูกา 23:46; เน้นด้วยเอน.
12. 1 โครินธ์ 15:24. เพื่อความเข้าใจเพิ่มเติมเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดและพระพันธกิจของพระองค์, ดู “พระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์: ประจักษ์พยานของอัครสาวก,” เลย์โฮนา, เม.ย. 2000, 2–3.
13. ยอห์น 17:20–22; เน้นด้วยเอน.
14. ยอห์น 14:26.
15. 2 นีไฟ 31:18.
16. 3 นีไฟ 9:20; โมโรไน 6:2.
17. ดู ยอห์น 3:5; 3 นีไฟ 11:31–38.
18. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:19–20.
19. ดู “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” เลย์โฮนา, พ.ย. 2010, 165.
20. ดู โกลอสี 1:15; หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:21.
21. เอสรา เทพท์ เป็นสัน, “Jesus Christ—Gifts and Expectations,” ใน *Speeches of the Year, 1974* (1975), 313; ดู “Jesus Christ—Gifts and Expectations,” *Ensign*, ธ.ค. 1988, 6; *Tambuli*, พ.ค. 1977, 24 ด้วย.



โดยเอริคเคอร์เอนริเก อาร์. ฟาลาเมยา
แห่งสวากเจ็ดสิบ

บ้าน: โรงเรียนแห่งชีวิต

บทเรียน...เรียนรู้ในบ้าน—สถานที่ซึ่งสามารถเป็นสวรรค์น้อย ๆ
ที่นับบนแผ่นดินโลก

บิดามารดาบางคนแก้ตัวสำหรับความผิดที่พวกเขาทำที่บ้านโดยอ้างว่าเหตุผลที่เป็นเช่นนี้เพราะไม่มีโรงเรียนสอนการเลี้ยงดูลูก

ในความเป็นจริงมีโรงเรียนแบบนี้อยู่จริงและสามารถเป็นโรงเรียนที่ดีที่สุดสำหรับทุกคน โรงเรียนแห่งนี้เรียกว่า **บ้าน**

เมื่อข้าพเจ้านึกย้อนไปในความทรงจำ ข้าพเจ้า ข้าพเจ้านึกถึงช่วงเวลาอันล้ำค่าที่ข้าพเจ้าประสบกับภรรยา ขณะที่ข้าพเจ้าแบ่งปันความทรงจำเหล่านี้กับท่าน ท่านอาจย้อนนึกถึงประสบการณ์ของท่านเอง— ทั้งสุขและทุกข์ ซึ่งเราต่างก็เรียนรู้จากสิ่งนี้

1. พระวิหารคือสถานที่ถูกต้อง

เมื่อข้าพเจ้ากลับจากสนามเผยแผ่ ข้าพเจ้าพบกับสาวสวยผมสีดำยาวลงมาถึงเอว เธอมีตากลมโตสีน้ำผึ้งอันงดงามและมีรอยยิ้มที่ชวนยิ้มตาม เธอทำให้ข้าพเจ้าหลงรักตั้งแต่แรกเห็น

ภรรยาข้าพเจ้าตั้งเป้าหมายที่จะแต่งงานในพระวิหาร ถึงแม้ว่าในเวลานั้นพระวิหารใกล้ที่สุดต้องเดินทางกว่า 4,000 ไมล์ (6,400 กิโลเมตร)

การแต่งงานตามกฎหมายของเราเป็นทั้งทุกข์และสุขเพราะเราแต่งงานพร้อมวันหมด

อายุ เจ้าหน้าที่ประกาศว่า “บัดนี้ข้าพเจ้าประกาศให้ท่านเป็นสามีและภรรยากัน” แต่ทันทีหลังจากนั้นเขากล่าวว่า “จนกว่าความตายจะพรากท่าน”

เราจึงเสียสละเก็บเงินเพื่อซื้อตั๋วเที่ยวเดียวไปพระวิหารเมซา แอริโซนา

ภายในพระวิหาร ขณะที่เราคุกเขาลงที่แท่น ผู้รับใช้ที่ได้รับอนุญาตกล่าวถ้อยคำที่ข้าพเจ้าปรารถนาซึ่งประกาศให้เราเป็นสามีและภรรยาเพื่อกาลเวลาและเพื่อชั่ววันรันดร

เพื่อนคนหนึ่งพาเราไปโรงเรียนวันอาทิตย์ระหว่างการประชุมเขายืนขึ้นและแนะนำเราให้ชั้นเรียนรู้จัก เมื่อการประชุมเสร็จสิ้นบราเดอร์คนหนึ่งมาหาข้าพเจ้า จับมือข้าพเจ้าและใส่ธนบัตร 20 ดอลลาร์ไว้ในมือข้าพเจ้า จากนั้นไม่นานบราเดอร์อีกคนหนึ่งก็ยื่นมือมาหาข้าพเจ้าเช่นกัน ข้าพเจ้าประหลาดใจที่เขาก็ใส่ธนบัตรไว้ในมือข้าพเจ้าด้วยเช่นกัน ข้าพเจ้ารับหาภรรยาของข้าพเจ้าผู้อยู่อีกฝั่งหนึ่งของห้องและตะโกนว่า “บลองก็จับมือกับทุกคน!”

จากนั้นไม่นานเราก็รวบรวมเงินจนพอที่จะกลับไปทั่วอเมริกา

“ในรัศมีภาพซีเอสซีเอสมีสวรรค์หรือระดับสามชั้น;

“และเพื่อให้บรรลุถึงขั้นสูงสุด, มนุษย์ต้องเข้าสู่ระเบียบนี้ของฐานบุโรหิต”¹

2. การโต้เถียงต้องมีสองคน

คติพจน์หนึ่งของภรรยาข้าพเจ้าคือ “การโต้เถียงต้องมีสองคน และฉันจะไม่มีวันเป็นหนึ่งในนั้น”

พระเจ้าทรงอธิบายอย่างชัดเจนถึงคุณลักษณะที่เราควรนำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติกับผู้อื่น คุณลักษณะเหล่านี้คือการซื่อสัตย์ ความอดกลั้น ความสุภาพอ่อนน้อม ความอ่อนโยน และความรักที่ไม่เสแสร้ง²

การทารุณกรรมทางร่างกายเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นไม่บ่อยนักในสังคมบางแห่ง และเราปลื้มปิติในเรื่องนี้ อย่างไรก็ตาม เรายังห่างไกลจากการจัดการทารุณกรรมทางอารมณ์อยู่อีกมาก อันตรายที่เกิดจากการทารุณกรรมรูปแบบนี้ฝังแน่นในความทรงจำของเรา เป็นอันตรายต่อบุคลิกภาพของเรา ปลูกฝังความเกลียดชังในใจเรา ลดความเคารพตนเองและทำให้เราเต็มไปด้วยความกลัว

การมีส่วนร่วมในศาสนพิธีแต่งงานแห่งอาณาจักรซีเอสซีเอสนั้นไม่เพียงพอ เรายังต้องดำเนินชีวิตตามชีวิตแห่งอาณาจักรซีเอสซีเอสด้วย

3. เด็กที่ร้องเพลงเป็นเด็กที่มีความสุข

นี่เป็นคติพจน์อีกหัวข้อหนึ่งที่ภรรยาของข้าพเจ้ากล่าวถึงบ่อย ๆ

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเข้าพระทัยถึงความสำคัญของบทเพลงศักดิ์สิทธิ์ หลังจากที่พระองค์ทรงถือปฏิบัติปกกับศาสนิกชน พระคัมภีร์กล่าวว่า “เมื่อร้องเพลงสรรเสริญแล้ว พวกเขาก็พากันไปที่ภูเขาเมกอกเทศ”³

และพระองค์ทรงกล่าวผ่านศาสดาพยากรณ์โจเซฟว่า “เพราะจิตวิญญาณเราเบิกบานในเพลงจากใจ; แท้จริงแล้ว, เพลงจากคนชอบธรรมเป็นคำสวดอ้อนวอนต่อเรา, และจะได้รับการตอบด้วยพรบนศิริระชะพวกเขา.”⁴

ช่างน่าประทับใจเพียงใดเวลาได้ยินบทเพลงของเด็ก ๆ ที่เรียนรู้จากบิดามารดาของเขาให้ร้องเพลง “ฉันลูกพระเจ้าผู้เป็นเจ้า”⁵

4. ฉันต้องการให้คุณอดกลั้น

คำว่า “ฉันรักเธอ” “ขอบคุณมาก” และ “โปรดให้อภัยฉัน” เป็นยาสำหรับจิตวิญญาณ สิ่งนี้เปลี่ยนน้ำตาให้เป็นความสุข และนำการปลอบประโลมไปสู่จิตวิญญาณที่หนักอึ้ง



สามารถสัมผัสถึงประสิทธิภาพของเธอเมื่อ
ได้เห็นความสุขบนใบหน้าขณะเธออ่านข้อ
พระคัมภีร์ที่เป็นพยานถึงพันธกิจของพระเจ้า
ช่วยให้รอด

พระวจนะของพระเจ้าช่วยให้รอดของเรา
ช่างปราดเปรื่องเพียงใด “พวกท่านค้นดูใน
พระคัมภีร์เพราะท่านคิดว่าในนั้นมีชีวิต
นิรันดร์ และพระคัมภีร์นั่นเองเป็นพยาน
ให้กับเรา”⁷

ด้วยแรงบันดาลใจจากถ้อยคำนี้ ข้าพเจ้า
ถามราเคลหลานสาวที่เพิ่งเรียนการอ่านว่า
“หลานจะว่ายยังไงเกี่ยวกับการตั้งเป้าหมาย
อ่านพระคัมภีร์มอรมอน”

คำตอบของเธอคือ “แต่คุณปู่ฯ มันยาก
นะคะ มันหนามากเลย”

ข้าพเจ้าจึงขอให้เธออ่านหนึ่งหน้า
กระดาษให้ข้าพเจ้าฟัง ข้าพเจ้าหยิบนาฬิกา
จับเวลาออกมาและจับเวลา และพูดว่า
“หลานใช้เวลาแค่สามนาทีเท่านั้นเอง พระ
คัมภีร์มอรมอนฉบับภาษาสเปนมี 642 หน้า
เพราะฉะนั้นหลานต้องใช้เวลา 1,926 นาที”

นั่นอาจทำให้เธอกลัวมากไปอีก ข้าพเจ้า
จึงนำตัวเลขนั้นมาหารด้วย 60 นาทีและบอก
เธอว่าเธอจะใช้เวลาเพียง 32 ชั่วโมงที่จะอ่าน
จนจบ—น้อยกว่าหนึ่งวันครึ่งเสียอีก!

จากนั้นเธอบอกข้าพเจ้าว่า “มันง่ายมาก
เลยคะ คุณปู่”

ท้ายที่สุดราเคล เอสเตบานน้องชายของ
เธอ และหลานคนอื่น ๆ ของเราใช้เวลา
มากกว่านั้นเพราะหนังสือเล่มนี้คือพระคัมภีร์
ที่ต้องอ่านด้วยวิญญาณแห่งการสวด
อ้อนวอนและการตรึกตรอง

เมื่อเวลาผ่านไปสิ่งที่เราเรียนรู้ที่จะเบิก
บานในพระคัมภีร์ เราจะป่าวร้องเอกเช่นผู้
กล่าวคำสวดที่ว่า “พระดำรัสของพระองค์นั้น
ข้าพระองค์ชื่นชมแล้วหวานจริง ๆ หวานกว่าน้ำ
ผึ้งเมื่อถึงปากข้าพระองค์”⁸

6. การรู้พระคัมภีร์นั้นยังไม่เพียงพอ เราต้อง ดำเนินชีวิตตามนั้น

ข้าพเจ้าจำได้ว่าเมื่อข้าพเจ้าเป็นอดีตผู้
สอนศาสนาและได้ค้นคว้าพระคัมภีร์อย่าง
พากเพียร ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้ารู้หมดทุกสิ่ง
ทุกอย่าง ช่วงที่เราคบหากันข้าพเจ้าและ
บลังก็ศึกษาพระคัมภีร์ด้วยกัน ข้าพเจ้า
ใช้บันทึกและข้ออ้างอิงต่าง ๆ มากมายเพื่อ
แบ่งปันความรู้พระกิตติคุณของข้าพเจ้ากับ

และยืนยันถึงความรู้สึกอันละเอียดอ่อนของ
ใจเรา เหมือนพีชที่เขียวเฉาเพราะขาดน้ำ
อันล้ำค่า ความรักของเราว่างโรยและตาย
ไปเมื่อเราหยุดพูดและแสดงความรัก

ข้าพเจ้ายังจำสมัยที่เราเคยส่งจดหมายรัก
ทางไปรษณีย์หรือเก็บเหรียญสองสามเหรียญ
เพื่อโทรศัพท์หาคนที่เรารักจากตู้โทรศัพท์หรือ
วาดรูปและเขียนกลอนรักบนกระดาษเปล่า

วันนี้สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดฟังดูเหมือนวัตถุใน
พิพิธภัณฑ์ไปแล้ว!

เทคโนโลยีทุกวันนี้และสมัยนี้ช่วยให้เรา
ทำสิ่งอัศจรรย์ต่าง ๆ เป็นเรื่องง่ายเพียงใดที่
จะส่งข้อความแห่งความรักและความขอบคุณ
ผ่านเครื่องมือสื่อสาร วัยรุ่นทำกันตลอดเวลา
ข้าพเจ้าสงสัยว่าวิธีปฏิบัติแบบนี้และการปฏิบัติ
ที่สวยามแบบอื่น ๆ จะเกิดขึ้นต่อไปเมื่อ
บ้านของเราสร้างเสร็จแล้วหรือไม่ เมื่อเร็ว ๆ

นี้ข้าพเจ้าได้รับข้อความโทรศัพท์จากภรรยา
ของข้าพเจ้าที่เขียนแบบนี้ “อ้อมกอดเหมือน
สวรรค์สวรรค์ จุมพิตดุจดวงตะวัน และสายัณห์
ดังจันทร์ดา ขอให้วันนี้มีความสุข ฉันรักคุณ”

ข้าพเจ้าอดรู้สึกเหมือนอยู่ในสวรรค์ไม่ได้
เวลาได้รับข้อความแบบนี้

พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงเป็นแบบ
อย่างที่เหมาะสมของการแสดงความรัก
เมื่อพระองค์ทรงนำเสนอบุตรของพระองค์
พระองค์ทรงใช้คำว่า “นี่คือบุตรที่รักของเรา,
ผู้ที่เราพอใจมาก”⁶

5. ฉันรักพระคัมภีร์มอรมอนและพระเจ้าผู้ช่วยให้ รอดของฉัน พระเยซูคริสต์

ข้าพเจ้าเปี่ยมด้วยความตื่นตันใจเวลาที่
ข้าพเจ้าเห็นภรรยาของข้าพเจ้าอ่านพระ
คัมภีร์มอรมอนทุกวัน เมื่อเธออ่านข้าพเจ้า

เธอ หลังจากที่เราแต่งงานแล้วข้าพเจ้า
ตระหนักอย่างจริงจังจากการเรียนรู้อุบัติเรียน
ที่ยิ่งใหญ่จากเธอว่า ข้าพเจ้าอาจพยายาม
สอน พระกิตติคุณแก่เธอ แต่เธอสอนให้
ข้าพเจ้า ดำเนินชีวิตตาม พระกิตติคุณ

เมื่อพระเจ้าให้รอดทรงจบการเทศนาบนภูเขา
พระองค์ประทานคำแนะนำที่ปราดเปรื่องนี้
“เพราะฉะนั้น ทุกคนที่ได้ยินคำเหล่านี้ของ
เราและประพฤติตาม ก็เปรียบเสมือนผู้ที่มี
สติปัญญาสร้างบ้านของตนไว้บนศิลา”⁹

บรรดาผู้ที่ดำเนินชีวิตตามหลักธรรมแห่ง
อาณาจักรซีเลสเชียลดังที่พบในพระคัมภีร์
จะปลอบประโลมผู้ที่เป็นทุกข์ พวกเขาंना
ปีติมาสู่ผู้ที่เศร้าโศก การนำทางแก่ผู้ที่ยหลง
ทาง สันติสุขแก่ผู้ที่โศกเศร้า และแนวทาง
อันแน่นอนแก่ผู้แสวงหาความจริง

สรุปคือ

1. พระวิหารคือสถานที่ถูกต้อง
2. การได้เตียงต้องมีสองคน และฉันจะไม่
วันเป็นหนึ่งในสองคนนั้น
3. เด็กที่ร้องเพลงเป็นเด็กที่มีความสุข
4. ฉันต้องการให้คุณกอดฉัน
5. ฉันรักพระคัมภีร์มอรมอนและพระเจ้าผู้ช่วย
ให้รอดของฉัน พระเยซูคริสต์
6. การรู้พระคัมภีร์นั้นยังไม่เพียงพอ เราต้อง
ดำเนินชีวิตตามพระคัมภีร์ด้วย

สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้และบทเรียนอื่น ๆ อีกมาก
มายเรียนรู้อันน่าอัศจรรย์—สถานที่ซึ่งสามารถเป็น
สวรรค์น้อย ๆ ที่นี้บนแผ่นดินโลก¹⁰ ข้าพเจ้า
เป็นพยานว่าพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์
และแผนของพระบิดาบนสวรรค์ของเรามอบ
การนำทางที่แน่นอนในชีวิตนี้และสัญญา
แห่งชีวิตนิรันดร์ ในพระนามของพระเยซู
คริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. หลักคำสอนและพันธสัญญา 131:1-2.
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:4-11.
3. มาระโก 14:26.
4. หลักคำสอนและพันธสัญญา 25:12.
5. “ฉันลูกพระเจ้า” หนังสือเพลงสวด
บทเพลงที่ 149.
6. มัทธว 3:17; ดู มาระโก 1:11; 3 นีไฟ 11:7 ด้วย.
7. ยอห์น 5:39.
8. สดุดี 119:103.
9. มัทธว 7:24.
10. คู่มือสอนของประธานของศาสนจักร: เดวิด โอ.
แมคเคลย์ (2003), 43, 154.



โดย เอ็ลเคอร์เอริก คับเบลยู. โคพิชกา
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

ได้รับการยอมรับ จากพระเจ้า

การแสวงหาและการได้รับการยอมรับจากพระเจ้าจะนำไปสู่ความรู้ที่ว่า
พระองค์ทรงเลือกและประทานพรแก่เรา

เมื่อข้าพเจ้าเป็นเด็ก ข้าพเจ้าจำได้ว่าบาง
ครั้งคุณพ่อจะพาข้าพเจ้าไปทำงานโครง-
การต่าง ๆ เรามีสวนเล็ก ๆ อยู่ห่างจากที่
เราพักไม่กี่กิโลเมตร และที่นั่นเองเรามีงาน
มากมายที่ต้องทำอยู่เสมอเพื่อเตรียมสวน
ของเราในแต่ละฤดูกาล เราทำงานบนเพิงหรือ
สร้างหรือซ่อมรั้ว ข้าพเจ้าจำได้ว่างานนี้มัก
จะเกิดขึ้นในช่วงที่หนาวเย็น หิมะตกหนัก
หรือฝนตกกระหน่ำ แต่ข้าพเจ้าก็รักงานนี้
คุณพ่อจะสอนข้าพเจ้าให้ทำสิ่งต่าง ๆ ด้วย
ความอดทนและยอมรับ

วันหนึ่งคุณพ่อขอให้ข้าพเจ้าขึ้นสกรูให้
แน่น และเตือนว่า “จำไว้ว่า ถ้าลูกขึ้นสกรู
แน่นเกินไป มันจะหัก” ด้วยความภูมิใจ
ข้าพเจ้าอยากแสดงให้เห็นสิ่งที่ข้าพเจ้า
ทำได้ ข้าพเจ้าขึ้นสกรูด้วยสุดกำลัง และแน่น
นอน ข้าพเจ้าทำสกรูหัก คุณพ่อจะออกความ
เห็นด้วยอารมณ์ขัน และเราก็จะเริ่มกันใหม่
อีก แม้ว่าข้าพเจ้าจะ “ทำผิดพลาด” แต่ข้าพ-
เจ้าก็ยิ่งรู้สึกถึงความรักและความเชื่อมั่นของ
ท่านที่มีต่อข้าพเจ้าเสมอ ท่านเสียชีวิตไป
มากกว่า 10 ปีแล้ว แต่ข้าพเจ้ายังจดจำคำ
สอนของท่าน สัมผัสได้ถึงความรักของท่าน
ชื่นชมกับการกระตุนของท่าน และรู้สึกถึง
การยอมรับของท่าน

ความรู้สึกที่มีใครบางคนที่เรารักยอมรับ
เราคือความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ การ

ได้รับการยอมรับโดยคนดีเป็นแรงกระตุ้นแก่
เรา สิ่งนี้เพิ่มสำนึกของการมีคุณค่าในตัวเอง
และความมั่นใจในตัวเอง คนที่ไม่สามารถ
ค้นพบการยอมรับจากแหล่งที่เขาปรารถนา
จะไปค้นหาจากที่อื่น พวกเขาอาจจะไปหา
จากคนที่ไม่ได้สนใจความผาสุกของพวกเขา
พวกเขาอาจจะไปคบหากับเพื่อนจอมปลอม
และทำสิ่งที่เขารู้ว่าไม่ถูกต้องเพื่อพยายามได้
รับการยอมรับในสิ่งที่เขากำลังแสวงหา พวกเขา
อาจจะแสวงหาการยอมรับโดยสวมเสื้อผ้ามี
ยี่ห้อเฉพาะเจาะจงเพื่อให้รู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่ง
ของคนเหล่านั้นหรือเพื่อแสดงสถานะ สำหรับ
บางคนแล้ว การพยายามสวมบทบาทหรือ
ตำแหน่งที่สำคัญก็เป็นหนทางที่จะแสวงหา
การยอมรับด้วย พวกเขาอาจนิยามคุณค่า
ของตัวเองโดยตำแหน่งที่เขาดำรงอยู่หรือ
สถานภาพที่เขาได้มา

แม้ว่าในศาสนจักรเรามักจะไม่คิดถึงเรื่อง
แบบนี้ การแสวงหาการยอมรับจากแหล่งที่
ผิดหรือด้วยเหตุผลที่ไม่ถูกต้องจะนำเราไปสู่
หนทางที่อันตราย—ซึ่งมักจะนำให้เราหลง
ทางและแม้ไปสู่การถูกทำลาย แทนที่จะรู้สึก
ได้รับการอภัยและมั่นใจในตัวเอง เราจะไม่รู้สึก
ว่าถูกทอดทิ้งและต่ำต้อยเสมอ

แอลมาให้คำแนะนำแก่ฮีลามันบุตรของ
ท่านว่า “จงดูว่าลูกที่พาทะพู่เป็นเจ้าและมี
ชีวิต”¹ แหล่งแห่งพลังอำนาจสูงสุดและการ

ยอมรับอันไม่มีที่สิ้นสุดคือพระบิดาบนสวรรค์ของเราและพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงรู้จักเรา พระองค์ทรงรักเรา พระองค์ไม่ได้ทรงยอมรับเราเพราะยศฐาบรรดาศักดิ์หรือตำแหน่ง พระองค์ไม่ได้ทอดพระเนตรที่สถานะของเรา แต่ทรงมองดูในใจเรา พระองค์ทรงยอมรับเราในตัวตอนที่เราเป็นและคนที่เรากำลังพยายามจะเป็น การแสวงหาและได้รับการยอมรับจากพระองค์ จะเพิ่มพลังให้เราและส่งเสริมเราเสมอ

ข้าพเจ้าจะแบ่งปันแบบแผนง่าย ๆ ซึ่งหากนำมาประยุกต์ใช้ จะช่วยเราทุกคนให้ค้นพบการยอมรับอันสูงสุด พระเจ้าประทานแบบแผนนี้ผ่านศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ : “ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, ทุกคนในบรรดาพวกเขาที่รู้ว่าใจตนซื่อสัตย์และซอกซำ, และวิญญาณตนสำนึกผิด, และเต็มใจยึดถือพันธสัญญาของตนโดยการเสียสละ—แท้จริงแล้ว, การเสียสละทุกอย่างซึ่งเรา, พระเจ้า, จะบัญชา—พวกเขาได้รับการยอมรับจากเรา.”² แบบแผนนี้ประกอบไปด้วยขั้นตอนง่าย ๆ สามขั้นตอน :

1. รู้ว่าใจของเราซื่อสัตย์และซอกซำ
2. รู้ว่าวิญญาณของเราสำนึกผิด และ
3. เต็มใจยึดถือพันธสัญญาของเราโดยการเสียสละตามที่พระเจ้าทรงบัญชา

ประการแรก เราต้องรู้ว่าใจของเราซื่อสัตย์และซอกซำ เราจะรู้ได้อย่างไร เราเริ่มต้นโดยการสำรวจชีวิตตนเองอย่างจริงจัง หัวใจเป็นศูนย์กลางของความรู้สึกของเรา ขณะที่เรามองดูในใจเรา เรากำลังตรวจสอบตัวเอง ไม่มีใครที่อยู่รอบตัวเรา เราผู้ได้อย่างแน่นอน เราผู้แรงกระตุนและแรงปรารถนาของเรา เมื่อเราประเมินตนเองด้วยความจริงใจ การสะท้อนกลับจะตรงไปตรงมา เราไม่ได้หาเหตุผลเข้าข้างตัวเองหรือหลอกตัวเอง

มีวิธีที่จะตัดสินว่าใจของเราซื่อสัตย์และซอกซำหรือไม่ ใจที่ซอกซำเป็นใจที่อ่อนโยน เป็ดกว้าง และอ่อนไหว เมื่อข้าพเจ้าได้ยินพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “นี่แน่ะ เรายื่นเคาะอยู่ที่ประตู”³ ข้าพเจ้าได้ยินเสียงพระองค์ เคาะประตูใจของข้าพเจ้า หากข้าพเจ้าเปิดประตูรับพระองค์ ข้าพเจ้าก็สนองตอบต่อการเชื้อเชิญของพระวิญญาณมากขึ้น และข้าพเจ้าก็จะยอมรับพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นเจ้ายิ่งขึ้น

ขณะที่เราไตร่ตรองอย่างจริงใจร่วมกับ



สวดอ้อนวอนถึงขอบเขตของใจที่ซื่อสัตย์และซอกซำของเรา เราจะได้รับการสอนโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราจะได้รับการยืนยันที่อ่อนหวานหรือการแก้ไขที่อ่อนโยน และการเชื้อเชิญให้เราลงมือทำ

ประการที่สอง เราต้องรู้ว่าวิญญาณของเราสำนึกผิด คำว่า *สำนึกผิด* ในพจนานุกรมอ็อกซ์ฟอร์ดให้คำนิยามว่า “เป็นความรู้สึกหรือการแสดงออกถึงการสำนึกผิดเพื่อขอคืนดีกับผู้ที่เรากระทำผิดด้วย”⁴ ถ้าเรามีวิญญาณที่สำนึกผิด เราก็ยอมรับบาปและข้อบกพร่องของเรา เราก็คือผู้ที่สอนได้ “ทุกเรื่องถึงสิ่งเกี่ยวกับความซอซอธรรม”⁵ เรารู้สึกเศร้าโศกแบบพระเจ้าเป็นเจ้าและปรารถนาที่จะกลับใจ วิญญาณที่สำนึกผิดปรารถนาที่จะฟัง “การซักจูงของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์”⁶

วิญญาณที่สำนึกผิดแสดงให้เห็นประจักษ์ โดยความเต็มใจและการตกลงใจที่จะลงมือทำ เราเต็มใจที่จะอ่อนน้อมถ่อมตนต่อพระเจ้าเป็นเจ้า เต็มใจที่จะกลับใจ เต็มใจที่จะเรียนรู้ และเต็มใจที่จะเปลี่ยนแปลง เราเต็มใจที่จะสวดอ้อนวอน “อย่าให้เป็นไปตามใจข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์”⁷

ประการที่สามการให้พระเจ้ายอมรับเป็น

ความปรารถนาของจิตสำนึกที่จะยึดถือพันธสัญญาของเราผ่านทาง การเสียสละ “แท้จริงแล้ว, การเสียสละทุกอย่างซึ่งเรา, พระเจ้า, จะบัญชา”⁸ บ่อยครั้งที่เรามักคิดว่าคำว่า *การเสียสละ* หมายถึงบางสิ่งที่ใหญ่หรือยากที่เราจะทำได้ ในบางกรณีความหมายนี้อาจเป็นจริง แต่ส่วนใหญ่แล้วจะหมายถึงการดำเนินชีวิตในแต่ละวันในฐานะสานุศิษย์ที่แท้จริงของพระคริสต์

วิธีหนึ่งที่พระเจ้ายึดถือพันธสัญญาโดยการเสียสละก็คือการมีส่วนร่วมในพิธีศีลระลึกอย่างมีค่าควรในแต่ละสัปดาห์ เราเตรียมตัวเราอย่างมีสติสำหรับศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ เราต่อและยืนยันคำมั่นสัญญาอันศักดิ์สิทธิ์ที่เราทำต่อพระเจ้า ในวิธีนี้เราจะรู้สึกถึงการยอมรับของพระองค์และการรับความเชื่อมั่นของพระองค์ว่าความพยายามของเราได้รับการยอมรับและบาปของเราได้รับการให้อภัยผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ ระหว่างศาสนพิธีนี้ พระเจ้าทรงสัญญากับเราว่าหากเราเต็มใจที่จะรับพระนามของพระบุตรของพระองค์และระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ เვაจะมีพระวิญญาณของพระองค์อยู่กับเราตลอดเวลา การมีพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเพื่อนที่



ถาวรของเราเป็นตัวบ่งชี้อันสูงสุดในการยอมรับของพระเจ้า

วิธีอื่นที่จะยึดถือพันธสัญญาของเราโดยการเสียสละได้ง่าย ๆ เหมือนกับการยอมรับการเรียกในศาสนจักรและรับใช้อย่างซื่อสัตย์ในการเรียกนั้น หรือการทำตามการเชื่อเชิญของศาสดาพยากรณ์ของเรา โธมัส เอส. มอนตัน คือการยื่นมือออกไปหาผู้ที่ยืนอยู่ขอบทางและต้องการความช่วยเหลือทางวิญญาณ เรายึดถือพันธสัญญาของเราโดยการเสียสละโดยให้การรับใช้เพื่อนบ้านหรือชุมชนของเราอย่างเงียบ ๆ หรือโดยการค้นหาชื่อของบรรพบุรุษของเราและทำงานพระวิหารให้พวกเขา เรายึดถือพันธสัญญาโดยการเสียสละโดยพยายามอย่างเรียบง่ายในการเป็นคนชอบธรรม เป็ดใจ และฟังการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณขณะที่เราดำเนินชีวิตประจำวัน บางครั้งการยึดถือพันธสัญญาหมายถึงไม่ต้องทำอะไรนอกเหนือไปจากยืนหยัดอย่างมั่นคงและซื่อสัตย์เมื่อพายุแห่งชีวิตกำลังโหมพัดกระหน่ำอยู่รอบตัวเรา

หลังจากที่ทรงอธิบายแบบแผนของการที่จะได้รับการยอมรับจากพระองค์ พระเจ้าทรงใช้การยกตัวอย่างเพื่อแสดงถึงการที่เราจะได้รับประโยชน์เป็นส่วนบุคคลและ

ครอบครัวขณะที่เราแสวงหาการยอมรับของพระองค์ พระองค์ตรัสว่า “เพราะเรา, พระเจ้า, จะทำให้พวกเขาโน้มผลออกมาตั้งต้นไม้ที่ออกผลดกซึ่งปลูกไว้ในที่ที่ดี, ข้างธารน้ำบริสุทธิ์, ซึ่งออกผลล้ำค่ามากมาย”⁹

ขณะที่เราปรับตัวเราเองให้เข้ากับพระวิญญาณของพระเจ้าและสัมผัสถึงการยอมรับของพระองค์ เราได้รับพรเห็นใจความเข้าใจของเราและนำผลแห่งความชอบธรรมมากมายออกมา เราจะอยู่ที่ท่ามกลางคนเหล่านั้นที่พระองค์ตรัสว่า “ดีแล้วเจ้าเป็นป่าวที่ดีและซื่อสัตย์ เจ้าซื่อสัตย์ในของเล็กน้อย เราจะตั้งเจ้าให้ดูแลของจำนวนมาก เจ้าจงร่วมยินดีกับนายของเจ้าเถิด”¹⁰

การแสวงหาและการได้รับการยอมรับจากพระเจ้าจะนำไปสู่ความรู้ที่ว่าพระองค์ทรงเลือกและประทานพรแก่เรา เราจะเพิ่มความมั่นใจว่าพระองค์จะทรงนำเราและนำทางเราในความดี พระเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระองค์จะกลายเป็นความแจ่มชัดในใจเรา ในชีวิตเรา และในครอบครัวเรา

ข้าพเจ้าเชื่อเชิญท่านอย่างสุดใจให้แสวงหาการยอมรับจากพระเจ้าและชื่นชมกับพรที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ ขณะที่เราดำเนินตามแบบแผนที่เรียบง่ายที่พระเจ้าวางไว้ให้เรา เราจะรู้ว่าเราได้รับการยอมรับ

จากพระองค์ โดยไม่คำนึงถึงตำแหน่งสถานะ หรือข้อจำกัดทางมรรตัยของเรา การยอมรับด้วยความรักของพระองค์จะเป็นแรงกระตุ้นเรา เพิ่มศรัทธาของเรา และช่วยเราให้จัดการกับทุกสิ่งที่เราเผชิญในชีวิต แม้ว่าจะมีการทำพายุ แต่เราก็จะประสบความสำเร็จ รุ่งเรือง¹¹ และสัมผัสถึงสันติสุข¹² เราจะอยู่ท่ามกลางคนเหล่านั้นที่พระเจ้ารับสั่งว่า “อย่ากลัวเลย, เด็กน้อยทั้งหลาย, เพราะเจ้าเป็นของเรา, และเราชนะโลกแล้ว, และเจ้ามาจากคนเหล่านั้นที่พระบิดาของเราประทานให้เรา

“และไม่มีใครในบรรดาคนเหล่านั้นที่พระบิดาของเราประทานให้เราจะหายไป”¹³

ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. แอลมา 37:47.
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 97:8.
3. วีรชน 3:20.
4. Oxford Dictionaries Online, “contrite,” oxforddictionaries.com.
5. แอลมา 21:23.
6. โมไซยาห์ 3:19.
7. ลูกา 22:42.
8. หลักคำสอนและพันธสัญญา 97:8.
9. หลักคำสอนและพันธสัญญา 97:9.
10. มัทธิว 25:21.
11. ดู โมไซยาห์ 2:22.
12. ดู โมไซยาห์ 2:41.
13. หลักคำสอนและพันธสัญญา 50:41-42.



โดย เอ็ลเคอร์บรูซ ที. พอร์เทอร์
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

รุ่งอรุณอันแสนสวยงาม

เราต้องไม่กลัวอนาคต หรือถึงเลต่อความหวังและความรื่นเริง
เพราะพระเจ้าทรงอยู่กับเรา

เวลาเย็นวันพฤหัสบดีในเยรูซาเล็ม พระเยซูทรงพบกับสานุศิษย์ของพระองค์ในห้องใหญ่ชั้นบนเพื่อถือรักษาวินัยสภา ชายผู้มาร่วมฉลองต่างไม่รู้ว่าเป็นพระกระยาหารมื้อสุดท้าย หากพวกเขาเรื่องนี้ พวกเขาต้องจำให้

อย่างไรก็ตาม พระอาจารย์ของพวกเขาทรงเข้าใจดีว่าการทดสอบอันแสนสาหัสในเกทเสมณีและกลโกธาจะเริ่มขึ้นในไม่ช้า โมงยามอันมืดสนิทในประวัติศาสตร์โลก ขยับใกล้เข้ามา กระนั้นก็ตาม พระเยซูตรัสกับพวกเขาว่า “แต่จงมีใจกล้าเถิด เพราะเราเอาชนะโลกแล้ว” (ยอห์น 16:33)

ทุกวันนี้เราอาศัยอยู่ในยุคแห่งความวุ่นวายและไม่แน่นอน ช่วงเวลาที่พระเจ้าทรงพยากรณ์ต่อเอโนคว่าเป็น “วันเวลาของความชั่วร้ายและการแก้แค้น” (โมเสส 7:60) ความยากลำบากและเวลาอันยุ่งยากอาจรออยู่เบื้องหน้า แต่เราก็ยังมีเหตุให้รื่นเริงและชื่นชมยินดี เพราะเราอาศัยอยู่ในสมัยการประทานครุทท้ายซึ่งพระเจ้าทรงฟื้นฟูศาสนจักรและอาณาจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลก เพื่อเตรียมรับการเสด็จกลับมาของพระบุตรของพระองค์

ครั้งหนึ่งประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์กล่าวถึงหลาน ๆ ของท่านและปัญหาที่เพิ่มขึ้นในโลกซึ่งพวกเขาอาศัยอยู่ ท่านกล่าวว่า

“พวกเขาจะเห็นเหตุการณ์มากมายเกิดขึ้นในเส้นทางชีวิตของพวกเขา เหตุการณ์บางอย่างทำลายความกล้าหาญและขยายศรัทธา แต่ถ้าพวกเขาแสวงหาความช่วยเหลือและการนำทางร่วมกับการสวดอ้อนวอน พวกเขาจะได้รับพลังเหนือสิ่งตรงกันข้าม”

และต่อมาท่านกล่าวอีกว่า “คุณค่าทางศีลธรรมซึ่งเป็นตัวกำหนดอารยธรรมกำลังดิ่งลงด้วยอัตราความเร็วที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ถึงกระนั้น ข้าพเจ้าก็ไม่กลัวอนาคต” (“อย่ากลัว,” *Ensign* หรือ *เดี่ยโฮนา*, พฤษภาคม 2004, 77, 78)

พี่น้องทั้งหลาย เราต้องไม่กลัวอนาคตหรือถึงเลต่อความหวังและความรื่นเริง เพราะพระเจ้าทรงอยู่กับเรา ในพระคำรัสแนะนำที่บันทึกไว้แต่แรกที่พระเยซูตรัสแก่สานุศิษย์ใหม่ของพระองค์ในกาลิลีคือการเตือนด้วยคำสองคำ “อย่ากลัว” (ลูกา 5:10)

พระองค์ตรัสย้ำคำสอนนั้นหลายครั้งในการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ สำหรับวิสุทธิชนในยุคนี้ พระองค์ทรงตรัสว่า “จงรื่นเริงเถิด, และอย่ากลัวเลย, เพราะเราพระเจ้าอยู่กับเจ้า, และจะยืนเคียงข้างเจ้า” (ค.พ. 68:6)

พระเจ้าจะทรงยืนเคียงข้างศาสนจักรและผู้คนของพระองค์และปกป้องพวกเขาจนกว่าพระองค์เสด็จมา จะมีสันติสุขในไซอันและในสเตรคของนาง เพราะพระองค์ทรงประกาศว่า “เพื่อการรวบรวมบนแผ่นดินแห่งไซอัน, และบนสเตรคของนาง, จะเกิดขึ้นเพื่อการคุ้มภัย, และเพื่อเป็นที่พักพิงจากพายุ, และจากพระพิโรธเมื่อจะเทลงมาโดยมิได้เจือจางบนทั้งผืนแผ่นดินโลก” (คพ. 115:6)

ศาสนจักรตั้งมั่นเป็นปราการป้องกันภัยให้สมาชิก แม้ว่าบางครั้งสภาวะการณ์ในโลกอาจยุ่งยากมาก แต่วิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่ซื่อสัตย์จะพบสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ในสเตรคของไซอัน พระเจ้าทรงประกาศีกว่าก่อนหินซึ่งถูกสกัดจากภูเขาโดยปราศจากมือจะกลิ้งออกไปจนเต็มทั้งแผ่นดินโลก (ดู ดาเนียล 2:31-45; คพ. 65:2) และไม่มีอำนาจของมนุษย์คนใดจะหยุดยั้งได้ เพราะพระเจ้าทรงเป็นผู้ลิขิตงานนี้ และพระเยซูคริสต์ทรงเป็นศิลามุมเอก

ศาสตาพยากรณ์นี้ไฟเห็นในนิมิตว่าในยุคสุดท้ายเดชานูภาพของพระเมษโปดกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะแผ่ลงมา “บนผู้คนแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า” และพวกเขาจะ “มีอาวุธคือความชอบธรรมและเดชานูภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าในรัศมีภาพอันยิ่งใหญ่” (1 นีไฟ 14:14)

เราและครอบครัวเรา สามารถมีอาวุธแห่งเดชานูภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเป็นเครื่องป้องกันหากเราจะยังคงแน่วแน่ต่อศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายและให้





พระวิญญาณนำทางเรา การทดลองจะมาถึง เราอาจไม่เข้าใจทุกสิ่งที่เกิดขึ้นต่อเราหรือรอบข้างเรา แต่ถ้าเราวางใจอย่างสงบในพระเจ้า พระองค์จะประทานพละกำลังและการนำทางในการทำทุกอย่างที่เราเผชิญ เมื่อความปรารถนาเพียงอย่างเดียวของเราคือการทำให้พระองค์พอพระทัย เราจะได้รับพรด้วยสันติสุขอันลึกซึ้ง

ในยุคแรกของการฟื้นฟู สมาชิกศาสนจักรเผชิญกับการทดลองหนัก ประธานบริคัม ยังก็กล่าวถึงการทดลองในยามนั้นว่า “เมื่อถูกล้อมด้วยกลุ่มคนร้าย ด้วยความตายและความพินาศคุกคามรอบด้าน ข้าพเจ้าไม่รู้สึกลัวอะไรนอกจากความรู้สึกเบื่อกัน [และ] รู้สึกดีในวิญญานของข้าพเจ้า ดังที่รู้สึกอยู่ในเวลานี้ อนาคตดูเหมือนจะมีดมนและไม่แน่นอน แต่ไม่มีสักครั้งที่ข้าพเจ้าจะไม่รู้ว่าผลพวงของพระกิตติคุณมีประโยชน์ต่ออุดมการณ์ของความจริง” (คำสอนของประธานศาสนจักร: บริคัม ยัง [1997], 357).

พอล คู่ผู้สอนศาสนาของข้าพเจ้าเป็นคนที่มีความสุขฉายออกมาอยู่เสมอ ขณะที่เป็นคนคุณพ่อยังหนุ่ม เขาป่วยเป็นโรคปอดอักเสบอีกเสบ ทั้ง ๆ ที่มีความยากลำบากตามมา เขายังคงรับใช้ผู้อื่นด้วยความสุขและมีอารมณ์ขัน ครั้งหนึ่งเขามาที่สำนักงานของข้าพเจ้านั่งอยู่ในเก้าอี้เข็นคันแรกของเขาและประกาศว่า “ชีวิตเริ่มต้นด้วยเก้าอี้เข็นขับเคลื่อน” ข้าพ-

เจ้าจำเขาได้อยู่เสมอ ไม่กี่ปีก่อนที่เขาเสียชีวิต เขาถือคอปเพลิงโอลิมปิกขณะที่นั่งอยู่ในเก้าอี้เข็นขณะที่มีคนนำบร้อยส่งเสียงเชียร์ เช่นเดียวกับเปลวไฟที่ไม่มีวันมอด ศรัทธาของพอลไม่เคยเลือนลางไปตามพายุแห่งชีวิต

เมื่อข้าพเจ้าเป็นนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก็ ข้าพเจ้าอาศัยอยู่ในบ้านหลังหนึ่งกับชายหนุ่มหลายคน เพื่อนร่วมห้องของข้าพเจ้า บรูซ เป็นผู้ที่มีมองโลกในแง่ดีที่สุดที่ข้าพเจ้าเคยรู้จัก เราไม่เคยได้ยินเขาพูดถึงใครหรือสภาพการณ์ใดในด้านลบ และเป็นไปไม่ได้ที่จะไม่เบื่อกันใจเวลาอยู่กับเขา ความรื่นเริงของเขามาจากความวางใจในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระกิตติคุณของพระองค์

ในหนึ่งวันที่อากาศหนาวและลมแรง ทอม เพื่อนอีกคนหนึ่งของข้าพเจ้าเดินผ่านบริเวณมหาวิทยาลัย เพิ่ง 7 โมงเช้า มหาวิทยาลัยยังเงียบสงัดและมีดี หิมะกำลังตกหนักพร้อมกับลมแรง “ช่างเป็นสภาพอากาศที่เลวร้าย” ทอมนึกในใจ ขณะที่เขาเดินต่อไป ในความมืดท่ามกลางหิมะ เขาได้ยินเสียงคนกำลังร้องเพลง

บรูซ เพื่อนผู้มองโลกในแง่ดีที่สุดก็เดินมาท่ามกลางหิมะที่ตกหนัก แขนของเขาเหยียดขึ้นไปบนฟ้า เขาร้องเพลงจากบทละครเพลงบรรดเวย์ชื่อ *โอดลาไฮมา*: “โอ้ รุ่งอรุณอัน

แสนสวยงาม! โอ้ วันอันแสนสวยงาม ฉันรู้สึกพิเศษยิ่ง ทุกสิ่งเป็นดังใจต้องการ” (ดู Richard Rodgers and Oscar Hammerstein II, “Oh, What a Beautiful Mornin’” [1943])

หลายปีต่อมา เสียงอันสดใสในพายุมีดกลายเป็นสัญลักษณ์แห่งศรัทธาและความหวังของข้าพเจ้า แม้ในโลกอันมืดมน เราซึ่งเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้ายอาจร้องเพลงด้วยความเบื่อกันใจ โดยรู้ว่าพลังอำนาจแห่งสวรรค์อยู่กับศาสนจักรและผู้คนของพระเจ้า เป็นเจ้า เราจะชื่นชมยินดีด้วยความรู้ที่ว่ามีรุ่งอรุณอันแสนสวยงามรออยู่เบื้องหน้า— รุ่งอรุณแห่งยุคมิลเลเนียม เมื่อพระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้าจะเสด็จขึ้นในทิศตะวันออก และทรงปกครองแผ่นดินโลกอีกครั้ง

ข้าพเจ้านึกถึงรุ่งอรุณอันแสนสวยงามอีกสองครั้งในประวัติศาสตร์โลก ในฤดูใบไม้ผลิของปี 1820 รุ่งอรุณอันแสนสวยงาม วันอันสดใสในพอลไมรา รัฐนิวยอร์ก เด็กหนุ่มชื่อ โจเซฟ สมิธเข้าไปในป่าและคุกเข่าสวด อ้อนวอน คำตอบของการสวดอ้อนวอนนั้นคือการปรากฏองค์ของพระบิดาและพระบุตรต้อนรับสมัยการประทานความสมบูรณ์แห่งเวลาและการฟื้นฟูศาสนจักรของพระเยซูคริสต์บนแผ่นดินโลก

กระนั้นรุ่งอรุณอันแสนสวยงามอีกคราวหนึ่งเริ่มต้นเมื่อเกือบ 2,000 ปี นอกกำแพงเมืองเยรูซาเล็ม ดวงอาทิตย์ส่องสว่างเจิดจ้าในรุ่งอรุณวันอีสเตอร์นั้น สตรีกลุ่มหนึ่งมาที่อุโมงค์ หวังจะชโลมพระวรกายที่ถูกตรึงกางเขนของพระเจ้าของพวกเขา เทพสององค์ปรากฏต่อสตรีเหล่านั้นและประกาศว่า “พวกท่านแสวงหาคนเป็นในพวกคนตายทำไม พระองค์ไม่ได้อยู่ที่นี้ แต่ทรงเป็นขึ้นมาแล้ว” (ลูกา 24:5-6)

ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงชัยชนะของพระเยซูคริสต์เหนือบาปและความตาย ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงแผนอันเมตตาของพระบิดาในสวรรค์และความรักอันเป็นนิจของพระองค์ เมื่อเราลุกขึ้นทุกเช้า ขอให้เรามองฟ้าสวรรค์ด้วยศรัทธาและกล่าวว่า “โอ้ รุ่งอรุณอันแสนสวยงาม” ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■



โดย เอ็ลเคอร์ที. ทอคค์ คริสทอฟเฟอร์สัน
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

การไถ่

ตราบเท่าที่เราทำตามพระคริสต์ เราจะพยายามมีส่วนร่วมและส่งเสริมงานแห่งการไถ่ของพระองค์

อนุญาตอนานิคม แรงงานเป็นที่ต้องการอย่างมากในอเมริกา ช่วงระหว่างศตวรรษที่ 18 กับต้นศตวรรษที่ 19 ผู้มีโอกาสเป็นแรงงานอพยพถูกเกณฑ์ในเกรตบริเตน เยอรมนี และประเทศอื่น ๆ ในยุโรป แต่หลายคนที่ไม่เต็มใจไปไม่สามารถจ่ายค่าเดินทางได้ จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่คนเหล่านี้จะเดินทางภายใต้หนังสือสัญญาหรือข้อตกลงว่าหลังจากมาถึงจะทำงานให้ระยะหนึ่งโดยไม่รับค่าจ้างเพื่อเป็นการจ่ายค่าเดินทาง หลายคนมาพร้อมกับให้สัญญาว่าสมาชิกครอบครัวที่อยู่ในอเมริกาจะจ่ายค่าโดยสารให้เมื่อมาถึง แต่หากสัญญานั้นไม่เกิดขึ้น ผู้มาใหม่มีพันธะต้องจ่ายด้วยตนเองโดยทำงานชดใช้ตามสัญญา ค่าที่ใช้เรียกผู้อพยพภายใต้ข้อผูกมัดเหล่านี้คือ “ผู้ไถ่ถอน” พวกเขาต้องไถ่ค่าเดินทางของตนเอง—ในแง่หนึ่งคือซื้อเสรีภาพตนเอง—โดยใช้แรงงาน

พระสมัญญานามของพระเยซูคริสต์ที่สำคัญที่สุดพระนามหนึ่งคือพระผู้ไถ่ ดังที่ข้าพเจ้ากล่าวไว้ในเรื่องราวสั้น ๆ เกี่ยวกับ “ผู้ไถ่ถอน” ที่เป็นชาวอพยพ คำว่า *ไถ่* หมายถึงจ่ายเงินเพื่อปลดพันธะรับผิดชอบหรือหนี้สิน *ไถ่* อาจหมายถึงการช่วยชีวิตหรือปลดปล่อยให้เป็นอิสระโดยวิธีจ่ายค่าไถ่ หากผู้ใดกระทำผิดแล้วแก้ไขหรือปรับปรุงตนเอง เรียกได้ว่าเขาไถ่โทษตนเองแล้ว ความหมายแต่ละอย่างเหล่านี้บ่งบอกถึงส่วนต่าง ๆ ของ

การไถ่อันสำคัญยิ่งที่พระเยซูคริสต์ทรงกระทำสำเร็จโดยผ่านการชดใช้ของพระองค์ ซึ่งรวมถึง “การปลดปล่อยจากบาปและบทลงโทษของบาป โดยวิธีพลีบูชาเพื่อคนบาป”² ตามถ้อยคำในพจนานุกรม

การไถ่ของพระผู้ช่วยให้รอดมีสองส่วนส่วนแรกเป็นการชดใช้การลวงละเมิดของอาดัมและการตกของมนุษย์ที่เกิดขึ้นตามมาโดยเอาชนะสิ่งที่เรียกได้ว่าเป็นผลกระทบโดยตรงจากการตก—นั่นคือ ความตายทางร่างกายและความตายทางวิญญาณ ความ

ตายทางร่างกายเป็นที่เข้าใจกันดีอยู่แล้ว ความตายทางวิญญาณคือการแยกมนุษย์จากพระผู้เป็นเจ้าของ ในถ้อยคำของเปาโล “เพราะว่าเช่นเดียวกับที่ทุกคนต้องตายโดยเกี่ยวเนื่องกับอาดัม ทุกคนก็จะได้รับชีวิตโดยเกี่ยวเนื่องกับพระคริสต์” (1 โครินธ์ 15:22) การไถ่จากความตายทางร่างกายและทางวิญญาณนี้มีผลต่อคนทั้งโลกโดยไม่มีเงื่อนไข³

ด้านที่สองของการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดคือการไถ่จากสิ่งที่อาจเรียกได้ว่าเป็นผลทางอ้อมจากการตก—นั่นคือบาปของเราเอง ซึ่งตรงข้ามกับการลวงละเมิดของอาดัม เนื่องจากการตก เราจึงเกิดมาในโลกมรณะตัยซึ่งบาป—อันหมายถึงการไม่เชื่อฟังกฎที่บัญญัติไว้โดยพระผู้เป็นเจ้าของ—มีอยู่แพร่หลาย พระเจ้าตรัสเกี่ยวกับเราทุกคนดังนี้

“เมื่อพวกเขาเริ่มเติบโตขึ้น, บาปย่อมกำเนิดในใจพวกเขาฉันนั้น, และพวกเขาลิ้มรสความขมขื่น, เพื่อพวกเขาจะรู้จักให้คุณค่าแก่ความดี.

“และให้แก่พวกเขาที่จะรู้จักความดีจากความชั่ว; ดังนั้น พวกเขาจึงเป็นผู้มีสิทธิ์เสรีของตนเอง” (โมเสส 6:55-56)

เพราะเราต้องรับผิดชอบและเราทำการเลือก การไถ่จากบาปของเราจึงมีเงื่อนไข—เงื่อนไขในการสารภาพ ละทิ้งบาป และหันมาดำเนินชีวิตตามหลักศาสนา หรืออีกนัยหนึ่งคือ เงื่อนไขในการกลับใจ (ดู คพ. 58:43) “ดังนั้น” พระเจ้าทรงบัญชา “จงสอนลูกหลาน





ของเจ้า, ว่ามนุษย์ทั้งปวง, ทุกแห่งหน, ต้องกลับใจ, มิฉะนั้นพวกเขาจะไม่มีทางสืบทอดอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าเป็นมรดกได้เลย, เพราะสิ่งไม่สะอาดจะพำนักที่นั่นไม่ได้, หรือพำนักในที่ประทับของพระองค์ก็ไม่ได้” (โมเสส 6:57)

ความทุกข์ทรมานของพระผู้ช่วยให้รอดในเกทเสมนีและความเจ็บปวดแสนสาหัสของพระองค์บนกางเขน ไถ่เราจากบาปโดยตอบสนองข้อเรียกร้องที่ความยุติธรรมมีต่อเรา พระองค์ทรงเหยียดพระเมตตาและทรงยกโทษให้ผู้กลับใจ นอกจากนี้การชดใช้ยังชำระหนี้ที่ความยุติธรรมติดค้างเราโดยเยียวยาและชดเชยให้เราสำหรับความทุกข์ทรมานใด ๆ ก็ตามที่เรากำลังทนทุกข์โดยปราศจากความผิด “เพราะคุณผิด, พระองค์ทรงทนรับความเจ็บปวดของมนุษย์ทั้งปวง, แท้จริงแล้ว, ความเจ็บปวดของชาวโลกที่มีชีวิตทุกคน, ทั้งชาย, หญิง, และเด็ก, ที่เป็นของครอบครัวอาดัม” (2 โฟ 9:21; ดู แอลมา 7:11-12 ด้วย)⁴

ตราบเท่าที่เราทำตามพระคริสต์ เราจะพยายามมีส่วนร่วมและส่งเสริมงานแห่งการไถ่ของพระองค์ งานรับใช้สำคัญที่สุดที่เราทำให้ผู้อื่นได้ในชีวิตนี้ โดยเริ่มต้นกับคนในครอบครัวเราคือการนำพวกเขาไปสู่พระคริสต์ผ่านศรัทธาและการกลับใจ เพื่อที่พวกเขาจะได้รับการไถ่ของพระองค์—โดยมีสันติสุขและปีติเวลานี้ รวมถึงความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง งานผู้สอนศาสนา

เป็นการแสดงออกอย่างดีถึงความรักที่ไถ่ของพระเจ้า ในฐานะผู้ส่งสารที่มีสิทธิอำนาจของพระองค์ พวกเขาจึงเสนอพรอันหาที่เปรียบมิได้ของศรัทธาในพระเยซูคริสต์ การกลับใจ บัพติศมา และของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อเปิดทางไปสู่การเกิดใหม่และการไถ่ทางวิญญาณ

เราสามารถช่วยงานไถ่ของพระเจ้าเพื่อผู้ล่วงลับได้เช่นกัน “เอลเดอร์ที่ชื่อสัตย์ของสมัชชาการประทานนี้, เมื่อพวกเขาออกไปจากชีวิตมรตัย, ทำงานของพวกเขาต่อไปในการสั่งสอนพระกิตติคุณแห่งการกลับใจและการไถ่, โดยผ่านการพลีพระชนม์ชีพของพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระผู้เป็นเจ้า, ในบรรดาคนเหล่านั้นผู้อยู่ในความมืดและภายใต้พันธนาการแห่งบาปในโลกอันไพศาลแห่งวิญญาณของคนตาย” (คพ. 138:57) ด้วยประโยชน์ของการประกอบพิธีแทนคนตายในพระวิหารของพระผู้เป็นเจ้า แม้ผู้ที่ตายในพันธนาการของบาปก็ยังมีอิสระได้⁵

ถึงแม้ด้านสำคัญที่สุดของการไถ่เกี่ยวข้องกับกับการกลับใจและการให้อภัย แต่มีด้านทางโลกที่สำคัญมากอีกด้านหนึ่งเช่นกัน มีกล่าวไว้ว่าพระเยซูเสด็จออกไปกระทำคุณประโยชน์ (ดู กิจการ 10:38) ซึ่งรวมถึงการรักษาคนป่วยและคนทุพพลภาพ จัดหาอาหาร ให้ฝูงชนที่หิวโหย และสอนวิถีทางที่ยิ่งใหญ่กว่า “บุตรมนุษย์... ไม่ได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติ แต่มาเพื่อปรนนิบัติคนอื่น และให้ชีวิตของท่านเป็นค่าไถ่คนจำนวนมาก” (มัทธิว 20:28)

ดังนั้นขอให้เราออกไปกระทำคุณประโยชน์ตามแบบแผนการไถ่ของพระ-อาจารย์ภายใต้อิทธิพลของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์

งานไถ่ประเภทนี้หมายถึงการช่วยเหลือผู้คนที่ประสบปัญหา หมายถึงการเป็นเพื่อนกับคนยากจนและคนอ่อนแอ การบรรเทาทุกข์ การแก้ไขสิ่งผิด การปกป้องความจริง การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้อนุชนรุ่นหลัง และการทำให้เกิดความมั่นคงและความสุขที่บ้านงานไถ่ของเราบนแผ่นดินโลก ส่วนใหญ่คือการช่วยให้ผู้อื่นเติบโต บรรลุความหวังและความไฝ่ฝันอันชอบธรรม

ตัวอย่างหนึ่งมาจากวรรณกรรมของวิกตอร์ฮูโก เรื่อง *Les Misérables* [เหยื่อธรรม] แม้จะเป็นนวนิยาย แต่เป็นเรื่องที่สร้างความประทับใจและแรงบันดาลใจแก่ข้าพเจ้าเสมอมา ช่วงเกือบต้นเรื่อง มุขนายกเบียงเวอนูให้อาหารและที่พักแรมแก่คนจรจัดอย่างฉวม วัลฌองที่เพิ่งถูกปล่อยตัวหลังติดคุกมา 19 ปี โทษฐานขโมยขนมปังเพื่อนำมาเลี้ยงลูกของพี่สาวที่กำลังหิวโหย ด้วยความด้านชาและขมขื่น วัลฌองตอบแทนคุณมุขนายกเบียงเวอนูด้วยการขโมยเครื่องเงินของเขา ต่อมาถูกตำรวจฝรั่งเศสจับกุมตัวเพราะจับพินูธได้ วัลฌองอ้างความเท็จว่าเครื่องเงินเหล่านั้นเป็นของขวัญที่เขาได้มาเมื่อตำรวจลากตัวเขากลับมาที่บ้านของมุขนายก ยิ่งความแปลกใจแก่วัลฌองที่มุขนายกเบียงเวอนูยืนยันเรื่องที่เขาเล่าและพูดให้นำเชือกมัดมากขึ้นอีกว่า “แต่! ข้าพเจ้าให้เชิงเทียนแก่ท่านไปด้วย ทำด้วยเงินเช่นกัน และมีค่าถึงสองร้อยฟรังก์ เหตุใดท่านจึงไม่นำไปพร้อมกับภาชนะเหล่านั้นเล่า” ...

“มุขนายกเข้ามาใกล้เขาพลางกระซิบเบา ๆ ว่า

“อย่าลืม อย่าลืมสัญญาที่ท่านให้ไว้กับข้าพเจ้าว่าจะใช้เครื่องเงินนี้เพื่อกลับตัวเป็นคนดี”

‘ฉวม วัลฌองผู้ไม่มีความทรงจำใดเลยเกี่ยวกับสัญญานี้ยืนสับสน มุขนายก... กล่าวต่อด้วยน้ำเสียงจริงจังว่า

“ฉวม วัลฌอง สหายข้าพเจ้า ท่านมิได้เป็นของमारอีกต่อไป จิตวิญญาณของท่านข้าพเจ้าซื้อแทนให้แล้ว โดยถอนออกมาจากความคิดอันมืดมนและวิญญาณแห่งความหายนะ และถวายมันแด่พระผู้เป็นเจ้า!”



ผมอง วิลมอองกลายเป็นคนใหม่จริงๆ เขาเป็นชายผู้ซื่อสัตย์และผู้อุปถัมภ์คนมากมาย เขาเก็บเงินเทียนสองอันนั้นไว้ตลอดชีวิตเพื่อเป็นเครื่องเตือนใจว่าชีวิตเขาได้รับการไถ่เพื่อพระเจ้า⁶

การไถ่ทางโลกบางรูปแบบเกิดขึ้นด้วยความร่วมมือจากหลายฝ่าย นี่เป็นเหตุผลหนึ่งที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงจัดตั้งศาสนจักร เพราะเราจัดองค์กรในโครัมและองค์การช่วย ในสเคต วอร์ด และสาขา เราจึงไม่ได้สอนและให้กำลังใจกันในพระกิตติคุณเพียงอย่างเดียว แต่เรายังสามารถขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นและแหล่งช่วยต่าง ๆ เพื่อรับมือกับความจำเป็นเร่งด่วนในชีวิต ผู้คนที่กระทำตามลำพังหรือรวมกลุ่มเฉพาะกิจไม่สามารถจัดหาวิธีดูแลในระดับที่พอจะรับมือกับการท้าทายใหญ่ ๆ ได้ ในฐานะผู้ติดตามพระเยซูคริสต์ เราเป็นกลุ่มวิสุทธิชนที่รวมเป็นองค์กรเพื่อช่วยไถ่ความขัดสนของเพื่อนวิสุทธิชนและคนทั่วโลกให้มากที่สุดเท่าที่เราจะเอื้อมถึง

โครงการช่วยเหลือเพื่อมนุษยธรรมของเราตั้งที่เฮิลเดอร์วัลลิน เอช. ไฮคส์กล่าวถึงอย่าง

เจาะจง ในปีที่ผ่านมาทำให้ผู้คน 890,000 คนใน 36 ประเทศมีน้ำสะอาดใช้ 70,000 คนใน 57 ประเทศมีเก้าอี้เข็น 75,000 คนใน 25 ประเทศมีสายตาดีขึ้น และผู้คนใน 52 ประเทศได้รับความช่วยเหลือหลังเกิดภัยธรรมชาติ โดยดำเนินการร่วมกับองค์กรอื่น ๆ ศาสนจักรช่วยให้อัฒจันทร์คัมภีร์โรคแก่เด็กประมาณ 8 ล้านคน และช่วยเหลือชาวซีเรียในค่ายผู้ลี้ภัยที่ตุรกี เลบานอน และจอร์แดนด้วยปัจจัยในการดำรงชีวิต ในขณะที่เดียวกันสมาชิกศาสนจักรที่ขัดสนได้รับเงินหลายล้านดอลลาร์จากเงินบริจาคอาหารและความช่วยเหลือด้านสวัสดิการอื่น ๆ ระหว่างปี 2012 ขอขอบคุณสำหรับความเชื่อเพื่อเพื่อนร่วมงาน

ทั้งหมดนี้ไม่ได้นับรวมถึงการกระทำที่มาจากน้ำใจและความช่วยเหลือส่วนตัวของแต่ละคน—ไม่ว่าจะเป็นการให้อาหาร เสื้อผ้าเงิน การดูแล ตลอดจนการปลอมโยนและความเมตตาการุณยอีกนับพันรูปแบบ—ที่เราอาจมีส่วนในงานไถ่เชกเช่นพระคริสต์สมัยเด็กข้าพเจ้าเคยเห็นการกระทำของคุณ

แม่ที่ช่วยไถ่สตรีที่ดสนคนหนึ่ง หลายปีมาแล้วเมื่อลูก ๆ ยังเล็ก คุณแม่ข้าพเจ้าเข้ารับการผ่าตัดร้ายแรงจนเกือบคร่าชีวิตและต้องล้มหมอนนอนเสื่อเกือบตลอดหนึ่งปี ระหว่างนั้น ครอบครัวและสมาชิกวอร์ดช่วยเหลือคุณแม่มากับครอบครัวเรา สำหรับความช่วยเหลือเพิ่มเติม ชิสเตอร์อับราฮัมประธานสมาคมสงเคราะห์วอร์ดแนะนำให้คุณพ่อคุณแม่จ้างสตรีคนหนึ่งในวอร์ดซึ่งต้องการงานอย่างมาก ในการเล่าเรื่องนี้ ข้าพเจ้าจะใช้ชื่อสมมติแทนชื่อสตรีคนนี้กับบุตรสาวของเธอว่าซาราห์กับแอนนี่ ต่อไปนี้คือบันทึกของคุณแม่ข้าพเจ้า:

“ฉันเห็นภาพชัดเจนราวกับเพิ่งเกิดขึ้นเมื่อวานนี้ ฉันนอนอยู่บนเตียง และชิสเตอร์อับราฮัมพาซาราห์มาที่ประตูห้อง ฉันรู้สึกผิดหวังคนที่ลักษณะไม่ชวนมองที่สุดคนหนึ่งเท่าที่ฉันเคยเจอยืนอยู่ที่นั่น—ผมกะหระ่อง ผมผ้าแห้งวันรุ่งเหียง ไหลห่อ คอคตกตามองพื้น เธอสวมชุดอยู่บ้านเก่า ๆ ขนาดใหญ่กว่าตัวสี่เท่า ไม่ยอมเมยหน้าและพูดเสียงเบามากจนไม่ได้ยิน มีเด็กหญิงตัวเล็ก ๆ วัยประมาณ



สามขวบแอบอยู่ข้างหลังเธอ ฉันจะทำอะไรกับคนเช่นนี้ได้ พอทุกคนออกจากห้อง ฉันร้องไห้แล้วร้องไห้อีก ฉันต้องการความช่วยเหลือ ไม่ได้ต้องการปัญหาเพิ่ม ซิสเตอร์อับราฮัมอยู่ต่อกับเธอครูหนึ่ง ทั้งคู่จัดเก็บบ้านให้เข้าที่เข้าทางและเตรียมอาหารดี ๆ ไว้ให้อย่างรวดเร็ว ซิสเตอร์อับราฮัมขอให้ฉันลองดูสักสองสามวัน (โดยบอกว่า) ผู้หญิงคนนี้พบความยากลำบากมากมายเหลือแสน และเธอต้องการความช่วยเหลือ

“เช้าวันรุ่งขึ้นเมื่อซารามาถึง ในที่สุดฉันให้เธอมานั่งข้างเตียงเพื่อจะได้ยินเธอพูด เธอถามว่าฉันอยากให้เธอทำอะไร ฉันบอกเธอและพูดว่า ‘แต่สิ่งสำคัญที่สุดคือลูกชายฉันอยู่เป็นเพื่อนพวกเขา อ่านหนังสือให้พวกเขา ฟัง—พวกเขาสำคัญกว่าบ้านหลังนี้’ เธอทำอาหารเก่งและดูแลบ้านสะอาด ซักผ้าเรียบร้อย และดีต่อลูก ๆ ฉัน

“ตลอดหลายสัปดาห์ ฉันได้รู้เรื่องราวของซารา [เพราะเธอลำบากในการได้ยิน จึงเรียนไม่ได้จนต้องหยุดเรียนในที่สุด เธอแต่งงานตั้งแต่อายุยังน้อยกับชายสามะเลเทเมา แอนนี่เกิดมาเป็นความสุขในชีวิตของซารา ฤดูหนาวคืนหนึ่งสามีของเธอมากลับบ้าน บังคับให้ซารากับแอนนี่ขึ้นรถไฟทั้งชุดนอน แล้วขับไปปล่อยทิ้งไว้ข้างถนนใหญ่ ทั้งคู่ไม่เคยเจอเขาอีกเลย ซารากับแอนนี่เดินเท้าเปล่าฝ่าความหนาวหลายกิโลเมตรมาที่บ้านแม่ของเธอ] แม่ของเธอตกลงให้เธออยู่ด้วย แลกกับการทำงานบ้านและทำอาหารทั้งหมด รวมทั้งดูแลน้องสาวและน้องชายของเธอที่

กำลังเรียนมัธยมปลาย

“เราพาซาราไปหาแพทย์รักษาหู เธอได้เครื่องช่วยฟังมา ... เราให้เธอเรียนโรงเรียนศึกษาผู้ใหญ่จนจบมัธยมปลาย เธอเรียนภาคค่ำ ต่อมาเธอจบวิทยาลัยและสอนการศึกษาพิเศษ เธอซื้อบ้านหลังเล็ก ๆ หลังหนึ่ง แอนนี่แต่งงานในพระวิหารและมีลูกสองคน สุดท้ายซาราก็ได้รับการผ่าตัดหูและได้ยินชัดเจนในที่สุด หลายปีต่อมาเธอเกษียณและรับใช้งานเผยแผ่ ... ซารามักจะขอบคุณเราบ่อย ๆ และบอกว่าเธอเรียนรู้มากมายจากฉัน โดยเฉพาะเมื่อฉันบอกเธอว่าลูก ๆ สำคัญยิ่งกว่าบ้าน เธอบอกว่าคำพูดนั้นสอนให้เธอทำเช่นนั้นกับแอนนี่ ... ซาราเป็นผู้หญิงที่พิเศษมาก”

ในฐานะสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์ เราควรทำสุดความสามารถในการไถ่ผู้อื่นจากความทุกข์และภาระหนัก แม้กระนั้น งานไถ่สำคัญที่สุดของเราคือการนำพวกเขาเข้าสู่พระคริสต์ หากพระองค์ไม่ได้ทรงไถ่เราจากความตายและบาป เราจะมีเพียงพระกิตติคุณที่ธำรงความยุติธรรมในสังคม ซึ่งอาจให้ความช่วยเหลือและความสมานฉันท์บ้างในปัจจุบัน แต่ไม่มีอำนาจถึงความยุติธรรมอันเที่ยงแท้และความเมตตาอันไร้ขอบเขตลงมาจากสวรรค์ได้เลย การไถ่อันสูงสุดอยู่ในพระเยซูคริสต์และในพระองค์เท่านั้น ข้าพเจ้าน้อมยอมรับพระองค์ด้วยความซาบซึ้งในฐานะพระผู้ไถ่ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู Merriam-Webster's Collegiate Dictionary, 10th ed. (1993), "redemptor."
2. Webster's New World College Dictionary, 3rd ed. (1988), "redeem."
3. "พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าทรงใช้ความคิดดั้งเดิม, ซึ่งในนั้นบาปของบิดามารดาจะตอบไว้บนศีรษะของลูกไม่ได้, เพราะพวกเขาปลดบาปนับแต่การวางรากฐานของโลก" (โมเสส 6:54) โดยการไถ่ของพระคริสต์ คนทั้งปวงมีชัยเหนือหุฬศพและฟื้นคืนชีวิตสู่ความเป็นอมตะ นอกจากนี้คนทั้งปวงยังเอาชนะความตายทางวิญญาณโดยถูกนำกลับคืนสู่ที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าเพื่อรับการพิพากษา พระเยซูคริสต์ว่า "ดังที่เราถูกยกขึ้น [บนกางเขน] โดยมนุษย์ฉันใด แม้ฉันนั้นมนุษย์จะถูกยกขึ้นโดยพระบิดา, เพื่อยืนอยู่ต่อหน้าเรา, เพื่อรับการพิพากษตามงานของ

พวกเขา" (3 นิโอฟ 27:14) ผู้ที่สะอาดจากบาปจะยังคงอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าในอาณาจักรสวรรค์ แต่ผู้ที่ไม่กลับใจและไม่สะอาดจะไม่สามารถอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าผู้บริสุทธิ์ได้ และหลังจากการพิพากษา พวกเขาต้องออกไปและด้วยเหตุนี้จึงทนทุกข์ความตายทางวิญญาณอีกครั้ง ลักษณะเช่นนี้บางครั้งเรียกว่าเป็นความตายครั้งที่สอง หรือการทนทุกข์ความตายทางวิญญาณครั้งที่สอง (คู ฮีลามัน 14: 15-18)

4. พระคัมภีร์กล่าวถึงบาปของเราเกี่ยวกับบางคนที่ไม่ได้รับประโยชน์จากการไถ่ว่า "คนชั่วร้ายยังคงอยู่เหมือนกับว่าไม่มีการไถ่กระทำขึ้นเลย, เว้นแต่จะเป็นการแก้สายรัดแห่งความตายออก" (แอลมา 11:41) "ผู้ไม่ใช่ศรัทธาผู้กรกรกลับใจจะเปิดโอกาสให้กฎทั้งหมดของข้อเรียกร้องแห่งความยุติธรรม; ฉะนั้นแก่นที่มีศรัทธาผู้กรกรกลับใจเท่านั้นจึงจะนำมาซึ่งแผนแห่งการไถ่อันยิ่งใหญ่และเป็นนิรันดร์" (แอลมา 34:16) หากมนุษย์คนใดปฏิเสธการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอด เขาต้องไถ่หนีความยุติธรรมของเขาด้วยตนเอง พระเยซูตรัสว่า "เพราะเหตุนี้, เรา, พระผู้เป็นเจ้า, ทนทุกข์กับสิ่งเหล่านี้เพื่อทุกคน, เพื่อพวกเขาจะได้ไม่ทนทุกข์หากพวกเขาจะกลับใจ; แต่หากพวกเขาจะไม่กลับใจ พวกเขาต้องทนทุกข์แม้ดังเรา" (หลักคำสอนและพันธสัญญา 19:16-17) ความทุกข์ทรมานที่ยังไม่ได้รับการไถ่ของบุคคลหนึ่งเรียกกันว่านรก หมายถึงการอยู่ภายใต้มารและมีอธิบาไว้เชิงอุปถัมภ์ในพระคัมภีร์หลายครั้งว่าเป็นโซหรือบึงไฟและกัมธัน ลือฮ้อนนวนให้บุตรชายเลือกการไถ่ของพระคริสต์ "และไม่เลือกความตายนิรันดร์, ตามความประสงค์ของเนื้อหนังและความชั่วซึ่งอยู่ในนั้น, ซึ่งให้พลังความสามารถแก่วิญญาณของมารที่จะจับเป็นเชลย, นำลูกลงนรก, เพื่อเขาจะปกครองเหนือลูกในอาณาจักรของเขาเอง" (2 นิโอฟ 2:29) กระนั้นก็ตาม เนื่องจากการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ นรกจึงมีจุดจบ และผู้ที่ต้องผ่านมันไปล้วนได้รับการ "ไถ่จากการ [ใน] การฟื้นคืนชีวิตหนสุดท้าย" (หลักคำสอนและพันธสัญญา 76:85) "บุตรแห่งหายนะ" ซึ่งมีจำนวนค่อนข้างน้อยเป็น "พวกเดียวเท่านั้นที่ความตายครั้งที่สองจะมีอำนาจเหนือ [ตลอดกาล]; แท้จริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, พวกเดียวเท่านั้นที่จะไม่ได้รับการไถ่ในเวลาอันเหมาะสมของพระเจ้า, หลังจากความทุกข์ทรมานจากพระพิโรธของพระองค์" (หลักคำสอนและพันธสัญญา 76:32, 37-38)
5. ศาสดาพยากรณ์เจฟเฟอ สมินทกล่าวอย่างชื่นชมยินดีว่า "ให้คนตายเปล่งเสียงเพลงสดุดีแห่งคำสรรเสริญนิรันดร์ถวายชัยอิทธิมาอนุอล, ผู้ทรงแต่งตั้งไว้, ก่อนมีโลกขึ้นมา, สิ่งซึ่งจะทำให้เราสามารถไถ่พวกเขาออกจากที่คุมขังของพวกเขา; เพราะเขลจะออกไปเป็นอิสระ" (หลักคำสอนและพันธสัญญา 128:22)
6. ดู วิคตอร์ อูโก, Les Misérables, (1992), 91–92.



โดย ประธานโฮมัส เอส. มอนสัน

จนกว่าเราจะพบกันอีก

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าพระเจ้าจะประทานพรท่านและทรงปกป้องรักษาท่าน
พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า ขอให้สันติสุขที่สัญญาไว้ของพระองค์อยู่กับท่าน
ในเวลานี้และตลอดไป

พี่น้องทั้งหลาย การประชุมที่ผ่านมา
ช่างเป็นการประชุมใหญ่อันยอดเยี่ยม
ข้าพเจ้าทราบดีว่าท่านจะเห็น
ด้วยกับข้าพเจ้าว่าข่าวสารสร้างแรงบันดาลใจ
ใจเราซาบซึ้ง และประจักษ์พยานที่เรา
มีต่องานอันศักดิ์สิทธิ์ได้รับการเสริมสร้างให้
เข้มแข็งขณะที่เรารู้สึกถึงพระวิญญาณของ

พระเจ้า ขอให้เราจดจำไปอีกนานถึงสิ่งที่เรา
รับฟังในสองวันที่ผ่านมา ข้าพเจ้ากระตุ้น
ท่านให้ศึกษาข่าวสารมากขึ้นเมื่อข่าวสาร
เหล่านั้นตีพิมพ์ในนิตยสาร *Ensign* (เอ็นไซม์)
และ *เลียวไฮนา*

ขอขอบคุณแต่ละท่านที่พูดกับเรา ตลอด
จนผู้ที่กล่าวคำสวดอ้อนวอน นอกจากนี้

บทเพลงยังยกระดับจิตวิญญาณและให้การ
คลายใจ เราชักคณะนักร้องประสานเสียงแทเบอร์-
นาเคิลที่ยอดเยี่ยมและขอบคุณทุกท่านเช่น
กันที่จัดเตรียมบทเพลงในวันนี้

เราสามารถกันเพื่อแสดงความสำนึกคุณ
ต่อผู้ที่อยู่ในฝ่ายประธานและคณะกรรมการ
เยาวชนหญิงสามัญที่ได้รับการปลดเมื่อวาน
นี้ การรับใช้ของพวกเขาดีเยี่ยมและการอุทิศ
ตนของพวกเขาเสมอสมบูรณ์

เราได้สนับสนุน โดยการยกมือ พี่น้องชาย
หญิงผู้ได้รับเรียกสู่ตำแหน่งใหม่ระหว่างการประชุมใหญ่
นี้ เราต้องการให้ทุกท่านทราบว่าเราตั้งตาคอยที่จะรับใช้กับทุกท่านใน
อุดมการณ์ของพระอาจารย์

เราคือศาสนจักรที่ขยายออกไปทั่วโลก
พี่น้องทั้งหลาย สมาชิกภาพของเรามีอยู่ทั่วโลก
ข้าพเจ้าดีใจที่เห็นให้ท่านเป็นพลเมืองดี
ของประเทศที่ท่านอาศัยอยู่และเป็นเพื่อน
บ้านที่ดีในชุมชนของท่าน โดยมีน้ำใจไมตรี
ต่อผู้ที่นับถือศาสนาอื่นเช่นเดียวกับพี่น้อง
ของเราเอง ขอให้เรอดอกกันอดทน แสดง
ความรักความกรุณาต่อผู้ที่ไม่ได้มีความเชื่อ
และมาตรฐานเดียวกันกับเรา พระผู้ช่วยให้
รอดทรงนำข่าวสารแห่งความรักและไมตรีจิต
มาสู่ชายหญิงทั้งปวง ขอให้เราทำตามแบบ
อย่างของพระองค์ตลอดไป





ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนให้เราตระหนักถึงความต้องการของผู้ที่อยู่รอบข้างเรา มีบางคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนหนุ่มสาว ที่เข้าไปพัวพันอย่างน่าสลดใจกับยาเสพติด การผิดศีลธรรม สื่อลามก และอื่น ๆ มีผู้ที่อ้างว่ารวมถึงชายหญิงที่เป็นม่าย ผู้ที่โหยหาความเป็นเพื่อนและความห่วงใยจากผู้อื่น ขอให้เราพร้อมที่จะยื่นมือออกไปช่วยเหลือและมีจิตใจที่เปี่ยมด้วยรัก

เราอาศัยอยู่ในยุคสมัยของประวัติศาสตร์โลกที่มีการทำหายอันยากลำบากอยู่มากแต่มีโอกาสอันยิ่งใหญ่และมีเหตุให้ชื่นชมยินดีแน่นอนว่ามีช่วงเวลาที่เราต้องประสบกับความผิดหวัง ใจสลาย และแม้เรื่องราวน่าสลดใจในชีวิตเรา อย่างไรก็ตาม ถ้าเราจะวางใจในพระเจ้า พระองค์จะทรงช่วยให้เราผ่านพ้นความยากลำบากของเรา ไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นอะไรก็ตาม ผู้เขียนเพลงสดุดีให้ความมั่นใจดังนี้ “การร้องไห้อาจจะคงอยู่สักคืนหนึ่ง แต่ความยินดีจะมาเวลาเช้า”¹

พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าต้องการให้ท่านทราบว่าคุณเจ้าสำนึกคุณอย่างยิ่งสำหรับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ที่ได้รับการฟื้นฟูในยุคสุดท้ายนี้ผ่านท่านศาสดาพยากรณ์ โจเซฟ สมิธ นี่คือกุญแจสู่ความสุขของเรา ขอให้เรานอบน้อมและสวดอ้อนวอนเสมอ มีศรัทธาว่าพระบิดาบนสวรรค์จะทรงนำทางและประทานพรเราในชีวิต

ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานและแสดงประจักษ์พยานส่วนตัวกับท่านว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของพระชนม์ พระองค์ทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนของผู้ที่มีใจนอบน้อม พระบุตรของพระองค์ พระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่ของเรา ตรัสกับเราแต่ละคนว่า “นี่แน่ะเรายืนเคาะอยู่ที่ประตู ถ้าใครได้ยินเสียงของเราและเปิดประตู เราจะเข้าไปหาเขา”² ขอให้เราเชื่อถ้อยคำเหล่านี้และทำให้คำสัญญาที่เกิดขึ้นประโยชน์กับเรา

บัดนี้การประชุมใหญ่สิ้นสุดลง ข้าพเจ้าวิงวอนพรจากฟ้าสวรรค์ให้สถิตอยู่กับท่าน

แต่ละคน ขอให้บ้านท่านเปี่ยมด้วยสันติสุข ความปรองดอง ความเอื้อเฟื้อ และความรัก ขอให้บ้านท่านเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า ขอให้ท่านบำรุงเลี้ยงและดูแลประจักษ์พยานแห่งพระกิตติคุณของท่าน เพื่อประจักษ์พยานเหล่านั้นจะเป็นเครื่องคุ้มครองท่านจากการโจมตีของซาตาน

จนกว่าเราจะพบกันอีกในหกเดือน ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าพระเจ้าจะประทานพรท่านและทรงปกป้องรักษาท่าน พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า ขอให้สันติสุขที่สัญญาไว้ของพระองค์อยู่กับท่านในเวลานี้และตลอดไป ขอขอบคุณสำหรับคำสวดอ้อนวอนของท่านเพื่อข้าพเจ้าและเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ทุกท่าน เราขอขอบคุณท่านอย่างสุดซึ้ง ในพระนามของพระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่ ผู้ที่เราไว้ใจ แม้พระเยซูคริสต์ พระเจ้า เอเมน ■

อ้างอิง

1. สดุดี 30:5
2. วิวรรณ์ 3:20



โดยแอนน์ เอ็ม. คิบป์
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญ

สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ของท่าน

*ไม่ว่า [สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของท่าน] จะเป็นทางภูมิศาสตร์หรือช่วงเวลาขณะหนึ่ง
สถานที่เหล่านี้ศักดิ์สิทธิ์เท่าเทียมกันและมีพลังเสริมสร้างอย่างน่าอัศจรรย์*



สาระสำคัญของสหกิจกรรมปี 2013 มาจากหลักคำสอนและพันธสัญญาภาคที่ 87 คำแนะนำนี้อยู่ในหลักคำสอนและพันธสัญญาที่ต่างกันสามภาค เห็นได้ชัดว่าคำตักเตือนนี้สำคัญและอธิบายถึงวิธีที่เราจะได้รับความคุ้มครอง ความเข้มแข็ง และสันติสุขในช่วงเวลาของความไม่สงบ—คำแนะนำที่ได้รับการตลใจคือ “เจ้าจงยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์, และไม่หวั่นไหว”¹

ขณะที่ดิฉันไตร่ตรองหัวข้อนี้ดิฉันอดสงสัยไม่ได้ว่า “สถานที่ศักดิ์สิทธิ์” ที่พระบิดาบนสวรรค์รับสั่งถึงคืออะไร” ประธานเอสราแทพท์ เบนสันแนะนำว่า “สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ รวมถึงพระวิหารของเรา อาคารประชุมของเรา บ้านของเรา และสเตคแห่งไซอันซึ่ง... เป็นสถานที่ ‘เพื่อการคุ้มภัย, และเพื่อเป็นที่พักพิง’”² นอกจากนี้ ดิฉันเชื่อว่าเราแต่ละคนสามารถค้นพบสถานที่อีกหลายแห่ง อันดับแรกเราอาจจะนึกถึงคำว่า สถานที่ในแง่ของสิ่งแวดล้อมทางกายภาพหรือสถานที่ทางภูมิศาสตร์ อย่างไรก็ตาม สถานที่ที่สามารถเป็น “สภาวะ ตำแหน่ง หรือสภาพของจิตใจที่แตกต่างอย่างชัดเจน”³ นี้หมายความว่าสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ยังรวมถึง ช่วงเวลาขณะหนึ่ง—ช่วงเวลาที่เราวิญญูณบริสุทธิ์ทรงเป็นพยานต่อเรา ช่วงเวลาที่เรารู้สึกถึงความรักของพระบิดาบนสวรรค์ หรือช่วงเวลาที่เราได้รับคำตอบจากการสวดอ้อนวอนของเรา ยิ่งไปกว่านั้น ดิฉันเชื่อว่าเมื่อใดก็ตามที่ท่านมีความกล้าหาญที่จะยืนหยัดเพื่อสิ่งที่ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์ที่ไม่มีใครยินดีที่จะทำ ท่านกำลังสร้างสถานที่ศักดิ์สิทธิ์

ตลอดชีวิตสิ้นแต่สง่างามของโจเซฟ สมิท ท่าน “[ยืน] ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์” และไม่หวั่นไหว สมัยที่ท่านเป็นวัยรุ่นอายุน้อย จิตใจท่านว่านูนกับความสับสนเรื่องศาสนาในชุมชนของท่านและต้องการทราบว่าคุณศาสนจักรใดในบรรดาศาสนจักรทั้งหมดนั้นแท้จริง บริเวณป่าใกล้บ้านท่านกลายเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์



เมื่อท่านคุกเข่าลงท่ามกลางหมู่ไม้และกล่าวคำสวดอ้อนวอนออกเสียงเป็นครั้งแรก การสวดอ้อนวอนของท่านได้รับคำตอบ ทุกวันนี้วิสุทธิชนยุคสุดท้ายยังคงกล่าวถึงป่านั้นว่าเป็นปาศักดิ์สิทธิ์

เยาวชนหญิงทั่วโลกยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ในสภาพแวดล้อมของธรรมชาติ ที่ค่ายเยาวชนหญิง ผู้นำคนหนึ่งแบ่งปันกับดิฉันเรื่องราวประสบการณ์ของเยาวชนหญิงคนหนึ่งให้ดิฉันฟัง เยาวชนหญิงคนนี้แข่งขันน้อยและยังไม่เชื่อเกี่ยวกับประสบการณ์ทางวิญญาณในปี หลังจากวันแรกเธอบอกผู้เฒ่าว่า “ดิฉันสนุกมากแต่ขอให้เราตัดการพูดถึงพระวิญญาณออกไปได้ไหมคะ ดิฉันมาที่นี่เพื่อเข้าค่าย ชมธรรมชาติ อยู่กับเพื่อน ๆ และเพื่อความสนุก!” อย่างไรก็ตามเมื่อถึงช่วงสุดท้ายของการประชุมแสดงประจักษ์พยาน เยาวชนหญิงคนเดียวกันนี้ยอมรับทั้งน้ำตาว่า “ดิฉันไม่อยากกลับบ้าน ดิฉันจะทำอย่างไรให้รู้สึกว่พระวิญญาณอยู่กับดิฉันแบบนี้ตลอดเวลา” เธอค้นพบสถานที่ศักดิ์สิทธิ์แล้ว

สถานที่ศักดิ์สิทธิ์อีกแห่งหนึ่งในชีวิตของโจเซฟ สมิธคือห้องนอนของท่านเอง อาจยากที่จะเชื่อเพราะเหมือนกับท่านหลาย ๆ คน โจเซฟ สมิธนอนในห้องเดียวกันกับพี่น้องห้องนั้นกลายเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์เมื่อท่านกล่าวคำสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาแรงกล้า ความอ่อนน้อมถ่อมตน และความต้องการ ท่านอธิบายว่า “หลังจากข้าพเจ้าเข้านอนคืน

นั้นแล้ว, ข้าพเจ้าถวายตนต่อการสวดอ้อนวอนและการวิงวอนพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพเพื่อการอภัยบาปและความเขลาทั้งปวงของข้าพเจ้า”⁴ สามปีที่ผ่านไปนับแต่โจเซฟได้รับนิมิตในปาศักดิ์สิทธิ์นั้นไม่ง่ายเลย โจเซฟเด็กหนุ่มอายุสิบเจ็ดปีต้องอดทนต่อการเหยียดหยาม เยาะเย้ย และถูกระรานอย่างไม่สิ้นสุด แต่คืนนั้นในห้องนอนของโจเซฟ เทพไมโรไธมาปรากฏเพื่อตอบคำวิงวอนของท่าน โจเซฟได้รับความรู้ และการปลอบโยน คืนนั้นห้องนอนของท่านกลายเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์

ขณะกำลังดูวิทัศน์สวรรค์ของมอรมอนสำหรับเยาวชน ดิฉันเป็นพยานถึงห้องนอนอีกห้องหนึ่งที่กลายเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ในวิทัศน์ อินกริด เดลกาโด เยาวชนหญิงจากเอลชัลวาดอร์กำลังบอกเล่าความรู้สึกของเธอเกี่ยวกับพระวิหาร เธอกล่าวว่า “เป็นเรื่องดีที่เราารู้ว่ามีสถานที่ที่หลบไปจากสิ่งต่าง ๆ ของโลกและได้รับศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ ได้ช่วยผู้คนที่ไม่สามารถรับศาสนพิธีเหล่านั้นในชีวิต” ขณะที่เธอพูดมีวิทัศน์ฉายภาพที่อินกริดกำลังอ่านพระคัมภีร์รายล้อมไปด้วยโปสเตอร์มอรมอนแอ็ดส์ ข้อความพระคัมภีร์หนังสือ *ความก้าวหน้าส่วนบุคคล* ภาพครอบครัว และแน่นอนของเล่นตุ๊กตาสัตว์ที่เธอโปรดปราน⁵ บางทีเธออาจจะไม่ทราบก็ได้ว่าเธอได้สร้างสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ซึ่งห่างไกลจากเรื่องทางโลกของเธอเอง ดิฉันสงสัยว่ากี่ครั้งที่อินกริดอ่านพระคัมภีร์และรู้สึกถึง

พระวิญญาณ และรับคำตอบจากการสวดอ้อนวอนของเธอในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของเธอ สถานที่ศักดิ์สิทธิ์อีกแห่งหนึ่งที่นึกไม่ถึงในชีวิตของโจเซฟ สมิธคือคูคิลเบอร์ตี เอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลล์แลนดักกล่าวว่า “ไม่มีช่วงเวลาใดที่จะเป็นความทุกข์ยากในชีวิตของโจเซฟมากไปกว่าการกักขังอันโหดร้าย ผิดกฎหมาย และไร้ความยุติธรรมนี้” เอ็ลเดอร์ฮอลล์แลนดักอธิบายต่อไปว่ามีผู้กล่าวถึงคูคิลเบอร์ตีว่าเป็น “คูพระวิหาร” เนื่องจากประสบการณ์อันศักดิ์สิทธิ์ที่ท่านศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธได้รับขณะอยู่ที่นั่น⁶ ท่านที่เป็นเยาวชนหญิงบางคนอาจกำลังประสพภาวะคูคิลเบอร์ตีของท่านเอง สถานที่ซึ่งท่านเผชิญกับความอับยศอดสู สถานที่ซึ่งท่านไม่รู้ลึกถึงความมารุณย์รัก ท่านถูกเหยียดหยาม ถูกรังแก หรือแม้แต่ได้รับอันตรายทางร่างกาย เยาวชนหญิงทั้งหลายดิฉันขอให้ท่านฟังคำพูดของเอ็ลเดอร์ฮอลล์แลนดักที่ว่า “ท่านสามารถมีประสบการณ์ศักดิ์สิทธิ์อันเป็นการเปิดเผยและการเรียนรู้กับพระเจ้า ในประสบการณ์ที่สาหัสสากรรจ์ที่สุดในชีวิตท่าน ... ในเวลาที่ต้องอดทนต่อความอยุติธรรมอันเจ็บปวดที่สุด ขณะเผชิญความยากลำบากและการต่อต้านในแบบที่ท่านไม่เคยพบเจอมาก่อน”⁷ กล่าวอีกนัยหนึ่ง แจกเซนศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ ท่านสามารถสร้างและยืนในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ แม้ในยามยากลำบากที่สุดเท่าที่เคยประสบมา เคิร์สเทน หญิงสาวคนหนึ่งเล่าให้ดิฉันฟังถึงประสบการณ์อันเจ็บปวด โรงเรียนมัธยมปลายเป็นคูคิลเบอร์ตีของเธอ โชคดีที่ห้องงวดนตรีบรรเทาความเจ็บปวดให้เธอ เธอกล่าวว่า “เมื่อดิฉันก้าวเข้าไปในห้อง ดิฉันรู้สึกราวกับว่ากำลังก้าวเข้าไปในสถานที่ปลอดภัย ไม่มีถ้อยคำเหยียดหยามหรือเยาะเย้ย ไม่มีถ้อยคำหยาบคาย เราได้ยืนแต่ถ้อยคำให้กำลังใจและรัก เราไม่เมตตาต่อกัน เป็นสถานที่แห่งความสุข ห้องดนตรีเต็มไปด้วยพระวิญญาณขณะที่เราฝึกซ้อมดนตรี ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพราะอิทธิพลของผู้ฝึกสอน เขาเป็นชาวคริสต์ที่ดี มองย้อนกลับไปโรงเรียนมัธยมปลายเป็นสถานที่แห่งการหล่อหลอม นับว่ายากแต่ดิฉันได้เรียนรู้การปรับตัว ดิฉันจะขอบคุณสถานที่หลบภัยของ

ดิฉัน สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของดิฉัน ห้องวงดนตรี ของดิฉันเองตลอดไป”⁸

คืนนี้ท่านได้ตรึงตรองถึงสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ของท่านหรือไม่ ดิฉันขอให้เยาวชนหญิง หลายร้อยคนแบ่งปันสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของ พวกเขาแก่ดิฉัน ไม่ว่าจะเป็สถานที่ทาง ภูมิศาสตร์หรือช่วงเวลาต่าง ๆ สถานที่เหล่านี้ศักดิ์สิทธิ์เท่าเทียมกันและมีพลังเสริมสร้าง อย่างน่าอัศจรรย์ ต่อไปนี้เป็นคำตอบเก้าข้อ ของพวกเขา

- หนึ่ง: “ดิฉันอยู่ในโรงพยาบาล กำลังอุ้ม น้องชายคนใหม่ของดิฉัน”
- สอง: “แต่ละครั้งที่ดิฉันอ่านปิตุพร ดิฉัน รู้สึกว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรู้จักและรัก ดิฉัน”
- สาม: “วันที่ดิฉันอายุครบ 12 ปี เยาวชน หญิงในวอร์ดตกแต่งบ้านประตูของดิฉัน ด้วยกระดาษตัดเป็นรูปหัวใจ⁹ ดิฉันรู้สึก เป็นที่รัก เป็นที่ยอมรับ และมีความสุข!”
- สี่: “วันหนึ่งขณะที่ดิฉันกำลังอ่านพระ คัมภีร์ มีวลีหนึ่ง ‘สะอิดใจ’ ดิฉัน ดิฉันพบ คำตอบสำหรับคำสวดอ้อนวอนของดิฉัน”
- ห้า: “ดิฉันเดินเข้าไปในงานเลี้ยงที่คน กำลังดื่มเหล้าและทำกิจกรรมอันไม่เป็นที่ ยอมรับอื่น ๆ พระวิญญาณทรงบอกให้ ดิฉันหันหลังกลับ ดิฉันกลับบ้านและ แน่ใจว่ามี ‘ผลตอบรับทางสังคม’ อย่างไม่ดี ช่วงเวลานั้นดิฉันเกิดความ มั่นใจที่ทำให้ดิฉันทราบว่าดิฉันสามารถ ดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณได้”
- หก: “ระหว่างการประชุมศิษย์รัก ดิฉัน กำลังนึกถึงการชดใช้ ดิฉันจำได้ว่าต้อง ให้อภัยคนที่ดิฉันโกรธ การเลือกที่จะให้ อภัยเป็นการกระทำด้านบวกซึ่งจะนำการ ชดใช้มาสู่ชีวิตประจำวันของดิฉัน”
- เจ็ด: “หลังจากเข้าร่วมการเริ่มต้นใหม่กับ คุณแม่ ท่านหอมแก้มดิฉันและบอกว่า ท่านรักดิฉัน เป็นครั้งแรกที่ดิฉันจำได้ว่า ท่านทำเช่นนั้น”
- แปด: “โดยคำยืนยันจากอธิการ ดิฉันรู้ว่า คำสัญญาที่พระคัมภีร์ให้ไว้เป็นความ จริง: ‘ถึงบาปของเจ้าเป็นเหมือนสีแดง เข้ม ก็จะมีขาวอย่างหิมะ’¹⁰ ดิฉันรู้สึกมี ความหวังและรู้ว่าสามารถเริ่มกระบวนการ อภัยยาวนานของการกลับใจ”

• สดท้าย: “เย็นวันหนึ่ง ดิฉันรวบรวมความ กล้าที่จะแบ่งปันความรู้สึกเกี่ยวกับพระ- กิตติคุณและพระคัมภีร์มอรมอนกับเพื่อน สนิทของดิฉัน ต่อมา ดิฉันได้รับเกียรติ เข้าร่วมพิธีบัพติศมาของเธอ ตอนนี้เรา ไปโบสถ์ด้วยกัน”

ดิฉันขอแบ่งปันกับท่านถึงสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ แห่งหนึ่งของดิฉัน ครั้งหนึ่ง ดิฉันรู้สึกหนักใจ หวาดกลัว และโดดเดี่ยว ดิฉันสวดอ้อนวอน ในใจว่า “พระบิดาบนสวรรค์ ข้าพระองค์ไม่ ทราบว่าจะทำอย่างไรดี ขอทรงช่วยข้าพระ- องค์ด้วยเถิด” จากนั้นไม่นานมีคนเดินมาหา ดิฉันอย่างไม่คาดคิด วางมือบนไหล่ดิฉัน พร้อมกล่าวถ้อยคำที่จริงใจและให้กำลังใจ เวลานั้นดิฉันรู้สึกสงบ รู้สึกเป็นที่ยอมรับ ทุกอย่างเปลี่ยนไป ดิฉันนึกถึงถ้อยคำของ ประธานสเปนเซอร์ คับเบิลยู. คิมบัลล์ “พระเจ้าทอดพระเนตรเห็นเราและทรงดูแล เรา แต่โดยปกติจะทรงทำผ่านบุคคลอีกคน หนึ่งที่ตอบรับความต้องการของเรา”¹¹ สำหรับดิฉันเวลาในช่วงเวลานั้น สถานที่นั้น กลายเป็นช่วงขณะและสถานที่ศักดิ์สิทธิ์

เยาวชนหญิงที่รัก มีสถานที่ศักดิ์สิทธิ์อีก นับไม่ถ้วนที่ดิฉันอยากจะให้เราแบ่งปันกัน เมื่อท่านกลับบ้านคืนนี้ดิฉันขอกระตุ้นให้ท่าน จดในบันทึกของท่านสถานที่เหล่านั้นที่ท่าน รับรู้และจำได้ ดิฉันเห็นได้อย่างชัดเจนว่า พวกท่าน หลายพันคนกำลังยืนอยู่ในสถานที่ ศักดิ์สิทธิ์ สถานที่เหล่านี้ให้ความคุ้มครอง ความเข้มแข็ง และความสงบสุขแก่ท่านใน เวลาที่ท่านไม่สบายใจ ประจักษ์พยานของ ท่านกำลังมั่นคงขึ้นเพราะท่านกำลังยืนหยัด

เพื่อความจริงและความชอบธรรมในวิถีที่ สง่างาม

เยาวชนผู้ทรงเกียรติของศาสนจักร ท่าน คือวีรชน ดิฉันรักท่าน ดิฉันสัมผัสถึงความ รักที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีต่อท่านและ ดิฉันแสดงประจักษ์พยานว่าพระกิตติคุณ ของพระเยซูคริสต์เป็นความจริง พระองค์ ทรงรออยู่ ทรงพร้อมจะอุ้มชูท่านขณะที่ท่าน “ยืน...ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์และไม่หวั่นไหว” ดิฉันรักและสนับสนุนประธานโรมัส เอส. มอนสัน ศาสดาพยากรณ์ที่แท้จริงผู้เป็น ขวัญกำลังใจแก่เรา ดิฉันกล่าวสิ่งเหล่านี้ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. หลักคำสอนและพันธสัญญา 87:8; คู่มือคำสอน และพันธสัญญา 45:32; 101:22 ด้วย.
2. เอสรา เทพท์ เบ็นสัน, “Prepare Yourself for the Great Day of the Lord,” *New Era*, พ.ศ. 1982, 50; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 115:6 ด้วย.
3. Merriam-Webster Online, “place,” merriam-webster.com/dictionary/place.
4. โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:29.
5. ดู “Practice, Celebration, Dedication: Temple Blessings in El Salvador,” lds.org/youth/video.
6. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “Lessons from Liberty Jail,” *Ensign*, ก.ย. 2009, 26.
7. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “Lessons from Liberty Jail,” 28.
8. การสนทนาเป็นการส่วนตัวกับผู้เขียน.
9. บางครั้งในสหรัฐเรียกว่า “ฮาร์ท แอทแทคต์”.
10. อิสยาห์ 1:18.
11. สเปนเซอร์ คับเบิลยู. คิมบัลล์, “The Abundant Life,” *Ensign*, July 1978, 4; *Tambuli*, มิ.ย. 1979, 4.



ชานซ์ลาวาเตอร์ เฮลซ์ลาวาเตอร์



โคย แมรี เอ็น. คูก
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญ

เมื่อท่านช่วยให้เด็ก หญิงคนหนึ่งรอด ท่านได้ช่วยคนหลาย ชั่วอายุให้รอด

การดำเนินชีวิตอย่างมีคุณค่าของท่านจะเป็นพรต่อบรรพชน ต่อครอบครัว
ของท่านในขณะนี้ และต่อสมาชิกครอบครัวในอนาคต

ดิฉันรู้สึกเป็นเกียรติที่ได้พบกับเยาวชนหญิงที่องอาจของศาสนจักร เราเห็นท่านกำลังก้าวหน้าบนเส้นทางของผู้ที่ให้เกียรติพันธสัญญา และเรารู้ว่าการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณค่าของท่านจะเป็นพรต่อบรรพชน ต่อครอบครัวของท่านในขณะนี้ และต่อสมาชิกครอบครัวในอนาคต ดังเช่นที่ประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์กล่าวว่า “เมื่อท่านช่วยให้เด็กหญิงคนหนึ่งรอด ท่านได้ช่วยคนหลายชั่วอายุให้รอด”¹

เส้นทางแห่งพันธสัญญาของท่านเริ่มต้นในเวลาที่ท่านรับบัพติศมาและรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ และดำเนินต่อไปในการประชุมศีลระลึกในแต่ละสัปดาห์ ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่ท่านต่อพันธสัญญาแห่งบัพติศมา บัดนี้ถึงเวลาที่ท่านต้องเตรียมตัวทำพันธสัญญาพระวิหาร “ศาสนพิธีและพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ที่มีอยู่ในพระวิหารอันศักดิ์สิทธิ์ทำให้เกิดความเป็นไปได้สำหรับแต่ละบุคคลที่จะกลับไปยังที่ประทับของพระ-

ผู้เป็นเจ้าของและเพื่อที่ครอบครัวจะเป็นหนึ่งเดียวชั่ววันรันดร์”² จงยืนอยู่ในที่ศักดิ์สิทธิ์เพื่อบรรพชนของท่าน “มนุษย์ทุกคนที่มายังโลกนี้เป็นผลของรุ่นบิดามารดา เรามีความปรารถนาจะเชื่อมสัมพันธ์กับบรรพชนของเรามาตั้งแต่เกิด”³ ขณะที่ท่านมีส่วนร่วมในประวัติครอบครัวและงานพระวิหาร ท่านได้ถักทอชีวิตของท่านไว้กับชีวิตของบรรพชนโดยจัดเตรียมศาสนพิธีแห่งความรอดให้พวกเขา จงยืนในที่ศักดิ์สิทธิ์เพื่อตัวท่านและครอบครัวในขณะนี้ แบบอย่างอันชอบธรรมของท่านจะเป็นแหล่งแห่งปิต่ออันยิ่งใหญ่ ไม่ว่าจะสภาพแวดล้อมของครอบครัวจะเป็นอย่างไร การเลือกอันชอบธรรมของท่านจะทำให้ท่านเหมาะสมที่จะทำและรักษาพันธสัญญาอันศักดิ์สิทธิ์ซึ่งจะผูกมัดครอบครัวท่านไว้ด้วยกันชั่ววันรันดร์ จงยืนในที่ศักดิ์สิทธิ์เพื่อครอบครัวในอนาคตของท่าน จงให้คำมั่นว่าจะผูกพันกับสามีของท่านโดยฐานะบุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์

ในพระวิหารขณะที่ท่านเริ่มหน่วยครอบครัวนิรันดร์ ลูก ๆ ของท่านจะได้รับพรด้วยความจริงขณะที่ท่านถักทอแบบอย่างแห่งคุณธรรมของท่านและประจักษ์พยานอันไม่สิ้นคลอนในชีวิตของพวกเขาและชี้ทางให้พวกเขาบนเส้นทางแห่งพันธสัญญา

ดิฉันได้เห็นหลักธรรมนิรันดร์เหล่านี้แสดงออกมาในการประกวดศิลปะนานาชาติสำหรับเยาวชนเมื่อไม่นานมานี้ เมแกน วอร์เนอร์ เทย์เลอร์⁴ ได้รังสรรค์ผลงานภาพถ่ายดิจิทัลโดยนำเสนอภาพสมัยใหม่ในอุปมาของ พระคริสตเจ้าเกี่ยวกับหญิงพรหมจารีสิบคน⁴ ดิฉันพบเมแกน และเธอบอกถึงสัญลักษณ์ของหญิงพรหมจารีสิบคนที่สิบ ซึ่งเธอบอกว่าเป็นเยาวชนหญิงแห่งคุณธรรมและศรัทธาเตรียมตัวทำและรักษาพันธสัญญาอันศักดิ์สิทธิ์ของพระวิหาร เช่นเดียวกับบรรดาหญิงพรหมจารีผู้ฉลาดทั้งหมด เธอมีการเตรียมพร้อมส่วนตัวเมื่อเธอเต็มใจลงไปในตะเกียง ที่ละหยด โดยดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมตลอดเวลา ดิฉันสังเกตเห็นผมเปียที่สวยงาม เมแกนอธิบายว่าผมเปียแทนการถักทอชีวิตแห่งคุณธรรมของเยาวชนหญิงคนนี้เข้ากับหลายชั่วอายุที่มีอายุนับได้ หนึ่งเกลียวแทนการถักทอความรักของเธอและความเคารพที่มีต่อบรรพชน เกลียวที่สองคืออิทธิพลของความชอบธรรมที่มีต่อครอบครัวในปัจจุบัน และเกลียวที่สามถักทอการเตรียมตัวในชีวิตของเธอเข้ากับชีวิตในทุกชั่วอายุในอนาคต

ดิฉันพบเยาวชนหญิงอีกคนหนึ่งที่มีการเตรียมทางวิญญาณในวัยเด็กได้ถักทอชีวิตแห่งความชอบธรรมเข้ากับคนหลายชั่วอายุ ในป้ายที่สวยงามของเดือนกันยายน ดิฉันและสามีอยู่ในพระวิหารเพื่อรอโอกาสที่จะมีส่วนร่วมในศาสนพิธีพระวิหาร คริส เพื่อนของเรา เข้ามาในห้อง รู้สึกมีความสุขที่ได้เห็นเด็กหนุ่มคนนี้ ซึ่งเพิ่งจะกลับมาจากงานเผยแผ่ศาสนาในรัสเซีย

ขณะที่รอบศาสนพิธีกำลังจะเริ่ม มีหญิงสาวคนหนึ่งที่นั่งถัดจากดิฉัน เธอมีรอยยิ้มที่เปล่งปลั่ง และเต็มไปด้วยความสว่างไสว ดิฉันอยากจะทำใจเธอ จึงรับแนะนำตัวเอง เธอกระซิบบอกชื่อดิฉันว่าชื่อ เคท และเมื่อรู้จักนามสกุลจึงรู้ว่าเป็นครอบครัวหนึ่งที่เคยอยู่ในมิชิแกนซึ่งครอบครัวดิฉันเคยอาศัยอยู่ที่นั่น เคทคือลูกสาวที่โตแล้วซึ่งเพิ่งกลับจากงานเผยแผ่ศาสนาที่เยอรมนีเมื่อห้าสัปดาห์ที่แล้ว



ควีนครีก แอริโซนา สหรัฐอเมริกา

ระหว่างพิธีพระวิหารมีความคิดหนึ่งเข้ามาในใจของดิฉัน “แนะนำใครให้รู้จักคริส” ดิฉันพยายามเลิกคิด “เมื่อไหร่ ที่ไหน ทำได้ยังไงล่ะ?” ขณะที่เราเตรียมที่จะออกไป คริสเข้ามาใกล้แล้วและดิฉันก็ประสบบโกลาส ดิฉันดึงเคทเข้ามาและกระซิบ “คุณสองคนเป็นหนุ่มสาวที่มีคุณค่าที่จำเป็นต้องรู้จักกัน” ดิฉันออกจากพระวิหารด้วยความพึงพอใจที่ว่าดิฉันได้ทำตามกระตุนเตือนนั้น

ระหว่างทางกลับบ้าน ดิฉันและสามีสนทนากันถึงความทรงจำเกี่ยวกับการทำหายที่ครอบครัวของเคทได้รับ ดิฉันจึงเริ่มอยากรู้จักเคทมากขึ้น และเธอก็ได้ช่วยให้ดิฉันเข้าใจถึงเหตุผลถึงสีหน้าแห่งความสุขที่ดิฉันสังเกตเห็นในพระวิหารวันนั้น

เคทพยายามอยู่เสมอที่จะอยู่บนเส้นทางแห่งพันธสัญญาของเธอโดยแสวงหาสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ เธอได้รับการเลี้ยงดูในบ้านที่มีการสังสรรค์ในครอบครัว สวดอ้อนวอนด้วยกัน และศึกษาพระคัมภีร์ซึ่งทำให้บ้านกลายเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ สมัยเป็นเด็กเธอเรียนรู้เกี่ยวกับพระวิหาร และเพลง “ฉันชอบมองดูพระวิหาร” กลายมาเป็นเพลงโปรดในการ

สังสรรค์ในครอบครัว⁵ ขณะเป็นเด็กหญิงตัวเล็ก ๆ เธอเฝ้าดูคุณพ่อคุณแม่เป็นแบบอย่างในการค้นหาสถานที่ศักดิ์สิทธิ์เมื่อพวกเขาไปพระวิหารในสุดสัปดาห์แทนที่จะไปดูหนังหรือออกไปรับประทานอาหารนอกบ้าน

เธอรักคุณพ่อมาก และเขาได้ใช้อำนาจฐานะปุโรหิตช่วยเธอทำพันธสัญญาแรกแห่งบัพติศมาของเธอ แล้วเธอก็ได้รับการวางมือบนศีรษะและรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ เคทพูดว่า “ดิฉันตื่นเต้นที่ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ และดิฉันรู้ว่าพระองค์จะช่วยดิฉันให้อยู่ในเส้นทางสู่ชีวิตนิรันดร์”

ชีวิตของเคทดำเนินต่อไปด้วยพรและความสุขมากมาย เมื่อเธออายุได้ 14 ปี เธอเข้ามัธยมปลายและรักเคมีมารี สถานที่ศักดิ์สิทธิ์อีกแห่งหนึ่งที่ได้เรียนรู้พระกิตติคุณ วันหนึ่งคุณครูได้เริ่มพูดถึงการทดลองและยืนยันว่าเราทุกคนจะต้องเผชิญกับมัน เธอบอกกับตัวเองว่า “ฉันไม่ต้องการการทดลอง ฉันไม่อยากได้ยินเรื่องนี้”

เพียงไม่กี่สัปดาห์ถัดมาคุณพ่อตื่นขึ้นมาในวันอาทิตย์อีสเตอร์ด้วยอาการป่วยหนัก เคทบอกว่า “คุณพ่อเป็นคนสุขภาพดีมาก

ท่านเป็นนักวิ่งมาราธอน คุณแม่ตกใจมากเมื่อเห็นคุณพ่อป่วยจึงรีบพาส่งโรงพยาบาลภายใน 36 ชั่วโมงคุณพ่อเส้นเลือดในสมองแตกซึ่งทำให้ร่างกายส่วนใหญ่ของคุณหยุดทำงาน ท่านสามารถกระพริบตาได้ แต่ส่วนที่เหลือของร่างกายไม่ทำงาน ดิฉันจำได้เมื่อมองคุณพ่อและคิด ‘โอ้ ไม่นะ มันเกิดขึ้นแล้ว ครุเซมินารีของฉันพูดถูก ฉันกำลังได้รับการทดลอง’ ไม่กี่วันต่อมาคุณพ่อของเคทก็เสียชีวิต

เคทเล่าต่อไปว่า “เป็นสิ่งที่ยากมาก คุณไม่อยากจะสูญเสียวีรบุรุษในชีวิตของคุณไป ดิฉันรู้ว่าดิฉันสามารถทำให้สิ่งนี้เป็นจุดเริ่มต้นในการเติบโตหรือจะเป็นสิ่งที่ขัดขวาง ดิฉันไม่ต้องการให้สิ่งนี้ทำลายชีวิตเพราะดิฉันอายุเพิ่ง 14 ปี ดิฉันพยายามอยู่ใกล้ชีวิตพระเจ้าให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ ดิฉันอ่านพระคัมภีร์อย่างหนัก แอลมาบทที่ 40 ทำให้ดิฉันมั่นใจว่าการฟื้นคืนชีวิตมีจริงและโดยผ่านการชดใช้ของพระคริสต์ดิฉันจะอยู่กับคุณพ่อได้อีก ดิฉันสวดอ้อนวอนมาก ดิฉันเขียนบันทึกประจำวันบ่อยเท่าที่ทำได้ ดิฉันเก็บรักษาประจักษ์พยานที่เริ่มหวนไหวโดยเขียนลงไป ดิฉันไปโบสถ์และเข้าร่วมกับ



เยาวชนหญิงทุกอาทิตย์ ดิฉันคบแต่เพื่อนที่ดี ดิฉันอยู่ใกล้ชิดกับญาติ ๆ ที่เอาใจใส่และโดยเฉพาะคุณแม่ ผู้เปรียบเสมือนสมอของครอบครัวเรา ดิฉันเสาะแสวงหาพรของฐานะปุโรหิตจากคุณปู่และผู้ดำรงฐานะปุโรหิตคนอื่น ๆ ”

ด้วยการเลือกที่คงเส้นคงวาเหล่านี้ เหมือนกับหญิงพรหมจารีผู้ฉลาดเหล่านั้น เต็มใจมั่นคงในตะเกียงของเคท เธอได้รับการกระตุ้นโดยความปรารถนาของเธอที่จะอยู่กับคุณพ่อของเธออีก เคทรู้ว่าคุณพ่อเฝ้าดูการเลือกของเธอและเธอไม่ต้องการให้คุณพ่อผิดหวัง เธออยากมีความสัมพันธ์อันเป็นนิรันดร์กับคุณพ่อ และเธอเข้าใจว่าการอยู่ในเส้นทางแห่งพันธสัญญาจะช่วยให้อายุของเธอถูกถักทอไว้อย่างแน่นแฟ้นกับคุณพ่อ

อย่างไรก็ตาม การทดลองนี้ยังไม่สิ้นสุดเมื่อเคทอายุได้ 21 ปี เธอส่งใบสมัครเป็นผู้สอนศาสนา คุณแม่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นมะเร็ง เคทต้องตัดสินใจครั้งสำคัญที่สุดอีกครั้งหนึ่งในชีวิต เธอควรจะอยู่บ้านและดูแลคุณแม่หรือว่าจะไปเป็นผู้สอนศาสนา คุณแม่ได้รับพรฐานะปุโรหิตพร้อมคำสัญญาว่าเธอจะมีชีวิตรอดจากการเจ็บป่วยนี้ ด้วย

ความมั่นใจในพรนี้ เคทก้าวต่อไปด้วยศรัทธาและดำเนินแผนของเธอต่อไปเพื่อรับใช้ในงานเผยแผ่ศาสนา

เคทกล่าวว่า “เหมือนกับการก้าวเข้าไปในความมืด แต่ขณะที่ดิฉันอยู่ในสนามเผยแผ่ในที่สุดก็มีแสงสว่างเข้ามาจริง ๆ และดิฉันได้รับข่าวว่าพรของคุณแม่เป็นจริง ดิฉันดีใจที่ไม่ได้เลื่อนเวลาการรับใช้พระเจ้า เมื่อความยากลำบากมาถึง ดิฉันคิดว่ามันง่ายที่จะหยุดนิ่งและไม่อยากที่จะก้าวไปข้างหน้าจริง ๆ แต่เมื่อคุณเอาพระเจ้ามาเป็นอันดับแรก ความทุกข์ยากก็จะถูกนำไปสู่พรที่สวยงาม คุณจะมองเห็นพระหัตถ์ของพระองค์และเป็นพยานถึงปาฏิหาริย์” เคทอธิบายถึงความจริงของคำพูดของประธาน โรมัส เอส. มอนสันที่ว่า “โอกาสที่สำคัญที่สุดของเราจะถูกค้นพบในช่วงเวลาที่ยากลำบากที่สุด”⁶

เคทมีศรัทธาแบบนี้เพราะเธอเข้าใจแผนแห่งความรอด เธอรู้ว่าพวกเขาเคยมีชีวิตอยู่มาก่อน และโลกนี้เป็นเวลาแห่งการทดสอบและว่าเราจะมีชีวิตอีกครั้ง เธอมีศรัทธาว่าคุณแม่จะได้รับพร แต่จากประสบการณ์ของเธอเกี่ยวกับคุณพ่อ เธอรู้ว่าหากคุณแม่ต้อง

จากไป มันจะไม่ใช่ไร เธอกล่าวว่า “ดิฉันไม่เพียงแต่จะอยู่รอดจากความตายของคุณพ่อเท่านั้น แต่มันกลายมาเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของดิฉันเพื่อความดี และถ้าคุณแม่ต้องจากไป ก็คงเป็นอย่างเดียวกัน สิ่งนี้จะถักทอประจักษ์พยานอันยิ่งใหญ่เข้าไปในชีวิตของดิฉัน”⁷

เคทค้นหาสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ในคืนนั้นที่ดิฉันพบเธอในพระวิหาร ความปรารถนาที่จะถักทอสัมพันธ์ภาพนิรันดร์อันแน่นแฟ้นโดยผ่านการรับใช้ในพระวิหาร เธอได้ปฏิบัติตามแบบอย่างที่คุณแม่ได้วางไว้ใน การเข้าพระวิหารเป็นประจำ

ไม่มีอะไรเกิดขึ้นมากในคืนนั้นที่ดิฉันแนะนำให้เคทรู้จักคริส แต่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์อีกแห่งหนึ่งในวันอาทิตย์ถัดมา เคทมองเห็นคริสอยู่ท่ามกลางหนุ่มสาวใสदनัพันในการประชุมการให้ข้อคิดทางวิญญาณของสถาบันศาสนา ที่นั่นเขาทั้งสองได้พบกันอีกครั้งหนึ่งไม่กี่สัปดาห์ต่อมา คริสเชิญเธอไปร่วมฟังการประชุมใหญ่สามัญกับเขา พวกเขาได้ค้นหาสถานที่ซึ่งจะเชื่อเชิญพระวิญญาณมาตลอดการสร้างสัมพันธ์ของทั้งสองและดำเนินต่อไปจนถึงการผนึกในพระวิหาร สถานที่

ศักดิ์สิทธิ์ที่ทั้งสองได้รับการแนะนำให้รู้จักกัน บัดนี้ทั้งคู่ได้บรรลุความรับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์ของการเป็นบิดามารดา พวกเขาได้ถักทอประจักษ์พยานของแผนแห่งความรอดไว้ในชีวิตของลูกชายเล็ก ๆ อีกสามคน โดยแสดงให้เห็นลูก ๆ เห็นเส้นทางแห่งพันธสัญญา

“เมื่อท่านช่วยให้เด็กหญิงคนหนึ่งรอด ท่านได้ช่วยคนหลายชั่วอายุให้รอด”⁷ การตัดสินใจของเคทเมื่ออายุ 14 ปีที่จะอยู่บนทางนั้น ได้เติมน้ำมันอย่างสม่ำเสมอในตะเกียงของเธอ และยืนในศักดิ์สิทธิ์ได้ และจะ ช่วยคนอื่นหลายรุ่น การค้นหาบรรพชนและรับใช้ในพระวิหารได้ถักทอใจของเธอไว้กับคนเหล่านั้น การมีส่วนร่วมในประวัติศาสตร์ครอบครัวและงานพระวิหารก็เหมือนกับการถักทอใจของท่านเข้าด้วยกันและให้โอกาสบรรพชนของท่านที่จะมีชีวิตนิรันดร์

การดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณในบ้านของท่านจะเป็นการเติมน้ำมันในตะเกียงของท่านด้วยและจะถักทอความเข้มแข็งทางวิญญาณเข้าสู่บ้านของท่านในขณะนี้และจะเป็นพรให้ครอบครัวของท่านในอนาคตเหลือคณานับ และนอกจากนั้น ดังที่เฮลเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์กล่าวไว้ “ถ้าเราได้รับแบบอย่างที่ไม่ดีจากพ่อแม่ เป็นความรับผิดชอบของเราที่จะทำลายวัฏจักรนั้น ... และสอนประเพณีที่ถูกต้องให้คนรุ่นหลังที่จะตามมา”⁸

จงตัดสินใจตั้งแต่บัดนี้ที่จะทำทุกอย่างที่ท่านทำได้เพื่อเติมตะเกียงของท่าน เพื่อประจักษ์พยานที่เข้มแข็งและแบบอย่างของท่านจะถูกถักทอเข้าไปในชีวิตของคนหลายชั่วอายุ ทั้งอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ดิฉันขอเป็นพยานว่าคุณธรรมในชีวิตของท่านไม่เพียงแต่จะช่วยคนหลายชั่วอายุเท่านั้น แต่ช่วยชีวิตนิรันดร์ของท่าน ด้วย เพราะเป็นทางเดียวเท่านั้นที่จะกลับไปหาพระบิดาในสวรรค์ของเราและค้นพบปีติที่แท้จริงในขณะนี้และตลอดชั่ววันนิรันดร์ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. กอร์ดอน บี. ลิงคอล์น, “จงยืนหยัดและไม่หวั่นไหว” การประชุมอภรณ์ผู้นำทั่วโลก, 10 ม.ค. 2004 หน้า 22 ดู กอร์ดอน บี. ลิงคอล์น, “Our Responsibility to Our Young Women,” *Ensign*, Sept. 1988, 10 ดัวย.
2. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เลฮีโชนา*, พ.ศ. 2010 หน้า 165.
3. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน “เชื่อมโยคนหลายรุ่นด้วยความรัก,” *เลฮีโชนา*, พ.ศ. 2010 หน้า 114.
4. ดู มัทธีว 25:1-13.
5. ดู “ถิ่นขอบมณฑลพระวิหาร” *หนังสือเพลงสำหรับเด็ก*, 99.
6. โทมัส เอส. มอนฮัน, “Meeting Your Goliath,” *New Era*, Jun. 2008, 7.
7. สัมภาษณ์ส่วนตัวกับผู้เขียน 2013.
8. โรเบิร์ต ดี. เฮลส์, “How Will Our Children Remember Us?” *Ensign*, Nov. 1993, 10.



โดย **จอย อีเลน เอส. คัลลัน**
ประธานเยาวชนหญิงสามัญ

จงอย่าหวั่นไหว!

จงยืนอย่างมั่นคง จงแน่วแน่ “จงยืนหยัดเพื่อความจริงและความชอบธรรม”
จงยืนเป็นพยาน จงเป็นแบบอย่างให้แก่โลก จงยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์

คิ ดิฉันดิฉันยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่แทนพูดนี้แห่งนี้ อยู่ต่อหน้าเหล่า ศาสดาพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้และผู้เปิดเผยและบรรดาบิดาผู้สูงศักดิ์ของพระเจ้า นับเป็นช่วงเวลาที่สวยงามที่ได้มาอยู่บนโลกและเป็นเยาวชนหญิง พวกท่านเป็นวิธาที่ทรงเลือกไว้ของพระบิดาในสวรรค์ ดิฉันหวังว่าท่านตระหนักถึงอัตลักษณ์ของท่านและการที่ท่านเป็นที่รักของพระบิดาในสวรรค์ พระองค์ทรงรักพวกท่านทุกคนและดิฉันก็เช่นกัน

บนโต๊ะในที่ทำงานของดิฉัน มีรูปปั้นทองสัมฤทธิ์ของเยาวชนหญิงคนหนึ่งชื่อคริสติน่า รูปปั้นต้นแบบขนาดเท่าคนจริงตั้งอยู่ที่ท่าเรือในโคเปนเฮเกน ประเทศเดนมาร์ก จัดวางอยู่ในตำแหน่งที่เธอกำลังมองข้ามทะเลไปยังไซอัน การตัดสินใจของเธอที่จะเข้าร่วม

ศาสนจักรและตั้งบ้านเกิดไม่ใช่เรื่องง่าย และท่านคงเห็นว่าลมที่พัดมาตรงกันข้ามปะทะเธอ เธอยังคงยืนมั่นคง กำลังทำในสิ่งที่ยาก แต่เธอก็รู้ว่ามันถูกต้อง บรรดาลูกหลานของเธอวางรูปปั้นนี้ไว้ที่นั่นเพื่ออุทิศแด่คริสติน่า สำหรับการตัดสินใจของเธอในวันนั้นที่มีความสำคัญชั่ววันนิรันดร์ต่อหลายชั่วอายุคน

สำหรับดิฉันแล้วรูปปั้นของคริสติน่าแทนพวกท่านแต่ละคน เช่นเดียวกับคริสติน่า ท่านกำลังเผชิญหน้ากับการตัดสินใจที่สำคัญหลายเรื่องและทำการเลือกในแต่ละวัน บางเรื่องก็ยาก ซึ่งไม่เพียงจะกำหนดอนาคตของท่านเท่านั้นแต่กำหนดจุดหมายปลายทางของอนุชนหลายชั่วอายุด้วย ท่านก็เช่นกันที่กำลังเผชิญหน้ากับแรงลมที่พัดมาตรงกันข้าม กับความทุกข์ยาก แรงกดดันของเพื่อนและมลภาวะทางศีลธรรม และกระนั้น ท่านยังคงยืนหยัดไม่หวั่นไหวและดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณในการเผชิญหน้ากับพายุที่บ้าคลั่งในสังคมของเรา เช่นเดียวกับคริสติน่า ท่านได้รับการนำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ท่านกำลังเลือกอย่างถูกต้อง ท่านซื่อสัตย์และสูงศักดิ์

ดิฉันคิดว่าไม่มีคำแนะนำใดจากพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักสำคัญมากไปกว่าการตกเตือนที่พระองค์ทรงมอบให้ท่านแต่ละคนที่จะ “ยืน ... อยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์และไม่หวั่นไหว”¹ พระองค์กำลัง



ตรัสว่า: จงยืนอย่างมั่นคง จงแน่วแน่² จงยืนหยัดเพื่อความจริงและความชอบธรรม³ จงยืนเป็นพยาน⁴ จงเป็นแบบอย่างให้แก่โลก จงยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ชาวสวรรค์ที่ดิฉันมอบให้ท่านแต่ละคนเป็นเรื่องง่าย ๆ : จงอย่าหวั่นไหว

หนึ่ง จงอย่าหวั่นไหวในการเลือกสิ่งที่ถูกต้อง ในยุคสุดท้ายนี้ ไม่มีการตัดสินใจเล็ก ๆ การเลือกทำสิ่งที่ถูกต้องของท่านในขณะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งยวด สิทธิเสรี หรือความสามารถในการเลือก เป็นของประทานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดอย่างหนึ่งของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระองค์ นี่เป็นส่วนของแผนแห่งความสุขที่ท่านและดิฉันเลือกและปกป้องในโลกก่อนเกิด จงดำเนินชีวิตในทางที่ท่านจะพึง และได้ยินพระวิญญาณบริสุทธิ์และพระองค์

จะช่วยท่านให้ตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง พระองค์จะทรงบอกท่าน “ทุกสิ่งที่ท่านควรทำ”⁵

หลายสัปดาห์มาแล้วเมื่อดิฉันกลับไปยังโรงเรียนมัธยมปลายเก่าของดิฉันเป็นครั้งแรกในรอบหลายปี ดิฉันไปเยี่ยมการประชุมใหญ่สุดเขตที่จัดขึ้นในหอประชุมของโรงเรียนขณะที่ดิฉันเดินไปตามทางเดินห้องโถง ความทรงจำมากมายเริ่มหลั่งไหลเข้ามาในความคิด ดิฉันจำได้ว่ารู้สึกอย่างไรสมัยเรียนมัธยมปลายเมื่อเป็นเยาวชนหญิง—ไม่มั่นคง ไม่แน่ใจในตัวเอง ประหม่า และปรารถนาที่จะปรับตัวเข้าให้ได้ ดิฉันเข้าไปในหอประชุมอีกครั้งหนึ่งที่มีความทรงจำท่วมท้นเข้ามา ดิฉันคุ้นเคยกับทุกรายละเอียดของหอประชุม มีสิ่งเดียวเท่านั้นที่เปลี่ยนไป—ตัวดิฉันเอง

วันนั้นดิฉันมีโอกาสยืนบนเวทีดังเช่นที่เคย

ทำหลายครั้งสมัยเรียนมัธยมปลายในฐานะคณะกรรมการนักเรียน ดิฉันเห็นแม้กระทั่งอดีตเพื่อนร่วมชั้นในบรรดาผู้เข้าร่วมประชุม—บางคนก็เคยออกเดทด้วยกัน! แต่ในครั้งนี้แทนที่จะนั่งการประชุมนักเรียน ดิฉันได้รับสิทธิพิเศษ—ในหอประชุมของโรงเรียนมัธยมของดิฉัน—ที่จะ “ยืนเป็นพยาน”⁶ และแบ่งปันประจักษ์พยานของดิฉันถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์

เยาวชนหญิง จงแน่วว่าจำสัมพันธภาพของท่านกับคนอื่น ๆ ซึ่งนับจากนี้ไป 40 ปี จะไม่ทำให้ท่านต้องอับอาย ต้องไม่มีแรงกดดัน จากกลุ่มเพื่อน ต้องไม่มีการไม่ยอมรับ ต้องไม่ประนีประนอมกับการมีชื่อเสียง อิทธิพลของท่านต่อเยาวชนชายจะช่วยให้คงความมีค่าควรต่ออำนาจฐานะบุโรหิต พันธสัญญาพระวิหารและการรับใช้งานเผยแผ่ของเขา และใครจะรู้ว่า อีกสี่สิบปีจากนี้ไป อาจมีใครสักคนเดินมาหาท่าน ที่นั่นในหอประชุมโรงเรียนมัธยมของท่าน และขอบคุณท่านที่ช่วยให้ดำรงความค่าควรเพื่อบรรลุน้ำที่ฐานะบุโรหิตของพวกเขาในการรับใช้งานเผยแผ่ศาสนาอย่างมีเกียรติ และใครจะรู้ว่า ท่านอาจจะได้รับจดหมายจากบรรดาภรรยาของเยาวชนชายเหล่านั้น ขอขอบคุณ ท่าน สำหรับอิทธิพลของท่านที่มีต่อสามีและครอบครัวในอนาคตของพวกเขา ครั้งที่ท่านอยู่ในโรงเรียนมัธยมปลาย การเลือกของท่านมีความสำคัญ การเลือกของท่านขณะนี้ไม่ได้กระทบเฉพาะตัวท่าน แต่มีผลกับคนอื่น ๆ ด้วย สิ่งนี้มีความสำคัญชั่ววันรันดร์ จงอย่าหวั่นไหว!

สอง อย่าหวั่นไหวในความปรารถนาและการให้คำมั่นของท่านในการคงไว้ซึ่งคุณธรรมและความบริสุทธิ์ทางเพศ จงยกย่องคุณธรรม ความบริสุทธิ์ส่วนตัวของท่านเป็นหนึ่งในแหล่งพลังที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เมื่อท่านมายังโลก ท่านได้รับของประทานที่มีค่าที่สุดนั่นคือร่างกาย ร่างกายของท่านเป็นเครื่องมือของจิตใจและเป็นของประทานจากสวรรค์ที่ท่านจะใช้สิทธิเสรีของท่าน นี่คือของประทานที่ซาตานไม่มีสิทธิรับ และดังนั้นเขาจึงพยายามโจมตีร่างกายของท่านโดยตรง เขาต้องการให้ท่านดูหมิ่น ใช้ในทางที่ผิด และทำร้ายร่างกายของท่าน การแต่งกายที่ไม่สุภาพ เรียบร้อย สื่อลามก ความไร้ศีลธรรม รอยสัก





และการเจาะ การใช้ยาเสพติด และการเสพติดทุกชนิดคือความพยายามที่จะเข้าครอบครองของประทานอันล้ำค่านี้—ร่างกายของท่าน—และทำให้การใช้สิทธิ์เสรีของท่านเป็นเรื่องยาก เปาโลถามว่า “ท่านทั้งหลายรู้แล้วไม่ใช่หรือว่าพวกท่านเป็นวิหารของพระเจ้า และพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในพวกท่าน?”⁷

ร่างกายของท่านคือพระวิหาร เพราะเหตุใด เพราะร่างกายมีความสามารถที่จะเป็นที่พำนักไม่ใช่เฉพาะวิญญาณนิรันดร์ของท่านเท่านั้นแต่วิญญาณนิรันดร์ของคนอื่น ๆ ที่จะมาบังโลกในฐานะส่วนหนึ่งของครอบครัวนิรันดร์ของท่านด้วย เอ็ดเดอร์ ดัลลิน เอช. ไอคส์สอนว่า “อำนาจในการสร้างชีวิตมรรตัยคืออำนาจสูงส่ง”⁸ บทบาทของท่านเป็นบทบาทที่สูงส่ง พระผู้เป็นเจ้าทรงมอบความไว้วางใจอันศักดิ์สิทธิ์ให้ท่าน! ท่านกำลังเตรียมตัวเป็นมารดาในอนาคตสำหรับอนุชนรุ่นหลังจงรักษาตัวให้บริสุทธิ์และมีค่าควรและปกป้องสิ่งที่ “มีค่าที่สุดเหนือทุกสิ่ง”— ความบริสุทธิ์และพรหมจรรย์ของท่าน⁹ คำแนะนำที่ทรงพระปรีชาญาณของพระบิดาบนสวรรค์ซึ่งมอบให้แก่ท่าน ธิดาที่ทรงเลือกไว้ของพระองค์ เป็นการส่วนตัว คือ จง “เดินในวิถีแห่งคุณธรรม”¹⁰

คุณธรรมเป็นกฎแห่งสวรรค์หรือ *ดังนั้น สาม จงอย่าหวั่นไหวในการมีค่าควรที่จะทำและยึดถือพันธสัญญาอันศักดิ์สิทธิ์* พันธสัญญาที่ท่านทำเมื่อรับบัพติศมาจะโยงท่านเข้ากับเส้นทางแห่งคุณธรรมและความสุขในขณะที่ท่านต่อพันธสัญญานั้นทุกสัปดาห์โดยการรับส่วนศีลระลึก ขณะที่ท่านรักษาพันธสัญญาบัพติศมา ท่านจะแตกต่างไป แต่งกายแตกต่างไป และประพฤติตนแตกต่างไปจากโลก การยึดถือพันธสัญญานี้จะช่วยท่านได้รับการนำทางจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ จงยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์และอย่าเข้าใกล้สภาพแวดล้อมเหล่านั้น แม้แต่ดนตรี สื่อหรือการสังคมใด ๆ ที่อาจทำให้ท่านสูญเสียสัมผัสพันธภาพของพระวิญญาณบริสุทธิ์¹¹ และขณะที่ท่านรักษาพันธสัญญาท่านจะดำรงความมีค่าควรและความพร้อมเพื่อเข้าสู่พระวิหารอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า

สุดท้าย อย่าหวั่นไหวที่จะยอมรับการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอด การชดใช้เป็นของท่านและของดิฉัน เป็นอำนาจแห่งการให้และการไถ่ ถ้าท่านรู้สึกว่ามีค่าควรที่จะยืนในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ อย่าแบกภาระนี้นานไปอีกแม้หนึ่งวัน ในความเป็นมรรตัยเราทุกคนทำผิดพลาดได้ จงมั่นใจว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงรักท่านมากจนพระองค์

สามารถทำให้ท่านเปลี่ยนแปลงและกลับใจท่านทำผิด ซาตานไม่ต้องการให้ท่านคิดว่าท่านเปลี่ยนได้¹² เขาพยายามทำให้ท่านคิดว่าท่านหลงทางไปแล้ว นั่นเป็นการไปปิดท่านกลับมาได้ ท่านกลับใจได้ ท่านสามารถบริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ได้เพราะการชดใช้อันไม่มีขอบเขตของพระผู้ช่วยให้รอด

บัดนี้ขอให้ดิฉันจบด้วยเรื่องราวของความรักที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่มีการเล่าขานมา ท่านอาจถามว่า “เรื่องราวของความรักเกี่ยวข้องกับอะไรกับการยืนในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์” ทุกสิ่งที่เราทำเกี่ยวข้องกับการยืนในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์นี่คือเรื่องราวของหญิงสาวคนหนึ่งชื่อเรเบคาห์¹³

เรื่องนี้เริ่มขึ้นเมื่ออับราฮัมสั่งให้คนใช้ไปเสาะหาหญิงสาวที่มีค่าควรมาเป็นภรรยาของอิสอัคบุตรชาย เธอต้องเป็นคนที่มีความสมบัติที่จะแต่งงานในพันธสัญญา—มีคุณธรรม และบริสุทธิ์ และมีค่าควร และเขาจึงส่งคนใช้ให้เดินทางแสวงไกลและอันตรายไปยังสถานที่ที่เรียกว่านาโฮร์ เหตุผลที่เขาต้องไปที่นั่นชัดเจน—บุรุษผู้ศักดิ์สิทธิ์ต้องการสตรีผู้ศักดิ์สิทธิ์มา ยืนเคียงข้างเขา เมื่อคนใช้มาถึงเมืองฮาราน เขาหยุดที่ข้างบ่อน้ำเพื่อให้หน้ากับบอธูและสวดอ้อนวอนเพื่อเขาจะถูกนำไปหาหญิงสาวที่ถูกต้องและเขาจะรู้ว่าเธอคือเธอเมื่อเธอให้น้ำแก่



บราฮิเลีย บราฮิล

เขาและอูฐ 10 ตัวของเขา ดิฉันเคยขี่อูฐมาก่อน และที่ดิฉันรู้จักคือ—อูฐที่มึนน้ำ จูมาก!

ในปฐมกาลเราอ่านพบว่าเรเบคาห์ไม่เพียงลงไปที่บ่อและตักน้ำ แต่เธอ “รีบ”¹⁴ หรือเร่งทำงานให้เสร็จ คนใช้จึงให้กำไลข้อมือและอัญมณีแก่เรเบคาห์และถามว่าเธอมีห้องพักที่บ้านบิดาให้เขาพักหรือไม่ ดิฉันมั่นใจว่าอัญมณีนั้นช่วยได้จริง ๆ! พระคัมภีร์บอกว่า “แล้วหญิงสาวนั้นก็วิ่งไปบอกคนในครอบครัวของมารดาถึงเรื่องราวเหล่านี้”¹⁵ เรเบคาห์ต้องเป็นนักวิ่งแน่ ๆ!

คนใช้บอกครอบครัวของเรเบคาห์ถึงจุดประสงค์ในการเดินทางไกลของเขาและเรเบคาห์ก็ยอมรับที่จะเป็นภรรยาอิสอัค คนใช้ปรารถนาที่จะจากไปในวันรุ่งขึ้นพร้อมกับเรเบคาห์ แต่ครอบครัวของเธอต้องการให้เธออยู่กับพวกเขาอีกอย่างน้อย 10 วัน พวกเขาจึงถามเรเบคาห์ว่าเธอต้องการทำอะไร และเธอตอบอย่างง่าย ๆ ว่า “ฉันจะไป”¹⁶ คำตอบนี้คล้ายกับคำตอบของคนนับพันหรือไม่กี่ร้อยตะโกนออกมาอย่างเฉียบขาดว่า “ข้าพเจ้าจะไปและทำ”¹⁷ เมื่อประธานโรมัน เอส. มอนสัน ศาสตราจารย์ของเราประกาศให้โอกาสชายหนุ่มและหญิงสาวรับใช้ในงานเผยแผ่

ด้วยอายุที่น้อยลง

บัดนี้เรื่องราวของความรักนี้จบลงอย่างมีคุณค่า เรเบคาห์ถูกเตรียมและมีค่าควรที่จะทำและยึดถือพันธสัญญาอันศักดิ์สิทธิ์และกลายเป็นภรรยาแห่งพันธสัญญาของอิสอัค เธอไม่ต้องรอคอยและเตรียมตัว ก่อนที่จะจากครอบครัว เธอได้รับพรและถ้อยคำเหล่านั้นกระตุ้นดิฉัน เพราะเธอได้รับสัญญาว่าเธอจะเป็น “มารดาคนนับแสน ๆ”¹⁸ แต่ส่วนที่ดีที่สุดของเรื่องราวความรักนี้คือเมื่อเรเบคาห์เห็นอิสอัคครั้งแรกและเขาก็เห็นเธอครั้งแรก ไม่ได้กล่าวไว้ในพระคัมภีร์ไบเบิล แต่ดิฉันคิดว่านั่นเป็นรักแรกพบ! เพราะ “คุณธรรมรักคุณธรรม; [และ] ความสว่างแบบสนิทกับความสว่าง”¹⁹ เมื่ออิสอัคเดินไปหากองคาราวาน เรเบคาห์ “ลงจากอูฐ [ของเธอ]”²⁰ และท่านก็รักเธอ”²¹ ตอนนี้อยู่ที่ดิฉันถอนหายใจ!

สำหรับทั้งเรเบคาห์และคริสติน่า การยืนยันที่ศักดิ์สิทธิ์ไม่ใช่เรื่องง่าย การไม่หวั่นไหวไม่ใช่เรื่องง่าย ลมพัดอย่างบ้าคลั่ง น้ำจากบ่อน้ำหนักมาก และการต้องละทิ้งบ้านและชีวิตที่คุ้นเคยข้างเป็นสิ่งที่ไม่ง่ายเลย แต่ทั้งสองเลือกสิ่งที่ถูกต้อง พวกเขาได้รับการ

ทรงนำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขามีคุณธรรม และพวกเขาเตรียมตนเองในการทำและรักษาพันธสัญญาอันศักดิ์สิทธิ์ พระผู้ช่วยให้รอดทรงประสูติมาในเชื้อสายของเรเบคาห์ เธอรู้หรือไม่ในขณะนั้นว่าสิ่งนี้จะเกิดขึ้น ไม่เลย! แต่การเลือกของพวกเขาในขณะนี้สำคัญหรือไม่? สำคัญ!

เยาวชนหญิง หลายชั่วอายุพึ่งพาการเลือกของท่าน ความบริสุทธิ์ของท่าน และชีวิตที่มีค่าควรของท่าน จงอย่าหวั่นไหว ท่านมีจุดหมายปลายทางที่ยิ่งใหญ่วางอยู่ข้างหน้า นี่คือช่วงเวลาของท่าน! ดิฉันเชื่ออย่างแท้จริงว่าเยาวชนหญิงที่มีคุณธรรมคนหนึ่ง ที่ได้รับการนำโดยพระวิญญาณ สามารถเปลี่ยนโลกได้!

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงพระชนม์อยู่ พระองค์จะอยู่กับท่าน พระองค์จะช่วยท่าน และในชั่วขณะที่ยากลำบาก “เหล่าเทพ [ของพระองค์จะ] ห้อมล้อมเจ้า, เพื่อพระองค์จะเจ้าไว้”²² ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. หลักคำสอนและพันธสัญญา 87:8.
2. คู่มือโยชาห์ 5:15.
3. คติพจน์เยาวชนหญิงใน *เยาวชนหญิง ความก้าวหน้าส่วนบุคคล* (หนังสือ, 2009), หน้า 2.
4. คู่มือโยชาห์ 18:9.
5. 2 นีไฟ 32:5.
6. คู่มือโยชาห์ 18:9.
7. 1 โครินธ์ 3:16.
8. ดัลลิน เอช. อีเกิ้ล, “The Great Plan of Happiness,” *Ensign*, พ.ศ. 1993, 74.
9. โมโรไน 9:9.
10. หลักคำสอนและพันธสัญญา 25:2.
11. คู่มือ 1 โครินธ์ 6:9; 1 เธสะโลนิกา 5:22; 2 ทิโมธี 2:22; หลักคำสอนและพันธสัญญา 9:13.
12. คู่มือเพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน (อุลซาร์ 2011), หน้า 28-29.
13. คู่มือปฐมกาล 24.
14. ปฐมกาล 24:20.
15. ปฐมกาล 24:28.
16. ปฐมกาล 24:58.
17. คู่มือ 1 นีไฟ 3:7.
18. ปฐมกาล 24:60.
19. หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:40.
20. ปฐมกาล 24:64.
21. ปฐมกาล 24:67.
22. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:88.



โดย ประธานคิเทอร์ เอฟ. อุคท์คอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด

การเดินทางอัน ยอดเยี่ยมของท่าน กลับบ้าน

ขณะที่ท่านมีความสุขในการใช้แผนที่ซึ่งพระบิดาบนสวรรค์ผู้เปี่ยมด้วยความรักทรงเตรียมให้การเดินทางของท่าน แผนที่จะนำท่านไปยังสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ และท่านจะขึ้นไปสู่ศักยภาพแห่งสวรรค์ของท่าน

เรา รู้สึก เป็นเกียรติที่ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน ศาสตราจารย์เกษียณอายุผู้เป็นที่รักของเราอยู่กับเราในคำคืนนี้ ประธานครับ เรา สวดอ้อนวอนให้ท่านเสมอ

พี่น้องสตรีทั้งหลายของข้าพเจ้า ขอขอบคุณสำหรับบทเพลงและรายงานสาร ทุกอย่างเป็นแรงบันดาลใจและเหมาะสมมากสำหรับเทศกาลอีสเตอร์ ฤดูกาลอันศักดิ์สิทธิ์ที่เราเฉลิมฉลองในสัปดาห์นี้

ช่างเป็นเรื่องที่น่าปิติที่ได้อยู่กับท่าน พี่น้องสตรีที่เยาว์วัยและล้ำค่า พร้อมกับมารดาของท่านและผู้นำที่ยอดเยี่ยมของท่าน ท่านมีวิญญานที่เบิกบานและรอยยิ้มที่ชวนยิ้มตอบ แน่ใจว่าพระเจ้าทรงเอาพระทัยใส่ท่านและทอดพระเนตรท่านจากสวรรค์ด้วยความรัก

ข้าพเจ้าเติบโตในซิดนีย์ ในอดีตเยอรมันตะวันออก เมื่อข้าพเจ้าอายุประมาณ 11 ขวบ คุณพ่อถูกจับตามองเพราะเป็นผู้คัดค้านทางการเมือง และคุณพ่อคุณแม่รู้สึกว่าการเลือกเดี่ยวที่ปลอดภัยสำหรับครอบครัวเราคือหนี

ไปเยอรมันตะวันออก เราตัดสินใจว่าแผนที่ปลอดภัยที่สุดคือจะต้องออกเดินทางไปในเวลาที่ต่างกันและเดินทางหลายเส้นทางไปทางตะวันตก ทั้งทรัพย์สินสมบัติของเราไว้เบื้องหลัง

เนื่องจากคุณพ่อมีความเสี่ยงมากที่สุด ท่านจึงเลือกเส้นทางที่เร็วที่สุด ผ่านทางเบอร์ลิน พี่ชายของข้าพเจ้าเดินทางไปทางเหนือ และ

แต่ละคนหาเส้นทางของตนเองที่จะไปทางตะวันตก พี่สาว—ซึ่งมีอายุเท่ากับพวกท่านหลายคนในที่นี้—พร้อมกับเฮลกา ฟาสส์แมนน์ ครูของเธอในแถวชนหญิง และคนอื่น ๆ ขึ้นรถไฟที่ผ่านเยอรมันตะวันตกช่วงสั้น ๆ พวกเขาให้เงินพนักงานบนรถไฟเพื่อปลดล็อกประตูหนึ่งบานให้พวกเขา และหลังจากที่รถไฟข้ามชายแดนเยอรมันตะวันตก พวกเขากระโดดจากรถไฟที่กำลังแล่นไปสู่อิสรภาพ ข้าพเจ้าชื่นชมพี่สาวข้าพเจ้าสำหรับความกล้าหาญของเธอจริง ๆ

ข้าพเจ้าเป็นลูกคนเล็ก คุณแม่ตัดสินใจว่าท่านกับข้าพเจ้าจะเดินข้ามแนวภูเขาที่กั้นระหว่างสองประเทศ ข้าพเจ้าจำได้ว่าท่านห่ออาหารที่เที่ยงราวกับว่าเรากำลังจะไปเดินป่าหรือไปปิกนิกบนภูเขา

เราขึ้นรถไฟไปให้ไกลเท่าที่เราทำได้และจากนั้นเดินเป็นเวลาหลายชั่วโมง เข้าไปใกล้ชายแดนเยอรมันตะวันตกมากขึ้น ชายแดนมีการควบคุมแน่นหนา แต่เรามีแผนที่และรู้ว่าเวลาและสถานที่ใดที่อาจจะข้ามได้อย่างปลอดภัย ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความตื่นเต้นของคุณแม่ ท่านสังเกตบริเวณอย่างละเอียดเพื่อดูว่าเราถูกตามหรือไม่ แต่ละย่างก้าว ขาและขาของคุณแม่ดูเหมือนจะอ่อนแรงลง ข้าพเจ้าช่วยท่านหิ้วกระเป๋าที่หนักซึ่งเต็มไปด้วยอาหาร เอกสารสำคัญ และรูปถ่ายครอบครัวขณะที่เราได้ขึ้นไปบนเนินเขาอันยาวไกลลูกสุดท้าย ปานนี้ ท่านคิด เราคงผ่านชายแดนแล้ว ในที่สุดเมื่อท่านรู้สึกว่าจะปลอดภัย เรานั่งลงและเริ่มรับประทานอาหาร ปิกนิกกลางวันของเรา เป็นครั้งแรกในวันนั้น



ซูบราล บราซึล



ที่ข้าพเจ้ามั่นใจว่าท่านหายใจได้อย่างโล่งอก
ในเวลานั้นเองที่เราเห็นป้ายชายแดน ซึ่ง
อยู่ไกลจากเรามาก เราปีกนคอยู่ฝั่งฝั่งของ
ชายแดน เรายังอยู่ในเยอรมันตะวันออก!

ทหารตระเวนชายแดนจะปรากฏตัวได้ทุก
ขณะ!

คุณแม่ข้าพเจ้าเก็บอาหารเที่ยงอย่างลน-
ลานและเรารีบข้ามเนินเขาไปเร็วที่สุดเท่าที่
จะทำได้ เวลานี้ เราไม่กล้าหยุดจนกว่าเรา
จะรู้อย่างแน่นอนว่าเราได้มาถึงอีกฝั่งหนึ่ง
ของชายแดน

ถึงแม้ว่าสมาชิกแต่ละคนในครอบครัว
เดินทางไปคนละเส้นทางและประสบกับ
ความยากลำบากที่ต่างกันขณะเดินทาง ใน
ที่สุดเราทุกคนมาถึงอย่างปลอดภัย เมา
รวมกันเป็นครอบครัวอีกครั้งหนึ่ง ช่างเป็น
วันที่น่ายินดี!

เรื่องราวการเดินทาง

สิ่งที่ข้าพเจ้าเพิ่งบอกท่านเป็นประสบการณ์
ซึ่ง สำหรับข้าพเจ้าแล้ว เป็นการเดินทางอัน
ล้ำค่ายิ่ง ในเวลานั้นข้าพเจ้าสามารถมองย้อน
กลับไปในชีวิตตนเองและจำได้ถึง “การเดินทาง”
แบบนั้นที่ข้าพเจ้ามีในอดีต ไม่ใช่ว่า
การเดินทางทุกครั้งจะเกี่ยวข้องกับการข้าม
เทือกเขาหรือชายแดนทางการเมือง การเดิน
ทางบางอย่างส่วนใหญ่เกี่ยวกับการเอาชนะ
การทดสอบหรือการเติบโตทางวิญญาณ แต่

ทั้งหมดนั้นคือการเดินทาง ข้าพเจ้าเชื่อว่า
ชีวิตทุกชีวิตประกอบขึ้นจาก “เรื่องราวการ
เดินทาง” ของแต่ละบุคคล

ข้าพเจ้าแน่ใจว่าท่านตระหนักถึงประเพณี
ทางวัฒนธรรมทุกแห่งเต็มไปด้วยเรื่องราว
การเดินทาง ตัวอย่างเช่น ท่านอาจคุ้นเคย
กับการเดินทางของโดโรธีกับโตโต้ สุนัขของ
เธอ ใน *พอมดแห่งออซ* โดโรธีกับโตโต้ถูก
ทอร์นาโดพัดไปและนำไปสู่ดินแดนแห่งออซ
ที่นั่นโดโรธีเห็นถนนอิฐสีเหลืองอันโดดเด่นที่
เริ่มต้นเส้นทางเดินทางซึ่งในที่สุดแล้วนำ
เธอกลับบ้าน

จากนั้นมีโอเบเนเซอร์ สครูจของชาร์ลส์ ดิค-
เคนส์ ผู้ที่การเดินทางพาเขาไม่ใช่จากที่หนึ่ง
ไปยังอีกที่หนึ่งแต่จากเวลาหนึ่งไปสู่เวลาหนึ่ง
เป็นการเดินทางภายในใจเขาเอง ซึ่งช่วยให้
เขาเข้าใจว่าเหตุใดเขากลับกลายเป็นคนอย่าง
ที่เขาเป็นและให้เขามองเห็นว่าเกิดอะไรขึ้น
กับเขาถ้าเขายังคงเดินต่อไปบนเส้นทางของ
ความเห็นแก่ตัวและความอกตัญญู¹

วรรณกรรมดีเด่นหนึ่งในสี่ของวรรณกรรม
จีนคือ *การเดินทางสู่ตะวันตก* เขียนขึ้นใน
ศตวรรษที่ 16 โดยบอกเรื่องราวการผจญภัย
ไว้อย่างงดงามและเป็นการจารึกแสวงบุญ
ของพระที่ได้รับความช่วยเหลือจากตัวละคร
ที่เป็นมิตรสัตว์ละครเพื่อเดินทางไปสู่ความรู้อัน
แจ่มทางวิญญาณ

แน่นอนว่ามีบิลโบ แบ๊กกิ้นส์ ฮอบบิทน้อย

ผู้ไม่รอดตัวซึ่งต้องการที่จะอยู่บ้านและรับ
ประทานซูบของเขา แต่หลังจากเสียงเคาะ
ประตู เขาตามเสียงเรียกจากที่ซึ่งเขาไม่เคย
ไปและก้าวออกไปสู่โลกพร้อมกับพอมดและ
กลุ่มคนแคระเพื่อทำพันธกิจที่อันตรายแต่
สำคัญยิ่ง²

เรื่องราวที่เป็นสากล

เราชอบเรื่องราวของการเดินทางเหล่านี้
เพราะเราสามารถเห็นตนเองเป็นนักเดินทาง
มิใช่หรือ ความสำเร็จและความล้มเหลวของ
พวกเขาจะช่วยให้เราค้นพบทางของเราเอง
ไปตลอดชีวิต วิถีทัศน์ที่เราชมเมื่อครู่นี้เล่า
เรื่องราวการเดินทางที่สวยงามเช่นกัน บางที
เรื่องราวเหล่านี้เตือนเราถึงการเดินทางที่เรา
ทุกคนควรที่จะคุ้นเคย—เรื่องราวการเดินทาง
ที่เราแต่ละคนมีส่วนสำคัญ

เรื่องราวนี้เริ่มต้นนานมาแล้ว นานก่อนที่
โลกจะเริ่มหมุนอยู่ในวงโคจรของมัน นาน
ก่อนที่ดวงอาทิตย์จะเริ่มเอื้อมแขนเพลิงไปสู่
อวกาศอันหนาวเหน็บ นานก่อนที่สิ่งมีชีวิต
ใหญ่น้อยครอบครองโลกเรา ในตอนต้นของ
เรื่องราวนี้ท่านอาศัยอยู่ในสถานที่สวยงาม
อันแสนไกลโพ้น

เราไม่รู้รายละเอียดมากนักเกี่ยวกับชีวิต
ในการดำรงอยู่ก่อนเกิด แต่เราอยู่ข้าง พระ-
บิดาบนสวรรค์ของเราทรงเปิดเผยแก่เราว่า
พระองค์คือใคร เราคือใคร และเราสามารถ
เป็นอะไรได้

สมัยที่อยู่ในสถานะแรกนั้น ท่านรู้้อย่าง
แน่นอนว่าพระเจ้าทรงดำรงอยู่เพราะ
ท่านเห็นและได้ยินเสียงของพระองค์ ท่าน
รู้จักพระเยซูคริสต์ ผู้ที่จะเป็นพระเมษโปดก
ของพระเจ้า ดังนั้นท่านมีศรัทธาใน
พระองค์และท่านรู้ว่าจุดหมายปลายทางของ
ท่านไม่ใช่การอยู่ในความปลอดภัยของบ้าน
ก่อนเกิด ยิ่งท่านรักการดำรงอยู่นั้น
มากเพียงใด ท่านก็รู้ว่าท่านต้องการและ
จำเป็นต้องเริ่มการเดินทาง ท่านจะออกจาก
พระพายุของพระบิดา ผ่านม่านลบความทรง
จำ รับร่างกายมรรตัย เรียนรู้และประสบกับ
สิ่งต่าง ๆ โดยหวังว่าจะช่วยให้ท่านเติบโต
เพื่อเป็นเหมือนพระบิดาในสวรรค์มากขึ้น
และกลับไปสู่ที่ประทับของพระองค์

ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์นั้น ห้อมล้อมไปด้วย
ผู้ที่ท่านรู้จักและรัก มีคำถามเกิดขึ้นในใจว่า



โคเปนเฮเกน เดนมาร์ก

“ฉันจะกลับไปยังบ้านบนสวรรค์ได้อย่างปลอดภัยไหม”

มีหลายสิ่งที่คุณควบคุมไม่ได้ ชีวิตมรตัยคงจะยากในบางครั้ง เต็มไปด้วยทางโค้งที่ไม่คาดคิดบนเส้นทางซึ่งได้แก่ ความเจ็บป่วย ความเศร้าโศก อุบัติเหตุ ความขัดแย้ง

โดยปราศจากความทรงจำของการดำรงอยู่ก่อนหน้านี้นั้นของคุณ—โดยจำไม่ได้ว่าคุณเคยเดินกับพระบิดาในสวรรค์ของคุณ—ท่านจะยังคงจดจำสุรเสียงของพระองค์ท่ามกลางเสียงและสิ่งล่อใจทั้งปวงของชีวิตมรตัยใหม่

การเดินทางภายนอกดูเหมือนจะอีกยาวไกลและไม่แน่นอน—เต็มไปด้วยความเสี่ยง

การเดินทางจะไม่ง่าย แต่ท่านทราบว่ามันคุ้มค่ากับความพยายามทั้งหมดของท่าน

ที่นั่นท่านยืนอยู่กับการเริ่มต้นของนิรันดร ตั้งตาคอยด้วยความตื่นเต้นและความหวังเกินกว่าจะพรรณนาได้—และข้าพเจ้า

จินตนาการว่า มีความกังวลและกลัวอยู่บ้าง

ในที่สุด ท่านก็รู้ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าจะทรงเที่ยงธรรม—คุณความดีของพระองค์จะมีชัย ท่านได้มีส่วนร่วมในสภาสวรรค์อันยิ่งใหญ่ และรู้ว่าพระเจ้าช่วยให้รอดและพระเจ้าได้ พระเยซูคริสต์ จะทรงเตรียมทางให้ท่านเพื่อจะสะอาดจากบาปและช่วยชีวิตท่านจากความ

ตายทางร่างกาย ท่านมีศรัทธาว่าในที่สุดท่านจะชื่นชมยินดีและเปล่งเสียงร่วมกับคณะนักร้องประสานเสียงจากสวรรค์คือวงสรรเสริญพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์

ท่านจึงสุดลมหายใจเต็มปอด ...

และก้าวไปข้างหน้าอย่างมั่นใจ ...

และท่านอยู่ที่นี่!

ท่านแต่ละคนเริ่มการเดินทางอันยอดเยี่ยมของตนเองกลับไปสู่บ้านบนสวรรค์ของท่าน

แผนของท่าน

ในเมื่อเวลานี้ท่านอยู่ที่นั่นบนแผ่นดินโลก จะเป็นการฉลาดที่ท่านจะถามตนเองว่าการเดินทางของท่านเป็นอย่างไร ท่านอยู่บนเส้นทางที่ถูกต้องไหม ท่านกำลังจะเป็นคนที่ท่านมุ่งหมายจะเป็นและต้องการเป็นไหม ท่านกำลังทำการเลือกที่จะช่วยให้ท่านกลับไปหาพระบิดาในสวรรค์ไหม

พระองค์ไม่ได้ทรงส่งให้ท่านมาในการเดินทางนี้เพื่อให้ร้อนร่อย่างไรจุดหมายด้วยตนเอง พระองค์ทรงประสงค์ให้ท่านกลับบ้านไปหาพระองค์ พระองค์ประทานบิดา มารดาผู้รักท่านและผู้ंनाศาสนาจักรที่ซื่อสัตย์พร้อมแผนที่ให้ท่านซึ่งอธิบายลักษณะภูมิประเทศและบอกถึงอันตราย แผนที่

แสดงให้เห็นว่าสันติสุขและความสุขจะพบได้ที่ใดและจะช่วยให้ท่านวางแผนเส้นทางกลับบ้าน

ที่นี่ ท่านจะพบแผนที่นี้ได้จากที่ใด

- ในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์
- ในถ้อยคำของศาสตาดพยากรณ์และอัครสาวก
- และผ่านการเปิดเผยส่วนตัวจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

แผนที่นี้คือพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ชาวประเสริฐ และเป็นวิถีแห่งปีติยินดีของศาสนิกชนของพระคริสต์ เป็นพระบัญญัติและแบบอย่างที่ประทานแก่เราจากพระเจ้าผู้วิงวอน และพระเจ้าให้คำปรึกษาของเรา ผู้ทรงรู้ทาง เพราะพระองค์ทรง เป็น ทางนั้น³

แน่นอน เพียงแต่มีแผนที่ก็ไม่ได้ช่วยอะไร ท่านเลยเว้นแต่ท่านจะศึกษาแผนที่—เว้นแต่ท่านใช้แผนที่นำทางชีวิต ข้าพเจ้าเชื่อเชิญท่านให้ความสำคัญสูงสุดแก่การศึกษาและประยุกต์ใช้พระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้า เปิดใจของท่านให้พระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อพระองค์จะทรงนำท่านตลอดการเดินทางชีวิตของท่าน

แผนที่ของท่านเต็มไปด้วยกำลังใจและ

ข่าวสารที่ดีจากพระบิดาบนสวรรค์ของท่าน และพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ วันนี้ข้าพเจ้าอยากจะแบ่งปันกับท่านถึงข่าวสารสามข้อที่จะช่วยให้ท่านประสบความสำเร็จในการเดินทางกลับบ้านบนสวรรค์ของท่าน

ข่าวสารแรก “อย่ากลัวเลย, เพราะเราพระเจ้าอยู่กับเจ้า”⁴

ท่านไม่ได้อยู่ตามลำพังบนการเดินทางนี้ พระบิดาบนสวรรค์ทรงรู้จักท่าน ถึงแม้ว่าไม่มีใครฟังท่าน พระองค์ทรงฟังท่าน เมื่อท่านชื่นชมยินดีในความชอบธรรม พระองค์ทรงชื่นชมยินดีกับท่าน เมื่อท่านถูกรุมเร้าด้วยการทดสอบ พระองค์ทรงเศร้าโศกกับท่าน

ความสนพระทัยของพระบิดาบนสวรรค์ในตัวท่านไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่าท่านรวย สวยงาม หรือฉลาด เพียงไร พระองค์ทอดพระเนตรท่านไม่เหมือน กับที่โลกมองท่าน พระองค์ทอดพระเนตรเห็นว่าท่านแท้จริงแล้วเป็นอย่างไร พระองค์ทอดพระเนตรจิตใจ⁵ และทรงรักท่าน⁶ เพราะท่านคือลูกของพระองค์

พี่น้องสตรีที่รักทั้งหลาย จงตั้งใจแสวงหาพระองค์ และท่านจะพบพระองค์⁷

ข้าพเจ้าสัญญากับท่านว่า ท่านไม่ได้อยู่ตามลำพัง

ตอนนี้ขอให้ท่านใช้เวลาสักครู่และมองไปที่ผู้คนรอบข้างท่าน บางคนอาจเป็นผู้นำ เพื่อน หรือสมาชิกครอบครัวของท่าน คนอื่น ๆ อาจเป็นคนที่ท่านไม่เคยพบมาก่อน กระนั้นทุกคนที่ท่านเห็นรอบ ๆ ตัว—ในการประชุมนี้

หรือที่อื่น ๆ ในวันนี้หรือในเวลาอื่น—มีความกล้าหาญในโลกก่อนเกิด คนไม่รอดตัวและดูปกติที่นั่นอยู่ข้างท่านอาจเป็นบุคคลอันยิ่งใหญ่ที่ท่านรักและชื่นชมในการดำรงอยู่แห่งวิญญาน ท่านอาจเคยเป็นแบบอย่างที่ยอดเยี่ยมด้วยตัวของท่านเอง

สิ่งหนึ่งที่ท่านสามารถมั่นใจได้คือ ทุกคนที่ท่านเห็น—ไม่ว่าจะมีเชื้อชาติ ศาสนา ความเชื่อทางการเมือง รูปร่างหรือการแต่งกาย เป็นอย่างไร—คือครอบครัว เยวชนหญิงที่ท่านมองอยู่มีพระบิดาบนสวรรค์องค์เดียวกับท่าน เธอออกจากที่ประทับอันเป็นที่รักของพระองค์อย่างที่ท่านทำ โดยมีความกระตือรือร้นที่จะมาบนแผ่นดินโลกนี้และดำเนินชีวิตเพื่อวันหนึ่งเธอสามารถกลับไปหาพระองค์

อย่างไรก็ตาม เธออาจรู้สึกโดดเดี่ยว เหมือนที่ท่านรู้สึกในบางครั้ง บางครั้งเธออาจลืมนจุดประสงค์ของการเดินทาง โปรดเตือนเธอผ่านทางคำพูดและการกระทำ ว่าเธอไม่ได้อยู่ตามลำพัง เธออยู่ที่นั่นเพื่อช่วยกัน

ชีวิตอาจยากลำบาก และอาจทำให้ใจแข็งกระด้างจนถึงจุดที่บางคนอาจเข้าถึงไม่ได้ บางคนอาจเต็มไปด้วยความโกรธ คนอื่นอาจเยาะเย้ยถากถางผู้ที่เชื่อในพระผู้เป็นเจ้าที่ทรงเยี่ยมด้วยความรัก แต่ให้นึกถึงสิ่งนี้: ถึงแม้พวกเขาจะจำไม่ได้ ครั้งหนึ่งพวกเขาก็โยนหาที่จะกลับไปหาพระบิดาในสวรรค์ของพวกเขาด้วย

นี่ไม่ใช่ความรับผิดชอบของท่านที่จะเปลี่ยนใจเลื่อมใสใคร นั่นคืองานของพระวิญญานบริสุทธิ์ หน้าที่ของท่านคือแบ่งปันความเชื่อของท่านและต้องไม่กลัว เป็นมิตรกับทุกคน แต่อย่าลดมาตรฐานของท่าน แนวแน่ต่อความเชื่อมั่นและศรัทธาของท่าน จงยืนหยัด เพราะท่านคือบิดาของพระผู้เป็นเจ้า และพระองค์ทรงยืนอยู่กับท่าน

ข่าวสารที่สอง “รักกันและกันเหมือนอย่างที่เรารักท่าน”⁸

ท่านเคยสงสัยไหมว่าเราทุกคนพูดภาษาอะไรเมื่อเราอยู่ในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าสงสัยยิ่งว่าจะเป็นภาษาเยอรมัน แต่ข้าพเจ้าคิดว่าไม่มีใครรู้อย่างแน่นอนว่าใช่หรือไม่ แต่ข้าพเจ้ารู้ว่าในชีวิตก่อนเกิดเราเรียนรู้โดยตรงจากพระบิดาของวิญญานเรา ภาษาสากลภาษาหนึ่ง—ภาษาซึ่งมีอำนาจเหนือกว่าขอบเขตทางอารมณ์ ร่างกาย และวิญญาน

ภาษานั้นคือความรักอันบริสุทธิ์ของพระเยซูคริสต์

เป็นภาษาที่มีพลังมากที่สุดในโลก ความรักของพระคริสต์ไม่ใช่ความรักที่เสแสร้ง ไม่ใช่ความรักที่เขียนไว้บนการ์ด ไม่ใช่ความรักประเภทที่เขียนย่อในเพลงยอดนิยมและภาพยนตร์

ความรักนี้ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยอย่างแท้จริง สามารถแทรกซึมความเกลียดชังและละลายความอิจฉา สามารถเยียวยาความขุ่นเคืองและดับไฟแห่งความขมขื่น สามารถทำให้เกิดปาฏิหาริย์

เราได้รับ “บทเรียนแรก ๆ” ในภาษาแห่งความรักในฐานะวิญญานในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า และที่นั่นบนแผ่นดินโลกเรามีโอกาสฝึกฝนภาษานั้นเพื่อให้เชี่ยวชาญ ท่านจะรู้ได้ว่าถ้าท่านกำลังเรียนรู้ภาษาแห่งความรักโดยประเมินว่าสิ่งใดจูงใจความคิดและการกระทำของท่าน

เมื่อความคิดแรกเน้นไปว่าสิ่งนี้จะมีประโยชน์แก่ท่านอย่างไร แรงจูงใจของท่านอาจเป็นความเห็นแก่ตัวและผิวเผิน นี่ไม่ใช่ภาษาที่ท่านอยากเรียนรู้

แต่เมื่อความคิดและพฤติกรรมหลักของท่านเน้นไปที่การรับใช้พระผู้เป็นเจ้าและผู้อื่น—เมื่อท่านปรารถนาอย่างแท้จริงที่จะเป็นพรและยกผู้ที่อยู่รอบข้างท่านขึ้น—เมื่อนั้นอำนาจแห่งความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์



ชิตนีย์ ออสเตเลีย



จะทำงานในจิตใจและชีวิตท่าน นี่คือภาษาที่ท่านอยากเรียนรู้

เมื่อท่านเชี่ยวชาญในภาษานี้และใช้ในปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น พวกเขาจะจำบางสิ่งในตัวท่านที่อาจจะถูกความรู้สึกที่ซ่อนไว้เป็นเวลานานในพวกเขาเพื่อค้นหาเส้นทางที่ถูกต้องบนการเดินทางกลับไปสู่อ้อมแขนของพวกเขานะ อย่างไรก็ตาม ภาษาแห่งความรักเป็นภาษาดั้งเดิมที่แท้จริงของพวกเขา

อิทธิพลอันลึกซึ้งและที่ปฏิบัติตามนี้เป็นภาษาที่เข้าไปถึงจิตวิญญาณ เป็นภาษาแห่งความเข้าใจ ภาษาแห่งการรับใช้ ภาษาแห่งการยกระดับจิตใจ การชื่นชมยินดี และการปลอบโยน

เรียนรู้ที่จะใช้ภาษาสากลแห่งความรักของพระคริสต์

ข่าวสารที่สาม “จรงรีนเริงเกิด”¹⁰

บางครั้งเราขาดความอดทนกับจุดที่เราอยู่ในการเดินทาง ใช่หรือไม่ ถ้าท่านอายุ 12 ปี ท่านอาจต้องการมีอายุ 14 ปี เมื่ออายุ 14 ปี ท่านอาจต้องการมีอายุ 18 ปี และเมื่ออายุ 18 ปี บางครั้งท่านอาจต้องการมีอายุ 12 ปี อีกครั้งและสามารถเริ่มต้นทั้งหมดอีก

จะมีสิ่งให้ท่านอยู่เสมอ—สิ่งที่ดูเหมือนว่าจะไม่ถูกต้อง ท่านสามารถใช้วันเวลาของ

ท่านที่จะรู้สึกเศร้า เหงา เข้าใจผิด หรือไม่เป็นที่ต้องการ แต่นั่นไม่ใช่การเดินทางที่ท่านคาดหวังไว้ และนั่นไม่ใช่การเดินทางที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงส่งให้ท่านมารับ จงจำไว้ว่าท่านคืออิตาที่แท้จริงของพระเจ้า

ขอให้นึกถึงสิ่งนี้ในใจ ข้าพเจ้าเชื่อเชิญให้ท่านเดินทางอย่างมั่นใจและมีความสุข ใช่ ถนนเป็นทางขรุขระและทางเบี่ยงและบางครั้งก็มีอันตรายบางประการ แต่อย่าใส่ใจในสิ่งเหล่านั้น มองไปที่ความสุขที่พระบิดาในสวรรค์ของท่านทรงเตรียมให้ท่านในทุกย่างก้าวของการเดินทาง ความสุขคือจุดหมายปลายทาง แต่เป็นเส้นทางด้วยเช่นกัน “สันติสุขในโลกนี้และชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง” คือสิ่งที่พระองค์ทรงสัญญาให้เรา “จรงรีนเริงเกิด”

ขณะที่ท่านมีความสุขในการใช้แผนที่ตั้งพระบิดาบนสวรรค์ผู้เปี่ยมด้วยความรักทรงเตรียมให้การเดินทางของท่าน แผนที่จะนำท่านไปยังสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ และท่านจะขึ้นไปสู่ศกยภาพแห่งสวรรค์ของท่าน ท่านจะเติบโตเป็นบิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าในรูปแบบที่ท่านหวังว่าท่านจะเป็น

พี่น้องสตรี เยาวชนหญิงที่รักของศาสนจักรเพื่อนผู้เยาว์วัย ในฐานะอัครสาวกของพระเจ้า

ข้าพเจ้าฝากพรกับท่านเพื่อท่านจะพบเส้นทางของท่านบนการเดินทางกลับบ้านนี้และเพื่อท่านจะเป็นแรงบันดาลใจให้เพื่อนร่วมทางของท่าน ข้าพเจ้าสัญญาและสวดอ้อนวอนว่าขณะที่ท่านให้เกียรติและดำเนินชีวิตอย่างแน่วแน่ต่อพันธสัญญา หลักธรรม และคุณค่าของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ณ จุดหมายปลายทางแห่งการเดินทางของท่าน พระบิดาบนสวรรค์จะทรงอยู่ที่นั่น พระองค์จะทรงโอบกอดท่าน และท่านจะรู้ว่าในทันทีว่าท่านได้เดินทางกลับบ้านอย่างปลอดภัย ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู Charles Dickens, *A Christmas Carol*.
2. ดู J. R. R. Tolkien, *The Hobbit*.
3. ดู ยอห์น 14:6.
4. หลักคำสอนและพันธสัญญา 68:6; ดู อีสยาห์ 41:10; ยอห์น 14:18.
5. ดู 1 ซามูเอล 16:7.
6. ดู 1 เปโตร 5:6-7.
7. ดู เยเรมีย์ 29:13.
8. ยอห์น 15:12; ดู ยอห์น 13:34; โมโรไน 7:45-48.
9. หลักคำสอนและพันธสัญญา 138:56.
10. หลักคำสอนและพันธสัญญา 78:18; ดู ยอห์น 16:33; 3 นีไฟ 1:13 ด้วย.
11. หลักคำสอนและพันธสัญญา 59:23.

ให้การประชุมใหญ่ เป็นส่วนหนึ่งในชีวิตเรา

ท่านอาจพิจารณาใช้กิจกรรมและคำถามเหล่านี้เพื่อเปิดประเด็นการสนทนา เป็นครอบครัวหรือไว้ไตร่ตรองส่วนตัว

บลขหน้าที่ให้ไว้กับแนวคิดหมายถึงหน้าแรก ของคำปราศรัย

สำหรับเด็ก

- ประธานโรมัส เอส. มอนสัน กล่าวถึงความสำคัญของการเชื่อฟังและการไม่เชื่อฟังมักมีผลตามมาเสมอ (หน้า 89) ลองนึกถึงครั้งที่ท่านเชื่อฟังกฎของครอบครัว หรือครั้งที่ท่านเชื่อฟังกฎของ



พระผู้เป็นเจ้า การเชื่อฟังทำให้ท่านรู้สึกอย่างไร

- เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด แห่ง โครัมอัครสาวกสิบสอง เล่าเรื่องเด็กหญิงคนหนึ่งที่ถูกมะเขือเทศจากเมล็ดเล็กๆ (หน้า 18) อ่านหรือเล่าเรื่องนี้ให้ครอบครัวฟังและสนทนาว่าเรื่องนี้สอนอะไรเกี่ยวกับการที่ท่านสามารถเป็นเหมือนพระบิดาบนสวรรค์ ท่านสามารถตั้งเป้าหมายทำหนึ่งอย่างเพื่อให้ใกล้ชิดพระบิดาบนสวรรค์มากขึ้น
- เอ็ดเดอร์เอนริก อาร์. ฟาลาเบยา แห่ง สาวกเจ็ดสิบกล่าวถึงสิ่งที่ทำให้ครอบครัวเข้มแข็ง (หน้า 102) ท่านสอนว่าถ้อยคำสำคัญที่สุดที่ฟังใช้กับครอบครัวคือ “ฉันรักเธอ” “ขอบคุณมาก” และ “โปรดให้อภัยฉัน” ซิสเตอร์โรสแมรี่ เอ็ม. วิคซอม ประธานปฐมวัยสามัญแนะนำโดยกล่าวว่า “ฉันรักทุกสิ่งเกี่ยวกับเธอ” (หน้า 81) ดูว่าอะไรเกิดขึ้นเมื่อท่านใช้ถ้อยคำเหล่านี้กับครอบครัวท่าน ถ้อยคำเหล่านี้ทำให้พวกเขามีความสุขหรือไม่ ท่านรู้สึกอย่างไร

สำหรับเยาวชน

- ประธานโรมัส เอส. มอนสันสอนหลักธรรมสี่ข้อเพื่อเตรียมทำงานเผยแผ่—ไม่ใช่ในฐานะผู้สอนศาสนาเต็มเวลาเท่านั้นแต่ในฐานะสมาชิกศาสนจักรด้วย (หน้า 66) ท่านอาจศึกษาคำปราศรัยของประธานมอนสันด้วยคำถามนี้ในใจ:

ฉันจะทำอะไรได้บ้างเพื่อเป็นผู้สอนศาสนาที่ดีขึ้นในเวลานี้

- เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่ง โครัมอัครสาวกสิบสองสอนว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่จะมีข้อสงสัยและคำถาม แต่ท่านสอนด้วยว่า “จงยึดมั่นในสิ่งที่ท่านรู้ อยู่แล้ว และยืนยันชัดเจนว่าความรู้เพิ่มเติมจะมาถึง ... จงแน่วแน่ต่อศรัทธาที่ท่านมี” (หน้า 93) ลองเขียนความเชื่อ ประจักษ์พยาน และประสบการณ์ทางวิญญาณบางอย่างที่ท่านมีในบันทึกประจำวันของท่าน นอกจากนี้เขียนคำถามที่มีและเก็บไว้ เพื่อว่าขณะอ่านพระคัมภีร์หรือนิตยสารฉบับนี้ ท่านจะสามารถมองหาคำตอบได้
- ผู้พูดหลายท่านกล่าวถึงการเชื่อฟังและพรจากการเชื่อฟัง ตัวอย่างเช่น ประธานมอนสันสอนว่า “ความรู้เรื่องความจริงและคำตอบของคำถามสำคัญที่สุด มาสู่เราเมื่อเราเชื่อฟังพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า” (หน้า 89) ลองค้นหาในนิตยสารฉบับนี้เพื่อระบายสีหรือจดพร



มากมายของการเชื่อฟัง การระบุพรเหล่านี้ได้จะสามารถเป็นแรงบันดาลใจให้ท่านดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมต่อไป

- ผู้พูดหลายท่านสอนว่าท่านสามารถรับใช้เมื่อใดก็ได้ ไม่ใช่เฉพาะช่วงที่ทำโครงการรับใช้ “รับใช้ทุกวัน” บราเดอร์เดวิด แอล. เบค ประธานเยาวชนชายสามัญสอน “โอกาสมีอยู่รอบตัวท่าน” ในคำปราศรัยของบราเดอร์เบค ท่านสามารถอ่านตัวอย่างของเยาวชนที่รับใช้ผู้อื่น (หน้า 55)

สำหรับผู้ใหญ่

- ผู้พูดหลายท่านเป็นพยานถึงพระเยซูคริสต์ ท่านสามารถเรียนรู้อะไรบางอย่างเกี่ยวกับพระอุปนิสัย พระพันธกิจ และการปฏิบัติศาสนกิจอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ จากคำปราศรัยหน้า 22, 70, 96, 99, และ 109
- หัวข้อหลักสูตรเยาวชนของเดือน พฤษภาคมคือศาสนาดायการณ์และการเปิดเผย ถ้าท่านสอนเยาวชนที่โบสถ์หรือ



- มีลูกที่เป็นวัยรุ่น ท่านสามารถสนทนาหลักสูตรและคำถามนี้กับพวกเขา: ทำไมการฟังและทำตามศาสนาดायการณ์ที่มีชีวิตจึงสำคัญ ลองศึกษาประเด็นนี้เพื่อค้นหาคำพยากรณ์และคำเตือนซึ่งหากเราเชื่อฟังจะช่วยให้เราอยู่รอดในยามลำบาก
- ผู้พูดหลายท่านมุ่งเน้นเรื่องการเสริมสร้างครอบครัวให้เข้มแข็ง ตัวอย่างเช่น

เอ็ลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ แห่งโครัม อัครสาวกสิบสองสอนว่า “เมื่อ [พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด] ทรงเป็นศูนย์กลางในบ้านท่าน สันติสุขและความสงบเย็นย่อมเกิดขึ้น” (หน้า 29) มองหาวิธีที่จะทำให้พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงเป็นศูนย์กลางในบ้านท่าน ขณะท่านศึกษาคำปราศรัยของเอ็ลเดอร์สก็อตต์และคำปราศรัยหน้า 6, 81, 83, และ 102 ■



การสอนจากพระคัมภีร์

ทานอาจศึกษาข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ที่อ้างอิงหรือกล่าวถึงหลายครั้งในการประชุมใหญ่สามัญ

1 ซามูเอล 16:7*
 มัทธิว 7:24; 28:19
 ยอห์น 13:34–35; 14:6; 16:33
 โมไซยาห์ 3:19*; 18:8–9
 ฮีลามัน 5:12*
 3 นีไฟ 11:7

โมโรไน 9:9
 หลักคำสอนและพันธสัญญา 42:22;
 59:23; 64:34; 84:88; 87:8;
 115:6
 โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:17*
 *ข้อผู้เขียนชาวยุทธพระคัมภีร์ของเซมินารี

ดัชนีเรื่องเล่าในการประชุมใหญ่

ต่อไปนี้เป็นประสบการณ์ที่เลือกสรรมาจากคำปราศรัยในการประชุมใหญ่สามัญเพื่อใช้ในการศึกษาส่วนตัว การสังสรรค์ในครอบครัว และการสอนอื่นๆ หมายเลขที่ให้ไว้หมายถึงหน้าแรกของคำปราศรัย

ผู้พูด	เรื่องเล่า
เอ็ดเดอร์เนล แอล. แอนเดอร์เซ็น	(77) คู่สามีภรรยาในโมซัมบิกทำตามพระผู้ช่วยให้รอดแทนที่จะทำตามขนบธรรมเนียมของพวกเขา
เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด	(18) หลานสาววัยเจ็ดขวบขบขันชีวิตต้นมะเขือเทศที่เหี่ยวเฉา
เดวิด แอล. เบค	(55) ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนเป็นเพื่อนกับเยาวชนหญิงที่โดนรังแก มัคทายกคนหนึ่งในมังคาลอร์ อินเดียช่วยทำให้เยาวชนชายทุกคนในสาขาของเขาแข็งแกร่ง
เอ็ดเดอร์แทต อาร์. คอลลิสเตอร์	(52) จอร์จ เอฟ. ริชาร์ดส์วัยสิบเจ็ดปีเรียนรู้ถึงพลังอำนาจฐานะปุโรหิตจากการให้พรคุณแม่ของเขา
เอ็ดเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน	(109) มารดาของดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สันช่วยหญิงสาวที่ขัดสนให้บรรลุศักยภาพของเธอ
แมรีอี เอ็น. คูก	(118) หญิงสาวเผชิญการสูญเสียคุณพ่อและการต่อสู้กับมะเร็งของคุณแม่โดยใช้ศรัทธา
เอ็ดเดอร์เคเวนทิน แอล. คูก	(32) สตรีชาวฮินดูรู้สึกถึงความสงบสุขระหว่างการเปิดให้สาธารณชนเยี่ยมชมพระวิหารชวา พิจิ
อริการติน เอ็ม. เดวิส	(9) แผ่นดินไหวโลมาพีเรอตา แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกาในปี 1989 ยืนยันอีกครั้งในความคิดและจิตใจของติน เอ็ม. เดวิสถึงความสำคัญของการสร้างชีวิตเรบาบนรากฐานอันมั่นคง
แอน เอ็ม. ดิมป์	(115) เยาวชนหญิงที่แข็งแกร่งน้อยรู้สึกถึงพระวิญญาณที่ค้ำยเยาวชนหญิง
ประธานเฮนรี บี. อายริงก์	(62) เด็กชายกำพร้ากลายเป็นสมาชิกคนแรกของศาสนจักรในเมืองที่มีประชากร 130,000 คน ขณะรับใช้ในนิวเม็กซิโก สหรัฐอเมริกา และในนิวอิงแลนด์ สหรัฐอเมริกา เฮนรี บี. อายริงก์เห็นพระหัตถ์พระเจ้าเป็นเจ้าในการสร้างอาณาจักรของพระองค์
เอ็ดเดอร์เอนริเก อาร์. ฟาลาเบยา	(102) สมาชิกศาสนจักรในแอริโซนา สหรัฐอเมริกาให้เงินเอนริเก อาร์. ฟาลาเบยาและภรรยา เพื่อจะได้ออกไปเที่ยวตามลาล่าหลังแต่งงานในพระวิหาร
เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์	(93) เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์บอกเด็กชายวัย 14 ปีคนหนึ่งว่าเขาไม่จำเป็นต้องขอโทษสำหรับ “การเชื่อเพียงอย่างเดียว”
ประธานโรมัส เอส. มอนสัน	(66) ชายคนหนึ่งในวันดาเป็นผู้สนใจและเข้าร่วมเป็นสมาชิกศาสนจักรหลังจากผู้สอนศาสนา เต็มเวลาสองคนแสดงประจักษ์พยานอย่างทรงพลังถึงท่านศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ จากการแสดงออกถึงความรักในจดหมายทุก ๆ สัปดาห์ ผู้สอนศาสนาเต็มเวลาคนหนึ่งนำบิดาเข้ามา สู่ศาสนจักร (89) โรมัส เอส. มอนสันวัยแปดขวบเรียนรู้การเชื่อฟังหลังจุดไฟเผาทุ่ง สมาชิกที่ซื่อสัตย์ของศาสนจักรในฮังการีเก็บส่วนสิบของเขาไว้หลายปีจนกระทั่งสามารถให้แก่ ผู้สอนประจำบ้าน
เอ็ดเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์	(29) ผู้สอนศาสนาเต็มเวลาต้องการวางแผนครอบครัวในอนาคตให้ได้อย่างครอบครัวของ ประธานคณะเผยแผ่
ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ	(70) วิสุทธิชนชาวแอฟริกาตะวันตกเริ่มร้องเพลงสวดหลังไฟฟ้าดับในอาคารประชุม พระกิตติคุณช่วยหญิงสาวคนหนึ่งเอาชนะความมีดมนของการเติบโตมากับการกระทำทารุณกรรม (125) ดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟและสมาชิกในครอบครัวท่านหลบหนีจากเยอรมนีตะวันออก

คำสอนแห่งยุคสมัยของเรา

บทเรียนของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคและสมาคมสงเคราะห์ในวันอาทิตย์ที่สี่จะใช้ “คำสอนแห่งยุคสมัยของเรา” แต่ละบทเรียนจะเตรียมมาจากคำปราศรัยในการประชุมใหญ่สามัญครั้งล่าสุดของผู้นำท่านหรือมากกว่านั้น (ดูตารางด้านล่าง) ประธานสภาคหรือประธานท้องถิ่นอาจเลือกคำปราศรัยที่จะนำมาใช้ หรืออาจมอบหมายความรับผิดชอบนี้แก่อธิการและประธานสาขา ผู้นำควรเน้นคุณค่าของการให้พี่น้องชายฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคและพี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์ศึกษาคำปราศรัยเดียวกันในอาทิตย์เดียวกัน

ขอให้ผู้ที่เข้าเรียนบทเรียนในวันอาทิตย์ที่สี่ศึกษาและนำนิตยสารฉบับล่าสุดของการประชุมใหญ่สามัญมาในชั้นเรียน

คำแนะนำสำหรับการเตรียมบทเรียนจากคำปราศรัย

สวดอ้อนวอนให้พระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่กับท่านขณะศึกษาและสอนคำปราศรัย ท่านอาจอยากเตรียมบทเรียนโดยใช้เนื้อหาอื่น

แต่คำปราศรัยของการประชุมใหญ่เป็นหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติ งานมอบหมายของท่านคือช่วยเหลือผู้อื่นให้เรียนรู้และดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณตามที่สอนไว้ในการประชุมใหญ่สามัญครั้งล่าสุดของศาสนจักร

ทบทวนคำปราศรัย โดยมองหาหลักธรรมและหลักคำสอนที่ตรงกับความต้องการของสมาชิกชั้นเรียน นอกจากนี้ควรมองหาเรื่องเล่า ข้ออ้างอิงจากพระคัมภีร์ และข้อความจากคำปราศรัยที่จะช่วยท่านสอนความจริงเหล่านั้น

เขียนโครงร่างว่าท่านจะสอนหลักธรรมและหลักคำสอนนั้นอย่างไร โครงร่างของท่านอาจมีคำถามที่จะช่วยสมาชิกชั้นเรียนให้ทำดังนี้

- มองหาหลักธรรมและหลักคำสอนจากคำปราศรัย
- นึกถึงความหมายของสิ่งเหล่านั้น
- แบ่งปันความเข้าใจ แนวคิด ประสบการณ์ และประจักษ์พยาน
- ประยุกต์ใช้หลักธรรมและหลักคำสอนเหล่านั้นในชีวิต ■

เดือนที่สอนบทเรียน	สื่อการเรียนการสอน
เมษายน 2013—ตุลาคม 2013	บทเรียนวันอาทิตย์ที่สี่ คำปราศรัยในการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน 2013*
ตุลาคม 2013—เมษายน 2014	คำปราศรัยในการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม 2013*

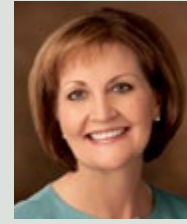
* สำหรับบทเรียนวันอาทิตย์ที่สี่ของเดือนเมษายนและตุลาคม อาจใช้คำปราศรัยจากการประชุมใหญ่ครั้งก่อนหรือครั้งล่าสุด คำปราศรัยมีหลายภาษาที่ conference.lds.org

ฝ่ายประธานองค์การช่วยสามัญ

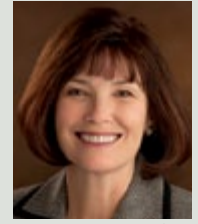
สมาคมสงเคราะห์



แคโรล เอ็ม. สตีเฟนส์
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง



ลินดา เค. เบอร์ตัน
ประธาน



ลินดา เอส. รีฟส์
ที่ปรึกษาที่สอง

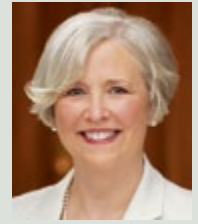
เยาวชนหญิง



แคโรล เอฟ. แมคคองกิ
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

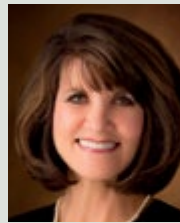


บอนนี่ แอล. ออสคาร์ลัน
ประธาน



เนลล์ เอฟ. แมร์ริฟิลด์
ที่ปรึกษาที่สอง

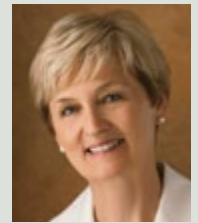
ปฐมวัย



จิน เอ. สตีเวนส์
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง



โรสแมรี เอ็ม. วิคคอม
ประธาน



เชอริล เอ. เอสพอลม
ที่ปรึกษาที่สอง

เยาวชนชาย



แลร์รี่ เอ็ม. กิบสัน
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง



เดวิด แอล. เบค
ประธาน

โรงเรียนวันอาทิตย์



เดวิด เอ็ม. แมคคองกิ
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง



รัสเซลล์ ที. ออสลุนด์
ประธาน



แมทธิว โอ. ริชาร์ดสัน
ที่ปรึกษาที่สอง

การประชุมใหญ่สามัญครั้งที่ 183 มีการสนับสนุนฝ่ายประธานเยาวชนหญิง สามัญชุดใหม่

“**อ** เราซาบซึ้ง” ประธานโรมัส เอส. มอนสันกล่าวปิดการประชุมใหญ่สามัญประจำปีครั้งที่ 183 เมื่อวันที่ 7 เมษายน ค.ศ. 2013 “และประจักษ์พยานที่เราได้มอบงานอันศักดิ์สิทธิ์ที่ได้รับการเสริมสร้างให้เข้มแข็งขณะที่เรารู้สึกถึงพระวิญญูญาณของพระเจ้า ขอให้เราจดจำไปอีกนานถึงสิ่งที่เรารับฟังในสองวันที่ผ่านมา”

มีผู้เข้าร่วมการประชุมมากกว่า 100,000 คนในการประชุมใหญ่ทั้งห้าภาคที่ศูนย์การประชุมใหญ่ในซอลท์เลคซิตี ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ 6 และ 7 เมษายน หลายล้านคนทั่วโลกชมหรือฟังการถ่ายทอดผ่านทีวี ดาวเทียม วิทยู และอินเทอร์เน็ต สมาชิกสามารถเข้ามาดูการประชุมใหญ่ใน 95 ภาษาได้ระหว่างการถ่ายทอดสด วิดีทัศน์ออนไลน์ เสียง และข้อความของการประชุมใหญ่ทาง LDS.org

ประธานมอนสันเปิดการประชุมใหญ่ประจำปีโดยประกาศแผนสร้างพระวิหารในซีตารซิตี ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา และริอูดีจาเนรู บราซิล—ทำให้จำนวนพระวิหารทั้งหมดที่ประกาศสร้างหรือกำลังดำเนินการก่อสร้างมีถึง 29 แห่ง ปัจจุบันมีพระวิหารเปิดดำเนินการ 141 แห่ง

มีการเปลี่ยนแปลงผู้นำศาสนจักรหลายท่านในช่วงภาคบ่ายวันเสาร์ สมาชิกทุกท่านในฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญได้รับการปลด เอ็ลเดอร์วอลเตอร์เอฟ. กอนซาเลสได้รับการปลดจากสมาชิกในฝ่ายประธานโควรัมสาวกเจ็ดสิบ สาวกเจ็ดสิบภาคห้าสิบเอ็ด ท่านได้รับการปลดเช่นกัน

เอ็ลเดอร์ยูลิสเสส ซวาเรสจากโควรัมที่หนึ่งแห่งสาวกเจ็ดสิบได้รับการสนับสนุนเป็นสมาชิกในฝ่ายประธานโควรัมสาวกเจ็ดสิบ ผู้ได้รับการสนับสนุนเป็นฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญชุดใหม่คือ บอนนี่ ลี กรีน ออสคาร์สัน, ประธาน; แครอล โพลี๋ย แมคคองกี, ที่ปรึกษาที่หนึ่ง; และ นีลล์ ฟุต แมร์ริออตต์, ที่ปรึกษาที่สอง

สมาชิกใหม่สามท่านในโควรัมที่หนึ่งแห่งสาวกเจ็ดสิบได้รับการสนับสนุนเช่นกัน ได้แก่ เอ็ลเดอร์เอ็ดเวิร์ด ดูบี จากซิมบับเว; เอ็ลเดอร์เอส.กิฟฟอร์ด จากซูการ์แลนด์ เทกซัส สหรัฐอเมริกา; และเอ็ลเดอร์อาร์นูลโฟ วาเลนซูเอลาจากเกรตาโร เม็กซิโก สมาชิกใหม่ห้าท่านของโควรัมที่สองแห่งสาวกเจ็ดสิบได้รับการสนับสนุนเช่นกัน อีเลนเอส. ดัลตัน อดีตประธานเยาวชน



หญิงสามัญ รับผิดชอบในฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญ ทั้งเป็นที่ปรึกษาและประธานประมาณ 11 ปีก่อนการปลดของเธอในเดือนเมษายน

ดูรายชื่อการสนับสนุนและการปลดทั้งหมดในหน้า 26
หาชีวประวัติของผู้นำที่ได้รับเรียกใหม่ได้ตั้งแต่วันที่ 139 ■

ท่านช่วยได้

อ งประธานโรมัสเอส. มอนสันและเอ็ลเดอร์รัสเซลเอ็ม. เนลสัน แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองกระตุน สมาชิกให้บริจาคเงินสมทบกองทุนผู้สอนศาสนาทั่วไป ณ วันที่ 4 เมษายน ค.ศ. 2013 มีผู้สอนศาสนาเต็มเวลา 65,634 คน และอีก 20,000 กว่าคนได้รับหมายเรียกแล้ว

ในระหว่างภาคเปิดการประชุมใหญ่สามัญ ประธานมอนสันกล่าวว่า “เพื่อช่วยสนับสนุนกำลังผู้สอนศาสนาให้คง

อยู่ต่อไปเช่นนี้ และเพราะผู้สอนศาสนาของเราหลายคนมาจากสภาวะปานกลาง เราจึงขอเชิญให้ท่านบริจาคอย่างเอื้อเฟื้อแก่กองทุนผู้สอนศาสนาทั่วไปของศาสนจักรตามกำลังความสามารถ” สมาชิกสามารถบริจาคได้โดยใช้ใบบริจาคส่วนสิบและลงจำนวนเงินที่พวกเขาประสงค์จะบริจาคไว้ใต้กองทุนผู้สอนศาสนาทั่วไป สมาชิกสามารถบริจาคผ่านออนไลน์ได้เช่นกันที่ ldsphilanthropies.org

ศาสนจักรต้องการวุฒิกวาระและ ประสบการณ์ของคู่สามีภรรยาอาวุโส

ควคู่กับการเพิ่มจำนวนผู้สอนศาสนาหนุ่มสาวเนื่องจากการลดอายุผู้สอนศาสนา ศาสนจักรจึงต้องการคู่สามีภรรยาอาวุโสอย่างมากในคณะเผยแผ่ทั่วโลกเช่นกัน การตั้งคณะเผยแผ่ใหม่ 58 แห่งเมื่อเร็วๆ นี้ทำให้ศาสนจักรต้องการคู่สามีภรรยาอาวุโสอีกมากเพื่อให้ประสบการณ์การเป็นผู้นำและการสนับสนุนอื่นๆ ซึ่งสำคัญอย่างยิ่งต่องานเผยแผ่ที่ประสบความสำเร็จ

ในการประชุมใหญ่เดือนเมษายน ค.ศ. 2013 ประธานโรมัสเอส. มอนสันพูดถึงจำนวนผู้สอนศาสนาที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและแสดงความรักที่ท่านมีต่อผู้เต็มใจรับใช้พระเจ้าในสนามเผยแผ่ (ดู หน้า 4, 66) เอ็ดเดอร์วีลเชลล์เอ็ม. เนลสันแห่งโครัมอัครสาวกสิบสองส่งเสริมเป็นพิเศษให้คู่สามีภรรยาอาวุโสรับใช้งานเผยแผ่ “ท่านที่เป็นคู่

สามีภรรยาอาวุโส จงวางแผนเพื่อวันที่ท่านจะออกไปเป็นผู้สอนศาสนา เราจะขอบคุณท่านอย่างสูงสุดสำหรับการรับใช้ของท่าน” ท่านกล่าว (ดูหน้า 45)

ในช่วงเปิดการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม ค.ศ. 2012 ประธานมอนสันกล่าวว่า “เรายังคงต้องการคู่อาวุโสอีกมาก เมื่อสภาวารณือ่อำนวย เมื่อท่านอยู่ในเกณฑ์เกษียณได้ และเมื่อสุขภาพเป็นใจ ข้าพเจ้าสนับสนุนท่านให้พร้อมรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา ทั้งสามีและภรรยาจะมีปีติยิ่งขึ้นเมื่อทั้งสองรับใช้บุตรธิดาของพระบิดาด้วยกัน” (“ขอต้อนรับสู่การประชุมใหญ่,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2012, 5)

เป็นเวลาหลายปีที่ผู้นำศาสนจักรกระตุ้นคู่สามีภรรยาอาวุโสให้รับใช้ เอ็ดเดอร์วีลเชลล์ บัลลาร์ดแห่งโครัมอัครสาวกสิบ

สองกล่าวว่า “คณะเผยแผ่ทุกแห่งต้องการคู่สามีภรรยามากขึ้น วุฒิกวาระและประสบการณ์ของพวกเขาทำให้พวกเขาเป็นผู้สอนศาสนาที่ดีที่สุดเท่าที่เรามี ทักษะพิเศษของพวกเขา... ทำให้พวกเขาสามารถอบรมผู้นำในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ เสริมสร้างความเข้มแข็งและนำสมาชิกกลับสู่ความแข็งขัน ตลอดจนนำผู้ไม่เป็นสมาชิกให้มาหาพระคริสต์” (“Missionary Couples—Trading Something Good for Something Better,” *Ensign*, June 1988, 9, 11)

ศาสนจักรกระตุ้นคู่สามีภรรยาที่มีค่าควรผู้ประสงค์จะรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาให้อธิการหรือประสานสาขาทราบว่าพวกเขาปรารถนาจะรับใช้ ระยะเวลารับใช้แตกต่างกันระหว่าง 6 เดือนถึง 23 เดือน

ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับงานเผยแผ่อาวุโส โทรศัพท์สอบถามได้ที่ 1-800-453-3860 ต่อ 2-6741 (หรือ 1-801-240-6741) หรืออีเมลเพื่อรับคำตอบในกรณีที่มีคำถามเจาะจงเป็นพิเศษ ■

วุฒิกวาระและประสบการณ์ของคู่สามีภรรยาอาวุโสเอื้ออำนวยให้พวกเขาสามารถอบรมผู้นำในท้องถิ่นและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้สมาชิกตลอดจนนำผู้ไม่เป็นสมาชิกมาหาพระคริสต์





เครื่องมือออนไลน์แบบใหม่ช่วยเก็บรักษา และแบ่งปันภาพถ่ายตลอดจนความทรงจำของครอบครัว

ผู้เยี่ยมชมจะสังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ บางอย่างนับตั้งแต่เดือนเมษายน ค.ศ. 2013 สีสดใสนี้ รูปภาพดึงดูดใจ และรูปแบบใหม่ๆ มากมายล้วนให้ประสบการณ์หลากหลาย นอกเหนือจากการค้นคว้า ถึงแม้ไซต์จะยังเป็นจุดหมายปลายทางอันสำคัญยิ่งสำหรับผู้ทำงานสืบลำดับเชื้อสายและนักค้นคว้า แต่รูปแบบใหม่ ๆ จะดึงดูดผู้เยี่ยมชมอีกกว้างขวางมาก

รูปแบบใหม่ ๆ ช่วยขับเคลื่อนประวัติครอบครัวในส่วนที่นอกเหนือจากการค้นคว้า และเพิ่มความน่าสนใจให้นักประวัติครอบครัวทั้งเยาว์วัยและสูงวัยให้เริ่มทำงานนี้มากขึ้น เวลานี้ผู้เยี่ยมชมสามารถร่วมมือกันสร้างแผนภูมิครอบครัวออนไลน์ เก็บรักษา และแบ่งปันภาพถ่ายตลอดจนเรื่องราวของครอบครัว—โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น

ภาพถ่ายและเรื่องราวของครอบครัวทำให้บรรพชนคืบคลาน บุคคลจริงเบื้องหลังวันเดือนปีที่สามารถสอนหลักธรรมแก่เราได้ อาทิ คุณค่าของการทำงานหนัก วิธีรับมือกับความท้าทายของชีวิต และการเลือกส่งผลกระทบต่อชีวิตเราอย่างไร

การที่เราบันทึกและเก็บรักษาประวัติครอบครัวข้างขึ้นช่วยให้เราเชื่อมโยงกับอดีตและสร้างมรดกสำหรับอนาคต

รูปแบบใหม่ที่ FamilySearch.org

FamilySearch Family Tree เป็นครั้งแรกทาง FamilySearch.org ที่แต่ละบุคคลสามารถเริ่มสร้างแผนภูมิครอบครัวออนไลน์ทั้งหมดร่วมกันได้ เริ่มจากการเพิ่มข้อมูลเกี่ยวกับตนเองแล้วขยายไปยังคนรุ่นต่างๆ ในอดีต

รูปแบบหลักของแผนภูมิครอบครัว

- หาที่ FamilySearch.org ได้เห็น “Family Tree”
- แผนภูมิมีผู้สนับสนุนบรรจุชื่อลงไปแล้วกว่า 900 ล้านรายชื่อ
- ไม่มีค่าธรรมเนียมใดๆ ทั้งสิ้น
- ทำให้แต่ละบุคคลสามารถร่วมกันสร้างจัดการ และแบ่งปันประวัติครอบครัวออนไลน์ทั้งหมดได้
- ผู้ใช้สามารถค้นพบสิ่งที่คุณอื่นพบแล้วเกี่ยวกับประวัติครอบครัวของเขา
- ผู้ใช้สามารถแนบภาพถ่ายและเรื่องราวต่างๆ ตลอดจนเชื่อมโยงแหล่งข้อมูลได้ง่าย
- ผู้ใช้สามารถเก็บรักษาแผนภูมิครอบครัวที่ร่วมกันทำไว้ได้อย่างถาวรให้คนรุ่นต่อไป
- รูปแบบ “คว่ำและตั้ง” ยอมให้ผู้เยี่ยมชมแผนภูมิครอบครัวขึ้นลงได้สะดวก
- ผู้สนับสนุนจะมีสิทธิ์เข้าดูบันทึกหลายล้านบันทึกทาง FamilySearch.org เพื่อช่วยเติมแขนงที่ขาดหายไปบนแผนภูมิครอบครัวของเขา

ภาพถ่าย ผู้ใช้สามารถเก็บรักษาภาพที่ชื่นชอบของบรรพชน แนบภาพกับโปรไฟล์ของพวกเขาใน FamilySearch Family Tree และแบ่งปันผ่านสื่อสังคม มีผู้บริจาค เก็บรักษา และแบ่งปันภาพถ่ายไปแล้วกว่า 200,000 ภาพ

เรื่องราวต่างๆ ผู้ใช้สามารถเขียนเรื่องราวที่ชื่นชอบเกี่ยวกับบรรพชนคนใดคนหนึ่งลงใน FamilySearch Family Tree รูปแบบนี้ทำให้ครอบครัวสามารถรวบรวม แบ่งปัน และเก็บรักษาเรื่องราวครอบครัวได้อย่างต่อเนื่อง



Interactive Fan Chart ในปี 2012 FamilySearch ทดสอบรูปแบบที่ทำให้แต่ละบุคคลสามารถเห็นตนเองและบรรพชนในแผนภูมิรูปพัดหลากสี เวลาที่ศาสนจักรได้ปรับปรุงรูปแบบดังกล่าวและมีอยู่ใน FamilySearch.org

Family Tree Wizard ผู้ที่ไม่เคยสร้างแผนภูมิครอบครัวของตนมาก่อนจะพบว่าเครื่องมือนี้เป็นประโยชน์ ในรูปแบบการสัมภาษณ์ที่น่าสนใจ เครื่องมือจะถามคำถามเกี่ยวกับบรรพชนที่ยังมีชีวิตอยู่และบรรพชนที่ล่วงลับแล้วของท่าน จากนั้นจะสร้างการเชื่อมโยงดังกล่าวไว้ในแผนภูมิครอบครัวให้ท่านเริ่มทำ

Live Help ความสนใจด้านประวัติครอบครัวกำลังเพิ่มขึ้นทั่วโลก FamilySearch เริ่มชุมชนออนไลน์ทั่วโลกที่ให้ความช่วยเหลือด้านผลิตภัณฑ์และการค้นคว้าส่วนตัวฟรีทางโทรศัพท์และสนทนาผ่านเว็บวันละ 24 ชั่วโมง—ปัจจุบันมี 10 ภาษา

ภาษา รูปแบบใหม่และการบริการทั้งหมดนี้จะมีให้ 10 ภาษา ทุกรูปแบบมีวิธีใช้วีดิทัศน์และแหล่งข้อมูลออนไลน์อื่นๆ คลิปปุ่มช่วยเหลือเพื่อดูรายละเอียดเพิ่มเติม ■

ประวัติครอบครัวเปลี่ยนแปลงใจ

โดย อาร์.สก็อตต์ ลอยด์
Church News

ศูนย์ประวัติครอบครัวหลายแห่งในอนาคตจะอยู่ในบ้าน เอิลเดอร์ แบรดลีย์ ดี. ฟอสเตอร์แห่งสวากเจ็ดสิบ ทำนายไว้ในคำปราศรัยเมื่อวันที่ 23 มีนาคมเกี่ยวกับการประชุมด้านเทคโนโลยีและประวัติครอบครัว RootsTech 2013 ในซอลท์เลคซิตี ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

เอิลเดอร์ฟอสเตอร์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการบริหารแผนกประวัติครอบครัวกล่าวว่าอีกไม่นานจะมีประชากรเก้าพันล้านคนบนแผ่นดินโลกและพระเจ้าทรงจัดเตรียมเทคโนโลยีที่จะทำให้การ “ผูกสัมพันธ์และเชื่อมโยงครอบครัวเหล่านั้นทั้งหมดเข้าด้วยกัน” อยู่ในวิสัยที่ทำได้

ท่านเน้นความสำคัญของการทำประวัติครอบครัว โดยเรียนรู้เรื่องราวบรรพชนของเรา—ไม่เฉพาะลำดับการ

สืบเชื้อสาย การหาชื่อและวันเดือนปีเท่านั้น ท่านกล่าวว่าศิลาบหลุมฝังศพของสุสานทุกแห่งในโลกมีชื่อ วันเดือนปีเกิด เครื่องหมายขีดคั่น แล้วก็วันเดือนปีที่สิ้นชีวิต “เครื่องหมายขีดคั่นเล็กๆ ระหว่างวันเดือนปีเกิดกับวันเดือนปีที่สิ้นชีวิตดูเหมือนเล็กน้อยและไม่สำคัญ แต่ประวัติทั้งหมดของเราอยู่ในนั้น” ท่านกล่าว “ฉะนั้นแม้เราจะมุ่งค้นหาวันเดือนปีเหล่านั้น แต่ความรักบรรพชนของเรา—การหันใจเราไปหาบรรพบุรุษ—เกิดจากการค้นพบเครื่องหมายขีดคั่น”

ประวัติครอบครัวนำเรามารวมกันขณะแบ่งปันเรื่องราวต่างๆ และทำงานด้วยกัน ท่านอธิบาย “ด้วยเหตุนี้ การสืบลำดับเชื้อสายจึงเปลี่ยนแผนภูมิของเรา ประวัติครอบครัวเปลี่ยนแปลงใจเรา” ■

เอลเดอร์เอลเดรด จี. สมิธถึงแก่กรรม ด้วยอายุ 106 ปี

โดย ซาราห์ เจน วิเวอร์
Church News

เอลเดอร์เอลเดรดจี. สมิธผู้รับใช้
เป็นผู้ประสพพรของศาสนจักร
ตั้งแต่ ค.ศ. 1947 ถึง 1979

ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 4 เมษายน ค.ศ.
2013 ที่บ้านของท่าน สิริอายุ 106 ปี

เชื่อกันว่าเอลเดอร์สมิธเป็นชายอายุ
มากที่สุดในยุคทาร์ และใช้ชีวิตยาวนาน
กว่าอดีตเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ทุกท่าน

โรมัสเอส. มอนสันประธานศาสนจักร
ไปเยี่ยมเอลเดอร์สมิธในวันคล้ายวันเกิด
เมื่อวันที่ 9 มกราคม ค.ศ. 2013 “เอลเดรด
สมิธเป็นเพื่อนที่ดีของข้าพเจ้า” ประธาน
มอนสันกล่าว “เราเดินทางด้วยกันหลาย
ร้อยไมล์ ข้าพเจ้ารักและเคารพชายผู้นี้”

เอลเดรดจี. สมิธได้รับเรียกเป็นผู้
ประสพพรของศาสนจักรเมื่อวันที่ 10
เมษายน ค.ศ. 1947 โดยจอร์จ อัลเบิร์ต
สมิธประธานศาสนจักรเวลานั้น และเป็น
คนสุดท้ายที่ดำรงตำแหน่งดังกล่าว เขา
ได้รับสถานะเกียรติคุณในปี ค.ศ. 1979
ตำแหน่งนี้เริ่มต้นในปี ค.ศ. 1833 ด้วย
การเรียกโจเซฟ สมิธ ซีเนียร์บิดาของ
ศาสนาดายาภรณ์โจเซฟ สมิธ เอลเดอร์
สมิธเป็นโหลนของโฮรัมพี่ชายของท่าน
ศาสนาดายาภรณ์

ระหว่างกรับใช้เป็นผู้ประสพพร
ของศาสนจักร เอลเดอร์สมิธเดินทาง
ไปหลายพื้นที่ของโลกและให้ปฏิพร
มากมายในพื้นที่ซึ่งไม่มีผู้ประสพพร



**ประธานโรมัสเอส. มอนสัน ขวา พบปะสนทนากับเอลเดอร์เอลเดรดจี. สมิธผู้รับใช้เป็นผู้
ประสพพรของศาสนจักรตั้งแต่ ค.ศ. 1947 ถึง 1979 ในวันคล้ายเกิดปีที่ 106 ของท่าน
เมื่อวันที่ 9 มกราคม ค.ศ. 2013 เอลเดอร์สมิธถึงแก่กรรมที่บ้านของท่านเมื่อวันที่ 4 เมษายน**

ในปี 1966 ท่านเดินทางไปออสเตรเลียและ
ชามัวกับเอลเดอร์มอนสันสมัยนั้นเพื่อให้
ปฏิพรแก่สมาชิกที่นั่น นั่นเป็นครั้งแรกที่ผู้
ประสพพรควบคุมไปเยี่ยมชามัว ปัจจุบัน
สเตคส่วนใหญ่มีผู้ประสพพรอาศัยอยู่ใน
สเตค

ประธานมอนสันและเอลเดอร์เอ็ม.
รัสเชลล์ บัลลาร์ดแห่งโครัมอัครสาวก
สิบสองทูตในพิธีศพของเอลเดอร์สมิธ
ประธานมอนสันอ่านจดหมายจากฝ่าย
ประธานสูงสุดแสดงความเสียใจต่อครอบครัว
และกล่าวเพิ่มเติมต่อจากนั้นว่า
“ข้าพเจ้าสูญเสียเพื่อนที่ดีเพียงชั่วครว”

เอลเดอร์บัลลาร์ดเป็นโหลนของโฮรัม
สมิธเช่นกัน ท่านพูดถึงผลงานของเอลเดอร์
สมิธต่อการทำให้ประวัติครอบครัวของพวกเขา
ท่านยังคงอยู่ ท่านกล่าวว่า “เรายกย่อง

ท่านเป็นผู้ประสพพรของศาสนจักรและ
ผู้ประสพพรของครอบครัวเครือญาติของเรา” ท่านเสริมว่า ท่านทราบว่าคุณเอลเดอร์
สมิธรู้สึกว่าคุณสำเร็จสูงสุดของท่านคือ
ครอบครัวของท่าน

เอลเดรด สมิธแต่งงานกับจิ้นเน ออเดรย์
เนสส์ในปี ค.ศ. 1932 พวกเขาไม่มีบุตรห้า
คน หลังจากจิ้นเนถึงแก่กรรมในเดือน
มิถุนายน ปี 1977 ท่านแต่งงานกับฮอว์เทน
เซ ไชลด์ เวลานั้นเธอรับใช้เป็นที่ปรึกษา
ในฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญ เธอ
ถึงแก่กรรมเมื่อเดือนพฤษภาคม ปี 2012

เอลเดอร์สมิธเหลือบุตรชายสองคนและ
บุตรสาวสองคน (บุตรสาวอีกคนหนึ่งถึงแก่
กรรม) หลาน 22 คน (อีกสองคนถึงแก่
กรรม) เหลน 63 คน และโหลน 22 คน ■

แกรีรี่ เอวานท์ เอื้อเฟื้อบทความนี้



เอ็ลเดอรัยูลิสส์เสส ชาวเรส

แห่งฝ่ายประธาน
โควรัมสภาเจ็ดสิบ

เอ็ลเดอรัยูลิสส์เสส ชาวเรสผู้เริ่มรับใช้ในฝ่ายประธานโควรัมสภาเจ็ดสิบในเดือนมกราคม ค.ศ. 2013 เป็นพยานรู้เห็นการเติบโตอย่างรวดเร็วของศาสนจักรในหลายภูมิภาคของโลก เอ็ลเดอรัชาวเรสเกิดที่เขาเปาลู ประเทศบราซิล เมื่อเดือนตุลาคม ค.ศ. 1958 แอปเปาเรซิโด และเมอร์ซีเดส ชาวเรสบิดามารดาของท่านเข้าร่วมศาสนจักรเมื่อท่านอายุห้าขวบ พวกท่านเข้าร่วมการประชุมในท้องถิ่นที่ร้านเบเกอรี่ เอ็ลเดอรัชาวเรสจำความตื่นเต้นที่ท่านรู้สึกสมัยอายุแปดขวบได้เมื่อครั้งจัดตั้งสแตคแรกในอเมริกาใต้ที่เขาเปาลู ค.ศ. 1966 ศาสนจักรในบราซิลเติบโตอย่างรวดเร็วจนมีสแตค 50 แห่งในปี ค.ศ. 1990 และมีมากกว่า 200 สแตคในปี ค.ศ. 2000

เอ็ลเดอรัชาวเรสสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาการบัญชีและเศรษฐศาสตร์จากมหาวิทยาลัยปอนติฟิเซีย คาทอลิก และปริญญาโทบริหารธุรกิจจาก National Institute of Postgraduate Study ท่านทำงานให้บริษัททางรถยนต์ข้ามชาติแห่งหนึ่งเมื่อได้รับข้อเสนอให้ทำงานกับศาสนจักร ท่านได้รับว่าจ้างให้ทำงานในแผนกการเงิน จากนั้นไม่นานท่านเป็นผู้อำนวยการบริหารระดับภาคในสำนักงานภาคของศาสนจักรในเขาเปาลู โดยให้การสนับสนุนฝ่ายประธานภาคเป็นเวลา 10 ปี ท่านรับใช้เป็นประธานคนแรกของสแตคโกติอา เขาเปาลู บราซิล

ท่านรับใช้เป็นประธานคณะเผยแผ่โปรตุเกสตั้งแต่ปี ค.ศ. 2000 ถึง 2003 และได้รับเรียกสู่โควรัมที่หนึ่งแห่งสภาเจ็ดสิบในเดือนเมษายน ค.ศ. 2005 ท่านเคยรับใช้ในฝ่ายประธานภาคบราซิลและแอฟริกาตะวันออกเฉียงใต้

“ประสบการณ์เหล่านี้ทำให้ข้าพเจ้ามีมุมมองว่าเราสามารถสถาปนาศาสนจักรได้ทุกที่ที่มีคนซื่อสัตย์” ท่านกล่าว “และมองเห็นสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องเรียนรู้เพื่อรับใช้ให้ดีขึ้น”

เอ็ลเดอรัชาวเรส กับโรซานนา เฟอร์นันเดซ มอร์ก้าโคมรรรยาแต่งงานกันเมื่อเดือนตุลาคม ปี 1982 ในพระวิหารเขาเปาลู บราซิล มีบุตรสามคน

เอ็ลเดอรัชาวเรสรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลาในคณะเผยแผ่รัฐอูตีจาเนรูบราซิล นอกจากนี้ ท่านเคยรับใช้เป็นประธานโควรัมเอ็ลเดอรัที่ปรึกษาในฝ่ายอภิศา สมัชชิกสภาสูง เลขานุการสแตค และตัวแทนสวัสดิการภาค ■



เอ็ลเดอรัเอ็ดเวิร์ด ดูเป

แห่งสภาเจ็ดสิบ

น่ายจ้างของบ้านที่เอ็ลเดอรัเอ็ดเวิร์ดดูเปทำงานอยู่ได้แนะนำท่านให้รู้จักพระกิตติคุณเมื่อปี ค.ศ. 1981 ชายคนดังกล่าวให้พระคัมภีร์มอรมอนแก่ท่าน ท่านไม่อ่านจนถึง ค.ศ. 1983 แต่จากนั้นท่านก็ประทับใจกับประจักษ์พยานของโจเซฟ สมิทเกี่ยวกับการเยือนของโมโรไนจนท่านตอบรับคำเชื้อเชิญให้เข้าร่วมการประชุมอดอาหารและแสดงประจักษ์พยานที่อาคารประชุมในเคอควเว ซิมบับเว

ตอนแรกท่านรู้สึกอึดอัด โดยรู้สึกกว่าท่านมีความสัมพันธ์อันคนรับใช้กับผู้เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่

“แต่เมื่อพวกเขาแสดงประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอน ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความสัมพันธ์อย่างกับคนเหล่านี้” ท่านเล่า “และข้าพเจ้าสามารถแบ่งปันความรู้สึกของข้าพเจ้าเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอนได้”

ต่อมาท่านต้องการเรียนกับผู้สอนศาสนา รับบัพติศมา และในที่สุดรับใช้ในคณะเผยแผ่ฮาราเร ซิมบับเว

ระหว่างนั้น ท่านสอนครอบครัวของนาอูเม เคเรชียา ซาลาซานี่ ซึ่งเวลานั้นอายุ 16 ปี ทั้งสองสานสัมพันธ์หลังจากงานเผยแผ่และแต่งงานกันในเคอควเวเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม ค.ศ. 1989 ในเดือนพฤษภาคม ปี 1992 พวกท่านรับการฝึกในพระวิหารโจฮันเนสเบิร์กแอฟริกาใต้ มีบุตรสาวสามคนและบุตรชายหนึ่งคน

เอ็ลเดอรัดูเปเกิดเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1962 ในหมู่บ้านชิรูมันชู ซิมบับเว จากคลีเมนท์และโรสแมรี่ ดูเป ท่านสำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญาศึกษาศาสตร์จากวิทยาลัยซิมบับเวดี.อี.ในปี ค.ศ. 1992 จากนั้นไปทำงานให้ระบบการศึกษาของศาสนจักร จัดตั้งเซมินารีและสถาบันศาสนาในซิมบับเว แซมเบีย และมาลาวี ท่านได้เห็นนักเรียนมากมายที่ท่านมอบประกาศนียบัตรสำเร็จการศึกษาให้ยังคงรับใช้ในตำแหน่งผู้นำศาสนจักรในประเทศเหล่านั้นขณะที่ศาสนจักรเติบโต

ท่านเคยรับใช้เป็นประธานโควรัมเอ็ลเดอรั ประธานสาขา ประธานท้องถิ่น ประธานสแตค ที่ปรึกษาในฝ่ายประธานคณะเผยแผ่ และประธานคณะเผยแผ่ฮาราเร ซิมบับเว ตั้งแต่ ค.ศ. 2009 ถึง 2012 ก่อนการเรียกสู่โควรัมที่หนึ่งแห่งสภาเจ็ดสิบท่านกำลังรับใช้เป็นสภาเจ็ดสิบภาค ■



เอลเดอร์เอส. กิฟฟอร์ด นีลเซ็น

แห่งสภาเจ็ดสิบ

เอลเดอร์สแตนลีย์ กิฟฟอร์ด นีลเซ็นหลงใหลการกีฬา แต่กีฬาไม่ใช่สิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตท่าน ท่านเชื่อว่าดุลยภาพสำคัญยิ่งและพระกิตติคุณเป็นรากฐานสำหรับความสุขเวลานี้และในนิรันดร

ท่านเกิดเดือนตุลาคม ค.ศ. 1954 เป็นบุตรของแฮร์ริย์ และลอลีย์ นีลเซ็น ท่านอาศัยอยู่ในโพรวู ยูทาห์ สหรัฐอเมริกาจนเรียนจบวิทยาลัย บิดามารดาสอนท่านถึงระบบคุณค่าที่มีพระกิตติคุณเป็นศูนย์กลางซึ่งสิ่งนี้นำทางชีวิตท่าน

หลังจากได้รับบาดเจ็บสาหัสจนต้องยุติอาชีพนักฟุตบอลวิทยาลัย เอลเดอร์นีลเซ็นกล่าวว่าท่านเรียนรู้ว่าการบาดเจ็บไม่สามารถพรากสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตไปได้

หลังจากหายเป็นปกติแล้ว ท่านเล่นตำแหน่งกองหลังในลีกฟุตบอลระดับประเทศ แต่อาชีพของท่านจบลงด้วยความล้มเหลวหลังจากสามปี ท่านถูกสาธารณชนหัวเราะเยาะ นั่นเป็นเวลาของการสำรวจตนเองและดูว่าท่านเชื่ออะไรกันแน่ “ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดไม่เคยทอดทิ้งข้าพเจ้า ไม่ว่าเรื่องใดก็ตาม” เอลเดอร์นีลเซ็นกล่าว เวลานั้นท่านอยู่ในซูการ์แลนด์ เทกซัส

หากมีข้อพระคัมภีร์ที่ท่านพยายามเลียนแบบชีวิตตามนั้น พระคัมภีร์ข้อนั้นคือ มัทธิว 5:14-16 “ท่านทั้งหลายเป็นความสว่างของโลก... จงส่องสว่างแก่คนทั้งปวง เพื่อว่าเมื่อเขาทั้งหลายได้เห็นความดีที่ท่านทำ พวกเขาจะได้สรรเสริญพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์”

“พระเจ้าทรงทางพระพยานให้ท่าน” เอลเดอร์นีลเซ็นกล่าว “ท่านรักพระองค์โดยดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ”

ระหว่างเรียนวิทยาลัยท่านพบเวนต์ โอลสัน พวกเขาแต่งงานกันในพระวิหารโพรวู ยูทาห์เมื่อวันที่ 23 เมษายน ค.ศ. 1975 ท่านสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาการสื่อสารจากมหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์ ท่านเป็นกองหลังให้ฮุสตันออลเลอร์ส และผู้อำนวยการกีฬาให้สถานีโทรทัศน์ KHOU ก่อนการเรียกให้รับใช้ศาสนจักรเต็มเวลา

เอลเดอร์นีลเซ็นมีบุตรหกคน ท่านเคยรับใช้เป็นครูเซมินารี ประธานเยาวชนชาย ประธานโคออร์ดิเนตอร์ อธิการ และประธานสแต็ค ท่านกำลังรับใช้เป็นสภาเจ็ดสิบภาคเมื่อได้รับเรียกสู่โคออร์ดิเนตที่หนึ่งแห่งสภาเจ็ดสิบ ■



เอลเดอร์อาร์นูลโฟ วาเลนซูลา

แห่งสภาเจ็ดสิบ

เอลเดอร์อาร์นูลโฟ วาเลนซูลาเติบโตในอาณานิคมมอรมอนที่ซิควา เม็กซิโก และสำเร็จการศึกษาจาก Academia Juárez ที่ศาสนจักรเป็นเจ้าของ วัยเด็กของท่านที่นั่นเปิดโอกาสอันล้ำค่าให้ท่านได้รับการสอนจากชายหญิงที่ซื่อสัตย์ผู้อุทิศตนต่อพระกิตติคุณและการรับใช้พระเจ้า

บทเรียนที่เรียนรู้ในบริเวณพื้นที่อันมีชื่อเสียงของศาสนจักรในลาตินอเมริกาจะเปี่ยมประโยชน์ต่อท่านมากขณะรับหน้าที่เป็นสมาชิกในโคออร์ดิเนตที่หนึ่งแห่งสภาเจ็ดสิบ

“ข้าพเจ้ารู้สึกได้รับพรมากสำหรับการเรียกให้รับใช้พระเจ้าเต็มเวลา” ท่านกล่าว

ท่านเกิดเมื่อเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1959 เป็นบุตรของกิลเบิร์ตโด และโรซา วาเลนซูลา เด็กหนุ่มอาร์นูลโฟถูกดึงเข้ามารับใช้ศาสนจักรเมื่ออายุน้อย ขณะอายุ 19 ปีท่านรับการเรียกไปคณะเผยแผ่เวราครูซ เม็กซิโก ในภูมิภาคดังกล่าวซึ่งมีทัศนียภาพสวยงามของเม็กซิโกท่านรู้ซึ่งถึงความพอใจที่ได้ใช้พระกิตติคุณทุกวันและปีติของการเชื่อเชิญผู้อื่นมาหาพระคริสต์

ไม่นานหลังจากงานเผยแผ่ ท่านไปเยี่ยมครอบครัวหนึ่งที่ท่านให้บัพติศมาซึ่งหลังจากนั้นย้ายไปเม็กซิโกซิตี พิลาร์ ปอร์ราสเพื่อนบ้านที่อยู่ติดกับครอบครัวนั้นเป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสที่ซื่อสัตย์ของศาสนจักร อาร์นูลโฟกับพิลาร์กลายเป็นเพื่อนกันและไม่นานก็เริ่มออกเดท พวกเขาแต่งงานกันในพระวิหารเมซา แอริโซนา เมื่อวันที่ 6 เมษายน ค.ศ. 1982 เวลานั้นไม่มีพระวิหารในบ้านเกิดเมืองนอนของพวกเขา

ท่านมีบุตรสามคน และยังคงรับใช้ในศาสนจักรขณะเห็นเม็กซิโกกลายเป็นประเทศที่มีพระวิหาร “เราไม่นึกฝันว่าจะมีพระวิหาร 12 แห่งในเม็กซิโก และแห่งหนึ่งกำลังก่อสร้าง” ท่านกล่าว

ในช่วงดำรงตำแหน่งอธิการ ที่ปรึกษาทั้งในฝ่ายประธานสแต็คและในฝ่ายประธานคณะเผยแผ่ และสภาเจ็ดสิบภาค เอลเดอร์วาเลนซูลาได้เห็นการอุทิศตนอย่างน่าทึ่งของสมาชิกชาวเม็กซิโกนับไม่ถ้วน ผู้เต็มใจสละทั้งหมดที่มีเพื่ออุดมการณ์ของพระเจ้า

เอลเดอร์วาเลนซูลาสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยของเม็กซิโกที่สาขาวิชาการบริหารและการบัญชี ท่านทำงานในตำแหน่งผู้บริหารหลายตำแหน่งให้แก่บริษัทระหว่างประเทศ ■



เอลเดอร์ทิโมธี เจ. ไคคส์

แห่งสาวกเจ็ดสิบ

บ ทบาทที่เอลเดอร์ทิโมธี จอห์น ไคคส์ชื่นชอบเป็นพิเศษ บทบาทหนึ่งในชีวิตคือ “เป็นพยาน” และให้คำพยานต่อผู้อื่น โดยช่วยให้พวกเขามาหาพระคริสต์ ไม่ว่าจะท่านกำลังรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา ปฏิบัติพันธกิจในครอบครัวท่านเอง หรือทำงานอาชีพ ท่านยอมรับบทบาทและความรับผิดชอบนั้นอย่างมีความสุข และพยายามช่วยให้ผู้อื่นทำแบบเดียวกัน

ท่านเกิดเดือนมกราคม ค.ศ. 1951 ในเมอร์เรย์ ยูทาห์ เป็นบุตรของไมโล เฟรดริก และแมรีแคเธอรีน ไคคส์ ท่านเป็นบุตรคนที่สองในจำนวนบุตรธิดาเจ็ดคน เมื่อท่านเป็นมัคนายกรุ่นเยาว์ ครอบครัวท่านย้ายไปเอลโด เนวาดา ท่านใช้เวลาที่นั่นหลังเลิกเรียนทำงานที่ร้านขายยาของบิดา ขณะทั้งสองทำงานเคียงข้างกัน บิดาสอนท่านถึงความสำคัญของการทำงานหนัก—สิ่งซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อท่าน เมื่อท่านเป็นผู้สอนศาสนาวัยหนุ่มในคณะเผยแผ่เยอรัมนี้เซาธ์ตั้งแต่ปี 1970 ถึง 1972

“นั่นเป็นงานเผยแผ่ที่ยากมาก แต่เป็นงานเผยแผ่ที่ดีเยี่ยมสำหรับข้าพเจ้า” ท่านกล่าว “ข้าพเจ้าเรียนรู้คุณค่าของการทำงานหนัก การเชื่อฟัง และไม่ยอมแพ้”

จรรยาบรรณการทำงานดังกล่าวคงอยู่ต่อไปหลังงานเผยแผ่ในการเรียน การประกอบอาชีพ และงานมอบหมายของท่านในศาสนจักร เอลเดอร์ไคคส์พบจิต ตัดลีย์ภรรยาในอนาคตของท่านขณะศึกษาที่มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์ พวกเขาแต่งงานกันเมื่อวันที่ 26 เมษายน ค.ศ. 1974 ในพระวิหารแมนไท ยูทาห์ มีบุตรสามคน

เอลเดอร์ไคคส์สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์สาขาวิชามหาวิทยาลัยและได้รับปริญญาแพทยศาสตรบัณฑิตจากคณะแพทยศาสตรมหาวิทาลัยยอวซิงตัน ท่านประกอบอาชีพศัลยแพทย์หูคอจมูกเป็นกิจการส่วนตัวในเรโน เนวาดา

เมื่อได้รับการเรียกสู่โครัมที่สองแห่งสาวกเจ็ดสิบ เอลเดอร์ไคคส์กำลังรับใช้เป็นผู้ให้คำปรึกษาโครัมมัคนายกในองค์การเยาวชนชาย ท่านเคยรับใช้ในกรเรียกอีกมากมาย รวมทั้งสาวกเจ็ดสิบภาคประธานคณะเผยแผ่โอregon พอร์ตแลนด์ ประธานสแตต ที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสแตต สมาชิกสภาสูง เจ้าหน้าที่ศาสนพิธีพระวิหาร ประธานโรงเรียนวันอาทิตย์ และพนักงานออร์ด ■



เอลเดอร์เรนดี ดี. ฟิงค์

แห่งสาวกเจ็ดสิบ

เ ลเดอร์เรนดี เดนนิส ฟิงค์จากโครัมที่สองแห่งสาวกเจ็ดสิบ ดำเนินชีวิตตามหลักธรรมคำสอนนี้ “วางใจในพระเจ้าและพระองค์ ความดีของพระองค์”

ในช่วงเรียนนิติศาสตร์ปีสาม ภรรยาท่านตั้งครรภ์ลูกคนที่สองและท่านเป็นผู้ช่วยบรรณาธิการของบทวิจารณ์กฎหมายเมื่อท่านได้รับเรียกให้รับใช้เป็นประธานโครัมเอลเดอร์ “ในช่วงเวลาทำทายนี้นี้ ข้าพเจ้ายอมรับการเรียกและสวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์ขอให้ทรงเสริมส่วนที่อ่อนแอ” ท่านกล่าว “ข้าพเจ้าต้องการความช่วยเหลือเพื่อทำการเรียกให้เกิดสัมฤทธิ์ผล เรียนให้จบ ทำงานทำ และดูแลครอบครัวที่ลูกยังเล็ก พรที่เรารับได้มากเกินกว่าที่เราสมควรได้รับ ประสบการณ์นั้นทำให้ข้าพเจ้ามีศรัทธาอันยิ่งใหญ่ในพระองค์ความดีของพระเจ้าและพระของพระองค์ต่อคนที่ชวนเขาไว้ใช้พระองค์อย่างตั้งใจจริง”

ท่านเกิดเดือนสิงหาคม ค.ศ. 1952 เป็นบุตรของซี.เดนนิส และรีเบคคา ฟิงค์ เด็บโตในแมนไท ยูทาห์; เมดินสัน วิสคอนซิน; และสมิธฟิลด์ ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา ท่านเห็นบิดารับใช้อย่างซื่อสัตย์ในศาสนจักรและเรียนรู้ความสำคัญของการทำหน้าที่ฐานะปุโรหิตให้เกิดสัมฤทธิ์ผล

หลังจากรับใช้งานเผยแผ่ในอินโดนีเซีย ท่านแต่งงานกับแอนเดรีย คลายด์เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม ค.ศ. 1976 ในพระวิหารโลแกน ยูทาห์ ท่านมีบุตรหกคน เอลเดอร์ฟิงค์สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาประวัติศาสตร์จากมหาวิทยาลัยรัฐยูทาห์ และปริญญาโทจากมหาวิทยาลัยแห่งยูทาห์ ท่านเป็นส่วนหนึ่งของสำนักงานทนายความขนาดใหญ่แห่งหนึ่งในเดนเวอร์ โคโลราโดก่อนการรับใช้เต็มเวลาในศาสนจักร ซึ่งเริ่มด้วยการเรียกเป็นประธานคณะเผยแผ่บังคาลอร์ อินเดีย ในปี 2010

“เมื่อเราไปอินเดีย เรามีศรัทธาในพระดำรัสของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่ว่า ‘และอนึ่ง, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าผู้ใดก็ตามที่เจ้าจะส่งไปในนามของเรา, โดยเสียงของพี่น้องเจ้า, อัครสาวกสิบสอง, ที่เจ้ารับรองและให้สิทธิอำนาจอย่างถูกต้อง, จะมีอำนาจเปิดประตูแห่งอาณาจักรของเราให้ประชาชนชาติใดก็ได้ไม่ว่าที่ใดก็ตามที่เจ้าจะส่งพวกเขาไป’ (คพ. 112:21)” เอลเดอร์ฟิงค์เคยรับใช้ประธานโครัมเอลเดอร์ประธานเยาวชนชาย อธิการ ประธานสแตต และสาวกเจ็ดสิบภาค ■



เวิลด์ เควิน เอส. แฮมิลตัน

แห่งสาวกเจ็ดสิบ

เวิลด์ เควิน สก็อตต์ แฮมิลตันเรียกตนเองว่า “ผลผลิตของการเปลี่ยนใจเลื่อมใสและการช่วยชีวิต”

การเกิดของท่านในเดือนมีนาคม ค.ศ. 1955 ในเวเนซุเอลา วอชิงตัน สหรัฐอเมริกาทำให้เคยมีารตาท่านเกิดความสงสัยเกี่ยวกับความหมายของชีวิต เธอพูดคุยกับเพื่อนแอลดีเอสคนหนึ่งชื่อริชาร์ด แพรทท์ ผู้ทำให้เธอได้ติดต่อกับผู้สอนศาสนา

นอร์แมน รัสเซลล์ แฮมิลตันสามีเธออธิบายว่าเขาเป็นสมาชิกของศาสนจักรอยู่แล้วแม้จะแข็งขันน้อยตั้งแต่เป็นวัยรุ่นตอนต้น เขากลับมาแข็งขันเมื่อภรรยาเข้าร่วมศาสนจักร

“บิดามารดาข้าพเจ้าเป็นสมาชิกที่ดีเยี่ยมผู้สร้างศรัทธาที่เรามีในทุกวันนี้” เวิลด์ แฮมิลตันกล่าว

แต่ท่านยืนยันว่างานเผยแผ่ของท่านในฝรั่งเศสและสวีตเซอร์แลนด์เปลี่ยนชีวิตท่านจริงๆ “นั่นทำให้ข้าพเจ้าเกิดความปรารถนาที่ลูกโซนไม่มีวันมอด” ท่านกล่าว

ท่านแต่งงานกับคลอเดีย คีย์ซอร์ผู้มีจิตใจเดียวกัน เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม ค.ศ. 1978 ในพระวิหารลอสแอนเจลิส ขณะเลี้ยงดูบุตรหกคนในแคลิฟอร์เนีย พวกท่านทำให้บ้านเป็นเหมือนศูนย์ต้อนรับนักท่องเที่ยว

“พวกท่านบอกว่าคุณสามารถมีโอวาที่เสียบ ๆ ในบ้านได้ และเรามีคำพูดอ้างอิงเล็กๆ น้อยๆ เหล่านี้รอบบ้าน” ซิสเตอร์แฮมิลตันกล่าว ตรงทางเข้าบ้านจะมีพระคัมภีร์มอรมอน จุลสาร เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน และหนังสืออื่น ๆ ของศาสนจักรซึ่งคอยเติมไว้เสมอเมื่อผู้มาเยือนหยิบไป

ความมุ่งมั่นรับใช้ของเวิลด์ แฮมิลตันทำให้ท่านมีโอกาสรับใช้เป็นอธิการ ประธานสแตค และประธานคณะเผยแผ่เบลเยียม บริสเซล เนเธอร์แลนด์ ตั้งแต่ ค.ศ. 2003 ถึง 2006 ก่อนการเรียกสู่โควรัมที่สองแห่งสาวกเจ็ดสิบท่านเป็นผู้อำนวยการสภาประชาสัมพันธ์แคลิฟอร์เนียตอนใต้ของศาสนจักร อันประกอบด้วยสแตค 64 แห่งในภาคเมโทรโพลิแทน ลอสแอนเจลิส เกรทเทอร์

ท่านสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยบริดจ์ ยังก์ และปริญญาโทจากมหาวิทยาลัยแห่งวอชิงตันสาขาธุรกิจ ท่านประกอบอาชีพส่วนใหญ่ในอุตสาหกรรมโทรคมนาคม โดยรับตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดหลายครั้ง ■



เวิลด์ เอเดรียน โอซาว

แห่งสาวกเจ็ดสิบ

ขณะรับใช้เป็นสาวกเจ็ดสิบภาคในแม็กซิโก เวิลด์ เอเดรียน โอซาวใช้เวลาสองวันในเมืองชิวาวาปรึกษาหารือกับประธานสแตคและคนอื่น ๆ จากนั้นจึงขึ้นเครื่องบินกลับบ้าน แต่หลังจากนั่งประจำที่ ท่านได้รับการกระตุ้นเตือนทางวิญญาณอย่างแรงกล้าว่างานของท่านในชิวาวายังไม่เสร็จ

พนักงานประจำเครื่องกำลังเตรียมการขึ้นสุดท้ายก่อนนำเครื่องขึ้น “แต่” เวิลด์ โอซาวกล่าว “ข้าพเจ้ารู้ว่าต้องลงจากเครื่องบินลำนั้น” ข้าพเจ้าจึงลงจากเครื่อง การสัมภาษณ์เป็นชุดต่อจากนั้นให้ข้อมูลสำคัญที่แก้ไขปัญหายุ่งยากและทำให้ครอบครัวหนึ่งเจริญก้าวหน้าทางวิญญาณ

แต่งงานของเวิลด์ โอซาวในชิวาวายังไม่เสร็จ พระวิญญาณทรงนำท่านไปยังบ้านหลังเล็ก ๆ ของลูกพี่ลูกน้องคนหนึ่งที่ไม่ได้พบหน้ากันมาหลายปี ท่านพบลูกพี่ลูกน้องที่ทึ่งเห็นคนนี้—สมาชิกที่ไม่แข็งขัน—และครอบครัวเล็ก ๆ ของเขาในสภาพลำบากเหลือแสน “ข้าพเจ้าทราบว่าศาสนจักรและพระคริสต์เป็นทางออกของพวกเขา ข้าพเจ้าขอให้ลูกพี่ลูกน้องกลับมาโบสถ์” ท่านกล่าว

ลูกพี่ลูกน้องกลับสู่ความเข้มแข็ง และความสัมพันธ์อันล้ำค่าของครอบครัวกลับคืนสู่สภาพเดิม พระเจ้าทรงสามารถช่วยชีวิตคนหลายคนในชิวาวาเพราะชายคนหนึ่งเอาใจใส่การกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณ

ทุกคนมีสิทธิ์ได้รับการกระตุ้นเตือนทางวิญญาณที่เปลี่ยนชีวิต เช่นนั้น เวิลด์ โอซาวเป็นพยาน ท่านเคยรับใช้ในการเรียกต่าง ๆ ของศาสนจักรขณะทำงานในวงการโฆษณา ท่านเป็นประธานคณะเผยแผ่ฮอนดูรัส ซานเปโตรซูลา ตั้งแต่ปี 2004 ถึง 2007 และตั้งแต่ 2009 จนได้รับเรียกสู่โควรัมที่สองแห่งสาวกเจ็ดสิบ ท่านรับใช้เป็นที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานเยาวชนชายสามัญ

ท่านเกิดเดือนมีนาคม ค.ศ. 1954 ในแซนแฟรนซิสโก แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา ย้ายไปเอดูอาร์โด และคอนซุเอลา โอซาว ท่านเติบโตทั้งในแคลิฟอร์เนียและแม็กซิโก สมัยหนุ่ม ท่านได้รับเรียกให้รับใช้พันธกิจพิเศษด้านประชาสัมพันธ์ในแม็กซิโก ท่านกับแนนซี วิลลาร์ริล ภรรยาได้รับการฝึกในพระวิหารแม็กซิโกซิตี มีบุตรห้าคน ■



เอลเดอร์เทอเรนซ์ เอ็ม. วินสัน

แห่งสาวกเจ็ดสิบ

เอลเดอร์เทอเรนซ์ เอ็ม. วินสัน เพิ่งได้รับเรียกสู่โครัมที่สองแห่งสาวกเจ็ดสิบ ท่านไม่เคยได้ยินคำว่า *มอรมอน* ก่อนพบกับเคย์ แอนน์ คาร์เด็นเมื่อต้นทศวรรษ 1970 ในซิดนีย์ ออสเตรเลีย ทั้งคู่พูดคุยเรื่องศาสนาและในที่สุดก็ตกลงกันได้ ทุกวันอาทิตย์ พวกเขาจะเข้าร่วมทั้งศาสนจักรในวัยเยาว์ของเทอเรนซ์และสาขาเล็กๆ ของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย กลุ่มหนึ่งประชุมในอาคารใหญ่สวยงาม อีกกลุ่มประชุมในห้องเช่าเล็กๆ ที่วิสุทธิชนยุคสุดท้ายไม่กี่คนสามารถจัดหาได้

แต่หลังจากผ่านไประยะหนึ่ง “การเปรียบเทียบทำให้ลำบากใจ” เทอเรนซ์จึงเริ่มเรียนบทสนทนากับผู้สอนศาสนา ท่านมีคำถามมากมาย จากนั้นขณะเข้าร่วมการประชุมใหญ่สวดค ท่านรับรู้ข่าวสารชัดเจนมากประหนึ่งเคยพูดไว้แล้ว “ผมต้องเข้าร่วมศาสนจักรเพื่อจะเจริญก้าวหน้า คำถามทุกข้อที่ผมมีจะมีคำตอบ” ท่านกล่าว

ท่านรับบัพติศมาสี่ปีถัดไป

เทอเรนซ์ ไมเคิล วินสันเกิดในซิดนีย์ ออสเตรเลีย เดือนมีนาคม ค.ศ. 1951 เป็นบุตรของลอเรนซ์ และเมย์ เรเชซาเอ. วินสัน บิดาท่านทำงานเป็นพนักงานดับเพลิง ท่านเสียสละเพื่อให้ลูกเจ็ดคนได้เรียนหนังสือ

เอลเดอร์วินสันสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาคณิตศาสตร์และสถิติจากมหาวิทยาลัยซิดนีย์และอนุปริญญาการสอนจากวิทยาลัยครูซิดนีย์ นอกจากนี้ ท่านยังได้รับอนุปริญญาด้านการวางแผนการเงินจากมหาวิทยาลัยดีคิน และปริญญาโทสาขาการเงินประยุกต์จากมหาวิทยาลัยแมกควอรี ระหว่างทำงานอาชีพ ท่านเป็นครูคณิตศาสตร์ อาจารย์ผู้บรรยาย และผู้ให้คำปรึกษาด้านการเงินที่มีชื่อเสียง ทั้งยังกำกับดูแลบริษัทส่งเสริมการลงทุนและการวางแผนด้านการเงินอีกด้วย

ท่านแต่งงานกับเมย์ แอนน์ สตรีที่แนะนำท่านให้รู้จักพระกิตติคุณเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม ค.ศ. 1974 ในซิดนีย์ และทั้งสองท่านรับการผนึกเมื่อวันที่ 23 สิงหาคม ปี 1975 ในพระวิหารแฮมิลตัน นิวซีแลนด์ ท่านมีบุตรหกคน หลังจากรับบัพติศมาไม่ถึงสามปี เอลเดอร์วินสันได้รับเรียกเป็นอภิการ ท่านเคยรับใช้ในฝ่ายประธานสวดหลายครั้งเป็นตัวแทนภาคและสาวกเจ็ดสิบภาค ■



บอนนี่ แอล. ออสคาร์สัน

ประธานเยาวชนหญิงสามัญ

บอนนี่ ใช้เป็นภรรยาประธานพระวิหารสตอกโฮล์ม สวีเดน ตั้งแต่ ค.ศ. 2009 ถึง 2012 บอนนี่ แอล. ออสคาร์สันเห็นวิสุทธิชนยุคสุดท้ายจากสวีเดน นอร์เวย์ และลัตเวียเสียสละเพื่อมานมัสการในพระนิเวศน์ของพระเจ้า

แต่เวลานั้นเธอไม่ทราบว่าจะเตรียมที่เธอกำลังเรียนรู้จากสมาชิก “ที่ถ่อมตนมาก อูทิศตนและมุ่งมั่นอย่างยิ่ง” เหล่านี้จะช่วยชี้นำสิ่งที่เธอมุ่งเน้นเมื่อเธอเป็นประธานเยาวชนหญิงสามัญของศาสนจักร

“เนื่องจากเวลานี้เยาวชนหญิงจำนวนมากกำลังเลือกรับใช้งานเผยแผ่และเข้าพระวิหารเมื่ออายุยังน้อย ดิฉันจึงหวังว่าประสบการณ์การทำงานในพระวิหารของดิฉันจะช่วยให้ดิฉันเข้าใจวิธีช่วยพวกเขาเตรียมพร้อม” เธอกล่าว

บอนนี่ ลี กรีนเกิดเดือนตุลาคม ค.ศ. 1950 ในซอลท์เลคซิตี เธอเป็นบุตรสาวของอีโอ เจมส์ และจีน เอส. กรีน เมื่อบิดามารดาตกลงใจว่าต้องการให้บุตรธิดามีประสบการณ์ในศาสนจักรนอกยูทาห์ บอนนี่วัยเก้าขวบกับครอบครัวจึงย้ายไปอยู่โอดชาโฮมาซิตี สหรัฐอเมริกา ครอบครัวอยู่ที่โคโลราโดและเทนเนสซีเช่นกันก่อนย้ายไปมิสซูรี บอนนี่พบกับพอล เคนท์ ออสคาร์สันที่ฟาร์เวสต์ มิสซูรี สถานที่ก่อสร้างพระวิหาร—สถานที่ซึ่งมีความสำคัญยิ่งเพราะทั้งสองมีบรรพชนอาศัยอยู่ในบริเวณฟาร์เวสต์

หลังจากเข้าเรียนมหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์ ทั้งสองท่านแต่งงานกันวันที่ 19 ธันวาคม ค.ศ. 1969 ในพระวิหารซอลท์เลค ครอบครัวท่านมีบุตรเจ็ดคนในท้ายที่สุด

ซิสเตอร์ออสคาร์สันเพิ่งอายุ 25 ปีเมื่อสามีเธอ—ผู้เคยรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลาในคณะเผยแผ่สวีเดนตั้งแต่ปี 1965 ถึงปี 1968—ได้รับเรียกเป็นประธานคณะเผยแผ่เยอตาบอร์ สวีเดน

เมื่อครอบครัวออสคาร์สันกลับไปสหรัฐ พวกเขาอาศัยอยู่ในมิสซูรี นิวเจอร์ซีย์ แมสซาชูเซตส์ และเท็กซัส ที่นั่นบราเดอร์ออสคาร์สันทำงานเป็นรองประธานประจำภูมิภาคของห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่ง เจกเช่นบิดามารดาของเธอ ซิสเตอร์ออสคาร์สันพบปีติจากการมีชีวิตอยู่ในเขตที่มีสมาชิกศาสนจักรเพียงเล็กน้อย

ซิสเตอร์ออสคาร์สันเคยรับใช้เป็นประธานเยาวชนหญิงสามครั้ง เป็นครูเซมินารีภาคเข้าตูลูนานเก้าปี และเป็นครูสอนหลักคำสอนพระกิตติคุณ ■



แครอล เอฟ. แมคคองกี

ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธาน
เยาวชนหญิงสามัญ

๕

ตั้งแต่อายุยังน้อย แครอล โพลี แมคคองกี “ปรารถนาอย่างยิ่งที่จะไปพระวิหาร” ใจที่มุ่งมั่นเช่นนั้นขึ้นนำการกระทำของเธอตลอดชีวิต

ซิสเตอร์แมคคองกีเกิดเดือนเมษายน ค.ศ. 1952 ในสโตนวอลลิงตัน สหรัฐอเมริกา เธอเป็นบุตรสาวของวิลเลียมส์ และโจแอนน์ ดับเบิลยู. โพลี เธอเพิ่งเป็นเด็กวัยหัดเดินเมื่อผู้สอนศาสนามาเคาะประตูบ้านบิดามารดาของเธอในเคลาแวร์ วอลลิงตัน และแนะนำครอบครัวเธอให้รู้จักพระกิตติคุณ บิดามารดาของเธอรับคำสอนอย่างรวดเร็วทั้งที่มีการต่อต้านและต้องเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต

สมัยเด็กเธอกับครอบครัวโดยสารรถไฟข้ามประเทศไปรับการฝึกในพระวิหารแมนโท ยูทาห์

“นั่นเป็นประสบการณ์ที่ดีฉันชื่นใจมาก” เธอกล่าว “ดิฉันจำได้เมื่อสวมชุดขาวและนั่นมีความหมายต่อครอบครัวของดิฉัน เป็นประสบการณ์ที่งดงาม แม้ดิฉันจะยังเด็กมาก แต่ดิฉันจำความรู้สึกที่มี ความเข้าใจเรื่องสีขาว และความสวยงามของวันนั้น ประสบการณ์ครั้งนั้นทำให้ดิฉันเกิดความปรารถนาแต่แรกว่าจะให้พระวิหารอยู่ในชีวิตดิฉันตลอดเวลา”

พระวิหารกลายเป็นประกาศแห่งความหวังในช่วงเวลาของการทดลองและเมื่อเธอมีครอบครัวของเธอเอง

เธอพบออสการ์ วอลเตอร์ แมคคองกีที่สาม สามีของเธอ ขณะทั้งสองเรียนที่มหาวิทยาลัยรัฐแอริโซนา ซิสเตอร์แมคคองกีสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาการศึกษาภาษาอังกฤษ ทั้งสองแต่งงานกันวันที่ 22 ธันวาคม ค.ศ. 1973 ในพระวิหารเมซา แอริโซนาและมีบุตรเจ็ดคน

เมื่อได้รับการเรียกเป็นที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญ ซิสเตอร์แมคคองกีกำลังรับใช้ในคณะกรรมการเยาวชนหญิงสามัญ การรับใช้ส่วนใหญ่ของเธอในศาสนจักรมักจะเป็นการเรียกที่เกี่ยวข้องกับการสอน เป็นประธานเยาวชนหญิงวอร์ด เป็นที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์และฝ่ายประธานปฐมวัยวอร์ด เธอรับใช้กับสามีเมื่อท่านเป็นประธานคณะเผยแผ่แคลิฟอร์เนีย แชนโฮเซ ตั้งแต่ปี 2005 ถึงปี 2008 ■



นีลล์เอฟ. แมร์ริออตต์

ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธาน
เยาวชนหญิงสามัญ

๖

มาก่อนเข้าร่วมศาสนจักร นีลล์ ฟุต แมร์ริออตต์เรียนรู้เมื่อครั้งเป็นเด็กสาวว่ามีพระผู้เป็นเจ้าและพระองค์ทรงรักเธอ “คุณพ่อดิฉันเป็นแบบฉบับของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา” ที่ปรึกษาที่สองคนใหม่ในฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญกล่าว “ความรักและการยอมรับผู้อื่นของท่านไร้ขีดจำกัด นั้นเป็นการถ่ายทอดความรักและความไว้วางใจอย่างเรียบง่ายตามธรรมชาติที่ดิฉันมีต่อบิดาทางโลกไปวางใจและรักพระบิดาบนสวรรค์ของดิฉัน”

เธอเป็นบุตรสาวของจอร์จ และแอนโทเนีย ฟุต เกิดเมื่อเดือนตุลาคม ค.ศ. 1947 ในอะเล็กซานเดรีย ลุยเซียนา สหรัฐอเมริกา เธอเป็นที่สาวคนเดียวของน้องชายหกคน หลังจากเรียนจบมหาวิทยาลัยเซาเธิร์นเมธิสต์ในแดลลัส เทกซัสด้วยปริญญาสาขาวรรณกรรมอังกฤษและการศึกษาระดับมัธยมปลาย เธอย้ายไปอยู่เคมบริดจ์ แมสซาชูเซตส์ และทำงานเป็นเลขานุการที่มหาวิทยาลัยฮาวาร์ด ที่นั่นเธอพบกับเดวิด แคนนอน แมร์ริออตต์ผู้บอกเธอว่า “ผมมีเพื่อนบางคนที่อยากให้คุณพบ” ไม่นานเขาก็พาผู้สอนศาสนา มาสอนเธอกับเพื่อนร่วมห้อง

ขณะที่ฟังผู้สอนศาสนา เธอกล่าวว่า “บทเรียนเต็มเต็มชิ้นส่วนที่ขาดหายไปในความเข้าใจพระกิตติคุณของดิฉัน” หลังจากรับบัพติศมาในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1970 เธอกับเดวิดยังเป็นเพื่อนกัน หลังจากหนึ่งปีพวกเขาเริ่มออกเดทและแต่งงานกันในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1971 ที่พระวิหารซอลท์เลค

ซิสเตอร์แมร์ริออตต์ทำงานร่วมกับสามี เธออยู่บ้านกับบุตรธิดา 11 คน สามีประกอบอาชีพด้านธุรกิจ ทั้งสองท่านเคยรับใช้ในการเรียกมากมายของศาสนจักร เธอรับใช้กับสามีเมื่อท่านเป็นประธานคณะเผยแผ่เซาเปาลู อินเทอร์ลาโกส ตั้งแต่ปี 2002 ถึงปี 2005 เธอเคยรับใช้เป็นที่ปรึกษาที่ศาสนพิธีในพระวิหารซอลท์เลค ประธานสมาคมสงเคราะห์สเตรทและวอร์ด ประธานเยาวชนหญิงวอร์ด ครูสอนหลักคำสอนพระกิตติคุณ และผู้เชี่ยวชาญการสะสมอาหาร

ในงานมอบหมายใหม่ของเธอ ซิสเตอร์แมร์ริออตต์หวังจะแบ่งปันประจักษ์เดียวกันกับที่เธอได้รับสมัยเป็นเยาวชนหญิง เธอต้องการให้เยาวชนหญิงรู้ว่า “พวกเธอเป็นที่รักของพระบิดาบนสวรรค์ด้วยความรักลึกซึ้งที่สุดและน่าชื่นชมยินดีที่สุด” ■



“Whereas I Was Blind, Now I See,” (ข้าพเจ้าเคยตาบอด แต่เดี๋ยวนี้ข้าพเจ้ามองเห็นได้แล้ว) โดยเบเรดี แฟร์แบ็งคส์

“ขณะพระองค์เสด็จไปนั้น ทรงเห็นชายคนหนึ่งตาบอดแต่กำเนิด ...

“เมื่อ [พระเยซู] ตรัสอย่างนั้นแล้ว พระองค์ก็ทรงปั้นน้ำลายลงที่ดิน แล้วทรงเอาน้ำลายนั้นทำเป็นโคลนทาที่ตาของคนตาบอด

“แล้วตรัสสั่งเขาว่า จงไปล้างโคลนออกในสระสิ โลธัม... เขาจึงไปล้างแล้วกลับมาก็มองเห็น ...

“เขาตอบว่า... สิ่งเดียวที่ข้าพเจ้าทราบคือข้าพเจ้าเคยตาบอด แต่เดี๋ยวนี้ข้าพเจ้ามองเห็นได้แล้ว” (ยอห์น 9:1, 6-7, 25)



เราอาศัยอยู่ในยุคสมัยของประวัติศาสตร์โลกที่มีการ
ทำทนายอัยการลำบากอยู่มากแต่มีโอกาสอันยิ่งใหญ่
และมีเหตุให้ชื่นชมยินดี” ประธานโทมัส เอส. มอนสัน
กล่าวระหว่างภาคเปิดการประชุมใหญ่สามัญประจำปี
ครั้งที่ 183 ของศาสนจักร “แน่นอนว่ามีช่วงเวลาที่เรา
ต้องประสบกับความผิดหวัง ใจสลาย และแม้เรื่องราว
น่าสลดใจในชีวิตเรา อย่างไรก็ตาม ถ้าเราจะวางใจใน
พระเจ้า พระองค์จะทรงช่วยให้เราผ่านพ้นความยาก
ลำบากของเรา ไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นอะไรก็ตาม”

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

